Unfortunately, massive portions of this scan are missing

Total missing Pages: 254

Missing Pages: 364, 365, 366, 368, 369, 370, 372, 374, 376, 378, 380, 382, 383, 386, 388, 391, 392, 395, 398, 399, 400, 401, 402, 404, 406, 408, 410, 411, 412, 413, 416, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 428, 430, 432, 433, 435, 436, 438, 439, 440, 441, 442, 446, 447, 450, 451, 454, 455, 456, 457, 459, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 472, 475, 477, 478, 479, 481, 483, 485, 486, 487, 489, 491, 494, 497, 498, 499, 500, 501, 503, 504, 506, 507, 509, 510, 511, 513, 517, 518, 519, 520, 525, 527, 528, 530, 534, 535, 536, 538, 541, 542, 543, 546, 551, 554, 556, 560, 564, 566, 568, 570, 572, 574, 575, 577, 578, 584, 585, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 599, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 615, 617, 619, 620, 621, 625, 626, 627, 631, 641, 642, 643, 645, 646, 647, 648, 650, 651, 659, 660, 662, 663, 664, 669, 670, 672, 676, 679, 680, 682, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 693, 694, 695, 698, 699, 701, 706, 708, 710, 711, 712, 714, 715, 718, 720, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 733, 734, 739, 741, 742, 744, 745, 746, 747, 748, 756, 758, 760, 762, 764, 766, 771, 772, 774, 776, 777, 778, 780, 784, 785, 786, 788, 791, 792, 793, 796, 800, 801, 802, 816, 841, 842, 863, 869, 872, 890, 892, 896, 898, 928, 932, 960, 964, 979, 984, 992, 1016

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾ ਸਿਰੀ ਗਿਰੰਥ ਜੀ ਕਾ

ਸੰਮਤੁ ੧੮੫੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧॥

ਪਹਿਲਾ ੧॥

ਜੁਮਲਾ ੧੧੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ।

(ਸਿਰੀਰਾਗੁ)

ਮਾਝ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਝਾ ਮ:੧

ਚਉਪਦੇਆਦਾਏਕਤ੍ਰਮਲਾ ੫੦

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆਆਰੰਭੀਆ

੫	ਹਰਿਜਨੁਪ੍ਰਭੁਮਨੁਧੀਰੇ
	ਤ੍ਰਮਲਾਮਾਝੂਅਸਟਪਦੀਆ
	੩੮॥
ਮ:੫ ੧	ਕਿਰਤਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਘਾ
	ਰਤਆਹਾ।
੧	ਦਿਨੁਰੈਣਿ। ਮ:੫
੧	ਵਾਰਮਾਝੂਕੀਮਹਲਾ ੧
	੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਰਾਗਗਉੜੀਮਹਲਾ ੧
੧	ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ
੨	ਡਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਡਰਿਜਾਇ
੩	ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ
੪	ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾ
੫	ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੁਝੈਮਾਨੈਨਾਉ
੬	ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ
੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਸਹਜਿ
੮	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਹਿ
੯	ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮੁ
੧੦	ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁ
੧੧	ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੇਟੈ
੧੨	ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆ
੧੩	ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿਤਕਾ
੧੪	ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁ
੧੫	ਅਵਰਿਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ
੧੬	ਸੁੰਞੈਪਾਟਿਕਿਰੀਤਰਿਮੁ
੧੭	ਅਉਖਧੁਮੰਤ੍ਰੁਮੂਲੁਮਨਿ
੧੮	ਕਤਕੀਮਾਇਬਾਪੁਕਤ
੧੯	ਕੈਣਿਗਦਾਈਸੋਇਕੈਕਿ
੨੦	ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਿਬਸਾ
੨੧	ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐ

ਮ:੩ ੧	ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਇ
੨	ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁ
੩	ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨਿਰਮਲ
੪	ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁ
੫	ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾ
੬	ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉ
੭	ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈ
੮	ਤੂੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜਾ
੯	ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਹਿਰੰਗਾ
੧੦	ਮਨਮੁਖਸੂਤਾਮਾਇਆ
੧੧	ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸ
੧੨	ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇ
੧੩	ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ
੧੪	ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵਡਭਾਗਿ
੧੫	ਜੈਸੀਧਰਤੀਊਪਰਿਮੇਘੁਲਾਬਰ
੧੬	ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿਹੈ
੧੭	ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈ
੧੮	ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇ
ਮ:੪ ੧	ਪੰਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੜ੍ਹਿ
੨	ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਹਰਿ
੩	ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ
੪	ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇ
੫	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲਹੈਬਣੀ
੬	ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਡੰਡਾਧਾਰੀ
੭	ਸਾਹਿਹਮਾਰੈਤੂੰਧਣੀਜੈਸੀਰਾਸਿ
੮	ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲਤੀ
੯	ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੈ
੧੦	ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਾਤਿਲਾਲਚੁਕਰੈ
੧੧	ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆਸ
੧੨	ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁ
੧੩	ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾਲਤੀ

ਆਸਾ

੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮ: ੧

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿ

			ਸੋਰਠਿ
੫੮	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ	੮੯	ਨਾਟਿਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ
੫੯	ਗੁਰਪੂਰੈ ਚਰਣੀ ਲਾਇਆ	੯੦	ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
੬੦	ਗੁਰਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ	੯੦	ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ
੬੧	ਦਾਤਿ ਦਿਸੁ ਕ੍ਰਿਤੌ ਸੁਖੁ ਘਟ	੯੧	ਭ੍ਰਮੁ ਉਤਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ
੬੨	ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ	੯੨	ਸਿਮਰਉ ਅਪਨਾ ਸਾਂਈ
੬੩	ਸਭ ਜਗਿ ਜਿਸੈ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਇਆ	੯੩	ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ
੬੪	ਗੁਰਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ	੯੪	ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਾਹਿਬ ਸਿਕਰਿ
੬੫	ਹਮ ਦਾਸ ਸਹਿਲੇ ਨਾਤੇ	੧	ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
੬੬	ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਚਿਤੁਆ	੨	ਮਃ੯ ਮਨ ਕੀ ਮਨਿ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ
੬੭	ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ	੩	ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ
੬੮	ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ	੪	ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ
੬੯	ਗੁਰੁ ਅਪਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ	੫	ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ
੭੦	ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ	੬	ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ
੭੧	ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ	੭	ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ
੭੨	ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ	੮	ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ
੭੩	ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ	੯	ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ
੭੪	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ	੧੦	ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ
੭੫	ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ	੧੧	ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਨਹੀ
੭੬	ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ	੧੨	ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ
੭੭	ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ	੧੩੯	ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ਸੋਰਠਿ ਕੇ।
੭੮	ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਰਾ		ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧
੭੯	ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ	੧	ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
੮੦	ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ	੨	ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਨੀ ਬਾਈ
੮੧	ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ	੩	ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
੮੨	ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ	੪	ਤੂ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲੋ
੮੩	ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆ	੧	ਭਗਤਾ ਦੀ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ
੮੪	ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ		ਮਃ ੩
੮੫	ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ	੨	ਤਿਹ ਗੁਣਿਆ ਨੈ ਧਖ ਮਿਲੈ
੮੬	ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ	੩	ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ
੮੭	ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ੭	੧	ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਮਃ੫
੮੮	ਨਾਟਾ ਨਰਾਇਣ ਮੇਰੇ		

	ਸੋਰਠਿ		ਧਨਾਸਰੀ
੨	ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋ	੧	੧ ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈ
੩	ਪਾਠਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓ	੨	ਹਮਆਦਮੀਹਾਂਇਕਦਮੀ
੧੦	ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆਕਾ	੩	ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਹੀ
੧	ਵਾਰਸੋਰਠਿਮ: ੪	੪	ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾ
	ਤੂਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਿ	੫	ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੋਬਾਰ
੧ਓ	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੬	ਚੋਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀਜੈ
੧	ਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀ	੭	ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰ
		੮	ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀ
੧	ਬੁਤਪੂਜਿਪੂਜਿਹਿੰਦੂਮੂਏਤੁਰਕ	੯	ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦ
੨	ਜਬਜਰੀਐਤਬਹੋਇਭਸਮ	੧	ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟੁਨਨਿਖੁਟੈ ਮ:
੩	ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕਰਿ	੨	ਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੁ
੪	ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ	੩	ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
੫	ਜਾਕੈਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ	੪	ਜਗੁਮੈਲਾਮੈਲੋਹੋਇਜਾਇ
੬	ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ	੫	ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਤਿਨਬਲਿਜਾਉ
੭	ਕਿਆਪੜੀਐਕਿਆਗੁਨੀਐ	੬	ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ
੮	ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਮੁਖਿਗਿਆਨੀ	੭	ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ
੯	ਬਹੁਪਰਪੰਚਕਰਿਪਰਧਨਲਿ	੮	ਨਾਵੈਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ
੧੦	ਸੰਤਹੁਮਨਪਵਨੈਸੁਖੁਬਨਿਆ	੯	ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀਤੇਰੇ
੧੧	ਭੂਖੇਭਗਤਿਨਕੀਜੈ	੧	ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤ ਮ: ੪
੧	ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ ਨਾਮਦੇਉ	੨	ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓ
੨	ਪਾੜਪੜੋਸਣਿਪੂਛਿਲੇਨਾਮਾ	੩	ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਗੁਰੁਸਤਿਪੁਰਖਾ
੩	ਅਣਮੜਿਆਮੰਦਲੁਬਾਜੈ	੪	ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖੁ
੧	ਜਬਦੇਖਾਤਬਗਾਵਾ	੫	ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦਭਏਹਰਿਸੁਆਮੀ
੧	ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀ	੬	ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈ
੨	ਜਉਹਮਬਾਂਧੇਮੋਹਫਾਸ	੭	ਉਰਧਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮੁਰਾਰਿਰਮੋ
੩	ਦੁਖਭੰਜਨ	੮	ਗੁਨਕਹੁਹਰਿਲਹੁਕਰਿਸੇਵਾ
੪	ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰਚਿੰਤਾਮਨਿ	੯	ਹਰਿਪੜੁਹਰਿਲਿਖੁ
		੧੦	ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਤੇਤੀਸ
੫	ਜਉਤੁਮਗਿਰਿਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ	੧੧	ਸੇਵਕਸਿਖਪੂਜਣਸਭਿਆਵਹਿ
੬	ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤ	੧੨	ਇਕੁਪੁਰਖੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ
੭	ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ	੧੩	ਮੇਰੇਸਾਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ
੧	ਨੈਨਹੁਨੀਰੁਬਹੈਤਨੁਖੀਨਾਭਏਕੇਸ	੧	ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀ ਮ
੨	ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁ	੨	ਬਿਨਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੇਹੈਮੀਨਾ
੧੩	ਜੁਮਲਾਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ		
੧ਓ	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੩	ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾ
	ਰਾਗਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ	੪	ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇ

ਧਨਾਸਰੀ

ਧਨਾਸਰੀ ਜੈਤਸਰੀ

੪	ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਅਨੰਦੁਹੈਜੀ
੩	ਪਿਰਸੰਗਿਮੂਠੜੀਏ
੧	ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ ਮ:੪ ਛੰਤ
੧	ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲ ਮ:੫
੫	ਜੁਮਲਾਧਨਾਸਰੀਛੰਤਾਂਕਾ
ਸ੍ਰੀਕ	ਬੀਰਜੀਤਥਾਸਭਨਾਭਗਤਾਂਕਾ
੧	ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਾਨਾ
੨	ਦਿਨਤੇਪਹਰਪਹਰਤੇਘਰੀਆ
੩	ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਛੁਜਾਨੈ
੪	ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋ
੫	ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿ
੬	ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈ
੭	ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀ
੮	ਮਾਰਵਾੜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾ
੯	ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾ
੧	ਸਤਿਸੁੰਦਰਿਹੈਜਾਕੀਕਰਣੀ
੧੦	ਪਤਿਤਪਾਵਨਿਮਾਧਉਬਿਰਦੁਤੇ
੧੧	ਹਮਸਰਿਦੀਨਦਇਆਲ
੧੨	ਚਿਤਸਿਮਰਨਿਕਰਉ
੧੩	ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ
੧੪	ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀ
੧੫	ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰਤੀ
੧੬	ਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਯਉਜੰਗਮ
੧੭	ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ
੧੭	ਜੁਮਲਾਜੇਤੇਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀ
੧੮	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗਜੈ	ਤਸਰੀਮ:੪ ਘਰੁ੧
੧	ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨਿਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿ
੨	ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਹੈਭਾਰੀ
੩	ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂਅਨਜਾਨ
੪	ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡੁ
੫	ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਓ
੬	ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡ
੭	ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰ

ਜੈਤਸਰੀ

੮	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਜਪਾਹ
੯	ਰਸਿਰਸਿਰਾਮਰਸਾਲਸਲਾਹ
੧੦	ਆਪੇਜੋਗੀਜੁਗਤਿਜੋਗਾਹ
੧੧	ਸਿਮਿਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਿਗੁਰਰਾਤਾ
੧	ਕੋਈਜਾਨੈਕਵਨੁਈਹਾਜਗਿਮੀਤ ਮ:
੨	ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਰੋਕਹੀਅਉ
੩	ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ
੪	ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨਮੇਰਾ
੫	ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿ
੬	ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨਧਰਾ
੭	ਜਾਕਉਭਏਗੋਬਿੰਦਸਹਾਈ
੮	ਗੋਬਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਰੂਪ
੯	ਕੋਈਜਨਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਰਿ
੧੦	ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੇਹ
੧੧	ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ
੧੨	ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ
੧੩	ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਾਮ
੧	ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ
੨	ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿਚਾਰ
੩	ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ
੩੩	ਜੁਮਲਾਜੈਤਸਰੀਕਾਚਉਪਦੇ
ਛੰਤ	ਮ:੫
੧	ਸੁਣਿਯਾਰੁਹਮਾਰੇਸਜਣਾਕਰਉ
੨	ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ
੩	ਪਧਾਣੂਸੰਸਾਰਗਾਰਬਿਅਟਿਆ
੧	ਵਾਰਜੈਤਸਰੀਕੀਮ:੫
੧	ਹਰਿਏਕਨਿਰੰਜਨਿਗਾਵੀਐਸਭ
੧	ਨਾਥਜੀਮੈਕਛੂਨਜਾਨ
੧੭	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਟੋਡੀ ੧	ਮ:੪ ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨੁਮੇਰਾ
੧	ਸੰਤਨਅਵਰਿਨਕਾਹੂਜਾਨੀ ਮ:੫
੨	ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ
੩	ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ
੩	ਧਾਇਓਰੇਮਨਦਹਦਿਸਧਾਇਓ
੪	ਮਾਨੁਖਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰਥਾਆ

	ਟੋਡੀ		ਬੈਰਾੜੀ
੫	ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈ		ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਃ੪
੬	ਮਾਗਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮੁ	੧	ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾਮ
੭	ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧੈ	੨	ਮਨਿਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾਇਓ
੮	ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ	੩	ਹਰਿਜਨੁਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ
੯	ਸਤਿਗੁਰਆਇਓਸਰਣਿਤੁ	੪	ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਸਤਾਰਾ
੧੦	ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗਾ	੫	ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਜਨ
੧੧	ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਾਟਿ		
੧੨	ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖ	੬	ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤ
੧੩	ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਧਿਆਹਿ	੧ਸਃ੫	ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ
੧੪	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ	੭	ਜੁਮਲਾਬੈਰਾੜੀਕਾਮਃ੫
੧੫	ਸੁਆਮੀਸਰਣਿਪਰਿਓਦਰਬਾਰੇ		੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧੬	ਹਾਂਹਾਂਲਪਟਿਓਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਛੂਨ	੧	ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਃ੧ਘਰੁ੩
੧੭	ਹਮਰੈਏਕਹਰੀਹਰੀ	੧	ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋ
੧੮	ਰੂੜੋਮਨੁਹਰਿਰੰਗੋਲੋੜੈ	੨	ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ
੧੯	ਗਰਬਿਗਹਿਲੜੋਮੂੜੜੋਹੀਓ	੩	ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਇਆ
੨੦	ਐਸੋਗੁਨੁਮੇਰੋਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ	੪	ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ
੨੧	ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ	੫	ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀ
੨੨	ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ	੧	ਸਭਿਆਇਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁ
੨੩	ਪ੍ਰਭਤੇਰੇਪਗਕੀਧੂਰਿ	੨	ਨਿਤਨਿਹਫਲਕਰਮੁਕਮਾਇ
੨੪	ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ	੧ਮਃ੫	ਖਾਕਨੂਰਕਰਦੰਆਲਮਦੁਨੀਆਇ ਮਃ੫
੨੫	ਹਰਿਹਰਿਚਿਤਚਿਤਿਪਾਵਨ	੨	ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ
੨੬	ਮਾਈਆਇਓਆਫਲੁ	੩	ਮਿਹਰਵਾਨੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਨ
੨੭	ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ	੪	ਕਰਤੇਕੁਦਰਤੀਮੁਸਤਾਕ
੨੮	ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮ	੫	ਮੀਰਾਂਦਾਨਾਂਦਿਲਸੋਚ
੨੯	ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮ	੧ਸਃ੯	ਜਾਗਲੇਹੁਰੇਮਨਾਜਾਗਲੇਹੁ
੨੯	ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਿਕੋਸੁਖੁ	੨	ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਾਗਾਇਲੇਜੋ
੩੦	ਹਰਿਹਰਿਚਰਨਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ	੩	ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤਲੈ
੩੧	ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ	ਮਃ੯	
੩੨	ਜੁਮਲਾਟੋਡੀਕਾਚਉਪਦੇ	੧	ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆ ਸਃ੧
੧	ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋਲੈ	੧	ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆ ਸਃ੪
੨	ਕਉਨੁਕੋਕਲੰਕੀਰਹਿਓਰਾਮਨਾਮ	੧	ਬੇਦਕਤੇਬਇਫਤਰਾ
੩	ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲਆਛੈ	੨	ਮੈਅੰਧਲੇਕੀਟੇਕ
		੩	ਹਲੇਯਾਰਾਂਹਲੇਯਾਰਾਂਖੁਸਿਖਬਰੀ
੩	ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ	੩੮	ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ
	ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਃ੪	੧ੴ	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ਚਉਪਦੇ

੩	ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ	੩	ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ
੪	ਬਾਕੇ ਨੈਨ ਨਸੁ ਵਨਿ ਸੁਨਿ	੪	ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ
੫	ਏਕ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ	੫	ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਚੀਨਾ
੬	ਸਾਤਿਕੀ ਸਾਗਰੁ ਸਾਗਰਿ	੬	ਸਗਲਿਆ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀ
੭	ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ	੭	ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਾਕੁ ਗੁਣੁ ਹਿਘ
੮	ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋ	੮	ਕਵਨ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ
੯	ਤੂੰ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਤਿਲੁ ਤਿਹ	੯	ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਾ
੧੦	ਬੇਨਾ ਬੈਧਿ ਨ ਸਾਕਿਓ	੧੦	ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ
੧੧	ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	੧੧	ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ
		੧੨	ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ
ਰਾਗੁ	ਧਨਾਸਰੀ ਮ: ੧ ਘਰੁ ੧	੧੩	ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ
੧	ਤੁਸਤੁ ਦਾਤਾ ਨ ਕਰਤਾ ਤਉ	੧੪	ਸੰਤ ਪਾਈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ
੨	ਆਨਿ ਮੰਦਰ ਗਿਤਾ ਨਿਵੇਸਿ	੧੫	ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ
੩	ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਆਪੇ ਨੀ	੧੬	ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰ
੪	ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨਿ ਸਹਜ	੧੭	ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ
੧	ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ	ਮ: ੩ ੧੮	ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
੨	ਅਤੁ ਸਿਰਿ ਉਤੈ ਲਿਆ	੧੯	ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ
੩	ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵ	੨੦	ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰੁ
੪	ਪੁਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ	੨੧	ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ
		੨੨	ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ
੫	ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੋ	੨੩	ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ
੬	ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ	੨੪	ਇਤ ਮੰਗਲਿ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ
੧	ਉਦੀਆ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ	ਮ: ੪	
੨	ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਪਆਗਿ	੨੫	ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
੩	ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ	੨੬	ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ
੪	ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ	੨੭	ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ
੫	ਖਰੀ ਧਾ ਹਿਮੜਿ ਮੁਰਿ	੨੮	ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭ
੬	ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇ	੨੯	ਸਿਰਹੁਤ ਸੋ ਸਿਰੁ ਊਪਰੇ
੭	ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮ	੩੦	ਪਿੰਗਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ
੧	ਨਦਰੀਆ ਵੈ ਤਿਸ ਸਉ	ਮ: ੫ ੩੧	ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤਿ
੨	ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ	੩੨	ਚਰਨਿ ਕਉ ਏਸੀਤ ਬੇਨਤਿ ਮਾਤਰੇਸਾ
੩	ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ	੩੩	ਬਿਨਸਾ ਮੁਹੁ ਜੀਵਨਾ ਤੇ ਤੇ ਬਿਰ
੪	ਮੈ ਆਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਅ	੩੪	ਟਹਿਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪਗ
੫	ਬਿਖੈ ਬਨ ਫੀਕਾ ਤਿਆ	੩੫	ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ
੬	ਏਕੁ ਰੂਪੁ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ	੩੬	ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ
੧	ਭੂਲੋ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ	੩੭	ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਦਾਸ ਕੈ
੨	ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ	੩੮	ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੧

ਗੋਂਡ			ਗੋਂਡ।। ਰਾਮਕਲੀ
੧	ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖ	੫	ਨਾਇਹੁਮਾਨਸਨਾਇਹੁਦੇਵ
੨	ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿ	੬	ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨ
੩	ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਾਟਾਹੋਇਆਨੰ	੭	ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਰਿਨਰੋਵੈ
੪	ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹ	੮	ਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭਾਜਾਕੈਰੇਨਾਹਿ
੫	ਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭਤੈ	੯	ਜੈਸੇਮੰਦਰਿਮਹਿਬਲਹਰ
੬	ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮੇਰਾਮ	੧੦	ਕੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੂਟੈ
		੧੧	ਧੰਨਿਗੋਪਾਲਾਧੰਨਿਗੁਰਦੇਵ
੧	ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ	ਮਃ੫	
੨	ਢੂੰਢਿਓਮੀਨਕਪਰਿਕੀ	੧੨	ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ
੩	ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਸਾ	੧੩	ਨਾਦਭ੍ਰਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ
੪	ਨਾਮੁਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾ	੧੪	ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਾਰਿਲੇ
੫	ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨ	੧੫	ਮੋਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੇਲੀ
੬	ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ	੧੬	ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿਟੇਸਭਿਭਰਮਾ
੭	ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਿਮਹਿ	੧੭	ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾਧਾਵੈ
੮	ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਿਮਨਿ	੧੮	ਆਜੁਨਾਮੇਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆ
੯	ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦ	੧੯	ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਹੁਸੰਸਾਰ
੧੦	ਰਾਮਨਾਮੁਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉ	੨੦	ਜੇਓਹੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ
੧੧	ਉਨਕਉਖਸਮਕੀਨੀਠਕੁਰਾ	੨੦	ਜੁਮਲਾਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀ
੧੨	ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਹਰਿ	੧ੴ	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧੩	ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸ	ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਃ੧ ਚਉਪਦੇ	
੧੪	ਧੂਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪਾਲ	੧	ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾ
੧੫	ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦੁਕ	੨	ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿਰਹੀ
੧੬	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇ	੩	ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕਹੀਐ
੧੭	ਭਵਸਾਗਰਿਬੋਹਿਥੁਹਰਿ	੪	ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀ
੧੮	ਸੰਤਕਾਲੀਆਧਰਤਿਬਿਹਾਰ	੫	ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਨਾਨਕੁਬੋਲੈ
੧੯	ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇ	੬	ਹਮੁਡੋਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਰੀ
੨੦	ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰ	੭	ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐਏਤੁ
੨੧	ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪੁ	੮	ਤੁਧਨੋਨਿਵਣੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾਨਾਉ
੨੨	ਸੰਤਨਿਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ	੯	ਸਾਗਰਮਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿਸਾ
੨੩	ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ	੧੦	ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
		੧੧	ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁਭਾਗੈ
ਜੁਮਲਾ ਗੋਂਡਕਾਜੋਰੁ ੨੯		੧	ਸਤਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ ਮਃ੪
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		੧	ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਭਾਗੀ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਕੀ		੨	ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆਅਨੰਦਾ
੧	ਸੰਤਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀਐ	੩	ਹਰਿਕੇਸਭਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇ
੨	ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ	੪	ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇ
੩	ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾਲਿ	੫	ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰਹੁ
੪	ਕੁਜਾਇਬੰਧਬਿਦਿਆਕਰਿਤਾ	੬	ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਵਡ

ਰਾਮਕਲੀ

ਰਾਮਕਲੀ			ਰਾਮਕਲੀ ਨਟ
੩	ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੰਭਹੈਸੰਤਹੁ	੧	ਕਾਂਇਆਕਲਾਲਨਿ
੪	ਰਾਮਕੁਰਵਕੁਕੁਰੀਆਂਆਤ੍ਰਿ	੨	ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਮਹੂਆ
੫	ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆ	੩	ਤ੍ਰਸੋਰਅਰਪਰਬਤਿਮੁਆਸੀ
੧	ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤਿਪਸਾਰਾ ਮ: ੫	੪	ਸੰਤਾਮਾਨਉਦੂਤਾਡਾਨਉ
੨	ਇਸਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੂਘਰਿਆ	੫	ਜਿਹਮੁਖਬੇਦੁਗਾਇਤ੍ਰੀ
੩	ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂਪ	੬	ਤਰਵਰੁਏਕੁਅਨੰਤਡਾਰਸਾਖਾ
੪	ਦਾਵੈਅਗਨਿਰਹੇਹਰਿਬੂਟ	੭	ਮੁੰਦ੍ਰਾਮੋਨਿਦਇਆਕਰਿਝੋਲੀ
੫	ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਪੇਖੀਐਪ੍ਰਭੁ	੮	ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿ
੬	ਚਰਮਨਿਤ੍ਰਬਟਤਪਾਪੁਸਭਨਾ	੯	ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿ
੭	ਸਲੋਕਸਿਖਹੁਸਬਦਿਪਿਆ	੧੦	ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ
੮	ਮਨਿਤਨਿਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ	੧੧	ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸਰੂਪੁ
੯	ਮਨਿਬਚਨਕਰਮਅਰਾਧਨਾ	੧੨	ਤੁਲਿਅਹੁਸੀਆਰੁਬੇਦਾਰ
੧	ਅਨੰਦੁ ਮ: ੩ ਰਾਮਕਲੀ	੧੩	ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੂਡੀ
੧	ਸਦਿਭੁਟਿਕੀਤਾਰਾਮਕਲੀ	੧੪	ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰ
ਛੰਤ ੧	ਸਾਜਨੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾ ਮ: ੫	੧੫	ਮਾਇਨਹੋਤੀਬਾਪੁਨਹੋਤੇ
੨	ਹਮਿਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁ	੧੬	ਬਨਾਰਸੀਤਪੁਕਰੈਉਲਟਿਤੀਰ
੩	ਰੁਣਝੁਣਸਬਦਿਅਨਾਹਦੁ	੧੭	ਪਨੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁ
੪	ਪ੍ਰਭੁਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋ	੧੮	ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾ
੫	ਰੁਣਝੁੰਝਨੜਾਗਾਉਸਖੀ	੧੮	ਰਾਮਕਲੀਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ੧੮
੬	ਰੁਤੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਜਮੁਗ	੧੯	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭	ਰਾਮਕਲੀਜੁਮਲਾਛੰਤ	ਰਾਗੁ	ਨਟਨਾਰਾਇਨ ਮ: ੪
੧	ਓਅੰਕਾਰਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਾਤਿ	੧	ਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹਰੇ
	ਓਅੰਕਾਰੁਦਖਣੀ ਮ: ੧	੨	ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਰਲੇ
੧	ਸਿਧਗੋਸਟਿ ਮ: ੧	੩	ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮ
	ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿ	੪	ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰੰਗੋ
੧	ਵਾਰਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੩	੫	ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ
	ਸਚੈਤਖਤਿਰਚਾਇਆਬੈ	੬	ਮੇਰੇਮਨਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪ੍ਰਵੇ
੧	ਵਾਰਰਾਮਕਲੀਕੀ ਮ: ੫	੭	ਮੇਰੇਮਨਿਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ
	ਬਾਟਨਿਹਾਰਿਬਾਟਿਆਆਪੇ	੮	ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ
੧	ਵਾਰਟਿਕੇਕੀਸਤੈਡੂਮਿਆਖੀ	੯	ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ
	ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੀਮੁ	੧	ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਭਾਵੈ ਮ: ੫
੧੧ ੯	ਜੁਮਲਾਰਾਮਕਲੀਕਾਜੋੜੁ	੨	ਉਲਾਹਨੋਮੈਕਾਹੂਨਦੀਓ
੧ ੯	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੩	ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਰ
੧	ਰਾਮਕਲੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀ	੪	ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓ

ਮਾਰੂ	
੪	ਜੋਆਇਆਸਿਸਭੁਕੋਜਾਸੀ
੫	ਸਚਿਸਚਾਹੀਗਤਿਗਰਗੰਭੀਰੇ
੬	ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾ
੭	ਸਚੇਸਚਾਤਖਤਿਰਚਾਇਆ
੮	ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ
੯	ਆਪੇਕਰਤਾਸਭੁਜਿਸੁਕਰਣਾ
੧੦	ਸੇਸਚੁਸੇਵਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
੧੧	ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ
੧੨	ਹਰਿਜੀਉਸੇਵਹੁਅਗਮੁਅਪਾਰਾ
੧੩	ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ
੧੪	ਜਿਤਚਲਤੁਏਕਸਦਾਸਚੁਸੋਈ
੧੫	ਗੁਰਮੁਖਨਾਦੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰੁ
੧੬	ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਹੁਕਮੁਸਭੁਸਾਜੀ
੧੭	ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ
੧੮	ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ
੧੯	ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮੁਅਥਾਹਾ
੨੦	ਜੋਹੁਕਮੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ
੨੧	ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਵਾਹੇ
੨੨	ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੈਹੁਮਿਲਾਏ
੧	ਸਾਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ਮ: ੪
੨	ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚਾ
੧	ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾ ਮ: ੫
੨	ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀ
੩	ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ
੪	ਗੁਰਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾ
੫	ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ
੬	ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋਤੂਹੈ
੭	ਸੁਗਤਿਦੇਖਨਭੁਖਗਦਾਰ
੮	ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ
੯	ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾ
੧੦	ਤੂਸਾਹਿਬੁਹਉਸੇਵਕੁਕੀਤਾ
੧੧	ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰ
੧੨	ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ
੧੩	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਬਿਰਾਜੇ
੧੪	ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ
੬੨	ਜੁਮਲੇਸੋਲਹਿਆਮਾਰੂਕੇ
ਵਾਰੁ	ਮਾਰੂਕੀ ਮ: ੩ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਇਆ
ਵਾਰ	ਮਾਰੂਕੀ ਮ: ੫ ਤੁ [illegible] ਪਾਇਆ

ਮਾਰੂ ਕੇਦਾਰਾ ਤੁਖਾਰੀ	
੧੦	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਰਾਗੁਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀਉਕੀਬਾਣੀ
੧	ਪੜੀਆਕਵਨਕੁਮਤਿਤੁਮਲਾਗੇ
੨	ਬਨਹਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐ
੩	ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉਫੁਰੀ
੪	ਉਦਕਸਮੁੰਦ
੫	ਜੋਤੁਮਕਉ [illegible]
੬	ਜਿਨਗੜਕੋਟਕੀਏਕੰਚਨਕੇਛੋਡਿਗਇਆ
੭	ਦੇਹੀਗਾਵਾਜੀਉਧਰਿਮਹਤਉ
੮	ਅਨਭਉਕਿਨੈਨਦੇਖਿਆਬੈਰਾਗੀਅੜੇ
੯	ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਾਰੈਆਵੈ
੧੦	ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇਦਿਵਾਨੇ
੧੧	ਗਗਨਦਮਾਮਾਬਾਜਿਓ
੧੨	ਰਾਮਸਿਮਰਿਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮਨ
੧੩	ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧਿ
੧੪	ਬੰਦੇਸਤਿਕੋਰਿਆਨਾਹੁਸਤਿਪੁਰਿਆ
੧੫	ਐਸੀਲਾਲਾਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁਕਰੈ
੧੬	ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰਚਿੰਤਾਮਨਿ
੧੭	ਮਨੁਹਮਾਰੋਬਾਧਿਓਪਿਰਮਾਈ
੧੭	ਜੁਮਲਾਜੋਕੁਲਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾ
੧੮	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
੧	ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਿਰਤੁਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇ
੨	ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਣਸਲੋਨੜੀਏ
੩	ਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ
੪	ਭੋਲਾਵੜੈਭੁਲੀਭੁਲਿਭੁਲਿਪਛੋਤਾਣੀ
੫	ਮੇਰੇਲਾਲਰੰਗੀਲੇ
੬	ਏਮਨਮੇਰਿਆ
੧	ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁ ਮ: ੪
੨	ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿ
੩	ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸ
੪	ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁ
੧	ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾ ਮ: ੫
੧੧	ਜੁਮਲਾਜੋਨੁਤੁਖਾਰੀਕਾ
੧੮	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪
੧	ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਨਿਤਗਾਵੀਐਰੇ

ਕੇਦਾਰਾ ਭੈਰਉ | ਭੈਰਉ

੨	ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਗੁਨਕਹੁ	੯	ਜਾਤਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ
੧	ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ ਮਃ੫	੧੦	ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ
੨	ਦੀਨਬਿਨਉਸੁਨੁਦਇਆ	੧੧	ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ
੩	ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ	੧੨	ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ
੪	ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ	੧੩	ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇ
੫	ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ	੧੪	ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ
੬	ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ	੧੫	ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਅ
੭	ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਿਜਾਤ	੧੬	ਨਾਇਜੁਗਆਦਿਮਨਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ
੮	ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿ	੧੭	ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਰੋਗਿਵਿਆਪੇ
੯	ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ	੧੮	ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀ
੧੦	ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਰ	੧੯	ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈ
੧੧	ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਬਖਾਨੁ	੨੦	ਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਸਾਚਾ
੧੨	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੋਆਧਾਰੁ	੨੧	ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈ
੧੩	ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ	੨੨	ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨੀਰਾਮਨਪਛਾਤਾ
੧੪	ਸੰਤਹਧੂਰਿਲੇਮੁਖਿਮਲੀ	੨੩	ਮਨਿਸਾਚਾਮਨਤਿਸਆਇਓ
੧੫	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਰੁਚੈ	੨੪	ਬਾਝੁਗੁਰੂਜਗਤਬਉਰਾਨਾ
੧੬	ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰਿਆ	੨੫	ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਈ
		ਮਃ੪	
੧੭	ਜੁਮਲਾਕੇਦਾਰੇਕਾ	੨੬	ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁਹਰਿਗੋਪਾਲਾ
੧ਓ	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੨੭	ਆਪੇਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਭਗਤਾਕਉਆਪੇਰਾਖਾ
ਕੇਦਾਰਾ	ਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਕੀ	੧	ਹਰਿਜਨਸੰਤਕਰਿਕਿਰਪਾ ਮਃ੪
੧	ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਬਿਬਰਜਿਤ	੨	ਬੋਲਹੁਹਰਿਨਾਮੁਸਫਲਸਾਘਰੀ
੨	ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂ	੩	ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕਰਣੀਸਾਰੁਜਪਮਾਲੀ
੩	ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੂਢਮਤਿ	੪	ਸਭਘਟਿਤੇਰੇਤੂਸਭਨਾਮਾਹਿ
੪	ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਲੀਨੇ	੫	ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਹਰਿਮੂਰਤਿ
੫	ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇ	੬	ਤੇਸਾਪੁਤਰਿਸੇਬਾਤਸੁਆਮੀ
੬	ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿਚਲੇ	੭	ਸਤਿਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀ
੭	ਖਟਕਰਮਕੁਲਸੰਜੁਗਤਿਹੈ		
੭	ਜੁਮਲਾਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾ	੧	ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਰਾਖੀ ਮਃ੫
੧ਓ	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੨	ਊਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀਆ
ਰਾਗੁ	ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧	੩	ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਰਮਦਾਨਾ
੧	ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਇ	੪	ਦਸਮਿਰਗੀਸਹਜੇਬੰਧਿਆਨੀ
੨	ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇ	੫	ਜੋਸਉਲੋਚੁਲੋਦੁਖਦਾਇਆ
੩	ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾ	੬	ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਰਚਿਓਸਰੀਰ
੪	ਭੂੰਡੀਚਾਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇ	੭	ਆਗੈਦਯੁਪਾਛੈਨਾਰਾਇਣ
੫	ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀ	੮	ਕੋਟਿਮਨੋਰਥਆਵਹਿਹਾਥ
੬	ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ		ਜਾਪਨਲਾਗੈਤਿਨਕਾਮੁਲੁ
੭	ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁ	੧੦	ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਉ
੮	ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾ	੧੧	ਸਚੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ

ਭੈਰਉ		ਭੈਰਉ	
੧੨	ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਿਖ ਵਿਸਰ ਧਣੁ	੪੯	ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ
੧੩	ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾ	੫੦	ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ
੧੪	ਸੀਧਰ ਮੋਹਨਿ ਸਗਲ ਉਪਾ	੫੧	ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਨੇ ਅਨਦ ਗੋਬਿੰਦ
੧੫	ਬਲ ਆਪਿ ਪੇਖਿ ਕਿਰਤੁ ਦਾਨ	੫੨	ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ਸਿਮਰਤ
੧੬	ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ	੫੪	ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ
੧੭	ਜਿਸ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸ ਕਉਨ	੫੫	ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰ
੧੮	ਤਉ ਕਨੀਐ ਜੋ ਤੈ ਵੀਚਾਰਿ	੫੬	ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ
੧੯	ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿ	੫੭	ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ
੨੦	ਤਉ ਮੇਰੋ ਗੁਮਾਨੁ ਖਕਉ ਦੀਨ	੫੮	ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ
੨੧	ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਮਹਾ ਅਨੰਦ	੬੩	ਤੁਮ ਭਾਰ ਉਪਦੇ
੨੨	ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ		ਅਸਟਪਦੀਆ ਭੈਰਉ ਕੀਆ ਮ: ੧
੨੩	ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ	੧	ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ
੨੪	ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ	੧	ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਮ: ੩
੨੫	ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਆ	੧	ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ
੨੬	ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ	੧	ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡੁ ਮ: ੫
੨੭	ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ	੨	ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ
੨੮	ਛਿਤ ਵਤ ਪਾਪਨ ਆਲਕੁ	੨	ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋ ਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨ
੨੯	ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ	੬	ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ
੩੦	ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ	੧	ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੧	ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ	ਭੈਰਉ	ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ
੩੨	ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ	੧	ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ
੩੩	ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ	੨	ਨਾਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਗੇ ਜਾਨਾ
੩੪	ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ	੩	ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ
੩੫	ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ	੪	ਮਨਿ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ
੩੬	ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ	੫	ਗੰਗਾ ਕੇ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ
੩੭	ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ	੬	ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾ
੩੮	ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ	੭	ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ
੩੯	ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ	੮	ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ
੪੦	ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ	੯	ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ
੪੧	ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ	੧੦	ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ
੪੨	ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਲਾਗੇ	੧੧	ਸੋ ਮੁਲਾ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ
੪੩	ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ	੧੨	ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ ਦੇਵ
੪੪	ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ	੧੩	ਜਲਿ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ
੪੫	ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ	੧੪	ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ
੪੬	ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ ਗਏ	੧੫	ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ
੪੭	ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰਦੇ	੧੬	ਸਭੁ ਕੋਈ ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ
੪੮	ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮਾ ਨਾਮ ਗੁਰ ਸਰਣੇ	੧੭	ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ
		੧੮	ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ

੧੯	ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐਆਨਕਉ	੫੯	ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋਰੀ
੨੦	ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਿਗੋਬਿਦ	੬੦	ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟੁਖਾਟੁਲੀ
੨੧	ਹਰਿਜਨਸਗਲਿਉਧਾਰੇਸੰ	੬੧	ਗੁਰੁਜੀਉਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿਓ
੨੨	ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆ	੬੨	ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁ
੨੩	ਮੋਹਨਿਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉ	੬੩	ਤੂਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ
੨੪	ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚ	੬੪	ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ
੨੫	ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ	੬੫	ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨੁਆਇਓ
੨੬	ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿ	੬੬	ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ
੨੭	ਮੇਰਾਮਨੁਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਆਮਾਂਗੈ	੬੭	ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ
੨੮	ਅਬਮੇਰੋਮਨੁਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁ	੬੮	ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ
੨੯	ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏ	੬੯	ਮੇਰੇਗੁਰਮੋਰਾਸਹਸਾਸਗਲਉਤਾਰਿਆ
੩੦	ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਿਕਉ	੭੦	ਸਿਮਰਤਨਾਮਪ੍ਰਾਨਗਤਿ
੩੧	ਅਬਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗਿਤੂਟ	੭੧	ਅਪਨੇਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈ
੩੨	ਅਬਮੋਰੋ[illegible]	੭੨	ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਵਹੁ
੩੩	ਮੋਹਨਲਾਲਨਿਜੀਅਤਰੇਤੁ	੭੩	ਠਾਕੁਰਤੁਮ੍ਸਰਣਾਈਆਇਓ
੩੪	ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓ	੭੪	ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ
੩੫	ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲਾਗੇਪ੍ਰੀ	੭੫	ਜਿਹਵੇਗੁਣਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
੩੬	ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣ	੭੬	ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ
੩੭	ਨੈਨਹੁਦੇਖਿਓਚਲਤੁ	੭੭	ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦਿ
੩੮	ਚਰਨਹਗੋਬਿਦਮਾਰਗ	੭੮	ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ
੩੯	ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਾਰ	੭੯	ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ
੪੦	ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦਿਲਗੋਗੁਰ	੮੦	ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰੇ
੪੧	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਦੀਓਗੁਰਸ	੮੧	ਆਵਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ
੪੨	ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ	੮੨	ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੀ
੪੪	ਜਿਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਪਤਿ	੮੩	ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਜਸੁਗਾਉ
੪੫	ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵ	੮੪	ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿਦਚਰਨਨਿਤਧਿਆ
੪੬	ਅਬਮੇਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇ	੮੫	ਸਾਚੋਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾ
੪੭	ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾ	੮੬	ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ
੪੮	ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈ	੮੭	ਜੀਵਨਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾ
੪੯	ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੈ	੮੮	ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮੁ
੫੦	ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ	੮੯	ਸੁਰਤੁਸੋਈਜਿਤੁਹਰਿਕਉਲਾਗੈ
੫੧	ਮੇਰੈਮਨਿਜਤ[illegible]ਤੁਮਤਿ	੯੦	ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨ
੫੨	ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ	੯੧	ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਬੇਤਾਲਾ
੫੩	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ	੯੨	ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ
੫੪	ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ	੯੩	ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿਥੋਰੀ
੫੫	ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ	੯੪	ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਿਮਨਿਮਾਹਿ
੫੬	ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪਨੇਹੀਚੀਤ	੯੫	ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ
੫੭	ਝੂਠੋਮਾਇਆਕੋਮਦੁਮਾਨੁ	੯੬	ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ
੫੮	ਅਪਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ	੯੭	ਜੀਵਤਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਉ
		੯੮	ਮਨਰੇਰਾਮਕੋਸੁਖੁਸਾਰੁ

ਕਾਨੜਾ

੧ ਕਾਦੀਰਦਿਸੋਹੁਕਮਨਬਾਪੀ

ਸਵੈਯੇਮਹਲੇਪਹਲੇਕੇ॥

੧ ਇਕਮਨਿਪੁਰਖਧਿਆਇਬਰਦਾਤਾ

ਸਵੈਯੇਮਹਲੇਦੂਜੇਕੇ

੧ ਸੋਈਪੁਰਖਧੰਨਕਰਤਾਰਕਰ

ਸਵੈਯੇਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ

੧ ਸੋਈਪੁਰਖਸਿਵਰਜਾਕਾਇਕ

ਸਵੈਯੇਕਿਥੇਕੇ

੧ ਗੁਰਗਿਆਨਅਰਧਿਆਨਤਤ

ਸਵੈਯੇਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ

੧ ਇਕਮਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਧਿਆ

ਸਵੈਯੇਮਹਲੇਪੰਜਵੇਕੇ

੧ ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁਰਖਅਚਲਅਬਿਨਾ

ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧॥

੧ ਜਿਤੁਦਰਲਖਮਹੰਮਦਾ

੨ ਧਾਇਆਤਮਸਆਬਖਾਰ

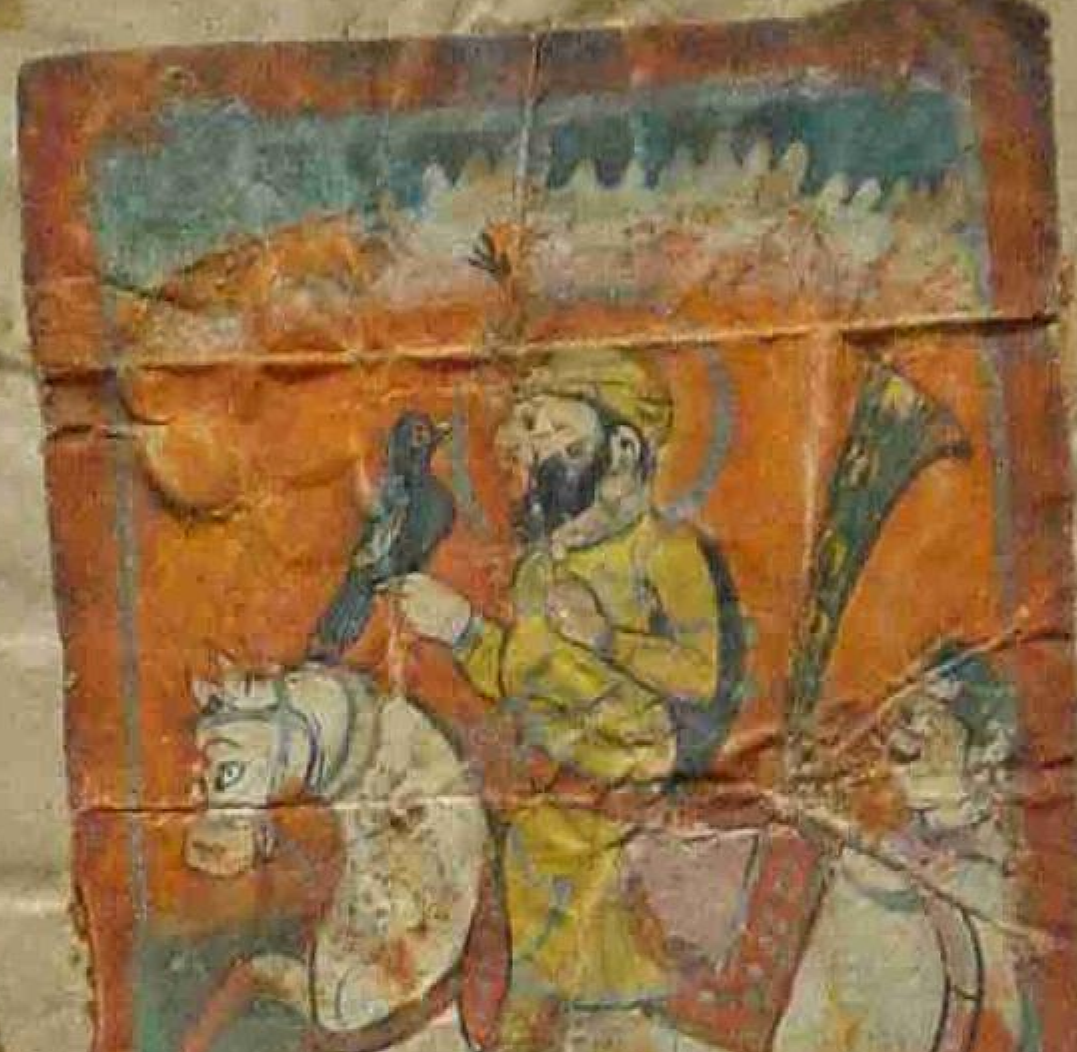
੩ ਰਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾ

੪ ਆਸਨਸਾਧਨਿਰਾਲਮਬੈਹੈ

ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮਰਾਜੇਕੀ

੫ ਰਾਗਮਾਲਾ।ਰਾਗਾਏਕਸੰਗਪੰਚ

੬ ਸਿਆਹੀਕੀਬਿਧਿ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਿਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇਰ
ਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸ
ਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ
ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾ
ਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ
ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿ
ਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸ
ਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾ
ਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ
ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦ
ਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ
ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ [illegible]

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾ
ਹੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ
ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ
ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ

੧ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈਆ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ
ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਥਾਪਿਆ
ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ
ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ
ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰ
ਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ
ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ
॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ
ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇ
ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥
ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ
ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ
॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀ
ਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁ[illegible]
ਗੁਣੁ ਦੇਇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ [illegible] ੭ ॥ ਸੁ
ਣਿਐ ਸਿਧੁ ਪੀਰੁ ਸੁਰਿ ਨਾਥੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ [illegible] ਕਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿ
ਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ [illegible] ੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ
ਸਦਾ ਵਿ[illegible] ੁ ॥੮॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬ
ਰਮਾ ਇੰਦੁ [illegible] ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣੀਐ ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦੁ ॥ ਸੁਣੀਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦੁ ॥ [illegible]
ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣੀਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥
ਸੁਣੀਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ [illegible] ਅਠਸਠਿ ਕਾ
ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣੀਐ ਪੜਿ

ਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ।ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ
।ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੧੦।ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ।ਸੁਣਿਐਸੇ
ਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ।ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ।ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈ
ਅਸਗਾਹੁ।ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ।ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ।੧੧।
ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ।ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ।ਕਾਗਦਿਕਲਮਨ
ਲਿਖਣਹਾਰੁ।ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋ
ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੨।ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ।ਮੰਨੈਸਗਲਭ
ਵਣਕੀਸੁਧਿ।ਮੰਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਖਾਇ।ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ।ਐਸਾ
ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੩।ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕ
ਨਪਾਇ।ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ।ਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੈਪੰਥੁ।ਮੰਨੈਧਰ
ਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋ
ਇ।੧੪।ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ।ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ।ਮੰਨੈਤਰੈਤਾ
ਰੇਗੁਰੁਸਿਖੁ।ਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ।ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ।ਜੇਕੋ
ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ।੧੫।ਪੰਚਪਰਵਾਣਪੰਚਪਰਧਾਨ।ਪੰਚੇਪਾਵਹਿ
ਦਰਗਹਮਾਨੁ।ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ।ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ।ਜੇਕੋ
ਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ।ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ।ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ।
ਸੰਤੋਖਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ।ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ।ਧਵਲੈਉਪ
ਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ।ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁ[illegible]ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ।ਜੀਅ
ਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ।ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ।ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈ
ਕੋਇ।ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ।ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ।ਕੇਤੀ
ਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁਕੂਤੁ।ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ।ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖ
ਦਰੀਆਉ[illegible]।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋ
ਤੁਧੁਭਾਵੈ[illegible]।੧੬।

ਜਪੁ ਅਸੰਖ ਭਾਉ। ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ। ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇ
ਦ ਪਾਠ। ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸੁ। ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ
ਵੀਚਾਰੁ। ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰੁ। ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰੁ।
ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ।
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰੁ। ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰੁ। ਤੂ ਸਦਾ ਸ
ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ।੧੭। ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ। ਅਸੰਖ ਚੋਰ
ਹਰਾਮਖੋਰ। ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ। ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿ
ਆ ਕਮਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂ
ੜੇ ਫਿਰਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ
ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ। ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾ
ਰੁ। ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰੁ। ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੁ।੧੮। ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ। ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ।
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ। ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ।
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ। ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ।
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ। ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾ
ਹਿ। ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ। ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ। ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾ
ਵਾ ਏਕ ਵਾਰ। ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ। ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ।੧੯। ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ। ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ
ਖੇਹ। ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ। ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ।
[illegible]

ਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲੁਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀ
ਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨ
ਹੀਕੋਇ॥ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾ
ਣੀਬਰਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤਿ
ਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ॥ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁ
ਹੋਆਆਕਾਰੁ॥ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ॥ਵਖ
ਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ॥ਥਿਤਿਵਾਰੁਨ
ਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ॥ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈ
ਸੋਈ॥ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥
ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆਣਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵ
ਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨ
ਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸੁ॥ਓੜਕਿਓੜਕਿਭਾ
ਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ॥ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅ
ਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁ॥ਲੇਖਾਹੋਇਤਾਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਨਾਨਕਵ
ਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿ
ਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਾ
ਹਸੁਲਤਾਨ॥ਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮ
ਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨ
ਕਰਣੈਦੇਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈ
ਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾ
ਰੁ॥ਅੰਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ॥ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰ
ਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ॥ਵਡਾਸਾਹਿ

ਊਚੇਉਪਰਿਊਚਾਨਾਉ॥ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈ
ਸੋਇ॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀ
ਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਾਜਾਇ॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿ
ਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥ਕੇਤੇਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂਰਖ
ਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੂਖਭੂਖਸਦਮਾਰ॥ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀ
ਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ॥
ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ॥ਆ
ਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇ
ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲ
ਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਅਮੁਲ
ਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ॥ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁ
ਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲ
ਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅ
ਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਆਖਹਿ
ਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖਹਿਬਰ
ਮੇਆਖਹਿਇੰਦ॥ਆਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈਸਰੁਆਖਹਿ
ਸਿਧ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖ
ਹਿਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕ
ਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਰੇਹਿ॥ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇ
ਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋਆਖੈਬੋ
ਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾ

ਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇ
ਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵ
ਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿ
ਚਿਤਿਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿ
ਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇ
ਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਪੰਡਿ
ਤਿਪੜਨਿਰਖੀਸਰੁਜੁਗੁਜੁਗਿਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮ
ਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅ
ਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾ
ਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਸੇ
ਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰੁ
ਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਹਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋ
ਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨ
ਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਂਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆ
ਜਿਨਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾ
ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤਿ
ਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗ
ਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥
ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿ
ਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾ
ਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇ
ਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾ

ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁ
ਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈ
ਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆ
ਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁ
ਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆ
ਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸ
ਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅ
ਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿਲਖ
ਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗ
ਦੀਸੁ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸੁ॥ਸੁਣਿ
ਗਲਾਆਕਾਸਿਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐ
ਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰ
ਗਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਹਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨ
ਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਜੋਰੁ
ਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥ਪਵ
ਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮ
ਸਾਲ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅ
ਨੰਤ॥ਕਰਮੀਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ॥
ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਚਿਪ
ਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥੩੪॥ਧਰਮ
ਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪ
ਖੰਡੁਕਾਏਹੋਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨਖੰਡੁਕੇਆਖਹੁਕਰਮੁ॥ਕੇਤੇਪਵਣਪ
[illegible]ਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰ
[illegible]ਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ॥ਕੇਤੇ
[illegible]ਦੇਸ॥ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਿਨਾਥ

ਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰ
ਦ॥ਕੇਤੀਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ॥ਕੇਤੀਆ
ਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ॥੩੫॥ਗਿਆਨਖੰਡੁ
ਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ॥
ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਰੂਪੁ॥ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁ
ਅਨੂਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਜਾਹਿ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈ
ਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈ
ਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀ
ਜੋਰੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ਤਿ
ਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥
ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ॥ਜਿਨ
ਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ॥ਕਰਹਿਅ
ਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ॥ਸਚਿਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇ
ਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ॥ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰ
ਤੁਨਅੰਤ॥ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ॥ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁ
ਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਥਨਾ
ਕਰੜਾਸਾਰੁ॥੩੭॥ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ॥ਅਹਰ
ਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ॥ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭਾਂਡਾਭਾ
ਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ॥ਘੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ॥ਜਿ
ਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਲ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾ
ਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ॥ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈ
ਸਗਲਜਗਤੁ॥ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆ[illegible]ਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂ
ਰਿ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇ[illegible]

ਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ
॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸੋਦਰੁ॥ ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘ
ਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅ
ਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿ
ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤ
ਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤਗੁਪਤਿਲਿ
ਖਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈ
ਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ
ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧ
ਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁ
ਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁ
ਧਨੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋ
ਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁ
ਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ ਸੇਈਤੁ
ਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ ਹੋਰਕੇਤੇ
ਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥
੧॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ ਹੈਭੀਹੋ
[illegible]ਨਜਾਸੀ[illegible]ਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿ
[illegible]ਉਪਾਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ
ਜਿਨਿਨਸੈ[illegible]

ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ
ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾ
ਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
ਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ
ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈ
ਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿ
ਆ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ
ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾ
ਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿ
ਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾ
ਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲੁ
ਕੈ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ
ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ
ਨਾ ਕੋ ਹੋਗੁ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ
ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ
ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਪੁਰਖਾਇਕੁਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥
ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥
॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜ
ਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥
ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿ
ਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾ
ਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪ
ਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿ
ਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿ
ਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈ
ਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਨਿਧਾਨ
ਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥
੫॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰ
ਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆ
ਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆ
ਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾ
ਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤ
ਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁ
ਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥
ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥
ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿ
ਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾ
ਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜ
ਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿ
ਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿ
ਜੀਉਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇ
ਆਜੀਉਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀ
ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤ
ਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕ
ਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕ
ਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆ
ਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋ
ਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੧॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰ

ਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋ
ਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕ
ਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆ
ਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾ
ਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾ
ਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿ
ਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥
੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾ
ਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆ
ਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿ
ਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾ
ਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਤੂਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰ
ਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈ
ਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆ॥ਪੰਕਜੁਮੋਹਪ
ਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜ
ਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀ
ਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕ
ਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦ

ਮਿਲਣ ਕੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭ
ਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ
ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ
ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥
੨॥੧॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਸੋਹਿਲਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋ
ਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵ
ਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੈ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨ
ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵ
ਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿ
ਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇ
ਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ
ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ
ਮਾਹੁ ਭਇਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥
੨॥੨॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀ
ਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਿਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕ
ਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ
ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ
ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ
ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾ
ਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ
ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਜਲੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ
॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ
ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕ
ਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ
ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵ
ਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥
੧॥੪॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰ
ਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥
੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ
ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ
ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥
੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁ
ਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੧॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ੨ ॥
ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰ
ਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ
ਨਾਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇ
ਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪ
ਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ ਮਤੁ

ਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧਿਹੋਵਾਸਿਧੁ
ਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕੁਰਾਖੈ
ਭਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥
ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾਮੇਲਿਲਸਕਰਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾ
ਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈ
ਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁ
ਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮ
ਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਂ
ਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੈਤਮਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਂਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥
ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀ
ਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇ
ਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀ
ਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ
॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮ
ਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿ
ਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੧ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ਲੇਖੈਵਾਟਚ
ਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁਣਿਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿ
ਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੈਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਹਨਓਹੁ॥੧ ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣ
ਮਰਣਾਜਾਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈ

ਓਤਿ ਕੈ ਕੋਇ ਨ ਨਦਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭੁ
ਬੀਤੈ ਪੰਡੁ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਘਟਿ
ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ
ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ ॥੩॥
ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥ ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀ
ਅਨਿ ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖਿ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥ ਰ
ਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀ
ਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰ
ਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ
ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥
॥੨॥ ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣਿ ॥੩॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ
ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ
ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥ ਮਤੀ ਮ
ਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿ
ਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ

ਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇਰੀਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁੜਬਾਹਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸੁਣ
ਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤੜੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀ
ਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆਸਤੁ
ਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਮੁਖਿਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾ
ਤਿ॥ਦੂਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਐਸੁਖੁਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸੋਕਿਉ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪ
ਵਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਹੋਰਿਗਲਾਸਭਿਕੂੜੀਆਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਜਾਲਿਮੋਹੁ
ਘਸਿਮਸੁਕਰਿਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁ
ਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਾਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਲਾਹਿਲਿਖੁ
ਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੁ॥
ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਹੋਇਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਾਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿ
ਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐ
ਨਾਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿ
ਰਖੀਅਹਿਨਾਉਸਲਾਰ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰ
ਵਾਰ॥ਅਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥੩॥ਭੈਤੇਰੈਡਰੁ
ਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਉਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਹੋ
ਦੇਡਿਠੇਖੇਹ॥ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥
੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿ
ਐਸਾਲੋਣੇ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥
ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋ
ਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿ
ਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀ

ਸਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿ
ਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਉ॥੨॥ਬਾਬਾ
ਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿ
ਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿ
ਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁ
ਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ
॥੩॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀ
ੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੰਦਰਿ
ਖੁਸੀਆਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾ
ਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆ
ਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਇਆ
ਰਤਨਾਕੀਲਲਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ਅਠਿਸਠਿਤੀਰ
ਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾ
ਲਾਹਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਮਤਿਹੋਰੁਹੋ
ਰੁ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਜੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂ
ਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਉਸਦਾਏਆ
ਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭੇਪੂਜ
ਖੁਆਰੁ॥੨॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿ
ਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋ
ਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥
੩॥ਖੇਹੂਖੇਹੁਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸ
ਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿ
ਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥੮॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗਣਵੰਤੀਝੂ
ਰਿ।ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ।ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲ
ਹੜਾਨਾਪਾਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ।੧।ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅਤੋਲੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰਿਸੋਹਣਾ
ਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕੁਲਾਲੁ।ਮੋਤੀਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਰੀਸਾਲੁ।ਬਿ
ਨੁਪਉੜੀਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਨਿਹਾਲੁ।੨।ਗੁਰੁਪਉ
ੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਉ।ਗੁਰੁਸਰੁਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁ
ਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ।ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣਜਾਉ।
੩।ਪੂਰਉਪੂਰਾਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁ।ਪੂਰੈਥਾਨਸੁਹਾਵਣੇ
ਪੂਰੈਆਸਨਿਰਾਸ।ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਘਾਟੈਗੁਣਤਾਸੁ।੪।
੯। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹੁਅੰਕਿਸਹੇਲੜੀ
ਆਹ।ਮਿਲਿਕੈਕਰਹਕਹਾਣੀਆਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਆਹ।ਸਾਚੇਸਾਹਿ
ਬਸਭਿਗੁਣਅਉਗਣਸਭਿਅਸਾਹ।੧।ਕਰਤਾਸਭੁਕੋਤੇਰੈਜੋਰਿ।
ਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੂਤਾਕਿਆਹੋਰਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਇਪੁ
ਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸੀਰਾਵਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ।ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਰੀ
ਆਮਿਠਾਬੋਲਣੀ।ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਤਾਮਿਲੈਜਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣੀ।੨।
ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ।ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿ
ਅਜਾਤਿ।ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਫਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ।੩।ਸਚੁ
ਮਿਲੈਸਚੁਊਪਜੈਸਚਿਮਹਿਸਾਚਿਸਮਾਇ।ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਪਤਿਊਗ
ਵੈਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ।ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪੇਲਏਮਿ
ਲਾਇ।੪।੧੦। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬ
ਰੀਹਉਮੈਮੁਈਘਰਾਹੁ।ਦੂਤਲਗੇਫਿਰਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਵੇ
ਸਾਹੁ।ਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦਿਹੈਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ।੧।ਮਨਰੇਸ
ਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ।ਭੈਬਿਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਥੀਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿਸਮਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਆਖਣਿ

ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਚੰਦਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰਿ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰਿ ॥

ਜੋਇਨਕੰਤਨਕਾਂਦਈਤਾਸਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜੁ॥੪॥ਸਭਿਰਸਿਭੋਗਣਬਾ
ਦਿਹਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਵਿਕਾਰੁ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਿਨਭੇਦੀਐਕਿਉਸੋਹੈਗੁ
ਰਦੁਆਰਿ॥ਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣੀਸਜਿਨਸਹਿਨਾਲਿਪਿਆਰਿ॥੫॥੧੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਸੁੰਞੀਦੇਹਡਰਾਵਣੀਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਜਾਇ॥
ਭਾਹਿਬਲੰਦੀਵਿਝਵੀਧੂਅਨਨਿਕਸਿਓਕਾਇ॥ਪੰਚੇਰੁੰਨੇਦੁਖਿਭਰੇਬਿ
ਨਸੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਮੂੜੇਰਾਮੁਜਪਹੁਗੁਣਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਸ
ਭਿਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿ
॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿ
ਮੁਠੀਧੰਧੈਠਗਿ॥੨॥ਮੁਈਪਰੀਤਿਪਿਆਰੁਗਇਆਮੁਆਵੈਰੁਵਿਰੋਧੁ
॥ਧੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁਈਮਮਤਾਮਾਇਆਕ੍ਰੋਧੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਰੋਧੁ॥੩॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚਿਮਿਲੈਗੁਰਮਤਿਪਲੈ
ਪਾਇ॥ਸੋਨਰੁਜੰਮੈਨਾਮਰੈਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਪਰਧਾਨੁਸੋਦਿ
ਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਤਨੁ
ਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੂਰੁ॥ਅਉਗ
ਣਿਫਿਰਿਲਾਗੂਭਏਕੂੜਿਵਜਾਵੈਤੂਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਾਈਐਦੁ
ਬਿਧਾਡੋਬੇਪੂਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਬਦਿਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਨਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੂਝਿਆਮਰਿਜਨਮੈਆਵੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁ
ਸੂਚਾਸੋਆਖੀਐਜਿਸੁਮਹਿਸਾਚਾਨਾਇ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀਦੇਹੁਰੀਜਿ
ਹਵਾਸਚੁਸੁਆਇ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁੜਿਨਪਾਵੈਤਾਉ॥
੨॥ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਾਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾ
ਜਿਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿ
ਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮ
ਹਿ॥ਪੰਚਭੂਤਸਚਿਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚੀਮਨਿਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅ
ਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਪਤਿਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੧ ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿਆਵਹਿ
ਇਕਿਜਾਵਹੀਪੂਰਿਭਰੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮਨਿਹਠਿਮਤੀਬੂਡੀਐਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਿਸੁਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਤਰੀਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਮੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਦੇਖਉਡਉਜਲੈ

ਜਾਲੈਪਾਇਦੇਤਰਿਦੈਆਗੁਰਿ।ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘ
ਟਿਸਚਿਭਰਪੂਰਿ।ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀਸਚੈਮਹਲਿਹਦੂਰਿ।੨॥
ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝਿਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ।ਜਿਉਜਿਉਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੇਉ।ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁ
ਨਿਵਾਰਿਸਮੇਉ।੩॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆਤ੍ਰਿਭਵਣਕਰਿ
ਆਕਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਨਣੁਜਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗੁ
ਬਾਰੁ।ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ।੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੀਚੈਸਾਬਾਸਿ।ਸਚੇਸੇਤੀਰਲਿ
ਮਿਲੇਸਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਪ੍ਰਭਪਾਸਿ।੫॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਿਮਨ
ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਿਆਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ।ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈ
ਤਬਲਗੁਇਹੁਤਨੁਦੇਹ।ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀ
ਤਨੁਖੇਹ।੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾਘਰਿਜਾਹਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾ
ਹੀਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ।੧॥ਰਹਾਉ।ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੰਢਣੁਗੰਢੀਐ
ਪੜ੍ਹਿਲਿਖਿਪੜ੍ਹਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀਹਉ
ਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ।ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ।
੨॥ਲਖਸਿਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ।ਬਿਨੁ
ਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ।ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇ
ਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ।੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਹਿਵੇਚਿਆਮਨੁ
ਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿ
ਨਿਹਾਲੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ।੪॥
੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨ
ਹੀਆਸ।ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸਿ।
ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂੰਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ
।੧॥ਜੀਅਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ।ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀ
ਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ।੧॥ਰਹਾਉ।ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਜਾਣੀ
ਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰਿ।ਮੁਇਆਜਿਤੁਘ
ਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿ।ਅਨਹਦਿ

ਸਚੁ ਵਿਸੁਗਾਹਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੀ ਕਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਧਾਣੀ ਪਾਈਐ
ਤ ਹਉਮੈ ਤੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ
॥ ਖੜਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰ
ਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗਿ
ਸੋ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿੰਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚਿ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੁਖ ਨ
ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਪ
ਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥
ਨਿਤੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕੂਕਰ ਕੂ
ੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜ
ਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥
੩॥ ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ
ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥
੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ
ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿ
ਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾ
ਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥
ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਜਲੁ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ

ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਜਾਇ॥੪॥੨੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿ
ਬੋਲੁ॥ਮਨੁਸਚਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨ
ਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅਗਨਿਮਰੈਜ
ਲਿਪਾਇਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉ
ਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਭਾਇ॥
ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵਈਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇਲਿਐਸਚੇਸ
ਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਰੁ॥ਸਚੁ
ਵਖਰੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈਘਟਿਘਟਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਵਿਝਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵੇਸੁ॥ਹੋਰੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਉਪਦੇਸ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆ
ਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਹੈਰਾਮੁ
ਨਾਮੁਪਤਿਪਾਇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇ॥
੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਸੁਭਉਜਲਿਪਚੈਪਚਾਇ॥ਇਹੁਮਾਣਕੁ
ਜੀਉਨਿਰਮੋਲੁਹੈਇਉਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੩॥
ਜਿੰਨਾਸਤਿਗੁਰੁਰਸਿਮਿਲੈਸੇਪੂਰੇਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥
ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਦਰਗਹਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਮੁਖਉਜਲੇਧੁਨਿਉਪਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੨੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਵਣਜੁਕਰਹੁਵਣਜਾਰਿਹੋ

ਵਖਰੁਲੇਹੁਸਮਾਲਿ॥ਤੈਸੀਵਸਤੁਵਿਸਾਹੀਐਜੈਸੀਨਿਬਹੈਨਾਲਿ॥ਅਗੈਸਾ
ਹੁਸੁਜਾਣੁਹੈਲੈਸੀਵਸਤੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਰਾਮੁਕਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹ
ਰਿਜਸੁਵਖਰੁਲੈਚਲਹੁਸਹੁਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਾਰਾਸਿਨ
ਸਚੁਹੈਕਿਉਤਿਨਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਖੋਟੈਵਣਜਿਵਣੰਜਿਐਮਨੁਤਨੁਖੋਟਾਹੋ
ਇ॥ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਦੂਖੁਘਣੋਨਿਤਰੋਇ॥੨॥ਖੋਟੇਪੋਤੈਨਾਪਵੈ
ਤਿਨਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥ਖੋਟੇਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਖੋਟਿਨਸੀਝਸਿ
ਕੋਇ॥ਖੋਟੇਖੋਟੁਕਮਾਵਣਾਆਇਗਇਆਪਤਿਖੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਮਨੁ
ਸਮਝਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਤਿਆਭਾਰੁਨਭਰ
ਮੁਤਿਨਾਹ॥ਹਰਿਜਪਿਲਾਹਾਅਗਲਾਨਿਰਭਉਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥੪॥੨੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਧਨੁਜੋਬਨੁਅਰੁਫੁਲੜਾਨਾਠੀਅੜੇ
ਦਿਨਚਾਰਿ॥ਪਬਣਿਕੇਰੇਪਤਜਿਉਢਲਿਢੁਲਿਜੁੰਮਣਹਾਰੁ॥੧॥
ਰੰਗੁਮਾਣਿਲੈਪਿਆਰਿਆਜਾਜੋਬਨੁਨਉਹੁਲਾ॥ਦਿਨਥੋੜੜੇਥਕੇਭਇ
ਆਪੁਰਾਣਾਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁਲੇਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰ
ਣਿ॥ਹੰਭੀਵੰਞਾਡੁਮਣੀਰੋਵਾਝੀਣੀਬਾਣਿ॥੨॥ਕੀਨਸੁਣੇਹੀਗੋਰੀਏ
ਆਪਣਕੰਨੀਸੋਇ॥ਲਗੀਆਵਹਿਸਾਹੁਰੈਨਿਤਨਪੇਈਆਹੋਇ॥੩॥ਨਾ
ਨਕਸੁਤੀਪੇਈਐਜਾਣੁਵਿਰਤੀਸੰਨਿ॥ਗੁਣਾਗਵਾਈਗੰਠੜੀਅਵਗੁ
ਣਚਲੀਬੰਨਿ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਰਸੀ
ਆਆਪਿਰਸੁਆਪੇਰਾਵਣਿਹਾਰੁ॥ਆਪੇਹੋਵੈਚੋਲੜਾਆਪੇਸੇਜਭਤਾ
ਰੁ॥੧॥ਰੰਗਿਰਤਾਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪੇਮਾਛੀਮਛੁਲੀਆਪੇਪਾਣੀਜਾਲੁ॥ਆਪੇਜਾਲਮਣਕੜਾ
ਆਪੇਅੰਦਰਿਲਾਲੁ॥੨॥ਆਪੇਬਹੁਬਿਧਿਰੰਗੁਲਾਸਖੀਏਮੇਰਾਲਾ
ਲੁ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਦੇਖੁਹਮਾਰਾਹਾਲੁ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕੁਬੇਨਤੀ
ਤੂਸਰਵਰੁਤੂੰਹੰਸੁ॥ਕਉਲੁਤੂੰਹੈਕਵੀਆਤੂੰਹੈਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁ॥੪॥
੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾ
ਕਰੋਸਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈ

ਜਮਾਇ ਲੈਹਿ ਇਕੁ ਪਾਦ ਸਿਧ ਭਨਿ ਰਖਵਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥
ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ
ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੈ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ ਬੀਸ ਸਪ
ਤਾਹਰੋ ਬੀਨੁ ਖੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪ
ਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹ
ਲਾ ੧ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿ
ਤੁ ਦੇਹੁ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਹਿ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ
ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ ਜਾਣਸੀ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪੁ ਕੀ
ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲੁ ਕੀ ਸਾਰ ਤੇ ਨਹਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ
ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ
ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪ
ਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾ
ਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ
ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੪ ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰ
ਸਾਰੋ ॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧੁ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਮਰਣਾ
ਮੁਲਾਂ ਮਰਣਾ ॥ ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ
ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ
ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ
ਆਧਾਰੋ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਜ ਵਖ
ਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇ
ਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥

ਕੂੜਿਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਧਾਣਕਰੂਪੁਰਹਾਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਮੈਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨ
ਕਰਣੀਕੀਕਾਰੁ॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲਿ॥ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾ
ਰੇਸੈਸਾਰੁ॥ਮੈਏਹੋਆਸਿਏਹੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਿਨਿੰਦਾਆ
ਖਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋਹੀਨੀਚਸਨਾਤਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਨਿਵਸਹਿ
ਚੰਡਾਲਿ॥ਧਾਣਕਰੂਪੁਰਹਾਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਫਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਵੇਸੁ॥
ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸੁ॥ਖਰਾਸਿਆਣਾਬਹੁਤਾਭਾਰੁ॥ਧਾਣਕ
ਰੂਪੁਰਹਾਕਰਤਾਰਿ॥੩॥ਮੈਕੀਤਾਨਜਾਤਾਹਰਾਮਖੋਰੁ॥ਹਉਕਿਆਮੁ
ਹੁਦੇਸਾਦੁਸਟੁਚੋਰੁ॥ਨਾਨਕਨੀਚੁਕਹੈਬੀਚਾਰਿ॥ਧਾਣਕਰੂਪੁਰ
ਹਾਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਏਕਾਸੁਰਤਿਜੇਤੇਹੈਜੀ
ਅ॥ਸੁਰਤਿਵਿਹੂਣਾਕੋਇਨਕੀਅ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹਾਤਿਨਰਾਹੁ॥ਲੇਖਾਇਕੋਆਵਹੁਜਾ
ਹੁ॥੧॥ਕਾਹੇਜੀਅਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਲੇਵੈਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜੀ
ਅਜੀਆਕਾਤੋਹਿ॥ਕਿਤਕਉਸਾਹਿਬੁਆਵਹਿਰੋਹਿ॥ਜੇਤੂਸਾਹਿਬੁਆਵਹਿਰੋਹਿ॥
ਤੂਓਨਾਕਾਤੇਰੇਓਹਿ॥੨॥ਅਸੀਬੋਲਵਿਗਾੜਵਿਗਾੜਹਬੋਲ॥ਤੂਨਦਰੀਅੰ
ਦਰਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਹਕਰਣੀਤਹਪੂਰੀਮਤਿ॥ਕਰਣੀਬਾਝਹੁਘਟੇਘਟਿ॥
੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗਿਆਨੀਕੈਸਾਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਸੋਗਿਆਨੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੩॥੩੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਤੂੰਦਰੀਆਉਦਾਨਾਬੀਨਾਮੈਮਛੁਲੀਕੈਸੇਅੰਤੁਲਹਾ॥
ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਤੂਹੈਤੁਝਤੇਨਿਕਸੀਫੂਟਿਮਰਾ॥੧॥ਨਜਾਣਾਮੇਉਨਜਾਣਾ
ਜਾਲੀ॥ਜਾਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਤੁਝੈਸਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਭਰਪੂਰਿਜਾਨਿਆਮੈ
ਦੂਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰੈਹਦੂਰਿ॥ਤੂੰਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਿਪਾਉ॥ਤੇਰੈਕੰਮਿਨ
ਤੇਰੈਨਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇਤਾਹਉਖਾਉ॥ਬਿਆਦਰੁਨਾਹੀਕੈਦਰਿਜਾਉ
॥ਨਾਨਕਏਕੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭਿਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਨੇੜੈ
ਦੂਰਿਆਪੇਹੀਆਪੇਮੰਝਿਮਿਆਨੋ॥ਆਪੇਦੇਖੈਸੁਣੇਆਪੇਹੀਆਪੇਕੁਦ

ਗਤਿਕਹੈਕਹਣੋ।ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕੁਸਲੁਸੋਈਪਰਵਾਣੋ॥੪॥੪॥੨੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਕੀਤਾਕਹਾਕਰੇਮਨਿਮਾਨੁ।ਦੇਵਣਵਾਲੇਕੈਹਥਿਦਾਨੁ।
ਭਾਵੈਦੇਇਨਦੇਈਸੋਇ।ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਇ॥੧॥ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁਸਚੁ।ਅੰਧਾਕਚਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਰੁਖਬਿਰਖਆਰਾਉ
।ਜੇਹੀਧਾਤੁਤੇਹਾਤਿਨਨਾਉ।ਫੁਲੁਭਾਉਫਲੁਲਿਖਿਆਪਾਇ।ਆਪਿਬੀਜਿ
ਆਪੇਹੀਖਾਇ॥੨॥ਕਚੀਕੰਧੁਕਚਾਵਿਚਿਰਾਜੁ।ਮਤਿਅਲੂਣੀਫਿਕਾਸਾਦੁ।ਨਾ
ਨਕਆਣੇਆਵੈਰਾਸਿ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਸਾਬਾਸਿ॥੩॥੫॥੨੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੫ ਅਛਲੁਛਲਾਈਨਹਛਲੈ।ਨਹਿਘਾਉ
ਕਟਾਰਾਕਰਿਸਕੈ।ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੈ।ਇਸੁਲੋਭੀਕਾਜੀਉਟਲਪਲੈ।
੧॥ਬਿਨੁਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਜਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੋਥੀਪੁਰਾਣਕਮਾਈਐ।ਭਉ
ਵਟੀਇਤੁਤਨਿਪਾਈਐ।ਸਚੁਬੂਝਣੁਆਣਿਜਲਾਈਐ॥੨॥ਇਹੁਤੇਲੁ
ਦੀਵਾਇਉਜਲੈ।ਕਰਿਚਾਨਣੁਸਾਹਿਬਤਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਤਨਿਲ
ਗੈਬਾਣੀਆ।ਸੁਖੁਹੋਵੈਸੇਵਕਮਾਣੀਆ।ਸਭਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਣੀਆ।
੩॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਈਐ।ਤਉਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈਐ।ਕਹੁ
ਨਾਨਕਬਾਹਭੁਡਾਈਐ॥੪॥੧॥੨੩॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਆਪਣਾਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥੁ
ਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ।ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਵਰੁਪਾਵਣਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁ
ਪਾਇ।ਨਾਉਧਿਆਈਐਨਾਉਮੰਗੀਐਨਾਮੇਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤਿਖੁਜਾਇ।ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ।
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਅੰਤਰਿ
ਹਰਿਰਸੁਰਵਿਰਹਿਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ।ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਲਾ

ਗਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਪਾਇਆ ਦਗਾਤਮਾਨੁ ॥
੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰ
ਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁ
ਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ
ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ
॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾ
ਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕ
ਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿ
ਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕ
ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕ
ਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
੨॥ ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨ ਪਹਿਰਿ
ਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾ
ਇ ॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ
ਲੈ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ
ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ
ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ
ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰ
ਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਲਖਿਚਉਰਾਸੀਹਭਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾ
ਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵ
੫ ਵੈਸਭਿਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਸਿਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥
੪॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤੁਕਰਹਿਮਤੁਕਰਹਿਪੂਕਾਰਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ
ਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਇਆਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰ
ਦਾਸਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ
॥੫॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈ
ਮੰਨਿਆਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹਿਸਚੁਹਰਿਪਾਇ
ਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਸਦਬਲਿਹ
ਰੈਜਾਸੁ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਵਸੈਤਿਤੁਘਟਿਹੈਪਰਗਾਸੁ॥
੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿ
ਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁਨਦਰਿ
ਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪਛਾਣਿਆ
ਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਵਸੈ
ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੈਬਾਹਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰ
ਦੇਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਸਬਦਿਗੁਰੂ ਸੁਣਿਮੰਨਿ
ਇਆਸੋ
ਆਤਿਨੁਮਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿ
ਨਕਰਤੀ
ਇਆਮਨਿ

ਗਇਆ ਮਨ ਤਨ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਾਂ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
ਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥ ਪਗੁ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਹ
ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭੁ ਕਰੇ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥
੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦਾ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ
ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਗਵਾਵਦੀ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥
੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕੁਲੁ
ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ

ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ
ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੴ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥
ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਖੰ
ਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ
ਨ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ
ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ
ਮਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥
ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ
ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ

ਸਮਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਪਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇਆ॥੨॥
ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉ
ਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾ
ਰੁ ਨ ਪਾਰੁ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁ
ਖ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਖੋਇ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋ
ਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿ
ਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਨਿਚੰਦੁ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ॥੨॥
ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂ
ਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
ਆ ਅਘਾਏ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ
॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ॥੪॥੮॥ ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰਿ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ॥ ਖਿ
ਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ
ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰਿ
॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ
ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ

ਖੀਚਾਣੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹਿ ਫੇਰੇ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ
ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰ
ਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥
ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰ
ਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ
ਕਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵ
ਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵ
ਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਿ ॥ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤਿ ਹੈ ਸਭਿ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੩ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪੋ
ਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿ
ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਆਪੁ
ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ

ਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਦੂਪਾਈਐਸਚੁ
ਸੋਇ॥ਅਸੁਰੁਸੰਘਾਰੈਸੁਖੁਰਹੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਹਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਕਰਿਜਾਣਿਆਤੇਹੋਜੇਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਏਹੁਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹੀਭਾਉ
ਲਾਇਜਨੁਦੇਖੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋ
ਇ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆ
ਲੋਭਾਣੇਸੇਵਾਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਆਪਣਾਧਰਮੁਗਵਾਵਹਿਬੂਝਹਿਨਾ
ਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਨਚੇਤਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿ
ਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਭਜਹੁਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਤ
ਰਿਵਸੈਤਾਹਰਿਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਮਾਇਆ
ਕਾਪੁਤਲਾਵਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਜੰਮਣੁਮਰਣਾ
ਮਨਮੁਖਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀਜਿਸੁਦੀਜੈਆਪੁ
ਗਵਾਏ॥ਜਤੁਸਤੁਤਪੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰ
ਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਗਤੀ
ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਜਾਉ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਵਡਿਆਈਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾ
ਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੪॥੧੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਿਉਦੋਹਾਗਣਿਤ
ਨਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਨਿਤੁਨਿਤੁਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪਿਰਕਾ
ਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰੁਬਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲ
ਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾ
ਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਾਭਾਗੈਕਾਉਦਉਹੋਇ॥
ਅੰਦਰਹੁਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈ
ਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਹਜੇ

ਪਾਏ ਲੋਇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏਹਿ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ

ਦੇਇਪਰਖਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੩॥ ਧਨੁਜਨਨੀਜਿਨਿਜਾਇਆਧੰਨੁਪਿਤਾਪਰਧਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਗਇਆਗੁਮਾਨੁ॥ਦਰਿਸੇਵਨਿਸੰਤਜਨਖੜੇਪਾਇ
ਨਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਮਨਿਵਸੈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆ
ਇਆਆਪੇਮਿਲਿਆਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਲਾਹੀਐਰੰਗੇਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥ਸਚੈਸਚਿਸਮਾਇਆਮਿਲਿਰਹਿਆਨਵਿਛੁੜਿਜਾਇ॥੨॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਅਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਪੰਨੈਪਾਇ॥ਆਪੇਕਾਰੁਕਰਾਇਸੀਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੩॥
ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਿਰਦੈਰਵਿ
ਰਹੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਨਿਰੰਕਾਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੈਸਬਦਿਅਪਾ
ਰ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਅੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਨਪਾਈਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁ
ਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਦਭੈਰਚੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥
ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਨ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨੀਸਾਦੁਆਇ
ਆਬਿਨੁਚਾਖੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਮੁਹੈਕਹਣਾ
ਕਛੂਨਜਾਇ॥ਪੀਵਤਹੂਪਰਵਾਣੁਭਇਆਪੂਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥
੨॥ਆਪੇਦੇਇਤਪਾਈਐਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਦੇਵਣਵਾ
ਲੇਹਥਿਦਾਤਿਹੈਗੁਰੂਦੁਆਰੈਪਾਇ॥ਜੇਹਾਕੀਤੋਨੁਤੇਹਾਹੋਇਆਜੇਹੇ
ਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿ

ਆਲਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣਿ ਪਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ
ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸੁ
ਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿ
ਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾ
ਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹੁ ਬਾਧਾ ਨਹਿ ਬੂਝੈ
ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ
ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਕ
ਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲਿ ਛਡੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪ
ਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ
ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਬ

ਭਰਤਾਰੁ ਨ ਜਾਤਾ ਮਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਰਹੈ
ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩
ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦਾ
ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟ
ਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ
ਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਪ
ਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸ
ਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਿ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰੁ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਾ
ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂ
ੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰ
ਧਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ
ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥
ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤੁ ਰਹਿ ਗਏ
ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ
ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਲਾਗੈ
ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥
੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ
ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਇਕੁ

ਤਿਲੁ ਧਿਆਵਾ ਜੀ ਸੋ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇ ਨ ਹੀਣੈ ਹੋਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚਿ ਸਉ ਸਾ
ਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ
ਥੀਐ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਬੀਜੁ ਪਾਇ॥ ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੂਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ
॥ ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇਆ
ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ
ਲਾਇ॥੩॥ ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ॥
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿ
ਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪਣਾ ਭਉ
ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ
ਰਹੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਧਾ
ਰਿ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈ
ਲੁ ਭਰਿ ਨਾਲਿ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥
੧ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰ
ਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ
ਪਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ॥੨॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁੰਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵ
ਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ

੩॥

ਸੁਣਦਾ ਦੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤਿ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਭੁਲਿਆਲਏਸਮਝਾਇ॥
ਇਕਿਆਪੇਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਦੂਜੈਛਡਿਅਨੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹ
ਰਿਪਾਈਐਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩
ਗੁਣਵੰਤੀਸਚੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਮਨੁਰੰਗਿਆਰਸਨਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਓਕਰਿਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੁਨਉਤਰੈਜਿਚਰੁਗੁ
ਰਸਬਦਿਨਕਰੇਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੁ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਵਸਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਤਾਸੁਖੁਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਉਗਣਵੰਤੀਗੁਣੁਕੋਨਹੀਬਹਣਿਨਮਿਲੈਹਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁ
ਖਿਸਬਦੁਨਜਾਣਈਅਵਗਣਿਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾ
ਣਿਆਸਚਿਰਤੇਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਬੇਧਿਆਪ੍ਰਭੁਮਿ
ਲਿਆਆਪਿਹਦੂਰਿ॥੨॥ਆਪੇਰੰਗਣਿਰੰਗਿਓਨੁਸਬਦੇਲ
ਇਓਨੁਮਿਲਾਇ॥ਸਚਾਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਸਚਿਰਤੇਲਿਵਲਾਇ॥
ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਵਿਥਕੇਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਲੇਸੋਮਿਲੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਿਤ੍ਰਘਣੇਰੇਕਰਿਥਕੀਮੇਰਾ
ਦੁਖੁਕਾਟੈਕੋਇ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਕਟਿਆਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾ
ਹੋਇ॥ਸਚੁਖਟਣਾਸਚੁਰਾਸਿਹੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇ
ਨਵਿਛੁੜਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥੪॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੈਆ
ਪਿਉਪਾਇ॥ਸਭਏਕੋਇਕੁਵਰਤਦਾਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾ
ਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭੂਦਇਆਲੁਹੈਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀ
ਸਦਮਨਿਵਸਿਆਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰ
ਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਭੁਥੀਐਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ॥ਰਹਾਉ॥ [illegible]

ਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਸੇਜਨਸਬ
ਦੇਸੋਹਣੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਆਪਿ
ਮੇਲੇਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਸਚੁਸਲਾਹਣਾਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਆਪੇਹੁਕਮਿਵਸੈਹੁਕਮੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਸਾਧਨਨਾਵੈਬਾਹਰੀ ਖੋਇ
ਅਵਗੁਣਿਵੰਤੀਰੋਇ॥੩॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚਿਲਗਾਸਚੈਨਾਇ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੀਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਾਅਵਗੁਣਕਢਾਧੋਇ॥ਆ
ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਫਿਰਿਨਾਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀ
ਆਪਣਾਜਿਦੂਪਾਈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੩ ਸੁਣਿਸੁਣਿਕਾਮਗਹੇਲੀਏਕਿਆਚਲਹਿਬਾਹਲੁਡਾਇ॥ਆ
ਪਣਾਪਿਰੁਨਪਛਾਣਹੀਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਹਿਜਾਇ॥ਜਿਨੀਸਖੀਕੰਤੁ
ਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਸਤਸੰ
ਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਿਰੁਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾਸੋਹਣਾਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਕੰਤੁਨ
ਪਛਾਣਿਆਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਗਰਬਿਅਟੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲ
ਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਵਿਚ
ਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਤਿਨਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾ
ਇ॥੨॥ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਪਿਰਮੁਤੀਆਪਿਰਮੁਨਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਅੰਧੇਰੁਹੈਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਭੁਖਨਜਾਇ॥ਆ
ਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਪਿਰੁਪਾਇਆਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੇਸਹੀਆਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਖਸਮੁਪਛਾਣਹਿਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆ
ਗੈਦੇਇ॥ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਆਪਣਾਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥

ਨਾਨਕਸੋਭਾਵੰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੨੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਇਕੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਹਉਕੈਦ
ਰਿਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਭਾਉਕਰਿਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ
॥ਸਭੁਉਪਾਏਆਪੇਦੇਖੈਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੇਜਾਣਿਆ
ਪਿਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥੧॥ਮੁੰਧੇਤੂਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਇ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀ
ਆਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ॥ਹਰਿਵਰੁਪਾਇਨਿਆਪਣਾਗੁ
ਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਰੰਗਿਰਵੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਵਸੈਜੋਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰਿ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹਨਿ
ਆਪਣਾਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸਿਰੁਦੇਈਤਿ
ਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਜਿਨੀਇਕੁਪਛਾਣਿਆਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੀਐਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥੨੯॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਜੀਸਾਚਾਸਚੁਤੂਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਚੀ
ਰੈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਤਰਸਦੇਫਿਰੇਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਪੀਰੈ॥ਹਰਿਜੀ
ਬਖਸੇਬਖਸਿਲਏਸੂਖਿਸਦਾਸਰੀਰੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰੀਸ
ਚਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀ
ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇ
ਨੋਹੁਕਮੁਹੈਬਹਿਸਚਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟੁਆਤਮਾ
ਓਹੁਤੇਰੀਸਿਰਕਾਰਿ॥ਅਧਿਆਤਮੀਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁਮਨਿਜਪਹਿਏ
ਕੁਮੁਰਾਰਿ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਧਰਮੁਰਾਇਕਰੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਿਹਾਰੁ॥੨॥
ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਨਹਿਤਜੈਮਨਿਚੂਕੈਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆਤ
ਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁ
ਕਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਦਿਵਾਨੁ॥ਸਬਦਿਨਚੀ

ਨਿਤਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰੈਬਿਖਿਆਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁ ਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਉਬੋਲਾਏਤਿਉਬੋਲੀਐਜਾ ਆਪਿਬੁਲਾਏਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਨਾ ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ ਲਾ੩ ਜਗਿਹਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਲੁਹ ਉਮੈਧੋਤੀਕਿਵੈਨਉਤਰੈਜੇਸਉਤੀਰਥਨਾਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੂਣੀ ਮਲੁਲਾਗੀਆਇ॥ਪੜਿਐਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇ ਰੇਗੁਰਸਰਣਿਆਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਹਰਿਕਰਿਥਕੇਮੈਲੁਨਸ ਕੀਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਮੈਲੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨ ਮੁਖਮੈਲੇਮੈਲੇਮੁਏਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਵਸੈਮਲੁਹਉ ਮੈਜਾਇਸਮਾਇ॥ਜਿਉਅੰਧੇਰੈਦੀਪਕੁਬਾਲੀਐਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨਿਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ॥੨॥ਹਮਕੀਆਹਮਕਰਹਗੇਹਮਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਕਰਣੈਵਾਲਾਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਮਾਇਆਜੇਵਡੁਦੁਖੁਨਹੀਸਭਿਭਵਿਥਕੇਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਹਉਤਿਸੁਬਲਿ ਹਾਰੈਜਾਉ॥ਏਮਨਭਗਤੀਰਤਿਆਸਚੁਬਾਣੀਨਿਜਥਾਉ॥ਮਨਿਰਤੇਜਿਹਵਾ ਰਤੀਹਰਿਗੁਣਸਚੇਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੪॥ ੩੧॥ ੬੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁ ਅਤਿਅਗਲਾਕਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਘਰਿਆਇ॥ਜਾਦੇਖਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਪ੍ਰਭਿਦੇ ਖਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਾਤਿਨਸਜਣਾਪ੍ਰਭੁਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਮਿਲਾ ਇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾ ਗਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਜੀਅਕਾ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋ ਇ॥ਹਉਗੁਰਸਰਣਾਈਢਹਿਪਵਾਕਰਿਦਇਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੨॥ ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਉਪਾਵਥਕੇਸਭੁਕੋਇ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪ

ਕਰਿਹਰਿਤੇਮਨੁਕੋਰੈਰੰਗੁਨਭਇਆ।ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਾਬੀਜੈਖਾਵੈਸੋਇ।
੩।ਸਭਨਾਤੇਰੀਆਸਪ੍ਰਭੁਸਭੁਜੀਅਤੇਰੇਤੂਰਾਸਿ।ਪ੍ਰਭੁਤੁਧਹੁਖਾਲੀਕੋਨਹੀਦ
ਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸਾਬਾਸਿ।ਬਿਖੁਭਉਜਲੁਡੁਬਦੇਕਢਿਲੈਜਨਨਾਨਕਕੀਅ
ਰਦਾਸਿ।੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀ
ਐਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ।ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁਜੇਮਿਲੈਮੈਦਸੇਪ੍ਰਭੁ
ਗੁਣਤਾਸਿ।ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਚਉਖੰਨੀਐਮੈਨਾਮੁਕਰੇਪਰਗਾਸਿ।੧।ਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਾਹਉਜੀਵਾਨਾਮੁਧਿਆਇ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਣੁਨਾਥੀਐਮੇਰੇਸਤਿਗੁ
ਰੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਰਤਨੁਹੈਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾ
ਸਿ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਲਗਿਆਕਢਿਰਤਨੁਦੇਵੈਪਰਗਾਸਿ।ਧਨੁਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾ
ਗੀਆਜੋਆਇਮਿਲੇਗੁਰਪਾਸਿ।੨।ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਭਾਗੁ
ਹੀਣਵਸਿਕਾਲਿ।ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਕਰਿਵਿ
ਕਰਾਲਿ।ਓਨਾਪਾਸਿਦੁਆਸਿਨਭਿਟੀਐਜਿਨਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲਿ।
੩।ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰੁਵਡਭਾਗੀਨਾਵਹਿਆਇ।ਉਨਜਨਮ
ਜਨਮਕੀਮੈਲੁਉਤਰੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਉਤਮੁਪਦੁ
ਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕੀਲਿਵਲਾਇ।੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪
ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਵਿਥਰਾਗੁਣਬੋਲੀਮੇਰੀਮਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਜਣੁ
ਗੁਣਕਾਰੀਆਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁਣਗਾਇ।ਹੀਰੈਹੀਰੁਮਿਲਿਬੇ
ਧਿਆਰੰਗਿਚਲੂਲੈਨਾਇ।੧।ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਣਗਾਵਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨਿਹੋ
ਇ।ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਹਰਿਨਾਮਕੀਗੁਰੁਤੁਸਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ।੧।ਰ
ਹਾਉ।ਮਨੁਰੰਗਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ।ਗੁਰੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਵੈਰੰਗਸਿਉਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਉ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਨ
ਲਭਈਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਉ।੨।ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਮਿਲੈਘਰਿ
ਬੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਸਿ।ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਵਿਚਿ
ਪੜਦਾਦੂਰਿਪਈਆਸਿ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੰਚਨੁਨਾਥੀਐਮਨਮੁਖੁ
ਲੋਹੁਬੂਡਾਬੇੜੀਪਾਸਿ।੩।ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਹਰਿਨਾਵਹੈਕਿਤੁ
ਬਿਧਿਚੜਿਆਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਵਿਚਿਬੋਹਿਥਬੈਠੈ

ਣਆਣਿਆ ਧੰਨ ਧੰਨ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿ
ਨ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰ
ਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ
ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥
ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ
ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾ
ਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲ
ਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ
ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰ
ਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੁਹਾਗਣੀ
ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ
ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ
॥ ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ
ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ
ਭਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਓਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵ
ਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮ

ਕੁਹਰਿਆਤੇਇਆਨਾਨਕਹਰਿਦਿਸਿਆਅਨਿਸੋਇ ॥੪॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੪ ਦਿਨਸੁਚੜੈਫਿਰਿਆਥਵੈਰੈਣਿਸਬਾਈਜਾ
ਇ ॥ ਆਵਘਟੈਨਰੁਨਾਬੁਝੈਨਿਤਿਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁਮਿਠਾਮਾਇ
ਆਪਸਰਿਆਮਨਮੁਖਲਗਿਮਾਖੀਪਚੈਪਚਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈਰੇਮੈਮੀਤੁਸ
ਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ॥ ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਬਿਖੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਇਨਹੋਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਅਲਿਪਤਿਰਹੇਸਰਣਾਇ ॥ ਓ
ਨੀਚਲਣੁਸਦਾਨਿਹਾਲਿਆਹਰਿਖਰਚੁਲੀਆਪਤਿਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿਹਰਿਆਪਿਲਏਗਲਿਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪੰ
ਥੁਪਰਗਟਾਦਰਿਠਾਕਿਨਕੋਈਪਾਇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਨਾਮਿਰਹਨਿਲਿਵਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਦਰਿਸਚੈ
ਸੋਭਾਪਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਤਿਨਾਸਭੁਕੋਕਹੈਸ
ਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭੁਮੈਜਾਚਿਕਕੀਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਭਾ
ਗਵਡੇਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਾਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥ ॥੬॥ ॥੭੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
ਕਿਆਤੂਰਤਾਦੇਖਿਕੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੀਗਾਰ ॥ ਰਸਭੋਗਹਿਖੁਸੀਆਕਰਹਿਮਾਣ
ਹਿਰੰਗਅਪਾਰ ॥ ਬਹੁਤੁਕਰਹਿਫੁਰਮਾਇਸੀਵਰਤਹਿਹੋਇਅਫਾਰ ॥ ਕਰ
ਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿ
ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪ
ੜਿਭੋਗਿਲਪਟਾਇਆਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਭੁਲਾਇ
ਆਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਪਾਕੁ ॥੨॥ ਲੈਦਾਬਦਦੁਆਇਤੂੰਮਾਇਆਕਰ

ਤਿਇਕਤਾ॥ਜਿਸਨੋਤੂਪਤੀਆਇਦਾਸੋਸਣੁਤੁਝੈਅਨਿਤੁ॥ਅਹੰਕਾਰਿਕਰਹਿ

ਅਹੰਕਾਰੀਆਵਿਆਪਿਆਮਨਕੀਮਤਿ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆਨਾਤਿਸੁ

ਜਾਤਿਨਪਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਇਆਇਕੋਸਜਣੁਸੋਇ॥ਹਰਿਜਨਕਾ

ਰਾਖਾਏਕੁਹੈਕਿਆਮਾਣਸਹਉਮੈਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਜਨਭਾਵੈਸੋਕਰੇਦਰਿਫੇਰੁਨ

ਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਰਤਾਰੰਗਿਹਰਿਸਭੁਜਗੁਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਿਬਿਲਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਘਣਾਦ੍ਰਿਸਟਿਭੂਲਿਖੁਸੀ

ਆ॥ਛਤ੍ਰਧਾਰਬਾਦਿਸਾਹੀਆਵਿਚਿਸਹਸੇਪਰੀਆ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸੁਖੁਸਾ

ਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨਿਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਦੁਖੁਸਹਸਾਮਿਟਿ

ਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਥਾਨਥਨੰਤਰਾਤੇਤੇਭਵਿਆਇਆ॥ਧਨਪਾਤੀ

ਵਡਭੂਮੀਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਪਰਿਆ॥੨॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਏਨਿਸੰਗਹੋਇਵਰਤੈ

ਅਫਰਿਆ॥ਸਭੁਕੋਵਸਿਗਤਿਕਰਿਲਇਓਨੁਬਿਨੁਨਾਵੈਖਾਕੁਰਲਿਆ॥

੩॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸੇਵਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਦਰਿਖਰਿਆ॥ਗਿਰੰਬਾਰੀਵਡਸਾ

ਹਿਬੀਸਭੁਨਾਨਕਸੁਪਨੁਥੀਆ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫

ਭਲਕੇਉਠਿਪਪੋਲੀਐਵਿਣੁਬੁਝੇਮੁਗਧਅਜਾਣਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿ

ਨਆਇਓਛੁਟੈਗੀਬੇਬਾਣਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁ

ਮਾਣਿ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਤੂੰਆਇਆਲਾਹਾਲੈਣਿ॥ਲਗਾਕਿਤੁਕੁਫਕੜੇਸਭਮੁਕ

ਦੀਚਲੀਰੈਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਦਮਕਰੇਪਸੁਪੰਖੀਆਦਿਸੈਨਾਹੀਕਾਲੁ॥

ਓਤੈਸਾਥਿਮਨੁਖੁਹੈਫਾਥਾਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਮੁਕਤੇਸੇਈਭਾਲੀਅਹਿਜਿ

ਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਜੋਘਰੁਛਡਿਗਵਾਵਣਾਸੋਲਗਾਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿਥੈਜਾ

ਇਤੁਧੁਵਰਤਣਾਤਿਸਕੀਚਿੰਤਾਨਾਹਿ॥ਫਾਥੇਸੇਈਨਿਕਲੇਜਿਗੁਰਕੀ

ਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਕੋਈਰਖਿਨਸਕਈਦੂਜਾਕੋਇਨਦਿਖਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ

ਭਾਲਿਕੈਆਇਪਇਆਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਡੁਬਦਾਲਇ

ਆਕਢਾਇ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਪਾ

ਹੁਣਾਕਾਜਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਮਾਇਆਕਾਮਿਵਿਆਪਿਆਸਮਝੈਨਾਹੀਗਾਵਾ

ਰੁ॥ਉਠਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਇਆਪਰਿਆਵਸਿਜੰਦਾਰ॥੧॥ਅੰਧੇਤੂੰਬੈਠਾ

ਕੰਧੀਪਾਹਿ॥ਜੇਹੋਵੀਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਮਾਹਿ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਹਰੀਨਹੀਨਹੀਡੁਮਣੀਪਕੀਵਢਣਿਹਾਰੁ॥ਲੈਲੈਦਾਤਿਪਹੁਤਿਆ
ਲਾਵੇਕਰਿਤਈਆਰਿ॥ਜਾਹੋਆਹੁਕਮੁਕਿਰਸਾਣਦਾਤਾਲੁਣਿਮਿਣਿਆਖੇ
ਤਾਰੁ॥੨॥ਪਹਿਲਾਪਹਿਰੁਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇਆ॥ਤੀਜੈਝਖਿ
ਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰੁਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓਜਿਨਿ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆਕੁਰਬਾ
ਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿਠਾ
ਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੫ ਸਭੇਗਲਾਵਿਸਰਨੁਇਕੋਵਿਸਰਿਨਜਾਉ॥ਧੰਧਾਸਭੁਜਲਾਇ
ਕੈਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਚੁਸੁਆਉ॥ਆਸਾਸਭੇਲਾਹਿਕੈਇਕਾਆਸਕਮਾ
ਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨਆਗੈਮਿਲਿਆਥਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਕਰਤੇ
ਨੋਸਾਲਾਹਿ॥ਸਭੇਛਡਿਸਿਆਣਪਾਗੁਰਕੀਚਰਣੀਪਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੁਖਭੁਖਨਹਵਿਆਪਈਜੇਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਹੋਇ॥ਕਿਤਹੀਕੰਮਿਨਛਿ
ਜੀਐਜਾਹਿਰਦੈਸਚਾਸੋਇ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਖਹਿਹਥਦੇਇਤਿਸੁਮਾਰਿਨਸਕੈ
ਕੋਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਸੇਵੀਐਸਭਿਅਵਗਣਕਢੈਧੋਇ॥੨॥ਸੇਵਾਮੰ
ਗੈਸੇਵਕੋਲਾਈਆਂਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਮਸਕਤੇਤੂਠੈਪਾਵਾਦੇਵ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਵਸਿਗਤਿਸਾਹਿਬੈਆਪੇਕਰਣਕਰੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿ
ਹਾਰਣੈਮਨਸਾਸਭਿਪੂਰੇਵ॥੩॥ਇਕੋਦਿਸੈਸਜਣੋਇਕੋਭਾਈਮੀ
ਤੁ॥ਇਕਸੈਦੀਸਾਮਗ੍ਰੀਇਕਸੈਦੀਹੈਰੀਤਿ॥ਇਕਸੁਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਤਾਹੋਇਆਨਿਹਚਲੁਚੀਤੁ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਟੇਕਨਾਨਕੁ
ਸਚੁਕੀਤੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸਭੇਥੋਕਪਰਾਪ
ਤੇਜੇਆਵੈਇਕੁਹਥਿ॥ਗੁਰੁਤੇਮਹਲੁਪਰਾਪਤੇਜੇਸਚਾਸਬਦੁਕਥ
ਥੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਸਭੁਧੰਧੁ
ਹੈਸਭੁਮਿਥਿਆਮੋਹੁਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਖੁਸੀਆਪਾਤਿਸਾ
ਹੀਆਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਿਮਖਏਕੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਮੇ
ਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸੁਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਸਤਿ
ਗੁਰਚਰਨਗਹੇ॥੨॥ਸਫਲਮੂਰਤੁਸਫਲਾਘੜੀਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿ

ਪਿਆਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਿ ॥ ਬਾਹ ਪਕ
ੜਿ ਗੁਰੁ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ
ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧ
ਘਰੁ ਤਹਾ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ
ਮਨਿ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚ
ਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ
ਫਾਸ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿ
ਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀ
ਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘ
ਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ
ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ
ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿ
ਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋ
ਇ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ
ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿ

ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ

ਭਖੁ ਗਇਆ ਭਰਿ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਅਨਿਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾ
ਸੀਆ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਬਿਰਥਾ
ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ
ਊਜਲਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ਤ
ਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਹੋਏ
ਕਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ ਦੀਆ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ
ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿ
ਆਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾਗਰੁ
ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ ਹਰਿ
ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ
ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ

ਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥ [illegible] ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੫ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥
ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁੜੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦ
ਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਿਭਾਇ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਨਿਰੰਜਨੋਗੁਰ
ਮਿਲਾਇਆਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਮਾਇ
ਆਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿਧ੍ਰਿਗੁਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਨਾਦਾ
ਤਾਸੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲੁਰੂਪੁਅਪਾਰਿ॥ਸਖਾਸਹਾਈਅਤਿਵਡਾਊ
ਚਾਵਡਾਅਪਾਰਿ॥ਬਾਲਕੁਬਿਰਧੁਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਦ
ਰਬਾਰਿ॥ਜੋਮੰਗੀਐਸੋਈਪਾਈਐਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇ
ਖਤਿਕਿਲਬਿਖੁਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਹੋਵੈਸਾਂਤਿ॥ਇਕਮਨਿਏਕੁ
ਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭ੍ਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੂਰ
ਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਰਾਤਿ॥
੩॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸਖਾਗੋਵਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁ
ਧਨੁਅਰਪੀਸਭੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਹੁਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੂਰਿ
ਸਦਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿੰਦੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਨੋਪਾਲਦਾ
ਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੫ ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਦੀਆਰਖਿਆਸਹਜਿ
ਸਵਾਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਿ॥
ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਹੋਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਸਦਾਰਹੁਦੂਖੁਨ
ਵਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਾਸੁ
ਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਾਕੂੜੇਸਭੇਸਾਕ॥
ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਪਾਕ॥
੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਤਿਸਨੋਜਾਣੈਦੂਰਿ॥

ਜਿਸਨਾਲਿਲਾਗੀਗਹਿਗਇਆਅੰਤਭਿੜਉਮੈਭੂਮਿ।ਭਗਤੀਨਾਮੁਵਿਹੂ
ਣਿਆਆਵਹਿਵੰਞਹਿਝੂਮਿ।੩।ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰੁਜੀਅ
ਜੰਤਕਰਿਦਇਆ।ਬਿਨੁਪ੍ਰਭੁਕੋਇਨਰਖਨਹਾਰੁਮਹਾਬਿਕਟ
ਜਮਭਇਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰਉਕਰਿਅਪਨੀਹਰਿਮਇਆ।
੪।।੧।।੧੪।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨੁ
ਮੇਰਾਰਾਜਰੂਪੁਮੈਦੇਸੁ।ਸੁਤੁਦਾਰਾਬਨਿਤਾਅਨੇਕਬਹੁਤੁਰੰਗ
ਅਰੁਵੇਸੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਵਸਈਕਾਰਜਿਕਿਤੈਨਲੇਖਿ।੧।
ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ।ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧ
ਕੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿ
ਆਈਐਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ।ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀ
ਚਰਣੀਲਾਗੁ।ਹਉਮੈਰੋਗੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਆਵੈਨਾਜਾਗੁ।੨।
ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੂਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਉ।ਜੀਉਪ੍ਰਾ
ਣਮਨੁਤਨੁਹਰੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ।ਐਥੈਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈ
ਆਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਥਾਉ।੩।ਕਰੇਕਰਾਏਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿ
ਛੁਤਿਸਹੀਹਾਥਿ।ਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲਦਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਾ
ਥਿ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਗਤੀਸਰਬਘਟਾਕੇਨਾਥਿ।੪।
੧੫।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸਰਣਿਪਏਪ੍ਰਭੁਆਪਣੇ
ਗੁਰੁਹੋਆਕਿਰਪਾਲੁ।ਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿਐਬਿਨਸੇਸਰਬ
ਜੰਜਾਲ।ਅੰਦਰੁਲਗਾਰਾਮਨਾਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ।
੧।ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਾਰੁ।ਕਰੇਦਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪ
ਣੀਇਕੁਨਿਮਖਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਣਗੋ
ਵਿੰਦਨਿਤਗਾਵੀਅਹਿਅਵਗੁਣਕਟਣਹਾਰ।ਬਿਨੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਸੁਖੁਹੋ [illegible] ਸਿ।ਮਸਤਨੋਸਿ

ਛਤੀ ਗਣਤਿਆ ਭਉ ਜਾਲਿਓ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਲਖ
ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ
ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂ
ਰਿ॥੩॥ ਸਚਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ॥
ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥
੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾ
ਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪਿ
॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥੨॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚਿ ਪਰੀਤਿ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ
ਮਾਣਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਚਰਣ ਕਮ
ਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ॥ ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ
ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ
ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ
॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ॥

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ
ਸੇਈ ਰਾਜਿ ਨਰਿੰਦਾ ॥੨॥ ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮ
ਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾ
ਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ
ਦਾ ਹਉ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿ
ਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗ
ਤੀ ਸਗਲਿ ਘਟਾ ਆਧਾਰਿ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅ
ਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਿਹਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ
ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ
ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ
ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ
ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥
੩॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੫ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੋਸਾ ਬੰ
ਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥
੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ
ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਿ ਪਦਾਰਥ ਤਿ

ਸੁਤਿਸੁਮਿਲਾਤਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲ
ਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥
੨ ॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖੁ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖੁ ਲਥੁ
॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁ
ਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀ
ਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਾਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤੁ
ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮ
ਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕ
ਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ
ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬ
ਣਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਤਾ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾ
ਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁ
ਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾ
ਰੁ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਇਲਿ ਆਇ
ਆ ਗੋਇਲੀ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ
ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ

ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇ ॥ ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ
ਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸ
ਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਗਾਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ
॥ ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥ ਲਖ ਚਉਰਾ
ਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿ
ਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥ ++ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ
ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆ
ਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆ
ਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿ
ਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋ
ਇ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬ
ਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੨੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥
ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਉ ਸੰਤ
ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ
ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹ
ਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਕਿਆ
ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ

੩੧

ਅੰਧੇ ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਤ ਸਮਾਧਿ ਸਮੀਸੰ ਤਹੁ ਕੋਈ ਕਹਿਸਿ ਅੰਧਾ ਨਾਹੀ ॥੨॥
ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਰਹਤੁ ਕੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥
ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੭ ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਲਾਡੁ ਲਡਾਇਆ ॥ ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾ
ਰਿਕ ਤੈਂ ਹਰਿ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ
ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥ ਸਭ
ਹੀ ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨ
ਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥ ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ
ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਇਆ ਖਸਮੁ ਦਇ
ਆਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ
ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁ
ਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁ
ਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ
ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥
ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸ
ਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ
ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥
੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ

ਗਇਆਆਇਆਓਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥
ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੂਰਨੁਹੋਵੈਘਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰਿਗੁਰੁ
ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਅਗੋਚਰੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ
॥ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀ
ਗੁਰੁਕੀਤਾਲੋੜੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾ
ਰੁ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਗੁਰੁਊਚਾਅਗਮੁਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮੁਹੈਕਿਆਕਥੇਕਥਨ
ਹਾਰੁ॥੩॥ਜਿਤੜੇਫਲਮਨਿਬਾਛੀਅਹਿਤਿਤੜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੂਰ
ਬਿਲਿਖੇਪਾਵਣੇਸਾਚੁਨਾਮੁਦੇਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਬਾ
ਹੁੜਿਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉਏਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਸਾ
ਸੁ॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਜਨਾਸੁਣਿਭਾਈਹੋ
ਛੂਟਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਆ
ਗੈਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐਪੂਰਨੁਅਲਖੁਅਭੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਦਿਤਾਸਚਿਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕਾਗੁਣਗਾਉ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇ
ਸਚਾਨਾਉ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸਫਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆ
ਪਿ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਿਸਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁਜਾਪਿ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰ
ਮੇਸਰੁਏਕੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਗਤੀ
ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥੪॥੩੦॥

ਚਉਪਦਿਆਕਾਤੁਮਲਾ॥ ੩੩॥ਮਃ੧॥੩੧॥ਮਃ੩॥੬॥ਮਃ੪॥
੩੦॥ਮਃ੫॥ ਕੁਲ॥੧੦੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਣਾਜਿਉਜਿਉਜਾਪੈਵਾਇ॥ਜਿਸਨੋਵਾਇ
ਸੁਣਾਈਐਸੋਕੇਵਡੁਕਿਤੁਥਾਇ॥ਆਖਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਆ
ਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਅਲਹੁਅਗਮੁਅਪਾਰਿ॥ਪਾਕੀ
ਨਾਈਪਾਕੁਥਾਇਸਚਾਅਗਮੁਅਪਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁ
ਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਲਿਖਿਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਜੇਸਉਸਾਇਰਮੇਲੀਅਹਿ
ਤਿਲੁਨਪੁਜਾਵਹਿਰੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਸਭਿਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਆਖਹਿਸੋਇ॥੨॥ਪੀਰੁਪੈਕੰਮਰਿਸਾਲਕਸਾਦਿਕਸੁ
ਹਦੇਅਉਰੁਸਹੀਦ॥ਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇ
ਸਰਸੀਦ॥ਬਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀਪੜ੍ਹਦੇਰਹਨਿਦਰੂਦ॥
੩॥ਪੁਛਿਨਸਾਜੇਪੁਛਿਨਢਾਹੇਪੁਛਿਨਲੈਦੇਦੇਇ॥ਆਪਣੀ
ਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਕਰਣੁਕਰੇਇ॥ਸਭਨਾਦੇਖੈਨਦ

ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਥਾਵਾ ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਵ
ਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥ ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾ
ਉ ॥੫॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥ ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾ
ਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁ
ਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੂ
ਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ
ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸ
ਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ
ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਸ
ਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ
ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਰ
ਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ
ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿ
ਗਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥ ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਾ
ਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਇ ॥ ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਾ ਧਨ ਕੰ
ਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੜੀ ਸੂਤੀ ਬੂਝ ਨ
ਪਾਇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕ
ਥੈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ
ਮਹਤੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ

ਤਿਉਰਖੁਤੂਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਅਚਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਆਪੇਰੰਗੁ
ਮਜੀਠੁ॥ਆਪੇਮੋਤੀਊਜਲੋਆਪੇਭਗਤਿਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾ
ਘਟਿਘਟਿਡੀਠੁਅਡੀਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਆਪੇਪਾਰੁਅਪਾਰੁ॥
ਸਾਚੀਵਾਟਸੁਜਾਣੁਤੂਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਜਾਣੀਐ
ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁ॥੩॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਦੇਖੀਐਹੋਰੁਕੇਤੀਆਵੈਜਾ
ਇ॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਏਕੁਤੂੰਹੋਰੁਬੰਧੀਧੰਧੈਪਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇ
ਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਸਚਿ
ਰਤੇਗੁਰਵਾਕਿ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਲਗਈਸਚਘਰਿਜਿਸੁਓਤਾਕੁ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਸਚੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸਾਕੁ॥੫॥ਜਿਨੀਸਚੁ
ਪਛਾਣਿਆਸੇਸੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿਕੈਸਚੁਰ
ਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਏਕੁਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥
੬॥ਸਾਚਉਵਖਰੁਲਾਦੀਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਰਾਸਿ॥ਸਾਚੀਦਰ
ਗਹਬੈਸਈਭਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈ
ਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੭॥ਊਚਾਊਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾ
ਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂੰਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਜੋਤਿਨਿਰੰ
ਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾਰਾਅਸ
ਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰ
ਣਿਪਾਕੜੀਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਰਾਹੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਿਜਾਣ
ਹੁਕਾਲੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲੁਅਫਾਰੁ
॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿ
ਹਾਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥੨॥ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀ
ਬਧਿਕਹਾਥਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਫਾਥੇਚੋਗੈਸਾ
ਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾਥਿ॥੩॥

ਸਚੈਸਚਾਆਖੀਐਸਚੈਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁ
ਧਿਆਨੁ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾ
ਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰ
ਦਰਿਹਉਵਸਾਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੫॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁਹੈਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿ
ਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁਤੂੰਆ
ਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਤਿਥੈਕਾ
ਲੁਨਸੰਚਰੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰਿ॥੭॥ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿ
ਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੮॥੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਮਨਿਜੂਠੈਤਨਿਜੂਠਿਹੈਜਿਹਵਾਜੂਠੀਹੋਇ॥
ਮੁਖਿਝੂਠੈਝੂਠੁਬੋਲਣਾਕਿਉਕਰਿਸੂਚਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਅਭੈਸਬਦਨਮਾਂਜੀ
ਐਸਾਚੇਤੇਸਚੁਹੋਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਗੁਣਹੀਣੀਸੁਖੁਕੇਹਿ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆ
ਰਸਿਮਾਣਸੀਸਾਚਿਸਬਦਿਸੁਖੁਨੇਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀ
ਜੇਥੀਐਧਨਵਾਂਢੀਝੂਰੇਇ॥ਜਿਉਜਲਿਥੋੜੈਮਛੁਲੀਕਰਣਪਲਾਵ
ਕਰੇਇ॥ਪਿਰਭਾਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀ
ਆਪਣਾਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾਲਿ॥ਤਨਿਸੋਹੈਮਨੁਮੋਹਿਆਰਤੀਰੰਗਿਨਿਹਾਲਿ॥
ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸੋਹਣੀਪਿਰੁਰਾਵੇਗੁਣਨਾਲਿ॥੩॥ਕਾਮਣਿਕਾਮਿਨ
ਆਵਈਖੋਟੀਅਵਗੁਣਿਆਰਿ॥ਨਾਸੁਖੁਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਝੂਠਿਜਲੀਵੇਕਾਰਿ
ਆਵਣੁਵੰਞਣੁਡਾਖੜੋਛੋਡੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰਿ॥੪॥ਪਿਰਕੀਨਾਰਿ
ਸੁਹਾਵਣੀਮੁਤੀਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿ॥ਪਿਰਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਬੋਲੇਫਾਦਿ
ਲਿਬਾਦਿ॥ਦਰਿਘਰਿਢੋਈਨਾਲਹੈਛੂਟੀਦੂਜੈਸਾਦਿ॥੫॥

ਪੜਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ
ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥
ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ
ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵ
ਖਾਣੁ ॥੭॥ ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ
ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨ
ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿ
ਆ ਤਾਸੁ ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ
ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥
ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗ
ਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ
ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥
੪॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ
ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾ
ਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮਹਲੀ
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿ
ਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥

ਬਨਿਅਰਿਕੂਢੀਜੇਫਿਰਾਬਿਨੁਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲੀਜੇਫਿਰਾਂ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਉਜਾਉ॥੭॥ਪੁਛਹੁਜਾਇਪਧਾਊਆਚਲੇਚਾਕਰਹੋਇ॥ਰਾਜ
ਨੁਜਾਣਹਿਆਪਣਾਦਰਿਘਰਿਠਾਕਿਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਗੁਰੁਤੇਨਿਰਮਲੁਜਾਣੀ
ਐਨਿਰਮਲਦੇਹਸਰੀਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੋਮਨਿਵਸੈਸੋਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥ਸ
ਹਜੈਤੇਸੁਖੁਅਗਲੋਨਲਾਗੈਜਮੁਤੀਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੈਲੁਨਾਹੀਨਿਰਮਲਜਲਿ
ਨਾਉ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਏਕੁਤੂਹੋਰੁਮੈਲੁਭਰੀਸਭਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾ
ਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਕੀਆਕਰਣੈਹਾਰਿ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਅਨੂਪਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਜੋਤਿਅਪਾਰਿ॥ਹਾਟਪਟਣਗੜਕੋਠੜੀਸਚੁਸਉਦਾਵਾਪਾਰਿ॥੨॥
ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਭੈਭੰਜਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਜਨਭਾਉ॥ਗੁਪਤੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਜਾਣੀ
ਐਜੇਮਨੁਰਾਖੈਠਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਸਹਜੇਲਏਮਿਲਾਇ॥
੩॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਲਾਈਐਪਰਖੇਹਿਤਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਖੋਟੇਠਉਰੁਨਪਾਇ
ਨੀਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਇ॥ਆਸਅੰਦੇਸਾਦੂਰਿਕਰਿਇਉਮਲੁਜਾਇਸਮਾਇ॥
੪॥ਸੁਖਕਉਮਾਗੈਸਭੁਕੋਦੁਖੁਨਮਾਗੈਕੋਇ॥ਸੁਖੈਕਉਦੁਖੁਅਗਲਾਮ
ਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਜਾਣੀਅਹਿਸਬਦਿਭੇਦਿਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥੫॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਵਾਚੀਐਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਬਿਆਸੁ॥ਮੁਨਿਜ
ਨਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਤਾਸੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਉਸ
ਦਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਚਹੁਜੁਗਿਮੈਲੇਮਲੁਭਰੇਜਿਨਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਨਾਉ॥ਭਗਤੀਭਾਇਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹੁਕਾਲਾਪਤਿਖੋਇ॥ਜਿਨੀ
ਨਾਉਵਿਸਾਰਿਆਅਵਗਣਮੁਠੀਰੋਇ॥੭॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਪਾਇਆਡ
ਰੁਕਰਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਘਰਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਊਜਲੇਜੋਰਾਤੇਹਰਿਨਾਇ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੧ ਸੁਣਿਮਨਭੂਲੇਬਾਵਰੇਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਹਰਿਜਪਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਤੂਜਮੁਡਰਪੈਦੁਖਭਾਗੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗਣੀਕਿਉਥਿਰੁ

ਹੈਸੁਹਾਗੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਮੈਧਨੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਗੁਰਿਦੀਆਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਪਤਿਸਾਬਾਸੁਹੈਤਿਸੁ
ਕੈਸੰਗਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਉ॥ਮੈ
ਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਟੇਕਟਿਕੀਘਰਿਜਾਉ॥੨॥ਗੁਰੂਜਿਨਾਕਾਅੰਧੁਲਾ
ਚੇਲੇਨਾਹੀਠਾਉ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸੁਆਉ॥
ਆਇਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਾਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੩॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦੇਹੁਰੀ
ਜਿਉਕਲਰਕੀਭੀਤਿ॥ਤਬਲਗੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐਜਬਲਗੁਸਾਚੁਨਚੀਤਿ
॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥੪॥ਨਾਮੁਸਲਾਹ
ਨਿਸਦਾਸਦਹਰਿਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਭੁ
ਜੀਆਕਾਆਧਾਰੁ॥ਹਉਗੁਰਪੂਛਉਆਪਣਾਗੁਰਪੁਛਿਕਾਰਕਮਾਉ॥ਸਬਦਿ
ਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਜਲਿਜਾਉ॥ਸਹਜੇਹੋਇਮਿਲਾਵੜਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਉ॥
੫॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਸਦਾਹਰਿ
ਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਭਿਜੀਆਕਾਆਧਾਰੁ॥੬॥
ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮਰਿਰਹੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਸਬਦੈਹੀਤੇਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੈ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਭੂਲਾਫਿਰੈਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥
੭॥ਸਭਸਾਲਾਹੈਆਪੁਕਉਵਡਹੁਵਡੇਰੀਹੋਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਆਪੁਨਚੀਨੀਐਕਹੇਸੁਣੇ
ਕਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ+॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਬਿਨੁਪਿਰਧਨ
+ਹਉਮੈਕਰੈਨਕੋਇ॥੮॥੮॥
ਸੀਗਾਰੀਐਜੋਬਨੁਬਾਦਿਖੁਆਰੁ॥ਨਾਮਾਣੇਸੁਖਿਸੇਜੜੀਬਿਨੁ
ਪਿਰਬਾਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਦੂਖੁਘਣੋਦੋਹਾਗਣੀਨਾਘਰਿਸੇਜਭਤਾਰੁ॥
੧॥ਮਨਰੇਰਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮਨਪਾਈਐ
ਸਬਦਿਮਿਲੈਰੰਗੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਹਰਿਵਰੁਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸਚਿਮਾਣੇਪਿਰਸੇਜੜੀਗੂੜਾਹੇਤੁਪਿ
ਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਸਿਞਾਣੀਐਗੁਰਿਮੇਲੀਗੁਣਚਾਰਿ॥
੨॥ਸਚਿਮਿਲਹੁਵਰਕਾਮਣੀ[illegible]ਮਨੁਤਨੁ

ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਿ ਸਿਆਣੀ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਸਿ ਵਣੁ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਅਨ ਮਤਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਿ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨੁ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲਿ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲਿ ॥੭॥ ਕਥਨੈ ਕਹਣੁ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰੁ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਿ ॥੩॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੪॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ ॥ ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੬॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥ [illegible] ਛੁਟੀਐ ਗੁ

ਗਤਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੭॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਇਤਿਤਿਸੀਮਨੁਕਾਰੀਉਪ੍ਰਾਨੁ॥ਹਉਮੈ
ਮਮਤਾਜਾਲਿਆਲਉਲੋਭੁਜਲਉਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈਆਪਾਈਐਗੁ
ਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੮॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀ
ਤਿਕਰਿਜੈਸੀਜਲਿਕਮਲੇਹਿ॥ਲਹਰੀਨਾਲਿਪਛਾੜੀਐਭੀਵਿਗਸੈਅਸਨੇਹਿ॥
॥ਜਲਿਮਹਿਜੀਅਉਪਾਇਕੈਬਿਨੁਜਲਮਰਣੁਤਿਨੇਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂ
ਟਹਿਬਿਨੁਪਿਆਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਮਛੁਲੀਨੀਰ॥ਜਿਉਅਧਿਕ
ਉਤਿਉਸੁਖੁਘਣੋਮਨਿਤਨਿਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਬਿਨੁਜਲਘੜੀਨਜੀਵਈਪ੍ਰ
ਭੁਜਾਣੈਅਭਪੀਰ॥੨॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀਚਾਤ੍ਰਿਕਮੇਹ॥
ਸਰਭਰਿਥਲਹਰੀਆਵਲੇਇਕਬੂੰਦਨਪਵਈਕੇਹ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪ
ਾਈਐਕਿਰਤੁਪਇਆਸਿਰਦੇਹ॥੩॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜੈਸੀ
ਜਲਿਦੁਧਹੋਇ॥ਆਵਟਣੁਆਪੇਖਵੈਦੁਧਕਉਖਪਣਿਨਦੇਇ॥ਆਪੇਮੇ
ਲਿਵਿਛੁੰਨਿਆਸਚਿਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੪॥ਰੇਮਨਐਸੀਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ
ਜੈਸੀਚਕਵੀਸੂਰ॥ਖਿਨੁਪਲੁਨੀਦਨਸੋਵਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਦੂਰਿਹਦੂਰਿ॥ਮਨ
ਮੁਖਿਨੀਦਨਸੋਵਈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਗਣਤਗਣਾਵ
ਣੀਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਹੋਇਤਪਾਈਐਸਚਿਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਇ॥੬॥ਸਚਾਨੇਹੁਨਤੁਟਈਜੇਸਤਿ
ਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਨਿ
ਰਮਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੇਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਹੋਇ॥੭॥ਖੇਲਿਗਏਸੇਪੰਖਣੂੰਜੋ
ਚੁਗਦੇਸਰਤਲਿ॥ਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਖੇਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥
ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਜਾਇਸਚਾਪਿੜੁਮਲਿ॥੮॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨ
ਊਪਜੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ਸੋਹੰਆਪੁਪਛਾਣੀਐਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇ॥੯॥ਮਿਲਿਆਕਾ
ਕਿਆਮੇਲੀਐਸਬਦਿਮਿਲੇਪਤੀਆਇ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਝੀਨਾਪਵੈਵਿ
ਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰੁਘਰੁਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ॥੧੦॥

॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨਮੁਖੁਭੂਲੈਭੁਲਾਈਐਭੂਲੀਠਉਰ
ਨਕਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਨਦਿਖਾਵਈਅੰਧੀਆਵੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨਪ
ਦਾਰਥੁਖੋਇਆਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥
ਭਰਮਿਭੁਲੀਡੋਹਾਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੀਫਿਰੈ
ਦਿਸੰਤਰੀਭੂਲੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਜਾਇ॥ਭੂਲੀਡੂਗਰਿਥਲਿਚੜੈਭਰਮੈਮਨੁਡੋਲਾ
ਇ॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਿਮੁਠੀਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁ
ੜਿਆਗੁਰੁਮੇਲਸੀਹਰਿਰਸਿਨਾਮਪਿਆਰਿ॥ਸਾਚਿਸਹਜਿਸੋਭਾਘਣੀ
ਹਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੈਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਭਤਾਰੁ॥
੩॥ਅਖਰਪੜਿਪੜਿਭੁਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੀਰਥਿਨਾਤਾ
ਕਿਆਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲੁਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐਮਨੁਰਾ
ਜਾਸੁਲਤਾਨੁ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਤਤੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸਾ
ਧਨਿਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇ
ਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇ
ਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਆਪਿਨਲਇਆ
ਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਚਰਣੀਲਗਿਰਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇਸੇ
ਤੀਰਤਿਆਸਚੋਪਲੈਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੂਕ
ਰਤਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਲਾਗੈਤਿਸੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿ
ਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥੮॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਰਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠ
ਗਿਆਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥
੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾ
ਵਈਤੂੰਭਾਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹੀਰੰਗਸਿਉਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕੂੜਾਮੋਹੁਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਇ
ਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ॥੨॥ਆਖਣਿਆਖਹਿਕੇਤੜੇਗੁਰ

ਬਿਨੁਬੂਝੇਵਨੇਹੋਇਆ॥ਨਾਮੁਦੜਾਈਜੇਮਿਲੈਸਾਚਿਰਪੈਪਤਿਹੋਇ॥ਜਿਤੁਪੂਜਾਦਿ
ਸੇਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿ॥
ਅਸਟਧਾਤੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਾਰ
ਖੂਪਵੈਖਜਾਨੈਰਾਸਿ॥੪॥ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥
ਕਹਣੈਹਾਥਨਲਭਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਤੂੰਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰੁਕੀ
ਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈ
ਵਾਦੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐਬਿਖਿਆਦੂਜਾਸਾਦੁ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਮਾਇਆਫੀਕਾਸਾਦੁ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਜੰਮਿ
ਆਆਸਾਰਸਕਸਖਾਇ॥ਆਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾ
ਖਾਇ॥ਅਉਗਣਿਬਧਾਮਾਰੀਐਛੂਟੈਗੁਰਮਤਿਨਾਇ॥੭॥ਸਰਬੇ
ਥਾਈਏਕੁਤੂੰਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਨਾਮੁਭ
ਲੋਪਤਿਸਾਖੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਈਐਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਭਾਖੁ॥੮॥
ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲਿਤੂੰਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਭਾਉਤੂ
ਆਪੇਮਿਲਹਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾ
ਇ॥੯॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁ
ਬੇਧਿਆਅਵਰੁਕਿਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਸੁਖੁਊਪਜੈਪ੍ਰਭ
ਰਾਤਉਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਮੈਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥
ਮਨਰੇਸਾਚੀਖਸਮਿਰਜਾਇ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿਆਤਿਸੁਸੇ
ਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਬੈਸੰਤਰਿਹੋਮੀਐਇਕੁਰਤੀ
ਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ
॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥
ਅਰਧਸਰੀਰੁਕਟਾਈਐਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਇ॥ਤਨੁਹੈਮੰਚਲਿਗਾਲੀ
ਐਭੀਮਨਤੇਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿ
ਵਜਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕੇਕੋਟਦਤੁਕਰੀਬਹੁਹੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁ
ਗਊਆਘਣੀਭੀਅੰਤਰਿਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆ

ਗੁਰੂਕੀਆਸਭੁਦਾਨੁ॥੪॥ਮਨਤਨਥਿਰੁਪੀਕੇਤੀਆਕੇਤੇਬੇਦੁਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਬੰਧਨ
ਜੀਅਕੇਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖੁਦੁਆਰ॥ਸਚਹੁਓਰੈਸਭੁਕੋਉਪਰਿਸਚਿਆਚਾਰ॥੫॥
ਸਭੁਕੋਊਚਾਆਖੀਐਨੀਚੁਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਇਕਨੈਭਾਂਡੇਸਾਜੀਅਹਿਇਕੁਚਾਨਣੁਤਿ
ਹੁਲੋਇ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚਿਪਾਈਐਧੁਰਿਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੬॥ਸਾਧੁਮਿ
ਲੈਸਾਧੁਜਨੈਸੰਤੋਖੁਵਸੈਗੁਰਭਾਇ॥ਅਕਥੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਂਹਿ
ਸਮਾਇ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤੋਖੀਆਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੭॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਕਿੰਗੁਰੀ
ਅਨਦਿਨੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕਉਸੋਝੀਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਛੂਟੈਸਬਦਿਕਮਾਇ॥੮॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਬਗੇਬੰਕਦੁਆਰ॥ਕਰਿਮਨਖੁਸੀਉਸਾਰਿਆਦੂਜੈਹੇ
ਤਿਪਿਆਰ॥ਅੰਦਰੁਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਬਿਨੁਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਛਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਤਨੁ
ਧਨੁਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋਗੁਰਿਦਾਤਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੋਜੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਆਗੈਪੂਛਿਨਹੋਵਈਜਿਸੁ
ਹੋਵਈਜਿਸੁਬੇਲੀਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖ਼
ਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਜਾਣੈਆਪਣੇਧੀਆਪੂਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਰੀਦੇਖਿ
ਵਿਗਾਸੀਅਹਿਨਾਲੇਹਰਖੁਸੁਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਰੰਗਾਵਲੇਅਹਿਨਿਸਿਹ
ਰਿਰਸੁਭੋਗੁ॥੩॥ਚਿਤੁਚਲੈਵਿਤੁਜਾਵਣੋਸਾਕਤਡੋਲਿਡੋਲਾਇ॥ਬਾਹਰਿ
ਢੂੰਢਿਵਿਗੁਚੀਐਘਰਮਹਿਵਸਤੁਸੁਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਕਰਿਮੁਸੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਲੈਪਾਇ॥੪॥ਸਾਕਤਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ
॥ਰਕਤਬਿੰਦੁਕਾਇਹੁਤਨੋਅਗਨੀਪਾਸਿਪਿਰਾਣੁ॥ਪਵਣੈਕੈਵਸਿਦੇਹੁਰੀ
ਮਸਤਕਿਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥੫॥ਬਹੁਤਾਜੀਵਣੁਮੰਗੀਐਮੁਆਨਲੋੜੈਕੋਇ॥
ਸੁਖਜੀਵਣੁਤਿਸੁਆਖੀਐਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਕਿ
ਆਗਣੀਜਿਸੁਹਰਿਗੁਰਦਰਸੁਨਹੋਇ॥੬॥ਜਿਉਸੁਪਨੈਨਿਸਿਭੁਲੀਐ
ਜਬਲਗਿਨਿਦ੍ਰਾਹੋਇ॥ਇਉਸਰਪਨਿਕੈਵਸਿਜੀਅੜਾਅੰਤਰਿਹਉਮੈਦੋ
ਇ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਵੀਚਾਰੀਐਸੁਪਨਾਇਹੁਜਗੁਲੋਇ॥੭॥ਅਗਨਿ
ਮਰੈਜਲੁਪਾਈਐਜਿਉਬਾਰਿਕਦੂਧੈਮਾਇ॥ਬਿਨੁਜਲਕਮਲਸੁ

ਨਾਵੀਐ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਗਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀ ਦਰਗਹ ਭਗਾਇ॥ ੮॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ॥ ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਉ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਲਾ ਚਲਣ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ॥੩॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ॥੪॥ ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ॥੫॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ॥੮॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੋ॥ ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ਲਾਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਮੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ॥ ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ॥੨॥ ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ॥ ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ॥੩॥

ਕਰਿਕਰਿਕੂਚੁ॥ਘੜੀਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝੁਤੂੰਭਿਪਹੂਚੁ॥੪॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਿਵ
ਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥
੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਕਾਦਰੁਕਰਣਹਾਰੁਕਰੀਮੁ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵ
ਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ॥੬॥ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸੁਸਿਸਿਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ਅ
ਸਮਾਨਿਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁ॥੭॥ਦਿਨੁਰਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਸਿਚਲੈ
ਤਾਰਿਕਾਲਖਪਲੋਇ॥ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਹੈਨਾਨਕਾਸਚੁਬੁਗੋਇ॥੮॥੧੫॥੧੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਅਸ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਇ॥
ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਹੀਣੁਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨ
ਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾ
ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਦੀਕੀਮ
ਨਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਖਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀ
ਵਨੁਦਾਤਾਮਨਮੁਖਪਤਿਗਵਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਮਗੁਨਜਾਣੈਅੰਧੇਠਉ
ਰਨਕਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥੪॥
ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰ
ਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸੁਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈਸਚੇਸਚਿਸ
ਮਾਇਆ॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਗਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦਮਨਿਵਸੈਸ
ਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਿਪਾਇਆਜਾਇ
॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾ
ਇਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਇ॥੭॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁ

ਗੁਰੁਆਪੁਨਗਣਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੪॥੧॥
੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈਕਰਮੁਕਮਾਵਦੇਜਮਡੰਡੁਲਗੈਤਿਨਆ
ਇ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਉਬਰੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨ
ਮੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਪੂਰਬਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਤਿਨਾਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮੁਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਈਦੁਖੁ
ਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੋਚੀਐਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ
॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮੰਨਿਆਸੇਭਗਤਿਪਏਦਰਿਥਾਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਬਦਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰੰਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਲਇਆਨਜਾਇ॥ਜੇਸਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀਐਭੀ
ਬਿਖੁਫਲੁਲਾਗੈਧਾਇ॥੪॥ਸੇਜਨਸਾਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥੫॥ਮਨਿਹਠਿਕਿਤੈਉਪ
ਾਇਨਛੂਟੀਐਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਿਸੋਧਹੁਜਾਇ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਉਬਰੇਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਰਿ॥੭॥ਨਾਨਕਦਾਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅਉਰੁਨ
ਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੨॥੧੯॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਾਵੜਾਸਚੁਚੁਗੈਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿ
ਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਿਰਹੈਉਡੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸ
ਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਹਿਤਾਅਨਦਿਨੁਰਾਚ
ਹਿਹਰਿਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜੇਊਡਹਿਚਹੁਦਿਸਿਜਾਹਿ॥ਜੇਤਾ
ਊਡਹਿਦੁਖਘਣੇਨਿਤਦਾਝਹਿਤੈਬਿਲਲਾਹਿ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਜਾਪਈ
ਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਹਰੀਆਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਰੀਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇ
ਇਖਵਾਇ॥੩॥ਮਨਮੁਖਊਭੇਸੁਕਿਗਏਨਾਫਲੁਤਿੰਨਾਛਾਉ॥ਤਿੰਨਾਪਾਸਿਨਬੈਸੀ
ਐਓਨਾਘਰੁਨਗਿਰਾਉ॥ਕਟੀਅਹਿਤੈਨਿਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਾਸਬਦੁਨਨਾਉ॥
੪॥ਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਉ॥ਹੁਕਮੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾ

ਜਾਪੈ ਨਾ ਤਿਤੁ ਜਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਭਰਿਆ ਨਿਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ ਨ
ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋ
ਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆ
ਰੁ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰਿ ॥੩॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰ
ਮ ਕਮਾਵਦੇ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ਤੈਸਾ ਹੀ
ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੨੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ
ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥
ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ
ਊਜਲਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁ
ਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ
ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥
ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆ
ਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ
ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ
ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥

ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਤਜਿਸੁਭਾਇ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰੁਭਉਨਜਾ
ਪਨੀਬਿਨੁਗੁਰਭੈਭਗਤਿਨਹੋਇ।ਭਗਤਿਵਛਲੁਮਨਿਵਸਿਆਸਹਜਿ
ਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਸਬਦੇਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ।੮॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭੁਕੀਨਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ।ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰ
ਹਿਨਹੀਬੂਝਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ।ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗ
ਮਹਿਚਾਨਣੁਕਰਮਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥੧॥ਮਨਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋ
ਇ।ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਲਾਹੀਐਸਹਜਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁ
ਗਇਆਭਉਭਾਗਿਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕਮਾਈਐ
ਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਘਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐਜਮਕਾਲੁਨਸਕੈਖਾਇ।
੨॥ਨਾਮਾਛੀਬਾਕਬੀਰੁਜੁਲਾਹਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ।ਬ੍ਰਹਮਕੇ
ਬੇਤੇਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿਹਉਮੈਜਾਤਿਗਵਾਈ।ਸੁਰਿਨਰਤਿਨਕੀਬਾਣੀ
ਗਾਵਹਿਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਈ॥੩॥ਦੈਤਪੁਤਕਰਮੁਧਰਮੁਕਿਛੁਸੰਜਮੁ
ਨਪੜੈਦੂਜਾਭਾਉਨਜਾਣੈ।ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਐਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ।ਏਕੋਪੜੈਏਕੋਨਾਮੁਬੂਝੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈ।
੪॥ਖਟੁਦਰਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ।
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਜੀਉਮੰਨਿਵਸਾਏ।
ਸਚੀਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਏ।੫॥ਪੰਡਿਤ
ਪੜਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਏ।ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਪਾਏ।ਜਾਨਾਉਚੇਤੈਤਾ
ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਏਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।੬॥ਸਤਸੰਗਤਿ
ਮਹਿਨਾਮੁਹਰਿਉਪਜੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਏ।ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀ
ਆਪੁਗਵਾਈਚਲਾਸਤਿਗੁਰਭਾਏ।ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਨੇ
ਵਿਟਹੁਜਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ।੭॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬਿੰ

ਸੇਤੀਗੁਰਮਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਨਾਘਟਿਅੰਦਰਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
ਲੈਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੮॥੫॥
੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸਹਜੈਨੋਸਭਕੋਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾ
ਇਆਨਜਾਇ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥
ਗੁਰਭੇਟੈਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿ
ਨੁਸਹਜੁਨਹੋਇ॥ਸਬਦੈਹੀਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਹਜੈਕਥਨੀਬਾਦਿ॥ਸਹਜੇਹੀ
ਤੇਭਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜਿਪਿਆਰਿਬੈਰਾਗਿ॥ਸਹਜੈਹੀਤੇਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਇ
ਬਿਨੁਸਹਜੈਜੀਵਣੁਬਾਦਿ॥੨॥ਸਹਜਿਸਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਹਜਿਸ
ਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਗੁਣਊਚਰੈਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬ
ਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੩॥ਸਹਜੇਕਾਲੁਵਿਡਾਰਿਆਸ
ਚੁਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥
ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਵਿਚਿਸਹ
ਜੁਨਊਪਜੈਮਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮੁਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਜਲੈਜ
ਲਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੂਕਈਫਿਰਫਿਰੁਆਵੈਜਾਇ॥੫॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣ
ਵਿਚੁਸਹਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪੜੀਐਗੁਣੀਐਕਿਆ
ਕਥੀਐਜਾਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਊਪਜੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਲੈਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸਹਜੇਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਣ
ਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਭੁਲਿਆਆਪਿਸਮਝਾਇਸੀਸ
ਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਹਜੈਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰ
॥ਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਪੂਰੈਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥੮॥ਸਹਜੇਅਦਿਸਟੁਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉ
ਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾ
ਰੁ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੯॥ਗਿਆ
ਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਹਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈ

ਨਿਅਖੁਟੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਆਦਰੀਅਹਿ ਦੇ ਦਰਬਾਰ॥੪॥
੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ
ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤ
ਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣ
ਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵ
ਜਲੁ ਤਰਣਾ॥੨॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਆ
ਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥੩॥ ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇਆ॥੪॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ
ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆ
ਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥
੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ
ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ
ਦੇਇ ਜਗਾਇ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥੮॥
੭॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿ
ਰ ਗੰਭੀਰ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ
ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ॥੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ
ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ॥
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ॥੩॥ ਸਚੁ
ਵੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ

ਸਚੁਸਚੇਸਚੀਸੋਇ।ਜਿਨੀਸਚੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ॥੪॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ।ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੂਕਨਸੁ
ਣੈਪੂਕਾਰਿ।ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥੫॥ਇਹੁ
ਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾ।ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦਿੜਾਇਆ
ਸਦਾਸਚਿਸੰਜਮਿਰਹਣਾ।ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਹੈਬੋਹਿਥਾਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ।
੬॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਦੇਰਹੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ।ਪੜਿਪੜਿ
ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ।ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆਬਿ
ਨੁਸਚੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭॥ਜੋਸਚੈਲਾਏਸੇਸਚਿਲਗੇਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੰਨਿ।
ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਮਹਲਿਰਹੰਨਿ।ਨਾਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏ
ਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਰਚੰਨਿ॥੮॥੮॥੨੫॥
॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਅਸਟਪਦੀਆ। ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ।
ਲਾਗੂਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿਖਲੇ।ਸਭੋਭਜੈਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਰਾਉ।
ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣੁ।
ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁ
ਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਰ।ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ।ਸੁਆਰਥੁਸੁ
ਆਉਨਕੋਕਰੈਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ।ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਹਚ
ਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ।ਗ੍ਰਿ
ਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ।ਗਉਣੁਕਰੇਚਹੁਕੁੰਟਕਾਘੜੀ
ਨਬੈਸਣੁਸੋਇ।ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੩॥
ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਮੋਹਿਵਸਿਕੀਆਕਿਰਪਨਲੋਭਿਪਿਆਰੁ।ਚਾਰੇਕਿਲਵਿਖ
ਉਨਿਅਘਕੀਏਹੋਆਅਸੁਰਸੰਘਾਰੁ।ਪੋਥੀਗੀਤਕਵਿਤਕਿਛੁਕਦੇਨਕਰਨਿ
ਧਰਿਆ।ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਤਰਿਆ॥੪॥
ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਚਾਰਿਮੁਖਾਗਰਬਿਚਰੇ।ਤਪੇਤਪੀਸਰਜੋਗੀਆਤੀਰ

ਥਿਗਵਨੁਕਰੇ॥ਖਟੁਕਰਮਾਤੇਦੁਗਣੇਪੂਜਾਕਰਤਾਨਾਇ॥ਰੰਗੁਨਲਗੀਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪਰਨਰਕੇਜਾਇ॥੪॥ਰਾਜੁਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀਆਰਸਭੋਗਣਬਿਸ
ਥਾਰ॥ਬਾਗਸੁਹਾਵੇਸੋਹਣੇਚਲੈਹੁਕਮੁਅਫਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਬਿਧੀ
ਚਾਇਲਗਿਰਹਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਸਰਪਕੀਜੂਨਿਗਇਆ॥
੬॥ਬਹੁਤੁਧਨਾਢਿਅਚਾਰਵੰਤੁਸੋਭਾਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈ
ਆਸਾਜਨਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਲਸਕਰਤਰਕਸਬੰਦਬੰਦਜੀਉਜੀਉਸਗਲੀ
ਕੀਤ॥ਚਿਤਿਨਆਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਖੜਿਰਸਾਤਲਿਦੀਤ॥੭॥ਕਾਇਆ
ਰੋਗੁਨਛਿਦ੍ਰੁਕਿਛੁਨਾਕਿਛੁਕਾੜਾਸੋਗੁ॥ਮਿਰਤੁਨਆਵੀਚਿਤਿਤਿਸੁਅਹਿਨਿ
ਸਿਭੋਗੈਭੋਗੁ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤੋਨੁਆਪਣਾਜੀਇਨਸੰਕਧਰਿਆ॥ਚਿਤਿਨਆ
ਇਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਮਕੰਕਰਵਸਿਪਰਿਆ॥੮॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਹੋਵੈਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਜਿਉਜਿਉਓਹੁਵਧਾਈਐਤਿਉਤਿਉਹਰਿਸਿਉਰੰਗੁ॥ਦੁਹਾ
ਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਆਪਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਥਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਸਚਾਨਾਉ॥੯॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫
ਜਾਨਉਨਹੀਭਾਵੈਕਵਨਬਾਤਾ॥ਮਨਖੋਜਿਮਾਰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਿਆ
ਨੀਧਿਆਨੁਲਾਵਹਿ॥ਗਿਆਨੀਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀਜਾਤਾ॥੧॥
ਭਗਉਤੀਰਹਤਜੁਗਤਾ॥ਜੋਗੀਕਹਤਮੁਕਤਾ॥ਤਪਸੀਤਪਹਿਰਾਤਾ॥੨॥
ਮੋਨੀਮੋਨਿਧਾਰੀ॥ਸਨਿਆਸੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ਉਦਾਸੀਉਦਾਸਿਰਾਤਾ॥੩॥
ਭਗਤਿਨਵੈਪਰਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤੁਵੇਦੁਪੁਕਾਰਾ॥ਗਿਰਸਤੀਗਿਰਸਤਿਧਰਮਾ
ਤਾ॥੪॥ਇਕਸਬਦੀਬਹੁਰੂਪਿਅਵਧੂਤਾ॥ਕਾਪੜੀਕਉਤੇਜਾਗੂਤਾ॥ਇ
ਕਤੀਰਥਿਨਾਤਾ॥੫॥ਨਿਰਹਾਰਵਰਤੀਆਪਰਸਾ॥ਇਕਿਲੂਕਿਨਦੇਵਹਿ
ਦਰਸਾ॥ਇਕਿਮਨਹੀਗਿਆਤਾ॥੬॥ਘਾਟਿਨਕਿਨਹੀਕਹਾਇਆ॥ਸਭ
ਕਹਤੇਹੈਪਾਇਆ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਭਗਤਾ॥੭॥ਸਗਲਉਕਤਿਉਪਾਵਾ॥ਤਿ
ਆਗੀਸਰਣਿਪਾਵਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਣਿਪਰਾਤਾ॥੮॥੧॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਘਰੁ ੩

ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ । ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ । ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇ
ਆਲਿ ਜੀਉ । ੧ । ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਨੋ । ੧ । ਰਹਾਉ । ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ
ਉਪਾਇਆ । ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ । ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ
ਢਾਲਿ ਜੀਉ । ੨ । ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ । ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ਪਰਤਾਪਦਾ । ਸਤਿਗੁਰ
ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀਉ । ੩ । ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ।
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ । ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ
ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ । ੪ । ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੀ ਜਾਣੀਐ । ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ । ਏਕੋ
ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ । ੫ । ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ
ਆ । ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ । ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ।
੬ । ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ । ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ।
ਮੈਲੇ ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ । ੭ । ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕ
ਮਾਇਆ । ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ । ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ
ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ । ੮ । ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ । ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾ
ਇਆ । ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ । ੯ । ਜਿਨਾ ਭਾ
ਣੇ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ । ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ । ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀ
ਐ ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ । ੧੦ । ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ । ਜਿਨਿ
ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ । ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ
ਆਇ ਜੀਉ । ੧੧ । ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ । ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ ।
ਸੁਖੁ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ । ੧੨ । ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ । ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ । ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ
ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ । ੧੩ । ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ । ਜਿਨਿ
ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ । ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ।
੧੪ । ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ । ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ । ੧੫ । ਆਪੇ ਖਸਮੁ
ਨਿਵਾਜਿਆ । ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ । ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁ

ਇਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਕਿਆਰ ਜੀਉ ॥੧੬॥ ਸਤਿ ਸੰਤਨਿ ਮਿਲਦੇ ਸਿਆਨਪਾ ॥ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤੁ
ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਪਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓਸੁ ਭੁਲੇ ਨ ਕਰੇ ਜੋ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥
ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾ
ਇ ਕੈ ਰਖਿਅਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇ
ਆ ॥ ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ
ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ
ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥
੨੦॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ
ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆਲੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆ
ਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥
੨੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਤੇਰੀਆ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ
ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ
॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇ
ਆ ॥ ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖ
ਸਿ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥ ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ
ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋ
ਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ
ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕੁ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਂਮੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ ਪੰਜਿ ਕਿਰ
ਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾ
ਉ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮੈ ਜਾਵਦਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜੜੁ ਥੇ

ਹੁਵਸਾਇਓਂਹਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥੬॥ਹਰਿਇਠੈਨਿਤੁਧਿਆਇ
ਦਾ॥ਮਨਿਚਿੰਦੀਸੋਫਲੁਪਾਇਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁਲਾਹੀਅਨੁਮਨਕੀਭੁ
ਖੁਜੀਉ॥੭॥ਮੈਛਡਿਆਸਭੋਧੰਧੜਾ॥ਗੋਸਾਈਸੇਵੀਸਚੜਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਹਰਿਮੈਪਲੈਬਧਾਛਿਕਿਜੀਉ॥੮॥ਮੈਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
ਵਸਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਵਿਖਾਲਿਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁਜੀਉ॥੯॥ਮੈਬਧੀ
ਸਚੁਧਰਮਸਾਲਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖਾਲਹਦਾਭਾਲਿਕੈ॥ਪੈਰਧੋਵਾਪਖਾਫੇਰਦਾਤਿ
ਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਗਾਪਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸੁਣਿਗਲਾਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਨਾਮੁਦਾ
ਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਸਭੁਮੁਕਤੁਹੋਆਸੈਸਾਰੜਾਨਾਨਕਸਚੀਬੇੜੀ
ਚਾੜਿਜੀਉ॥੧੧॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸੇਵੇਦਿਨੁਰਾਤਿਜੀਉ॥ਦੇਕੰਨੁਸੁਣਹੁ
ਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਠੋਕਿਵਜਾਇਸਭਡਿਠੀਆਤੁਸਿਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾ
ਇਜੀਉ॥੧੨॥ਹੁਣਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਿਹਰਵਾਣਦਾ॥ਪੈਕੋਇਨਕਿਸੈਰਞਾਣ
ਦਾ॥ਸਭਸੁਖਾਲੀਵੁਠੀਆਇਹੁਹੋਆਹਲੇਮੀਰਾਜੁਜੀਉ॥੧੩॥ਝਿੰਮਿ
ਝਿੰਮਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾ॥ਬੋਲਾਇਆਬੋਲੀਖਸਮਦਾ॥ਬਹੁਮਾਣੁਕੀ
ਆਤੁਧੁਉਪਰੇਤੂੰਆਪੇਪਾਇਹਿਥਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਭੁਖੁ
ਸਦਤੇਰੀਆ॥ਹਰਿਲੋਚਾਪੂਰਨਮੇਰੀਆ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਸੁਖਦਾਤਿਆ
ਮੈਗਲਵਿਚਿਲੈਹੁਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੫॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਭਾਲਿ
ਆ॥ਤੂੰਦੀਪਲੋਅਪਇਆਲਿਆ॥ਤੂੰਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਚੁਅਧਾਰੁਜੀਉ॥੧੬॥ਹਉਗੋਸਾਈਦਾਪਹਿਲਵਾਨੜਾ॥
ਮੈਗੁਰਮਿਲਿਉਚਦੁਮਾਲੜਾ॥ਸਭਹੋਈਛਿੰਝਇਕਠੀਆਦਯੁਬੈ
ਠਾਵੇਖੈਆਪਿਜੀਉ॥੧੭॥ਵਾਤਵਜਨਿਟੰਮਕਭੇਰੀਆ॥ਮਲਲਥੇ
ਲੈਦੇਫੇਰੀਆ॥ਨਿਹਤੇਪੰਜਿਜੁਆਨਮੈਗੁਰਥਾਪੀਦਿਤੀਕੰਡਿਜੀਉ॥
੧੮॥ਸਭਇਕਠੇਹੋਇਆਇਆ॥ਘਰਿਜਾਸਨਿਵਾਟਵਟਾਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਹਾਲੈਗਏਮਨਮੁਖਚਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇਜੀਉ॥੧੯॥
ਤੂੰਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾ॥ਹਰਿਦਿਸਹਿਹਾਜਰੁਜਾਹਰਾ॥ਸੁਣਿਸੁ

ਜਿਤੁਵੇਖਿਆਇਹਦੇਤੇਰੇਭਗਤਿਕਰੇਗੁਣਤਾਸਜੀਉ॥੨੦॥ਸੈਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਦਯੈਸੇਵਦੜੀ॥ਗੁਰੁਕਦੀਮਤਿੰਞੀਜੇਵਦੜੀ॥ਤਉਘਾਵਹੁਹਿਰਦੈਵਿਚਿਵਨ
ਨਚਉਨਾਨਕਅਉਸਰਿਲਧਾਭਾਖਿਜੀਉ॥੨੧॥੧॥੩॥
ਜੁਮਲਾਜੋੜੁ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੨੯॥੧੭॥ਮਃ੧॥੮॥ਮਃ੩
॥੨॥ਮਃ੫॥੧॥ ਜੋਗੀਅੰਦਰਿਜੋਗੀਆ॥ਮਃ੧॥੧੨॥ ਪੈਪਾਇਮਨਾਈ
ਸੋਇਜੀਉ॥ਮਃ੫॥ ਤਿਨਾਂਜੋੜੁ॥੨੯॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਪਹਰੇ॥ ਘਰੁ੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਿਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥
ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਿਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿ॥
ਖਸਮੁਸੇਤੀਅਰਦਾਸਿਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਨਾਮੁਰਜਾ
ਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀਕਲਮੁਵੁੜੀਹੈ
ਮਸਤਕਿਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਹੁਕਮੁ
ਪਇਆਗਰਭਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸ
ਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁ
ਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਿਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅ
ਚੇਤਿਮੂੜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਿਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸੈਨ
ਜਾਣੈਮਨਿਭੀਤਰਿਧਰਿਗਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਵਿਸ
ਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧ
ਨੁਜੋਬਨਿਸਿਉਚਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਹੀਵਣਜਾਰਿਆਬਧਾਛੁ
ਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤੈਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲੁਭਇ
ਆਸੰਗਿਮਾਇਆ॥ਧਨੁਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨਿਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਧਰਮੁਸੇਤੀਵਾਪਾਰੁਨਕੀਤੋਕਰਮੁਨਕੀਤੋਮਿਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀ
ਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨੁਜੋਬਨਿਸਿਉਚਿਤੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣ

ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤਿ ॥ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾ
ਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤਾ ॥ ਭੇਤਿ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾ ਜ
ਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ
ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤਿ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤਿ ॥
ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ
ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ
ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ
ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥
ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹ
ਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ ਜੋਬਨੁ
ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ
ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ
ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪ
ਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿ
ਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥
ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ
ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ

ਤਿੰਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗੁਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾ
ਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭ
ਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪਹਿਰੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ
॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ
ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸ
ਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਿਰੈ
ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ
ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਲਾਵੈ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿ
ਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਖਾਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜੋ
ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਿਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥

ਚਉਥੈਪਹਰਿਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਆਦੀ।ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂ
ਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀਰੈਣਿਵਿਹਾਦੀ।ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਢਿਲਮੂਲਿਨਕਰਿਅਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਹੋਵਹੁ।ਹਰਿਸੇਤੀਸਦ
ਮਾਣਹੁਰਲੀਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਖੋਵਹੁ।ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦੁ
ਨਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈ
ਸਫਲਿਓੁਰੈਣਿਭਗਤਾਦੀ।੪।।੧।।੩।।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਪਹਿਰੇ। ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ।ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿਕਰਮਕਮਾਹਿ।ਮੁਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈ
ਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਇਆ।ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੂ
ਸੰਜੋਇਆ।ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸਜੰਤੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ।
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ।੧।ਦੂਜੈਪ
ਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇਇ।ਬੁਰਾਭਲਾ
ਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਇ।ਬੁਰਾਭਲਾਨਪ
ਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪੰਥੁਕਰਾਰਾ।ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਹੂਨਸੇਵਿਆਸਿਰਿਠਾ
ਢੇਜਮਜੰਦਾਰਾ।ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬੁਕ
ਰੇਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਰੈਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ।੨।।
ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ।ਪੁਤ੍ਰਿਕ
ਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪਟਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ।ਅੰਤਰਿਲਹਰਿ
ਲੋਭਾਨੁਪ੍ਰਾਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਹੁ
ਜੋਨੀਦੁਖੁਪਾਵੈ।ਸਿਰਜਨਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖਨਲ
ਗੋਧਿਆਨੁ।ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁਸੰਚੇਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ।੩।
ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗਹਬੇਲੀਹੋਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪ੍ਰਾਣੀਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ।ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆ

੬ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋ
ਇ ॥੪॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣੈ
ਸਾਥਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪ
ਏ ਹਾਥਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥
ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀ
ਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨ
ਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੨ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਪਿਖੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮੁ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ
ਲੁਡਾਏ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆ
ਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਦਿਖੈ ॥੧॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ
ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ
ਬਲਾਇਆ ॥ ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰ
ਥੁ ਲਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ ਅਕ
ਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ
ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ
ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੁਹੰ
ਦੀ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੁਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ
ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ
ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ
ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥

ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖਿ
ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ
ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ ਜੁ
ਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ
ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵ
ਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿ
ਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ
ਨ ਜਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਲਿ
ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ
ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਚਰ
ਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ ਮਨ ਪਿ
ਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿ
ਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆ
ਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਉਤਪਤਿਪਰਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁੰਨੀਆ॥ਪੁ
ਰਬੇਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰੰਗੁਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਸਰਬਤਿਰਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕਸਿਖੁਦੇਇਮਨ
ਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੩॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲਿਮਿਲਿ
ਜੀਵੈਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਅਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸਰਬਸੁਖਾਮਨਿਵੁਠੇ॥
ਸ੍ਰੀਧਰਿਪਾਏਮੰਗਲਿਗਾਏਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲੜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉ
ਨਿਧਿਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਿਖੁਸੰਤਸਮਝਾਈਹ
ਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨਿਲੀਨਾ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫

ਛੰਤ॥ ਡਖਣਾ॥ ਹਠਮਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਕਿਉਪਸੀਦੀ
ਦਾਰੁ॥ਸੰਤਸਰਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਿ॥੧॥ ਛੰਤ॥
ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਿਮਨਿਆਵਏਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆ
ਭਾਉਬਿਪ੍ਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਹਿਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵ
ਏਬਿਨੁਦਰਸਾਵਏਇਕਖਿਨੁਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨੁ
ਮਨੁਹੀਨਾਜਲਿਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉਮਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰੇਗੁਨਸਾਧੁਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ ਡਖਣਾ॥ ਸੋਹੰਦੜੋਹਭ
ਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਡੂਜੜੋ॥ਖੁਲ੍ਹੜੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥
੧॥ ਛੰਤ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰਬਾਣੀਬੀ
ਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਸਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨ
ਹੁਬਿਸਾਰੀਐਜੀਉ॥ਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐਨਿਮਖਨਹਿਟਾਰੀਐਗੁ
ਣਵੰਤਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਦੇਤਹੈਸੁਆਮੀਜੀਅਕੀਬਿ
ਰਥਾਸਾਰੇ॥ਅਨਾਥਕੇਨਾਥੇਸਰਬਕੈਸਾਥੇਜਪਿਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੀ
ਐ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐ॥

੨॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸੁਹੀਅ ਨ ਸਾ ਪਰਕੇ ਸਾਈ ਦੀਸੀਆ ਕਿਰਪਾ ਲਧੋ ਹਭੇ
ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮੁ ਭਗਤ
ਹ ਬਿਸਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ
ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿ
ਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤ
ਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਤੇ ॥੩॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅ
ਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ
ਭਗਤਿ ਲਖੵਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਬਿੰਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ
ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ
ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ
ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਊ
ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥
ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ
ਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ
ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾ
ਰਿਆ ॥੫॥੧॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ
ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ

ਰਮਈਆਸੋਇ।ਜੇਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।
ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ।ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ।੧।ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਇ।ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਡ
ਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੰਤਜਨਾਵਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿਨੈ
ਨਪਾਇਆਨਾਉ।ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁ
ਨਿਨਾਉ।ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ।ਵਡਭਾਗੀ
ਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ।ਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾ
ਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ।੨।ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਾਚਾਉ।
ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।
ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ।ਚਲਦਿਆ
ਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿ
ਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆਇ।ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏ
ਪਛੁਤਾਇ।ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇ।੩।ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ।ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਲਘਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਦ
ਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ।ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿ
ਦੇਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਮਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ।ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇ।ਜਨਨਾਨਕਕਮਲੁਪਰਗਾ
ਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ।੪।ਮਨਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇਇ।ਹਰਿ
ਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ।੧।ਰਹਾਉ
।ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤਿ।ਗੁਰੁਪੂਰਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਹਰਿਆਇਵਸੈਮਨਿਚਿਤਿ।ਮੈਧਰਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹਰਿ

ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਗਿਰਤ ਵਿਣੁ ਹਰਿ ਗਿਰਿ ਗਿਰਤਿ ॥੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਇ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ
ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ
ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ਛੰਤਾ ਤਥਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥
॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪   ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩   ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸ
ਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ
ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨਿ ਸਚਾ ਸਚਾ
ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭੁ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿ
ਆ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ
ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾ
ਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ
ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧   ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ
ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧
ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨ
ਥਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਸਾਈ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ
ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾ
ਉ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰਿ ਜਾ
ਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ॥੧॥ ਮ: ੨ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ
ਮਰਿ ਚਲੀਐ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ
ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ॥ ਤਿ
ਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪ
ਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ
ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮ
ਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ॥ ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ॥ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਹਰਿ ਸਭ
ਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾ
ਰਗਪਾਣਾ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰ
ਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿ
ਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟ
ਸਿ ਨੇਹੁ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਣੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ॥੧॥ ਮ: ੩ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾ
ਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹ
ਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂੰਤੂੰਜਾਣਹਿਭੇਤੁ॥ਜੋਕੀਚੈਸੋਹਰਿ
ਜਾਣਦਾਮੇਰੇਮਨਹਰਿਚੇਤਿ॥ਸੋਡਰੈਜਿਪਾਪੁਕਮਾਵਦਾਧਰਮੀਵਿਗਸੇਤੁ॥ਤੂੰ
ਸਚਾਆਪਿਨਿਆਉਸਚੁਤਾਡਰੀਐਕੇਤੁ॥ਜਿਨਾਨਾਨਕਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇ
ਸਚਿਰਲੇਤੁ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਕਲਮਜਲਉਸਣੁਮਸਵਾਣੀਐ
ਕਾਗਦੁਭੀਜਲਿਜਾਉ॥ਲਿਖਣਵਾਲਾਜਲਿਜਲਉਜਿਨਿਲਿਖਿਆਦੂਜਾਭਾਉ॥ਨਾ
ਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਹੋਰੁਕੂੜੁਪੜਣਾ
ਕੂੜੁਬੋਲਣਾਮਾਇਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਥਿਰੁਨਹੀਪੜਿਪੜਿ
ਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਹਰਿਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਿਆਉਹੈਧਰਮਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈ
ਜਾਫਲੁਹੈਜੀਅਕਾ॥ਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਜਾਨਸੁਣਈਕਹਿਆਚੁਗਲਕਾ॥ਹ
ਰਿਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਅਪੁਛਿਆਦਾਨੁਦੇਵਕਾ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਹਉਹਉਕਰਤੀਸਭਿਮੁਈਸੰਪਉਕਿਸੈਨਨਾਲਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਆਸਭਜੋਹੀਜਮ
ਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਗਲੀਅਸੀਚੰਗੀ
ਆਚਾਰੀਬੁਰੀਆਹ॥ਮਨਹੁਕੁਸੁਧਾਕਾਲੀਆਬਾਹਰਿਚਿਟਵੀਆਹ॥ਰੀਸਾਕਰਹਿਤਿ
ਨਾੜੀਆਜੋਸੇਵਹਿਦਰੁਖੜੀਆਹ॥ਨਾਲਿਖਸਮੈਰਤੀਆਮਾਣਹਿਸੁਖਿਰਲੀਆਹ॥
ਹੋਦੈਤਾਣਿਨਿਤਾਣੀਆਰਹਹਿਨਿਮਾਨਣੀਆਹ॥ਨਾਨਕਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਜੇਤਿਨਕੈਸੰ
ਗਿਮਿਲਾਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਜਲੁਮੀਨਹੈਆਪੇਆਪੇਹੀਆਪਿਜਾਲੁ॥ਤੂੰਆ
ਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਆਪੇਵਿਚਿਸੇਬਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਸੈਹਥਾਵਿਚਿ
ਗੁਲਾਲੁ॥ਤੂੰਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਖਿਆਲੁ॥ਹਰਿਤੁਧ
ਹੁਬਾਹਰਿਕਛੁਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ॥ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥
ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸ
ਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ॥
ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸ

ਹਜਿਸੁਭਾਣਾਗੁਰਮਤੀਗੁਨਉਤਰੈਸਤਜੋਗਿਡੈਸਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭੁਤੁਧੁਆਪੇਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾ
ਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾਹਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓ
ਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ॥ਇਕਨਾਸਚੁਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵ
ਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ॥੮॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਵੇਦਵਖਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆ
ਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂਨਚੇਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗ
ਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਿਛੂਨਸੂਝੈਅੰਧਲੇਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਕਮਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਨਾਉਮਨਹੁਨਾਵਿਸਾਰੀ
ਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਸਚਿਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਸਚੋ
ਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿ
ਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰ
ਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਮਨਮੁਖ
ਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਸਦਾਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗਦੇ
ਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਇਕਨਾਦੂ
ਰਿਹੈਪਾਸਿ॥ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਾਹੀਜਿਸੁਪਾਸਹੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇ
ਖਹੁਕਰਿਨਿਰਜਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰ
ਗਾਸਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕ
ਦਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਈਮਨਮੂਰਖੁ
ਗਾਵਾਰੁ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੂਝੈਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿ
ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ ਮਃ੩

ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੁ।ਸਦਾ
ਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰਿ।ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿ
ਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੁਫਲੁਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ।ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਇ।ਮਨਿ
ਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾਇ।ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੈ
ਜਿਸੁਲਏਹਰਿਲਾਇ।੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆ
ਮੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹਿਜ
ਨਮੁਸਵਾਰਿਆ।ਆਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ।ਸੋਹ
ਨਿਸਚਿਦੁਆਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ।ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁ
ਵਿਗਾੜਿਆ।ਸਭੋਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆ।ਆਪਹੁ
ਦੂਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਵਿਸਾਰਿਆ।੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਤਿਨਿਵਿਚ
ਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ।ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਕਰਿਚਾਨਣੁਮਗੁ
ਦਿਖਾਇਆ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਏਕੁਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ।
ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ।ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈ
ਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ।ਜਨਨਾਨਕੁਨਾਉਲਏਤਾਜੀਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਜੋਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾ
ਣਸਿਉਸੋਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ।ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਸੁ
ਰਖਰੂਉਸਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਸਭਪਾਪੀਤਰਿਆ।ਓਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਹੈਨਾਮੋਪਰਵਰਿਆ।ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸ
ਭਹਿਰਿਆ।ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਸੇਅਸ
ਥਿਰੁਜਗਿਰਹਿਆ।੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਆਤਮਾਦੇਉਪੂਜੀਐ

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ।ਆਤਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪ੍ਰਤੀਤਿਹੋਇਤਾਘਰਿਹੀ
ਪਰਚਾਪਾਇ।ਆਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾਇ।ਗੁਰਵਿਣੁ
ਸਹਜੁਨਆਵਈਲੋਭੁਮੈਲੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ।ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸੈਸਭੁਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ।ਸਚੇਮੈਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾਗੈਦੂ
ਜੈਭਾਇ।ਧੋਤੀਮੂਲੁਨਉਤਰੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ।ਮਨਮੁਖਕਰ
ਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀਸਭੁਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਐ
ਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ।੧। ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖੁਲੋਕੁਸਮਝਾਈਐ
ਕਦਹੁਸਮਝਾਇਆਜਾਇ।ਮਨਮੁਖੁਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਪਇਐ
ਕਿਰਤਿਫਿਰਾਇ।ਲਿਵਧਾਤੁਦੁਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸਵਟੀਲਾਇ।ਮ
ਨਹੀਨਾਲਿਝਗੜਾਮਨਹੀਨਾਲਿਸਥਮਨਹੀਮੰਝਿਸਮਾਇ।
ਮਨੁਜੋਇਛੈਸੋਲਹੈਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਭੁੰਚੀ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ।ਵਿਣੁਮਨੈਜਿਹੋਰੀਨਾਲਿਲੁਝਣਾਜਾਸੀ
ਜਨਮੁਗਵਾਇ।ਮਨਮੁਖੀਮਨਿਹਠਿਹਾਰਿਆਕੂੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਇ।
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜਿਣੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖੁਆਵੈਜਾਇ।੨। ਪਉੜੀ। ਹਰਿਕੇ
ਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕੁਸਾਖੀ।ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕ
ਥਾਸ੍ਰੇਸਟਿਊਤਮਗੁਰਬਚਨੀਸਹਜੇਚਾਖੀ।ਤਹਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਟਿ
ਆਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੂਰਜੁਰੈਣਿਕਿਰਾਖੀ।ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਸੋਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀ।੧੨। ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੋਸਿਰੁਲੇਖੈਲਾਇ।ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਹ
ਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇ।ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੈਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ।੧।ਮਃ੩

ਮਨੁਦੇਵਾਂਗੀਦੇਹਿਆਦੇਵਾਗਾਕਰਮੁਕਮਾਇ।ਜੁਜੋਤਾਇਆਗਿਆਨੀਪੁ
ਜਾਏਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ।ਆਤਮਾਦੇਉਪੂਜੀਐਗੁਰਕੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਬੂਝਨਪਾਇ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਕਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ।ਨਾ
ਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ।੨॥ ਪਉੜੀ।
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ।ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਿਜਾਤੀ।ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖੁਭੁਖਸਭੁਲਹਿਜਾਤੀ।ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ।ਜਿਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿ
ਖਿਆਪੁਰਿਸਾਚੈਹਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ।੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸਬਦੁਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ।ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇਓਮਿਰਤ
ਕੁਹੈਸੰਸਾਰਿ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ।ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ।ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ।ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਲਿਵਹੋਇ।ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਮੇ
ਲੇਨਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ।੧॥ਮਃ੩ ਸੋਭਗਉਤੀਜੁੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ।ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ।ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ।ਜੀਵਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ।
ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਹੋਇ।ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ।੨॥ਮਃ੩ ਅੰਤਰਿਕਪ
ਟੁਭਗਉਤੀਕਹਾਏ।ਪਾਖੰਡਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ।ਪਰਨਿੰਦਾਕਰੇਅੰਤਰਿ
ਮਲੁਲਾਏ।ਬਾਹਰਿਮਲੁਧੋਵੈਮਨਕੀਜੂਠਿਨਜਾਏ।ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਬਾ
ਦੁਰਚਾਏ।ਅਨਦਿਨੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇਰਚਾਏ।ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਹੁਕਰਮ
ਕਮਾਏ।ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੋ
ਖੁਨਪਾਏ।੩॥ ਪਉੜੀ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਕੜਿਨਸ
ਵਾਹੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀ
ਧਿਆਇਆਤਿਨਜਮਡਰੁਨਾਹੀ।ਜਿਨਕਉਹੋਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰ
ਪੈਰੀਪਾਹੀ।ਤਿਨਐਥੈਓਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹੀ।੧੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਰਿ।ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿੰਜਰ
ਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿੰਜਰੁਲੈਜਾਰਿ।੧॥ਮਃ੫ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁ।ਕਸਤੂਰੀਕੈਭੋਲੜੈਗੰਦੇਡੁੰਮਿਪਈਆਸੁ।੨॥ਪਉੜੀ।

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀ
ਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ
ਪੈਰੀ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵੇਸੁ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ॥ ਪਿ
ਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾ
ਰਣਹਾਰਿ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿ
ਦੈ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਮ
ਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ॥ ਭਲਕੇ
ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉ
ਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ॥ ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿ
ਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ॥ ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀ
ਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ॥ ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓ
ਇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ॥
ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰੁ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ
ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾ
ਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ॥
ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ
ਨਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭਿ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭੁ
ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ
ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ॥ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ॥
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਸੇਭੈਸਾਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ
ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾ
ਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜ
ਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ
ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧ
ਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤ
ਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ
ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ
ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ
ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ਆ
ਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀ
ਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ
ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕੁਬੁਧਿ ਡੂੰ
ਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾ
ਲਿ ॥ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ
ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦ
ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ
ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ

ਲਿਆਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ ਤਿਨ ਭੁੰਨਾ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਦਾਨੁ ਦਾ ਮੁਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉ
ਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ
ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿ
ਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਤਿ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹ
ਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਖਸਮ
ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥ ਨਿਤ ਦੇਵ
ਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
ਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੪੩॥
ਚਉਪਦੇ ॥੧੦੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨੭॥ ਜੋਗੀਆਂ ਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥
੧॥ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਹਰੇ ॥੪॥ ਛੰਤ ॥੩॥
ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੩੮॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘ
ਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ॥ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ
ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥ ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤੁ ਹੀ ਜਮ
ਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਤੈ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥ ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ
ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ
ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥ ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿ
ਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ
ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿ

ਲਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕਾ॥ ਮਾਇਆਮੋਹੁਮਨਿਆ
ਗਲੜਾਪ੍ਰਾਣੀਜਰਾਮਰਣੁਭਉਵਿਸਰਿਗਇਆ॥ਕੁਟੰਬੁਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਮਲਾ
ਜਿਉਪਰਘਰੁਜੋਹਹਿਕਪਟਨਰਾ॥੧॥ਦੂੜਾਆਇਓਹਿਜਮਹਿਤਣਾ॥ਤਿਨਆਗਲ
ੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕੋਈਕੋਈਸਾਜਣੁਆਇਕਹੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਬੀਠੁਲਾਲੈਬਾਹੁ
ੜੀਵਲਾਇ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਰਮਈਆਮੈਲੇਹੁਛਡਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਅ
ਨਿਕਭੋਗਰਾਜਬਿਸਰੇਪ੍ਰਾਣੀਸੰਸਾਰਸਾਗਰਪੈਅਮਰੁਭਇਆ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇ
ਤਸਿਨਾਹੀਜਨਮੁਗਵਾਇਓਆਲਸੀਆ॥੨॥ਬਿਖਮਘੋਰਪੰਥਿਚਾਲਣਾਪ੍ਰਾਣੀਰਵਿ
ਸਸਿਤਹਨਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਤਬਬਿਸਰਿਗਇਆਜਾਂਤਜੀਅਲੇ
ਸੰਸਾਰੰ॥੩॥ਆਜੁਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਹੈਪੇਖੀਅਲੇਧਰਮਰਾਓ॥ਤਹਕਰਦ
ਲਕਰਨਿਮਹਾਬਲੀਤਿਨਆਗਲੜੈਮੈਰਹਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਜੇਕੋਮੂੰਉਪਦੇ
ਸੁਕਰਤੁਹੈਤਾਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਰਤੜਾਨਾਰਾਇਣਾ॥ਐਜੀਤੂੰਆਪੇਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥
ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਰਾਮਈਆ॥੫॥੧॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਬੀਰਜੀਕਾ॥
ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਪੰਡੀਆਅਬਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬ
ਜਿਨਿਮੋਹੇਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਖੁਲੀਲਾਈ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੈ॥ਜਾਕੀਦਿ
ਸਟਿਨਾਦਲਿਵਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਠੀਗਗਨਿਸਿੰਙਿਆਅਰੁਚੁੰਙਿਆਕਨਿਕ
ਕਲਸੁਇਕੁਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਮਹਿਧਾਰਚੁਐਅਤਿਨਿਰਮਲਰਸਮਹਿਰਸਨ
ਚੁਆਇਆ॥੨॥ਏਕੁਜੁਬਾਤਿਅਨੂਪੁਬਨੀਹੈਪਵਨੁਪਿਆਲਾਸਾਜਿਆ॥ਤੀ
ਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕੋਜੋਗੀਕਹਹੁਕਵਨੁਹੈਰਾਜਾ॥੩॥ਐਸੇਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਟਿਆ
ਪਰਖੋਤਮੁਕਹਤਿ ਕਬੀਰਰੰਗੁਰਾਤਾ॥ਅਉਰੁਦੁਨੀਆਸਭਿਕਿਛੁਰਮਿਤੁ
ਅਉਰੁਦੁਨੀਆਸਭਿਕਿਛੁਰਮਿਤੁਭਾਦੀਮਨੁਰਾਮਰਸਾਇਣਿਮਾਤਾ॥੪॥੧॥੩॥
॥
॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਬੇਣੀਜੀਕਾ॥ ਪਹਿਰਿਆਕੈਘਰਿਗਾਵਣਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਰੇਨਰਗਰਭਕੁੰਡਲਜਬਆਛਤਉਰਧੁਧਿਆਨੁਲਿਵਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡੁ
ਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨੁਸੁਨਾਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲਿਕਸਟਮਹਾਦੁਖ
ਅਬਚਿਤਿਅਧਕਿਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਆਇਆਤਉਨਰ
ਹਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੂੜਿਆਕਵਨੁਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮ
ਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿਰਾਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥ਬਾਲਬਿਨੋਦ

ਚਿੰਦੁਰਸਿਲਾਗਾਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾ
ਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਸੰਤਾਪੈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਮਤਿਰਾਮ
ਨਾਮੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਉਛਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਿਮਤਿਲਾਗੀਤਉਆਨਿਸਕਤਿਗ
ਲਿਬਾਧਿਆ॥੨॥ਤਰਣੁਤੇਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅਮੁਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾ
ਣਿਆ॥ਉਨਮਤਿਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਭੂਲੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਨਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਿ
ਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤ
ਮਾਇਆਮਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਿਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪੁੰਡਰਕੇਸ
ਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਿਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚਨਿਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬ
ਲਨਾਠੀਤਾਕਾਮੁਪਵਸਿਮਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇ
ਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ॥ਅਵਿਗਤਿਬਾਣੀਛੋਡਿਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਤਉਪਾਛੈ
ਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨੁਕਰਤਿਨਹੀਬੂਝੈ॥
ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿ
ਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁਮਰ
ਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ॥੫॥੧॥੪॥

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਰਵਿਦਾਸੁਜੀਕਾ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਿਕਕਟਕੁਜਲੁਤਰੰਗੁਜੈਸਾ॥੧॥ਜ
ਉਪੈਹਮੁਨਪਾਪੁਕਰੰਤਾਅਹੇਅਨੰਤਾ॥ਪਤਤਿਪਾਵਨੁਨਾਮੁਕੈਸੇਹੁੰਤਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਤੁਮ੍ਹੁਜੁਨਾਇਕੁਆਛਹੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਪ੍ਰਭੁਤੇਜਨੁਜਾਨੀਐਜ
ਨੁਤੇਸੁਆਮੀ॥੨॥ਸਰੀਰੁਆਰਾਧੈਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੂ॥ਰਵਿਦਾਸੁਸਮ
ਦਲੁਸਮਝਾਵੈਕੋਊ॥੩॥੧॥੫॥ ਜੁਮਲਾਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾ॥੫॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਹਰਿਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਸਿਧਿਪਾਈਕੋ
ਵਿਰਲਾਗੁਰਮਤਿਚਲੈਜੀਉ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਖਰਚੁਲਇਆਬੰਨਿਪਲੈ॥ਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਾਣਸਖਾਈਸਦਾਨਾਲਿਚਲੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁ
ਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਜਣੁਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਇਆ॥ਕੋਈਆਣਿਮਿ
ਲਾਵੈਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਜੀਵਾਇਆ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਦੇਖੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਨੀਰੁਵ
ਹੈਵਹਿਚਲੈਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਤ੍ਰੁਮੇਰਾਬਾਲਸਖਾਈ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿ
ਨੁਦੇਖੇਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਪਲੈਜੀ
ਉ॥੪॥੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਮਧੁਸੂਦਨੁਮੇਰੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿ
ਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥ਕੋਈਸਜਣੁਸੰਤੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆ
ਰਾਦਸੈਜੀਉ॥੧॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਖੋਜੀਭਾਲਿਭਾਲਾਈ॥ਕਿਉਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਮਿਲੈਮੇਰੀਮਾਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਖੋਜੁਦਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਸੈ
ਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾ॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨ
ਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਜਲਿਮਿਲਿਕਮਲੁ
ਵਿਗਸੈਜੀਉ॥੩॥ਮੈਬਿਨੁਗੁਰੁਦੇਖੇਨੀਦਨਆਵੈ॥ਮੇਰੇਮਨਤਨਿਵੇਦਨ
ਗੁਰਬਿਰਹੁਲਗਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਿਲਿਰਹਸੈਜੀਉ॥੪॥੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥੪
ਹਰਿਗੁਣਪੜੀਐਹਰਿਗੁਣਗੁਣੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀ
ਐ॥ਮਿਲਿਸਤਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਜਗੁਭਉਜਲੁਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜੀਉ॥
੧॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲੁਕਰੇਹਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ਮੇਰਾ
ਮਿਤ੍ਰੁਸਖਾਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਈਮੈਦਸੇਹਰਿਨਰਹਰੀਐਜੀਉ॥੨॥ਮੇਰੀਬੇ
ਦਨਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਜਾਣੈ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਾਬਿਨੁਨਾਮਵਖਾਣੇ॥ਮੈਅਉਖਧਿ
ਮੰਤ੍ਰੁਦੀਜੈਗੁਰਪੂਰੇਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਉਧਰੀਐਜੀਉ॥੩॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨ
ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੂੰਦਮੁਖਿਪਾਈ॥ਹਰਿਜਲਨਿ
ਧਿਹਮਜਲਕੇਮੀਨੇਜਨਨਾਨਕਜਲਬਿਨੁਮਰੀਐਜੀਉ॥੪॥੩॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਨਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦਸ
ਹੁਮੈਭੁਖਲਗਾਈ॥ਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮਿਲਿਹਰਿਦਰਸ
ਨੁਮਨੁਭੀਜੈਜੀਉ॥੧॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਥਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਭਾਗਹੀਨਭ੍ਰਮਿਚੋ
ਟਾਖਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗਿਨਲਭੈਬਿਨੁਸੰਗਤਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈਜੀਉ॥
੩॥ਮੈਆਇਮਿਲਹੁਜਗਜੀਵਨਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਮਨਿ
ਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕਨਾਮਿਮਨੁਭੀ
ਜੈਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁਹਰਿਰਸੁਹਰਿ
ਪਾਇਆ॥ਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿ
ਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਮਨੁਹਰਿਰਸਿਟੁਲਿਟੁਲਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੧॥ਆਵਹੁਸੰਤ
ਮੈਗਲਿਮੇਲਾਈਐ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕੀਮੈਕਥਾਸੁਣਾਈਐ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤ
ਮਿਲਹੁਮਨੁਦੇਵਾਜੋਗੁਰਬਾਣੀਮੁਖਿਚਉਦਾਜੀਉ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਰਸੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਨਸ
ਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਗਰਭਜੂਨੀਨਿਤਿਪਉਦਾਜੀਉ॥੩॥
ਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ਮਲੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਸ
ਭਨਿਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਟਪਟਣਵਿਚਿਕਾਇਆਂਹਰਿਲੈਂਦੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਉਦਾਜੀਉ॥੪॥੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਹਉਗੁਣਗੋ
ਵਿੰਦੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਰਸੁਕੀਚੈਜੀ
ਉ॥੧॥ਧਨੁਧਨੁਹਰਿਜਨਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਜਾਇਪੁਛਾਂ
ਜਨਹਰਿਕੀਆਬਾਤਾ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਮਿਲਿਹ
ਰਿਜਨਹਰਿਰਸੁਪੀਚੈਜੀਉ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਚੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੀਗੁਰਿਪੂਰੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੀਚੈਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਸਤਿਪੁਰਖੁਮਿਲਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮੁਖਿਬੋਲੀਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰੀ

ਤੇਰੀਜੀਉ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਆਵਹੁਭੈਣੇਤੁਸੀਮਿਲਹੁਪਿ
ਆਰੀਆ॥ਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦਸੇਤਿਸਕੈਹਉਵਾਰੀਆ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗ
ਤਿਲਧਾਹਰਿਸਜਣੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਈਆਜੀਉ॥੧॥
ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਸੁਆਮੀ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦ
ਵਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥ਏਕੋਪਵਣੁਮਾਟੀਸਭਏਕਾਸਭਏਕਾਜੋਤਿਸਬਾ
ਈਆ॥ਸਭਇਕਾਜੋਤਿਵਰਤੈਭਿਨਿਭਿਨਿਨਰਲਈਕਿਸੈਦੀਰਲਾਈ
ਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਕੁਨਦਰੀਆਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵ
ਤਾਇਆਜੀਉ॥੩॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਂਕੈ
ਮਨਿਪਿਆਰੀਭਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰੇਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਪਰਉਪਕਾਰੀਆਜੀਉ॥੪॥੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲੋਚੈਗੁਰਦਰਸਨ
ਤਾਈ॥ਬਿਲਪਕਰੇਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈ॥ਤ੍ਰਿਖਾਨਉਤਰੈਸਾਂਤਿਨ
ਆਵੈਬਿਨੁਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿ
ਘੁਮਾਈਗੁਰਦਰਸਨਸੰਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਮੁਖੁਸੁਹਾ
ਵਾਜੀਉਸਹਜਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਚਿਰੁਹੋਆਦੇਖੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁ
ਦੇਸੁਜਹਾਤੂੰਵਸਿਆਮੇਰੇਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਹਉਘੋਲੀ
ਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਗੁਰਸਜਣਮੀਤਮੁਰਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕ
ਘੜੀਨਮਿਲਤੇਤਾਕਲਿਜੁਗੁਹੋਤਾ॥ਹੁਣਿਕਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਿਅ
ਤੁਧੁਭਗਵੰਤਾ॥ਮੋਹਿਰੈਣਿਨਵਿਹਾਵੈਨੀਦਨਆਵੈਬਿਨੁਦੇਖੇਗੁਰ
ਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਹਉਘੋਲੀਜੀਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰ
ਦਰਬਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗੁਹੋਆਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁ

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਤੇਰੀ ਘਾ
ਲੀ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਤੂ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤਿ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਸਭੁ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂਹੈ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾ
ਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਸ
ਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥
ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥
੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ
ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥
ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ
॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥
੪॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇ
ਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ
ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸੀਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ
ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ
ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ

ਸਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸੁ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ
ਸੋਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ੪॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵ
ਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬ
ਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀ
ਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾ
ਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸ
ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ
ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇ
ਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ
ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈ
ਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅ
ਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥
ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖ
ਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰ
ਥਾ ॥ ਜੀਅ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋ
ਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚੁ ਅਥਾਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਗਲਾ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਿਆ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕੁ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥

ਸਾਬੁਧਿਦੀਜੈਜਿਤੁਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ।ਸਾਮਤਿਦੀਜੈਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈ।
ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਓਟਿਨਾਨਕਗੁਰੁਚਰਣਾਜੀਉ।੪।।੧੨।।
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਣੁਤੇਰਾਹੁਕਮੁਰਜਾਈ।ਸੋਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਈ।ਸੋਈਜਪੁਜੋਪ੍ਰਭਜੀਉਭਾਵੈਭਾਣੈਪੂਰਗਿਆਨਾਜੀਉ।
੧।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਰਾਸੋਈਗਾਵੈ।ਜੋਸਾਹਿਬੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ।ਤੂੰਸੰਤਨਿਕਾ
ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬੁਮਨੁਮਾਨਾਜੀਉ।੨।ਤੂੰਸੰਤਨਿਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ।ਸੰਤਖੇਲਹਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ।ਅਪਨੇਸੰਤਤੁਧੁਖਰੇਪਿਆਰੇਤੂਸੰਤ
ਨਿਕੇਪ੍ਰਾਨਾਜੀਉ।੩।ਉਨੁਸੰਤਨਿਕੈਮੇਰਾਮਨੁਕੁਰਬਾਨੇ।ਜਿਨਤੂੰਜਾਤਾ
ਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਨੇ।ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਰਸੁਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਨਾਜੀਉ।੪।।੧੩।। ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਮੁਮੀਨ
ਤੁਮਾਰੇ।ਤੇਰਾਨਾਮੁਬੂੰਦਿਹਮੁਚਾਤ੍ਰਿਕਤਿਖਹਾਰੇ।ਤੁਮਰੀਆਸਪਿਆਸਾਤੁਮਰੀ
ਤੁਮਹੀਸੰਗਿਮਨੁਲੀਨਾਜੀਉ।੧।ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਪੀਖੀਰੁਅਘਾਵੈ।ਜਿਉ
ਨਿਰਧਨੁਧਨੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈ।ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਜਲੁਪੀਵਤੁਠੰਢਾਤਿਉਹਰਿਸੰ
ਗਿਇਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ।੨।ਜਿਉਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ।ਭਰਤਾ
ਚਿਤਵਤਿਪੂਰਨੁਆਸਾ।ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਜਿਉਹੋਤੁਅਨੰਦਾਤਿਉਹਰਿਰੰਗੁਇ
ਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ।੩।ਸੰਤਨਿਮੋਕਉਹਰਿਮਾਰਗੁਪਾਇਆ।ਸਾਧਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆ।ਹਰਿਹਮਰਾਹਮੁਹਰਿਕੇਦਾਸੇਨਾਨਕ
ਸਬਦਿਗੁਰੂਸਚੁਦੀਨਾਜੀਉ।੪।।੧੪।। ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ।ਸੁਖੁਦਾਈਦੂਖੁਬਿਡਾਰਨੁਹਰੀਆ।ਅਵ
ਰਿਸਾਦਿਚਖਿਸਗਲੇਦੇਖੇਮਨੁਹਰਿਰਸੁਸਭੁਤੇਮੀਠਾਜੀਉ।੧।ਜੋਜੋਪੀਵੈ
ਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈ।ਅਮਰੁਹੋਵੈਜੋਨਾਮੁਰਸੁਪਾਵੈ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਸਬਦਿਗੁਰੂਮਨਿਵੂਠਾਜੀਉ।੨।ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਪਾ
ਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾ।ਜਿਨਿਹਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਹਿਡੁਲਾਨਾ।
ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਉ।੩।।
ਹਰਿਇਕਸੁਹਥਿਆਇਆਵਰਸਾਣੇਬਹੁਤੇਰੇ।ਤਿਸੁਲਗਿਮੁਕਤਿਭਏ
ਘਣੇਰੇ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਕਹੁਨਾਨਕਵਿਰਲੀਡੀਠਾ

ਜੀਉ॥੪॥੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿ
ਹਰਿਮੇਰੈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥ਲਾਖਕੋਟਿਖੁਸੀਆਰੰਗ
ਰਾਵੈਜੋਗੁਰਲਾਗਾਪਾਈਜੀਉ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾ॥ਸ
ਗਲਉਧਾਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਤੇਪਾਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉਪਾਏ॥ਵਡਭਾਗੀਦ
ਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਓਹੁਮਹਲਿ
ਗੁਰੂਦੇਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤੁ
ਭਇਆਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰੁਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨੁਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥੧੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾ
ਵਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗਲ
ਅਵਰਦਾਜੀਉ॥੧॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾਧੂਦੀਆ॥ਕਿਲ
ਬਿਖੁਕਾਟੇਭ੍ਰਮਜਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਿਕਸੀਸ
ਭੁਪੀਰਾ॥ਸਗਲਬਿਨਾਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇ
ਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਸੋਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੁਪ
ਛਾਤਾਸੋਕਾਹੇਕਉਡਰਦਾਜੀਉ॥੩॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਏ॥
ਗੁਰੁਭੇਟਤਹਉਗਈਬਲਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁ
ਰੁਢਾਕਿਲੀਆਮੇਰਾਪੜਦਾਜੀਉ॥੪॥੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾ
ਤਾ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕੁਕੈਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰਹੀਕਾਆਹਰੁ
ਜੀਉ॥੧॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਭੁਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬੁ
ਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁ
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮਾਹਰੁਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਦਾਨਾਠਾਕੁਰੁਸਭਬਿਧਿ
ਜਾਨਹਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਹਿ॥ਜੋਕਿਛੁਠਾਕੁਰ
ਕਾਸੋਸੇਵਕਕਾਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰਹੀਸੰਗਿਜਾਹਰੁਜੀਉ॥੩॥ਅ
ਪਨੈਠਾਕੁਰਿਜੋਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਹੁਰਿਨਲੇਖਾਪੁਛਿਬੁਲਾਇ

ਆ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰੁਗੰਭੀਰਾਗਉਰਾਜੀਉ॥੪॥੧੮॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਭੁਕਿਛੁਘਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ॥ਬਾਹਰਿਟੋਲੈ
ਸੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਅੰਤਰਿਪਾਇਆਸੋਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਸੁਹੇਲਾਜੀਉ॥੧॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥
ਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆ
ਮਿਲਿਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੂਕਾਹਰਿਆ॥ਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿ
ਆਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋਏਮੇਲਾਜੀਉ॥੩॥ਜਲਤਰੰਗੁਜਿਉਜਲਹਿ
ਸਮਾਇਆ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਭ੍ਰਮਕਟੇਕਿਵਾੜਾਬਹੁੜਿਨਹੋਈਐਜਉਲਾਜੀਉ॥੪॥੧੯॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੂੰਸੁਣਿਆ॥ਤਿਸੁਬ
ਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾਭਣਿਆ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮਨਿ
ਤਨਿਤੁਧੁਆਰਾਧੇਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋਤੇਰੈਮਾਰਗਿ
ਚਾਲੈ॥ਨੈਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖੁਦਇਆਲੈ॥ਮਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁਅਪ
ਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁਰਮਿਲਿਸੋਪ੍ਰਭੁਲਾਧੇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿ
ਨਤੁਮਜਾਣੇ॥ਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਬਾਣੇ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਉ
ਨਭਉਜਲੁਤਰਿਆਸਗਲਦੂਤਉਨਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀ
ਸਰਣਿਪਰਿਆਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਮੋਹੁਅੰਧੇਰਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁ
ਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਧੇਜੀਉ॥੪॥੨੦॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਪੇਡੁਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀ॥ਤੂੰਸੂਖਮੁਹੋਆਅਸਥੂ
ਲੀ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਤੂੰਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀ
ਐਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰਸੂਤੁਮਣੀਏਭੀਤੂੰਹੈ॥ਤੂੰਗੰਠੀਮੇਰੁਸਿਰਿਤੂੰਹੈ॥
ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਇਦਿਖਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥
ਤੂੰਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਨਿਰਬਾਣੁਰਸੀਆਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਪ

ਵੇਕਰਤ ਬੁਜਾਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਤੂ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਫੁ
ਨਿ ਆਪੇ ॥ ਤੂ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇ
ਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਸਫਲੁ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ
ਜਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣਾ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹ
ਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ
ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਿ
ਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ
ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ ਮਨੂਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ
ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸ
ਰ ਸੁਭਰ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਸਿਰਜ
ਣਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ
ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥
ਕਰਣਹਾਰਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ਮਨ ਕੀ
ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ
ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਂ
ਈ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ
ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾ
ੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ਤਿਤੁ

ਤਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ।੩।ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ।
ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ।੪।੨੪।
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ। ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ
ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ। ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿ
ਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ।੧।ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ। ਸਾਧਸੰਗਿ
ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ। ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ
ਜੀਉ।੨।ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ। ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿ
ਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ। ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾ
ਇਆ ਜੀਉ।੩।ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ। ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਵਖਾਨਾ। ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇ
ਆ ਜੀਉ।੪।੨੫। ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾ
ਰੀ। ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ। ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ
ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ।੧।ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ। ਕਥਾ ਸੁਣਤ
ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ। ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆ
ਲਾ ਜੀਉ।੨।ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ। ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ। ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ ਜੀਉ।੩।ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋ
ਈ। ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ
੪।੨੬। ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ। ਸਾ
ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ। ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾ
ਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਜੀਉ।੧।ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ।
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ। ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ।੨।ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿ
ਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ।

੩॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਿਨਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਜਿਸਮਰਤਿਨਾਮੁਕਾਟੇਸਭਿਫੰਧਾ॥ਪੂਰ
ਨਆਸਕਰੀਖਿਨਭੀਤਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਪੇਜੀਉ॥੪॥
੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤਪਿਆਰੇ॥
ਮਿਲਿਗਾਵਹਗੁਣਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗਾਵਤਸੁਣਤਸਭੇਹੀਮੁਕਤੇ
ਸੋਧਿਆਈਐਜਿਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲ
ਬਿਖੁਜਾਵਹਿ॥ਮਨਿਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿ॥ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬੁ
ਸੋਸਚੁਸੁਆਮੀਰਿਜਕੁਸਭਸੁਕਉਦੀਏਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਿ
ਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਭੁਭਉਬਿਨਸੈਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ
॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਕਾਰਜੁਸਗਲੇਥੀਏਜੀਉ॥੩॥
ਆਇਪਇਆਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾਈ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਏਜੀ
ਉ॥੪॥੨੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਵਿੰਦਗੁਸਾ
ਈ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਸਭਨੀਥਾਂਈ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਠਾਢਿ
ਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿ
ਕੁਮਾਤਾਸੰਮਾਰੇ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਆਮੀਦੇਤਸਗਲਆ
ਹਾਰੇਜੀਉ॥੨॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿ
ਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨਾ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਾਧਿਆਈਜਿਖਿਨਮਹਿਸਗਲਉਧਾ
ਰੇਜੀਉ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਸਗਲੇਪ੍ਰਭਿਆਪੇ॥ਉਤਰਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਹਰੀਆਵਲੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਰੇਜੀਉ॥੪॥
੨੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇ॥ਸੇਅਸ
ਥਲਸੋਇਨਚਉਬਾਰੇ॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਨਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਇਦਾਸੇਈਨਗਰਉ
ਜਾੜੀਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਰੁਖੀਰੋਟੀਖਾਇਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲੇ॥ਖਾਇਖਾਇਕਰੇਬਦਫੈਲੀਜਾਣੁਵਿਸੂਕੀਵਾੜੀਜੀਉ॥੨॥
ਸੰਤਾਸੇਤੀਰੰਗੁਨਲਾਏ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਵਿਕਰਮਕਮਾਏ॥ਦੁਲਭਦੇਹਖੋ
ਈਅਗਿਆਨੀਜੜਅਪੁਣੀਆਪਿਉਪਾੜੀਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਮੇਰੇ

ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ਅਨਹਦੁ ਬਾਣੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸੁਣੀ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ

ਦਰਸਾਇਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਬੁਝੀਸਭਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥
ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖੁਭੰਜਨਿਹਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥ਅਪਨੇ
ਕੀਤੇਨੋਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪਇਪੈਰੀਤਿਸਹਿਮਨਾਈਜੀਉ॥੨॥
ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥
ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੂਜਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤਿਸੈਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥੩॥
ਤੇਰਾਮਾਣੁਤਾਣੁਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾ॥ਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੪॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭੁਤੁਠੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਮਨਿ
ਵੁਠੇ॥ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗੀਲਿਵਅੰਤਰਿਸੋਰਸੁਸੋਈਜਾਣੈਜੀਉ॥
੧॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤ
ਰਿਵਰਤੈਨੇਰਾ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਕੋ
ਵਿਰਲਾਆਪੁਪਛਾਣੈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਣੈਕੀ
ਏਹਨੀਸਾਣੀ॥ਮਨਿਇਕੋਸਚਾਹੁਕਮੁਪਛਾਣੀ॥ਸਹ
ਜਿਸੰਤੋਖਿਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਅਨਦੁਖਸਮਕੈਭਾਣੈਜੀਉ
॥੩॥ਹਥੀਦਿਤੀਪ੍ਰਭੁਦੇਵਣਹਾਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਰੋਗਸਭਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕੀਏਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰੰਗਿ
ਮਾਣੇਜੀਉ॥੪॥੩੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਕੀਨੀਦਇਆਗੋਪਾਲ
ਗੁਸਾਈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਵਸੇਮਨਮਾਹੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਤਿਨਿਕਰਤੈਦੁਖ
ਕਾਡੇਰਾਢਾਹਿਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸਚਾਸੋਈ॥ਬਿਖੜਾਥਾ
ਨੁਨਦੀਸੈਕੋਈ॥ਦੂਤਦੁਸਮਣਸਭਿਸਜਣਹੋਏਏਕੋਸੁਆਮੀਆਹਿਆ
ਜੀਉ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੈ॥ਬੁਧਿਸਿਆਣਪਕਿਛੂਨਜਾਪੈ
ਆਪਣਿਆਸੰਤਾਨੋਆਪਿਸਹਾਈਪ੍ਰਭੁਭਰਮਭੁਲਾਵਾਲਾਹਿਆਜੀ
ਉ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੋ॥ਆਠਪ
ਹਰਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰੋ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਗਾਵ
ਹਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬਸਮਾਇਆ

ਜੀਉ॥੪॥੩੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸੋਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਤੁਸਚੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਸੋਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਸਾਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀ
ਜਿਤੁਵਸਹਿਹਰਿਜਨਸਚੇਨਾਮੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋਜੀਉ॥੧॥ਸਚੁਵਡਾਈ
ਕੀਮਨਪਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਰਮੁਨਕਹਣਾਜਾਈ॥ਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵ
ਹਿਜਨਤੇਰੇਸਚਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਣੋਜੀਉ॥੨॥ਸਚੁਸਲਾਹਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾ
ਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਨੀ
ਸਾਣੋਜੀਉ॥੩॥ਸਚੇਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੁਧਿਆਈਐਸਦਹੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੋਜੀਉ॥੪॥੩੭॥ ਮਾਝਮਹ
ਲਾ੫ ਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲਾ॥ਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇ
ਲਾ॥ਘੜੀਮੂਰਤਸਿਮਰਤਪਲੁਵੰਞਹਿਜੀਵਣੁਸਫਲੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥
੧॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਦੋਖੁਸਭਿਲਾਥੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ਭੈਭਉਭ
ਰਮੁਖੋਇਆਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁਵਡਊਚ
ਅਪਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਦੂਜਾ
ਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾ
ਚੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਨਾਨਕੁਜਨੁਮਾਗੈਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈ
ਜੀਉ॥੪॥੩੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਐਥੈਤੂੰਹੈਆਗੈਆਪੇ॥
ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਤੇਰੇਸਭਿਥਾਪੇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰਓ
ਟਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੂ
ਐਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਜਿਨਿਜਨਿਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕਾਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਫਲੁਏਹਾਹੈ
ਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁਦੂਜਾਨਾਹੀ
ਨਾਨਕਇਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫

ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰਗੋ
ਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨੁਮੀਤ
ਪਿਆਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰੀਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀ
ਐਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਾਰਜਾਤੁਜ
ਪਿਅਲਖੁਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾਜੀਉ
॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੪੦॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗ
ਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆਬਿਨਸੇਆਲਸੁ
ਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁ
ਪੁਰਬਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਗਲਾ
ਜੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀ
ਆਪਿਪਸਾਰਾ॥ਲੇਪੁਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਦਰਸਨਡਿਠੇਲਹਨਿਵਿ
ਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਟਿਤਰਾਈ॥ਆਪਣਾ
ਨਾਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਇਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਧੁਰਿ
ਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੪੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸੋਈਕਰਣਾਜਿ
ਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਾਭਲੀਜਾਏ॥ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰ
ਤਾਹੁਕਮੁਲਗੈਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਗੈ॥
ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਚਰਣੀਲਾਗੈ॥ਊਂਧਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾ
ਸਾਤਿਨਿਸਰਬੁਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰੀਮਹਿਮਾਤੂੰਹੈਜਾਣ
ਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪੁਤੂੰਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨ
ਤੇਰੇਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇ
ਰੇਨਿਰਮਲ॥ਜਿਨਦੇਖੇਸਭਿਉਤਰਹਿਕਲਮਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈਬਿਨਸਿਆਭ੍ਰਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਝੂਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਮਾਗੈ।ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾ
ਗੈ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ।੧।ਪ੍ਰੇਮਭ
ਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ।ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਜਾਗੀ।ਬਾਹਪਕੜਿ
ਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ।੨।ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਂਮਨਿਵੁ
ਠੇ।ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੇ।ਸੰਤਜਨਾਂਕੀਧੂੜਿਨਿਤਬਾਂਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇਕਾ
ਗਹਣਾ।੩।ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ।ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਰੁਨਿਹਚ
ਲੁਪਾਈਐ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਦਇਆਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ।੪।੪੩॥
੫੦॥ ॥

॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥

ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ। ॥

ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ।ਸਚੀਦਰਗਹਮਹਲਿਬੁਲਾਏ।ਸਚੇਦੀਨ
ਦਿਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉ
ਵਾਰੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਕੋਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾ।ਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਮੇਰਾ।ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਰੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵ
ਣਿਆ।੨।ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿ
ਨੀਸਾਣੈ।ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈਛੂਟਸਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।੩।ਮ
ਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏ।ਜਮਦਰਿਬਧਾਚੋਟਾਖਾਏ।ਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ।੪।ਸਾਕਤਿਕੂੜੇਸਚੁਨਭਾਵੈ।
ਦੁਬਿਧਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ।ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿ
ਕਰਾਵਣਿਆ।੫।ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਜਾਤੋਨਾਹੀ।ਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨੀਰੋਵੈਧਾਹੀ।
ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਮਹਲਿਨਪਾਏਅਵਗਣਗੁਣਿਬਖਸਾਵਣਿਆ।੬॥
ਪੇਈਅੜੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਤੁਬੀਚਾਰਾ।ਆਵ
ਣੁਜਾਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ।੭।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਅਕਥੁਕਹਾਵੈ।ਸਚੇਠਾਕੁਰਸਾਚੋਭਾਵੈ।ਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀ
ਸਚੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।੮।੧॥ ॥

॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ॥

ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰ
ਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਆਜੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਨੁਮਨੁਖੋਜੇਤਾਨਾਉਪਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁ
ਗਾਵੈਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਸੰਖਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਤਾਵੇਖਾ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵੈਮੁਕਤਾਅਨਹਦੁਸਬਦੁਵਜਾ
ਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਦਰਿਸਚੈਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀ
ਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਮਗੁਨਜਾਣੈ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਬਜਰਕਪਾਟ
ਖੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਸਦਾਚਿ
ਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿ
ਆ॥੭॥ਜੀਵਣੁਮਰਣਾਸਭੁਤੁਧੈਤਾਈ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਵ
ਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂੰਜੰਮਣੁਮਰਣੁਸਵਾਰਣਿਆ॥
ਵਾ॥੧॥੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਗਮ
ਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨੁਤਕੜੀਤੋਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਗੁਣਕ
ਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵ
ਸਾਵਣਿਆ॥ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਸੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸੁਣੈਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ
ਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਣਿ
ਆ॥੨॥ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੁਕਿਥੈਹਥੁਪਾਏ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੇਵਡਭਾਗੀ
ਪੂਰੈਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀ॥

ਰੰਗਿ ਵਿਸਾਰੀਅਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ
ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰਸ
ਬਦਿ ਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿ
ਆ॥੫॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ
ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ
ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ
ਤੀਐ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨॥੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਤਾ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ
ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ॥ ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਜੋ
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ
ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿ
ਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਜੋ ਤੁਧਿ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਜਮਕਾ
ਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ॥੬॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ
ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ

ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਤਿਸ ਨਉ ਦਿਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੩॥੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ
ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀ
ਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਕਚੀ
ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲ
ਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ
ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
ਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ
ਬਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ
ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰ ਪ
ਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ॥ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜ
ਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੮॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩
ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ
॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ

ਝ੍ਰਿਕਿਓ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਚਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾ
ਰਾ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗ
ਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ
ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁ
ਧੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂ ਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ
ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾ
ਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਧੁ
ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ॥੮॥੫॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਿ
ਹਾਰਾ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥
ਸਬਦਿ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅ
ਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ॥ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵ
ਣਿਆ॥੪॥ ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਆ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ
ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਆ
ਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰ
ਪੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੬॥੭॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰ
ਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵ

ਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾ
ਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀ
ਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੂਖ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭ
ਇ ਲਾਗੈ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰ
ਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹ
ਜੇ ਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ
ਆਖੈ ਕੋਈ॥ ਆਖਣੁ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੭॥੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਭਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੜਾਏ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ
ਰੰਗਿ ਚੜਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਗੁ
ਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਜੇਹਾ
ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ
ਸੂਝੈ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾ
ਈਐ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ॥
੪॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
ਰੰਗੁ ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਚੋ ਸਚਿ ਪ
ਤੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰਿ ਭੀਜੈ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ

ਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਹਉਮੈਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪ
ਵਣਿਆ॥੮॥੮॥੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿ
ਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਪੀਤਾਤਿਸੁਤਿਖਾਲ
ਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏਦਰਿਸਚੈ
ਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧਸਾਧਿ
ਕਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾ
ਵਣਿਆ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਆਰਸੀਕੋਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈ
ਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਨਿਰਮਲੁਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁਰਸਬ
ਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥
ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪਿਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਮਿਲਿ
ਰਹਿਆਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਇਕਸੁਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਣ
ਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀ
ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿਰ
ਤਾਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾ
ਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਨਿਸਬਦਿਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੯॥੧੦॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਆਪੁਵੰਞਾਏਤਾਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਸਚੀਲਿਵਲਾਏ॥ਸਚੁਵਣੰਜਹਿਸਚੁਸੰਘਰਹਿਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਗੁਣਅਨਦਿਨੁਗਾਵਣਿਆ॥ਹਉਤੇ
ਰਾਤੂਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸਬਦਿਵਡਿਆਈਦੇਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਲਾ
ਵਖਤੁਸਭਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਤੁਸਚਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਚੇਸੇ
ਵਿਐਸਚੁਵਡਿਆਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਭਾਉਭੋਜ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਏ॥ਅਨਰਸੁਚੂਕੈਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁ
ਸੰਤੋਖੁਸਹਜਸੁਖੁਬਾਣੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਨਸੇਵਹਿਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰਾ॥ਫਿਰਿਓਇਕਿਥਹੁਪਾਇਨਿਮੋ
ਖੁਦੁਆਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਹਿ
ਜਮਦਰਿਚੋਟਾਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਜਾਣਹਿਤਾਆ
ਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਬਦੁਵਖਾਣਹਿ॥ਸਚੇਸੇ
ਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੫॥
ਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸਾਲਾਹਹਿਸਾਚਾਨਿਰਮਲਨਾ
ਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੬॥ਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿਖੋਟਾਪਾਸਾਰਾ॥
ਕੂੜੁਕਮਾਵਨਿਦੁਖੁਲਾਗੈਭਾਰਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਫਿਰਨਿਦਿ
ਨਰਾਤੀਮਰਿਜਨਮਹਿਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਮੈਅਤਿਪਿਆਰਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਨਣਿਆ॥
੮॥੧੦॥੧੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀ
ਤੇਰੀਆਬਾਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਗੁਰ

ਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਇਨਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾ
ਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਚਾਗੁਰੁਭਗਤੀਪਾਈਐ
ਸਹਜੇਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ
॥ਜੇਹੀਮਨਸਾਕਰਿਲਾਗੈਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਭਨਾਵਥੂਕਾ
ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਲਾਇਕੁਨਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਿ
ਮੈਲੁਲਾਗੀਬਹੁਦੂਜੈਭਾਏ॥ਤਟਿਤੀਰਥਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵੈਅਹੰਕਾਰੀਹੋਰੁਵ
ਧੇਰੈਹਉਮੈਮਲੁਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੈਲੁਜਾਏ॥ਜੀਵ
ਤੁਮਰੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਚੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਲਾਗੈ
ਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾ
ਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਕਮਾਵਹਿਫਿਰਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿ
ਪਚਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮੁਕਤੇਸੇਵੇਮੁਕਤਾਹੋਵੈ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ॥
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜੀਸਚਾਸੇਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇਬਖ
ਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਚਾ
ਸਚੁਸੇਵੇਦੁਖੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੭॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇ
ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆ
ਗੈਸਾਚੇ॥ਮਨੁਸਚਾਸਚੈਸਬਦਿਰਾਚੇ॥ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿ
ਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ
ਆ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤ
ਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਭਰਮਾਵਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸ
ਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
ਤਾਤਤੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਅਪੁਨਾ

ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ।੩। ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੈ । ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੈ । ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ।੪। ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ । ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ । ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ।੫। ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਰੰਗਿ ਚੜਾਏ । ਸੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ । ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ।੬। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੭। ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੮।੧੨।੧੩।

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ । ਸਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੧। ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ । ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ।੧। ਰਹਾਉ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਉਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ । ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ।੨। ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ । ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ । ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ।੩। ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ । ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ । ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ।੪। ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ । ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ । ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ।੫। ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆ

ਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ ਬੇ
ਤਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ
ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ
ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੈ ਕਿ
ਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆ
ਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ
ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ ਸਦਾ ਸਮਾ
ਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਖੀਏ ਨਿ
ਤੁ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਕੀ
ਤੀ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੇਹਾ ਅੰਦ
ਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝ
ਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਵੀਚਾਰਿਆਂਦਰਿਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੪॥੧੫॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਭੁਦੁ
ਖੁਗਵਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੇਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ
ਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖੈਪਰਖੈ
ਸਦਾਨੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਥਾਕਹੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਆਖਿਸੁ
ਣਾਵਣਿਆ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੰਗਿਰਤਾਲਿਵਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾਬੋਲੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਮਨਤਨਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਵਣਿਆ॥੩॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੈਜੁਚਿਤਿਨਹੋਈ॥ਤਿਸ
ਦਾਹੁਕਮੁਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹੁਕਮੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੪॥ਅਜਬਕੰਮੁਕਰਤੇਹਰਿਕੇਰੇ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਭੂਲਾਜਾਂਦਾਫੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸਬਦਿਵਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿਉਪਾਏ॥
ਤੁਧਿਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕੁਸਬਾਏ॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਹਿ
ਖੋਟੇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾਕਿਉਸਾਲਾ
ਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵ
ਸੈਤੂੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੭॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਵ
ਣਿਆ॥੮॥੧੫॥੧੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥ਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸ
ਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ॥ਦੁਬਿ
ਧਾਮਾਰੇਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀ
ਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭਨਾਉਪਰਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਕਿਸੈਥੋੜੀ
ਕਿਸੈਹੈਘਣੇਰੀ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਹੈਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੋਈਨਪਾਵੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁ
ਬਾਣੀਰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਦੂਜੈ
ਭਾਇਖੁਆਏ॥ਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਟਾ
ਮਹਿਵਾਸਾਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਜਿ
ਸਨੋਆਪਿਪੀਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਵਲਾਏ॥ਪੂਰਨੁ
ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭਆਪੇਗੁਰਮਤਿਨਦਰੀਆਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇ
ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਆਪੇਗੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂੰਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੬॥੧੭॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿ
ਸਹਜਸੁਭਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਾਸਾਲਾਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਲਾਹਣਿਆ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿ
ਸੇਸਚਿਰਾਤੇਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਾਸਚੁ

ਸਭਨੀਥਾਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ।ਤਨੁਸਚਾਰਸਨਾਸਚਿਰਾ
ਤੀਸਚੁਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਨਣਿਆ।੨।ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣੀ।
ਇਨਿਮਨਿਡੀਠੀਸਭਆਵਣਜਾਣੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁਨਿਹਚਲੁਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ।੩।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿਦੈਦਿਖਾਇਆ।ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ।ਸਚੋਸਚਾਵੇਖਿਸਾਲਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸ
ਚੁਪਾਵਣਿਆ।੪।ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ।ਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ।ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾਏਸਤਿਸੰਗਤਿਸ
ਚੁਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।੫।ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੈਵਿਚਿਹੋਵੈ।ਓਹੁਅ
ਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਹੋਵੈ।ਅਨਦਿਨੁਸਚਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਹੋ
ਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ।੬।ਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ।
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ।ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇ
ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ।੭।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ।ਦੂ
ਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ।ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮਨਿਅੰਤਰਿਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਾਵਣਿਆ।੮।੧੭।੧੮। ਮਾਝਮਹਲਾ੩
ਵਰਨਰੂਪੁਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ।ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰਪਵਹਿਘਨੇਰੇ
।ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਬੂਝਬੁਝਾਵਣਿ
ਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਤਿਸੁ
ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਵਰਨਨਕੋਈਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਵਣਿਆ।।ਰਹਾ
ਉ।੧।ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਪ
ਰਗਟੁਹੋਈ।ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਵਣਿਆ।੨।ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ।ਲੋਭੁਅਭਿ

ਮਾਨੁਖੁ ਤੂੰ ਉਕਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਆਪਣੀ ਬਿਰ
ਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਆ
ਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ
ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ
੫॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਸਚੁ ਮਨਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥
੭॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵ
ਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ
ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥

ਨਿਰਮਲਤੇਸਭੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ।ਨਿਰਮਲੁਮਨੂਆਹਰਿਸਬਦਿਪਰੋਵੈ।ਨਿਰਮਲ
ਨਾਮਿਲਗੇਬਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲੁਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।੫।ਸੋਨਿਰਮਲੁਜੋਸ
ਬਦੇਸੋਹੈ।ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਮੋਹੈ।ਸਚਿਨਾਮਿਮਲੁਕਦੇਨਲਾਗੈ
ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਚੁਕਰਾਵਣਿਆ।੬।ਮਨੁਮੈਲਾਹੈਦੂਜੈਭਾਇ।ਮੈਲਾਚ
ਉਕਾਮੈਲੈਥਾਇ।ਮੈਲਾਖਾਇਫਿਰਿਮੈਲੁਵਧਾਏਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ।੭।ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਹੁਕਮਿਸਬਾਏ।ਸੇਨਿਰਮਲਜੋ
ਹਰਿਸਾਚੇਭਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵ
ਣਿਆ।੮।।੧੯।।੨੦।। ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਗੋਵਿੰਦੁਊਜ
ਲੁਊਜਲਹੰਸਾ।ਮਨੁਬਾਣੀਨਿਰਮਲਮੇਰੀਮਨਸਾ।ਮਨਿਊਜਲ
ਸਦਾਮੁਖਸੋਹਹਿਅਤਿਊਜਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ।੧।ਹਉਵਾ
ਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਕਹੈਦਿਨ
ਰਾਤੀਗੋਵਿੰਦਸਬਦਸੁਣਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਵਹਿਸਹਿ
ਜਿਸੁਭਾਏ।ਗੁਰਕੈਭੈਊਜਲਹਉਮੈਮੈਲੁਜਾਏ।ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿ
ਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸੁਣਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।੨।
ਮਨੂਆਨਾਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ।
ਸਚਾਤਾਲੁਪੂਰੈਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਏ।ਸਬਦੇਨਿਰਤਿਕਰਾਵ
ਣਿਆ।੩।ਊਚਾਕੂਕੇਤਨਹਿਪਛਾੜੇ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਜੋਹਿ
ਆਜਮਕਾਲੋ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏਅੰਤਰਿ
ਕਪਟੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ।੪।ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਆਪਿਕਰਾਏ
।ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਏ।ਬਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁ
ਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾਇਪਾਵਣਿਆ।੫।ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾਜੇਵਜਾ
ਏ।ਨਾਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪਿੜਬੰਧਿ

ਨਾਇਰਤੈਸੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੬॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕਤਾ॥
ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏਏਹਾ
ਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵਦਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ਹੋਰਤੁ
ਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀਪਾਈਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਵਦਿਆ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩

ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਬਹੀਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾ
ਤਾਸੇਵਨਿਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਦਿਆ॥ਜੋਹਰਿਸੇਵ
ਹਿਸੇਸਦਾਸੋਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਦਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾ
ਭਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਤੁਧੈਸ
ਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਦਿਆ॥੨॥ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀ
ਉਤੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿ
ਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਦਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਸਦਹੀਹਰਿ
ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਦਿਆ॥੪॥ਭਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ਨਉ
ਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਸ
ਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰ
ਆਪੇਮੇਲਿਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਨਾਮਿਰਤੇ
ਸੁਖੁਪਾਵਦਿਆ॥੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਇਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏਮਨਿਮੰਨਿਐ
ਮਨਹਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ॥ਸਾਚੇਠਾਕੁਰ
ਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਮਿਲਾਵਦਿਆ॥

॥੮॥੨੧॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰ
ਬਾਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ
ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਸ
ਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ
॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ॥
੫॥ ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ॥ ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂ
ੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸੇ ਜ
ਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾ
ਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ
ਵੇਖੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵ
ਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੨॥੨੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗ
ਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ

ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਨ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ
ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ
ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥੩॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁ
ਆਏ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆ
ਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ
ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ
ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੇਖੈ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ
ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮ
ਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ
ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅ
ਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹ
ਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ
ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾ
ਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ
ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ

੭੨

ਵਸਾਏ॥ ਇਥੈ ਅਨਤ ਭਲੁ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿ
ਆ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ॥
੭॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ੮॥੨੪॥੨੫॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋ
ਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
ਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਸਿ
ਪਛਾਣੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥
੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥
ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ॥੩॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸ
ਬਦੇ ਰਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ
ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ॥
ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ
ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ
ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੨੫॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ
ਸਰੀਰਾ॥ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘ
ਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ
ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ॥

ਤੂਆਪੇਨਦਰਿਕਰਹਿਗਤਿਪਾਵਹਿ।ਤੂੰਆਪੇਭਗਤਿਸੁਖੁਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਿਸੈਪਾਇਦਿਆ।੨।ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ।ਆਪੇਸਬਦਿਗੁਰਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ।ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿਸੁਣਾਇਦਿਆ।੩।
ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ।ਬੰਧਨਤੋੜੇਹੈਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ।ਸਦਾਮੁਕਤੁਆਪੇਹੈ
ਸਾਚਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਦਿਆ।੪।ਆਪੇਮਾਇਆਆਪੇਛਾਇਆ।ਆ
ਪੇਮੋਹੁਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ।ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਗੁਣਗਾਵੈਆਪੇਆਖਿਸੁਣਾਇ
ਦਿਆ।੫।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ।ਆਪੇਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ।ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿ
ਕਛੂਨਹੋਵੈਤੂੰਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਦਿਆ।੬।ਆਪੇਮਾਰੇਆਪਿਜੀਵਾਏ।ਆਪੇਮੇ
ਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਇਦਿਆ
।੭।ਆਪੇਊਚਾਊਚੋਹੋਈ।ਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੁਵੇਖੈਕੋਈ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਵ
ਸੈਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਵੇਖਿਵਿਖਾਲਿਦਿਆ।੮।੨੬।੨੭। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸਭਨੀਥਾਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਰਹੀਮਹਿਪਾਈ।ਸਦਾਸ
ਰੇਵੀਇਕਮਨਿਧਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਦਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀ
ਜਗਜੀਵਨੁਮੰਨਿਵਸਾਇਦਿਆ।ਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਨਿਰਭਉਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਦਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਘਰਮਹਿਧਰਤੀਧਉਲੁਪਤਾਲਾ।ਘਰਹੀਮਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸ
ਦਾਹੈਬਾਲਾ।ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਇਦਿਆ।੨।ਕਾ
ਇਆਅੰਦਰਿਹਉਮੈਮੇਰਾ।ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਚੂਕੈਫੇਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਹਉਮੈਮਾ
ਰੈਸਚੋਸਚੁਧਿਆਇਦਿਆ।੩।ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਭਾਈ।ਦੁਹੀ
ਮਿਲਿਕੈਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ।ਦੋਵੈਮਾਰਿਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਵੈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਇਦਿਆ।੪।ਘਰਹੀਮਾਹਿਦੂਜੈਭਾਇਅਨੇਰਾ।ਚਾਨਣੁਹੋਵੈਛੋਡੈਹਉ
ਮੈਮੇਰਾ।ਪਰਗਟੁਸਬਦਿਹੈਸੁਖਦਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਿਆ।੫।
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਟੁਪਾਸਾਰਾ।ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ।ਕਮਲੁਬਿ
ਗਾਸਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਿਆ।੬।ਅੰਦਰਿਮਹਲਿਰਤ
ਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਨਾਮੁਅਪਾਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੇਸਦਾਵਾਪਾਰ
ੀਲਾਹਾਨਾਮੁਸਦਪਾਇਦਿਆ।੭।ਆਪੇਵਥੁਰਾਖੈਆਪੇਦੇਇ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਣਜਹਿਕੇਈਕੇਇ।ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾ

ਵਣਿਆ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵ

ਕਰਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਾਉਦੂਜਾਜਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾ

ਹਰਿਗੁਣਮਹਿਆਪਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਚਾਹਿ

ਰਦੈਵਸਾਵਣਿਆ॥ਸਚਾਨਾਮੁਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦੀਮੰਨਿਵਸਾਵ

ਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰੁਦਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਜਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਸਦਾਜਨਸੋਹਹਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁ

ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਇਸੁਗੁਫਾਮਹਿਇਕੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਉ

ਮੈਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾ

ਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਗੁਫਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅੰਤ

ਰਿਵਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵ

ਣਿਆ॥੪॥ਜਮੁਜਾਗਾਤੀਦੂਜੈਭਾਇਕਰੁਲਾਏ॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੇਦੇਇਸਜਾ

ਏ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਾਲੇਖਾਲੇਵੈਰਤੀਅਹੁਮਾਸਾਤੋਲਕਢਾਵਣਿਆ॥੫॥

ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਚੇਤੇਨਾਹੀ॥ਦੂਜੈਮੁਠੀਰੋਵੈਧਾਹੀ॥ਖਰੀਕੁਆਲਿਓਕੁਰੂਪਿ

ਕੁਲਖਣੀਸੁਪਨੈਪਿਰੁਨਹੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਮੰਨਿਵ

ਸਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਹਦੂਰਿਦਿਖਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ

ਸਬਦੇਪਿਰੁਰਾਵੈਸੇਜਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਦਿਬੁਲਾਏ॥ਆਪ

ਣਾਨਾਉਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਅਨਦਿਨੁਸਦਾਗੁਣ

ਗਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਊਤਮੁਜਨਮੁ

ਸੁਥਾਨਿਹੈਵਾਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਘਰਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਹਹਿਸਦਾਰੰ

ਗਿਰਾਤੇਹਰਿਰਸਿਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਪੜਿਬੁ

ਝਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹਿਦਰਿਸਚੈਸੋ

ਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਲਖੁਅਭੇਉਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਉਪਾਇ

ਨਕਿਤੀਪਾਇਆਜਾਏ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾ

ਵਣਿਆ॥੨॥ਦੂਜੈਭਾਇਪੜੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਕਾਰਣਿ

ਲੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਬੰਧਨਤੂਟਹਿਗੁਰਸਬਦੀਗੁਰਸਬਦੀਮੁਕਤਿਕਰਾ

ਵਣਿਆ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਵਸਿਨਆਵੈ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੈਦਹਦਿ

ਵਿਸੁਪਾਏ॥ਬਿਖੁਕਾਕੀੜਾਬਿਖੁਮਹਿਰਾਤਾਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਪਚਾਵ
ਣਿਆ॥੪॥ਹਉਮੈਕਰੈਤੈਆਪੁਜਣਾਏ॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੈਕਿਛੁਥਾਇ
ਨਪਾਏ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਵੈਬਖਸੇਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥
੫॥ਉਪਜੈਪਚੈਹਰਿਬੂਝੈਨਾਹੀ॥ਅਨਦਿਨੁਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਮ
ਨਮੁਖਜਨਮੁਗਇਆਹੈਬਿਰਥਾਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਣਿਆ॥
੬॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਐਸੇਕਰਮੁਕ
ਮਾਏ॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਢੋਈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾ
ਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥
੮॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸੋਹਹਿਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੯॥
੨੯॥੩੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪੰਡਿਤਕਹਾਵਹਿ
॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਫਿ
ਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵ
ਣਿਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਰਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਦੁਪੜਹਿਹਰਿਰਸੁਨਹੀਆਇਆ॥ਵਾਦੁਵਖਾਣਹਿਮੋਹੇ
ਮਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰਧਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਿਹਰਿਗਾਵਣਿ
ਆ॥੨॥ਅਕਥੋਕਥੀਐਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੋਭਾਵੈ॥ਸ
ਚੋਸਚੁਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਇਹੁਮਨੁਸਚਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜੋਸਚਿਰਤੇ
ਤਿਨਸਚੋਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾ
ਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨਾਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਘਟਭੀਤਰਿਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਤਤੁਨਜਾਣਹਿ॥ਮੂਲਹੁਭੁਲੇਗੁ
ਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਮੋਹਬਿਆਪੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾ
ਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦੁਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਨਬੂਝਹਿਦੂਜੈ
ਭਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਵਣਿ

ਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹਸਾਦੂਖੁਚੁਕ
ਏ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈਨਾਮੇਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥
੨੦॥੨੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੋਈ॥ਤਤੁ
ਪਛਾਣੈਸੋਪੰਡਿਤੁਹੋਈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖ
ਹਿਸੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਨਿਹਕਰਮੀਜੋ
ਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾ
ਏਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰੈਨਿਹਕਰਮੀਨਹੋਵੈ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਸਦਾਆਪੁਵੀਚਾਰੇਗੁਰਸਬ
ਦੀਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥
ਸੰਤਚੁਗਹਿਨਿਤੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾ
ਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਸਰਿਵਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈਹਰਿਸਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਸਦਾਬਗੁਹਉਮੈ
ਮਲੁਲਾਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰੈਪਰੁਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੈਹ
ਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੬॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰ
ਸਬਦਿਸੁਣਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਟਿਚਾਨਣੁਆਪੁਪਛਾ
ਨਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਵੇਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਲੇਖੈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੧॥੨੨॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਦੀਸਹਿਮੋ
ਹੇਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਵਣਿਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜ
ਲਾਏਸੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏਹਰਿਦਰਿਮਹਲੀਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੇਵੀਦੇਵਾਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜਿੰਨਿਉਪਾਇਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਪਸਰਿਆਸੰਸਾਰੇਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਗਿਆਨਰ
ਤਨੁਇਕੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁ
ਕਮਾਵੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੂਜੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ੩੨॥ ੩੩॥ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥ ॥ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ॥

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭੁ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ

ਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧਿ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ
ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰੁ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ॥
ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਵਣਿਆ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ॥ ਜਿ
ਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ
ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ॥ ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ
ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ
ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਤੂ ਵਡਾ ਤੂ ਊਚੋ ਊਚਾ॥ ਤੂੰ
ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿ
ਆ॥੮॥੧॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ
ਜੁਗਤਾ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾ
ਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ॥੧॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ
॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ॥ ਕਉਣੁ ਕਰਮੁ ਕਉਣੁ ਨਿਹਕਰਮਾ
ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ॥੨॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ॥ ਕਉ
ਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿ
ਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ॥੩॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵ
ਤੁ ਰਹਤਾ॥ ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁ
ਗਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ॥ ਧੰਨੁ ਗਿ
ਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮ
ਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿ
ਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ॥੭॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮੁ

ਸਤਿ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥
੬ ॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰ
ਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ ਮ ੫ ॥ ੩੬ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵ
ਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨਿ
ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਾਸੁ ਨਦ
ਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥
੪ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥ ਮਾਇਆ
ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ
ਸਮਾਲੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ
ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਕਉ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ
ਸਹਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਊਚੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥ ੩੭ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
॥ ਨਿਤੁ ਨਿਤੁ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇ
ਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ਸਾਂਈਐ ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾ
ਈਅਹਿ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ
ਸੋਹਣੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾ
ਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰ[illegible] ਪੀਵੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ॥
ਕਾਰਜੁ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿ ਲੈ ਨਿ[illegible] ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ

ਤਿਨਸਤਿਗੁਰਸਾਈਜਾਪਣਾ॥ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੁਮੰਨਿਆਇਆਮਸਤਕਿਜਿਸੁਦੈਭਾਗੁਜੀ
ਉ॥੫॥ਅਨਮਧੇਪ੍ਰਭੁਅਦਗਾਡੀਆ॥ਇਕਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆ॥ਤਿਸਾਡੀਆ॥ਮੰਦਾ
ਮੁਖਿਨਉਪਜਿਓਤਿਸਚੀਕਾਰੈਲਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ
॥ਜਨਮੈਕਾਫਲੁਪਾਇਆ॥ਮਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤੁਹਰਿਤੇਰਾਥਿਰੁਹੋਆਸੋਹਾਗੁ
ਜੀਉ॥੭॥ਅਟਲੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਭੈਭੰਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ॥ਲਾਇ
ਅੰਚਲੁਨਾਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰਿਜੀਉ॥੮॥੪॥੩੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ਹਰਿਜਪਤਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇਉਮਿਟਿਗਏਭੈਦੂਰੇ॥੧॥ਸਰਨਿਆਵੈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾਫਿਰਿਕਾਹੇਝੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਸੇਵਸੰਤਸਾਧਕੇਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰੇ॥
੪॥ਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਿਆਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੫॥ਸਭਛਡਾਈਖਸ
ਮਿਆਪਿਹਰਿਜਪਿਭਈਠਰੂਰੇ॥੬॥ਕਰਤੈਕੀਆਤਪਾਵਸੋਦੁਸਟਮੁਏ
ਹੋਇਮੂਰੇ॥੭॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਇਹਰਿਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੮॥੫॥
੩੯॥ ॥ ਮ:੧॥੧॥ਮ:੩॥੩੨॥ਮ:੪॥੧॥ਮ:੫॥੫॥
ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆਕਾ॥੩੯॥ ਜੋੜ॥ ॥ ॥
॥
॥ ॥
॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਹਮਾਹ ਘਰੁ੪ ॥
ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਭ੍ਰ
ਮੇਥਕਿਆਏਪ੍ਰਭਕੀਸਾਮ॥ਧੇਨੁਦੁਧੈਤੇਬਾਹਰੀਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮ॥
ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮ॥ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐ
ਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿਸਰਾਮ॥ਜਿਤੁਘਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਟਈਭਠਿਨ
ਗਰਸੇਗ੍ਰਾਮ॥ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋਲਰਸਸਣੁਦੇਹੀਸਭਖਾਮ॥ਪ੍ਰ
ਭਸੁਆਮੀਕੰਤਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤ...

ਨੰਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਨਾਮ।ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਦਇਆਕਰਿਜਿ
ਸਕਾਨਿਹਚਲੁਧਾਮ।।੧।।ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਧੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾ।
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਣਾ।ਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਣਾਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾ।ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥ
ਾਜਨਮੁਜਣਾ।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਰਵਿਆਵਿਚਿ
ਵਣਾ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਣਾ।ਜਿਨੀਰਾਵਿਆ
ਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿੰਨਾਭਾਗੁਮਣਾ।ਹਰਿਦਰਸਨਕੰਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕ
ਪਿਆਸਮਨਾ।ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ।੨।ਵੈ
ਸਾਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ।ਹਰਿਸਾਜਨੁ
ਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਆਧੋਹੁ।ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਧਨ
ਾਹਰਿਅਵਿਨਾਸੀਓਹੁ।ਪਲਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੂਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ
।ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈਲਈਅਹਿਖੋਹਿ।ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿ
ਗੁਚਣਾਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਪ੍ਰੀਤਮਚਰਣੀਲਾਗਿਆਤਿਸੁ
ਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ।ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭੁਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭੁਮਿਲਹੁਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ।ਵੈਸਾਖਿਸੁਹਾਵਾਤਾਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੇਟੈਹਰਿਸੋਇ।੩।ਹਰਿਜੇਠਿ
ਜੁੜੰਦਾਲੋੜੀਐਜਿਸੁਆਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ।ਹਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਗਿ
ਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ।ਮਾਣਕੁਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਉਨਲਾਗੈਨਾਹੀਸੰਨਿ
।ਰੰਗਸਭੇਨਾਰਾਇਣੈਜੇਤੇਮਨਿਭਾਵੰਨਿ।ਜੋਹਰਿਲੋੜੈਸੋਕਰੇ
ਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ।ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਤੇਆਪਣੇਸੇਈਕਹੀਅਹਿਧੰਨਿ।
ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰੋਵੰਨਿ।ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾ
ਪਤੇਨਾਨਕਰੰਗਮਾਣੰਨਿ।ਹਰਿਜੇਠੁਰੰਗੀਲਾਤਿਸੁਧਣੀਜਿਸ
ਭਾਗਿਮਥੰਨਿ।੪।ਆਸਾੜੁਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹਰਿਨਾਹੁਨ

ਪਾਸਿ॥ਜਗੁਜੀਵਨੁਪੁਰਖੁਤਿਆਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੜੀਆਸ॥ਦੁਹੁਔਥਾਇ
ਵਿਗੁਤੀਐਗਲਿਪਈਅਸੁਜਮਕੀਫਾਸ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਮਥੈਜੋਲਿ
ਖਿਆਸੁ॥ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸੁ॥ਜਿ
ਨਕਉਸਾਧੂਭੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹਿਹੋਇਖਲਾਸੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਣੀਤੇਰੇਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸੁ॥ਪ੍ਰਭੁਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕ
ਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਅਸਾੜ੍ਹਿਸੁਹੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾ
ਸੁ॥੫॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਚਰਣਕਮਲਸਿਉਪਿਆਰੁ॥ਮਨਿ
ਤਨਿਰਤਾਸਚਰੰਗਿਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਰੰਗਕੂੜਾਵਿਆ
ਦਿਸਨਿਸਭੇਛਾਰੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀਮਿਲਿਸਾਧੂਪੀਵ
ਣਹਾਰੁ॥ਵਣੁਤਿਣੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਉਲਿਆਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥
ਹਰਿਮਿਲਣੈਨੋਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨੀਸ
ਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹੰਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉ
ਮਇਆਕਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੁਹਾਗਣੀ
ਜਿਨਰਾਮਨਾਮਉਰਿਹਾਰੁ॥੬॥ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਦੂ
ਜੈਲਗਾਹੇਤੁ॥ਲਖਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁ॥
ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਪਕੜਿ
ਚਲਾਇਨਿਦੂਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ॥ਛਡਿਖੜੋਤੇਖਿਨੈਮਾਹਿ
ਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ॥ਹਥਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਹਹੁਹੋਇਆਸੇ
ਤੁ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਸੰਦੜਾਖੇਤੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗ
ਤੀਚਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁ॥ਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿ
ਗੁਰੁਰਖਣਵਾਲਾਹੇਤੁ॥੭॥ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐ
ਹਰਿਜਾਇ॥ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਘਣੀਕੋਈਆਣਿ

ਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਵਿਣੁਪ੍ਰਭੁਕਿਉਸੁ
ਖੁਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆ
ਘਾਇ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ॥ਜੋਹਰਿ
ਕੰਤਿਮਿਲਾਈਆਸਿਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋ
ਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥ਅਸੁਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨੀਮਇਆਹਰਿ
ਰਾਇ॥੮॥ਕਤਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨਕਾਹੂਜੋਗੁ॥ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿ
ਆਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗੁ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋਗੁ॥ਖਿਨਮ
ਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗੁ॥ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵਹਿ
ਰੋਜੁ॥ਕੀਤਾਕਛੂਨਹੋਵਈਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲੈਤਾਉਤਰਹਿਸਭਿਬਿਓਗ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖਿਲੇਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀ
ਮੋਚੁ॥ਕਤਕਿਹੋਵੈਸਾਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚੁ॥੯॥ਮੰਘਿਰਿਮਾਹਿਸੋਹੰਦੀਆ
ਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠੜੀਆਹ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲੜੀ
ਆਹ॥ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਸਾਧਜਨਾਤੇ
ਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲੜੀਆਹ॥ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਸਿਪੜੀਆ
ਹ॥ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆਹ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲੁ
ਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾਜੜੀਆਹ॥ਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭੁਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆ
ਹ॥ਮੰਘਰਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮੜੀਆਹ॥੧੦॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਨਵਿ
ਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹੁ॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਚਰਨਾਰਬਿੰਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾ
ਸਾਹੁ॥ਓਟਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਰਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਾਹੁ॥ਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿ
ਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਹੁ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਹੁ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁੜਿਨਵਿਛੁੜੀਆਹੁ॥ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਹਰਿਸਜਣੁਅਗਮਅ
ਗਾਹੁ॥ਸਰਮਪਈਨਾਰਾਇਣੈਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ॥ਪੋਖੁਸੁਹੰਦਾਸਰਬਸੁਖੁਜਿ
ਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧੧॥ਮਾਘਿਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੂਆਧੂੜੀਕਰਿਇਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਣਿਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨੁ॥ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾ
ਨੁ॥ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਦਿਆਉਸਤਤਿ
ਕਰੇਜਹਾਨੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋ

ਦੇਦੇਦਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਜਿਨਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥ਮਾਘਿਸੁਚੇਸੇਕਾਢੀਅਹਿਜਿਨਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਹਰਵਾਣੁ॥੧੨॥ਫਲਗੁਣਿਅਨ
ਦਉਪਾਰਜਨਾਹਰਿਸਜਣਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਰਾਮਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਆਮਿਲਾ
ਇ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਰਬਸੁਖਹੁਣਿਦੁਖਾਨਾਹੀਜਾਇ॥ਇਛਪੁੰਨੀਵਡਭਾਗਣੀਵਰੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਰਾਇ॥ਮਿਲਿਸਹੀਆਮੰਗਲੁਗਾਵਹੀਗੀਤਗੋਵਿੰਦਅਲਾਇ॥ਹਰਿਜੇਹਾਅਵਰੁਨ
ਦਿਸਈਕੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਇ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਅਨੁਨਿਹਚਲਦਿਤੀਅਨੁਜਾ
ਇ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁੜਿਨਜਨਮੈਧਾਇ॥ਜਿਹਵਾਏਕੁਅਨੇਕਗੁਣਤਰੇਨਾਨ
ਕਚਰਣੀਪਾਇ॥ਫਲਗੁਣਿਨਿਤਸਲਾਹੀਐਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੩॥ਜਿਨ
ਜਿਨਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਦਰਗਹਸਚਿਖਰੇ
॥ਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਚਰਣਹਰਿਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਿਨਪਾਇ
ਆਬਿਖਿਆਨਾਹਿਜਰੇ॥ਕੂੜੁਗਏਦੁਬਿਧਾਨਸੀਪੂਰਨਸਚਿਭਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁ
ਸੇਵਦੇਮਨਿਅੰਤਰਿਏਕੁਧਰੇ॥ਮਾਹਦਿਵਸਮੂਰਤਭਲੇਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥
ਨਾਨਕਮੰਗੈਦਰਸੁਦਾਨੁਕਿਰਪਾਕਰਹੁਹਰੇ॥੧੪॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦਿਨੁਰੈਣਿ॥ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾ
ਹਰਿਸਿਮਰੀਦਿਨੁਸਭੁਰੈਣਿ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਣੀਪਵਾਮੁਖਿਬੋਲੀਮਿਠੜੇਵੈ
ਣਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਮੇਲਹੁਸਜਣੁਸੈਣਿ॥ਜੋਜੀਅਹਰਿਤੇਵਿਛੁੜੇ
ਸੇਸੁਖਿਨਵਸਨਿਭੈਣਿ॥ਹਰਿਪਿਰਬਿਨੁਚੈਨੁਨਪਾਈਐਖੋਜਿਡਿਠੇਸਭਿਗੈਣਿ॥
ਆਪੁਕਮਾਣੇਵਿਛੁੜੀਦੋਸੁਨਕਾਹੂਦੇਣਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਹੋਰੁਨਹੀਕਰਣ
ਕਰੇਣਿ॥ਹਰਿਤੁਧੁਵਿਣੁਖਾਕੂਰੂਲਣਾਕਹੀਐਕਿਥੈਵੈਣਿ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆ
ਹਰਿਸੁਰਜਨੁਦੇਖਾਨੈਣਿ॥੧॥ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਸੋਸੁਣੇਹਰਿਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥
ਮਰਣਿਜੀਵਣਿਆਰਾਧਣਾਸਭਨਾਕਾਆਧਾਰੁ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਤਿਸੁਕੰਤੁਕੀ
ਵਡਾਜਿਸੁਪਰਵਾਰੁ॥ਸੇਵਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਸੰਤਾਕੀਹੋਇਛਾਰੁ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਦ
ਇਆਲੁਦੇਵਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਸਚੁਨਾਮੁ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣਈਕੋਨਾਹੀਤੋਲਣਹਾਰੁ॥ਮਨਤਨਿ
ਅੰਤਰਿਵਸਿਰਹੇਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਰੁ॥ ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਪ੍ਰਭਕੰਉਸੇਵਦੇਤਿਨਕੈ

ਅਹਿਬਾਲਿਤਭੁ॥੨॥ ਸੰਤਅਰਾਧਨਿਸਦਾਸਦਾਸਭਨਾਕਾਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾ
ਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦਿਤੀਅਨੁਜਿੰਦੁ॥ ਗੁਰਸਬਦੀਆਰਾਧੀਐਜਪੀਐਨਿਰਮਲੁਮੰਤੁ॥
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਪਰਮੇਸਰੁਬੇਅੰਤੁ॥ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਨਰਾਇਣੋਸੋਕਹੀਐ
ਭਗਵੰਤੁ॥ ਜੀਅਕੀਲੋਚਾਪੂਰੀਐਮਿਲੈਸੁਆਮੀਕੰਤੁ॥ ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਜਪਿਹਰੀਦੋਖ
ਸਭੇਹੀਹੰਤੁ॥ ਦਿਨੁਰੈਣਿਜਿਸੁਨਵਿਸਰੈਸੋਹਰਿਆਹੋਵੈਜੰਤੁ॥੩॥ ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭੁ
ਪੂਰਣੋਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਥਾਉ॥ ਹਰਿਓਟਿਗਹੀਮਨਿਅੰਦਰੇਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਨਾਉ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਜਨਧੂੜੀਸੰਗਿਸਮਾਉ॥ ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾ
ਤੇਰਾਦਿਤਾਪੈਨਾਖਾਉ॥ ਉਦਮੁਸੋਈਕਰਾਇਪ੍ਰਭਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਉ॥ ਦੂਜੀ
ਜਾਇਨਸੁਝਈਕਿਥੈਕੂਕਣਜਾਉ॥ ਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸਨਤਮਹਰਣਊਚੇਅ
ਗਮਅਮਾਉ॥ ਮਨੁਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਮੇਲੀਐਨਾਨਕਏਹੁਸੁਆਉ॥ ਸਰਬਕਲਿਆ
ਣਾਤਿਤੁਦਿਨਿਹਰਿਪਰਸੀਗੁਰਕੇਪਾਉ॥੪॥੧॥ ॥

॥

॥

ਵਾਰਮਾਝਕੀਤਥਾਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਲਕਮੁਰੀਦਤਥਾਚੰਦ੍ਰਹੜਾਸੋਹੀਆਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਹਿਵੈਘਰੁਗੁਰੁਦੀਪਕੁਤਿਹੁਲੋਇ॥ ਅਮਰਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕਾਮਨਿਮ
ਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਪਹਿਲੈਪਿਆਰਿਲਗਾਥਣਦੁਧਿ॥ ਦੂਜੈਮਾਇਬਾ
ਪਕੀਸੁਧਿ॥ ਤੀਜੈਭਯਾਭਾਭੀਬੇਬ॥ ਚਉਥੈਪਿਆਰਿਉਪੰਨੀਖੇਡ॥ ਪੰਜਵੈਖਾ
ਣਪੀਅਣਕੀਧਾਤੁ॥ ਛਿਵੈਕਾਮੁਨਪੁਛੈਜਾਤਿ॥ ਸਤਵੈਸੰਜਿਕੀਆਘਰਵਾਸੁ॥
ਅਠਵੈਕ੍ਰੋਧੁਹੋਆਤਨਨਾਸੁ॥ ਨਾਵੈਧਉਲੇਉਭੇਸਾਹ॥ ਦਸਵੈਦਧਾਹੋਆਸੁਆ
ਹ॥ ਗਏਸਿਗੀਤਪੁਕਾਰੀਧਾਹ॥ ਉਡਿਆਹੰਸੁਦਸਾਏਰਾਹ॥ ਆਇਆਗਇਆ
ਮੁਇਆਨਾਉ॥ ਪਿਛੈਪਤਲਿਸਦਿਹੁਕਾਵ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਪਿਆਰੁ॥
ਬਾਝੁਗੁਰੂਡੁਬਾਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੧ ਦਸਬਾਲਤਣਿਬੀਸਰਵਣਿਤੀ
ਸਾਕਾਸੁੰਦਰੁਕਹਾਵੈ॥ ਚਾਲੀਸੀਪੁਰੁਹੋਇਪਚਾਸੀਪਗੁਖਿਸੈਸਠੀਕੇਬੋਢੇਪਾਆ
ਵੈ॥ ਸਤਰਿਕਾਮਤਿਹੀਣੁਅਸੀਹਾਂਕਾਵਿਉਹਾਰੁਨਪਾਵੈ॥ ਨਵੈਕਾਸਿਹਜਾਸਣੀ
ਮੂਲਿਨਜਾਣੈਅਪਬਲੁ॥ ਢੰਢੋਲਿਮੁਢੂਢਿਮੁਡਿਠਾਮੈਨਾਨਕਜਗੁਧੂਏਕਾਧਉ
ਲਹਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਤੀ॥

ਜੀ।ਰੰਗਪਰੰਗਉਪਾਰਜਨਾਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ।ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਤੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿਆਰੰਗਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀ।ਸੋਸੇ
ਵਹੁਸਤਿਨਿਰੰਜਨੋਹਰਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੀ।ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਣੁਹੈਵਡਪੁਰਖੁਵ
ਡਾਤੀ।ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੇਸਚਿਆਬਲਿਬਲਿਹਉਤਿਨਜਾਤੀ
॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਆਰਖਿਆਬਣਤਿਬਣਾ
ਇ।ਅਖੀਦੇਖੈਜਿਹਵਾਬੋਲੈਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ।ਪੈਰੀਚਲੈਹਥੀਕਰਣਾਦਿ
ਤਾਪੈਨੈਖਾਇ।ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸਹਿਨਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ।ਜਾਭ
ਜੈਤਾਠੀਕਰੁਹੋਵੈਘਾੜਤਘੜੀਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹਿਪਤਿਪਤਿ
ਵਿਣੁਪਾਰਿਨਪਾਇ।੧।ਮਃ੨ ਦੇਦੇਥਾਵਹੁਦਿਤਾਚੰਗਾਮਨਮੁਖਿਐਸਾ
ਜਾਣੀਐ।ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁਰਾਈਤਾਕੀਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾਣੀਐ।ਅੰ
ਤਰਿਬਹਿਕੈਕਰਮਕਮਾਵੈਸੋਚਹੁਕੁੰਡੀਜਾਣੀਐ।ਜੋਧਰਮੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਧਰ
ਮੁਨਾਉਹੋਵੈਪਾਪਿਕਮਾਣੈਪਾਪੀਜਾਣੀਐ।ਤੂੰਆਪੇਖੇਲੁਕਰਹਿਸਭਿਕਰਤੇ
ਕਿਆਦੂਜਾਆਖਿਵਖਾਣੀਐ।ਜਿਚਰੁਤੇਰੀਜੋਤਿਤਿਚਰੁਜੋਤੀਵਿਚਿਤੂੰਬੋ
ਲਹਿਵਿਣੁਜੋਤੀਕੋਈਕਿਛੁਕਰਿਹੁਦਿਖਾਸਿਆਣੀਐ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇ
ਆਹਰਿਇਕੋਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਐ।੨। ਪਉੜੀ। ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪ
ਇਕੈ ਤੁਧੁਆਪੇਧੰਧੈਲਾਇਆ।ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਇਕੈਤੁਧੁਆਪਹੁਜਗ
ਤੁਖੁਆਇਆ।ਤਿਸਨਾਅੰਦਰਿਅਗਨਿਹੈਨਹਤਿਪਤੈਭੁਖਾਤਿਹਾਇਆ।
ਸਹਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਇਆਜਾਇਆ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਮੋਹੁਨਤੁਟਈਸਭਿਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇਆ।ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸੁਖਿ
ਰਜਾਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ।ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣਾਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ।ਸੋਭਾ
ਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ।੨। ਸਲੋਕੁਮਃ੨
ਅਖੀਬਾਝਹੁਦੇਖਣਾਵਿਣੁਕੰਨਾਸੁਨਣਾ।ਪੈਰਾਬਾਝਹੁਚਲਣਾਵਿਣੁ
ਹਥੀਕਰਣਾ।ਜੀਭੈਬਾਝਹੁਬੋਲਣਾਇਉਜੀਵਤਮਰਣਾ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੁ
ਪਛਾਣਿਕੈਤਉਖਸਮੈਮਿਲਣਾ।੧।ਮਃ੨ ਦਿਸੈਸੁਣੀਐਜਾਣੀਐਸਾ
ਉਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਰੁਹਲਾਟੁੰਡਾਅੰਧੁਲਾਕਿਉਗਲਿਲਗੈਧਾਇ।ਭੈਕੇਚ
ਰਣਕਰਭਾਵਕੇਲੋਇਣਸੁਰਤਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕੁਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਵਕੰਤ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ।੨। ਪਉੜੀ। ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੁਹੈਤੁਧੁਦੂਜਾਖੇਲੁ
ਰਚਾਇਆ।ਹਉਮੈਗਰਬੁਉਪਾਇਕੈਲੋਭੁਅੰਤਰਿਜੰਤਾਪਾਇਆ।
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਸਭਕਰੇਤੇਰਾਕਰਾਇਆ।ਇਕਨਾਬਖਸਹਿਮੇਲਿਲੈਹਿ

ਇਕਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੁ ਪੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਪਹੁ ਕਰਨਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰ
ਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨ
ਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪ
ਇਆਲਿ ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕ
ਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹੋ
ਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜ
ਮਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ
ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾ
ਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥
ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗੁ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰ
ਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇ
ਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ
ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰ
ਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾ
ਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ ਇ
ਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ
ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥
ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋ
ਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧

ਜੇਰਤੁਲਗੈਕਪੜੈਜਾਮਾਹੋਇਪਲੀਤੁ॥ਜੋਰਤੁਪੀਵਹਿਮਾਣਸਾਤਿਨਕਿ
ਉਨਿਰਮਲੁਚੀਤੁ॥ਨਾਨਕਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦਿਲਿਹਛੈਮੁਖਿਲੇਹੁ॥ਅਵਰ
ਦਿਵਾਜੇਦੁਨੀਕੇਝੂਠੇਅਮਲਿਕਰੇਹੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਾਹਉਨਾਹੀਤਾਕਿ
ਆਆਖਾਕਿਹੁਨਾਹੀਕਿਆਹੋਵਾ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਕਹਿਆਕਥਨਾਭਰਿਆ
ਭਰਿਭਰਿਧੋਵਾ॥ਆਪਿਨਬੁਝਾਲੋਕਬੁਝਾਈਐਸਾਆਗੂਹੋਵਾ॥ਨਾਨਕ
ਅੰਧਾਹੋਇਕੈਦਸੇਰਾਹੈਸਭਸੁਮੁਹਾਏਸਾਥੈ॥ਅਗੈਗਇਆਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾ
ਹਿਸੁਐਸਾਆਗੂਜਾਪੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀਸਭਿਤੂੰਘੜੀ
ਮੂਰਤਵੀਚਾਰਾ॥ਤੂੰਗਣਤੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਪੜਿ
ਆਮੂਰਖੁਆਖੀਐਜਿਸੁਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਨਾਉਪੜੀਐਨਾਉਬੁ
ਝੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਧਨੁਖਟਿਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰ
॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਮੰਨਿਆਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਪਰਾਣੁਹੈਅੰ
ਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹੁਇਕੁਤੂੰਹੋਰੁਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾ॥੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਮਿਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁਕੁਰਾਣੁ॥ਸਰ
ਮਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਣੁ॥ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾ
ਕਰਮਨਿਵਾਜ॥ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ॥੧॥ਮਃ੧
ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੂਅਰਉਸੁਗਾਇ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਹਾਮਾਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾ
ਰੁਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿਸਤਿਨਜਾਈਐਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾਰਣਪਾਹਿਹਰਾ
ਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗਲੀਕੂੜੀਈਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥
ਮਃ੧ ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ॥ਪਹਿਲਾਸਚੁ
ਹਲਾਲੁਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰਖੁਦਾਇ॥ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀ
ਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਕਰਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਸਦਾਇ॥
ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਇਕਿਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾ
ਈਅਨਿਅੰਦਰਿਰਤਨਭੰਡਾਰਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਕਿਨੈਨਲਧਿਆਅੰਧੇ
ਭਉਕਿਮੁਏਕੂੜਿਆਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਪਚਿਮੁਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀ
ਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁਬਾਝਹੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਇਕਨਿ
ਅਗੈ ਧਨੁਸਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਾਭਰੇਤੁਜਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧਨੁਨਹੀ
ਹੋਰੁਬਿਖਿਆਸਭੁਛਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾ

ਰਹਿਆ॥ ੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵਣੁਮੁਸਕਲੁਜਾ
ਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ।ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨੁਕਰਿਮਿਠਾਮਸਕਲਮਾਨਾ
ਮਾਲੁਮੁਸਾਵੈ।ਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀਵਣਕਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ।ਰਬ
ਕੀਰਜਾਇਮੰਨੈਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰਨੈਆਪੁਗਵਾਵੈ।ਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਮਿ
ਹਰੰਮਤਿਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪ ਪਰਹਰਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁ
ਨਿੰਦਾਤਜਿਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੁਚੁਕਾਵੈ।ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਿਨੀਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜ
ਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ।ਤਜਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦਾਰਾਤਜਿਪਿਆਸ
ਆਸਰਾਮਲਿਵਲਾਵੈ।ਨਾਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਚਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸ
ਮਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਜੇਰਯਤਿਸਿਕਦਾਰਕੋਇਨਰਹਸੀਓ।
ਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਹੁਕਮੀਢਹਸੀਓ।ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੂਰਖੁਜਾਣੈਆ
ਪਣੇ।ਦਰਬਿਭਰੇਭੰਡਾਰਰੀਤੇਇਕਿਖਣੇ।ਤਾਜੀਰਥਤੁਖਾਰਹਾਥੀਪਾਖਰੇ।ਬਾਗ
ਮਿਲਖਘਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੇ।ਤੰਬੂਪਲੰਘਨਿਵਾਰਸਰਾਇਚੇਲਾਲਤੀ।
ਨਾਨਕਸਚਦਾਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤੁਕੁਦਰਤੀ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਨਦੀਆਹੋ
ਵਹਿਧੇਣਵਾਸੁੰਮਹੋਵਹਿਦੁਧੁਘੀਉ।ਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰਹੋਵੈਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤ
ਜੀਉ।ਪਰਬਤੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ।ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾ
ਆਖਣਿਲਹੈਨਚਾਉ॥੧॥ਮਃ੧ ਭਾਰਅਠਾਰਹਮੇਵਾਹੋਵੈਗਰੁੜਾਹੋਇਸੁਆਉ
।ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਫਿਰਦੇਰਖੀਅਹਿਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਥਾਉ।ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾ
ਆਖਣੁਲਹੈਨਚਾਉ॥੨॥ਮਃ੧ ਜੇਦੇਹੈਦੁਖੁਲਾਈਐਪਾਪਗਰਹਦੁਇਰਾ
ਹੁ।ਰਤੁਪੀਣੇਰਾਜੇਸਿਰੈਉਪਰਿਰਖੀਅਹਿਏਵੈਜਾਪੈਭਾਉ।ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾ
ਆਖਣੁਲਹੈਨਚਾਉ॥੩॥ਮਃ੧ ਅਗੀਪਾਲਾਕਪੜੁਹੋਵੈਖਾਣਾਹੋਵੈਵਾਉ।
ਸੁਰਗੈਦੀਆਮੋਹਣੀਆਇਸਤਰੀਆਹੋਵਨਿਨਾਨਕਸਭੋਜਾਉ।ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾ
ਆਖਣੁਲਹੈਨਚਾਉ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਦਫੈਲੀਗੈਬਾਨਾਖਸਮੁਨਜਾਣਈ
।ਸੋਕਹੀਐਦੇਵਾਨਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈ।ਕਲਹਿਬੁਰੀਸੰਸਾਰਿਵਾਦੇਖਪੀਐ।
ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰਿਭਰਮੇਪਚੀਐ।ਰਾਹਦੋਵੈਇਕੁਜਾਣੈਸੋਈਸਿਝਸੀ।ਕੁਫ
ਰਗੋਅਕੁਫਰਾਣੈਪਇਆਦਝਸੀ।ਸਭਦੁਨੀਆਸੁਬਹਾਨੁਸਚਿਸਮਾਈਐ।
ਸਿਝੈਦਰਿਦੀਵਾਨਿਆਪੁਗਵਾਈਐ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸੋਜੀਵਿਆ
ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ।ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜੀਵੈਕੋਇ।ਜੇਜੀਵੈਪਤਿ
ਲਥੀਜਾਇ।ਸਭੁਹਰਾਮੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਇ।ਰਾਜਿਰੰਗੁਮਾਲਿਰੰਗਿਰੰਗਿਰਤਾ

ਨਕੇ ਨਕਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਗਿਆ ਮੁਹਾਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਕਿਆ ਮੇ
ਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇ
ਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰੁ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾ
ਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ
ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥
ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸੁਵਾਰ
ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀ
ਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ
ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ
ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥
ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇ
ਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰੀ
ਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰੀਆ ॥
ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰੀਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ਕਿਆ
ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ
॥ ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀ
ਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥ ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ ਲੋਹਾ
ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣ
ਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਕੈਹਾਂ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਗੋਰੀ
ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥ ਭੁ

ਖਿਆਗੰਢੁਪਵੈਤਾਆਖਿਆ॥ਕਾਲਾਂਗੰਢੁਨਦੀਆਮੀਹਝੋਲ॥ਗੰਢੁਪਰੀਤੀਮਿਠੇਬੋਲ
॥ਬੇਦਾਗੰਢੁਬੋਲੇਸਚੁਕੋਇ॥ਮੁਇਆਗੰਢੁਨੇਕੀਸਤੁਹੋਇ॥ਏਤੁਗੰਢਿਵਰਤੈਸੰ
ਸਾਰੁ॥ਮੂਰਖਗੰਢੁਪਵੈਮੁਹਿਮਾਰ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਿਫਤੀਗੰਢੁਪਵੈਦ
ਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਆਪੇਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਇਕਿ
ਖੋਟੇਇਕਿਖਰੇਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥ਖਰੇਖਜਾਨੈਪਾਈਅਹਿਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਬਾਹ
ਰਿਵਾਰਿ॥ਖੋਟੇਸਚੀਦਰਗਹਸੁਟੀਅਹਿਕਿਸੁਆਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਪਿ
ਛੈਭਜਿਪਵਹਿਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਖੋਟਿਅਹੁਖਰੇਕਰੇਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾ
ਰੁ॥ਸਚੀਦਰਗਹਮੰਨੀਅਨਿਗੁਰਕੈਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਗਣਤਤਿਨਾਦੀਕੋਕਿਆ
ਕਰੇਜੋਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਹਮਜੇਰਜਿਮੀ
ਦੁਨੀਆਪੀਰਾਮਸਾਇਕਾਰਾਇਆ॥ਮੇਰਵਦਿਬਾਦਿਸਾਹਾਅਫਜੂਖੁਦਾਇਆ॥
ਏਕੁਤੂਹੀਏਕੁਤੁਹੀ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਦੇਵਦਾਨਵਾਨਰਾ॥ਨਸਿਧਸਾਧਿਕਾਧਰਾ॥
ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੨॥ਮਃ੧ ਨਦਾਦੇਦਿਹੰਦ
ਆਦਮੀ॥ਨਸਪਤਜੇਰਜਿਮੀ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਿਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ
॥੩॥ਮਃ੧ ਨਸੂਰਸਸਿਮੰਡਲੋ॥ਨਸਪਤਦੀਪਨਹਜਲੋ॥ਅੰਨਪਉਣ
ਥਿਰਨਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੪॥ਮਃ੧ ਨਰਿਜਕੁਦਸਤਆਕਸੇ॥ਹਮਾਰਾ
ਏਕੁਆਸਵਸੇ॥ਅਸਤਿਏਕੁਦਿਗਰਕੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੫॥ਮਃ੧
ਪਰੰਦਏਨਗਿਰਾਹਜਰ॥ਦਰਖਤਆਬਆਸਕਰ॥ਦਿਹੰਦਸੁਈ॥ਏਕੁ
ਤੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈ॥੬॥ ਮਃ੧ ਨਾਨਕਲਿਲਾਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇ॥ਮੇਟਿਨਸਾ
ਕੈਕੋਇ॥ਕਲਾਧਰੈਹਿਰੈਸੁਈ॥ਏਕੁਤੁਈਏਕੁਤੁਈ॥੭॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਗਵਾਇਸਚੁਪਛਾ
ਣਿਆ॥ਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ
ਸਚਿਸਮਾਣਿਆ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਕੂੜਿਆਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣਿਆ॥ਵਿਸਟਾਅੰ
ਦਰਿਵਾਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਆਵਣਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕ
ਪਾਰਖੁਆਪਿਜਿਨਿਖੋਟਾਖਰਾਪਛਾਣਿਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਸੀਹਾਬਾਜਾਚਰਗਾਕੁਹੀਆਏਨਾਖਵਾਲੇਘਾਹ॥ਘਾਹੁਖਾਨਿਤਿਨਾਮਾਸੁਖਵਾਲੇ

ਲੈਏਹਿਚਲਾਏਰਾਹੁ॥ਨਦੀਆਵਿਚਿਟਿਬੇਦੇਖਾਲੇਥਲੀਕਰੇਅਸਗਾਹੁ॥ਕੀੜਾ
ਥਾਪਿਦੇਇਪਾਤਿਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹੁ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੀਵਹਿਲੈਸਾਹਾਜੀ
ਵਾਲੇਤਾਕਿਅਸਾਹ॥ਨਾਨਕਜਿਉਜਿਉਸਚੇਭਾਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਇਗਿਰਾਹੁ॥
੧॥ਮਃ੧ ਇਕਿਮਾਸਹਾਰੀਇਕਿਤ੍ਰਿਣੁਖਾਹਿ॥ਇਕਨਾਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾ
ਹਿ॥ਇਕਿਮਿਟੀਆਮਹਿਮਿਟੀਆਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਉਣਸੁਮਾਰੀਪਉਣਸੁਮਾਰਿ॥
ਇਕਿਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਜੀਵੈਦਾਤਾਮਰੈਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਮੁਠੇਜਾਹਿਨਾਹੀ
ਮਨਿਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰੈਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰਮਿਕਮਾਈਐ॥ਗੁਰਮਤੀ
ਆਪੁਗਵਾਇਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥ਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਸਭਵਿਸੁਪੈਝੈਖਾਈਐ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਾਲਾਹਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥ਵਿਣੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਨਾਹੀਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁਫਿਰਿਫਿਰਿਆਈਐ॥ਦੁਨੀਆਖੋਟੀਰਾਸਿ
ਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਚੁਖਰਾਸਾਲਾਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਈਐ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਵਾਵਹਿਗਾਵਹਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਜਲਿਨਾਵ
ਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਕਰਹਿਬਿਭੂਤਾਸਿੰਙੀਨਾਦੁਵਜਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਤਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਮੁਲਾਸੇਖਕਹਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹੋਵਹਿਰਾਜੇ
ਰਸਕਸਬਹੁਤੁਕਮਾਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਗਵਗਾਵਹਿਸਿਰਮੁੰਡੀਕਟਿਜਾ
ਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਜਾਹਿਦਿਸੰਤਰਿਸੁਣਿਗਲਾਘਰਿਆਵਹਿ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਨਾਇਰਚਾਵਹਿਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂੰਭਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹੋਰਿਸਗਲੇ
ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਾਤੂੰਵਡਾਸਭਿਵਡਿਆਈਆਚੰਗੈਚੰਗ
ਹੋਈ॥ਜਾਤੂੰਸਚਾਤਾਸਭੁਕੋਸਚਾਕੂੜਾਕੋਇਨਕੋਈ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲ
ਣੁਚਲਣੁਜੀਵਣੁਮਰਣਾਧਾਤੁ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੇਵਿਚਿਰਖੈਨਾਨਕਸਚਾ
ਆਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁਭਰਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਆਖੈਕਾਰੁਸੁਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐ॥ਲਾਹਾਭਗਤਿਸੁਸਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਗੁਬਾਰੁਕੂ
ੜੁਕਮਾਈਐ॥ਸਚੇਦੇਦਰਿਜਾਇਸਚਿਚਵਾਈਐ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿ
ਸਚਿਬੁਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਦਾਸਚਿਆਰੁਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਕਲਿਕਾਤੀਰਾਜੇਕਸਾਈਧਰਮੁਪੰਖਕਰਿਉਡਰਿਆ॥ਕੂ
ੜੁਅਮਾਵਸਸਚੁਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀਸੈਨਾਹੀਕਹਚੜਿਆ॥ਹਉਭਾਲਿਵਿਕੁੰਨੀਹੋਈ॥
ਆਧੇਰੈਰਾਹੁਨਕੋਈ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਿਦੁਖੁਰੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋ
ਈ॥੧॥ਮਃ ੩ ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈ
ਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਸੋਲੇ
ਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਆਜੋੜੁਕਦੇਨਆਇਆ॥ਕਰਤਾਆ
ਪਿਅਭੁਲੁਹੈਨਭੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੋ
ਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸੈਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾ
ਇਆ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰ
ਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈ
ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਓਨਾਖਸਮੈਕੈਦਰਿਮੁਖਿਉਜਲੇਸਚੈਸ
ਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਜਿ
ਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲੜਿਮੁ
ਏ॥ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿੰਡੀਆ॥ਬਹੁਤੁਪਏਅਸ
ਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ॥ਤੀਜੈਮੁਹੀਗਿਰਾਹਭੁਖਤਿਖਾਦੁਇਭਉ
ਕੀਆ॥ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ਚਉਥੈਆਈ
ਊਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ॥ਭੀਉਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈਵਰਿ
ਆਕੀਪਿੜਬਧੀ॥ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵਣੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੨ ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਜਿਨੀ
ਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਹਰਹਨਿਇਕਤੈਰੰਗਿ॥ਦਰਸਨਿਰੂਪਿ
ਅਥਾਹੁਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿ॥ਕਰਮਿਪੂਰੈਪੂਰਾਗੁਰੂਪੂਰਾਜਾਕਾਬੋਲੁ॥ਨਾਨ
ਕਪੂਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੂਤਾਕਿਆ
ਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਣਾਈਐ॥ਮੁਠੀਧੰਧੈਚੋਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਏਨੀ

ਚਿਤਿਕਦੇਨਭੁਸੈਵਿਗਾੜਾਈਐ।ਜਿਤੁਧਾਏਸਚੁਨਪਾਇਸੁਭੰਨਿਘੜਾ
ਈਐ।ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟੁਤੋਲਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ।ਕੋਇਨਆਖੈਘਟੁ
ਹਉਮੈਜਾਈਐ।ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ।ਸਉਦਾਇਕ
ਤੁਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰੁਪਾਈਐ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਅਠੀਪਹ
ਰੀਅਠਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀਰੁ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਇਕੁਭਾਲ
ਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ।ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ।ਚਉ
ਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ।ਤਿਨਾਦਰੀਆਵਾਸਿਉਦੋ
ਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ।ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰ ਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇ
ਪਸਾਉ।ਕੰਚਨੁਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈ ਚੜਾਉ।ਜੇਹੋਵੈ
ਨਦਰਿਸਰਾਫਕੀਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਤਾਉ। ਸਤੀਪਹਰੀਸਤੁ
ਭਲਾਬਹੀਐਪੜਿਆਪਾਸਿ।ਓਥੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐਕੂ
ੜੈਘਟੈਰਾਸਿ।ਓਥੈਖੋਟੇਸਟੀਅਹਿਖਰੇਕੀਚਹਿ ਸਬਾਸਿ।ਬੋ
ਲਣੁਫਾਦਲੁਨਾਨਕਾਦੁਖੁਸੁਖੁਖਸਮੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ੨
ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ।ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਦੁਇ
ਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗਤੁ।ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈ
ਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ।ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ।
ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ।ਨਾਨਕਤੇਮੁਖ
ਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੈਨਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉ
ਸਤਿਗੁਰਿਦਸਿਆ।ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਵਿਗਸਿਆ।ਸਚੈਕੋਟਿ
ਗਿਰਾਂਇਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਉਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸਿਆ
ਸਚੈਦੈਦੀਬਾਣਿਕੂੜਿਨਜਾਈਐ।ਝੂਠੋਝੂਠੁਵਖਾਣਿਸੁਮਹਲਿ
ਖੁਆਈਐ।ਸਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਠਾਕਨਪਾਈਐ।ਸਚੁਸੁਣਿ
ਬੁਝਿਵਖਾਣਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧

ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰੁਬਾਧਾਭੋਜਨੁਸਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾਣੀਕਰਿਪੀ
ਵਾਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੀਅੰਬਰੁਤੋਲੀਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਈ॥ਏ
ਵਡੁਵਧਾਮਾਵਾਨਾਹੀਸਭਸੈਨਥਿਚਲਾਈ॥ਏਤਾਤਾਣੁਹੋਵੈਮਨਅੰਦਰਿ
ਕਰੀਭਿਆਖਿਕਰਾਈ॥ਜੇਵਡੁਸਾਹਿਬੁਤੇਵਡਦਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾਈ॥
ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਉਪਰਿਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੨
ਆਖਣੁਆਖਿਨਰਜਿਆਸੁਨਣਿਨਰਜੇਕੰਨ॥ਅਖੀਦੇਖਿਨਰਜੀਆਗੁ
ਣਗਾਹਕਇਕਵੰਨ॥ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੈਗਲੀਭੁਖਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਭੁਖਾਤਾਰਜੈਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਿਣੁਸਚੇਸ
ਭੁਕੂੜੁਕੂੜੁਕਮਾਈਐ॥ਵਿਣੁਸਚੇਕੂੜਿਆਰਬੰਨਿਚਲਾਈਐ॥
ਵਿਣੁਸਚੇਤਨੁਛਾਰੁਛਾਰੁਰਲਾਈਐ॥ਵਿਣੁਸਚੇਸਭਭੁਖਜਿਪੈ
ਝੈਖਾਈਐ॥ਵਿਣੁਸਚੇਦਰਬਾਰੁਕੂੜਿਨਪਾਈਐ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿ
ਲਗਿਮਹਲੁਖੁਆਈਐ॥ਸਭੁਜਗੁਠਗਿਓਠਗਿਆਈਐਜਾਈਐ॥
ਤਨਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿਸਬਦਿਬੁਝਾਈਐ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਨਾਨਕਗੁਰੁਸੰਤੋਖੁਰੁਖੁਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲਗਿਆਨੁ॥ਰਸਿਰਸਿਆਹਰਿਆਸ
ਦਾਪਕੈਕਰਮਿਧਿਆਨਿ॥ਪਤਿਕੇਸਾਦਖਾਦਾਲਹੈਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥
੧॥ਮਃ੧ ਸੁਇਨੇਕਾਬਿਰਖੁਪਤਪਰਵਾਲਾਫੁਲਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਤਿ
ਤੁਫਲਰਤਨਲਗਹਿਮੁਖਿਭਾਖਿਤਹਿਰਦੈਰਿਦੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਕਰ
ਮੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਹੋਵੈਲੇਖੁ॥ਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਕੀ
ਚਰਣੀਪੂਜੈਸਦਾਵਿਸੇਖੁ॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਲੋਭੁਕੋਪੁਚਾਰੇਨਦੀਆਅਗਿ॥
ਪਵਹਿਦਝਹਿਨਾਨਕਾਤਰੀਐਕਰਮੀਲਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜੀਵਦਿਆਮਰੁਮਾਰਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਝੂਠਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁਕਿਨਿਸਮਝਾ
ਈਐ॥ਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁਧੰਧੈਧਾਈਐ॥ਕਾਲੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁਸਿਰਿਦ

ਨੀਆਆਈਐ॥ਹੁਕਮਿਸਿਰਿਜੰਦਾਰੁਮਾਰਿਦਿਵਾਈਐ॥ ਆਪੇਦੇਇਪਿਆ
ਰੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਮੁਹਤੁਨਚਸਾਵਿਲੰਮੁਭਰੀਐਪਾਈਐ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਈਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਤੁਮੀਤੁਮਾਵਿਸੁਅਕੁ
ਧਤੂਰਾਨਿਮਫਲੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਵਸਹਿਤਿਸੁਜਿਸੁਤੂੰਚਿਤਿਨਆਵਹੀ॥ਨਾ
ਨਕਕਹੀਐਕਿਸੁਹੰਢਨਿਕਰਮਾਬਾਹਿਰੈ॥੧॥ ਮਃ੧ ਮਤਿਪੰਖੇਰੂਕਿ
ਰਤੁਸਾਥਿਕਬਉਤਮੁਕਬਨੀਚੁ॥ਕਬਚੰਦਨਿਕਬਅਕੁਡਾਲਿਕ
ਬਉਚੀਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਚਲਾਈਐਸਾਹਿਬਲਗੀਰੀਤਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਕੇਤੇਕਹਹਿਵਖਾਣਕਹਿਕਹਿਜਾਵਣਾ॥ਵੇਦਕਹਹਿਵ
ਖਿਆਣੁਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ॥ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ॥ਖਟੁਦ
ਰਸਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾ॥ ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਵਣਾ॥ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾਵਣਾ॥ਖਾਲਕਕਉਆ
ਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ॥ਆਪਣਹ
ਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂਚਾਆਪੇਲਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀ
ਹੂਧਕਾਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅੜੈਡੁਬੈਹਕਿਨਿਆਇ॥ਦੁਹਾ
ਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿ
ਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੨ ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾ
ਣੁ॥ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁਸੁਜਾਣੁ॥ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾ
ਣੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕਰੇਹਾਣਿਲਾਏਹਾਣੁ॥ਲਬਿਨ
ਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੋਵਿਸਟੁਪਰਵਾਣੁ॥ਸਰਿਸੰਧੇਆਗਾਸਕਉਕਿ
ਉਪਹੁਚੈਬਾਣੁ॥ਅਗੈਓਹੁਅਗੰਮੁਹੈਵਾਹੇਦੜੁਜਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆ॥ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤੀ

ਜਗਜੀਵਦਾਰੀਆ।ਮਤਿਥਾਮੈਵਿਚਿਵਸਤੁਸਬਾਇਸਦਾਰੀਆ।ਸਭਿ
ਕਰਨਿਅਰਦਾਸਿਸੇਵਿਚਾਰੀਆ।ਸੇਵਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਤੁਰਸਧਾਰੀਆ।
ਸਖੀਕਰਨਿਅਰਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ।ਬਿਨੁਨਦੇਵਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਤੁਸਿਤੀਦਿਆ।ਸਬਾਇਸਦਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਦਿਆ।੨੨॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਮਾਛੂਮੀਹੁਜਾਣਿਪਤਿਆਅਗੀਘਤੇਜਿਭੁਖਾ।ਗਾਜਾਗਾਜਿ
ਜਾਣਿਪਤਿਆਸਾਇਭੁਖੇਰਿਸੁਖਿ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛ
ਪੁਛਿ।੧॥ਮਃ੨ ਨਿਹਫਲੰਤਸਿਜਨਮਸਿਜਾਵਤੁਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰ
ਦਤੇ।ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ।ਕਰਣੁਕਾਰਣੁਸਮਰ
ਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਵੀਚਾਰਿ।ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ।ਸਚਾ
ਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆ।ਖਸਮਹੁਪੂਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹਸਿ
ਆ।ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿਆ।ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵ
ਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆ।ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧਉਸਿ
ਆ।ਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿ
ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ।੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਖਤਿਅ
ਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿ।ਧੋਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿ
ਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ।ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾ
ਹੀਪਾਹਿ।੧॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਝਖਣਾਦੁਖਛਡਿਮੰ
ਗੀਅਹਿਸੁਖ।ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ
।ਜਿਥੈਬੋਲਣਿਹਾਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪ।੨॥ ਪਉੜੀ।
ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ।ਸਚੈਪੁਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿ
ਹਾਲਿਆ।ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਸਚੇ
ਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆ।ਪਾਇਆਰਤਨੁਘਰਾਹੁਦੀਵਾਬਾ
ਲਿਆ।ਸਚੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਆ।

ਲਿਵ ਰਹਿਆ ਤ ਭੁਖਾ ਗਿਆਨ ਪਿਆਸਿ ਗਇਆ ਖਿਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭੁਲਾ ਜਗੁ
ਫਿਰੈ ਘੋਤਾ ਖਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ
ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿ
ਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ
ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾ
ਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇ
ਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬ
ਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋ
ਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ
ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ
ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ
ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ
ਕਿਰਿਆ [illegible] ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥਿ
ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ
ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾ
ਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋ
ਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿ
ਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥
ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠ

ਸਠਿਤੀਰਥਿਦੇਵੀਥਾਪੇਪੁਰਬੀਲਗੈਬਾਣੀ। ਨਾਇਨਿਵਾਜਾਨਾ
ਤੈਪੂਜਾਨਾਵਨਿਸਦਾਸੁਜਾਣੀ। ਮੁਇਆਜੀਵਦਿਆਗਤਿਹੋਵੈਜਾ
ਸਿਰਿਪਾਈਐਪਾਣੀ। ਨਾਨਕਸਿਰਖੁਥੇਸੈਤਾਨੀਏਨਾਗਲਨਭਾ
ਣੀ। ਵੁਠੈਹੋਇਐਹੋਇਬਿਲਾਵਲੁਜੀਆਜੁਗਤਿਸਮਾਣੀ। ਵੁਠੈਅੰਨੁ
ਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਸਭਸੈਪੜਦਾਹੋਵੈ। ਵੁਠੈਘਾਹੁਚਰਹਿਨਿਤਸੁਰਹੀਸਾ
ਧਨਦਹੀਵਿਲੋਵੈ। ਤਿਤੁਘਿਇਹੋਮਜਗਸਦਪੂਜਾਪਇਐਕਾਰਜੁ
ਸੋਹੈ। ਗੁਰੂਸਮੁੰਦੁਨਦੀਆਸਭਿਸਿਖੀਨਾਤੈਜਿਤੁਵਡਿਆਈ
। ਨਾਨਕਜੇਸਿਰਖੁਥੇਨਾਵਨਿਨਾਹੀਤਾਸਤਚਟੇਸਿਰਿਛਾਈ।
।੧।। ਮਃ ੨ ਅਗੀਪਾਲਾਕਿਕਰੇਸੂਰਜਕੇਹੀਰਾਤਿ। ਚੰਦਅਨੇਰਾ
ਕਿਕਰੇਪਉਣਪਾਣੀਕਿਆਜਾਤਿ। ਧਰਤੀਚੀਜੀਕਿਕਰੇਜਿ
ਸੁਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ। ਨਾਨਕਤਾਪਤਿਜਾਣੀਐਜਾਪਤਿ
ਰਖੈਸੋਇ।੨।। ਪਉੜੀ। ਤੁਧੁਸਚੇਸੁਬਹਾਨੁਸ
ਦਾਕਲਾਣਿਆ। ਤੂੰਸਚਾਦੀਬਾਣੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿਆ
। ਸਚੁਜਿਮੰਗਹਿਦਾਨੁਸਿਤੁਧੈਜੇਹਿਆ। ਸਚੁਤੇਰਾਫੁਰ
ਮਾਨੁਸਬਦੇਸੋਹਿਆ। ਮੰਨਿਐਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤੁਧੈਤੇ
ਪਾਇਆ। ਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ। ਤੂੰਸ
ਚਾਦਾਤਾਰੁਨਿਤੁਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ। ਨਾਨਕੁਮੰਗੈ
ਦਾਨੁਜੋਤੁਧੁਭਾਇਆ।੨੬।। ਸਲੋਕੁਮਃ੨।। ਦੀਖਿਆਆ
ਖਿਬੁਝਾਇਆਸਿਫਤੀਸਚਿਸਮੇਉ। ਤਿਨਕੋਕਿਆਉਪਦੇਸਣਾ
ਜਿਨਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਉ।੧।। ਮਃ੧ ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ।
ਜਿਸੁਆਪਿਸੁਝਾਏਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ। ਕਹਿਕਹਿਕਥਨਾਮਾ
ਇਆਲੂਝੈ। ਹੁਕਮੀਸਗਲਕਰੇਆਕਾਰ। ਆਪੇਜਾਣੈਸਰਬ
ਵੀਚਾਰ। ਅਖਰਨਾਨਕਅਖਿਓਆਪਿ। ਲਹੈਭਰਾਂਤਿਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾ
ਤਿ।੨।। ਪਉੜੀ। ਹਉਢਾਢੀਵੇਕਾਰੁਕਾਰੈਲਾਇਆ। ਰਾਤਿ

੬ ਹੈਕੈਵਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥ਢਾਢੀਸਚੈਮਹਲਿਖਸਮਿ
ਬੁਲਾਇਆ॥ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਿਕਪੜੁਪਾਇਆ॥
ਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਆਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਖਾਧਾਰ
ਜਿਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਢਾਢੀਕਰੇਪਸਾਉਸਬਦਿ
ਵਜਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਾਲਾਹਿਪੂਰਾਪਾਇਆ॥
੨੭॥੧॥ ਸਲੋਕੁਵਾਰਾਨਾਲਿ॥੬੨॥
ਚਉਪਦੇ ੫੦ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੩੯॥ ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥
੧॥ ਦਿਨੁਰੈਣਿ॥੧॥ ਵਾਰ॥੧॥ ਮਾਝਰਾਗੁਮਲਾ॥
੯੨॥ ਰਾਗੁਭਇਓਏ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਿਮੂਰ
ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ॥
ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ॥ਮਨਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋ
ਲੁ॥ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨਦਰੀਕਰ
ਮੀਗੁਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਭੈਬਿਨੁਕੋਇਨਲੰਘਸਿਪਾ
ਰਿ॥ਭੈਭਉਰਾਖਿਆਭਾਇਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭਖੈਭੈਨਾਲਿ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬ
ਦਿਸਵਾਰਿ॥ਭੈਬਿਨੁਘਾੜਤਕਚੁਨਿਕਚੁ॥ਅੰਧਾ
ਸਚਾਅੰਧੀਸਟ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥
ਸਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੋ

ਲਹੁ ਦਾਣਾ ॥ ਅੰਧਾ ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੧ ॥ ਡਰੁ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ
ਪਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਤੇ
ਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ
ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ
ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ
ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ
ਭੂਖੁ ਬਹੁਤੁ ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ
ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ ਸ
ਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ਏਹੁ
ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ
ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਮੁ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰਿ
ਭਏ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗਿ
ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਚੰਚ
ਲ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵਾ ਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ
ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥ ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਮੂਆ ਹੈ ਕਉ
ਣੁ ॥ ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਦੇਖ ਦੇਖ
ਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ ਰਤਨ ਪ
ਦਾਰਥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵ

ਪਾਲੈ॥ ਭੀਤਰਿ ਤਿਨੈ ਵੀ ਦਸਤੂ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਆਤਉ ਨਾਮੁ ਆ
ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਵਲਾਇ॥ ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੩॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆ
ਇਆ॥੪॥ ੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂ
ਝੈ ਮਾਨੈ ਨਾਉ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ
ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ॥ ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥੧॥
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾ
ਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰ
ਨੁ ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੇ ਮ
ਨਿ ਖੋਟ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਸੀਖ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾ
ਚੁ ਪਰੀਖ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ
ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ॥ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥ ਆ
ਪਿ ਤੁਲੈ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥
੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ॥
ਕਹ ਉਪਜੈ ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ॥ ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ॥ ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ॥ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਜੇ ਆਵੈ ਸਹਜੇ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ॥੨॥ ਤਰਵ
ਰ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ॥ ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ॥ ਸਾਝ ਬਿਹਾ
ਗ ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ॥੩॥ ਨਾਮ ਸੰ
ਜੋਗੀ ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ॥
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ॥੪॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਪੂਰ

ਧਿਸੰਤੋਖਿ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥ ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥ ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ਲੋਭ
ਕੀ ਕੀਤੁ ॥ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁਚੀਤੁ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਹਉ
ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥ ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ਨਾਹੀ ਭਉ ਭਾਉ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ
॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ ਪਰਪੰਚਿ ਵਿ
ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਦੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ
ਜਾ ਆਵੈ ਵਾਰੁ ॥ ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥ ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਘਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆ
ਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮ
ਨਿ ਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾ
ਨਿਆ ॥ ਆਪਿ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿ
ਆ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾ
ਮਿ ॥ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥ ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ
॥ ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਮਰਣ ਰਹਣ
ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾ
ਇ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾ
ਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜ
ਮਿ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੁਚਾ ॥
੩॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ

ਸਤਭੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੇਟੈਕੋਇ॥ਕਿਆਜਾ
ਣਾਕਿਆਆਗੈਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਈਹੂਆ॥ਅਵਰੁਨਕਰਣੈਵਾਲਾ
ਦੂਆ॥੧॥ਨਾਜਾਣਾਕਰਮਕੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਤੇਰੇਨਾਮਕੀ
ਜਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਏਵਡੁਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੋਟਿਨਾਹੀਤੁ
ਧੁਭਗਤਿਭੰਡਾਰੁ॥ਕੀਆਗਰਬੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
ਤੇਰੈਪਾਸਿ॥੨॥ਤੂਮਾਰਿਜੀਵਾਲਹਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉ
ਭਾਵੀਤਿਉਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਤੂਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਚਾਸਿਰਿਮੇਰੈ॥ਗੁ
ਰਮਤਿਦੇਇਭਰੋਸੈਤੇਰੈ॥੩॥ਤਨਮਹਿਮੈਲੁਨਾਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਗੁਰਸ
ਬਦੀਸਾਚੀ~~ਗੁਰਬਾਣੀ~~॥ਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੇਰਾਤਾਣੁਨਾਮਕੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਰਹਣਾਭਗਤਿਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆਅਪਿਓਪੀਆਇਆ
॥ਅਨਭੈਵਿਸਰੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਿਆਡਰੀਐਡਰੁਡਰਹਿਸਮਾਨਾ॥
ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਰਰਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਰਾਸਿ
॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਿਲੈਸਾਬਾਸਿ॥੨॥ਜਾਹਿਸਵਾਰਹਿਸਾਂਝਬਿਆ
ਲਿ॥ਇਤਉਤਮਨਮੁਖਬਾਧੇਕਾਲਿ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮੁਰਿਦੈ
ਸੇਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਮਿਲੈਭ੍ਰਮਿਦੂਰੇ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿਤਕਾਰੁ॥ਚਾਰੇਬੇਦਿਕਥਹਿਆਕਾਰੁ॥ਤੀ
ਨਿਅਵਸਥਾਕਹਹਿਵਖਿਆਨੁ॥ਤੁਰੀਆਵਸਥਾਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਜਾਨੁ॥
੧॥ਰਾਮਭਗਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤਰਣਾ॥ਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਹੋਇਹੈਮਰਣਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਹੈਮੁਖਿ
ਸੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅਰਥੁਬੀਚਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁ
ਭਗਤਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁਕਤਿਅਨੰਦੁ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆ
ਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੭੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ
ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ
ਭਾਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ
ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰ
ਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀ
ਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋ
ਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰ
ਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇ
ਆ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
੩॥ ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ
ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭ
ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿ
ਵਾਲਿ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ
ਹੀ ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ
ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥
ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖੌ

ਘਰਿ ਬਾਰਿ ਮਨਾ ॥ ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ਜ
ਨਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕੇਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂ
ਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲਿ ਪੜਿਆ
ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ
ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥
੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਇ
ਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰ
ਡਾਤਾ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨ
ਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰ
ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏ
ਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧੇਤਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ
ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭੁ
ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋ
ਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ
ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨ
ਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾ
ਈ ਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ
ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਰਿ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ
ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ
॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥
ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ ਸੁਭਰ ਭ
ਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕ

ਤਉਮੁਕਤਿਕਿਛੁਪਾਈਐ॥੪॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਚੇਤੀ
ਕਤਿਕੀਮਾਇਬਾਪੁਕਤਿਕੇਰਾਕਿਦੂਥਾਵਹੁਹਮਿਆਏ॥ਅਗਨਿਬਿੰ
ਬਜਲਭੀਤਰਿਨਿਪਜੇਕਾਹੇਕੰਮਿਉਪਾਏ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਉਣੁ
ਜਾਣੈਗੁਣਤੇਰੇ॥ਕਹੇਨਜਾਣੀਅਉਗਣਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤੇਰੁਖਬਿ
ਰਖਹਮਚੀਨੇਕੇਤੇਪਸੂਉਪਾਏ॥ਕੇਤੇਨਾਗਕੁਲੀਮਹਿਆਏਕੇਤੇਪੰਖ
ਉਡਾਏ॥੨॥ਹਟਪਟਣਬਿਜਮੰਦਰਭੰਨੈਕਰਿਚੋਰੀਘਰਿਆਵੈ॥ਅਗੋ
ਦੇਖੈਪਿਛੋਦੇਖੈਤੁਝਤੇਕਹਾਛਪਾਵੈ॥੩॥ਤਟਤੀਰਥਹਮਨਵਖੰਡ
ਦੇਖੇਹਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਲੈਕਰਿਤਕੜੀਤੋਲਣਿਲਾਗਾਘਟਹੀ
ਮਹਿਵਣਜਾਰਾ॥੪॥ਜੇਤਾਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਨੀਰਿਭਰਿਆਤੇਤੇਅਉਗਣਹ
ਮਾਰੇ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਛੁਮਿਹਰਉਪਾਵਹੁਡੁਬਦੇਪਥਰਤਾਰੇ॥੫॥
ਜੀਅੜਾਅਗਨਿਬਰਾਬਰਿਤਪੈਭੀਤਰਿਵਗੈਕਾਤੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੬॥੫॥੧੭॥

॥ ॥

॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧ ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਵਸੁ
ਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾਇ॥੧॥ਨਾ
ਮੁਨਜਾਨਿਆਰਾਮਕਾ॥ਮੂੜੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਣੀਧਰੇਅਨਤੁਨਚਾਹਿਆਜਾਇ॥ਅਨਤਕਉਚਾ
ਹਨਿਜੋਗਏਸੇਆਏਅਨਤੁਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈ
ਤਾਸਭੁਕੋਭਾਗਠੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥
੩॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀ
ਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਡਾਈਦੇਇ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੧ ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਿਬਸਾਕੰਦਮੂਲਚੁਣਿਖਾਉ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਮੇਰਾਸਹੁਮਿਲੈਵਾਰਿਵਾਰਿਹਉਜਾਉਜੀਉ॥੧॥ਮੈਬ
ਨਜਾਰਨਿਰਾਮਕੀ॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਰੇਕੋਇਲਿਹੋਵਾਅੰਬਿਬਸਾਸਹਜਿਸਬਦਬੀਚਾਰਿ।।ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾ
ਸਹੁਮਿਲੈਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰਿ।।੨।।ਮਛੁਲੀਹੋਵਾਜਲਿਬਸਾਜੀਅਜੰ
ਤਸਭਿਸਾਰਿ।।ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਹਉਮਿਲਉਗੀਬਾਹਪਸਾਰਿ।
੩।।ਨਾਗਨਿਹੋਵਾਧਰਿਵਸਾਸਬਦਿਵਸੈਭਉਜਾਇ।।ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗ
ਣੀਜਿਨਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ।।੪।।੨।।੧੯।।

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਦੀਪਕੀ।ਮਹਲਾ੧ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ।ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵ
ਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ।੧।ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭ
ਉਕਾਸੋਹਿਲਾ।ਹਉਵਾਰੀਜਾਉਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋ
ਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਿਤਿਨਿਤਿਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈ
ਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣ
ਸੁਮਾਰੁ।੨।ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇ
ਲੁ।ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉ
ਮੇਲੁ।੩।ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ।ਸਦ
ਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ।੪।੧।੨੦।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੩ ਚਉਪਦੇ

ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋਈ।ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸੋਈ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਸਭਬਿਧਿਆਪੇਜਾਣੈ।ਹੁਕਮੇਮੇਲੇਸਬਦਿਪਛਾਣੈ।੧।ਸਤਿਗੁਰ
ਕੈਭਇਭ੍ਰਮੁਭਉਜਾਇ।ਭੈਰਾਚੈਸਚਰੰਗਿਸਮਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰ
ਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸੁਭਾਇ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਾਰਾਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਇ।ਸਬਦਿਸਲਾਹੈਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਖਸੇਬਖ
ਸਣਹਾਰੁ।੨।ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਭਮਤਿਬੁਧਿਹੋਇ।ਮਨਿਨਿਰਮਲ

ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਚਿਸੋਇਆ।ਸਾਚਿਦਸਿਐਸਾਚੀਸਚਿਕਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਸਬ
ਦਿਬੀਚਾਰਿ।੩।ਗੁਰਤੇਸਾਚੀਸੇਵਾਹੋਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਪਛਾਣੈ
ਕੋਇ।ਜੀਵੈਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੈਲਗੈਪਿਆਰੁ।
੪।।੧।।੨੧।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾਏਜਨੁ
ਕੋਇ।ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਸੀਝੈਸੋਇ।ਗੁਰਤੇਸਹਜੁਸਾਚੁਬੀਚਾਰੁ।ਗੁ
ਰਤੇਪਾਏਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ।੧।ਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਗੁਰੁਆਇ।ਸਾਚੈ
ਸਹਜਿਸਾਚਿਸਮਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਬੁਝਾਏ।ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਏ।ਗੁਰਤੇਪਵਿਤਪਾਵਨਿਸੁਚਿ
ਹੋਇ।ਗੁਰਤੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ।੨।ਬਾਝੁਗੁਰੂਸਭਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਈ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਤਾਦੁਖੁਪਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾਮਿਧਿ
ਆਈ।ਦਰਸਨਿਸਚੈਸਚੀਪਤਿਹੋਈ।੩।ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁ
ਸੋਈ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਈ।ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣ
ਗਾਵਾ।ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਾ।੪।।੩।।੨੨।। ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ ੩ ਸੁਥਾਉਸਚਿਨ੍ਰਿਮਲੁਹੋਇ।ਸਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰੇਸਚਿਸੋਇ।
ਸਚੀਬਾਣੀਜੁਗਚਾਰੇਜਾਪੈ।ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਆਪੇਆਪੈ।੧।ਕਰ
ਮੁਹੋਵੈਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ।ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਬੈਸਿਸੁਥਾਏ।੧।ਰਹਾ
ਉ।ਜਲਉਇਹੁਜਿਹਵਾਦੂਜੈਭਾਇ।ਹਰਿਰਸੁਨਚਾਖੈਫੀਕਾਆ
ਲਾਇ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾਹੋਇ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੀਆਚ
ਲਿਆਰੋਇ।੨।ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਸਚਿਸਮਾਇ।ਸਾਚੇਰਾਤੀਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਨਿਰਮਲਧਾਰਿ।੩।ਨਾਮਿਸਮਾਵੈਜੋਭਾਡਾਹੋਇ।ਊਂਧੈਭਾਂ
ਡੈਟਿਕੈਨਕੋਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਮਨਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ।ਨਾਨਕਸਚੁਭਾਂ
ਡਾਜਿਸੁਸਬਦਿਪਿਆਸ।੪।।੩।।੨੩।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩
ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁਨਪਾਇ।ਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਹਿਬਿਰ
ਥਾਜਾਇ।ਗਾਵਣਿਗਾਵਹਿਜਿਨਨਾਮਿਪਿਆਰੁ।ਸਾਚੀਬਾਣੀ

ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗਾਵਤਿ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਭਾਵੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥
ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਧਾਰਿ ॥
੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ
ਸੋਇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
ਖੋਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾ
ਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ
ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ
ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ
ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਿ
ਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ
ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ
ਕਲਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ
ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ
ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰ
ਰੀਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥

ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੪॥੬॥੨੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿ
ਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿ
ਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁ
ਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ
ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥ ੨੭॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦਿ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥
੧॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥
ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾ
ਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾ
ਤਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ
ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩
ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ
ਜਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ
ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ

੬੨ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ। ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਤੇ ਪਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ।੪।੯।੨੯।।
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
ਪਿਆਰਿ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ। ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ
ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ।੧। ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ। ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ।੧। ਰਹਾਉ। ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂ
ਝੈ। ਕਥਨੀ ਕਰੈ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ। ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ
ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ।੨। ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ।
ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ। ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ
ਉਧਾਰਾ।੩। ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ।
ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ।੪।੧੦।੩੦।। ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
੩ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ।
ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ।੧। ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ।
ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ।੧। ਰਹਾਉ। ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ
ਜਾਇ। ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ। ਮਨਮੁਖ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ
।੨। ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ। ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ
ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ। ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ।
੩। ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ। ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੈ ਵਿਚਹੁ ਭ
ਰਮੁ ਚੁਕਾਏ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ।੪।੧੧।
੩੧।। ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿ
ਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ।
ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ। ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ।੧।
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ

ਇਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡੁ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥ ੩੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤੁ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਸਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜੋ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹੈ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥ ੩੫॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨੁ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਥਾ ਚਉਪਦੇ॥ ਪੰਡਿਤ ਸਾਸਤ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ॥
੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ॥ ੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ॥
ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ॥ ੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ
ਟਿਕਾਈ॥੪॥੧॥੩੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਨਿਰਗੁਣੁ
ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ॥੧॥ ਗੋਬਿਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ॥ ਤਿਨ
ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ॥ ੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ॥ ੩॥ ਜਨ ਪਗਿ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ॥
੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ
ਪਾਈ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥੪॥੨॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੪ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
ਹਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ॥
੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ
ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ॥ ਜਨ ਨਾ

ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਇਪਗਿਲਾਏ॥੪॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆ
ਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇ॥ਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈ
ਅੰਨੁਖਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਘਾਇ॥੧॥ਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇ
ਹੁਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਪੂਰਿਹਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਕਵੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਸੂਰਜੁਮੁਖਿਲਾਗੈ॥ਮਿਲੈਪਿਆਰੇਸਭਦੁਖਤਿਆਗੈ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀ
ਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਗੈ॥੨॥ਬਛਰੇਪ੍ਰੀਤਿਖੀਰੁਮੁਖਿਖਾਇ॥ਹਿਰਦੈਬਿਗਸੈਦੇ
ਖੈਮਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਇ॥੩॥ਹੋਰੁਸਭਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਮੋ
ਹੁਕਾਚਾ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਕੂਰਾਕਚੁਪਾਚਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਗੁਰੁਸਾਚਾ॥੪॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਬਣੀ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿ
ਧਣੀ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਪਾਛੈਛੂਟੀਘਣੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁ
ਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਬੋਲਤਸਭਪਾਪਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਗੁਰੁ
ਮਿਲਿਆਤਬਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਹਰਿਧਿ
ਆਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਗਰੀਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਪਗਧੂ
ਰਿਜਿਨਾਮੁਖਿਲਾਈ॥ਤਿਨਕੂੜੁਤਿਆਗੇਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤੇਹ
ਰਿਦਰਗਹਮੁਖਊਜਲਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਆਪਿਹਰਿਭਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿ
ਸਨੁਬਲਿਭਦ੍ਰੁਗੁਰਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਪਿਤ
ਰਾਵੈ॥੪॥੫॥੪੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਡੰਡਾਧਾਰੀ॥ਹਰਿਆਪੇਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਹਰਿ
ਆਪੇਤਪੁਤਾਪੈਲਾਇਤਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿਕ
ਟਿਵਸੈਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਧੁਨਿ
ਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇ॥ਹਰਿਆਪਿਜਪਾਇਆਪੇਹਰਿਜਾ
ਪੈ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਰਿੰਗਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਪਿਪੀਆ
ਵਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰੇਆਪੇਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਬੇੜੀਤੁ
ਲਹਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਨਿਸਤਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇਨਾਨਕਪਾਵੈ
ਪਾਰਾ॥੪॥੬॥੪੪॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥

ਰਸਿ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟੁ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖੁ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰ

ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੇ ਆਸਾ ਕਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਦਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਖੁ
ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ
ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥
੪॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ
ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥
੫॥੩॥੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪
ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀ
ਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜਨੁ ਘਰਿ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇਆ
॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ
ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ
ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ
ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ
ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥
੪॥੧੦॥੪੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪
ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾ
ਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ
ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ
ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬ
ਹੁ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦ
ਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ

ਗੁਰਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਦੀਓ ਤੁਮਰੇਗੁਣਕਿਆਕਹਾਮੇਰੇਸ
ਤਿਗੁਰਾਜਬਗੁਰਬੋਲਹਤਬਬਿਸਮੁਹੋਇਜਾਇ॥ਹਮਜੈਸੇਅਪਰਾਧੀਅ
ਵਰੁਕੋਈਰਾਖੈਜੈਸੇਹਮਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਛਡਾਇ॥ਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਤੂੰ
ਹੈਗੁਰੁਮਾਤਾਤੂੰਗੁਰੁਬੰਧਪੁਮੇਰਾਸਖਾਸਖਾਇ॥੩॥ਜੋਹਮਰੀਬਿਧਿਹੋਤੀ
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਣਹੁਆਪੇ॥ਹਮਰੁਲਤੇਫਿਰਤੇਕੋ
ਈਬਾਤਨਪੂਛਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਕੀਰੇਹਮਥਾਪੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜਨਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਚੂਕੇਸਭਿਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥੪॥੫॥
੧੧॥੪੯॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਕੰਚਨਿਨਾਰੀ
ਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈਮੋਹੁਮੀਠਾਮਾਇਆ॥ਘਰਮੰਦਰਘੋੜੇਖੁਸੀਮਨਿ
ਅਨਰਸਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਉਛੂਟਾਮੇਰੇਹਰਿਰਾਇ
ਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿ
ਦਇਆਲੁਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸਿਅਵਗਣਸਭਿਮੇਰੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਿਛੁਰੂਪੁਨਾਹੀਕਿਛੁਜਾਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਢੰਗੁਨਮੇਰਾ॥ਕਿ
ਆਮੁਹੁਲੈਬੋਲਹਗੁਣਬਿਹੂਨਨਾਮੁਜਪਿਆਨਤੇਰਾ॥ਹਮਿ
ਪਾਪੀਸੰਗਿਗੁਰਉਬਰੇਪੁੰਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥੨॥ਸਭੁ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਿਕਉਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜੁ
ਪੈਨਣੁਦੀਆਰਸਅਨਿਭੋਗਾਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਆਵਈ
ਪਸੂਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੂੰਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਹਮਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾ
ਨਕੁਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾਲ
ਤੀਰਾਖੈਨਦਰਿਮਝਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿ
ਆਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰ
ਨੁਗੁਰੂਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਧਾਜਿਨਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਕੀਏਸਿਆਣੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿਰੰਤੀਊਡਤੀਕਪਰੇਬਾਗੇਵਾਲੀ॥ਓ

ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ਪਿਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ
ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ
ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ
ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ
ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ
ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਕਿਸੀ
ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ
ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥
੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਸੁ ਮਿ
ਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
ਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ
॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀ
ਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ
ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿ
ੜੀਐ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥

॥ ॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹ
ਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥ ਜਬ
ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋ

ਲੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਉਸਭਿਜੋਤਿਸਭਾਈਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਹਰਿਕੋਲੀ॥
੨॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭੁਜਗਕੈਅਪਰੰਪਰੁਪੁਰਖੁਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਗਟੁਕੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਸਿਰੁਵੇਚਿਓਗੁਰਪਹਿਮੋਲੀ॥੩॥
ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵ
ਡੋਲੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਗੁਰਵੇ
ਚੋਲੀ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪

ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਜਿਤੁ
ਮਾਰਗਿਤੁਮਪ੍ਰੇਰਹੁਸੁਆਮੀਤਿਤੁਮਾਰਗਿਹਮਜਾਤੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾ
ਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਰਾਮੈਨ
ਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਗਿਅਵਖਧੁਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਤੇ॥੨॥ਜਿ
ਨਕਉਲਿਖਤੁਲਿਖੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਤੇਗੁਰਸੰਤੋਖਸਰਿਨਾਤੇ॥ਦੁਰਮਤਿ
ਮੈਲੁਗਈਸਭਤਿਨਕੀਜੋਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥੩॥ਰਾਮਤੁਮਆਪੇਆਪਿ
ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਤੁਮਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏ
ਤਾਂਜੀਵੈਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪

ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁ
ਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਦੀਓਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿਹਕਾਲਕੈ
ਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂੜਨਰਕਾਚੇ॥
ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਅਤਿਭਾਰੀਵਿਚਿਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ॥
੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਹਮ
ਜਾਚੇ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥ਆਪੇ
ਸਾਹੁਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਹਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀ
ਉਰਾਸਿਸਭਿਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇ॥੪॥੩॥
੧੭॥੫੫॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪

ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨਹੁਦੇਕਾਨੇ॥ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿ
ਜਾਨੇਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿ
ਮਾਨੇ॥ਹਮਿਮੂੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮ
ਜਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫੀਕਾਨੇ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥
ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਤੇਸਾਕਤਮੂੜਦਿਵਾਨੇ॥ਤਿਨਕੇਕ
ਰਮਿਹੀਨਧੁਰਿਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕੁਮੋਹਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁ
ਮਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹਰਿਹਰਿਸੇਵਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਨੇ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਲਿਹੈਸੁਆ
ਮੀਕਹੁਕਿਥੈਹਰਿਪਹੁਨਸੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ
ਹਰਿਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿ
ਜਪੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਪੀਛੈਛੁਟੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਸੋਪ੍ਰਭਸ੍ਰਬਸੁਖਦਾ
ਤਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਨਿਜਘਰਿਵਸੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਲਹਹੁਘਰੁ
ਅਪਨਾਘਸਿਚੰਦਨੁਹਰਿਜਸੁਘਸੀਐ॥੨॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਊਤਮੁਲੈਲਾਹਾਹਰਿਮਨਿਹਸੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿ
ਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਚਖੀਐ॥੩॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮ
ਬਿਨਾਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇਤੇਸਾਕਤਨਰਜਮਿਘੁਟੀਐ॥ਤੇਸਾਕਤਚੋਰਜਿ
ਨਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਭਿਟੀਐ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁ
ਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਲੇਖਾਛੁਟੀਐ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪੂਰੇਕੀਏਖਿਨੁਮਾਸਾਤੋਲੁਨਘਟੀਐ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਮੇਰਾਜੀ
ਉਪਿੰਡੁਸਭਤੇਰੀ॥ਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋ
ਚਘਣੇਰੀ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਮਿਲਣਹਰਿਕੇਰੀ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿੰਚਤਗੁਰਿਕੀਨੀਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਹਮਮੈਲੇਮਨਿਭਿਤਿਹੈਸੁਆਮੀਸਾਧਿਆਪ੍ਰਭੁਮੁਹਚਿਨ
ਨਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥ਅਨਿਦਿਨੁਨਾਮਿਜਪੀਸੁਖੁਪਾਈਨਿਤੁਲੀਵਆਸੁਹ
ਕਿਤੇਰੀ॥੨॥ਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਦਾਤੇਪੀਖਿਵਤਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆ
ਆਇਪ੍ਰਭੂਤਿਮੇਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਸਭਿਆ
ਸਪੁਜੀਜਨਿਕੇਰੀ॥੩॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰਕਰਤੇਸਭਿਵਸਿ
ਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈ
ਜਜਨਕੇਰੀ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹ
ਲਾ੪ ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈਬਹੁਰੰਗੀਦਹਦਹਦਿਸਿਚ
ਲਿਚਲਿਹਾਢੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਆਮਨੁਠਾਢੇ॥੧॥ਰ
ਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਲਾਲੇਕਾਂਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੈਮਸਤਕਿਦਾਗੁਦਗਾਨਾਹਮ
ਕਰਜਗੁਰੂਬਹੁਸਾਢੇ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਪੁੰਨੁਬਹੁਕੀਆਭਉਦੁਤਰੁਤਾਰਿ
ਪਰਾਢੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਹੀਤਿਨਕੂਰੇਗਾਢਨਗਾਢੇ॥ਜਿ
ਉਪਾਣੀਕਾਗਦੁਬਿਨਸਿਜਾਤੁਹੈਤਿਉਮਨਮੁਖਗਰਭਿਗਲਾਂਢੇ॥੩॥
ਹਮਜਾਨਿਆਕਛੂਨਜਾਨਹਆਗੈਜਿਉਹਰਿਰਾਖੈਤਿਉਠਾਢੇ॥ਹਮਭੂ
ਲਚੂਕਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਜਨਨਾਨਕਕੁਤਰੇਕਾਂਢੇ॥੪॥੭॥੨੧॥
੫੯॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁ
ਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤੁਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾ
ਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁੰਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨ
ਜਾਨਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁ
ਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪ
ਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕੁਹੈਹਰਿਨ
ਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ
੪ ਇਸੁਗੜਮਹਿਹਰਿਰਾਮਰਾਇਹੈਕਿਛੁਸਾਦੁਨਪਾਵੈਧੀਠਾ॥

ਦੀਨਦਇਆਭੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਰਿਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਡੀਠਾ॥੧॥ਰਾਮਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਿਗੁਰਲਿਵਮੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਮਿਲਿ
ਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਬਸੀਠਾ॥ਜਿਨਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਤਿਨਆਗੈਆ
ਣਿਪਰੀਠਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਹੀਅਰਾਅਤਿਕਠੋਰੁਹੈਤਿਨਅੰਤਰਿਕਾਰਕਰੀਠਾ॥
ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਹੁਦੂਧੁਪੀਆਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਫੋਲਿਫੁਲੀਠਾ॥੩॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਘਸਿਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਲੀਠਾ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਲੇਗੋਲੇਲਗਿਸੰਗਤਿਕਰੂਆਮੀਠਾ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਹਮਬੇਚਿਆਪੂਰੇਗੁ
ਰਕੈਆਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗਸੁਭਾਗੇ॥੧॥
ਰਾਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਰਾ
ਮਰਾਇਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਕਾਟਿਗੁਰੂਕਉ
ਮੇਰਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗੁਰਬਚਨੀਭਾਗੇ॥੨॥ਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕੁਆਨਿਜਲਾਏਗੁਰਗਿ
ਆਨਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੇ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਿਓਘਰਿਵ
ਸਤੁਲਹੀਮਨਜਾਗੇ॥੩॥ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆਧਾਰੀਤਿਨਜਮਜੋਹਨਿ
ਲਾਗੇ॥ਉਨਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਨਬੇਚਿਓਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭਾਗੇ॥
੪॥ਹਮਰਾਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਮਾਗੇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਕੀਲਜਪਾਤਿਗੁਰੂਹੈਸਿਰੁਬੇਚਿਓਸਤਿਗੁਰਆਗੈ॥੫॥੧੦॥
੨੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰ
ਕਾਰਅਗਿਆਨਮਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋ
ਗੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਧਨਿਧਨਿਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਕੈ
ਬਚਨਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਾਇਕੀਗੁਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬ
ਤਾਇਆ॥ਮੇਰਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਸਤਿਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਗਲਿਲਾ
ਇਆ॥੨॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਦੇਖਨਕਉਗੁਰਿਹਿਰਦੈਨਾਲਿਦਿਖਾਇ
ਆ॥ਸਹਜਅਨੰਦੁਭਇਆਮਨਿਮੋਰੈਗੁਰਆਗੈਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥੩॥
ਹਮਅਪਰਾਧਪਾਪਬਹੁਕੀਨੇਕਰਿਦੁਸਟੀਚੋਰਚੁਰਾਇਆ॥ਅਬਨਾਨ
ਕਸਰਣਾਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰਿਭਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੨੫॥
੬੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁ

ਅਨਾਥੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਆਗਾਵੈ। ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧੰਨੁ
ਗੁਰੂ ਜਿਵਾਵੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਿਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਠਾ
ਕੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ। ਹਮਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵ ਪਾਵ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿ
ਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ। ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ
ਭੁਖ ਨ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ
ਨ ਪਾਵੈ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥
੧੩॥੨੬॥੬੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ਜਪਿ
ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ। ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਰਾਮਾ। ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ। ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਰੰ
ਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ। ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ। ਵਡਭਾਗੀ ਮਿ
ਲੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ। ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ
ਹੁ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ। ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ। ਕਰਿ ਸੇ
ਵਾ ਸੰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ। ਮਿਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ ਧੁਰਿ ਕਰ
ਮਾ ॥੩॥ ਸਾਵਣਿ ਵਰਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ। ਮਨੁ ਮੋਰੁ ਕੁਹੁਕਿ
ਅੜਾ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮਿਲਿਆ
ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ।
ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ
ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨ
ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ। ਮੈ ਮੇਲੇ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ।
ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਸੰਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ।
॥੨॥ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ
॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀ
ਉ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ

ਜਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤੁ ਵੇਖਾ ਹਾਮਿਲਿ ਸੁਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਖਾਵਣਿ ਬਖਸ ਪਤਿ ਦੇਇ ਇਕਨ
ਆ ਦੇ ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ਇਕਨਾ
ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪
ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ
ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾ
ਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤ
ਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ
ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ
ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿ
ਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਇ ਮਿ
ਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੈ ਮੇ
ਲਹੁ ਸੰਤੁ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਰ
ਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅ
ਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾ
ਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਕਰਿ ਰੈਬਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪
ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ
ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ
ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗ

੧੦੦

ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਤੁ ਦੇਵੈ ਸਭੁ ਮੰਗੀ ਜੀਉ। ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਮੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਜੀਉ।੨। ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ
ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ। ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵ
ਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ
ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ
ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ।੩। ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾ
ਜਾ ਪਵਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ। ਆਪੇ ਸਰ
ਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ। ਵਡਭਾਗੀ
ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ।੪।੪।
੩੦।੬੮। ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾ
ਈਆ ਜੀਉ। ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਆ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ
ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ। ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ।੧। ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰ
ਤ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਰੇ ਜੀਉ। ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇ
ਰੇ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ। ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ
ਫੇਰੇ ਜੀਉ।੨। ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾ
ਉ ਜੀਉ। ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਉ ਜੀਉ।੩। ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ
ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭੁ ਆਸਾ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਾ ਜੀਉ
। ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ
ਜੀਉ।੪।੫।੩੧।੬੯। ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪
ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ। ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿ ਪੀਵਾ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਪਾ
ਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ।੧। ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ
ਜੀਉ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ। ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ
ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ।
੨। ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ। ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ
ਜੀਉ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ

ਜੀਉ ਮਤਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾ ਮਿਸਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਦੇਵਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ੨੦॥੭੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰਿ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥੭੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ

ਜਨਮਿਪੰਖੀਸਰਪੁਹੋਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਵਰਬ੍ਰਿਖਜੋਇਓ॥੧॥ਮਿ
ਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਈਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗਰਭਹਿਰਿਖ
ਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮ
ਾਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾ
ਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆਗਿਮਾਨੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤੁ
ਮਰਹਿਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੁਝਤੇਹੋਗੁ॥ਅਵ
ਰਿਨਦੂਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥੭੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਵਹੁਨਾਮੁ॥ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ॥ਫਲੁਪਾਵਹਿ
ਮਿਟੈਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਸੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪ
ਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥ਤਾਤੂਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆ
ਣਪਸਗਲੀਤਿਆਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅ
ਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਉਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸੁ
ਕੀਓਟ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ॥੩॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨੋ
ਜਾਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵਹੁਆ
ਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥੭੪॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾ
ਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ
॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ
॥ਸੰਤਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟ
ਲੁਅਛੇਦ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁ
ਜੀਅਕੈਸਾਥਿ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿ

ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾ
ਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੫॥੭੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ
ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ
ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬਿਸੁਰ
ਤਿ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾ
ਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥
੩॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥੭੬॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਨ
ਹਾਰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਸੁ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ
ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ
ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ
॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ
॥੪॥੭॥੭੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗ
ਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨਿ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ [illegible] ॥ ਅਘ ਦੂਰ [illegible]
ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਏ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਜਨ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ [illegible] ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥ ਏਕੋ
ਮਨਿ ਏਕੋ [illegible] ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੭੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪ
ਟਾਏ ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
ਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ
ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ ਹਉ
ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥ ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿ
ਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿ
ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥
੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥
ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ
ਤਾ ਝੋਲਾ ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪ ਮਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀ
ਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿ
ਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮੀਤੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿ
ਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥
੮੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅ
ਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓ

ਤਾਪਿ ਨ ਪੋਹੈ ਕਛੁ ਸਮੈ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਧਨ ਬਰਿਭੁ ਜਨੁ ਦੇਖੁ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬਿਗੁ ਪਹਨੁ ਮਾਇ
ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮਾ ॥ ਓਨ੍ਹ੍ਹ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ੍ਹ੍ਹ
ਦੂਖੁ ਸਹਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਰਾ
ਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨ
ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥
੮੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿ
ਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥
ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਵਹੁ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥
ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰ
ਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥੮੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਹੁ
ਲਪਟੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ
ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ
ਜੀਤੁ ਅਰੁ ਹਾਰਿ ॥ ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ
ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੈ
ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਰ
ਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ

ਭੁ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੈ ਕਾਟੇ ਜਾਲਿਸਾ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ
॥੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ ਜੋ
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਸ
ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾ
ਸਿ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਿਸੰ
ਗਿ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ
॥੪॥੧੪॥੮੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ
ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿ
ਆਰੀ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿ
ਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥ ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆ
ਗਾਧਿ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ ਬਨਸਪ
ਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ ਆਨ ਨ ਰਸ ਕ
ਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ
ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥ ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿ
ਸਾਹੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ

ਰਤਿ ਸੋ ਰਾਤੇ ਹੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮੁਸਾਹਿ ਜਨ ਜੋ ਸਉਤੇ ਜਾਗੇ ਹੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਖਿਆ ਸਾਧਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਬਿਸਮਾਦੋ ॥ ਕ
ਹਹੁ ਸੁਖਿ ਬਿਖਿਆ ਚਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਦੇ ਨਜਾਗੇ ॥ ਕਹੁ ਦੇਹੁ ਸੁ
ਦਰਸਾਵੋ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾ
ਇਆ ॥ ਕਿਰਿ ਕਿਰਿ ਪਾਹਨ ਘਸੇ ਖੇਸਾਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਾ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ
ਸੰਗਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆ
ਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ
ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ ਸੰਤਨ
ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ
ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ
॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਜਹ ਪੇ
ਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ
ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਰ
ਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਿਆਪਤ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥
ਬਿਆਪਤ ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ ਬਿਆਪਸਿ
ਲੋਭਾ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਓਟਿ

੧੦੪ ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਿਆਪਤਿਅਨੁਭੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥ਧਿਆਪਤਿ
ਪੁਰਿਕਲਤ੍ਰਿਸਗਿਰਤਾ॥ਧਿਆਪਤਿਭਸਤਿਧੋਨ੍ਹਿਆਰੁਧਸਤਾ॥ਧਿ
ਆਪਤਿਭੁਪੁਤ੍ਰੇਬਲਿਮਭੁਮਸਤਾ॥੨॥ਧਿਆਪਤਿਭੁਸਿਰਿਕਅਰੁਰੰਗਾ॥
ਧਿਆਪਤਿਗੀਤਿਨਾਭਸੁਇਸੰਗਾ॥ਧਿਆਪਤਿਸੇਜਿਮਹਲਿਸੀਗਾਰੁ॥
ਪਾਚਿਭੁਤਿਧਿਆਪਤਿਅੰਧਿਆਰੁ॥੩॥ਧਿਆਪਤਿਕਰਮਕਰੈਹਉ
ਫਸਾ॥ਧਿਆਪਤਿਗ੍ਰਿਸਤਿਧਿਆਪਤਿਉਦਾਸਾ॥ਆਚਾਰਿਬਿਉਹਾ
ਰੁਧਿਆਪਤਿਇਹੁਜਾਤਿ॥ਸਭੁਕਛੁਧਿਆਪਤਿਬਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਿ
॥੪॥ਸੰਤਨਿਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ
ਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਧੂਰਿਸੰਤਪਾਈ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਨਆਵੈ
ਮਾਈ॥੫॥੧੯॥ ਦੂਜੀ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਕਾਰ॥ਸ੍ਰਵਣਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰ॥ਰਸਨਾਸੋ
ਈਲੋਭਿਮੀਠੈਸਾਦਿ॥ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਮ
ਹਿਕੋਈਜਾਗਤੁਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁਵਸਤੁਓਹੁਅਪਨੀਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਗਲਿਸਹੇਲੀਅਪਨੈਰਸਿਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹਅਪਨੇਕੀਖਬਰਿਨਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨਹਾ
ਰੁਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥ਸੂਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਿਹਾਰੇ॥੨॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਬਾਪੁਨਮਾ
ਈ॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ॥ਦਰਬਿਸਿਆਣਪੁਨਾਓਇਰਹਤੇ॥ਸਾਧਿ
ਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਿਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ॥ਸੰਤਨਿ
ਧੂਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤਿਪੂੰਜੀਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲੁ॥ਇਹਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਧਨੁਮਾਲੁ॥
੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨੦॥੯੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਜਾਕਾਕੀਆ
ਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸੁਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ਕਹੁਬੇਨੰਤੀਅਪੁਨੇਸ
ਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥ਕਾਜਤੁਮਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਊਚਰਾ
ਜਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਗਲਭਗਤਿਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਬਿਆਪਤਿਪੂਰ

ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨੀ॥੨॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਡੇਰਾਢਹੈ॥
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਜਮੁਕਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਹੋਤਸੂਕੇਹਰੇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿ
ਡੂਬਤਪਾਹਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਕਉਸਦਾਜੈਕਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪ੍ਰਾ
ਨਅਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥
੪॥੨੧॥੯੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਾਹੀ
ਮਨੁਡੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥੧॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਜਾਸਚਿ
ਰਾਤੇ॥ਸੀਤਲਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪ੍ਰਭੁਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪੈਹ
ਰਿਨਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖ
ਮਿਟੇ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੰਧਨਤੇਛੁਟੇ॥੨॥ਸੰਤਕਿਰਪਾਤੇਮਿਟੇਮੋਹਭਰਮੁ॥
ਸਾਧਰੇਣਮਜਨਸਭਿਧਰਮੁ॥ਸਾਧਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਗੋਵਿੰਦੁ॥ਸਾਧਾਮ
ਹਿਇਹਹਮਰੀਜਿੰਦੁ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕਿਰਪਾਲਧਿਆਵਉ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਤਾਬੈਸਣੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੨੨॥੯੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ
੫ ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ॥ਕੇਵਲੁਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤੁ॥ਤਜਿ
ਅਭਿਮਾਨੁਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਆਠਪਹਰਪੂਜਹੁਗੁਰਪੈਰ॥੧॥ਅਬਮ
ਤਿਬਿਨਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ॥ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਨੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਨਿਧਾਨੁ॥ਰਾਖਨਹਾਰਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨੁ॥
ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆਵਣਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈ
ਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭ
ਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤਪ
ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁ

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥੯੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੁਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਿ
ਟਹਿ ਕਲੇਸ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਐਸਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਸੋ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾ
ਣਾ ॥੨॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥ ਏਕੋ
ਲਿਵ ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿ
ਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿ
ਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥੯੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁ
ਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਅਗਮ ਅ
ਗੋਚਰ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥੯੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
ਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥਿ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ
ਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਕੈ
॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਉ ਕਾਹੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਕਾਹੇ ਸੁਖ

ਜਾਨਕਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਿਆਕਾਸੁ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਤਿਨੀਅਪਰ

ਗਾਸਿ॥ਤਾਕੀਬਖਸਿਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥੨॥ਆ

ਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕੀਸ

ਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂ

ਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸੇਵਕੁਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾਨਕ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਮਰਥੁ॥੪॥੨੬॥੯੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁ

ਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿ

ਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨ

ਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕ

ਰਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ਮੰਤ੍ਰੁਤੰਤ੍ਰੁਅਉਖਧੁ

ਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਰੰਗਿ॥

ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖ

ਟਿਓਜਾਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨ

ਹੋਇ॥੪॥੨੭॥੯੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਸਤਪੁ

ਨੀਤਹੋਹਿਤਤਕਾਲ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਰਸਨਾਰਮਹੁ

ਰਾਮਗੁਣਨੀਤਿ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲਿਖੁਕਾਗਦਿ

ਮਸੁਦਾਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇ

ਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿਮਰਤਰਾਮਨਾਹੀਜਮਮਾਰ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨ

ਜੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰ

॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰ॥ਆਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸਿ॥ਰਾਮਨਾਮ

ਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸਿ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭ

ਗੁਣਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ॥੪॥

੨੮॥ ੯੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪਰਾਇਓ ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥

ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਕਹਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ ਜੋ

ਬਿਬਰਜਤ ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠੁ ਬਾਤ ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥

ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅ

ਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕ

ਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥ ੨੯॥ ੯੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥

੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇ

ਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥

੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥

੩੦॥ ੧੦੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ

ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ

ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ

ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿ

ਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇ

ਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥ ੩੧॥ ੧੦੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥

ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਜਾਸੈ

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸ

ਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ

ਹਰਿਚਰਨਨਿਧਾਨੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਚਿਤਾਰਿ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥੨੨॥੧੦੨॥ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈਸਮੀਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਹੁਕਾਕੀਕਮੀਆ॥੧॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਰਸੁਹਰਿਰਸੁਹੈਆਇਓ॥ਸੋਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ॥੨॥ਜਾਕਾਕਹਿਆਦਰਗਹਚਲੈ॥ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਰਿਲੈਆਵੈਤਲੈ॥੩॥ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੨੩॥੧੦੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈ॥ਤਾਕਉਕਾੜਾਕਹਾਬਿਆਪੈ॥੧॥ਸਹਜਿਅਨੰਦੁਹਰਿਸਾਧੂਮਾਹਿ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਾਕਉਚਿੰਤਾਕਤਹੂੰਨਾਹਿ॥੨॥ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਭਰਮਾ॥ਤਾਕੈਕਛੂਨਾਹੀਡਰੁਜਮਾ॥੩॥ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਗੁਰਿਨਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੨੪॥੧੦੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਹਿਥਾਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਨਾ॥੧॥ਸਹਜਕਥਾਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਲੈਭੁੰਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਥਾਨੁਨਿਰਾਲਾ॥ਤਾਕੀਧੁਨਿਮੋਹੇਗੋਪਾਲਾ॥੨॥ਤਹਸਹਜਅਖਾਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗੀਸੰਤਾ॥੩॥ਹਰਖਅਨੰਤਸੋਗਨਹੀਬੀਆ॥ਸੋਘਰੁਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆ॥੪॥੨੫॥੧੦੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਵਨੁਰੂਪੁਤੇਰਾਆਰਾਧਉ॥ਕਵਨੁਜੋਗੁਕਾਇਆਲੇਸਾਧਉ॥੧॥ਕਵਨੁਗੁਨੁਜੋਤੁਝੁਲੈਗਾਵਉ॥ਕਵਨੁਬੋਲੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨੁਸੁਪੂਜਾਤੇਰੀਕਰਉ॥ਕਵਨੁਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਰਉ॥੨॥ਕਵਨੁਤਪੁਜਿਤੁਤਪੀਆਹੋਇ॥ਕਵਨੁਸੁਨਾਮੁਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥੩॥ਗੁਣਪੂਜਾਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਸਗਲਘਾਲਿ॥ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਦਇਆਲਿ॥੪॥ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਜਿਸਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨੬॥੧੦੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕੋਗਰਬਾ॥ਰਾਜਮਿਲਖਨਹੀਆਪਨਦਰਬਾ॥੧॥ਆਪਨਨਹੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ਆਪਨਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਆਪਨਨਹੀਭਾਈ॥ਇਸਟਮੀਤਆਪਬਾਪੁਨਮਾਈ॥੨॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁਰਿਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥ਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸਕਾਹਰਿਰਾਇਆ॥੪॥੨੭॥੧੦੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਮੇਰੇਮਾਥੇ॥ਤਾਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਰੇਣੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿਮੀਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੨੮॥੧੦੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥ ੧੦੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ

ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ॥ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਭ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਤੋਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਗਏ ਰੋਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਤਿ ਪੁ
ਨੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੀਸੋ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਗਲੇ ਲੀਨਾ ॥੨॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਦਇਆਲਾ ਪੂਰਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫੫॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋ
ਟਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੫੬॥
੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ
॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ
ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾ
ਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੫੭॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ
ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ
ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥
ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜੀਵਨ
ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
੪॥੫੮॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ
ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਵਡ

ਦੀਨੁਸੇਵਕੁਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਮੁਲਗਤਿ
ਸੁਖੁਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮੁਤੁਮੈਸਭਗਤੁਪਰਦਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਧਾਰੈ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਨਾਮਸੰਗਿਤਾ
ਕਾਮਨੁਲਾਗੁ॥੪॥੫੦॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਤੇਧਾਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖੁ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਸਭਤ
ਜਿਅਨਾਥੁਏਕਸਰਣਿਆਇਓ॥ਊਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥
ਦੂਖੁਦਰਦੁਭਰਮੁਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੫੧॥
੧੨੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਉ॥ਚਰਨ
ਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨ
ਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖੈ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿ
ਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੈ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕ
ਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਅ
ਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸ
ਹਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ॥੨॥
ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥
੩॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲੁ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲੁ
॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁ
ਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿ

ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਮੰਤ

॥ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥ ਅਨਦ ਭਏ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ

ਪਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ

ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰ

ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁ

ਖੁ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ

ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸ

ਗਲੇ ਜੀਅ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ

ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈ

ਸੇ ਢੋਰ ॥ ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥ ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ਸਾਧਸੰਗ

ਬਿਹੂਨਾ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦ

ਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਰੀਰ

ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ

ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥

੧੨੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾ

ਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟ

ਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥ ਅੰ

ਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ
ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ॥ ਸੋ ਧਨੁ
ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ॥੩॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ॥੪॥੫੭॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ॥੧॥ ਕਾਟੇ
ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਗੁਣਤਾਸਾ॥੨॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ
ਫੁਰਮਾਏ॥੩॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫ
ਲ ਫਲੇ॥੪॥੫੮॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪ ਗ
ਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ॥੧॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ
ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ
ਬਾਣੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦ
ਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥੪॥੫੯॥੧੨੯॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ॥
੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲ
ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰ
ਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ
ਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ॥੪॥੬੦॥੧੩੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮ

ਗਿਰਿਤ ਸਭੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਸਗ
ਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
੪॥੬੧॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ
ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ
ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
੧॥ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ
ਮਾਇਆ ॥ ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ
ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਕਰ
ਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
੪॥ ੬੪॥੧੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਣਿ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ
ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ਨਾਮੁ ਬਿਹੂਨੁ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ
ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਹੂਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹਿ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨ ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ
ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥ ੬੫॥੧੩੫॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਸਮਰਥੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰ
ਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥

ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਵਨੇਤ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋ
ਸਚਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥
੪॥੬੬॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐ
ਵਡਭਾਗੀ॥ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਜਾਕੈਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ
॥ਤਾਕਉਦੁਖੁਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਰਾਖੇਜਨਮ
ਹਿ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕਥੀਨਜਾ
ਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁ
ਨੀਜੈ॥ਦਾਸਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਜੈ॥੪॥੬੭॥੧੩੭॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ॥ਸਰਬ
ਕਲਿਆਣੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਜੁਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁ॥ਜੀਅਤੇਰੇ
ਕੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਣਗਾਉਅਨੰਤਾ॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥ਛੋਡਿਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖੁ॥ਮ
ਹਾਪਦਾਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥੩॥ਬਿਖਮੁਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨ
ਤਰੇ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੬੮॥੧੩੮॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭੁਧਾਰੇ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਹੋਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਤਿਗ
ਰੁਤੇਪਾਇਆਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੂਰਨਪਦੁਪਾਇਆ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਭੈਭਰਮੁਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੬੯॥੧੩੯॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥
ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਇ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰ
ਧਾਰੀ॥ਮਨਿਤਨਿਧਨਿਗੁਰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਹੋ
ਏਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥੩॥ਸੰਤਧੂਰਿਪਾ
ਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਟਤਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀ॥
੪॥੭੦॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰੈਦੁ

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਇ ਭੋਗ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਪਾਧਾ ਰੋਗ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਸੈ ਸੇ ਈਗ

ਮਾਖਾ ਜਾਲਿਖ ਬਿਖਿਮਈ ਅਖਿਏ ਨੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ

ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ

ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ

ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥੧੪੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ

ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾ

ਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥

੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇ

ਆ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥

੪॥੭੨॥੧੪੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ

ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋ

ਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭ

ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ

ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥

੧੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾ

ਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾ

ਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾ

ਨੰਦਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ

ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥੧੪੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰ

ਤ੍ਰਿਸਨ ਮਿਟੈ ਤਿ ਕਲੇਸਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥੧॥ ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਖ
ਬਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ
॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਦੁ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿ
ਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵ
ਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥੧੪੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾ
ਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥
ਦਾਸੁ ਸਲਾਮ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀ
ਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੭੬॥੧੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ
ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾ
ਨੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭੭॥
੧੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿ
ਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀ
ਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀ
ਤਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾ
ਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ
ਕਾਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ
ਇ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭੮॥੧੪੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੇਲੋਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪ
ਦੁਦੀਤੁ॥੧॥ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਦੈਲੈਧਾਰਿਆ॥ਦੂਖਦਰਦਰੋਗਸਗਲਬਿਦਾਰਿਆ॥
੨॥ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਅਨਿਕਬਾਰ
ਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰਾ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੋਬਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥੪॥੭੯॥੧੪੯॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧ
ਸੰਗਿਸੁਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥ਜਪਿਹਰਿਚਰ
ਣਮਿਟੀਖੁਧਿਤਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਹਜਨਿਧਾ
ਨ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਹਿਭਗਵਾਨ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤ੍ਰਸਭਿਛਾਰੁ॥ਕਰ
ਣੈਹਾਰੁਰਿਦੇਮਹਿਧਾਰਿ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਭਰਮਭਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਅਟਲਇਹੁਧਰਮੁ॥੪॥੮੦॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੋਈ॥ਤਿਤੁਬਲਿਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਾਮ
ਰਮਣਤਰਣਭੈਸਾਗਰ॥ਸਰਣਿਸੂਰਫਾਰੇਜਮਕਾਗਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਦੀ
ਓਹਰਿਨਾਮੁ॥ਇਹਆਸਰਿਪੂਰਨਭਏਕਾਮ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਾਈ॥੩॥ਮਾਨਮੋਹਖੋਏਗੁਰਿਭਰਮ॥ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
॥੪॥੮੧॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਰੀ॥ਦੁਖਿ
ਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਤੇਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀਵਡਿਆਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿ
ਲੈਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਗਿਰਸਤਚਿਤਾਰੇਨਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਰਨਠਾਉ॥
੨॥ਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਆਨਸੁਖਾਨਹੀਆਵਹਿਚੀਤਿ॥੩॥ਸਦਾਸ
ਦਾਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥੪॥੮੨॥੧੫੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਲਏਨਿ
ਵਾਰੇ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਰਸੁਰਮਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਸਰਬਕਲਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥

੧੨ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰਿ ਪਾਰਿਉ ਤਾ ਰਣਿ ਹਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ
ਕਬਹੀ ਮਨਿ ਤੇਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਰਹਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਉਰਤਿ ਸਿਅ
ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥੧੫੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾ
ਮੁ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥
੨॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥
੧੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ
ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸ
ਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ
ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾ
ਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੩॥੮੬॥
੧੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾ
ਤੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ ਡ
ਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ

ਨਾਮੁ ਨਾਮੀ ਮਿਲ ਤੁਮ ਤੁ ਦਾਸੁ ਜਿਸ ਅਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਗਿਰਾਸੁ ॥ ਥਾਮੀ ਤੁਸਾ
ਜਨੁ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਆਮ ਕੀਨ ਨਾਨਕ ਟੇਕਿ ॥੪॥੮੭॥੧੫੭॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿ
ੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰ
ਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ
ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾ
ਪੁ ॥੪॥੮੮॥੧੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾ
ਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿ
ਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ
॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਾਗੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਨਾਮੁ ॥
੩॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ
ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗੁ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾ
ਗੁ ॥੪॥੯੦॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ
ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ
ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥

੧੧੩ ਬੈਕੁੰਠਉ ਨੇੜਾ ਪਾਇਇ ਭਗਵਾਨੋ ॥ ਗਉਤ੍ਰਾਰਿ ਸਿਧਿ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ
ਰਾਮ ਧੰਨੁ ਕਰਿ ਪੁਨੀ ॥ ਸਉ ਟਕਉ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੁਨੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ੍ਰ ॥੪॥੯੧॥੧੬੧॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰੀਅਤੁ ਪੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾ
ਇਣੁ ਪੀਵਤੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ
ਨ ਪਾਪੁ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤਿ
ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
੫ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ
ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਪੂਤੁ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤੁ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ
ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾ
ਰ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰ
ਤਾਪ ॥੨॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਿ
ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਾਨਿ ਲੇ
ਤਿ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ

ਗਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਉਪਦੇਸੁ ਗੋਵਿੰਦਿ ਭਗਤਨਾਮੁ ॥ ਮਨ
ਕਰਿ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਜਾਗੁ ਕੇਸੁ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਤਪਤਿ ਸਦ ਮਿਟਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ
ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧ ਕਰਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰ
ਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣਨਿਧਾਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੯੫॥੧੬੫॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ
ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ
ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾ
ਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ
ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤ
ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋ
ਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾ
ਧਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥੧੬੭॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥ ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅ
ਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥
ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਸਰਣਿ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੯੮॥੧੬੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਹਾਰਾਜ ਦੂਖ ਕੀਤੇ ਨਿਆਪਿ ॥ ਆਪੀ ਕਉ ਲਾਗੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ

ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇੜਾ ॥੧॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ
ਰਹਾਉ ॥

ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪ

ਪਾ ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬੰ

ਧੇ ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬ

ਰਿ ॥ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥੧੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ

੫ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ

ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ ਸਾਧ ਧੂ

ਰਿ ਕਰਿ ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ

ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ

ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾ

ਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥੧੭੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆ

ਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨੁ ਮਨੁ ਕਾਨੀ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ

ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇ

ਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਾ

ਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ

ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮੁ

ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੨॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨੇਤ੍ਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਭਰਮੁਗਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿਆਬਿਹਾਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਸੋਜੀਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ॥੨॥
੧੦੩॥੧੭੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇਰੇਨੇਤ॥ਧਨੁ
ਓਇਭਗਤਜਿਨਤੁਮਸੰਗਿਹੇਤ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਲਹੀ
ਐ॥ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਜਸੁਕਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤੂਹੈਮਸਲਤਿਤੂਹੈਨਾਲਿ॥ਤੂਹੈਰਾਖਹਿਸਾਰਿ
ਸਮਾਲਿ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਹਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖੈਮੇਰੋਭਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਆਪਿਇਹੁਥਾਨੁਵਸਿਜਾਕੈ॥ਆਠਪਹਰਮਨ
ਹਰਿਕਉਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਜਾਕਉਆਪਿਕਰ
ਹਿਫੁਰਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤਨਾ
ਨਕਰਾਮਨਾਮਸਮਾਲਿ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲਿ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥੧॥ਰਾਮੁ
ਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਇਆਕਰੀਪੂਰਨਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੨॥
੧੦੬॥੧੭੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥
ਗਰਧਪਵਾਗੂਲਾਹੇਪੇਟਿ॥ਬਿਨੁਕਰਤੂਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐ॥ਮੁਕ
ਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕੁਕਰਤ
ਇਸਨਾਨਾ॥ਛੁਰੀਕਾਢਿਲੇਵੈਹਥਿਦਾਨਾ॥੨॥ਬੇਦੁਪੜੈਮੁ
ਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਆਕੁਹਤਨਸੰਗੈਪਰਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੪॥੧੦੭॥
੧੭੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨ
ਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟ
ਦੂਤਪਰਮੇਸਰਿਮਾਰੇ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਾਦਿ

ਸਾਹਿਸਭੁਞਾਸਿਕਰਿਦੀਨੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਨੋ॥੨॥ਨਿ
ਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਭਗਵਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨਾ॥੩॥
ਸਰਣਿਪਰੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
੪॥੧੦੮॥੧੦੭੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਸੰਗਿ
ਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ਹ
ਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਡੂਬੈਨਿਹਜਲਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲ
ਫਲਾ॥੧॥ਸਭਭੈ ਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿ
ਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਹੀ
ਤ੍ਰਾਸ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁਨਲਾ
ਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਿਘ
ਰਿਵਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਊ
ਤਮੁਹੋਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨ
ਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੪॥
੧੦੯॥੧੦੭੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤ
ਲਮਨਿਭਏ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਗਲਿਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪ
ਤਮਨੁਭਏਅਨੰਦਾ॥ਰਸਿਗਾਏਪ੍ਰਭੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਖੇਮੁ
ਕੁਸਲੁਭਇਆਘਰਿਆਏ॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਿਗਈਬ
ਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤੁਪੇਖਤਹੀਦਰਸੁ॥ਧਨੁ
ਮਸਤਕਚਰਨਕਮਲਹੀਪਰਸ॥ਗੁਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸੁ
ਫਲਇਹੁਕਾਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥
੨॥ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਗਿ
ਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥੩॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਜਬ
ਪਾਇਆ॥ਤਬਢੂਢਨੁਕਹਾਕੋਜਾਇਆ॥ਅਸ
ਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ

ਸੁਖੁਥਾਸਨਾ॥੪॥੧੦॥੧੮੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਕੋਟਿਮਜਨੁਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਜਾ
ਮਨਿਵਸਿਓਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੧॥ਸਗਲਪਵਿਤਗੁਨਗਾਇਗੋਪਾਲ
॥ਪਾਪੁਮਿਟਹਿਸਾਧੂਸਰਨਿਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੁਉਰ
ਧਤਪੁਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਿਕਲਾਭੁਮਨੋਰਥਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਰਸਨਿਆਰਾਧੇ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਜੋਗੁਗਿ
ਆਨੁਸਿਧੁਸੁਖੁਜਾਨੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਭੁਸਿਉਮਨੁਮਾਨੇ॥੩॥
ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੈਬੀਚਾ
ਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੧੧॥ [illegible]॥੧੮੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਚਰਨਕਮਲੁਗੁਰਿਰਿਦੈਬਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਮੁ॥ਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਲਿ
ਕਾਮੁ॥੨॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਿਭਏ॥ਜਨਮੁ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਹਾਭੈਭਾ
ਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੨॥
੧੮੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿ
ਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਬਾਪੁਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਸਰਨਿਉਬਰੈਸਭਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂਰਨਸਚੁਸੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਿਬਸਿਆਕਰਨੈਹਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨਸੇ
ਆਤਮਸੁਖਸਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾਥੇ॥੩॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਪ੍ਰਭਕੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੩॥੧੮੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਭਪਰੋ॥ ਰਾਮੁਕੋਬਲੁਪੂਰਨਭਾ
ਈ॥ਤਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕਾਈ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵੈਦਾਸੁਹਰਿ
ਮਾਈ॥ਸੋਸੋਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭਿਪਤਿ
ਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਨਿਰਭਉਗਾਈ॥੨॥੧॥੧੧੪॥੧੮੪॥

੧ ਰਹਾਉ

ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਭੁਜਬਲਿਬੀਰੁਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖੁਸਾ
ਗਰੁਗਰਤਿਪਰਤਿਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨ
ਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰੁਨਹੀਆਰਤਿਦੁਆਰਿਰਟਤਿਪਿੰਗੁ
ਰੀਆ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਰਣਾਮੈਸਾਜਨਮੀਤੁ
ਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗਹੁਨਾਨਕ
ਭੈਸਾਗਰਸੰਤਿਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੨॥੨॥੧੧੫॥੧੮੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੫ ਦਯੁਗੁਸਾਈਮੀ
ਤੁਲਾਤੂੰਸੰਗਿਹਮਾਰੈਬਾਸੁਜੀਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਨਾ
ਧ੍ਰਿਗੁਰਹਣਾਸੰਸਾਰਿ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖ
ਬਲਿਹਾਰ[illegible]॥੧॥ਹਸਤਿਅਲੰਬਨਦੇਹੁਪ੍ਰਭੁਗਰਤਹੁ
ਉਧਰੁਗੋਪਾਲਿ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਮਤਿਥੋਰੀਆਤੂੰਸਦਹੀ
ਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾਕਵਨਬਿ
ਧੀਬੀਚਾਰ॥ਸਰਣਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਊਚੇਅਗਮਅ
ਪਾਰਿ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮੁ
ਮਹਾਰਸੁਮਾਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਭਏਕੇਸਵਾਸੇਜਨਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾ

ਨਅਧਾਰਿ॥ਸਾਧਿਸੰਗਿਨਾਨਕਭੈਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰਿ॥੫॥੧॥
੧੧੬॥੧੮੬॥ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੫ ਰੰਡੇਏਕਿਆਛੰਤਕੇ
ਧਾਰਿ॥ ਤੇਰੇਈਰਮਪਿਆਰੇਮਾਏ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖ
ਸਹਜੁਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਿਬਨਿਫਿਰਤਿਖੋਜਤਿਬੈਰਾਗੀ
॥ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡ
ਭਾਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਹੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿ
ਆਹੈ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਜਿ
ਨਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਹੀ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਤਿਹਮੂਲੇਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ
॥ਬਿਨਉਸੁਨਉਪ੍ਰਭੁਊਚਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮਾਗਤੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇ
॥੪॥੧॥੧੧੭॥੧੮੭॥ ॥
॥ ॥
॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫. ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿ
ਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀ
ਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਿਤੇਆਈ॥ਨਾਹਨਿਦਰਬੁਨਜੋਬਨਿ
ਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੧॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈ
ਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਿਕਉਹਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥ਦੀਨਦਇਆਲ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥
੨॥੧॥੧੧੮॥੧੮੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਮਿ
ਲਬੇਕਉਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਈਲਾਗਉਮੋਹਿਕਰਉਬੇਨ

ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ॥ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵੈਰਾਗੀ॥੧॥ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ॥੨॥੨॥੧੧੯॥੧੮੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ॥ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ॥ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ॥੧॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ॥੨॥੩॥੧੨੦॥੧੯੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ॥ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ॥੧॥ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ॥ਆਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ॥੨॥੪॥੧੨੧॥੧੯੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਂਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ॥ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ

ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥ ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥੧੯੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਐਸੋ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥ ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥ ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ਗੁਰਿ ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਇਕ ਠਾਈ ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥ ਏਕੈ ਕਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥੧੯੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇ

ਗਾ ਨਿਤੁ ਜਪਿ ਮਿਲਿਆ ਵਡੁ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ
ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥ ੩॥੧੨੪॥੧੯੪॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ਸਭ ਗੁਨ
ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਖੇਦੁ
ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾ
ਕੀ ਓਟਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋ
ਹਿ ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥
੧੨੫॥੧੯੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਰਾਇਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ਏਕ ਮਹਲਿ ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬ
ਕਤਾ ਏਕ ਮਹਲਿ ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਮਹਲਿ ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਏਕ ਮਹ
ਲਿ ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ਖਿਲਾ
ਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥
ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ
ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ
ਸੋਈ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪ
ਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥
੧੯੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿ
ਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ
ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੈ

ਕਾਲੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਤੇਰੈ ਸੋ ਤਸੁਆ ॥ ਨਾਗੇ ਆਇਓ ਨਾਗੁ ਸਿਧਾਸੀ ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੁਆ ॥੧॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂ ਲਉ ਹੂਆ ॥ ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ ਤਨੁ ਖੀਨਸੁਆ ॥ ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚੁਆ ॥੩॥ ਜਗੁ ਐਸਾ ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਤਜਿ ਗਰਬੁਆ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਪੁਆ ॥੪॥੬॥੧੨੭॥੧੫੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥੧੫੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲਿ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥੧੫੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥

੧੧੯

ਸੋਈਹੋਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰੁਨਕਿਨਹੀਕੀਤਾ॥ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਭਗਤਿਸਿਮੋਹਿਆ
ਜਾਗਤਿਨਹੀਸੂਤਾ॥੨॥ਬਾਂਧਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇ
ਆਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਹਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਜਿਸਨੋਤੁਮਹਿ
ਦਿਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੂਰਿਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖੁ
ਨਾਨਕੁਇਹੁਬਾਛੈ॥੪॥੯॥੧੩੦॥੨੦੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਹਉਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਕੇਵਲੁਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਤਾਕੀ
ਕੇਤਕਗਨੀਐਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਤਿਨਾਸੰਗਿਉਨ
ਸਮਸਰਿਅਵਰੁਨਦਾਤੇ॥੧॥ਜਗਤਉਧਾਰਣਸੇਈਆਏਜੋਜਨਦਰਸਪਿਆਸਾ॥
ਉਨਕੀਸਰਣਿਪਰੈਸੋਤਰਿਆਸਾਧਸੰਗਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੨॥ਤਾਕੈਚਰਣਿਪਰਉਤਾਜੀ
ਵਾਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲਾ॥ਭਗਤਨਕੀਰੇਣੁਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲਾ॥
੩॥ਰਾਜੁਜੋਬਨੁਅਉਧਜੋਦੀਸੈਸਭੁਕਿਛੁਜੁਗਮਹਿਘਾਟਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਆ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥
੨੦੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓ
ਗੁਰਤੇ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀ
ਇਸੁਤਨਮਹਿਰਵਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਨਮਸਕਾਰਾ॥ਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾ
ਕਾਨੀਦ੍ਰਿੜਿਓਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥ਪੰਚਚੇਲੇਮਿਲਿਭਏਇਕਤ੍ਰਾਏਕਸੁਕੈਵਸਿ
ਕੀਏ॥ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਆਗਿਆਕਾਰੀਤਬਨਿਰਮਲਜੋਗੀਥੀਏ॥੨॥
ਭਰਮੁਜਰਾਇਚਰਾਈਬਿਭੂਤਾਪੰਥੁਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆ॥ਸਹਜਸੂਖ
ਸੋਕੀਨੀਭੁਗਤਾਜੋਠਾਕੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥੩॥ਜਹਭਉਨਾਹੀਤਹਾਆ
ਸਨੁਬਾਧਿਓਸਿੰਗੀਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਡੰਡਾਕਰਿਗ੍ਰਹਿਓ
ਜੁਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥੪॥ਐਸਾਜੋਗੀਵਡਭਾਗੀਭੇਟੈਮਾਇਆਕੇਬੰਧ
ਨਿਕਾਟੈ॥ਸੇਵਾਪੂਜਾਕਰਉਤਿਸੁਮੂਰਤਿਕੀਨਾਨਕੁਤਿਸੁਪਗਚਾਟੈ॥
੫॥੧੧॥੧੩੨॥੨੦੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ

ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸ

ਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾ

ਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥

ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਨਾਨਕ

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥

੨੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ

ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ

ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵ

ਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਕੀ ਗਤਿ

ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇ

ਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿ

ਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥

ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥

੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥

੨੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ

ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ

ਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅ

ਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ

ਤੁਮਾਰੇਤੁਮੁਜਾਨਹੁਅਪਨੀਭਾਤੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਹੁਸੰਗੇਤੇਤੇਪਗਾ
ਰੇ॥੨॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭੁਤੁਮਸਮਰਥਾ ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥੇ॥ਐਸਾਨਿਧਾ
ਨੁਦੇਹੁਮੋਕਉਹਰਿਜਨੁਚਲੈਹਮਾਰੈਸਾਥੇ॥੩॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕਉਗੁਨੁਕੀਜੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਮਨੁਜਾਪੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਰਿਭੇਟੇਮਨਤਨਸੀਤ
ਲਧ੍ਰਾਪੈ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥੨੦੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਦੇਵ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਟਿਜੇਵਰੀਕੀਓਦਾਸਰੋਸੰਤਨਟਹਲਾਇਓ॥ਏਕਨਾਮਕੋਥੀਓਪੂ
ਜਾਰੀਮੋਕਉਅਚਰਜੁਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਰਬਉਜੀ
ਆਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਮਨਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆ
ਅਨਭੈਠਹਿਰਾਇਓ॥੨॥ਮਾਨਿਆਗਿਆਸਰਬਸੁਖੁਪਾਏਦੂਖਹਠਾਉ
ਗਵਾਇਓ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਿਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਸਭੁਆਨਦਰੂਪੁਦਿਖਾ
ਇਓ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਵਤਨਾਕਿਛੁਜਾਵਤਸਭੁਖੇਲੁਕੀਓਹਰਿਰਾਇਓ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਅਗਮਅਗਮਹੈਠਾਕੁਰਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਓ॥
੪॥੧੫॥੧੩੬॥੨੦੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਪੂਰਨੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕੀਓਟਿਗਹੀਜੈਰੇ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਹਰਿਤਾਕੋ
ਨਾਮੁਜਪੀਜੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗਹੁਹਰਿਜਨ
ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਪਾਈਐਰੇ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨਹੁਸੁ
ਖਿਦੁਖਿਓਹੀਧਿਆਈਐਰੇ॥੧॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਉਧਾਰੇਖਿਨਮਹਿਕਰ
ਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈਰੇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਿਸੁਭਾ
ਵੈਤਿਸਹਿਨਿਵਾਜੈਰੇ॥੨॥ਸਭਕੋਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਸਾਗਰੁਰੇ॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਤਿਸੁਕਰਤੇਪੂਰਿਰਹਿਓ
ਰਤਨਾਗਰੁਰੇ॥੩॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਆਮੀਘਟਿ

ਧਾਰਿਅੰਤਰਿ ਜਿਸੈ ਦੀਨੋ ਗਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਨ ਕੋਈ

ਹੋ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥ ੨੦੭॥ ॥

॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਸਰਬ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥੨੦੮॥ ॥

॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਿ ਗਏ ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ ੨੦੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

੧੨੧ ਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੨॥੧੪੦॥੨੧੦॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਦੀਬਾਨੁਹਮਾਰੋਤੁਹੀਏਕ॥ਸੇਵਾਥਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇ
ਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਚਾਕਰਲੈਲਾਇ
ਆ॥੧॥ਮਾਰੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁਸਾਧਿਆ॥
੨॥ਬਖਸੀਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕੁਨਾਮ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸ੍ਰਾਮ॥
੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭਲੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਊਜਲੇ॥੪॥੩॥
੧੪੧॥੨੧੧॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਰੇਓਲ੍ਹਾਨਾਮਕਾ॥
ਅਵਰਿਜਿਕਰਨਿਕਰਾਵਨੋਤਿਨਮਹਿਭਉਹੈਜਾਮਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਵਰਿਜਤਨਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਵਡੈਭਾਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਲਾਖ
ਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥ਆਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥੨॥ਅਹੰਬੁਧਿਕ
ਰਮਕਮਾਵਨੇ॥ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੂਨੀਰਿਬਹਾਵਨੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿ
ਰਪਾਕਰੈ॥ਨਾਮੁਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੈ॥੪॥੪॥੧੪੨॥੨੧੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਨੈਬਲਿਹਾਰਨੈਲਖਬਰੀਆ॥ਨਾਮੋਹੋ
ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਕੋਪ੍ਰਾਨਅਧਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀ
ਏਕ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਟੇਕ॥੧॥ਰਾਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੂੰਧਨੀ॥
ਤੂੰਨਿਰਗੁਨਤੂੰਸਰਗੁਨੀ॥੨॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਖੇ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਕੋਲਖੇ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ਨਾਨਕਤਕੀਆ
ਤੁਹੀਤਾਣੁ॥੪॥੫॥੧੪੩॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਰਮੁਮੋਹੁ
ਭਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ਸ
ਭਊਚਬਿਰਾਜਿਤਜਨਸੁਨੇ॥੧॥ਸਗਲਿਅਸਥਾਨਿਭੈਭੀਤਿ
ਚੀਨ॥ਰਾਮਸੇਵਕਭੈਰਹਤਕੀਨ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿ
ਫਿਰਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥੩॥ਬਲਿ
ਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕ
ਗਹੀ॥੪॥੬॥੧੪੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਮਨਿਰਾਮੁਨਾਮੁਗੁਨਗਾਈਐ।ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਹ
ਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਿਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਦੁਖੁਦਰਦੁ
ਅਨੇਰਾਭ੍ਰਮੁਨਸੈ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ।ਸੋਜਨੁਦੂਖਿਨਵਿਆਪੀਐ॥
੨॥ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੇਇ।ਸੋਉਬਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਕਉਪ੍ਰਭੁਮਇਆਕਰਿ।ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੈਨਾਮੁਹਰਿ॥੪॥੭॥੧੫੫॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮੁ।ਈਹਾਸੁਖੁਆਨੰਦੁਘਨਾਆਗੈਜੀ
ਅਕੈਸੰਗਿਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਰੋਗੁ।ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਰਾਜੁ
ਜੋਗੁ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ।ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥੨॥ਹ
ਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਇਆ।ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆ।ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥੪॥੮॥੧੫੬॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮੁਤਾਹੂਕਉਪੀਰ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ।ਤਾਕੈਕ
ਰਤਲਿਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥੧॥ਜੋਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਧਨੀ।ਕਿਛੁਨਾਹੀਤਾਕੈਕਮੀ
॥੨॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨਿਆ।ਸਰਬਸੂਖਰੰਗਮਾਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਜਾਕੈਗ
ਹਿਵਸੈ।ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੈ॥੪॥੯॥੧੫੭॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫ ਗਰਬੁਬਡੋਮੂਲੁਇਤਨੋ।ਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬੇਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਹੂਸਿਉਰੇਹਿਤਨੋ।ਹਾਰਜੂਆਰਜੂਆ
ਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾਚਰਨਕਮਲਰੰਗਿ
ਰਿਤਨੋ॥੨॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ॥੩॥੧੦॥
੧੫੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ।ਧਾਨੁਪ੍ਰਭਕਾਖਾਨਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਹੈਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ।ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਕਾਮੁਕਰੀ
ਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵਾ।ਗੀਤਚਰਿਤਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ਸਰਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜ
ਜੀਰਾ।ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰਾ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥੧੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹੈਕੋਈਐਸਾ
ਹਉਮੈਤੋਰੈ।ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁ
ਖੁਭਇਆਜੋਨਾਹੀਸੋਲੋਰੈ।ਰੈਣਿਅੰਧਾਰੀਕਾਰੀਆਕਵਨੁਜੁਗਤਿਜਿਤੁ
ਭੋਰੈ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾਰਿਆਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਿਟੋਰੈ।ਕਹੁਨਾਨਕ

ਕਿਰਪਾਭਈਜਾਪ੍ਰਿਅਸੰਗਤਿਨਿਧੁਸੌਂਰੈ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰਣਾਮਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈ
ਸਿਮਰਣਿਸੁਖੁਭਏ॥੧॥ਅਕਾਲਪੁਰਖੁਅਗਾਧਿਬੋਧਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿ
ਅਘਖਏ॥੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਮਇਆਧਾਰਿਨਾਨਕਉਧਰੇਕਮੁਖਏ॥
੩॥੧੩॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਮੇਰੇਮਨਿਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਸੁ
ਖੁਪਾਏ॥ਜਾਦਿਨੁਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾਤਅਜਾਏ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਏਕਰੈਣਕੇਪਾਹੁਨਤੁਮਆਏਬਹੁਜੁਗਆਸਬਧਾਏ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰ
ਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਰਵਰਕੀਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸਭੁਮੇਰੀਬਾਗਮਿ
ਲਖਸਭੁਜਾਏ॥ਦੇਵਨਹਾਰਾਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਹਿਹੋਤਪਰਾਏ॥
੨॥ਪਹਿਰੈਬਾਗਾਕਰਿਇਸਨਾਨਾਚੋਆਚੰਦਨੁਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਨਹੀਚੀਨਿਆਜਿਉਹਸਤੀਨਾਵਾਏ॥੩॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸਭਿਸੁਖੁਹਰਿਕੇਨਾਏ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇ
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਮੇਰੇਮਨਿਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਸੁਫਲੁਗੁਰੂਕੀਆਦਰਸਨ
ਕਉਬਲਿਹਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਗ੍ਰਾਸਮਨਿਲੇਤਾਤੇਤੇਹੀਗੁਨ
ਗਾਈਐ॥ਜਉਹੋਇਕਿਰਪਾਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਤਾਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪ
ਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਿਨਾਮੁਲਏਜਮਬੰਧਤੇਛੂਟਹਿਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਈਐ॥
ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲੁਪਾਈਐ॥੨॥ਨਾਮੁਇਸ
ਟੁਮੀਤੁਸੁਤੁਕਰਤਾਮਨਿਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਚਾਲੈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨੇ
ਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੈ॥੩॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਬਿਨਸੇਸਰ
ਬਅੰਦੇਸਾ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿਟਿਓਸਗਲਕਲੇ
ਸਾ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਲੇਹੀਕੀਬੁਝੀਹੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕ੍ਰੋਰੇਮਨੁਨਹੋਰੇ॥ਪਰੈਪਰੈਹੀਕਉਲੁਝੀ
ਹੇ॥੧॥ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਬਿਕਾਰੀ॥ਬੁਰਾਭਲਾ
ਨਹੀਸੁਝੀਹੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆਭਰਮਤਭਰਮਾਇਆਗੁ

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਤਉ ਗਾਇਓ ਅਨਿਕ ਬਿਧੈ ਤੀ ਮਤਿ ਭ੍ਰਮ ਥੀਓ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਜੀ ਦਰਸ ਏਹੀ ਮਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੈ ਮੋਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਓ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ॥ ਕਾਹੂ ਹੋ ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ॥ ਕਾਹੂ ਹੋ ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥ ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕਾ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥੧੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂਹੀ ਰਸ ਤੂਹੀ ਜਸ ਤੂਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰਗ ॥ ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂਹੀ ਧਾਨ ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਗੁਰਿ ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ॥ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੀ ਪੀਓ ਓਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ ਓਹੀ ਭਾਠੀ ਓਹੀ ਪੋਚਾ ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥ ਮਨਿ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥

॥ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁ
ਰੇ॥ਹਰਖਸੋਗਹਾਨਿਮਿਰਤੁਦੂਖਸੁਖਚਿਤਿਸਮਸਰਿਗੁਰਮਿਲੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਲਉਹਉਕਿਛੁਸੋਚਉਚਿਤਵਉਤਉਲਉਦੁਖਨੁ
ਭਰੇ॥ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਤਉਆਨਦਸਹਜੇ॥੧॥
ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਬੰਧਪਰੇ॥ਜਉਸਾਧੂਕ
ਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਭਏ॥੨॥ਜਉਲਉਮੇਰੋ
ਮੇਰੋਕਰਤੋਤਉਲਉਬਿਖੁਘੇਰੇ॥ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰਪੀਠਾਕੁਰ
ਕਉਤਬਹਮਸਹਜਿਸੋਏ॥੩॥ਜਉਲਉਪੋਟਉਠਾਈਚਲਿ
ਅਉਤਉਲਉਡਾਨਭਰੇ॥ਪੋਟਡਾਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਉਨਾ
ਨਕਨਿਰਭਏ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫
ਭਾਵਨੁਤਿਆਗਿਓਰੀਤਿਆਗਿਓ॥ਤਿਆਗਿਓਮੈਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿ
ਓ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਮਾਨਿਗੋਬਿੰਦੈਆਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਦੋਊਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਡਾਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓ॥ਸੰਪਤਹਰਖੁਨਆ
ਪਤਦੂਖਾਰੰਗੁਠਾਕੁਰੈਲਾਗਿਓ॥੧॥ਬਾਸਬਾਸਰੀਏਕੈਸੁਆਮੀਉਦਿਆਨਦ੍ਰਿ
ਸਟਾਗਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸੰਤਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓਪੂਰਨਸਰਬਾਗਿਓ॥੨॥ਜੋ
ਕਛੁਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਨੋਮਨਿਬੁਰੋਨਲਾਗਿਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੰਤਨਕੈਸੋਇਓਮਨੁਜਾਗਿਓ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਓੜਿਤੁਹਾਰੀਪਰਿਓ
ਆਇਓਸਰਣਾਗਿਓ॥ਨਾਮਰੰਗਸਹਜਰਸਮਾਣੇਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗਿਓ॥
੪॥੨॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਪਾਇਆਲਾਲੁ
ਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸ
ਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਥੀਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗ
ਲਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁ
ਸਾਰੀ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਰਿਦਅੰਤਰਿਡੋਲਨਤੇਅਬ

ਹੂਕੋ॥ਅਸੁਭਖਣਾਨਾਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਰੇਇਨਠੀਰੇਮੂਕੋ॥੨॥ਅਚਰਜੁਏਕੁ
ਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਲਾਹਿਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇਟਿ
ਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਪਰਾਈ॥੩॥ਕਹਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿ
ਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਭਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਲੈਰਾਖਿਆ॥੪॥੩॥
੧੬੧॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣੀ॥ਸ
ਰਬਲੋਕਮਾਇਆਕੇਮੰਡਲਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਮਹਾਪੁਰਖਨਿਇਉਕਹਿਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀ
ਨਿਸਤਾਰਾਸੂਖੁਨਕਿਨਹੀਲਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨਿਭਵਨਕੀਲਖਮੀਜੋਰੀਬੂਝਤ
ਨਾਹੀਲਹਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵੈਫਿਰਤੋਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥
ਅਨਿਕਬਿਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੋਜਲਤੋਕ
ਬਹੂਨਬੂਝਸਿਸਗਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀ
ਤਾਇਹੈਸਾਰਸੁਖੁਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮੁਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਜਨਕੀਧੂਰਾ॥
੪॥੪॥੧੬੨॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾ੫ ਮੋਕਉਇਹੁਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ ਮਹਲਾ
ਹੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕਮਾਨੋਜ
ਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ॥[illegible] ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓਕਵਨ
ਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਭੂਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥
ਭਰਮਮੋਹਕਛੁਸੂਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੈਖਰਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕ
ਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰ
ਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬੁਆਪੇਜਾਨੈ
ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇ
ਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੬੩॥
ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰੁਕ੍ਰਿਆਸਭੁ
ਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮੁਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮੁਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨ
ਪਾਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ
॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰੁਨਪਾ
ਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥

ਰ॥ਚਰਨਬੋਹਿਥਮੁਖੁਧਰਨੀਉਨ੍ਹਕੈਆਗੈਮਹਿਬੁਨਪਾਈ
ਐ॥ਬੁਝੈਤਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰਉਹੁਸਗਲੀਭਾਖਿਵਖ
ਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਕਹਿਓਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁ
ਪਾਰਿਗਿਰਾਮੀ॥ਗੁਰਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾ
ਮਹਲਾ੫ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨ
ਹੋਵੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆ
ਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁ
ਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇ
ਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥੧੬੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰ
ਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾ
ਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥
ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿ
ਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ
੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀ
ਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥
੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ
ਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀ
ਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾ
ਉਪਾਇਆਸੋਈਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ
ਆਸੋਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸੰਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥

ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਿਸੁ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥
ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ
ਜੀਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਦੇ
ਉ ਸੰਦੇਸਾ ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ
ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਰਣ ਪਖਾਲਿ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀ
ਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਨਿ
ਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਉ ਠਾਕੁਰ ਪ
ਹਿ ਕਹੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀ
ਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਾ
ਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀ
ਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ
ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਿ
ਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀ
ਉ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸ
ਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ
ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦਿ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪਿ ਕੀਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤਿ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸੁ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਉਜਲੁ ਲਘੀਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥

ਜੀਅਦਾਨੁਗੋਪਾਲਜਸੁਸੰਤਜਨਾਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਰਉਚਰੇਲਉਨਾਸਿਦ
ਮਿਲਦੋਸਾਧਾਸਿ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਮੀਠਹਰਿਗੁਣਗਾਉਜਿੰਦੂਤੂੰਮੀਠੇਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਸਾਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਮਿ
ਲੇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਰਿਸਾਦਸਭਿਫਿਕਿਆਤਨੁਮਨੁਫੀਕਾਹੋਇ॥
ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਜੋਕਰੈਫਿਟੁਸੁਜੀਵਣੁਸੋਇ॥੧॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਕੈਸਾਧ
ਕਾਤਰਣਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਰਾਧੀਐਉਧਰੈਸਭੁਪਰਵਾਰੁ॥੨॥
ਸਾਜਨੁਬੰਧੁਸੁਮਿਤ੍ਰੁਸੋਇਹਰਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਦੇਇ॥ਅਉਗਣਸਭਿਮਿਟਾਇ
ਕੈਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰੇਇ॥੩॥ਮਾਲੁਖਜਾਨਾਥੇਹੁਘਰੁਹਰਿਕੇਚਰਣਨਿ
ਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਕੁਦਰਿਤੇਰੈਪ੍ਰਭੁਤੁਧਨੋਮੰਗੈਦਾਨੁ॥੪॥੪॥ ॥
੧੭੨॥ ॥
॥ ॥
॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ਸਾਧੋਮਨਕਾਮਾਨੁਤਿਆਗੋ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਸੰਗਤਿਦੁਰਜਨਕੀਤਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੋਨੋਸਮ
ਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰੁਮਾਨੁਅਪਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤ
ਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯
ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥ਇਕਿਬਿਨਸੈਇਕੁਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿ
ਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਝੂਠਾਤ
ਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨਾਸੈਜਿ
ਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆਰਹਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥
੨॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂ
ਤੁਮੀਤਮਾਇਆਮਮਤਾਸਿਉਇਹੁਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਜਿਉਝੂਠੋਇਹੁਜਗੁਦੇਖਿਤਾਸਿਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾ
ਰਨੁਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਊਭਜ

ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਯਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ
ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾ
ਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆ
ਈ ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆ
ਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾ
ਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ
ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿ
ਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾ
ਵੈ ॥੧॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ
ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿ
ਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰ
ਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿ
ਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈ
ਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ
ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯
ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ

ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪ
ਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ
ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗ
ਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਗਿ ਬਿਰਥਾ ਅ
ਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ
ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ
ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥
ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ
ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕ
ਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤਿ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥
੨॥੯॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥੨੦॥ ਮਹਲਾ ੩ ॥੧੮॥ ਮਃ ੪ ॥੩੨॥
ਮਃ ੫ ॥੧੭੨॥ ਮਃ ੯ ॥੯॥ ॥
॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜੁ ॥੨੫੧॥ ॥
॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ
॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸ
ਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲੁ ਭਏ ਸੂਹਾ
ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ ਉ
ਲਟਿ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾ
ਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਭਾਇ ਬਸੇ ਜ
ਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ ਸਾਦਿ ਰਹੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਚਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਾਤਿ ਰਹੇ ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸ

ਤ੍ਰਿਭਵਣੀਸੁਖੁਆਤਮੁਧਿਆਨਾ।੩।ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤਾ।
ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤਾ।ਕਿਸੁਪੂਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇ
।ਕਿਸੁਉਪਦੇਸਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ।੫।ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾ
ਇ।ਭਗਤਿਕਰਉਰਾਚਉਹਰਿਨਾਇ।ਸਿਖਿਆਦੀਖਿਆਭੋਜਨਭਾ
ਉ।ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਉ।੬।ਗਰਬਗਤੰਸੁਖੁਆਤ
ਮੁਧਿਆਨਾ।ਜੋਤਿਭਈਜੋਤੀਮਾਹਿਸਮਾਨਾ।ਲਿਖਤੁਮਿਟੈਨਹੀਸ
ਬਦਿਨੀਸਾਨਾ।ਕਰਤਾਕਰਣਾਕਰਤਾਜਾਨਾ।੭।ਨਹਿਪੰਡਿਤੁ
ਨਹਿਚਤੁਰਸਿਆਣਾ।ਨਹਿਭੂਲੋਨਹਿਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ।ਕਥਉਨਕ
ਥਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਨਾ।ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਨਾ।੮॥੧॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਮਨਿਕੁੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆਨੇ।ਗੁਰਅੰ
ਕਸੁਸਚਸਬਦਿਪਛਾਨੇ।ਰਾਜਦੁਆਰੈਸੋਭਸੁਮਾਨੇ।੧।ਚਤੁਰ
ਈਨਹੀਚੀਨਿਆਜਾਇ।ਬਿਨੁਮਾਰੇਕਿਉਕੀਮਤਿਪਾਇ।੧
ਰਹਾਉ।ਘਰਿਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਸਕਰੁਲੇਈ।ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਕੋਇ
ਕਰੇਈ।ਰਾਖੈਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਈ।੨।ਨੀਲਅਨੀਲ
ਅਗਨਿਇਕਠਾਈ।ਜਲਿਨਿਵਰੀਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ।ਮ
ਨਿਦੇਲੀਆਰਹਸਿਗੁਣਗਾਈ।੩।ਜੈਸਾਘਰਿਬਾਹਰਿਸੋ
ਤੈਸਾ।ਬੈਸਿਗੁਫਾਮਹਿਆਖਉਕੈਸਾ।ਸਾਗਰਿਡੂਗਰਿਨਿਰਭਉਐ
ਸਾ।੪।ਮੂਏਕਉਕਹੁਮਾਰੇਕਉਨੁ।ਨਿਡਰੇਕਉਕੈਸਾਡਰੁਕਵਨ
।ਸਬਦਿਪਛਾਨੈਤੀਨੇਭਵਨੁ।੫।ਜਿਨਿਕਹਿਆਤਿਨਿਕਹ
ਨੁਵਖਾਨਿਆ।ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਨਿਸਹਜਿਪਛਾਨਿਆ।ਦੇਖਿ
ਬੀਚਾਰਿਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ।੬।ਕੀਰਤਿਸੂਰਤਿਮੁਕਤਿਇ
ਕੁਨਾਈ।ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਨਿਜਘਰਿਬਿਆ
ਪਿਰਹਿਆਨਿਜਠਾਈ।੭।ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿਪ੍ਰੀ
ਤਿ।ਤਨਿਮਨਿਸੂਚੈਸਾਚੁਸੁਚੀਤਿ।ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਨੀਤਾਨੀ
ਤਿ।੮।੨। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਨਾਮਨਿਮਰੈਨਕਾਰਜੁ
ਹੋਇ।ਮਨਿਵਸਿਦੂਤਾਦੁਰਮਤਿਦੋਇ।ਮਨੁਮਾਨੈਗੁਰਤੇਇਕੁਹੋ
ਇ।੧।ਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਗੁਣਹਵਸਿਹੋਇ।ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਬੀਚਾ

ਰੇਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂਲੋਬਹੁਚਿਤੈਵਿਕਾਰੁ॥ਮਨੁਭੂਲੋਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ
॥ਮਨੁਮਾਨੈਹਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੨॥ਮਨੁਭੂਲੋਮਾਇਆਘਰਿਜਾਇ॥ਕਾਮੁ
ਬਿਰੂਧਉਰਹੈਨਠਾਇ॥ਹਰਿਭਜੁਪ੍ਰਾਣੀਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਗੈਵਰਹੈਵਰ
ਕੰਚਨਸੁਤਨਾਰੀ॥ਬਹੁਚਿੰਤਾਪਿੜਚਾਲੈਹਾਰੀ॥ ॥ਜੂਐਖੇਲਣੁ
ਕਾਚੀਸਾਰੀ॥੪॥ਸੰਪਉਸੰਚੀਭਏਵਿਕਾਰ॥ਹਰਖਸੋਗਉਭੇਦਰ
ਵਾਰਿ॥ਸੁਖੁਸਹਜੇਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੂਖੁਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੂ
ੜਮਾਇਆਚਿਤਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੭॥
ਮਨੁਚੰਚਲੁਧਾਵਤੁਫੁਨਿਧਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸੂਚੇਮੈਲੁਨਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਹਉਮੈ
ਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨਮਤਿਝੂਠੀਸਚਾਸੋਇ॥ਸਗਲਿ
ਬਿਗੂਤੇਭਾਵੈਦੋਇ॥ਸੋਕਮਾਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾ
ਜਗੁਦੇਖਿਆਜੂਆਰੀ॥ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਦੇਖੇਕਹਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਏਕਲਿਵਲਾਇ॥
੨॥ਸੁਖੁਮਾਗਤਦੁਖੁਆਗਲਹੋਇ॥ਸਗਲਵਿਕਾਰੀਹਾਰੁਪਰੋ
ਇ॥ਏਕਬਿਨਾਝੂਠੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕਰਤਾ
ਸੋਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਏ॥੪॥ਤਨਮਹਿਸਾਚਉਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾ
ਹੀਨਿਜਠਉ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੂ
ਝੈਨਾਉ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲੁ
ਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੂਕੈਜੰਜਾਲਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਸਦਾਸੁਖੁਨਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਲਿਵਲਾਏ॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇ
ਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾ
ਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦੂਜੀ ਮਾਇ
ਆ ਜਗਤਿ ਚਿਤਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਦੂਜਾ
ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥
ਧਰਣਿ ਗਗਨਿ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥
੩॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜੀਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਤਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋ
ਈ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾ
ਚਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ
ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ
ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਕਰ
ਣੀ ਕੀਰਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਇਕੁ ਭਿਖਿਆ
ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ
ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਏ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ

ਸਾਚੁ।ਤਾ।ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਪਾਠੁਪੁਰਾਣਿ।ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਿਆ
ਮਾਨਿਆ।੪।੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਖਿਆਗਹੀਬ੍ਰਤਿਸੀਲਿ
ਸੰਤੋਖੰ।ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਨਜਮੁਦੋਖੰ।ਮੁਕਤਿਭਏਪ੍ਰਭਰੂਪਨ
ਰੇਖੰ।੧।ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਡਰੁਹੋਇ।ਰੂਖਿਬਿਰਖਿਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿ
ਸੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ।ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾਵੈ।ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ।੨।ਕਾਲੁਜਾਲੁ
ਬ੍ਰਹਮਅਗਨੀਜਾਰੇ।ਜਰਾਮਰਣਗਤਿਗਰਬੁਨਿਵਾਰੇ।ਆ
ਪਿਤਰੈਪਿਤਰੀਨਿਸਤਾਰੇ।੩।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜੋਗੀਹੋਇ।
ਭੈਰਚਿਰਹੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ।ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸੋਹੋਇ।੪।ਨਰੁ
ਨਿਹਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਨਾਉ।ਅਨਾਥਾਨਾਥਕਰੇਬਲਿਜਾਉ।
ਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁਣਗਾਉ।੫।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
 ਏਕੋਜਾਣੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਆਪੁਪਛਾਣੈ।ਸਾਚੈਸਬ
ਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ।੬।ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾ
ਸਾ।ਆਵੈਨਜਾਵੈਚੂਕੈਆਸਾ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲਿ
ਪਰਗਾਸਾ।੭।ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਸਨਿਰਾਸਾ।ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਬਿ
ਖੁਭੂਖਪਿਆਸਾ।ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਮਿਲਹਿਉਦਾਸਾ।
੮।੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਈ।
ਦੁਖੁਵਿਸਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੋਈ।੧।ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਮਤਿਪੂਰੀ
।ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਚਰਨਹਧੂਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿ
ਵਤਾਰਾ।ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਹਰਿਰਸਸਾਰਾ।੨।ਸਚੁਕਰਣੀ
ਅਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ।ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਅਲਖੁਅਭੇਵਾ।੩।
ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਤਹਸਾਚਾ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਝਗਰਤਜਗੁਕਾ
ਚਾ।੪।ਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈਸੋਝੀਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ।

੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ॥੭॥ ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ॥੯॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਜਗਨ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ॥੨॥ ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ਜਸੁ ਲੇਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ਅਭੇਵੈ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੪॥ ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ॥ ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ॥ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ॥੫॥ ਸਹਸਬਾਹੁ ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ॥੬॥ ਜਰਾਸੰਧਿ ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਰਕਤਬੀਜੁ ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ॥ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ਪਤਿ ਖੋਈ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕਰਤਾ ਸੋਈ॥ ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ॥੯॥ ਜਨਮੇਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਰਾਮੁ

ਨਜਾਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸੁਨਰਾਖੈਕੋਈ॥੧੧॥
ਬਿਨੁਗੁਰਰੋਗੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥੧੨॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਚੋਆਚੰਦਨਿਅੰਕਿਚੜਾਵੈ॥ਪਾਟਿਪਟੰਬਰਿਪਹਿਰਿਹਢਾਵੈ॥ਬਿਨੁ
ਹਰਿਨਾਮਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਕਿਆਪਹਿਰੈਕਿਆਓਢਿਦਿਖਾਵੈਂ॥
ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਨੀਕੁੰਡਲਗਲਿਮੋ
ਤੀਅਨਕੀਮਾਲਾ॥ਲਾਲਨਿਹਾਲੀਫੂਲਗੁਲਾਲਾ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕ
ਹਾਸੁਖੁਭਾਲਾ॥੨॥ਨੈਨਸਲੋਨੀਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਖੋੜਸੀਗਾਰਕਰੈਅ
ਤਿਪਿਆਰੀ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਭਜੇਨਿਤਖੁਆਰੀ॥੩॥ਦਰਘ
ਰਮਹਲਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਫੂਲਬਿਛਾਵੈਮਾਲੀ॥
ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਸੁਦੇਹਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਨੇਜੇਵਾਜੇ॥ਲ
ਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸੀਪਾਜੇ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਝੂਠੇਦਿਵਾਜੇ॥੫॥
ਸਿਧੁਕਹਾਵਉਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਲਾਵਉ॥ਤਾਜਕੁਲਹਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਬ
ਨਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸਚੁਪਾਵਉ॥੬॥ਖਾਨੁਮਲੂ
ਕੁਕਹਾਵਉਰਾਜਾ॥ਅਬੇਤਬੇਕੂੜੇਹੈਪਾਜਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨ
ਸਵਰਸਿਕਾਜਾ॥੭॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਗੁਰਸਬਦਿਵਿਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਰਿਦੈਮੁ
ਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ॥ਪਰਪੰਚਬਿਆਧਿਤਿਆਗੈਕਵਰੇ॥ਭਾਇਮਿਲੈਸ
ਚੁਸਾਚੈਸਚੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮਭਗਤੁਜਨੁਹੋਈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈ
ਮਲੁਧੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧੋਕਵਲੁਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਦੁਰਮਤਿਅਗਨਿਜਗਤ
ਪਰਜਾਰੈ॥ਸੋਉਬਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥੨॥ਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗੁਕੁੰਚਰੁਅਰੁਮੀਨਾ॥ਮਿ
ਰਗੁਮਰੈਸਹਿਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨਾ॥੩॥ਕਾਮੁਚਿਤੈਕਾਮਣਿਹਿ
ਤਕਾਰੀ॥ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਾਸੈਸਗਲਵਿਕਾਰੀ॥ਪਤਿਮਤਿਖੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥
੪॥ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਡੋਲਾਇ॥ਗਲਿਜੇਵਰੀਧੰਧੈਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਦਮਿ ਤਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੫॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ॥ ਕਾਮ ਦਾਮੁ
ਚਿਤਿ ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ॥੭॥ ਜਿਉ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਸਾ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਹਠਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ॥ ਵੇਸ
ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀ
ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖੁ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂ
ਰਿ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ॥੨॥ ਨੇਜੇ
ਵਾਜੇ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ॥ ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ਭਗਤਿ
ਨ ਨਾਮੁ॥੩॥ ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ
॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟੁ॥ ਬਿਨੁ
ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ॥੫॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ॥੬॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ॥ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ॥੭॥ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤਿ ਰਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ
ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਇ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇ
ਖੀ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਹਉ ਹਉ ਕ
ਰਤਿ ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਪਰਮੁ ਪਦੁ ਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ॥ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ॥੨॥
ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੈ॥ ਚੰਚਲਿ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ॥
੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਹਜਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ॥ ਰਾਜਨਿ ਜਾਣਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥੪॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ॥੫॥ ਹਉ ਹਉ
ਕਰਿ ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ॥੬॥

ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਾਹੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ।੭।ਹਉਮੈਬੰਧਨਿ
ਬੰਧਿਭਵਾਵੈ।ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ।੮।੧੩।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈਘਰਿਆਇਆ।ਬ੍ਰਹਮਕਮਲੁਪਇਆਲਿਨਪਾਇਆ।ਆ
ਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ।੧।ਜੋਉਪਜੈਸੋਕਾਲਿਸੰਘਾਰਿਆ।ਹਮਹਰਿ
ਰਾਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਾਇਆਮੋਹੇਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ।ਕਾਲੁਨ
ਛੋਡੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ।ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖੁਅਭੇਵਾ।੨।ਸੁਲਤਾਨੁਖਾਨੁਬਾ
ਦਿਸਾਹੁਨਹੀਰਹਨਾ।ਨਾਮਹੁਭੂਲੈਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ।ਮੈਧਰਿਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰ
ਹਨਾ।੩।ਚਉਧਰੀਰਾਜੇਨਹੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮੁ।ਸਾਹਮਰਹਿਸੰਚਹਿਮਾਇਆਦਾਮੁ।
ਮੈਧਨੁਦੀਜੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ।੪।ਰਯਤਿਮਹਰਮੁਕਦਮੁਸਿਕਦਾਰੈ।ਨਿਹਚ
ਲੁਕੋਇਨਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ।ਅਫਰਿਉਕਾਲੁਕੂੜੁਸਿਰਿਮਾਰੈ।੫।ਨਿਹਚਲੁਏਕੁ
ਸਚਾਸਚੁਸੋਈ।ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਗੋਈ।ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਂਪ
ਤਿਹੋਈ।੬।ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਫਕੀਰਾ।ਵਡੇਕਹਾਵਹਿਹਉਮੈਤਨਿਪੀਰਾ।ਕਾ
ਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੀਧੀਰਾ।੭।ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਿਹਵਾਅਰੁਨੈਣੀ।ਕਾਨੀਕਾਲੁ
ਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਣੀ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੂਠੇਦਿਨੁਰੈਣੀ।੮।ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿਨਾਇ।
ਕਾਲੁਨਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ।੯।੧੪।
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਰਾਈ।ਚਾਲਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਰਜਾਈ।ਰਹਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ।੧।ਸਚੁ
ਘਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ।ਮਨਿਮੁਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋ
ਹੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕਥੁਕਥਿਰਹੀਐ।ਨਿਜ
ਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ।ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕਹੀ
ਐ।੨।ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ।ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸ
ਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ।ਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਿਰੋਲੈ।੩।ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿ
ਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ।ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਉਅੰਤਰਗਤਿਕੀਨੀ।ਗਤਿ
ਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁਚੀਨੀ।੪।ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ।ਪਰਮਹੰ

ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਜੋਤੁ ਤੁਮ ਅਪਾਰਿ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਰੈਹੋ ਨਿਰਬ
ਮੁਏ ਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ ਪਰਮੁ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥
ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨ
ਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਹਮ ਅਵਰੁ
ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ ਸਾਚ ਮਹਲਿ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਹ
ਲੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ
ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ ਜੋ
ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿ
ਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥
ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥
੫॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥
ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
੭॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆ
ਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ
ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ ਸ
ਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾ
ਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇ

ਆ ਆਪਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ
ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾ
ਰਾ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ॥੪॥ ਨਿਜੁ ਘਰੁ ਮ
ਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ
॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸ
ਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਈਐ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ॥੮॥੧॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ੧ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇਹਿ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਘਰੁ
ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇ
ਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ॥੧॥ ਰਹ
ਉ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥਿ
ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾ
ਰ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ॥੩॥ ਸੂਤੇ
ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ
ਨਹੀ ਰੋਤਾ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ॥ ਪ
ਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ॥੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉ
ੜਾ ਕਹੈ ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀ
ਠਾ॥੬॥ ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ
ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ॥੭॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ
ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ
॥੮॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਰ

 ਪਤਿਖੁਈਐਸਭੁਧੂੜਿਸਮਾਇਆ॥੮॥੨॥੧੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਦੂਜਾਭਾਉ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿ
ਸੂਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥
ਰਹਾਉ॥੧॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਜੇਤਾਮੋਹੁਆਕਾਰੁ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥
ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਹਿ॥ਸੂਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁਖਾਹਿ॥੩॥
ਸੂਤਕਿਕਰਮਨਪੂਜਾਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੂਤਕੁਜਾਇ॥ਮਰੈਨਜਨਮੈਕਾਲੁਨਖਾਇ॥
੫॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿਦੇਖਹੁਕੋਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਮੁਕਤਿਨਹੋਇ
॥੬॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੭॥ਸਾਚਾਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈ
ਸਮਾਇ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਸਾਚ
ਦੁਆਰਾ॥੧॥ਪੰਡਿਤਹਰਿਪੜੁਤਜਹੁਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉ
ਜਲੁਉਤਰਹਿਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿ
ਆਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚਿਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਹੰਕਾਰੁਜਲਾਏਦੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੩॥
ਆਪਣਾਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਬੂਝਹੁਸੋਈ॥ਲੋਕਸਮਝਾਵਹੁ
ਸੁਣੇਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝਹੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥
ਮਨਮੁਖਿਡੰਫੁਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਮਾਵੈਸੁਥਾਇਨਪਾਈ॥

ਆਵੈਜਾਵੈਠਉਰਨਕਾਈ।੫।ਮਨਮੁਖੁਕਰਮਕਰੈਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨਾ।
ਬਗਿਜਿਉਲਾਇਬਹੈਨਿਤਧਿਆਨਾ।ਜਮਿਪਕੜਿਆਤਬਹੀਪਛੁ
ਤਾਨਾ।੬।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਹ
ਰਿਸੋਈ।ਗੁਰੁਦਾਤਾਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ।੭।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇ
ਵਡਿਆਈ।ਸਾਇਰਕੀਪੁਤਰੀਬਿਦਾਰਿਗਵਾਈ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਝੂਠੀਚਤੁਰਾਈ।੮।੨।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਇਸੁਜੁਗਕਾਧਰ
ਮੁਪੜਹੁਤੁਮਭਾਈ।ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭਸੋਝੀਪਾਈ।ਐਥੈਅਗੈਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਖਾਈ।੧।ਰਾਮਪੜਹੁਮਨਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਲੁ
ਉਤਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਮਨੁਤਨੁਫੀ
ਕਾਦੂਜੈਭਾਇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ।੨।ਹਉਮੈਮੈਲਾ
ਇਹੁਸੰਸਾਰਾ।ਨਿਤਤੀਰਥਿਨਾਵੈਨਜਾਇਅਹੰਕਾਰਾ।ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਜ
ਮੁਕਰੇਖੁਆਰਾ।੩।ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਹਉਮੈਮਾਰੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪੰ
ਚਸੰਘਾਰੈ।ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ।੪।ਮਾਇਆਮੋਹਿਨਟਿਬਾਜੀਪਾ
ਈ।ਮਨਮੁਖਅੰਧਰਹੇਲਪਟਾਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤਰਹੇਲਿਵਲਾਈ
।੫।ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਭੇਖਧਾਰੀ।ਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਫਿਰੈਅਹੰਕਾਰੀ।ਆ
ਪੁਨਚੀਨੈਬਾਜੀਹਾਰੀ।੬।ਕਾਪੜਪਹਿਰਿਕਰੇਚਤੁਰਾਈ।ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਅਤਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ।ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ।੭।
ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀ।ਗ੍ਰਿਹੀਅੰਤਰਿਸਾਚਿਲਿਵਲਾਗੀ।ਨਾਨ
ਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ।੮।੩।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩
ਬ੍ਰਹਮਾਮੂਲੁਵੇਦਅਭਿਆਸਾ।ਤਿਸਤੇਉਪਜੇਦੇਵਮੋਹਪਿਆ
ਸਾ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰਮੇਨਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ।੧।ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਸ
ਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ।ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
।੧।ਰਹਾਉ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਜੰਜਾਲਾ।ਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾਣ

੧੩੩ ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੇਜਮਕਾਲਾ॥ਤਤੁਨਚੀਨਹਿਬੰਨਹਿਪੰਡਿਪਰਾਲਾ॥੨॥
ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੁਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕਰਮ
ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬੇਦੂਜੈਭਾਏ॥੩॥ਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁ
ਪੰਡਿਤੁਕਹਾਵੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਮਕਾਗਲਿਜੇ
ਵੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਹ
ਉਮੈਦੂਜਾਸਬਦਿਜਲਾਵੈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੫॥
ਮਾਇਆਦਾਸੀਭਗਤਾਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਚਰਣੀਲਾਗੈਤਾਮਹਲੁ
ਪਾਵੈ॥ਸਦਹੀਨਿਰਮਲੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬॥ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਹਿ
ਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਜੁਗਮਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਸਭਿਨਿਵਹਿਅਨਦਿ
ਨੁਪੂਜਕਰਾਹੀ॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਸਾਚੇਮਨਮਾਹੀ॥੭॥
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਚਉਥੈਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮਿਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪੜੈਵਾਦੁਵਖਾਣੈ॥
ਅੰਤਰਿਤਾਮਸੁਆਪੁਨਪਛਾਣੈ॥ਤਾਪ੍ਰਭੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਗੁ
ਰਸੇਵਾਕਰਉਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪਰਾਧੀਸੀਧੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿ
ਸਹਜਿਰੀਧੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੇ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੈਮਨਿਭਾਏ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸਦਾਬਿਖੁਖਾਏ॥ਜਮਡੰਡੁਸਹਹਿਸ
ਦਾਦੁਖੁਪਾਏ॥੪॥ਜਮੂਆਨਜੋਹੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲੁਪਵਿ
ਤਾ॥ਮਨਸਿਉਮਨੁਮਿਲਾਇਸਭੁਜਗੁਜੀਤਾ॥ਇਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁ

ਤੈਰੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਿਚਹੁ
ਆਪੁਗਵਾਏ॥ਅਨਹਦਿਬਾਣੀਸਬਦਿਵਜਾਏ॥੭॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਤੇਕਵਨੁਕਵਨੁਨਸੀਧੋਮੇਰੇਭਾਈ॥ਭਗਤੀਸੀਧੇਦਰਿਸੋਭਾਪਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਬੰਧਨਨਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ॥
ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਜੁਗਮਾਹਿ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਭਰਮੁਗਵਾ
ਇ॥ਸਹਜਿਧੁਨਿਉਪਜੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਕਾਲੈਕੀਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥ਮਰਿਜੰ
ਮਹਿਫਿਰਿਵਾਰੋਵਾਰਾ॥੨॥ਅੰਧੇਗੁਰੂਤੇਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਮੂਲੁ
ਛੋਡਿਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਬਿਖੁਮਾਹਿਸਮਾਈ॥
੩॥ਮਾਇਆਕਰਿਮੂਲੁਜੰਤ੍ਰਭਰਮਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਵਿਸਰਿਆ
ਦੂਜੈਭਾਏ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ॥੪॥ਅੰਤਰਿਸਾ
ਚੁਬਾਹਰਿਸਾਚੁਵਰਤਾਏ॥ਸਾਚੁਨਛਪੈਜੇਕੋਰਖੈਛਪਾਏ॥ਗਿ
ਆਨੀਬੂਝਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਰਹਿਆ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਏ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਬਦਿਸੁਣਾਏ॥ਧਾਵਤੁਰਾ
ਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਸਿਰਜਿਜਿਨਿਗੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵੇਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਗਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥੧॥ਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਵਉਪਰਮਪਦੁਸੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਸੁਖੁ
ਭਇਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਹਿਸਚੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਦਾ

੧੩ ਸਨਦਾਸੁ ਨਿਤਿ ਹੋਵੈ ਹਿਦਾਸਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੈ ਸਬਦੁ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸਿ ॥
੨ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਈ ॥ ੩ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ
ਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪ
ਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁ
ਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭੁ ਜਗ
ਮਹਿ ਲੋਇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥
ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਗਵਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੮ ॥ ੭ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩

ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ
ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਿ ॥ ੪ ॥
ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੋਈ ਹ

ਮਾਗਾਜੀ ਤਿਨੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਇ।੫। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਦੁਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ। ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ।੬। ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਰੀਰੁ ਸੁਭਾਈ। ਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ। ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਾਈ।
੭। ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ
ਲੇਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ।੮।੮। ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ।

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ। ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾ
ਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ।੧। ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾ
ਰਿ। ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ।੧।
ਰਹਾਉ। ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ। ਆਪੁ ਛੋ
ਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ।੨। ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ
ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ। ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ
ਧਾਰਿ।੩। ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ।੪।
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ। ਧਰਤਿ ਅਸਮਾ
ਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ।੫। ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ। ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ
ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ।੬। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ

 ਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥
੭॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਦਾਤਾਏਕੁਤੂੰਤੂੰਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕੁ
ਸਰਣਾਗਤੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇ॥੮॥੧॥੧੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ॥
ਕਰਹਲੇਮਨਪਰਦੇਸੀਆਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਮਾਇ॥ਗੁਰੁਭਾ
ਗਿਪੂਰੈਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿਆਪਿਆਰਾਆਇ॥੧॥ਮਨਕਰ
ਹਲਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕਰਹਲਾਵੀ
ਚਾਰੀਆਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਹਰਿ
ਆਪੇਲਏਛਡਾਇ॥੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਅਤਿਨਿਰਮਲਾਮਲੁ
ਲਾਗੀਹਉਮੈਆਇ॥ਪਰਤਖਿਪਿਰੁਘਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰਾਵਿ
ਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿਰਿਦੈ
ਭਾਲਿਭਾਲਾਇ॥ਉਪਾਇਕਿਤੈਨਲਭਈਗੁਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਦੇ
ਖਾਇ॥੪॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਦਿਨਰੈਣਿਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਘਰਿਜਾਇਪਾਵਹਿਰੰਗਮਹਲੀਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿ
ਮੇਲਾਇ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾਤੂੰਮੀਤੁਮੇਰਾਪਾਖੰਡੁਲੋਭੁਤਜ
ਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਲੋਭੀਮਾਰੀਐਜਮਡੰਡੁਦੇਇਸਜਾਇ॥
੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੂੰਮੈਲੁਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾ
ਇ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਗੁਰਿਪੂਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤੀਮਲੁਲ
ਹਿਜਾਇ॥੭॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਇਕਗੁਰ
ਕੀਸਿਖੁਸੁਣਾਇ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਪਸਰਿਆਅੰਤਿ

ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜੈ ਜਾਇ ॥੯॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰ
ਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਕਰਹਲਾ
ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨਵਾ
ਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ
ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰਿਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹ
ਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾ
ਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇ
ਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ ਮ
ਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤਿ ਕਾ
ਲਿ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ
ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਆ

ੜਾ ਜਮੁ ਕਾਲੁ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਤੁ
ਵਹਿਆ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ
ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸ
ਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦਿ ਸਮ
ਾਲਿ ॥ ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕ
ਾਲੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਿ ॥੧੦॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ
ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਅਪਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਕ
ਉ ਇਹੁ ਜਾਨੈ ਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ ਮੇਰ ਤੇ
ਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥
ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕ
ਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤਬ ਇਸੁ ਕ
ਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥
ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮੁ ਜੋਹਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭ
ਰਮਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕ

ਨਿਓ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਦੁਖ ਡੰਡੁ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਤਬ
ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥ ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ ਤਉ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ
ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ
ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ ਜੀਤਿ ਹਾਰਿ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ
॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ਦੂਰਿ ਨ
ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ
ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥
ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ ਧਾਵਤੁ ਮਨੁ
ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥
੨॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ
ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥੩॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਮ
ਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ
॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥੪॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁ
੧੮ ਜਪਤਿ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤੁ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤਿ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤੁ
ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤਿ ॥੫॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤੁ
ਦੁਖੁ ਸਗਲਾ ਲਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜ
ਪਤਿ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਇਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥
ਜਾਸੁ ਜਪਤਿ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ
ਕਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥੭॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ
ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ
ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰ
ਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾ
ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ
ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ

ਸੁਣਿਆ ॥ ਸਤਿ ਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ਸਤਿ ਜੋ ਤੀਰਥ ਸਨਾ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਤ੍ਰਿਪਤੁ ਸਤਿ ਜੋ ਤੀਰਥ ਪਨਾ
ਤਾ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿ ਜੋ ਭੋਗਉ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲਿ ਭਰਾਉ ॥ ਸਤਿ ਜੋ
ਆਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗੁ ॥ ਸਤਿ ਜਿ ਸਿੰਘਿ ਨਿਆਰ ਬ੍ਰਹਮਿ ਲਿ ਸੰਗੁ ॥੪॥ ਸਤਿ ਜੋ ਗ੍ਰ
ਹਿ ਮਹਿ ਸਤਿ ਜਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਤਨਿ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਸਤਿ ਜਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੫॥ ਸ
ਤਿ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮਾ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨਾ ॥ ਸਤਿ ਜਿ ਕਥ
ਮਹਿ ਆਤਮ ਰਸਿਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿ ਜੋ ਆ
ਸਣਿ ਅਸਾਧਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਜੋ
ਭਉ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਰਸੁ ਤਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥
੭॥ ਸਤਿ ਜੋ ਜਾ ਕਉ ਪਾਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸਤਿ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਿਓ ਸਰਣਾ ॥
ਜਾ ਕੈ ਸਤਿ ਜਿ ਭਾਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥
੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬ
ਹੁ ਕਪਰੇ ॥ ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨਿ
ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥
ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ਹੋਇਗੋ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾ
ਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ
ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾ
ਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ
॥ ਗਵਨੁ ਕਰਗੇ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰ
ਦੂ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ਦੀਸੈ
ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ ਸਹਜਿ
ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ ਤਹਾ
ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ ਤਹ ਭਉ
ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ
ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਨਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿ
ਰਭਉ ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋ ਇ
ਸੁ ਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ
॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾ
ਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ
ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗ
ਤੀ ॥੩॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ
॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ ਜੋ ਇਸੁ
ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋ ਇ
ਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ
ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜ
ਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿ
ਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥ ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਨਿਹਚਲੁ
ਚੀਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀ
ਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜ
ਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ
ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ

ਮਨ ਅਪਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤਿ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਹਰਿ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸ
ਭਿ ਭੂਖ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾ
ਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਾਹੀ ਡਾਨ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾ
ਕਰ ਕਉ ਨਾਹੀ ਬਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ
ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ
ਭਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲਿ ॥
੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ
ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ
॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਬਾ
ਸਾ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ ਬਿਨੁ
ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥ ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਗਰਧਬ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ
॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿ
ਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਸੁ
ਣਿ ਰਸਨਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥
੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ

ਮੇਰਾ ਦਰਸੁ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬ
ਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥ ਗੁਰ
ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਾਗਿਆ
ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰਾਣ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀ
ਵਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰ
ਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵ
ਉ ਪਾਖਾ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭੁ ਮੀਤਿ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ
ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ ਅਪਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ ਆਪੇ
ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾ
ਰੁ ॥੭॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ
ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮ
ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੈ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਨਾਮੁ
ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ ਨਾਮ
ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਅਰਾਧਾ ॥ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾ

ਧਾ॥੬॥ਲਾਖਅਡੰਬਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਝੂਠੇਪਾਸਾ
ਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਲੇਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਜਿਸੁਦੇਇ॥
੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਆਦਿਮਧਿਜੋਅੰਤਿਨਿਬਾਹੈ॥
ਸੋਸਾਜਨੁਮੇਰਾਮਨੁਚਾਹੈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਦਇਆ
ਲਪੁਰਖੁਪੂਰਨੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨਸਤਿਨਾਹੀਛੋਡਿਨਜਾਇ॥
ਜਹਪੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਚਤੁਰੁਜੀਅਦਾਤਾ॥
ਭਾਈਪੂਤੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਮਾਤਾ॥੩॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੇਰੀਰਾਸਿ॥
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਕਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸਿ॥੪॥ਮਾਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀਗੋਪਾਲਿ॥
ਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੫॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਕਾਟੇਸਭਿਰੋਗ॥
ਚਰਣਧਿਆਨਸਰਬਸੁਖਭੋਗ॥੬॥ਪੂਰਨਪੁਰਖੁਨਵਤਨੁਨਿਤਬਾਲ
॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਪਦੁ
ਚੀਨੁ॥ਸਰਬਸੁਨਾਮੁਭਗਤਿਕਉਦੀਨੁ॥੮॥੧੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਖੋਜਤਿਫਿਰੇਅਸੰਖਅੰਤੁਨਪਾਰੀਆ॥ਸੇਈਹੋਏਭਗਤਿਜਿਨਾਕਿ
ਰਪਾਰੀਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਆਹਰਿਵਾਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਪੰ
ਥੁਡਰਾਉਬਹੁਤੁਭੈਹਾਰੀਆ॥ਮੈਤਕੀਓਟਸੰਤਾਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀਆ॥
੨॥ਮੋਹਨਲਾਲੁਅਨੂਪੁਸਰਬਸਧਾਰੀਆ॥ਗੁਰਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉ
ਪਾਇਦੇਹੁਦਿਖਾਰੀਆ॥੩॥ਮੈਕੀਏਮਿਤ੍ਰਅਨੇਕਇਕਸੁਬਲਿਹਾਰੀ
ਆ॥ਸਭਿਗੁਣਕਿਸਹੀਨਾਹਿਹਰਿਪੂਰਿਭੰਡਾਰੀਆ॥੪॥ਚਹੁਦਿਸਿ
ਜਪੀਐਨਾਉਸੂਖਿਸਵਾਰੀਆ॥ਮੈਆਹੀਓੜਿਤੁਹਾਰਿਨਾਨਕਬਲਿ
ਹਾਰੀਆ॥੫॥ਗੁਰਿਕਾਢਿਓਭੁਜਾਪਸਾਰਿਮੋਹਕੂਪਾਰੀਆ॥ਮੈ
ਜੀਤਿਓਜਨਮੁਅਪਾਰੁਬਹੁਰਿਨਹਾਰੀਆ॥੬॥ਮੈਪਾਇਓ
ਸਰਬਨਿਧਾਨੁਅਕਥੁਕਥਾਰੀਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤਬਾ

ਹਭੁਭਾਗੀਆ॥੭॥ਜਨਨਾਨਕਧਾਰਤਨੁਅਭੁਅਧਾਗੀਆ॥ਗੁ
ਰਭੇਟਤਜਗੁਤਰੀਐਕਹਉਪੁਕਾਰੀਆ॥੮॥੧॥੧੨॥ ॥
॥ ॥

॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਰਾਇਣੁਹਰਿਰੰਗਰੰਗੋ॥ਜਪਿਜਿਹਵਾਹਰਿਏਕਮੰਗੋ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਤਜਿਹਉਮੈਗੁਰਗਿਆਨਭਜੋ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੁਰਕ
ਰਮੁਲਿਖਿਓ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸੰਗਿਨਗਇਓ॥ਸਾਕਤੁਮੂੜੁ
ਲਗੇਪਚਿਮੁਇਓ॥੨॥ਮੋਹਨਨਾਮੁਸਦਾਰਵਿਰਹਿਓ॥ਕੋਟਿ
ਮਧੇਕਿਨੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹਿਓ॥੩॥ਹਰਿਸੰਤਨਕਰਿਨਮੋਨਮੋ
॥ਨਉਨਿਧਿਪਾਵਹਿਅਤੁਲੁਸੁਖੋ॥੪॥ਨੈਨਅਲੋਵਉਸਾ
ਧਜਨੋ॥ਹਿਰਦੈਗਾਵਹੁਨਾਮਨਿਧੋ॥੫॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁ
ਮੋਹੁਤਜੋ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਹੁਤੇਰਹਿਓ॥੬॥ਦੂਖੁਅੰਧੇ
ਰਾਘਰਤੇਮਿਟਿਓ॥ਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਦੀਪਬ
ਲਿਓ॥੭॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਸੋਪਾਰਿਪਰਿਓ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤੁਤਰਿਓ॥੮॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਭਰਮਗਏ॥ਮੇਰੈਮਨਿਸਭਿ
ਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਤੋਜਲਤਉਤਉਕਿਆਗੁ
ਰਚੰਦਨੁਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿਗਇਆ
ਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ਪਾਵਕੁਸਾਗਰੁਗਹਰੋਚਰਿ
ਸੰਤਨਨਾਵਤਰਾਇਓ॥੩॥ਨਾਹਮਕਰਮਨਧਰਮਸੁਚਪ੍ਰਭਿ
ਗਹਿਭੁਜਾਆਪਾਇਓ॥੪॥ਭਉਖੰਡਨੁਦੁਖਭੰਜਨੋਭਗਤਿ
ਵਛਲਹਰਿਨਾਇਓ॥੫॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀ

ਨਸੀਮ੍ਰਿਖੁ ਸੰਤੁ ਉਟਾਇਓ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ
ਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ
ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ॥੮॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ॥
੧॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨੀ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ॥
੨॥ ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ
੩॥ ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿ
ਸਰਾਨੀ॥੪॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰ
ਪਾਨੀ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗ
ਟਾਨੀ॥੬॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰਧਨ
ਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ॥੮॥੩॥੧੫॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ਕਾ॥੧੮॥ ਮਹਲਾ ੧॥੯॥ ਮਃ ੩॥ ੨॥ ਮਃ
੪॥੧੫॥ ਮਃ ੫॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਜੋੜਿ॥੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ॥
ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ॥ ਸਾ ਧਨ
ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ॥ ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰ
ਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ॥ ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ
ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ॥ ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ

ਥਣੀਨਆਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿ
ਰਨੀਦ੍ਰਨਆਵਏ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨੜੀਆਜੀਉਬਿਨੁਧਨੀਪਿਆ
ਰੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਿਵਾਸੁਨਾਹੀਪੁ
ਛਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁਨਾਹੀਵਸਹਿਸਚਿਸ
ਹੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਨਿਸਾਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾਗੁਰਮਤੀਸ
ਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਛੋਡੈਸਾਧਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ
ਆ॥੨॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੜੀਹੋਹਮਪਿਰੁਰਾਵੇਹਾ॥ਗੁਰਪੁਛਿ
ਲਿਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿ
ਦਿਖਾਇਆਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ਨਿਕਸਿਜਾਤਉਰਹੈ
ਅਸਥਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਾਚਕੀਮਤਿਸਦਾਨਉ
ਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇਲਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹਜਿਸਾਚਾਮਿਲ
ਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੋ॥੩॥ਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆ
ਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰੁਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਇਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਿਰ
ਹਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥ਸਾਜਨਰਹੰਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁ
ਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰਜੋੜਿਸਾਧਨਕਰੈਬਿਨਤੀਰੈਣਿਦਿਨੁ
ਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆ
॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ ਸੁਣਿਨਾਹ
ਪ੍ਰਭੂਜੀਉਏਕਲੜੀਬਨਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੈਗੀਨਾਹਬਿਨਾਪ੍ਰਭ
ਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝਹੁਰਹਿਨਸਾਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿ
ਘਣੇਰੀਆ॥ਨਹਨੀਦਆਵੈਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਬਾ
ਝਹੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਏਕਲੜੀਕੁਰਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈ
ਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਜੀਉਬਿ
ਨੁਪਿਰਕਉਣੁਮਿਲਾਏ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੪॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ॥

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ

ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ। ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ। ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ। ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ। ਨਾਨਕ
ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ।੨। ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਨਾਹ
ਪਿਆਰੇ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ। ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆ
ਰੇ ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ। ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨਿ ਮ
ਹਲੁ ਨ ਪਾਈ। ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ
ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ।੩। ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ
ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਮਿਲਾਏ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਏ। ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਤਾ ਸਾ ਧਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਗੁਰ ਸੇਵਾ
ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ। ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿ
ਆਰੇ।੪।੧।

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ
ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ। ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ
ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ। ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਈਐ। ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ। ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇ
ਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਸਾਰੇ।੧। ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ। ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ। ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿ
ਲਹੁ ਪਿਆਰੇ। ਸਾ ਧਨ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ। ਅਪ
ਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ।੨। ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ। ਝੂਠੀ ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ।
ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ। ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਸੇਵੇ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਵੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ। ਨਾ
ਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ।੩। ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ

ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ। ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਭਾਵੈ
ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ। ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ। ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ
।। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ। ਨਾਨਕ ਕਾ
ਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ।।੪।।੨।। ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਭਾਏ। ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ। ਦੁਬਿਧਾ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ। ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ
ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ਗਲ ਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਿਤੁ ਸਹਜ
ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ। ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆ
ਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ।।੧।। ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ
ਪਿਆਰੇ। ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ। ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਮਿ
ਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ। ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ
ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ।
ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ।੨।। ਆਵਹੁ ਦਇਆ
ਕਰੇ ਜੀਉ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ। ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਸਚਿ
ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ। ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾ
ਜੁ ਸਵਾਰੇ। ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ। ਮਨਮੁ
ਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ। ਨਾਨਕ
ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ।੩।। ਮੁੰਧ ਇਆ
ਣੀ ਭੋਲੀ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ
ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ। ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤ
ਪਿਆਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ। ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈ
ਐ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ। ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ
ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾ

ਛੰ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁ

ਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਿਬੋਹਿਥਾਜੀਉ

ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲੰਘਾ

ਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਤਿਆਇ

ਉਮਰੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾ

ਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥੧॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਕਾਮਿਵਿ

ਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖ

ਰੇਪਿਆਰੇਜੀਉਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿ

ਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇਗੁ

ਰਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥ਨਾ

ਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਬਿ

ਨੁਕੋਥਿਰੁਨਾਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮਨਾ

ਮੁਵਾਪਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮੁਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਈ

ਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਹਸਾਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿ

ਹੀਣਮੂਰਖਮੁਗਧਅੰਧੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆ

ਪਿਆਪੇਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗਿ

ਜੁਗਿਭਗਤਿਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇਹਰਿਆਪਿਸਵਾ

ਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਸੇਵ

ਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗਣਕਾਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵ

ਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਵਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥੪॥੪॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ

ਏ॥ਮੰਞਹੁਦੂਰਿਨਜਾਹਿਪਿਰਾਜੀਉਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬੈਠਿ

ਆਹਰਿਪਾਏਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀ

ਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਮੋਬੀਜੇਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕ

ਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ

ਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਚਾ

ਅਸੁਣੀਏਜੀਉਅਨਰਸਮਸਾਦਿਗਵਾਏ।ਸਦਾਹਰਿਸੁਖਪ
ਏਜਾਹਰਿਭਾਏਮਨਸਬਦਿਸੁਹਾਏ।ਨਾਮੁਧਿਆਏਸਾਚੁ
ਸੁਪਾਏਨਾਮਰਤੋਲਿਵਲਾਏ।ਨਾਮੇਉਪਜੈਨਾਮੇਬਿਨਸੈਨਾਮੇਸ
ਚਿਸਮਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਲਵਾਏ।੨।
ਏਹੁਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਧਨਛੋਡਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ
।ਦੂਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏ।
ਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏਭਰਮਿਭੁਲਾਏਓਹੁਕਿਉਕਰਿਸੁਖੁਪਾਏ।
ਚਾਕਰੀਵਿਡਾਣੀਖਰੀਦੁਖਾਲੀਆਪੁਵੇਚਿਧਰਮੁਗਵਾਏ।ਮਾਇ
ਆਬੰਧਨਟਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦੁਖੁਸੰਤਾਏ।ਨਾਨਕਮਾਇਆ
ਕਾਦੁਖੁਤਦੇਚੂਕੈਜਾਗੁਰਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਏ।੩।ਮਨਮੁਖਮੁਗਧ
ਗਵਾਰਿਪਿਰਾਜੀਉਸਬਦਿਮਨਿਨਵਸਾਏ।ਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁਅੰਧੁ
ਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਮਾਰਗੁਕਿਉਪਾਏ।ਕਿਉਮਾਰਗੁਪਾਏਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਭਾਏਮਨਮੁਖਿਆਪੁਗਣਾਏ।ਹਰਿਕੇਚਾਕਰਿਸਦਾਸੁਹੇਲੇਗੁਰਚ
ਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ।ਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਉਕਰੇਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਜਗਿਲਾਹਾਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏ।੪।
੫।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ।

ਮੇਰੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇਆਜੀਉਕਿਉਦੇਖਾਪ੍ਰਭਦਾਤੇ।ਮਿਤ੍ਰਸ
ਖਾਹਰਿਜੀਉਗੁਰਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇ।ਪੁਰਖੋਬਿਧਾਤਾਏਕੁਸ੍ਰੀਧਰਕਿ
ਉਮਿਲਉਤੁਝੈਉਡੀਣੀਆ।ਕਰਿਕਰਉਸੇਵਾਸੀਸੁਚਰਣੀਮਨਿ
ਆਸਿਦਰਸਿਨਿਮਾਣੀਆ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਘੜੀਵਿਸਰੈਪਲਿ
ਮੂਰਤਿਦਿਨੁਰਾਤੇ।ਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਜਿਉਪਿਆਸੇਕਿਉਮਿਲੀਐ
ਪ੍ਰਭਦਾਤੇ।੧।ਇਕਬਿਨਉਕਰਉਜੀਉਸੁਣਿਕੰਤਪਿਆਰੇ।

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤ ਤੁਮਾ
ਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੈਆਲ ਪੁਰਿਆ ਬਾ
ਸਰ ਬਗੁ ਭਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗਏ ॥ ਇਹ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਈ ਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆ
ਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਹਉ
ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿ
ਸੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸੰਦੇਸਾ ॥ ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁ
ਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ
ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿ
ਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ
ਜੈਸਾ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ
ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾ
ਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿ
ਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿ
ਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਮਿਲਿਆ
ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁ
ਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮਸਾਲਾ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ
ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ
ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀ
ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੀ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ
ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ
ਧਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ
॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਤੁ
ਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ

ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮ
ਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾ
ਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿ
ਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ
ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਧੰਨੁ
ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ
ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ
ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨਹਾਰ ॥੧॥

ਛੰਤੁ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥
ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ ਦੁਖਹਰਣ ਦੀ
ਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ
ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁ
ਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋ
ਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨੁ
ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇ
ਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥
ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਸੁਰ ਸਿਧ
ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾ
ਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ਸਰਬ
ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਮ੍ਰਥ ਚਰਣ ਪਲਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਗੁ
ਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥
ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਹਾ ਦਇਆਲਾ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋ
ਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ
ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਪਤ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥
ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ
ਵਸਿ ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥
੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ
ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ
ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ
ਸਬਾਏ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ
ਮਾਏ ॥੩॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ਹੈ
ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁ

ਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਲਿਆਦਰਪਾਇ
ਆਪੁਗਤੁਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਲਿਆ॥੪॥੪॥
ਸੁਮਲਾਛੰਤਾਕਾ॥ ੨॥ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੪॥
ਮ:੫॥ ਤਿਨਕਾਸੁਮਲਾਜੋੜੁ॥੧੧॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ ੫
ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁ
ਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆ
ਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵ
ਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥
ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁ
ਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭੁਪਾਪੁਹਰਤਾਗੁਰਦੇ
ਵਪਤਤਿਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰ
ਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁ
ਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥

ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ੴਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ॥
ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਿਆਪਹੀ
ਜਾਸਨ॥ਆਪਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪੁ
ਆਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮੁਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾ॥ਲ
ਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ਕ੍ਰਦਗਤਿਤੇਰੀਦੀਨਦਿ
ਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਿਕੀਮਨਿਹੋਤੁਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰਿਆਪਿਨਿਰਗੁਨੁਸਰਗੁਨੁਏਕ॥
ਏਕਹਿਏਕੁਬਖਾਨੋਨਾਨਕਏਕੁਅਨੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ੴਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ॥ਏਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਭਿੰ
ਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਣਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ॥ਸ
ਗਲਭਾਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਧਾਇ
ਓ॥ਦੁਹੂਭਾਤਿਤੇਆਪਨਿਰਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਨਾ
ਨਕਸਚੁਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੰਤਨਿਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸੋਈ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਤੇਭਿੰਨੁਨਕੋਊ॥ਸੋਊਸਰਨਿ
ਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੰ॥ਸੰਸੈ
ਭਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ॥ਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਭੁਆਪਹਿਜਾ
ਪਤਿ॥ਸੋਸਾਧੂਇਹਪਹੁਚਨਿਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬ
ਲਿਹਾਰਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਸਭਕੂਰੁ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤੁਜਾਤਸਭ
ਧੂਰਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆ॥
ਧਨਿਤੇਊਜਿਹਰੁਚਿਇਆਮਨੂਆ॥ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿਸੁਰਗ
ਨਆਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ॥ਧੰਧੇ
ਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ॥ਜੋਏਕੁਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੂ॥

ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭੁਨਾਮਾ।ਨਾਨਕਸਾਧਿਪੂਰਨਭਗਵਾ
ਨਾ।੪।। ਸਲੋਕੁ। ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿ
ਆਨਮਨਿਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭ
ਈਭਗਤਿਙਿਆਨੀਸੋਇ।।੧।। ਪਉੜੀ। ਙੰਙਾ
ਙਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖਬਾਤਉ।ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿ
ਭਾਤਉ।ਙਿਆਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜੁਸੋਊ।ਕਹਤਸੁਨਤ
ਕਛੁਜੋਗੁਨਹੋਊ।ਙਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ
।ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਭਤਾਕੈ।ਙਿਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੀਚਾਰੀ।ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।।੫।। ਸਲੋਕੁ।
ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ।ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈਭਾਗੁਮਥੋਰ।।੧।। ਪਉੜੀ।
ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ।ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋ
ਹਨੀਮਾਇਆ।ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤੇ।ਸਾ
ਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਿਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ।ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡ
ਨਾ।ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾਨਾ।ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿ
ਸਹਿਗੁਸਾਈ।ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾਹੀ।।
੬।। ਸਲੋਕੁ। ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆ
ਗਿਆਭਿੰਨੁਨਕੋਇ।ਆਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨਕਜਿਹ
ਮਨਿਸੋਇ।।੧।। ਪਉੜੀ। ਏਊਜੀਅਬਹੁਤੁ
ਗਰਭਵਾਸੇ।ਮੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਫਾਸੇ।ਇਨਿਮਾ
ਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਸਿਕੀਨੇ।ਆਪਨਮੋਹਘਟੇਘਟਿ
ਦੀਨੇ।ਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹਹੁਉਪਾਇਆ।
ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਸ
ਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ।ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਮਾਏ।।੭।।
ਸਲੋਕੁ। ਕਿਰਤਿਕਮਾਵਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਨਿ

ਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਪਸੂਆਪਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਕਰਾਵਨਹਾਰਾ॥ਆਪਹਿਪਾ
ਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾ
ਇਓਜੋਆਪਿਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਊ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਊਫੁ
ਨਿਹੋਊ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਵਾਰਨ
ਹਾਰਾ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਾਚਿਰਹੇਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸ
ਮਰੰਗਬਿਖਸੋਰ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿਜਾਇ
ਮੈਮੋਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹ
ਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊ
ਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕਉਭਾਰੁਅਫਾਰ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨ
ਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਊਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਰੀ
ਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੂਸੰਗ॥
ਲੇਖੈਗਣਤਨਛੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾ
ਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੂ
ੜਾਰੰਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਊ॥ਆਉਬੈਠੁਆ
ਦਰੁਸੁਭਦੇਊ॥ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੂਬਾਸਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਹ
ਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੈ॥ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨ
ਕਘਰਿਤਾਕੈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋ
ਹਬਿਆਪਤਮੂੜੇਅੰਧ॥ਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕ
ਮਾਇਆਬੰਧ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੈ
ਰਸਰਾਤੇ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਇਆਮਾਇਆ
ਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨਾ॥

ਕੇਉ ਸੁ ਨਨ ਕੇਉ ਸੁ ਖੁਸਾ ॥ ਕੇਉ ਸੁ ਪਾਗਿ ਨ ਕੇਉ ਸੁ ਮੁਸਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ
ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਲਾਲੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ॥ ਦੂਸਰੁ ਨਾ
ਹੀ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ
ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰੋ ਹੋਤੁ
ਸਦ ਆਇਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰਿ
ਸਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅ
ਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਜਿਹ ਜਾਣਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ
ਸਫਲੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਆਇ
ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤੁ ਸੋ ਜ
ਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵਨੁ
ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾ
ਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿ
ਆਗਿ ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆ
ਸਰਿ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥ ਏਕੁ ਨਾ
ਮੁ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕੁ ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ
ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ

ਈਹੈਹੀ।ਇਤਬਿਧਿਬਿਆਪਿਓਨਚਾਰਿਓਅਛਾਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕ
ਛੀਆ।ਕਹੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤੁਧੀਆ।ਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੂਸੰਗਿਨਲੀ
ਆ।ਐਸੀਸੰਚਿਤੇਬਿਨਸਤਿਨਾਤਾ।ਧਾਰਿਸੋਤੀਅਪਨੇਪਾਰਿਗਾ
ਣੀ।ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ।ਨਾਨਕਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਆ
ਇਆ।।੧੫।। ਸਲੋਕੁ। ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰ
ਮੁਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤਿ।ਮਿਰਤਕੁਕਹੀਐਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤ।।੧।। ਪਉੜੀ। ਙੰਙ
ਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿਆਤਾ।ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ।
ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ।ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉ
ਦਿਆਨੀ।ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੇਤਾ।ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋ
ਊਅਨੇਤਾ।ਉਆਤੇਊਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾ।ਨਾਨਕਜਿਹ
ਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ।।੧੬।। ਸਲੋਕੁ। ਕੁੰਟਚਾਰਿ
ਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਰੇਖ।ਸੂਖਦੂਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿ
ਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖੁ।।੧।। ਪਉੜੀ। ਕਕਾਕਾਰਨਕਰ
ਤਾਸੋਊ।ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇਟਤਕੋਊ।ਨਹੀਹੋਤਕ
ਛੁਦੋਊਬਾਰਾ।ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਭੂਲਨਹਾਰਾ।ਕਾਹੂਪੰਥੁ
ਦਿਖਾਰਿਓਆਪੈ।ਕਾਹੂਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ।ਆ
ਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ।ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ।
।੧੭।। ਸਲੋਕੁ। ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਿ
ਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ।ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮਾਰਿ।।੧।। ਪਉੜੀ। ਖਖਾਖੂ
ਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾਹਿ।ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿ
ਓਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ।ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇ

ਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦੁਸਹਜੁਜਪਤੁ
ਰਹਹਿਗੁਣਤਾਸੁ॥ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦੁਸਿਉਜਾ
ਕਉਹੋਤੁਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇਰਾਮਨਾ
ਮੁਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲ॥ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦ
ਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭੁਭਾਣਿਆਪੂਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥
੧੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਣਿਮਿਣਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸ
ਰਪਰਿਚਲਨੋਲੋਗੁ॥ਆਸਿਅਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਅਰੋਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿ
ਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਿ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾ
ਦੇਹਿਕਾਬਿਲਮੁਨਕਰਿਹੋਮੀਤ॥ਨਹਿਬਾਰਕਨਹਿ
ਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੰਧੁ॥ਓਹੁਬੇਰਾਨਹਬੂਝੀਐ
ਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁ
ਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਇਹੁਠਾਇ॥ਛਾਡਿਛਾਡਿਸ
ਗਲੀਗਈਮੂੜਤਹਾਲਪਟਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਮਰਤੁਰਹੈਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ॥ਨਾਨਕਆਏਸ
ਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧੮॥ ॥
ਸਲੋਕੁ॥ਘੋਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨਕਥਤਉ
ਕੋਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤੁਨਾਨਕਏਕੈਸੋ
ਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਘਘਾਘਾਲਹੁਮਨਹਿ
ਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਿਹੋਵਨਾ
ਜਤੁਕਤੁਓਹੀਸਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆ
ਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾ
ਲਿਘਾਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕ

ਤਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਚਰਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾਸੁ ਸੁਅਸਥਿਰੁ ਥਿਤਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਙਣਿ ਘਾਲੈ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥ ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਙਣਤੀ ਙਨੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੁਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਹਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ

 ਈ॥ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕ
ਉਸੰਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰੁਜੁਲਮੁ
ਫੂਲਹਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਿ॥ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨ
ਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਛੁਟਾਰਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੂਆ॥ਬਾਧਿਓਜਿਉਨਲਿਨੀਭ੍ਰ
ਮਿਸੂਆ॥ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤਿਗਿਆਨੀ॥ਆਗੈਠਾ
ਕੁਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ॥ਜਉਜਾਨੈਮੈਕਥਨੀਕਰਤਾ॥ਬਿ
ਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹਹ
ਉਮੈਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਝਾਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਿ
ਆਰਾਧਿ॥ਕਾਰ੍ਹਾਤੁਝੈਨਬਿਆਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਿ
ਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾ
ਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ॥ਝੂਰਤਿਝੂਰਤਿ
ਸਾਕਤਿਮੂਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀਆ॥ਝਰਹਿ
ਕਸੰਮਲਪਾਪੁਤੇਰੇਮਨੂਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿ
ਸੁਨੂਆ॥ਝਰਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦ੍ਰੁਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾ
ਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਞਤਨ
ਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀ
ਵਤਿਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਿ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਞੰਞਾਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀਬਿਨਸਿ
ਜਾਤਿਏਹਹੇਤ॥ਗਣਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿ
ਸਿਧਾਰੇਕੇਤ॥ਞੋਪੇਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀ
ਐਸੰਗੁ॥ਞਾਣਹੁਇਆਬਿਧਿਸਹੀਚਿਤਝੂਠਉ

ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਞਾਣਤਿ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਤਿ ਭਿੰਨ ॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮ
ਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ
ਕੀਓ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ
ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ
ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਉ
ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥
ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ
ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ
ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜਨ
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ
ਮੂਏ ॥ ਉਆ ਕੈ ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ
ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ ਠਾ
ਕੁਰ ਅਪਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀ
ਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖ
ਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨਿ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ
ਕਾ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿ ॥ ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ

ਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ
ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹਿ
ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾ
ਗਿਓ ਧਰਮੁ ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧਿ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਤ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇ
ਆ ਮਨੁ ਆਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾ
ਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲੁ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ
ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ
ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰ
ਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੨੬॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥
ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤਿ ॥
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ
ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ
ਦੂ ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮ
ਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸੁ ॥ ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪ
ਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕੀਏ ਏਊ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੨੭
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿ
ਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹਿ ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦ
ਰਾਇ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਨੁਬਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇ॥ਤ੍ਰਾ
ਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈਮਨਿਨਾਉ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿ
ਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ॥ਤਾਹੂਸੰਗਿਨਧਨੁਚ
ਲੈਗ੍ਰਿਹਜੋਬਨਨਹਰਾਜ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਿਰਹਹੁਇ
ਹੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜ॥ਤਾਤਾਕਛੂਨਹੋਈਹੈਜਉਤਾਪਨਿਵਾਰੈਆਪ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪ॥੩੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਲਾਥ॥ਸੰਚਿਸੰਚਿਸਾਕਤਮੂਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨ
ਸਾਥ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਥਾਥਿਰੁਕੋਊਨਹੀਕਾਇ
ਪਸਾਰਹੁਪਾਵ॥ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਛਲਕਰਹੁਮਾਇਆਏਕ
ਉਪਾਵ॥ਥੈਲੀਸੰਚਹੁਸ੍ਰਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਰਹੁਗਾਵਾਰ॥ਮਨਕੈ
ਕਾਮਿਨਆਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਬਾਰ॥ਥਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦ
ਭਜਹੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖਲੇਹੁ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਸਦਏਕਸਿਉਇਆਸਾ
ਚਾਅਸਨੇਹੁ॥ਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨੋਸਭਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥ॥ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਨਾਨਕਜੰਤਅਨਾਥ॥੩੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਦਾਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਭੁਕਛੁਦੇਵਨਹਾਰ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਿਮਰਤਿਰਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ ਦਦਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਰ॥ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਅਗਨਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਦੈਨਹਾਰੁਸਦਜੀਵਨਹਾਰਾ॥ਮਨ
ਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਰਾ॥ਦੋਸੁਨਹੀਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਬੰਧੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਦਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਆਪੇ॥ਨਾਨਕ
ਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਧ੍ਰਾਪੇ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰਿਜੀ

੧੫੧

ਅਰੇ ਇਕਟੇਕਤੂ ਲਾਹਿਬਿਡਾਨੀਆਸ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾਵਤਤਉ
ਮਿਟੈਜਉਸੰਤਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥ ਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆ
ਪਿਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥ ਧਨੁਸਾਚਾਤੇਊਸਚੁਸਾਹ
॥ ਹਰਿਹਰਿਪੂੰਜੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹਾ॥ ਧੀਰਜੁਜਸੁਸੋਭਾਤਿਹਬ
ਨਿਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸ੍ਰਵਨਜਿਹਸੁਨਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਹਘਟਿਰਹੇਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵਡਿਆਈ
॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾਮੁਜਪੁਜਪਿ
ਆਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰੰਗਿ॥ ਗੁਰਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਰਕੁ
ਨਾਹੀਸਾਧਿਸੰਗਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਨੰਨਾਨਰਕਿਪਰਹਿ
ਤੇਨਾਹੀ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਬਸਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋ
ਜਪਤੇ॥ ਬਿਖੁਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਹੋਤਾਤਾ
ਕਉ॥ ਨਾਮੁਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਉ॥ ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੂਰੇ॥ ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ ਨਾਨਕਸੋ
ਊਆਰਾਧੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਪਾਪਰਮਿ
ਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਅਗਮੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ ਹੋਤਪੁ
ਨੀਤਕੋਟਿਅਪਰਾਧੂ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂ॥ ਪਰ
ਪਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹਮਿਟਨਾਈ॥ ਜਾਕਉਰਾਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥
ਪਾਤਿਸਾਹਛਤ੍ਰਸਿਰਸੋਊ॥ ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰੁਨਕੋਊ॥੨੭॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਿਹਭਈਮਨਿਜੀਤ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਿਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਫਫਾਫਿਰਤਫਿਰਤਤੂਆਇਆ॥ ਦ੍ਰੁਲਭੁ

ਦੇਹਿਕਲਿਜੁਗਿਮਹਿਪਾਇਆ।ਫਿਰਿਇਆਅਉਸਰੁਚਰੈਨਹਾਥਾ।
ਨਾਮੁਜਪਹੁਤਉਕਟੀਅਹਿਫਾਸਾ।ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਈ।
ਏਕਹਿਏਕੁਜਪਹੁਜਪੁਸੋਈ।ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਕਰਨੈਹਾਰੇ।ਮੇਲਿਲੇ
ਹੁਨਾਨਕਬੇਚਾਰੇ।੩੮।। ਸਲੋਕੁ।। ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਲ।ਸੁਖਸੰਪੈਬਹੁਭੋਗਰਸਨਾਨਕ
ਸਾਧਰਵਾਲ।੧।। ਪਉੜੀ।। ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾ।
ਬੈਸਨੋਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ।ਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿਟਾਵੈ।ਤਾ
ਹੂਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਆਵੈ।ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ।ਦੋਸੁ
ਦੇਤਆਗਹਕਉਅੰਧਾ।ਬਾਤਚੀਤਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪ।ਜਿ
ਸਹਿਜਨਾਵਹੁਸੋਜਾਨੈਨਾਨਕ।੩੯।। ਸਲੋਕੁ।। ਭੈਭੰਜਨ
ਅਘਦੂਖਨਾਸਮਨਹਿਅਰਾਧਿਹਰੇ।ਸੰਤਸੰਗਜਿਹਰਿਦਬਸਿਓ
ਨਾਨਕਤੇਨਭ੍ਰਮੇ।੧।। ਪਉੜੀ।। ਭਭਾਭਰਮੁਮਿਟਾਵਹੁਅ
ਪਨਾ।ਇਆਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ।ਭਰਮੇਸੁਰਿਨਰਦੇਵੀਦੇਵਾ।
ਭਰਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਬ੍ਰਹਮੇਵਾ।ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਮਾਨੁਖਡਹਕਾਏ।
ਦੁਤਰਮਹਾਬਿਖਮਇਹਮਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇਆ।
ਨਾਨਕਤੇਹਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ।੪੦।। ਸਲੋਕੁ।
ਮਾਇਆਡੋਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਟਿਓਤਿਹਸੰਗਿ।ਮਾਗਨਤੇਜਿਹ
ਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ।੧।। ਪਉੜੀ।। ਮਮਾ
ਮਾਗਨਹਾਰਇਆਨਾ।ਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਓਸੁਜਾਨਾ।ਜੋਦੀਨੋਸੋਏਕਹਿ
ਬਾਰ।ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰ।ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿ
ਬੀਆ।ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ।ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗ।
ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ।੪੧।। ਸਲੋਕੁ। ਮਤਿਪੂਰੀ
ਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ।ਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇ

ਪਾਰਿਉਤਾਰਿ ।੧॥ ਪਉੜੀ । ਭੁਲਣਹਾਰੀਗੁਨਹ
ਗਾਰੁਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮਤਿ । ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾ
ਨਤਤਤਿ । ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਢੂਢਨਜਾਇ । ਦੇਵਨਹ
ਰੁਦਤਾਰੁਪ੍ਰਭੁਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ । ਲਾਲਚਿਝੂਠਬਿਕਾਰਿ
ਮੋਹਇਆਸੰਪੈਮਨਿਮਾਹਿ । ਲੰਪਟਚੋਰਨਿੰਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸੰਗਿ
ਬਿਹਾਇ । ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਬਖਸਿਲੈਹਿਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ । ਨਾਨਕਭਾ
ਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਹਨਨੀਰਿਤਰੇ ।੫੨॥ ਸਲੋਕੁ । ਖਾਤਿਪੀ
ਤਿਖੇਲਤਿਹਸਤਿਭ੍ਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕ । ਭਵਜਲਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭੂ
ਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ ।੧॥ ਪਉੜੀ । ਖੇਲਤਿਖੇਲਤਿਆਇ
ਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ । ਖੇਦਮਿਟੇਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿਗੁਰਬ
ਚਨਿਸਮਾਇ । ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁਸੰਚਿਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ । ਖਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਠਾਕੁਰਿਭਈਅਨਦਸੂਖਬਿਸਰਾਮ । ਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤੁਲਾਭੁਘ
ਰਿਆਏਪਤਿਵੰਤਿ । ਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿਲੇਭਗਵੰਤ ।
ਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਆਪਆਗੈਪਾਛੈਆਪਿ । ਨਾਨਕਸੋਊਸਰਾਹੀਐ
ਜਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ ।੫੩॥ ਸਲੋਕੁ । ਆਏਪ੍ਰ
ਭਸਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲ । ਏਕੁਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤ
ਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾਲ ।੧॥ ਪਉੜੀ । ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ ।
ਅਖਰਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ । ਅਖਰਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ । ਅਖਰਨਾਦਕਥ
ਨਵਖਿਆਨਾ । ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭਰਮਾ । ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਿ
ਧਰਮਾ । ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੇਤਾ । ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਪਾ ।੫੪॥
ਸਲੋਕੁ । ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲੇਖਾਵਤੀ । ਉਰਝਿਰਹਿਓਸ
ਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ । ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ । ਮੋਹੀ
ਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ ।੧॥ ਪਉੜੀ ।

ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਪਾਵਹੇਗੋ॥੧॥ਸਗਲਿਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਰਾਜਾਦੁਖੀਆ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁਝਾ
ਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਇਕੇ
ਲਾ॥ਤਹਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁਹੇਲਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਿਸਦਾਧਿ
ਆਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਛੂਟਤਨਹ
ੀਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਅਨਿਕ
ਬਿਘਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾ
ਰੈ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ
॥ਹਉਮੈਲਾਮਲੁਕਬਹੁਨਧੋਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ॥
ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥
ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋਸਾ॥
ਜਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁਬਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਰਾ॥
ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋਇਨਸਿਞਾਨੂ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪਛ
ਾਨੂ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਮ॥ਤਹਹਰਿਕੇ
ਨਾਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਛਾਮ॥ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮਨਤੁਝੁਆਕਰਖੈ॥
ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ॥੪॥ਭਗਤਿਜਨਾ
ਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ॥ਹਰਿ
ਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਿ
ਕਮਾਤਿ॥ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਨ
ਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਮਨਤਨਰੰਗਿਰਤੇਰੰਗਏਕੈ॥ਨਾਨਕਜਨ
ਕੈਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁ

ਨੇਮਕਰੈਬਹੁਭਾਤੀ॥ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜ
ਪੀਐਇਕਬਾਰ॥੧॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ॥ਮਹਾਉਦਾਸੁ
ਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ॥ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪ੍ਰਾਨ॥ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿ
ਦਾਨ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ॥ਜੈਨਮਾਰਗਸੰਜਮਅਤਿਸਾਧਨਿ॥
ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿਸਰੀਰੁਕਟਾਵੈ॥ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਵੈ॥ਹਰ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿਕਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤ
ਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ॥ਗਰਬੁਗੁਮਾਨੁਨਮਨ
ਤੇਹੁਟੈ॥ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ॥
ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ॥ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਬਿਖਿਆਟਰੈ॥ਜ
ਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹਅਨੀਤਿ॥ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਾਚੀਭੀਤਿ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾ
ਮਕੀਮਹਿਮਾਊਚ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ॥੩॥ਬਹੁਤੁਸਿ
ਆਣਪਜਮਕਾਭਉਬਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਤ੍ਰਿਸਨਨਾਧ੍ਰਾਪੈ॥
ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈ॥ਛੂਟ
ਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ॥ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾਇਆਜਾਲਿ॥ਅ
ਵਰਿਕਰਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀ
ਮਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ॥ਜੇਕੋ
ਅਪਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਅਪਨੀ
ਸੋਭਾਲੋਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ॥ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਨ
ਤੇਡਰੈ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ॥ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਦਰਸ
ਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥੫॥ਸਗਲਪੁਰ
ਖਮਹਿਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆ
ਪਸਕਉਜੋਜਾਨੈਨੀਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸਭਤੇਊਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨਿਹੋਇ

ਭ੍ਰਾਤਿ ਮੀਤਿ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ
ਜਲਾ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ
ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ
ਰਸਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ
ਬਿਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੩॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ
ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿ
ਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਸਾ
ਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥ ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਜੋ ਹੋ
ਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ
ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੫॥ ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾ
ਨਸ ਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ
ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥ ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ
॥ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ
ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥
ਗਲਿ ਪਾਥਰੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੬॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰ
ਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰ
ਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨ

ਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ।ਅਗਿਆਨੀਰੋਸੁਕਰੇਇ।ਅਪ
ਨੀਪਰਤੀਤਿਆਪੇਹੀਖੋਵੈ।ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁਨਹੋਵੈ।ਜਿ
ਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਾਖੈ।ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ।ਉਸ
ਤੇਚਉਗੁਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁ।ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ।੨।
ਅਨਿਕਭਾਤਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤਿ।ਸਰਪਰਿਹੋਵਤਜਾਨਿਅਨੇਤਿ।
ਬਿਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ।ਓਹੁਬਿਨਸੈਓਹੁਮਨਿਪਛੁਤਾ
ਵੈ।ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰੁ।ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਹਅੰਧੁਅੰਧਾਰੁ।
ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹੁ।ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੇਹੁ।ਮਨਹਰਿਕੇ
ਨਾਮੁਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਆਪਿਲਏਲਾਈ।
੩।ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ।ਮਿਥਿਆਹਉਮੈ
ਮਮਤਾਮਾਇਆ।ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਾਲ।ਮਿਥਿਆਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਕਰਾਲ।ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵਬਸਤ੍ਰਾ।ਮਿਥਿ
ਆਰੰਗੁਸੰਗਿਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ।ਮਿਥਿਆਧ੍ਰੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨੁ।
ਮਿਥਿਆਆਪਸਊਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ।ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨ।
ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚਰਨ।੪।ਮਿਥਿਆਸ੍ਰਵਨਪ
ਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ।ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ।ਮਿ
ਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦ।ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨ
ਅਨਸ੍ਵਾਦ।ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ।ਮਿ
ਥਿਆਮਨਪਰਲੋਭੁਲੁਭਾਵਹਿ।ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪ
ਕਾਰਾ।ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ।ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆ
ਸਭਭਏ।ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ।੫।
ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ।ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂ
ਚਾ।ਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ।ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰ

ਮਨਿਅੰਦਰਿ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਿਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ ।ਮਨਿਆਠ
ਪਹਰਿਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ ।
ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗ ।੧। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾ
ਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ ।ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵ
ਹਿ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸਵੀਜੈ ।ਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀ
ਜੈ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭੁਕੋਊਮਾਨੈ ।ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ ।ਮਨਿ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਰਹਿਤੋਧਰਮੁ ।ਮਨਿਸਦਾਧਿਆਈਐਕੇਵਲਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ।ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨਿਪਾਵਹਿ ।ਨਾਨਕਪਤਿਸੇ
ਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ ।੨। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਰੋਗਕੰਚਨਦੇਹੀ ।ਲਿ
ਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਹਿਤੁ ।
ਮਨਿਸੁਖਿਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਿਤੁ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗ
ਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ ।ਮਨਿਸਰਨੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੁਝਿਕੋਨਪਹੂਚੈ ।ਮਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਊਚੈ ।
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਿ ।ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹਿ ।
੩। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ ।ਮਨਿਤਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ
।ਮਨਿਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾ
ਗਮਿਲਖਧਨਾ ।ਰਾਖਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ ।ਜਿਨਿਤੇਰੀ
ਮਨਿਬਨਤਬਨਾਈ ।ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ ।
ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕਅਲਖੈ ।ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀ
ਰਖੈ ।੪। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ ।ਮਨਿ
ਆਠਪਹਰਿਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨਿ ।ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂ
ਆਚਾਰਿਬਿਉਹਾਰੀ ।ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿ

ਅਚਰਜਕਥਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮੁਖੁਊਜਲੁਹੋਤਿ॥ਸਾਧਿ ਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀਖੋਤਿ॥ਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆ
ਨੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਸਭੁਹੋਤਿ
ਨਿਬੇਰਾ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮੁਰਤਨੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਏ
ਕਊਪਰਿਜਤਨੁ॥ਸਾਧਿਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ॥ਨ
ਨਕਸਾਧਿਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਅ
ਗੋਚਰੁਮਿਲੈ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਆ
ਵਹਿਬਸਿਪੰਚਾ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਭੁੰਚਾ॥ਸਾਧਿਕੈ
ਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਬੈਨੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰ
ਗਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਅਸਥਿਤਮਨੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਿਕੈ
ਸੰਗਿਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੨॥
ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਦੁਸਮਨਿਸਭਿਮੀਤਿ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤੁ
॥ਸਾਧਿਸੰਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ
॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆ
ਪੁ॥ਆਪੇਜਾਨੈਸਾਧਿਬਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਿਪ੍ਰਭੂਬਨਿ
ਆਈ॥੩॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂਧਾਵੈ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਿਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਲਹੈ॥ਸਾਧੂ
ਕੈਸੰਗਿਅਜਰੁਸਹੈ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਬਸੈਥਾਨਿਊਚੈ॥ਸਾਧੂ
ਕੈਸੰਗਿਮਹਲਿਪਹੂਚੈ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਦ੍ਰਿੜੈਸਭਿਧਰਮੁ॥ਸਾ
ਧਿਕੈਸੰਗਿਕੇਵਲੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਪਾਏਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨੁ॥੪॥ਸਾਧਿਕੈਸੰਗਿਸਭਿ

ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਾਜਾਗਤਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆ
ਗਤਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਪਰਮਾਨੰਦੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਘਰਿਸਦਾ
ਅਨੰਦੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖੁਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ।ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨ
ਹੀਬਿਨਾਸੁ।੫॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕ
ਸੰਗਿਹੇਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇਅਚਿੰਤੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡਪਰਤਾਪਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕਾਦਰਸੁਬਡਭਾਗੀਪਾਈਐ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਖੋਜ
ਹਿਮਹੇਸਰ।ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸਰਿ।
੬॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕੈਸਗਲਮਨਮਾਹਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨਜਾ
ਨੈਭੇਦਿ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ।ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖੵਰੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਰਬਕਾਠਾਕੁਰੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਿਤਿਕ
ਉਨਬਖਾਨੈ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਜਾਨੈ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤਿਨਪਾਰਿ।ਨਾ
ਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰਿ।੭॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ।ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਜੀਅਕਾਦਾਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਪੂਰਨੁਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਅਨਾ
ਥਕਾਨਾਥੁ।ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ।ਬ੍ਰਹ

ਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ॥ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮਹਿਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨ
ਮਸਕਾਰੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ॥ਮਨਮਹਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨਦਰਸ॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ॥ਸਾ
ਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿਹੇਤ॥ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ॥
ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪ
ਰਹਰੈ॥ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋ
ਖਤੇਰਹਤ॥ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ॥੧॥
ਬੈਸਨੋਸੋਜਿਸੁਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇ
ਭਿੰਨ॥ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈਨਿਹਕਰਮ॥ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮ
ਲਧਰਮ॥ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ਕੇਵਲਭਗਤਿ
ਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋਪਾਲ॥
ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾ
ਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਉਤੀ
ਭਗਉਤੀਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ॥
ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮੁ॥ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ॥ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿਊਤ
ਮਹੋਵੈ॥ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅ
ਰਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕ
ਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨਿ

ਖੈ ਤੈ ਸਾਤਿ ਨ ਲਹਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ
ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ
ਅਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ
ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰ
ਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀ
ਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ
ਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿ
ਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ
ਵਤਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕ
ਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇ
ਸਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋ
ਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾ
ਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ
ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ

ਗਾਮੁ॥ ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ॥ ਕਈਕੋਟਿ
ਨਾਮਤੰਤੁਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ ਕਈਕੋਟਿਨਾਮ
ਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ ਅਪੁਨੇਜਨਕਉ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥ ੮॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥ ੧॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾ
ਰਾਵਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥
ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ ਕਰਿਕਰਿ
ਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ੧॥
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾ
ਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥ ਦੁਹਾਸਿਰਿਆ
ਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀ॥ ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾ
ਵੈ॥ ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥ ੨॥ ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇ
ਆਵੈ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁ
ਲੇਇ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥ ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰ
ਚੈ॥ ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪੁਬਚੈ॥ ਭਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥
ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀ
ਭਗਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥ ੩॥ ਖਿਨਮਹਿਨੀ
ਚਕੀਟਕਉਰਾਜ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥ ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿ

੧੬੫

ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤਿ ਕਾਲੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ
ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ
॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤਿ ਆਪਿ ਬਣਾਈ
॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ ਇਸੁ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ॥ ਕਰ
ਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ
ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇ
ਆਲ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਿ
ਹਾਰੁ ॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਬਹੂ ਸ੍ਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥ ਕ
ਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ ਕਬ
ਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ ਕਬਹੂ ਹੋ
ਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥
ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋ
ਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਦੂਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿ
ਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ

ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਥਾਨਭ੍ਰਿਸਟਹੋਇ।

ਸੰਤਸਰਣਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰੁ।ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅ
ਵਤਾਰਿ।੧।। ਅਸਟਪਦੀ।। ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ।ਸੰਤਕੈਦੁ
ਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸੁਖੁਸਭੁਜਾਇ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾ
ਇ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨੁ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨੁ।[illegible]
[illegible] ਸੰਤਕੇਹਤੇਕਉਰਾਖੈਨਕੋਇ।।[illegible]
[illegible]ਹੈ।ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ।ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ।੧।ਸੰਤ
ਕੈਦੁਖਨਿਤੇਮੁਖੁਭਵੈ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਕਾਗਾਜਿਉਲਵੈ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸਰਪ
ਜੋਨਿਪਾਇ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਤ੍ਰਿਸਨ
ਾਮਹਿਜਲੈ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਸਭੁਕੋਛਲੈ।ਸੰਤਕੈਦੁਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ।ਸੰ
ਤਕੈਦੁਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ।ਸੰਤਦੋਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ।ਨਾਨਕਸੰਤਭਾ
ਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ।੨।ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ।ਸੰਤਕ
ਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ।ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾ।ਸੰਤਕਾ
ਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ।ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨੁ।ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁ
ਖੀਆਅਰੁਦੀਨੁ।ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੋਗੁ।ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉ
ਸਦਾਬਿਜੋਗੁ।ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੋਖਮਹਿਦੋਖੁ।ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਉਸ
ਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ।੩।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤੁ।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ
ਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤੁ।ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈ।ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉ
ਸਭੁਤਿਆਗੈ।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾ
ਰੀ।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਜਨਮੈਮਰੈ।ਸੰਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁਖਤੇਟਰੈ।ਸੰਤਕੇਦੋਖੀ
ਕਉਨਾਹੀਠਾਉ।ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਇ।੪।ਸੰਤਕਾਦੋ
ਖੀਅਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ।ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੂਚੈ।ਸੰਤ
ਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ।ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਝੜਿ

ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋ
ਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ
ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤੁ ਮਾ
ਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕ
ਹਤੁ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ
॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ
ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ
ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥
ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਭੁ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥
ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਕਉਤਰਿ
ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ
ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹ
ਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਲਤਿਆਪਿਜੀਕਰੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਨੁਸਿਮਰਹਿਅਨਸਿਮਰਹਿ॥ਆਗਿਆਕਾ
ਰੀਧਾਰੀਸਭੁਸਿਮਰਹਿ॥ਆਪੇਆਪਿਸਗਲਮਹਿਆਪਿ॥ਅਨਿਕਜੁਗ
ਤਿਰਚਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡੁ॥ਧਾਰਣਧਾਰਿ
ਰਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥ਅਲਖਅਭੇਉਪੁਰਖੁਪਰਤਾਪੁ॥ਆਪਿਜਪਾਏਤ
ਨਾਨਕਜਾਪਿ॥੬॥ਜਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੋਭਾਵੰਤੁ॥ਸਗਲਸੰਸਾ
ਰੁਉਧਰੈਤਿਨਮੰਤੁ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕ
ਦੂਖਬਿਸਾਰਨ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਕਿਰਪਾਲੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜ
ਪਿਭਏਨਿਹਾਲੁ॥ਉਨਕੀਸੇਵਾਸੋਈਲਾਗੈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰਹਿ
ਬਡਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵਹਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖੁਕਉ
ਊਤਮਕਰਿਮਾਨੁ॥੭॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥ਸਦਾਸਦਾਬਸੈ
ਹਰਿਸੰਗਿ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਹੋਵੈਸੋਹੋਇ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਣੈਸੋਇ॥ਪ੍ਰ
ਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਿਸੁਤੇਉ
ਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਓਇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਉਨਹੂਬਨਿਆਏ॥
ਆਪਸਿਕਉਆਪਿਦੀਨੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥੮॥

੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿਪ੍ਰਭੁਬਿਰ
ਥਾਜਾਨਨਹਾਰੁ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰ॥

੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾਰੁਗੋਪਾ
ਲੁ॥ਸਰਬਜੀਆਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਿ
ਮਾਹਿ॥ਤਿਸੁਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥
ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ॥ਜੇ
ਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮਿ॥ਗਤਿ
ਨਾਨਕਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੋਹੈ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੀਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੋਹੈ॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਿਆਕੋਗਰਬੈ॥
ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ॥ਅਤਿਸੂਰਾਜੇਕੋਊਕਹਾਵੈ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨੁ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਸਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ
ਨੈ ਗਾਦਸਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ
॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰ
ਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸ
ਤਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿ
ਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂ
ਰਿ ॥੩॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ
ਪਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿ
ਤਾਰੁ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥ ਕਉ
ਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗੁ ॥ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਜਿਸੁ
ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅ
ਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥ ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ
ਸੰਗਿ ਚਾਲਿ ॥ ਅਵਰਿ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ
ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅ
ਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਊ
ਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰੁ ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ
ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ

ਗੁਨ ਗਾਵੈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੈ। ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆ
ਘਾਨੇ। ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ। ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੵਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰ
ਤ੍ਰਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤਾ। ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨ
ਹੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ।੪। ਜਿਹਬਾ
ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ। ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ। ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ
ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ। ਨਿਰਾਹਾਰ
ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ। ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ। ਅਨਿਕ ਭ
ਗਤਿ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ। ਸ
ਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ। ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਪਨੇ।੫। ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ
ਹੋਇ। ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸੁ। ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾ
ਸੁ। ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ। ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ
ਦੇਇ। ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ। ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ
। ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ। ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤ
ਹ ਤੇ ਨਾਸੇ।੬। ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ। ਅਨਦੁ ਭਇਆ
ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ। ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉ
ਪਦੇਸੇ। ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ। ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ
ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ। ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ। ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਮੁਰਾਰੀ। ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ। ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ।੭। ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ। ਕਲਾ ਧਾਰਿ
ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ। ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ। ਅਪੁਨੀ
ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ। ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ। ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ। ਭਏ ਪ੍ਰ

ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫ
ਲ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨ
॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੰ
ਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸ
ਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ
ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿ
ਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਤੁ
ਮਾਰੋ ਚੀਤੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ
ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾ
ਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ
॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾ
ਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ
ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾ
ਹਿ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥ ਮਨ
ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾ
ਛਤਿ ਗਏ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ
ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭ
ਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਨੁ ਜਾਚੈ

ਨਾਮੁ ॥ ਧੁਰਤਿ ਜਾ ਤਿਆਗੇ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਦਤੁ ਨਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ ਮਨ
ਤਨਿ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾ
ਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗਿ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ
ਸੰਗਿ ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ
॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਅ
ਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿ
ਪੁਰਖੁ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ
ਹੋਇ ਪੁਨੀਤੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨੁ ਹੀਤੁ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆ
ਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਸਰਬ
ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾ
ਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ
ਪਰ ਸੰਗੀਤਿ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤਿ ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨ
ਵੰਤਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਨਿਵਾ
ਸੁ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿ ॥੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾ
ਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਤਬ ਕਹ ਤੇ
ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿ
ਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤਿ ॥
ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗੁ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤਿ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪਿ
ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਬ ਮੋਹੁ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪ
ਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਊਜਾਬਿਸਮਾਦਿਆਪਤਿਸਮਾਇਆ।

ਭੇਦਿਸਮਾਇਆਂ।ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ।ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਕਾ
ਨਾਹੀਪਰਵੇਸਿ।ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ।ਤਹਕਉਨੁਅ
ਚਿੰਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ।ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਰਾ।ਤ
ਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ।ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ।ਨਾ
ਨਕਆਪਸਕਉਆਪਹਿਪਹੂਚਾ।੬।ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁ
ਅਕਾਰੁ।ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ।ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕ
ਹਾਵਤਿ।ਕੋਊਨਰਕਿਕੋਊਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤ।ਆਲਿਜਾਲਿਮਾਇ
ਆਜੰਜਾਲਿ।ਹਉਮੈਮੋਹੁਭਰਮਭੈਭਾਰੁ।ਦੂਖਸੂਖਮਾਨਅਪਮਾ
ਨੁ।ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖ੍ਯਾਨ।ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇ
ਖੈ।ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ।੭।ਜਹਅਬਿਗਤਿਭਗਤਿਤਹ
ਆਪਿ।ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰਤਪਰਤਾਪਿ।ਦੁਹੂਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧ
ਨੀ।ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ।ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਦਚੋ
ਜ।ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ।ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾਇ
ਲਾਵੈ।ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈ।ਬੇਸੁਮਾਰੁਅਥਾਹੁਅਗ
ਨਤਿਅਤੋਲੈ।ਜਿਉਬੁਲਾਵਹੁਤਿਉਨਾਨਕਦਾਸੁਬੋਲੈ।੮।
੨੧।। ਸਲੋਕੁ ।। ਜੀਅਜੰਤਕੇਠਾਕੁਰਾਆਪੇ
ਵਰਤਣਿਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਏਕੋਪਸਰਿਆਦੂਜਾਕਹਦ੍ਰਿਸਟਾਰਿ।
੧।। ਅਸਟਪਦੀ। ਆਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁ।
ਆਪਹਿਏਕੁਆਪਿਬਿਸਥਾਰੁ।ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ।
ਅਪਨੈਭਾਣੈਲਏਸਮਾਏ।ਤੁਮਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕਿਛੁਹੋਇ।ਆਪਨ
ਸੂਤਿਸਭੁਜਗਤਿਪਰੋਇ।ਜਾਕਉਪ੍ਰਭੁਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ।ਸਚੁ
ਨਾਮੁਸੋਈਜਨੁਪਾਏ।ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤਕੇਬੇਤਾ।ਨਾਨਕਸਗਲ

੧੭੭

ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤਾਰਿ॥ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ
॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ॥ਤਿਸੁਕੈਸਬਦਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ॥ਸੁਨਿਸੁ
ਨਿਅਨਦੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲੁਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇ
ਤਿਨਕੈਸਾਥੇ॥੩॥ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪ
ਮਿਲਾਏ॥ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੈਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ॥
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ॥ਆਲਜੰਜਾਲਬਿ
ਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕਹਤੇ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰ
ਭਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤ
ਮੀਤ॥ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤਿ॥ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾ
ਮ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨੁ॥ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ॥
ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ॥ਸਭਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਬ
ਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ॥ਬੁਧਿਗਿ
ਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿਧਿ॥ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ॥ਗਿਆ
ਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਸ
ਭਕੈਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਸਮਦਰਸੀ
ਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬ
ਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ॥ਸਭਜੁਗ
ਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੀ॥ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ॥
ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧ
ਸੰਗਿਮਿਟੈ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿ

ਕਰਮਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਿਸੰਗਿਇਨਾਲਕਰਤੇਆਇਆ॥੭॥ਜਿਸੁਮਨਿਬ
ਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰ
ਨਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ॥ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਿਉਧਾਰੈ॥ਨਿ
ਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ॥ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥
ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮੁ॥ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮੁ॥ਸਭਤੇ
ਊਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ॥ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥
੨੪॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਥਿਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ
ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਪ੍ਰ
ਭੁਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖੁਜਾਤੇਸਭੁ
ਕਛੁਹੋਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਪਤ
ਤਿਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤ
ਦੇਨਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ਜੋਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾ
ਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਿ॥
ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਾਅਨਿਕਵਾਰ॥ਸਰਨਿ
ਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਦੁਤੀਆ

ਨਿਕਲੇਸ।ਮੀਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸ।ਭਉਬਿਨ
ਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰ।ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ
ਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰ।ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋ
ਪਾਲ।ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥
੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇ
ਆਸੰਗਿ।ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਨਿਰਮਲਾਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ।੫॥
ਪਉੜੀ। ਪੰਚਮਿਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਤੇਜਿਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚੁ।
ਕੁਸਮਬਾਸੁਬਹੁਰੰਗੁਘਣੋਸਭਮਿਥਿਆਬਲਬੰਚੁ।ਨਹ
ਜਾਪੈਨਹਬੂਝੀਐਨਹਕਛੁਕਰਤਬੀਚਾਰੁ।ਸੁਆਦਮੋਹ
ਰਸਬੇਧਿਓਅਗਿਆਨਿਰਚਿਓਸੰਸਾਰੁ।ਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋ
ਨਿਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕ।ਰਚਨਹਾਰੁਨਹਸਿਮਰਿਓਮਨਿਨਬੀ
ਚਾਰਿਓਬਿਬੇਕ।ਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨਸੰਗਿਮਾਇਆਲਿਪਤਿ
ਨਰੰਚ।ਨਾਨਕਬਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਜੋਨਰਚਹਿਪਰਪੰਚ।੫॥
ਸਲੋਕ॥ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਊਚੌਕਹਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ।ਭਗਤਿ
ਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰ।੬॥ ਪਉੜੀ।
ਖਸਟਮਿਖਟਸਾਸਤ੍ਰਕਹਹਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਕਥਹਿਅਨੇਕ।ਊਤਮੁਊ
ਚੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਸੇਖ।ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨਸੁਕਬਿ
ਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦ।ਰਸਗੀਧੇਹਰਿਸਿਉਬੀਧੇਭਗਤਿ
ਰਚੇਭਗਵੰਤ।ਮੋਹਮਾਨਭ੍ਰਮੁਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਿਦਇਆਲ।
ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ।ਲਾਭੁ
ਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਇ।ਖਾਟਿਖਜਾ
ਨਾਗੁਣਨਿਧਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ।੬॥

ਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਕੂੜੁਕੂੜੋਕਰਿਬੁਝੈਅਣਹੋਦੇਝ
ਗੜੇਦਯਿਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹੁਗਲਿਫੋਲਸੀਕਰੇ
ਬਹੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬੋਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਹੁਘਰਿਘ
ਰਿਤੈਢੋਜਿਉਰੰਨਦੁਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੋੜੇਓਸੁ
ਭੀਲਛਣੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵ
ਰਤੈਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜੋਗੁ
ਰੁਗੋਪੇਆਪਣਾਸੋਭਲਾਨਾਹੀਪੰਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂ
ਲੁਸਭੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮੁਨਿਗਮੁਨਾਨਕਆਖਿ
ਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁਉਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾ
ਵਡਿਆਈਭਾਵਦੀਮਨਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹੁਵੇਲਾ
ਹਥਿਨਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂ
ਵਡਾਹੈਸੋਲਏਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਟਿਕੇ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਚੁਧਿਆ
ਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੇ॥ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈ
ਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀਤੇਵਸਿਛਿਕੇ॥ਜਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁਫਿਟੁਫਿਟੁਮੁਹੁ
ਫਿਕੇ॥ਓਇਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵਨੀਮੁਹਕਾਲੇਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਚੁਕੇ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਕਾਸਭੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਣੀਲਾਇਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਜਮਾਈਅਨੁਮਨਮੁਖੀਮੂਲੁ
ਗਵਾਇਆ॥ਸਭੁਕੋਬੀਜੇਆਪਣੇਭਲੇਨੋਹਰਿ
ਭਾਵੈਸੋਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੀ
ਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥

ਜਾ ਮੁਹੁ ਤਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੂੜ ਕਦਾ ਤਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ।
ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਨ ਰਿਦ ਰਿ ਬੀਜ ਲਿਬਖ ਪਾਸਿ ਜਮਾਇਆ ।
ਤਿਨ ਕਾ ਕਾਹਾ ਅੰਦੇਸਾ ਲਾ ਤਿਨ੍ਹ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਧਿ
ਆਇਆ । ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਛੁਟਿਆ
ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮ: ੪ ਸਾਕਾ ਦਿਨੁ ਲਾਵ
ਰਿਆ ਦਿਆ ਮਨਮੁਖ ਹੋਰੇ ਗਲਾ । ਰਾਤੀ ਉਘੇ ਦੋਖ
ਆ ਨਿਤ ਨ ਦੇਸੈ ਤਿਸ ਸਤਿ ਫਿਲਾ । ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਸਿ
ਰੁ ਜੋ ਰੰਅ ਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤੁ ਰੇ ਦਾਤਿ ਭੁਲਾ । ਜਿਨਿ ਰਾਦਾ ਆਖਿ
ਆ ਪੁਰਖੁ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤੁ ਅਮੇਧਖ ਲਾ ।
ਕਾ ਮਾਦਿਆ ਪੇ ਕਸੁਧਿ ਨ ਰਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ
। ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੇ ਸਤਿ ਪੁਰ
ਖੁ ਭਲ ਭਲਾ । ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਨੁ
ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਤਿ ਖਿਲਾ । ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਬਣਤਿ ਬ
ਣਤਿ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕੁ ਭਲ ਭਲਾ । ੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅ
ਤੁਲਿ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ । ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ
ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ।
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਬਣੀਐ । ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲ
ਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ । ਓਨ੍ਹ
ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ

ਭੁਤਪੜਿਸਗਵੀਮਲਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ।ਪਗਾਈ
ਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖਿਕਰਕੇਭੁਜਿਆ।ਓਥੈ
ਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾਦੁਹਾਂਵੇਮੁਖਾਂਦਾਕਰਾਇਆ।ਤੜਿ
ਸੁਣਿਆਸਭੁਜਗਤਿਵਿਚਿਕੂੜਿਆਵੇਮੁਖੁਸਾਣਿਨਦੌਰੈ
ਪਉਲੀਪਉਦੀਖਾਦੇਹਾਂਹੋਇਕੈਉਠਿਧਾਰਿਆਇਆ
।ਅਗੈਸੰਗਤੀਕੜਿਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਣਨਾਮਿਲੈਤਾਂਵਹੁ
ਟੀਭਤੀਜੀਫਿਰਿਧਾਰਿਆਣਿਪਾਇਆ।ਹਲਤੁਪਲ
ਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤੁਭੁਖਾਕੂਕੇਤਿਹਾਇਆ।ਧਨਿਧਨੁਸੁ
ਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚਾਬਹਿਆ
ਪਿਕਰਾਇਆ।ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੋਸਚੈ
ਆਪਿਪਚਾਇਆ।ਏਹੁਅੱਖਰੁਤਿਨਆਖਿਆਜਿਨਜ
ਗਤਿਉਪਾਇਆ।੧॥ਮਃ੪ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਦਾਨੰ
ਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਨਫਰੁਕਿਥੋਰਜਿਖਾਏ।ਜੋਸਾਹਿਬੁਕੈਘਰਿ
ਵਥੁਹੋਵੈ ਤਿਸਦੈ ਸੁਨਫਰੇਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾ
ਏ।ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀ
ਹੋਈ।ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਸਫਲੁਦਰਸਨਕੀਫਿਰਿ
ਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਨਾਨਕਵੀਚਾਰ
ਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ।ਭਗਤਿਮੁਖਹੁਤੇਬੋਲਦੇ
ਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ।ਪ੍ਰਗਟਿਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕ
ਸੁਣੰਦੇ।ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖ
ਹੰਦੇ।ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣਾਨੋਇਅਹੰਕਾ
ਰਸੜੰਦੇ।ਓਇਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਂਭਾਗੁ
ਧੁਰਿਮੰਦੇ।ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨ

੧੯੭ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ ਸਭਿ ਆਣਿ
ਨਿਵਾਏ॥ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਨਿੰ
ਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿ
ਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ
ਵਸਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰ
ਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ
ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾ
ਏ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜਿ
ਰਖਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ
ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਚੁ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ॥
ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਲੈਹਿ ਗੁਣ ਕਥਹ ਨਿਰਾਰੇ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ
ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਲਖਾਰੇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ
ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ॥ ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ
ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ
ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ॥
ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓ
ਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਕਲਿਜੁਗ
ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ॥ ਗਲਾ ਉਪਰਿ
ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾ
ਏ॥ ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ
ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਹਰਿ

ਹੁਕੇਉਤਪਤਿ॥ਇਕਨੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਇਕਨੁਤੁਹਿ
ਆਸੁਵਾਸਿਸੋਰੇਤਿ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਸਚੁਸਚੇਸੇ
ਵਾਤੇਰੀਤੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਸਭਿਰਸਤਿ
ਨਕੈਰਿਦੈਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਦਰਗਹ
ਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਭੁਦੇਖਣਿਜਾਹਿ॥ਜਿਨਨਿਰਭ
ਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਭਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿਉਤਮੁ
ਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਆਹਿ॥ਤੇਹਰਿਦਰ
ਗਹਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨਿਮਾਹਿ॥ਓਇਆਪ
ਤਰੇਸਭਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਹਿ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਮੇਲਿਜਨਾਤਿਨਦੇਖਿਦੇਖਿਹਮਿਜੀ
ਵਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੪ ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀਆਵਲੀ
ਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ॥ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇ
ਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਧਨੁਧੰਨੁਪਿਤਾ
ਧਨੁਧੰਨੁਕੁਲੁਧਨੁਧਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿਨਗੁਰੂਜ
ਣਿਆਮਾਇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਜਿਨਨਾਮੁਅਰਾਧਿ
ਆਆਪਿਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨੀਲਏਛਡਾਇ॥
ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਆਕਰਿਜਨੁਨਾਨਕੁਧੋਵੈਪ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਅਮਰੁ
ਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਆ॥ਸਚੁਸਚਾਸਤਿ
ਗੁਰਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥ਜਾ
ਡਿਠਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਤਾਅੰਦਰਹੁਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਬਲਿ
ਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਿਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰ

੧॥ ਮ: ੩ ਮਾਇਆਧਾਰੀਅਤਿਅੰਨਾਬੋਲਾ॥ਸਬਦੁਨ
ਸੁਣਈਬਹੁਰੋਲਘਚੋਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਹ
ਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੈਕਰਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਵਜਦਾਤੰਤੁਵਜਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਕਰਤਾਸ
ਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜੋਜੀਆਅੰਦਰਿਵਰਤੈ॥ਤੂਕਰਤਾਆਪਿਅਗਣਤੁ
ਹੈਸਭੁਜਗੁਵਿਚਿਗਣਤੈ॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਸਭੁਤੇਰੀਬਣ
ਤੈ॥ਤੂਘਟਿਘਟਿਇਕੁਵਰਤਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਚਲਤੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸੁਹਰਿਮਿਲੇਨਾਹੀਕਿਸੈਪਰਤੈ॥੨੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ਇਹੁਮਨੂਆਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਖੀਐਗੁਰਮੁ
ਖਿਲਾਈਐਚਿਤੁ॥ਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐਬਹ
ਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿਤ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਚਿੰਤਾਗ
ਈਇਹੁਜੀਅੜਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਸਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਬਖਸਿ॥੧॥ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖਅਹੰ
ਕਾਰੀਮਹਲੁਨਜਾਣੈਖਿਨੁਆਗੈਖਿਨੁਪੀਛੈ॥ਸਦਾ
ਬੁਲਾਈਐਮਹਲਿਨਆਵੈਕਿਉਕਰਿਦਰਗਹਸੀਝੈ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਹਲੁਵਿਰਲਾਜਾਣੈਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿ
॥ਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਨਾਨਕਲਏਬਹੋੜਿ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਸੇਵਾਕੀਤੀਸਫਲੁ
ਹੈਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰਨੇ॥ਜਾਸਤਿਗੁਰਕਾਮਨੁਮੰ
ਨਿਆਤਾਪਾਪਕਸੰਮਲਭੰਨੇ॥ਉਪਦੇਸੁਜਿਦਿਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਸੋਸੁਣਿਆਸਿਖੀਕੰਨੇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕਾ
ਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਚੜੀਚਵਗਣਵੰਨੇ॥ਇਹੁਚਾਲ
ਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭਿੰਨੇ॥

੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿ
ਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥
ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਦਰ
ਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ॥
ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ॥
ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਖੁਇ ਉ
ਝੜਿ ਪਾਇ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਕਮਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋ
ਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ
ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ॥ ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ
ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ॥
ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ
॥ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ
ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ॥ ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹ
ਰਿ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰਿ॥ ੧॥
ਮਃ ੫ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥ
ਥੁ॥ ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਃ ੫ ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ

ਤਿ ਪੂਰ੍ਹ ਜਾਣੈ ਪਰਾਣੀ ॥ ਤਕੜਿ ਤਿਨਾ ਰਿ ਪਰਾਣੀਆ ਭੁਖਿਆ ਚਰਿਠ
ਸੀ ॥ ਸੰਨ੍ਹੀ ਦੇਨਿ ਵਿਖਮ ਥਾਇ ਮਿਤਾ ਮਦ ਮਾਣੀ ॥ ਕਰਮੀਆ
ਪੈ ਆਪਣੀਆ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਅਜਾਈ ਭੁਖ ਫੇਰਿ ਸਤਾਇ ਤਿਲੁ ਪੀ
ੜੈ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ
ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦੂਜੈ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥
॥੧॥ ਮਃ ੫ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਮਃ ੫ ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਾਇਆ ਨਾਠੁਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥
ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁ
ਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅਵਖਧ
ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪ
ਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂ
ਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜ
ਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬ
ਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥
ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁ
ਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਸਭਿ
ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ

ਪੁਰਖਿਮੰਦੇਜੋਆਰੇਤਿਨਮਾਰਘੁਮਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ।ਵੈਰੁਕਰਨਿ
ਨਿਰਵੈਰੁਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ।ਜੋਜੋਸੰਤਸਰਾਪਿਆ
ਸੇਫਿਰਤਿਭਵੰਦੇ।ਪੇਡਿਮੁਢਾਹੁਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਿਸੁਕੰਦੇ।।
੩੧।। ਸਲੋਕਮਃ੫ ਗੁਰੁਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ
ਇਆਭੰਨਣਘੜਨਸਮਰਥੁ।ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤ੍ਰਤੂਦੁ
ਖੁਸਬਾਇਆਲਥਿ।।੧।। ਮਃ੫ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈ
ਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ।ਨਾਨਕਮਾਂਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਸੰਜੋਗੁ।੨।। ਪਉੜੀ।। ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾ
ਤੇਵੇਹੇਫਲਤੇ।ਚਬੇਤਤਾਲੋਹਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰਘੈਪਲਤੇ।ਘ
ਤਿਗਲਾਵਾਂਚਾਲਿਆਤਿਨਦੂਤਿਅਮਲਿਤੇ।ਕਾਈਆਸਨ
ਪੁੰਨੀਆਨਿਤਪਰਮਲਿਹਿਰਤੇ।ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤ
ਘਣਿਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਤੇ।ਸਭੇਧਿਰਾਂਨਿਖੁਟੀਅਸੁਹਿਰ
ਲਈਅਸੁਧਰਤੇ।ਵਿਝਣਕਲਹਨਦੇਵਦਾਤਾਂਲੋਇਆ
ਕਰਤੇ।ਜੋਜੋਕਰਤੇਅਹੰਮੇਉਝੜਿਧਰਤੀਪੜਤੇ।੩੨।
ਸਲੋਕਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ।
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ।ਪਵਿਤੁਪਾਵਨੁਪਰਮਬੀ
ਚਾਰੀ।ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।ਅੰਤਰਿਹਰਿਨ
ਮੁਬਾਸਨਾਸਮਾਣੀ।ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਮਹਾਉਤਮਬਾਣੀ।ਜਿ
ਪੁਰਖੁਸੁਣੈਸੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਪਾਇਆਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲੁ।।੧।।ਮਃ੪ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਪੈਕਿਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ।ਗੁਰਸਿ
ਖਾਂਅੰਦਰਿਸਤਿਗੁਰੂਵਰਤੈਜੋਸਿਖਾਂਨੋਲੋਚੈਸੋਗੁਰੁ

ਖੁਸੀਆਂਦੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸਾ ਜਪੁ ਕਮਾਵ
ਨਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਹੁਕਮੈ ਵਿਣੁ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋ
ੜੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਦਾ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਇਦਾ ॥ ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿ
ਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਇਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ਜਿ
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ
ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖ
ਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰ
ਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ
ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥ ੩੩ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ੬੮ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਮੋਜਦੀ
ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥

੧੯੬ ਤਨਿਭਾਵੰਦਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪ
ਹੁਫੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗ॥ਅਚਰਜਰੂਪਸੰਤਨਰਚੇ
ਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ ਮਃ੫ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆ
ਤਹੀਜਹਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿ॥ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆ
ਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀ
ਰਾਸਿਹੈਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰਹੁ
ਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹਰਿਰੰਗਿ
ਜਨੁਰਾਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥
ਨਾਨਕਸੋਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿਇਕੁਪਛਾਤਾ॥੬॥
ਸਲੋਕਮਃ੫ ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗੜੀਆਅਕਕੰ
ਠਿ॥ਬਿਰਹਵਿਛੋੜਾਧਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਸੈਗੰਠਿ॥੧॥
ਮਃ੫ ਵਿਸਾਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਮੂਲਿ॥ਵੇ
ਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉਪਰਿਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਅਬਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਪੂਰਿਆਘਟਿਘਟਿਹਰਿਭਣਿਆ॥ਊਚਨੀਚਸਭਇ
ਕਸਮਾਨਿਕੀਟਹਸਤੀਬਣਿਆ॥ਮੀਤਸਖਾਸੁਤਬੰਧਿਪੋਸਭਿਤਿ
ਸਦੇਜਣਿਆ॥ਤੁਸਿਨਾਨਕੁਦੇਵੈਜਿਸੁਨਾਮੁਤਿਨਿਹਰਿਰੰਗੁ
ਮਣਿਆ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਅਠੇਪਹਰਭਉ
ਦਾਫਿਰੈਖਾਵਣਸੰਦੜੈਸੂਲਿ॥ਦੋਜਕਿਪਉਦਾਕਿਉਰਹੈਜਾ
ਚਿਤਿਨਹੋਇਰਸੂਲਿ॥੧॥

ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਜਿਸਦੈਨਾਉਪਲੈ
॥ਐਥੈਰਹਹੁਸੁਹੇਲਿਆਅਗੈਨਾਲਿਚਲੈ॥ਘਰੁਬੰਧਹੁਸਚ
ਧਰਮਕਾਗਡਿਥੰਮੁਅਹਲੈ॥ਓਟਲੈਹੁਨਾਰਾਇਣੈਦੀਨਦੁਨੀਆ
ਝਲੈ॥ਨਾਨਕਪਕੜੇਚਰਣਹਰਿਤਿਸੁਦਰਗਹਮਲੈ॥੮॥
ਸਲੋਕਮਃ੫ ਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੇਹੁਪਿਆਰਿਆ॥
ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਮੈਨਿਤਚਿਤਾਰਿਆ॥ਨਿਖੁਟਿਨਜਾ
ਈਮੂਲਿਅਤੁਲਭੰਡਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਅਪਾਰਿਤਿਨਿ
ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੫ ਸਿਖਹੁਸਬਦਿਪਿਆ
ਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ਮੁਖਊਜਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰ
ਤਏਕੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਸੁਖੀਆ
ਹਰਿਕਰਣੇ॥ਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਈਅਹਿਫਿਰਿਨਾਹੀਮਰਣੇ॥
ਜਿਸਨੋਆਇਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਤਿਸੈਹੀਜਰਣੇ॥ਬਾਣੀਉਚਰਹਿਸਾ
ਧਜਨਅਮਿਉਚਲਹਿਝਰਣੇ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਜੀਵਿ
ਆਮਨਿਅੰਦਰਿਧਰਣੇ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੫
ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਸੇਵਿਐਦੂਖਾਕਾਹੋਇਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨ
ਮਿਅਰਾਧੀਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ੫
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੰਕਟਛੁਟਹਿਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸ੍ਰਾਮ
॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਸਦਾਹਰਿਨਿਮਖਨਬਿਸਰੈਨਾਮੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਨੀਹ
ਰਿਲਧਾ॥ਸਾਧਾਸਰਣੀਜੋਪਵੈਸੋਛੁਟੈਬਧਾ॥ਗੁਣ
ਗਾਵੈਅਬਿਨਾਸੀਐਜੋਨਿਗਰਭਿਨਦਧਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟਿਆ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹਰਿਪੜਿਬੁਝਿਸਮਧਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸੋ

ਨਾਨਕ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯਿ ਸੇਵਿਅ ਮਿਤਾ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੰਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿ
ਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰ
ਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖ
ਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਤਿੰਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿ
ਆ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ
ਮੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜ
ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ
ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਢਾਢੀ
ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥ ੨॥
ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਗਿਣਤੀ ॥੪੨॥
ਜੁਮਲਾ ਗਉੜੀ ਕਾ ॥ ੩੧੧ ॥ ੨੫੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥
ਦੁਪਦੇ ॥ ॥੪੪॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੧॥ ਛੰਤ ॥
੧॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥੨॥ ਵਾਰ

ਉਧਰੇਗੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਤਿਹਰਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਰ
ਬਸੁ ਤਿਆਗਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲੁ ਰਾਮਾ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ॥
ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜਉ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥ ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥
੧॥ ਕਿਆ ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥ ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਜੋ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ਨ ਗਈਆ
ਕਾਈ ॥੨॥ ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ਜਉ ਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥ ਖੁਸਰੈ ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥
੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥ ਜਿ
ਉ ਭਏ ਦਾਦਰ ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ
ਸਭੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾ
ਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ ਕਹਹਿ ਬਹੁ
ਆਗਰਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ ਸਾਗਰਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ
ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥
ਗਉੜੀ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾ
ਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰ
ਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰਿ ॥
ਪਰਹਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥
ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ॥
ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਸਭ ਉਤ
ਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨ ਕਹਿ
ਕਹਿ ਜਨਮੁ ਮਤਿ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹ

ਮਣੀ ਜਾਇਆ॥ ਆਨ ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ॥੨॥ ਤੁਮ੍ਰ
ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ॥ ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ ਤੁਮ ਕਤ
ਦੂਧ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ॥
ਅੰਧਕਾਰਿ ਸੁਖਿ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਈ ਹੈ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਦੋਊ ਮਿ
ਲਿ ਰੋਈ ਹੈ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ॥ ਉਪਜਤ
ਬਿਨਸਤ ਰੋਵਤੁ ਰਹਿਬੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵ
ਰ ਕੀ ਛਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ॥੨॥ ਜਸ ਜੰ
ਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ॥ ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥੩॥ ਹੰਸਾ
ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ॥੪॥੮॥
ਗਉੜੀ॥ ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ॥ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫਲ
ਮੋਤੀ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ॥ ਭਉ ਭਜਿ
ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨਿ
ਪਤੀਆਇ॥ ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ॥੨॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ
ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ॥
੩॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਨ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ॥ ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰ
ਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਰਮਿ
ਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ॥ ਬਾਤਨਿ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ॥੧॥ ਨਾ ਜਾ
ਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ॥ ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉ
ਮੈ ਜਈ ਹੈ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ॥ ਤਬ
ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ

੨੦੧

ਕਹੀਐਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥
ਗਉੜੀ ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ ॥ ਨੈਨਹਦੇਖਤ
ਇਹੁਜਗੁਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਜਿਨਮਰਹੁਕਹਹੁਘਰੁਮੇਰਾ ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰ
ਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਲੀ
॥ ਮਰਤੀਬਾਰਅਗਨਿਸੰਗਿਜਾਲੀ ॥੨॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁਮਰਦਨ
ਅੰਗਾ ॥ ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਗੁ
ਨੀਆ ॥ ਬਿਨਸੈਗੋਰੂਪੁਦੇਖੈਸਭੁਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥
ਗਉੜੀ ॥ ਅਵਰਿਮੂਏਕਿਆਸੋਗੁਕਰੀਜੈ ॥ ਤਉਕੀਜੈਜ
ਉਆਪਨਜੀਜੈ ॥੧॥ ਮੈਨਮਰਉਮਰਿਬੋਸੰਸਾਰਾ ॥ ਅਬਮੋਹਿ
ਮਿਲਿਓਹੈਜੀਆਵਨਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆਦੇਹੀਪਰਮਲਮਹ
ਕੰਦਾ ॥ ਤਾਸੁਖੁਬਿਸਰੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕੂਅਟਾਏਕੁਪੰਚਪ
ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀਲਾਜਿਭਰੈਮਤਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇ
ਕੁਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਓਹੁਕੂਅਟਾਨਾਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥
੧੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੀਟਪ
ਤੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਕੀਏਬਹੁਰੰਗਾ ॥੧॥ ਐਸੇਘਰਿਹਮਬ
ਹੁਤੁਬਸਾਏ ॥ ਜਬਹਮਰਾਮਗਰਭਹੋਇਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂਰਾਜਾਛਤ੍ਰਪਤਿ
ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਕਤਿਮਰਹਿਸੰਤਸਭਿਜੀਵਹਿ
॥ ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨਾਪੀਵਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਪ੍ਰਭਕਿ
ਰਪਾਕੀਜੈ ॥ ਹਾਰਿਪਰੇਅਬਪੂਰਾਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਿਰਲਾਇਲਿਖਿਆ ॥ ਮ: ੫
ਐਸੋਅਚਰਜੁਦੇਖਿਓਕਬੀਰ ॥ ਦਧਿਕੈਭੋਲੈਬਿਰੋਲੈ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀ॥ਗੁਆਰੇਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸੁਖੁਮਾਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿ
ਖਿਆਅਜਹੁਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ॥ਕੈਸੇਹੋਈਹੈਰਾਜਾਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਾਨਾ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕ
ਰਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ॥ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮ
ਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਤਨਛੂਟੇਮਨੁ
ਕਹਾਸਮਾਈ॥੪॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜੈਦੇਵਨਾਮਾ॥ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਇਨਹੀ
ਹੈਜਾਨਾ॥੫॥ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਆਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਇ
ਆਤਿਨਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਹੁਕਮੈ
ਹੋਇਆਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸਮਾਈ॥੭॥ਇਸੁਮਨਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਉ॥ਇ
ਹੁਮਨਿਲੀਨਭਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥੧॥ਜੀਉਏਕੁਅਰੁਸਗਲਸਰੀਰਾ॥
ਇਸੁਮਨਕਉਰਵਿਰਹੇਕਬੀਰਾ॥੯॥੧॥੩੬॥ ਗਉੜੀ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਨਾਮੁਜੋਜਾਗੇ॥ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਰੇ॥ਏਕਨਾਮੁਕਲਪਤਰਿ
ਤਰਿਤਾਰੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੁਹੋਹਿਨਆਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨ
ਾਮਪਛਾਨਾ॥੨॥੨॥੩੭॥ ਗਉੜੀ॥ਭੀਸੋਰਠਿਭੀ॥
ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੋਹਿਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੂਕੇਜਾ
ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਊਚਾਹੋਈ॥ਸੋਜਨੁਪਰਘਰਿ
ਜਾਤਨਸੋਹੀ॥੧॥ਸੋਸਾਹਿਬੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿ
ਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੨॥ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਹੈਜਾਕੇ॥ਕਹੁਜਨਕਾਨ
ਹੀਘਰਿਤਾਕੈ॥੩॥ਸਭੁਕੋਕਹੈਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ॥ਸੋਸੰਮ੍ਰਥੁ
ਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥੪॥ਕਹਿਕਬੀਰਪੂਰਨਜਗਿਸੋਈ॥

੨੦੫ ਜੈਸੇ ਤਿਸੈ ਹੋਇ ਰਹਨੁ ਨ ਦੇਈ ॥੫॥੩॥੩੮॥

ਗਉੜੀ ॥ ਕਵਨੁ ਕੋ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਾ ਕੋ ॥ ਕਵਨੁ ਮ
ਰੈ ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਠਗ ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਵਨੁ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ਕਵਨੁ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਇਆ ਤਤੁ ਲੇਹੁ ਸਰੀ
ਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
॥ ਗਈ ਠਗਉਰੀ ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੪॥੩੯॥

ਗਉੜੀ ॥ ਅਬ ਮੋ ਕਉ ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਤਿ ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅ
ਪਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਨ ਸ
ਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋ
ਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤਿ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ
ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਜ
ਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਪੂਰ
ਬ ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰ
ਨ ਸਾਜਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥੪॥੫॥੪੦॥

ਗਉੜੀ ॥ ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਥਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਓਪਤਿ ਹੋ
ਈ ॥ ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥
ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਕਵਨ ਪਵੀਤਾ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ

ਤਕੁਲਾਗੈਸੁਤਕੁਪਰੇਰਸੋਈ॥੨॥ਢਾਸਨਿਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟ
ਨਿਕੀਇਕੁਕੋਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਰਿਦੈਬੀਚਾਰੈਸੁਤਕੁਤਿਨੈਨਰੋਈ॥
੩॥੬॥੪੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮਾ॥
ਜਉਤੁਮਅਪਨੇਜਨਸਿਉਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਿ
ਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਰਾਮਬਡਾਕਿਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾ
ਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ॥ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੨॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥
੭॥੪੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੌਭਾਈਗਿਆਨਕੀ
ਆਈਆਂਧੀ॥ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਧੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਬਲੇਡਾਟੂਟਾ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿਭਾਡਾਫੂਟਾ॥੧॥ਆਂਧੀਪ
ਛੈਜੋਜਲੁਬਰਖੈਤਿਹਤੇਰਾਜਨੁਭੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਭਇਆਪ੍ਰ
ਗਾਸਾਉਦੈਭਾਨਤਮਛੀਨਾ॥੨॥੮॥੪੩॥

ਗਉੜੀਚੇਤੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਐਸੇਲੋਗਨਿਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਕੀਏਭਗਤਿਤੇਬਾਹਰਿ
ਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਬਾਤਨਿਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ॥੧॥ਆਪਨਦੇ
ਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ॥ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹਗੰਗਾਆਨੀ॥੨॥ਬੈਠਤ
ਉਠਤਕੁਟਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ਆਪਿਗਏਅਵਰਨਿਹੂਘਾਲਹਿ॥
੩॥ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿਓਨਮਾਨ
ਹਿ॥੪॥ਆਪਿਗਏਅਵਰਨਿਹੂਖੋਵਹਿ॥ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦ
ਰਿਮਹਿਸੋਵਹਿ॥੫॥ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਿਹਹਿਕਾਂਨੇ॥ਤਿ

ਦੰਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ
ਤਿਪਦੇ॥੨॥ ਉਲਟਤਿਪਵਨੁਚਕ੍ਰਖਟੁਭੇਦੇਸੁਰਤਿ
ਸੁੰਨਅਨਰਾਗੀ॥ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜਿਬੈਰਾਗੀ॥
੧॥ਅਬਮਨੁਉਲਟਿਸਨਾਤਨਿਹੂਆ॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿ
ਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਾਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੈਦੂਰਿਦੂਰਿਫੁਨਿਨਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿ
ਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇਡਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿ
ਜਾਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐਐਸਾਕੋ
ਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀਆਪਲੀਤਾਤਿਨਿਤੈਸੀਝਲਿਦੇ
ਖੀ॥੩॥੩॥੪੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਹਪਾਵਸਸਿੰਧੁ
ਧੂਪਨਹੀਛਹੀਆਤਹਉਤਪਤਿਪਰਲਉਨਾਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਰਤੁਨਦੁ
ਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਊਤਹਨਾਹੀ॥੧॥ਸਹਜਕੀਅਕਥ
ਕਥਾਹੈਨਿਰਾਰੀ॥ਤੁਲਿਨਹੀਚਢੈਜਾਇਨਮੁਕਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈ
ਨਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਰਧਉਰਧਦੋਊਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਨਸੁਤ
ਹਨਾਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰਤਹਾਸਮਾਹੀ॥
੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਬਲਿਜਾਉਗੁਰਅਪਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥੩॥੪॥੪੮॥
ਗਉੜੀ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸਾਹੇਪਵਨੁਪੂਜੀਪਰਗਾ
ਸਿਓ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਗੂਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿ
ਓ॥੧॥ਐਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮਹਮਾਰਾ॥ਸਗਲਿਸੰਸਾਰਿਕੀਆਬਨਜਾਰਾ॥
੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾਤੀਮਨਤਰੰਗਬਟਵਾਰਾ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿ
ਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥੨॥ਕਹਤਿਕਬੀਰਸੁਨਹੁ
ਰੇਸੰਤਹੁਅਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਘਾਟੀਚਢਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾ

ਚਲਿਸਾਗਰੋਨਹਿਟਕਾਈ॥੩॥੫॥੪੯॥ ਗਉੜੀਪੰਚਪਦਾ
ਪੇਵਕੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾਹੁਰੜੈਜਾਣਾ॥ਅੰਧਾਲੋਕੁਨਜਾਣਈਮੂਰਖੁ
ਏਆਣਾ॥੧॥ਕਹੁਡਡੀਆਬਾਧੈਧਨਖੜੀਪਾਹੂਘਰਿਆਏ॥ਮੁਕ
ਲਾਊਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓਹਜਿਦਿਸੈਖੂਹੜੀਕਉਨਲਾਜੁ
ਵਹਾਰੀ॥ਲਾਜੁਘੜੀਸਿਉਤੂਟਿਪੜੀਉਠਿਚਲੀਪਨਿ
ਹਾਰੀ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾ
ਰਜੁਸਵਾਰੇ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥
੩॥ਕਿਰਤਿਕੀਬਾਧੀਸਭਫਿਰੈਦੇਖਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਏਸਨੋਕਿਆ
ਆਖੀਐਕਿਆਕਰੇਬੀਚਾਰੀ॥੪॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਉਠਿਚਲੀ
ਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹੁਭਜੁਸਰਣਿਕਬੀ
ਰਾ॥੫॥੬॥੫੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋ
ਗੁਭਲਮੀਠਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸ
ਬਦੀਏਇਕਹਹਿਸਿਧਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇ
ਅੰਧਾ॥ਜਾਪਹਿਜਾਉਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨਿਤੇਬਾਧੇਬਹੁਫੰਧਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹੀਸਮਾਨੀਇਹਬਿਧਿਬਿਸ
ਰੀਤਬਹੀ॥ਪੰਡਿਤਗੁਨੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਏਹਿਕਹਹਿਬਡਹ
ਮਹੀ॥੨॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਉ
ਰਹੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਚੂਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਣਕੁਲਹੀ
ਐ॥੩॥ਤਜਿਬਾਵੇਦਾਹਨੇਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹੀ
ਐ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੂੰਗੈਗੁੜੁਖਾਇਆਪੂਛੇਤੇਕਿਆਕਹੀਐ॥
੪॥੭॥੫੧॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੨੦੮ ਤਰੁਪਾਟੁਲਗੋਅਧਿਕਾਈ॥ਗਈਬੁਨਾਵਨੁਮਾਹੋ॥ਘ
ਰਛੋਡਿਐਜਾਇਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜੀਨਮਿਨੀ
ਐਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨੁਸੇਰਅਢਾਈ॥ਜੌਕਰਿਪਾਚ
ਨੁਬੇਗਿਨਪਾਵੈਝਗਰੁਕਰੈਘਰਹਾਈ॥੨॥ਦਿਨਕੀਬੈ
ਠਖਸਮਕੀਬਰਕਸਇਹੁਬੇਲਾਕਤਆਈ॥ਛੂਟੇ
ਕੂੰਡੇਭੀਗੈਪੁਰੀਆਚਲਿਓਜੁਲਾਹੋਰੀਸਾਈ॥੩॥
ਛੋਛੀਨਲੀਤੰਤੁਨਹੀਨਿਕਸੈਨਤਰਰਹੀਉਰਝਾਈ॥
ਛੋਡਿਪਸਾਰੁਈਹਾਰਹੁਬਪੁਰੀਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ
॥੪॥੩॥੫੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਏਕਜੋਤਿ
ਏਕਾਮਿਲੀਕਿੰਬਾਹੋਇਮਹੋਇ॥ਜਿਤੁਘਟਿਨਾਮੁਨ
ਉਪਜੈਫੁਟਿਮਰੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਸਾਂਵਲੁਸੁੰਦਰੁਰਾਮ
ਈਆਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਤੋਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਮਿਲੈਸਿ
ਧਿਪਾਈਐਕਿਇਹੁਜੋਗੁਕਿਭੋਗੁ॥ਦੁਹਿਮਿਲਿਕਾਰ
ਜੁਉਪਜੈਰਾਮਨਾਮਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਲੋਗੁਜਾਨੈਇਹੁਗੀ
ਤੁਹੈਇਹੁਤਉਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਉਕਾਸੀਉਪਦੇਸੁ
ਹੋਇਮਾਨਸਮਰਤੀਬਾਰਿ॥੩॥ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈ
ਹਰਿਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਸਾਨਹੀਅੰ
ਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਇ॥੪॥੧॥੪॥੫੫॥
ਗਉੜੀ॥ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਡੂਬੇਭਵਸਾਗ
ਰੁਨਹੀਤਾਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਤੇਬਹੁਸੰਜਮਅ
ਹੰਬੁਧਿਮਨੁਜਾਰਿਓਰੇ॥੧॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਕੋਦਾਤੋਠਾਕੁ
ਰੁਸੋਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਓ॥ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲੁਜਨ

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਗਿਮੁਦੇਹਿਆਗੇਹੀਐਜਉਆਪਾਬਿਨੁਨਰਹਰਿਜਿਉ
ਪਰੋਸੋਧਿਨਸਿਰੈਹੁਮੁਕਰਿਗਿਦੇਬਲਾਹਿ॥੨॥ਜਿਹਕੀਉਪਜੀਤਹਿ
ਚੀਧੀਦ੍ਰਤਸਰਦਨਲਾਗਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਚਿਤੁਚੇਤਿਆਰਾਮਸਿਮਰੁ
ਬੈਰਾਗਿ॥੨॥੨॥੧੩॥੬੪॥ ਗਉੜੀ॥ ਪੰਥੁਨਿਹਾਰੈਕਾਮ
ਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ॥ਉਰਨਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸੈਹਰਿਦਰਸਨ
ਕੀਆਸਾ॥੧॥ਉਡਹੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ॥ਬੇਗਿਮਿਲੀਜੈਅਪਨੇਰਾਮਪਿਆ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਿਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕ
ਰੀਜੈ॥ਏਕੁਆਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥੧॥੧੪॥
੬੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾ
ਮਾਝਬਨਾਰਸਿਗਾਊਰੇ॥ਉਆਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੋਹੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਛੋ
ਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂਰੇ॥੧॥ਤੋਹਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੋਸਾਰਿੰਗੁਧਰ॥
ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਨਹਰਨ
ਮਨੋਹਰਕ੍ਰਿਸਨਚਰਾਵਤਗਾਊਰੇ॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿੰਗੁਧਰ
ਮੋਹਿਕਬੀਰਾਨਾਊਰੇ॥੨॥੨॥੧੫॥੬੬॥ ਗਉੜੀ॥
ਬਿਪਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਿਮਧੇਬਾਸਾ॥ਕਹਾਭਇਆ
ਨਰਦੇਵਾਧੋਖੇਕਿਆਜਲਿਬੋਰਿਓਗਿਆਤਾ॥੧॥ਜੀਅਰੇਜਾਹਿ
ਗਾਮੈਜਾਨਾ॥ਅਬਿਗਤਿਸਮਝੁਇਆਨਾ॥ਜਤਿਜਤਿਦੇਖਉਬਹੁ
ਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੋਧੰਧਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਇਕਨਾਮਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾਇਆਅੰਧਾ॥੨॥੧॥
੧੬॥੬੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰ
ਗਟਿਹੋਇਨਾਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁਖ

ਨਹੀ ਅਬ ਤਉ ਹੈ ਗਮੁ ਨਹੀ ॥ ਅਬ ਤਉ ਮਗਨੁ ਏ ਕਹਤ ਏਕੈ ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ
ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਪਿੰਡੁ ਕੀਤ ਬਿਖਬਹੁ ਕੈਸਾ ਅਬ ਬਿਖੁ ਪਿ ਬਹੁ
ਨਖਟਾਹੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬਿਖੁ ਪਿ ਹਿ ਰਲਾਈ ਸੋ ਗੀਬਬੁ ਪਿਬ ਰਹੀ ਸਿਉ
ਪਾਈ ॥੨॥੨੧॥੭੨॥ ਗਉੜੀ ॥ ਖਟੁ ਨੇਮੁ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ
ਬਾਂਧੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚੁ ਪਾਈ ॥ ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਕਰ
ਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ
ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ
ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਤਿਨ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤ
ਹੋਇ ਰਹੁ ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥ ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ
ਭੂਲੀ ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ਦਸਵੈ
ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੨੨॥੭੩॥ ਗਉੜੀ ॥ ਮਾਈ ਮੋ
ਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ਆਨਾਨਾ ॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ
ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ
ਗੰਮਿਤ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾ ॥ ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾ
ਗੇ ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ ਨ ਆਨਾਨਾ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ
ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾ
ਕੁਰ ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ
ਕੈ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥੩॥ ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰ
ਗਾਸਿਓ ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਭ੍ਰ
ਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾ ॥੪॥੪॥੨੩॥੭੪॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥

ਵਝੇਰਾ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤਿਰਾਖੁਚਿਤੇਰਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾ
ਸਾ॥ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ॥ਰੇਮਨੁਮੈਤਉਛਿਨੁਛਿ
ਨੁਸਮਝਾਵਾ॥ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਿਆਪਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉ
ਤਨੁਜੀਵਤੁਜਰਾਵੈ॥ਜੋਬਨਿਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਅਸਜਰਿਪਰੁ
ਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜੀਆਰੋਲਹੈ॥੧੪॥ਝ
ਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕ
ਤਝਖਿਝਖਿਅਉਰਨਿਸਮਝਾਵਾ॥ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵ
ਾ॥੧੫॥ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਰਹਿਓਦੂਰਿਕਹਾਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾ
ਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰਉਪਾਇਓਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕ
ਟਘਾਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿ
ਅਟਲੁਟਲਿਕਤਹੁਨਜਾਵਾ॥ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾਵਾ॥
੧੭॥ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗੁਨੀਰਾ॥ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀ
ਰਾ॥ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲੁਜਗੁਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠ
ਉਰਿਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥ਡਡਾਡਰੁਉਪਜੈਡਰੁਜਾਈ॥ਤਾਡਰੁਮ
ਹਿਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰਡਰੈਤਉਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ਨਿਡ
ਰੁਹੂਆਡਰੁਉਰਿਹੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥ਢਢਾਢਿਗਢੂਢਹਿਕਤਆ
ਨਾ॥ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ॥ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੂਢਿਜਬਆ
ਵਾ॥ਜਿਹਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉ
ਨਰਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋਗਣੈ॥ਮਾਰਹਿ
ਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੈ॥੨੧॥ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹੀਜਾਈ॥ਤਨੁਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥
ਤਉਤਤਹਿਤਤੁਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾ
ਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਬਿਨ

ਲੇਹੁਪਰਵਾਣੁ॥ਛੂਟੈਸੰਸਾਮਿਟਿਜਾਹਿਦੁਖ॥ਸੁੰਨਸਰੋਵਰਪਾਵ
ਹੁਸੁਖ॥੮॥ਅਸਟਮੀਅਸਟਧਾਤੁਕੀਕਾਇਆ॥ਤਾਮਹਿਅਕੁਲ
ਮਹਾਨਿਧਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਗਮਗਿਆਨੁਬਤਾਵੈਭੇਦਿ॥ਉਲਟ
ਰਹੈਅਭੰਗੁਅਛੇਦਿ॥੯॥ਨਉਮੀਨਵੈਦੁਆਰਿਕਉਸਾਧਿ॥ਬ
ਹਤੀਮਨਸਾਰਾਖਹੁਬਾਂਧਿ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਸਭੁਬੀਸਰਿਜਾਹੁ॥ਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਜੀਵਹੁਅਮਰਫਲੁਖਾਹੁ॥੧੦॥ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਿ
ਹੋਇਅਨੰਦ॥ਛੂਟੈਭਰਮੁਮਿਲੈਗੋਬਿੰਦ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤ
ਤਅਨੂਪੁ॥ਅਮਲਨਮਲਨਛਾਹਨਹੀਧੂਪੁ॥੧੧॥ਏਕਾਦਸੀ
ਏਕਦਿਸਧਾਵੈ॥ਤਉਜੋਨੀਸੰਕਟਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਸੀਤਲੁ
ਨਿਰਮਲੁਭਇਆਸਰੀਰਾ॥ਦੂਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ॥
੧੨॥ਬਾਰਸਿਬਾਰਹਉਗਵੈਸੂਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿਬਾਜੇਅਨਹ
ਦਤੂਰ॥ਦੇਖਿਆਤਿਹੂੰਲੋਕਕਾਪੀਉ॥ਅਚਰਜੁਭਇ
ਆਜੀਉਤੇਸੀਉ॥੧੩॥ਤੇਰਸਿਤੇਰਹਅਗਮੁਬਖਾਣਿ॥
ਅਰਧਉਰਧਬਿਚਿਸਮਪਹਿਚਾਣਿ॥ਨੀਚਊਚਨ
ਹੀਮਾਨਅਮਾਨੁ॥ਬਿਆਪਕੁਰਾਮੁਸਗਲਸਮਾਨ॥
੧੪॥ਚਉਦਸਿਚਉਦਹਲੋਕਮਝਾਰਿ॥ਰੋਮਰੋਮਮਹਿ
ਬਸਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਸਤਿਸੰਤੋਖਕਾਧਰਹੁਧਿਆਨੁ॥ਕਥਨੀਕ
ਥੀਐਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੧੫॥ਪੂਨਿਉਪੂਰਾਚੰਦੁਅਕਾਸੁ॥
ਪਸਰਹਿਕਲਾਸਹਜਿਪਰਗਾਸੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਹੋ
ਇਰਹਿਆਥੀਰੁ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮਹਿਰਮਹਿਕਬੀਰੁ॥੧੬॥
੧੧॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਚੇਤੀ॥
ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ॥ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਿਨਤਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਲੇਗਨਿਕਾਬਿਨੁਰੂਪੁਕੁਬਿਜਾਬਿਆਧਿ
ਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ॥ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕਤਿ
ਭਏ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਰਾਮੁਕਹੇ॥੧॥ਦਾਸੀਸੁ
ਤਜਨੁਬਿਦਰੁਸੁਦਾਮਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜਦੀਏ॥ਜ
ਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀ
ਤੇਊਤਰੇ॥੨॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥
ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਿਲਤਾਜਨਮੁਕੁ
ਭਾਂਤੀ॥੧॥ਰਾਮਗੁਸਈਆਜੀਅਕੇਜੀਵਨਾ॥ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਰਹੁ
ਮੈਜਨੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ
॥ਚਰਣਨਛਾਡਉਸਰੀਰਕਲਿਜਾਈ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸੁਪਰਉਤੇ
ਰੀਸਾਭਾ॥ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਜਨਕਰਉਨਬਿਲਾਂਬਾ॥੩॥੧॥
ਗਉੜੀ॥ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਿ
ਠਾਉ॥ਨਾਂਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁ॥ਖਉਫੁਨਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾ
ਲੁ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵਤਨਗਹਪਾਈ॥ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਮਨਸੇਮ
ਏਕਸੋਆਹੀ॥ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰ॥ਊਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੂ
ਰ॥੨॥ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ॥ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਟ

ਦ੍ਰਿੜੇਕਲਿਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰਿ॥੧॥ਪਾਰਿਕੈਸੇਪਾਇਬੋਰੇ
॥ਮੋਸਿਉਕੋਊਨਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਜਾਤੇਆਵਾਗਵਨੁਬਿਲਾਇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕਰਤਾਦੀਸੈਸਭ
ਲੋਇ॥ਕਵਨੁਕਰਮਤੇਛੁਟੀਐਜਿਹਸਾਧੇਸਿਧਿਹੋਇ॥੧॥ਕ
ਰਮਅਕਰਮਬੀਚਾਰੀਐਸੰਕਾਸੁਨਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਸੰਸਾਸ
ਦਹਿਰਦੈਬਸੈਕਉਨੁਹਿਰੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਬਾਹਰਿਉਦਕਿ
ਪਖਾਰੀਐਘਟਭੀਤਰਿਬਿਬਿਧਿਬਿਕਾਰਿ॥ਸੁਧਕਵ
ਨਪਰਿਹੋਇਬੋਸੁਚਕੁੰਚਰਬਿਧਿਬਿਉਹਾਰਿ॥੩॥ਰ
ਵਿਪ੍ਰਗਾਸੁਰਜਨੀਜਥਾਗਤਿਜਾਨਤਿਸਭਸੰਸਾਰਿ॥ਪਾਰਸੁਮ
ਨੋਤਾਬੋਛੁਹੈਕਨਿਕਹੋਤੁਨਹੀਬਾਰ॥੪॥ਪਰਮਪਰਸੁਗੁਰੁਭੇ
ਟੀਐਪੂਰਬਿਲਿਖਤਿਲਿਲਾਟਿ॥ਉਨਮਨਿਮਨਮਨਹੀ
ਮਿਲੇਛੁਟਕਤਿਬਜਰਕਪਾਟਿ॥੫॥ਭਗਤਿਜੁਗਤਿ
ਮਤਿਸਤੁਕਰੀਭ੍ਰਮਬੰਧਨਿਕਾਟਿਬਿਕਾਰਿ॥ਸੋਈਬਸਿ
ਰਸਿਮਨਮਿਲੇਗੁਨਨਿਰਗੁਨਏਕਬੀਚਾਰਿ॥੬॥ਅਨਿਕਜ
ਤਨਨਿਗ੍ਰਹਕੀਏਟਾਰੀਨਟਰੈਭ੍ਰਮਫਾਸ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਨਹੀ
ਊਪਜੈਤਾਤੇਰਵਿਦਾਸੁਉਦਾਸੁ॥੭॥੧॥੫॥
ਜੁਮਲਾਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਕਾ॥੮੩॥
੭੭॥ ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥ ੧॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਕਾ॥
੫॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥ ਤਿਨਕਾਜੋੜੁ॥ ੮੩॥
ਰਾਗਾ॥੩॥ ਤੋਟੋ॥ ॥ ॥
॥

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਿ
ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋਦਰੁ ॥ ॥

ਸੋਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ
ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈ
ਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪ
ਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
੨੮
ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰੇ ਗਾਵਨਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ
ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧ
ਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋ
ਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾ
ਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ

ਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਿਸੇਭਗਤਿਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿ
ਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿ
ਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕ
ਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋ
ਈ॥੫॥੧॥੨॥

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇ
ਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾ
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿ
ਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾ
ਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆ
ਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀ
ਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆ
ਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿ
ਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣ
ਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸ
ਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾ
ਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸ
ਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
ਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥

ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕਰਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥
੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾ
ਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾ
ਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥
ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧

ਜੇਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕਕਰੇ॥ਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੇ
ਇਕਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾਤੀ॥ਆ
ਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇਇ॥ਆ
ਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਆ
ਮੁਹਤਾਜੀ॥ਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇ
ਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਦੁਖੁ
ਅਨੇਰਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੩॥ਸਾਚੁਪਿਆਰਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅ
ਵਰੀਕਉਸਾਚੁਨਦੇਇ॥ਜੇਕਿਸੈਦੇਇਵਖਾਣੈਅਗੈਨਾਨ
ਕਪੁਛਿਨਲੇਇ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧

ਤਾਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟ॥ਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵਾਜਹਿਵਾਜ॥
ਨਾਰਦੁਨਾਚੈਕਲਿਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥
ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਅੰਧੀਦੁਨੀਆਸਾਹਿਬੁਜਾ
ਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਪਾਸਹੁਫਿਰਿਚੇਲਾਖਾਇ॥ਤਾਮਿਪਰੀ
ਤਿਵਸੈਘਰਿਆਇ॥ਜੇਸਉਵਰਿਆਜੀਵਣਖਾਣੁ॥ਖ
ਸਮਪਛਾਣੈਸੋਦਿਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਦ
ਇਆਨਹੋਇ॥ਲਏਦਿਤੇਵਿਣੁਰਹੈਨਕੋਇ॥ਰਾਜਾਨਿਆ
ਉਕਰੇਹਥਿਹੋਇ॥ਕਹੈਖੁਦਾਇਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੩॥ਮਾਣਸਿ

२२१

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਕਿਸਕਉਕਹਹਿਸੁਣਾਵਹਿਕਿਸਕਉਕਿਸੁ
ਸਮਝਾਵਹਿਸਮਝਿਰਹੇ।ਕਿਸੈਪੜਾਵਹਿਪੜਿਗੁਣਿਬੂਝੇਹਿ
ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੰਤੋਖਿਰਹੇ।੧।ਐਸਾਗੁਰਮਤਿਰਮਤੁਸਰੀਰਾ।
ਹਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਨਿਤਤਰੰਗਭਗ
ਤਿਹਰਿਰੰਗਾ।ਅਨਦਿਨੁਸੂਚੇਹਰਿਗੁਣਸੰਗਾ।ਮਿਥਿਆਜਨ
ਮੁਸਾਕਤਿਸੰਸਾਰਾ।ਰਾਮਭਗਤਿਜਨੁਰਹੈਨਿਰਾਰਾ।੨।ਸੂਚੀਕਾਇਆ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ।ਆਤਮਚੀਨਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇਆ।ਆਦਿਅਪਾ
ਰੁਅਪਰੰਪਰੁਹੀਰਾ।ਲਾਲਿਰਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ।੩।ਕਥਨੀਕਹਹਿ
ਕਹਹਿਸੇਮੂਏ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਤੂੰਹੈ।ਸਭੁਜਗੁਦੇਖਿਆ
ਮਾਇਆਛਾਇਆ।ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।੪।੧੭।

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾਕਿਹੀਭੀਖਬਰਿਕਿਆਖਾਇਕਿ
ਹੀਰਾਨਗਤਿਆਖਿਆਇ।ਕਿਸਹੀਮਾਨੁਕਿਸਹੀਅਪਮਾਨੁ।ਧਾਰਹਿ
ਧਿਆਨੁਸਾਰੇਧਰੇਧਿਆਨੁ।੧।ਤੁਧੁਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ।ਕਿਸੁਦੇਖਾਲੀ
ਚੰਗਾਹੋਇ।੧।ਮੈਤਾਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ।ਤੂੰਦਾਤਾਕਰਣਹਾਰੁਕਰ
ਤਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਵਾਟਨਪਾਵਉਵੀਗਾਜਾਉ।ਦਰਗਹਬੈਸਣ
ਨਾਹੀਥਾਉ।ਮਨਕਾਅੰਧੁਲਾਮਾਇਆਕਾਬੰਧੁ।ਖੀਨੁਖਰਾਬੁਹੋਵੈ
ਨਿਤੁਕੰਧੁ।ਖਾਣਜੀਵਣਕੀਬਹੁਤੀਆਸ।ਲੇਖੈਤੇਰੈਸਾਸ
ਗਿਰਾਸ।੨।ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਧੁਲੇਦੀਪਕੁਦੇਇ।ਭਉਜਲਡੂਬ
ਤਚਿੰਤਕਰੇਇ।ਕਹਹਿਸੁਣਹਿਜੋਮਾਨਹਿਨਾਉ।ਹਉਬ
ਲਿਹਾਰੈਤਾਕਉਜਾਉ।ਨਾਨਕਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ।ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾਸਿ।ਜਾਤੂੰਦੇਹਿਜਪੀਤੇਰਾਨਾਉ।ਦਰਗਹਬੈ
ਸਣੁਹੋਵੈਥਾਉ।ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਦੁਰਮਤਿਜਾਇ।ਗਿਆਨਰਤ

ਰੰਗ॥੨॥ਅਪਿਬੀਚਾਰਿਆਗਿਆਨੁਦੇਖਿਆਤੁਮਸਾਮੀਤੁਨਅੰਦਰੁ
ਕੋਈ॥ਜਿਹਤੂਰਾਖਹਿਤਿਹਦਹੀਰਤਲਾਭੁਸੁਖਸੁਖਦੇਦਤਿਕਰਤਿਸੋਈ॥
੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਦੋਊਬਿਨਾਸਤਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਆਸਨਿਰਾਸਭਈ॥ਤੁਰੀ
ਅਵਸਥਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸੰਤਸਭਾਕੀਓਟਲਹੀ॥੪॥ਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਸਗਲੇਸਭਿਜਪਜਿਸੁਹਿਰਦੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਨਾਨਕਰਾ
ਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾਗੁਰਮਤਿਪਾਏਸਹਜਿਸੇਵਾ॥੫॥੨੨॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਸਭੁਕਾਰ॥ਮੋਹੁਤੁਮ
ਤਜਹੁਸਗਲਿਵੇਕਾਰਿ॥੧॥ਮੋਹੁਅਰੁਭਰਮੁਤਜਹੁਤੁਮਬੀਰ॥ਸਾਚੁ
ਨਾਮੁਰਿਦੈਰਵੈਸਰੀਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਜਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥
ਰੋਵੈਪੂਤੁਨਕਲਪੈਮਾਈ॥੨॥ਏਤੁਮੋਹਿਡੂਬਾਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥੩॥ਏਤੁਮੋਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਮੋਹੇਲਾਗਾਜਮ
ਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੪॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਮੋਹੁ
ਤੂਟੈਨਾਥਾਇਪਾਹਿ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਹੁਮੋਹੁਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੬॥੨੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਬਖਸਣਹਾਰੁ
॥੧॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈ॥ਮਨਹਠਿਕੀਚੈਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਕੀਮਤਿਕੂੜਿਵਿਆਪੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰ
ਣਪਾਪਿਸੰਤਾਪੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਿਲਾਹਾਕਿਛੁਲੇਵਹੁ॥
ਜੋਉਪਜੈਸੋਅਲਖਅਭੇਵਹੁ॥੩॥ਐਸਾਹਮਰਾਸਖਾਸਹਾਈ
॥ਗੁਰਹਰਿਮਿਲਿਆਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੪॥ਸਗਲੀਸਉਦਾਤੋ
ਟਾਆਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਮਨਿਭਾਵੈ॥੫॥੨੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤਾਂਪ

ਸਾਸਤਿ ਸਮਾ ਬ੍ਰਾਦ ਦਲੀਲ ਖਪੰਤ੍ਰ ਭਿਪੜ੍ਹਿ ਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਜਾਪ ਤਿਲੇ
ਲੇਖੈ ਨਾਪ ਦੇਤਾ ਸਭੁ ਕੁਪਰਦਾਲੁ ॥੨॥ ਸਚਿ ਨਾਮੁ ਪਤਿ ਊਪ
ਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮਿ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੋ ਦਸੈ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਰ ਨਰਹਰੀ ਪਾਗਿ ॥੪॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨ
ਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤੁ ਕੋ ਫਕ
ੜੁ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬ
ਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀ
ਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂ
ਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨਿ
ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹ
ਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ
ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥
੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚ
ਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥

ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਧਰੈਤੇਉਧਰਤਾਰਾ।ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਅਗਮਅਪਾਰਾ।।੧।।
ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿਗਤਿਹੋਇ।।ਸਚਾਆਪਿਵਸੈਮਨਿਸੋ
ਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਗੁਰਦਰਸਨੁਉਧਰੈਸੰਸਾਰਾ।।ਜੇਕੋਲਾਏਭਾਉ
ਪਿਆਰਾ।।ਭਾਉਪਿਆਰਾਲਾਏਵਿਰਲਾਕੋਇ।।ਗੁਰਕੈਦਰਸਨ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।।੨।।ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ।।ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੈਪਰਵਾਰਸਧਾਰੁ।।ਨਿਗੁਰੇਕਉਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ।।ਅਵ
ਗਣਿਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ।।੩।।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ
।ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਕਉਲਗੈਨਪੀਰ।।ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ
।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।।੪।।੧।। ਆਸਾਮ
ਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ।।
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।।੧।।ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋ
ਇ।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਚੀਬਾਣੀਪਾਏਭਾਗਿਕੋਇ।।੧।।ਗੁਣਸੰਗ੍ਰ
ਹੈਅਵਗੁਣਵਿਚਹੁਜਾਹਿ।।ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ।।੧।।
ਰਹਾਉ।।ਗੁਣਾਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਣੁਜਾਣੈ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ।।ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੂਚਾਹੋਇ।।ਗੁਣਤੇਨਾਮੁਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਇ।।੨।।ਗੁਣਅਮੋਲਕੁਪਾਏਨਜਾਹਿ।।ਮਨਨਿ
ਰਮਲੁਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ।।ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ।।ਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।।੩।।ਜੋਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹੈਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।।ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਗੁਣਗਾ
ਉ।।ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।।ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨ
ਜਾਇ।।੪।।੨।। ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿ
ਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈ।।ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ।।ਆ
ਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।।ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ।।੧।।

ਸਬਦੀਹਰਿਇਕੋਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਵੀਆਮੈਲੁਨਉਤਰੈ
ਜਾਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧੁਸਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਾਫਉਭੁਲਾ
ਇ॥ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਤਿਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿ
ਸੋਭਿਦਰਿਜਾਏ॥ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲੇਤਰਾਏ॥੩॥ਗੁਰਕੀ
ਬਾਣੀਨਾਮੁਵਜਾਏ॥ਨਾਨਕਮਹਲੁਸਬਦਿਘਰੁਪਾਏ॥੪॥ਗੁਰ
ਮਤਿਸਤਿਸਰਿਹਰਿਜਲੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਸਭੁਦੁਰਤੁਗ
ਵਾਇ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿ
ਮਰਣੁਵਿਗਾੜਹਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਆਤਮਸੰਘਾਰਹਿ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕ
ਰਿਕਰਿਵਿਗੂਤਾ॥ਆਤਮੁਨਚੀਨੈਭਰਮੈਵਿਚਿਸੂਤਾ॥
੧॥ਮਰੁਮੁਇਆਸਬਦਿਮਰਿਜਾਇ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਗੁਰਿਸਮਜਾ
ਣਾਈਇਸੁਜੁਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਜਪਿਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮਵਿਹੂਣਗਰਭਿਗਲਿਜਾਇ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਦੂਜੈਲੋ
ਭਾਇ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੀਦੁਖਿਜਲੈਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਬੂਝ
ਬੁਝਾਈ॥੨॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਹੁਚੋਟਾਖਾਇ॥ਏਥਹੁਛੁੜਕਿ
ਆਠਉਰਨਪਾਇ॥ਗਰਭਿਜੋਨਿਵਿਸਟਾਕਾਵਾਸੁ॥ਤਿ
ਤੁਘਰਿਮਨਮੁਖੁਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉ
ਸਦਾਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਨਿ
ਰਮਲਬਾਣੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਾਉ
ਦਾਸਾ॥੪॥੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਲਾਲੈਆ
ਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੇਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣਾਈ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰ
ਭੁਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਸੋਲਾਲਾਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਗੁਹਰਖੁ

ਤੁਧਿਆ ਮਣਿ ਜਾਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਲਿਉ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ
ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਰਣੀ
ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ
ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ
ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੁਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੁ ਭਾਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਜਾਤੀ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ
ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ
ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥
ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨਿ ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਝੂਠੁ
ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤੇਹਾ
ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾ
ਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਗ
ਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਰੁੰਨੇ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ
ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰਿ ਨਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੂਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ

ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਤ ਜਾਉ ਤਤ ਹਾ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਉਤਮ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰੁ ਅਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਸੇ ਬਖਸਣਿਹਾਰੁ ॥੪॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਣੋ ॥੨॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥

ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੈ ਸੋ ਸਾਕਤ ਕੀਤੁ ਸਖਾਣੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਹੀਣੁ ਭਗਏ ਮੁਹੁ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੫॥੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲੁ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸੈ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮੁ ਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥ ਜੋ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸੇ ਸੂਚੇ ॥੪॥੬॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹੁ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭੁ ਨਿਹਫਲੁ ਕਰਮੁ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬ ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨਿ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇ

ਸੁਆਨੁਗੁਨੁਗੁਹਰਿਹਰਿਏਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆਗੈਸਭੁਆਦੇਸੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਰਾਗਨੁਤਿਧਨੁਬੋਲਾਤਿਹਿਰਦੁਮਨੁਆਖੈ
ਲੈਖੇਲੁ॥ਜੋਦਾਤਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਿਕਉਬਸੁਪਾਉਤਿਥੈਖੇਲਿਗਏ
ਚਰਿਖੇਲਿ॥੨॥ਕਾਂਇਆਨਗਰੁਮਹਿਕਰਮਹਰਿਬੋਵਹੁਤ
ਰਿਜਾਮੈਹਰਿਆਖੇਤਿ॥ਮਨੁਆਅਸਥਿਰੁਬੈਲੁਮਨੁਜੋਵ
ਹੁਹਰਿਸਿੰਚਹੁਗੁਰਮਤਿਜੇਤਿ॥੩॥ਜਿਗੀਜੰਗਮਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਭਿਤੁਮਰੀਜੋਦੇਹਿਸੁਮਤੀਕਿਤੁਚੋਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕੇ
ਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਮਿਲਾਵਹੁਮਨੁਆਪੇਲਿ॥੪॥੧॥੯॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਕਬਕੋਭਾਲੈਘੁੰਘਰੂਤਾਲਾਕਬਕੋਬ
ਜਾਵੈਰਬਾਬੁ॥ਆਵਤਜਾਤਬਾਰਖਿਨੁਲਾਗੈਹਉਤਬਲ
ਗਿਸਮਾਰਉਨਾਮੁ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਐਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ
॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਬਿਨੁਮੀ
ਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਕੋਨਾਚੈਪਾਵਪਸਾਰੈਕਬ
ਕੋਹਾਥੁਪਸਾਰੈ॥ਹਾਥਪਾਵਪਸਾਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤ
ਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਮੁਸਮਾਰੈ॥੨॥ਕਬਕੋਲੋਗਨਕਉਪ
ਤੀਆਵੈਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿ
ਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁਤਾਜੈਜੈਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥੩॥੨॥੧੦॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੂਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾ
ਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜਨਨਾਚਹੁਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇ॥ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮੇਰੇਭਾਈਹਮਜਨਕੇ
ਧੋਵਹਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਹੁ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ
ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ
ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆ
ਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਗੁਣ
ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਾ
ਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ
ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅ
ਨੇਕ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬਿ ਆਪਿ ਖੁਆ
ਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮ

ਨੁਧਕਾਜਿਸਚਾਪਾਈਓ॥੪॥੨॥੧੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੪ ਸੁਧੰਗ॥ ਘਰੁ੧੬

ਹਉਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਬ
ਤਾਇਆਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਮਰੈਸ੍ਰਵਣੁਸਿਮਰਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਉਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਇਕੁ
ਖਿਨੁਖਿਨੁ॥ਜੈਸੇਹੰਸੁਸਰਵਰਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਹਰਿਜਨੁਹਰਿ
ਸੇਵਾਬਿਨੁ॥੧॥ਕਿਨਹੂਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਮੋਹੁਅਪਮਾਨੁ॥ ਹ
ਰਿਜਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਹਰਿਨਿਰਬਾਣਪਦਨਾਨਕਸਿਮਰਤ
ਹਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੪
ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮੁਬਤਾਵਹੁਰੀਮਾਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁ
ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਕਰਹਲੁਬੇਲਿਰੀਝਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗੁਬਿਰਕਤੁਭਇਆਹਰਿਦਰਸ
ਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈ
ਤੈਸੇਮੋਹਿਹਰਿਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖੁਸਰਣਿਜਗ
ਦੀਸੁਰਪਿਆਰੇਮੋਹਿਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਗੁਸਾਂਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈ
ਮਨਿਅਨਦੁਹੋਤੁਹੈਹਰਿਦਰਸਨਿਨਿਮਖਦਿਖਾਈ॥੨॥੨॥
੧੫॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥

ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿਰਿਖਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੁਖਿਬੈਠਾਲੀ
ਤਿਸੁਭਉਬਹੁਤੁਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਈਮੀਤਕੁਟੰਬਦੇਖਿ
ਬਿਬਾਦੇ॥ਹਮਆਈਵਸਿਗਤਿਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੇ॥੧॥

ਫਿਰੈਤੁਦਾਸਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੂਮਨਾਇਆ॥ਗੁਰਆਣੀਘਰਿਤਾ
ਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਬਤੀਹਸੁਲਖਣੀਸਚਿਸੰਤਤਿਪੂਤ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀਸੁਘੜਿਸਰੂਪ॥ਇਛਪੂਰੇਮਨਿਕੰਤੁਸੁਆਮੀ॥ਸਗ
ਲਸੰਤੋਖੀਦੇਰਿਜਿਠਾਣੀ॥੩॥ਸਭੁਪਰਵਾਰੈਮਾਹਿਸ੍ਰੇਸਟਿ॥ਮਤੀ
ਦੇਵੀਦੇਵਰਜੇਸਟ॥ਧੰਨੁਸੁਗ੍ਰਿਹਿਜਿਤੁਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਈ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਿਨਦੇਈ॥ਸੀਲਸੰਜਮਕੈਨਿਕਟਿਖਲੋ
ਈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਰੂਪਦਿਖਾਵੈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਸਨਿਨਦੇਈਵਖਿ
ਵਖਿਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਇਕਿਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈ॥ਜਤ
ਨਕਰਉਉਰਝਾਇਪਰੇਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਕੀਭੇਜੀਆਈ
ਆਮਰਿ॥ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿ॥ਤਟਿਤੀਰਿ
ਥੂਛੋਡੈਜੋਗਸੰਨਿਆਸ॥ਪੜਿਥਾਕੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਅਭਿਆ
ਸੁ॥੨॥ਜਹਬੈਸਉਤਹਨਾਲੇਬੈਸੈ॥ਸਗਲਭਵਨਮਹਿ
ਸਬਲਪ੍ਰਵੇਸੈ॥ਹੋਛੀਸਰਣਿਪਇਆਰਹਣੁਨਪਾਈ
॥ਕਹੁਮੀਤਾਹਉਕੈਪਹਿਜਾਈ॥੩॥ਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁਸ
ਤਿਗੁਰਪਹਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਹਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਗੁਣਗਾਇਅਨੰਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਮਿਲਿਓਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤਾ॥੪॥ਘਰੁਮੇਰਾਇਹੁਨਾ
ਇਕਹਮਾਰੀ॥ਇਹਆਮਰਿਹਮਗੁਰਿਕੀਏਦਰਬਾਰੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਿਥਮੇਮਤਾ
ਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵਉ॥ਦੁਤੀਏਮਤਾਦੁਇਮਾਨੁਖਪਹੁਚਾਵਉ॥
ਤ੍ਰਿਤੀਏਮਤਾਕਿਛੁਕਰਉਉਪਾਇਆ॥ਮੈਸਭੁਕਿਛੁਛੋਡਿ
ਪ੍ਰਭਤੁਹੀਧਿਆਇਆ॥੧॥ਮਹਾਅਨੰਦਅਚਿੰਤਸਹਜਾਇ

ਦੇਖੁਪਰੈਮੈਰੈਪਾਛੈਅਬਪਕਰੈਨਿਹਚਉਭਸਾ ਧੁਪਾਇਆ।ਸਤਜਿ
ਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲਿਮਨੂਆਅਹਿਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਲੁਨਖਾਇਆ।੩॥ਕਰ
ਨਕਾਰਨਸਮਰਥੁਤਆਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇਆ।ਨਾਮੁਤੇਰਾਜ
ਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇਆ।੪॥੯।
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਰਦ੍ਹਾਦੇਖਿਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਪਰਮੇਸਰਿਸਤਿਗੁਰਿਆਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ।੧॥ਰਹਾ
ਉ।ਜੇਕੋਉਸਕਾਸੰਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ।ਅਣਹੋਦਾਅਜ
ਗਰੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਜਲਾਵੈ।੧॥ਪਰਮੇਸਰਿ
ਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕਆਖਿਸੁਣਾਵੈ।ਭਗਤਿ
ਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ।੧॥ਰ
ਹਾਉ।੨॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਿ
ਸੀਗਾਰਾ।ਤਉਭੀਮੇਰੈਮਨਿਨਪਤੀਆਰਾ।ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਿ
ਤਨਿਮਹਿਲਾਵਉ।ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ।।
ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ।ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀ
ਮਾਈ।੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਧੀਰੈ।ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮੁਬੈਰਾ
ਗੁਹਿਰੈ।੧॥ਰਹਾਉ।ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਿਬਹੁਤੁਬਸੇਖੈ।ਓਇਭੀ
ਜਾਨਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ।ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ।ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀਸਗਲਿਜਗਤਿ। ।ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰੁਲਾਲੁ।ਪ੍ਰਭੁ
ਭਾਵਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲੁ।੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪਰਕਾਰ।
ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰ।ਰਾਜਿਮਿਲਖੁਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰ
ਮਾਇਸੁ।ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸੁ।ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇ
ਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ।ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਤਾਸਭਸੁਖੁਪਾਵੈ।੩॥ਖੋਜਤਿ
ਖੋਜਤਿਸੁਨੀਇਹੁਸੋਇ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ।

ਗੁਰਮਿਲਿਤਰਿਓਹੈਨਿਰਾਲਾ॥੫॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਖੁਤਰੀਤੇ
ਜੀਖਿਪਿਕਰਿਰਿਖਾਈ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥ਮੂਲੁਸਮਾਲ
ਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਸੇਰਿ
ਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰੁਵਸਤੁਤੁਝਪਹਿਆਮਾਨੁ॥੨॥ਬਿਸਟਾ
ਅਸਤਿਰਕਰਿਪਰੇਟੇਚੰਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨੁ॥੩॥
ਏਕੁਵਸਤੁਬੂਝਹਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾਕ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂੰਸਦਾਨਪਾਕ॥
੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਜਿਸੁਤੇਪਾਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥
੫॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ॥
ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ॥ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲ
ਉਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਦਰਸ
ਨਿਕੀਮਨਿਪਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਹਿਮਿਲਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਹਿਸਮਾਨੇ॥ਰੈਣਿਭਈਤਬ
ਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਿਮਿਲਿਪਿਰਹਿਵਿਛੋੜੀ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋ
ਵੈਹਾਥਿਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨੁਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਆ
ਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿ
ਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾ
ਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਿਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣੁ॥ਹਰਿ
ਮੇਰਾਸਖਾਮਨਿਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਹਰਿਮੇਰਾਵੇਸਾ
ਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹ
ਮਤਿਆਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਇਹੁਮਨੁਲਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾ

॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗ
ਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ॥੨॥ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ
॥ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ॥੩॥ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿ
ਆ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇਆ।
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ
ਭਾਈ॥ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਸੰਗੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਕਤਹੁ
ਨ ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ॥
ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ॥੨॥ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਜਿਸੁ ਹ
ਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ॥ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ॥੩॥ਤਿ
ਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ॥ਜਨ ਨਾਨਕ
ਅੰਤਿ ਵਾਰ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ਪਰਾਨੀ
॥੧॥ਜੋ ਜਨਮੈ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ॥ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ਹੈ ਅਸਥਿ
ਰੁ ਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨੁ ਤੇ ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ॥ਰੈਣਿ
ਗਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ
ਅਭਾਗੇ॥ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ॥੩॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ॥ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਚੀ
ਤ॥੪॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗ
ਲ ਨਿਧਾਨੁ॥ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨੁ॥੧॥ਤੂੰ ਮੇਰੋ
ਪਿਆਰੋ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ॥ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ।
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ॥ਸਾਚੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਨੁ॥੨॥ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥

ਤੈਕੈਪਗਿਕੈਸਦਾਸਦਵਾਰਿਆਉ॥੩॥ਸਾਚੋਸਾਹਿਬੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥
ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵਾ॥੪॥੨੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ॥੧॥ਕ
ਰ੍ਹੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤਿਅਗੋਚਰੁਸ
ਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸਕੀਕਾ
ਣਿ॥ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ॥੨॥ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ
॥ਤਿਸੁਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀਤਾਤਿ॥੩॥ਵੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ॥੪॥੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾ
ਤਾ॥੧॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ॥ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਗਿ
ਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਜਹੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਬਿਰਾਨੀ॥ਐਸੇਗੁਨਹਿਅ
ਛਾਦਿਓਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਲੂਕਜੋਸਦਹੀਸੰਗੀ॥ਕਾਮਿਨਆ
ਵੈਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਿਉ
ਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੪॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਾਊਹਾਂਉਨਸੰਗਿਕਾਮੁ॥੧॥
ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁਸਭੁਥੋਰਾ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰ
ਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲੁ॥
ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੋਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੂਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿ
ਦੀਖਿਆਦੀਨ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨਿ॥
੪॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਨਦੁਬਿਨੋਦ
ਭਰੇਉਭਰਪੁਰਿਧਾਰਿਆ॥ਅਪਨਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭੁੰਚਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀਆ ॥ ਬ
ਗਿਸਿ ਮਗਤਿ ਨਾਨਕ ਦੀਅ ਮੋਲੀਆ ॥੨॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਚੂ
ਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੂਆ ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਹਾਰੇ
॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ
ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤੁ ਅ
ਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ
ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ
ਬਾਲਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ
ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ
ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥
੩॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਜੀ
ਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥੨੭॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ
ਜੋਆਨੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥

ਟੇਕਿਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਚਿੰਤਾਜਾਕਉਦਇਆਲੁ
ਮਾਰੀਹੋਈਸਿਸਾਤਭੁਲੇਭਗੁਦੇਤਾ॥੩॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਧ੍ਰੋਹੁਸਭੁਨਿਕਸੇ
ਜਾਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹਰਿ
ਨਾਮੇਰੰਗੁਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਰਾਈਆਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਹਾ
ਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਢੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁ
ਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਵੈ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੂਬਾਤੈਆਗੈਠਉਰੁ
ਨਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਿੰਦਕੁਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓਹੁ
ਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ਤਹਾਬਿਗੂਤਾਜਹਕੋਇਨਰਾਖੈਓਹੁਕਿਸੁਪਹਿ
ਕਰੈਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥
ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕਰੈਸੰਤਨਕੀਤਿਉਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰ
ਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸਹਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤ
ਹਰਿਰਾਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੫ ਬਾਹਰਿਧੋਇਅੰਤਰਿਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਿਅਪੁ
ਨੇਖੋਏ॥ਈਹਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਆਗੈਮੁਸਿਮੁਸਿ
ਰੋਏ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਹੋਰਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨ
ਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਡੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿ
ਛੋਡਿਗਵਾਈਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਬੇਦਿਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਰਕਨਿ
ਲਾਗਾਤਤੁਜੋਗੁਨਪਛਾਨੈ॥੨॥ਉਘਰਿਗਇਆਜੈਸਾਖੋਟਾਢਬੂ
ਆਨਦਰਿਸਰਾਫੀਆਇਆ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਿਬਿਧਿਜਾਨੈ
ਤਿਸਤੇਕਹਾਛਪਾਇਆ॥੩॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਬੰਚਨਿਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ
ਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਕਹਿਆ

ਅਪਨੇਹਿਰਦੈਦੇਖਿਸਮਾਲੋ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਉਦਮੁਕਰਤਿਹੋਵੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਚੈਆਪੁਨਿਵਾਰੇ॥ਪੰਚਜਨਾਲੇ
ਵਸਿਕਰਿਰਾਖੈਮਨਮਹਿਏਕੰਕਾਰੇ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਰਤਿਕਰੈ
ਗੁਨਗਾਵੈ॥ਰਬਾਬੁਪਖਾਵਜੁਤਾਲਘੁੰਘਰੂਅਨਹਦੁਸਬਦੁਵਜਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁਪਰਬੋਧੈਅਪਨਾਪਾਛੈਅਵਰਰੀ
ਝਾਵੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗਲਿਸੁਨਾਵੈ॥੨॥
ਕਰਿਸੰਗਿਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੈਸੰਤਧੂਰਿਤਨਿਲਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰ
ਪਿਧਰੇਗੁਰਆਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈ॥੩॥ਜੋਜੋਪੇਖੈਸੁਨੈਲਾਇ
ਸਰਧਾਤਾਕਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਐਸੀਨਿਰਤਿਨਰਕਿਨਿਵਾਰੈ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੂਦੀਤੇਸ੍ਰੇਸਟਾਈਰੇ॥ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀ
ਸਖਨੀਲਹਬਰਿਬੂਝੀਖਾਈਰੇ॥੧॥ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਵਰ
ਸਿਖਾਈਮੂਸਾਦੇਖਿਡਰਾਈਰੇ॥ਅਜਕੈਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨੋਕੇਹ
ਰਿਕੂਕਰੁਤਿਨਹਿਲਗਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਝੁਥੂਨੀਆਛ
ਪਰਾਥਾਮਿਆਨੀਘਰਿਆਘਰੁਪਾਇਆਰੇ॥ਬਿਨੁਜੜੀਏ
ਲੈਜੜਿਓਜੜਾਵਾਥੇਵਾਅਚਰਜੁਲਾਇਆਰੇ॥੨॥ਦਾਦੀਦਾਦਿ
ਨਪਹੁਚਨਿਹਾਰਾਚੂਪੀਨਿਰਨਉਪਾਇਆਰੇ॥ਮਾਲਿਦੁਲੀ
ਚੈਬੈਠੀਲੇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਲਨੁਧਾਇਆਰੇ॥੩॥
ਸੋਈਅਜਾਣੁਕਹੈਮੈਜਾਨਾਜਾਨਣਹਾਰੁਨਛਾਨਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਿਅਮਿਉਪੀਆਇਆਰਸਕਿਰਸਕਿਬਿਗਸਾਨਾਰੇ॥੪॥੫॥
੪੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅਉ
ਗਨਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਹੋਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਾਤਪਿਤ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ਲਾਲੁਚੋਲਨਾਤੈਤਨਿਸੋਹਿਆ॥
ਸੁਰਜਨਭਾਨੀਤਾਮਨੁਮੋਹਿਆ॥੧॥ਕਵਨਬਨੀਰੀਤੇਰੀਲਾਲੀ॥
ਕਵਨਰੰਗਿਤੂਭਈਗੁਲਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਿਤੁਮਹਿਸੁ
ਹਾਗੁ॥ਤੁਮਘਰਿਲਾਲਨੁਤੁਮਘਰਿਭਾਗੁ॥੨॥ਤੂਸਤਿਵੰਤੀਤੂਪਰ
ਧਾਨਿ॥ਤੂਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤੁਹੀਸੁਰਗਿਆਨਿ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਾਨੀਤਾਰੰ
ਗੁਗੁਲਾਲੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲੁ॥੪॥ਸੁਨਰੀਸਖੀ
ਇਹੁਹਮਰੀਘਾਲ॥ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਨਿਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ॥੧॥੫੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੂਖੁਘਨੋਜਬਹੋਤੇ
ਦੂਰਿ॥ਅਬਮਸਲਤਿਮੋਹਿਮਿਲੀਹਦੂਰਿ॥੧॥ਚੁਕਾਨਿਹੋਰਾਸਖੀ
ਸਹੇਲੀ॥ਭਰਮੁਗਇਆਗੁਰਿਪਿਰਸੰਗਿਮੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕ
ਟਿਆਨਿਪ੍ਰਿਆਮੋਹਿਚਰੀ॥ਕਾਂਨਕਢਨਤੇਛੁਟਿਪਰੀ॥੨॥ਅੰਦ
ਰਿਸੋਰਿਸਬਾਰਿਉਜਾਰਾ॥ਅਨਭਉਬੈਠੇਲੀਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੩॥ਮ
ਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਨਾਨਕਜਨੁਪਾਇ
ਆ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਚੁਨਾਮੁਜਾਕਾਮਨੁ
ਲਾਗਾ॥ਲੋਗਨਿਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ॥੧॥ਬਾਹਰਿਸੂਤਿਸਗਲਿ
ਸਿਉਮਉਲਾ॥ਅਲਿਪਤੁਰਹਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮੁਖਕੀਬਾਤਿਸਗਲਿਸਿਉਕਰਤਾ॥ਜੀਅਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧ
ਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤਿਹੈਬਹੁਤੁਭੀਹਾਲਾ॥ਸਗਲਚਰਨਕੀ
ਇਹੁਮਨੁਰਾਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾ
ਹਰਿਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬਲੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਿ
ਰਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਓਢਲੀਆ॥ਸੇਜਸੁਖ

ਲੀਆ॥ਮਨੁਗਰਬਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਲੈਕੁੰਚਰੀਆਸਿਰਿਕਨਿਕਛ
ਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾਲੇਧਰਨਿਗਡਲੀਆ॥੨॥ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆ
ਅਨਿਕਇਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਬਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਿਕਰੀਆ॥੩॥
ਮਾਇਆਛਲੀਆਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰ
ਖਦਇਅਲੀਆ॥੪॥੪॥੫੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਮਹਿਫਲਿਆ॥
੧॥ਐਸਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਗਿਆਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥
ਆਸਿਪਾਸਿਬਿਖੂਆਕੇਕੁੰਟਾਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਭਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਿੰਚਨਹਾਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਿਕਰਤੁਹੈਪਾਤਪਤਡਾਲੀ॥
੨॥ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਆਣਿਜੜਾਈ॥ਸਗਲੀਫੂਲੀਨਿਫ
ਲਨਕਾਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਤਰੀਤਿਨਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ॥ਜੋਗੁਬਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰਤਨੁਗਾਈ॥
੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਓਲ੍ਹੈ॥ਭ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਖੋਲ੍ਹੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾ
ਨਿਰਬਾਣੇ॥੨॥ਜਿਨਿਤੂੰਜਾਤਾਸੋਗਿਰਸਤਉਦਾਸੀਪਰਵਾਣੁ॥
ਨਾਮਿਰਤਾਸੋਈਨਿਰਬਾਣੁ॥੩॥ਜਾਕਉਮਿਲਿਓਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ
॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪੂਰਖਜਾਨਾ॥੪॥੬॥੫੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਤੀਰਥਿਜਾਉਤਹਉਹਉਕਰਤੇ॥ਪੰਡ
ਤਿਪੂਛਉਤਮਾਇਆਰਾਤੇ॥੧॥ਸੋਅਸਥਾਨੁਬਤਾਵਹੁ
ਮੀਤਾ॥ਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇ
ਦਪਾਪਪੁੰਨਬੀਚਾਰ॥ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਫਿਰਿਫਿਰਿਅਉਤਾਰ॥
੨॥ਗਿਰਸਤਮਹਿਚਿੰਤਉਦਾਸਅਹੰਕਾਰ॥ਕਰਮਕਰਤਜੀਅਕਾ

ਲਿਆਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਰਿਨਸਾਇ॥੧॥ਅਨਦਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਕੇਗੁਣਗਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਮਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸ
ਚੁਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਥਿਰੁਘਰਿਬੈਠੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਪਾਇ॥
੨॥ਪਰਕਾਬੁਰਾਨਰਾਖਹੁਚੀਤਿ॥ਤੁਮਕਉਦੁਖੁਨਹੀਭਾਈਮੀ
ਤਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੰਤੁਮੰਤੁਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਇਹੁਸੁਖੁਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁ
ਚੀਨਾ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਨੀਚਕ
ਉਕੋਊਨਜਾਨੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਹੁਚਹੁਕੁੰਟਮਾਨੈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਮਾ
ਗਉਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਉਨਕਉਨਨਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਕੋਊ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਉਆਕੇਚਰਨਮਲਿਧੋਊ
॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਕਾਹੂਨਆਵਤਕਾਮ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਾਕਾਜਪੀਐਨ
ਾਮੁ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਸੋਵਤਜਾਗੇ॥ਤਬਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਮੀਠਲਾ
ਗੇ॥੪॥੧੨॥੬੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿ
ਹਾਰਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰਉ॥੧॥ਰਾਮਾਰਾਮਰਾਮਾਗੁ
ਨਗਾਵਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਸਾਧਕੈਸੰਗੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਈ॥
ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਆਸੋਈ॥੨॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਖਿ
ਨਮਹਿਕਰਤਾ॥ਆਪੁਅਲੇਪਾਨਿਰਗੁਨੁਰਹਤਾ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾ
ਵਨਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਅਨੰਦੁਕਰੈਨਾਨਕਕਾਸੁਆਮੀ॥੪॥੧੩॥
੬੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਰਹੇਭਵਾਰੇ॥ਦੁ
ਲਭੁਜਨਮੁਜੀਤੀਨਹੀਹਾਰੇ॥੧॥ਕਿਲਬਿਖੁਬਿਨਸੇਦੁਖੁਦਰਦ
ਦੂਰਿ॥ਭਏਪੁਨੀਤਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੰਤਉ
ਧਾਰਨਜੋਗ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਜਿਸੁਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਮਨਿਆਨੰਦ
ਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਥੀਆ॥੩॥

ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈਬੁਧਿ ॥੪॥
੧੪॥੬੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿ
ਆਨਅੰਧੇਰੇ ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਅਘਕਟੇਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸੂਖਸਹਜਆ
ਨੰਦੁਘਣਾ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਭਏਮਨਨਿਰਮਲਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਸੁਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓਮਨਕਾਮੂਰਖੁਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭਕਾ
ਭਾਣਾਲਾਗਾਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੇਚਰਣਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇ
ਪਾਪਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨੁਜਨਮੁਇਹੁਸਫਲੁਭਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਕਰੀਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਸਮਾਰਉ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕੇਸਸੰ
ਗਿਝਾਰਉ ॥੧॥ ਜਾਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਨਆਵ
ਸਿਕਾਮਾਝੂਠਾਮੋਹੁਮਿਥਿਆਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਇਦੁਖੁਜਾ
ਇ ॥੨॥ ਗੁਰਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ ॥ ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਦੇਵੈ
ਨਾਉ ॥੩॥ ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿ ॥ ਆਠਪਹਰ
ਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੫ ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖਾ ॥ ਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਰਾਖੀ ॥
੧॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਓਹੀ ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਆਪੇਸੋ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇਸੂਰੁਕਿਰਣਿਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈਗੁਪ
ਤੁਸੋਈਆਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸਰਗੁਣਨਿਰਗੁਣਥਾਪੈਨਾਉ ॥
ਦੁਹੁਮਿਲਿਏਕੈਕੀਨੋਠਾਉ ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਭ
ਉਖੋਇਆ ॥ ਅਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨੈਨਅਲੋਇਆ ॥੪॥
੧੭॥੬੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪੁ
ਕਛੂਨਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁਰੈਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁ

ਭੁਲਹੀ ਸੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਖੁ ਸੁਭਾ ਪਿਆ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ
ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮੁ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋ
ਰੀ ॥ ਬਿਨਵੈ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ਇਹ ਮਾ
ਲਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਰਉ
ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰ
ਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਮਾਲਾ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾ
ਰੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇ
ਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੯॥੭੦॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਸੇਵਕੁ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ
ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਹਾ ਬਿ
ਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਤਿਸੁ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥
੨੦॥੭੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋ

ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਮੇਰਾ । ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ।੧।। ਰਹਾਉ ।
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ । ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਤੁ ਉਧਾਰੀ
।।੧।। ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ । ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ।੨। ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੈ ਸੋਈ ।
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਈ ।੩। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਉਨੁ ਉ
ਹੁ ਕਰਮਾ । ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ।੪।।੨੧।।੭੨।।
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਿਗੂਤੇ । ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ।੧।। ਸੋਇ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ । ਜਾ
ਗਤਿ ਭਗਤਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ।੧।। ਰਹਾਉ । ਮੋਹ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ
ਵਾਇਆ । ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ।੨।। ਬੰਧਨ ਅੰ
ਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ । ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ।੩।। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ । ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ।੪।।੨੨।।੭੩।।
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ । ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ
ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ।੧।। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ । ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਪ੍ਰ
ਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ।੧।। ਰਹਾਉ । ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਤੂ ਆਧਾਰੁ । ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ਬਿ
ਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ।੨। ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ । ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਮੈ ਤੇਰਾ
ਤਾਣੁ ।੩।। ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ । ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅ
ਰਦਾਸਿ ।੪।।੨੩।।੭੪।। ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰੋਵਨਹਾਰੈ
ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ । ਹਸਿ ਹਸਿ ਸੋਗੁ ਕਰਤ ਬੇਗਾਨਾ ।੧।। ਕੋ ਮੂਆ ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ
ਗਾਵਨੁ । ਕੋ ਰੋਵੈ ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ।੧।। ਰਹਾਉ । ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ
ਬਿਰਧਾਨਾ । ਪਹੁਚਿ ਨ ਮੂਕਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ।੨।। ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਵਰਤੈ
ਸੰਸਾਰਾ । ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ।੩।। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਾਇ

ਲਾਗਉਪਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਨਹੀਤਿਨਕਾਣੀ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥ਤਉਮੇਰੈਮਨਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥੧॥ਮਿਟਿਗਈਗਣਤਿਬਿਨਸਿਓਸੰਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਭਏ
ਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਾਹਿਬੁਚੀਤਿ॥ਤਉਭਉ
ਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤਿ॥੨॥ਜਉਮੈਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਤਾਂਪੂਰਨ
ਹੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤ੍ਰਮਨਿਭਏਦਿਲਾਸਾ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸੁਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਅਨਦਿਨੁਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਈ॥ਗਿਰਤਿਕੂਪਮਹਿਖਾਹਿਮਿਠਾਈ
॥੧॥ਸੋਚਤਸਾਚਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਚਿਤ
ਵਤਿਕਬਹੂਨਸਿਮਰੈਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰੁਮਕੀਛਾਇਆ
ਨਿਹਚਲਗ੍ਰਿਹੁਬਾਂਧਿਆ॥ਕਾਲਕੈਫਾਸਿਸਕਤਿਸਰੁਸਾਧਿਆ॥
੨॥ਬਾਲੂਕਨਾਰਾਤਰੰਗਮੁਖਿਆਇਆ॥ਸੋਥਾਨਿਮੂੜਿਨਿਹਚਲੁ
ਕਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਸਾਧਿਸੰਗਿਜਪਿਓਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਕਰਤੀਕੇਲਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁਮਸੰਗਿਮੇਲਿ॥
ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਭੁਕੋਊਲੋਰੈ॥ਓਸੁਬਿਨਾਕੋਊਮੁਖੁਨਹੀਜੋਰੈ॥
੧॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਹਾਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਰੀਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਗ੍ਰਿਹਮਹਿਮਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਹੋਈ
ਹੈਜਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਰਖੀਪਪੋਲਿ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਛੁਟਕੀ
ਰੋਲਿ॥੨॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਾਕਿ
ਜਗਤਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰ
ਹੋਈਹੈਮਾਟੀ॥੩॥ਓਹੁਬੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰ
ਕਮਾਇ॥ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੈਨਾਨਕਥਾਪਿ॥ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿ

ਨਾਲੈ ਆਪਿ ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਂਓਹੁ ਸਰਤ
ਨਾਮੁ ਤਰਿਆ ॥ ਨਾਂਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਕਰਿਆ ॥ ਨਾਂਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ
ਥੋ ॥ ਨਾਉ ਸੁ ਭੁਖੁ ਨਾਮੁ ਕਉ ਭੁਖੋ ॥੧॥ ਅੰਧਕਾਰ ਨ ਕੇਊ ਮਾਰਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜੀਅ
ਉਹ ਮਾਰਗ ਜੀਉ ਦੇਨਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਸੁ ਬੰਧਨਿ ਨਾਮੁ ਬਧਾਯੋ ॥ ਨ
ਉਸੁ ਧੰਧਾ ਨਾਮੁ ਧਾਯੋ ॥ ਨਾਉ ਸੁ ਮੈਲੁ ਨਾਮੁ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥ ਉਸੁ ਅਨੰਤ ਤ
ਹਮੁ ਸਦ ਹੀ ਕੇਲਾ ॥੨॥ ਨਾਉ ਸੁ ਸੋਚਿ ਨਾਮੁ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥ ਨਾਉ ਸੁ ਲੋਭੁ ਨਾਮ
ਮੁ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥ ॥ ਨਾਉ ਸੁ ਭੁਖੁ ਨਾਮੁ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਜਾਂਉ ਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮ
ਮੁ ਜਾਚਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੈ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੀ ਏਹ ਭੁ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਹਮੁ ਓਇ ਮਿਲੁ ਤੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੨੨॥
੭੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉ
ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕ
ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾ
ਰਿ ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗਿ ॥
ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥ ਕਰ
ਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥ ॥ ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨਾ ॥ ਉ
ਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨਿ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾ
ਧਿਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥੧॥
ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਖਟੀ ਰੀਝੀ॥੨॥ ਅਗਮ ਕਿਛੁ ਸਕੇ ਦਰਸੇ ਰਹਾਉ॥ ਛਿਨ ਤਿਨਾਹੀ ਬਾਧੁ ਨ ਮਾਉ॥ ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ਉਨ ਲੇ ਥਾਪੇ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ॥੨॥ ਆਪਿ ਮੈ ਚਿਮ ਨਿਭਇਆ ਅਨੰਦਾ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਛੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਧ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ॥੪॥੨੬॥੭੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ॥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ॥੧॥ ਸੰਤ ਰਹਤ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ॥ ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ਸੰਤੀ ਛਲੀ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਤਹ ਟਹਲ ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੨੭॥੭੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ॥ ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਓਇ ਆਨੰਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਸਗਲੇ ਭਵਨ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ॥ ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ॥ ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ॥੪॥੨੮॥੭੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਠ ਪਹਰ ਉ

ਆਈ॥ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਲਿਤਰਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਦਾਹੈ
ਨਾਲੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਿਸੁਸਦਾਸਮਾਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀ
ਆਮੀਠਾਲਾਗੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈ॥੨॥੪੨॥੯੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮ
ਨਹਿਆਧਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਦੇਵਿਪਿਆਰੇ॥ਜਿਸਕੀ
ਕਰੁਨਾਸਿਗਏਇਵਿਕਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ
ਭਾਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕਾਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੨॥੪੩॥੯੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀਲਾਗੀ॥ਸਉਕਨਿ
ਘਰਕੀਕੰਤਿਤਿਆਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਸੋਹਾਗਨਿਸੀਗਾਰਿਕਰੀ॥ਮਨਮੇਰੇਕੀ
ਤਪਤਿਹਰੀ॥੧॥ਭਲੋਭਇਓਪ੍ਰਿਅਕਹਿਆਮਾਨਿਆ॥ਸੂਖੁ
ਸਹਜੁਇਸੁਘਰਕਾਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅ
ਖਿਜਮਤਿਦਾਰੁ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿ
ਅਝਲਉਪਾਏ॥ਭਾਗਿਗਏਪੰਚਦੂਤਲਾਵੇ॥੨॥ਨਾਮੈਕੁਲੁ
ਨਾਸੋਭਾਵੰਤਿ॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਉਭਾਨੀਕੰਤ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥ
੩੨ ਗਰੀਬੁਨਿਮਾਨੀ॥ਕੰਤਪਕਰਿਹਮਕੀਨੀਰਾਨੀ॥੩॥ਜਾਮੁਖਿ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਜਨੁਲਾਗਾ॥ਸੂਖਸਹਜਮੇਰਾਧਨੁਸੋਹਾਗਾ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ
॥੪॥੪੪॥੯੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੂਰਿ॥ਬੋਲੈਕਉੜਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂੜਿ॥ਸਦਾਭੂਖੀਪਿ
ਰੁਜਾਨੈਦੂਰਿ॥੧॥ਐਸੀਇਸਤ੍ਰੀਇਕਰਾਮਿਉਪਾਈ॥ਉਨਿਸ
ਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇ
ਠਗਉਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਸੋਹਿਆ॥੨॥ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਥਾ
ਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਤਟਤੀਰਥਭਵੇਸਭਿਧਰਨਾ॥ਸੇਉਬਰੇਸ

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪ
ਚੈ ਮਨਮੁਖੁ ਮੂਰਖਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥
੪੫॥੯੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਦੁਖੁ ਜਬ
ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ
ਦੂਰਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮ
ਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥ ਗ
ਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੪੬॥੯੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੫ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸ
ਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ
ਪੈਰ ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝ
ਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਿਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ
॥੪॥੪੭॥੯੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ
ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ
ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸਦ
ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੀ
ਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ
ਤਿਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਿ
ਵਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨਾ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖੁ ਨ ਝੂਰਾ ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾ
ਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਿਲਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ਐਕਰ ਭੁਲਾਈਐ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪੮॥੯੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ
ਜਾਉ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ
ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿ
ਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ
ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁ
ਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਿ
ਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ
ਚਰਨਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਾ
ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੪੯॥
੧੦੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥
ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥ ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ
ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ
ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾ
ਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ
॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਉ
ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋ

ਦਿਜੁਗਾਦੀਰਖਦਾਪ੍ਰਭੁਗਾਪਕਸੋਸਗਲਾ।।੩।।ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਦਰਸੁਸਚਾਸਚਾਪ੍ਰਭਿ
ਰਸਿਮਨਿਰੰਗੋ।।ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਗੁਰੂਤੈਨਾਨਕਕੈਸੰਗੋ।।੪।।੨।।੧੦੪।।
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਂਈਅਲਖੁਅਪਾਰੁਭੋਰੀਮਨਿਵਸੈ।।ਦੂਖੁਦਰਦੁ
ਰੋਗੁਮਾਇਮੈਡਾਹਭੁਨਸੈ।।੧।।ਹਉਵੰਞਾਕੁਰਬਾਣੁਸਾਂਈਆਪਣੇ।।ਹੋਵੈ
ਅਨਦੁਘਣਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਬਿੰਦਕਗਾਲਿਸੁਣੀ
ਸਚੇਤਿਸੁਧਣੀ।।ਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ।।੨।।ਨੈਣ
ਪਸੰਦੋਸੋਇਪੇਖਿਮੁਸਤਾਕਭਈ।।ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿ
ਲੜਿਲਾਇਲਈ।।੩।।ਬੇਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਹਭਾਹੂੰਬਾਹਰਾ।।
ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ।।੪।।੩।।੧੦੫।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਲਾਖਭਗਤਿਆਰਾਧਹਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ।।ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੇਲਾਵਉ
ਨਿਰਗੁਣਬਿਖਈਜੀਉ।।੧।।ਤੇਰੀਟੇਕਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਦਇਆਲ
ਪ੍ਰਭ।।ਤੂੰਸਭਨਾਕੇਨਾਥਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਦਾਸਹਾਈ
ਸੰਤੁਪੇਖਹਿਸਦਾਹਜੂਰਿ।।ਨਾਮੁਬਿਹੂਨੜਿਆਸੇਮਰਨਿਵਿਸੂਰਿਵਿਸੂ
ਰਿ।।੨।।ਦਾਸਦਾਸਤਣਭਾਇਮਿਟਿਆਤਿਨਾਗਉਣੁ।।ਵਿਸਰਿਆ
ਜਿਨਾਨਾਮੁਤਿਨਾੜਾਹਾਲੁਕਉਣੁ।।੩।।ਜੈਸੇਪਸੁਹਰ੍ਹਿਆਉਤੈਸਾ
ਸੰਸਾਰੁਸਭ।।ਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਿਮਿਲਾਵਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭ।।੪।।੪।।
੧੦੬।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਹਿਕੋਖਿਆਲੁਕ
ਰਿ।।ਝੂਠਾਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ।।੧।।ਆਠਪਹਰਸਾ
ਲਾਹਿਸਿਰਜਨਹਾਰਤੂ।।ਜੀਵਾਂਤੇਰੀਦਾਤਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮੂ।।੧।।ਰਹਾਉ
।।ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਇਜਿਤੁਮੁਖੁਉਜਲਾ।।ਸੋਈਲਗੈਸਚਿਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿ
ਅਲਾ।।੨।।ਜੋਨਢਹੰਦੋਮੂਲਿਸੋਘਰੁਰਾਸਿਕਰਿ।।ਹਿਕੋਚਿਤਿਵਸਾਇ
ਕਦੇਨਜਾਇਮਰਿ।।੩।।ਤਿਨਾਪਿਆਰਾਰਾਮੁਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆ।।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਅਕਥੁਨਾਨਕਿਵਖਾਣਿਆ।।੪।।੫।।੧੦੭।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਜਿਨਾਨਵਿਸਰੈਨਾਉਸੇਕਿਨੇਹਿਆ।।ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮੂਲਿਸਾਂਈਜੇਹਿਆ।।
੧।।ਰਹਾਉ।।ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਤੁਮਸੰਗਿਭੇਟਿਆ।।ਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨ
ਪਰਸਾਦਿਦੁਖੁਸਭੁਮੇਟਿਆ।।੧।।ਜੇਤੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰੇਤਿੰਨਖੇ।।
ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਪੂਰੇਭਗਤਸੇ।।੨।।ਜਿਸਨੋਮੰਨੇਆਪਿਸੋਈ

੨੪੧ ਮਾਨੀਆ॥ਪ੍ਰਗਟਿਪੁਰਖੁਪਰਤਾਪੁਸਭਨਾਂਹੀਜਾਨੀਆ॥੩॥ਚਹਿ
ਸੁਣੈਜਿਅਗਾਧਿਸਮਾਲੇਸਾਤਸਾਤ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਸਿਉਪਤਿ
ਸਾਤਾ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬ
ਠਾਇਹਮਾਰਾਖਸਮੁਸੋਇ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇ॥੧॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਾਖਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪ੍ਰਭੁਆਪਿਘਟਿਘਟਿਸਾਰੀ
ਐ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰੀਐ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁ
ਆਪਿਆਪਣਭਾਣਿਆ॥ਭਗਤਾਕਾਸਹਾਈਜੁਗਿਜੁਗਿਜਾਣਿਆ॥੩॥
ਜਪਿਜਪਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕਦੇਨਝੂਰੀਐ॥ਨਾਨਕਦਰਸਪਿਆਸ
ਲੋਚਾਪੂਰੀਐ॥੪॥੭॥੧੦੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਕਿਆਸੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਗਾਫਲਗਹਿਲਿਆ॥ਕਿਤੀਇਤੁਦਰੀ
ਆਇਵੰਞਨਿਵਹਦਿਆ॥੧॥ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰਣਮਨਚੜਿਲੰਘੀ
ਐ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਇਸਾਧੂਸੰਗੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੋਗਹਿ
ਭੋਗਅਨੇਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁੰਞਿਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਬਿਨਾਮ
ਰਿਮਰਿਰੁੰਨਿਆ॥੨॥ਕਪੜਭੋਗਸੁਗੰਧਤਨਿਮਰਦਨਮਾਲਣਾ॥
ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਤਨੁਛਾਰੁਸਰਪਰਚਾਲਣਾ॥੩॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਸੰ
ਸਾਰੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪੇਖਿਆ॥ਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖੁਨਾਨਕਲੇ
ਖਿਆ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕੋਇਨਕਿਸਹੀ
ਸੰਗਿਕਾਹੇਗਰਬੀਐ॥ਏਕੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਭਉਜਲੁਤਰਬੀਐ॥
੧॥ਮੈਗਰੀਬਸਚੁਟੇਕਤੂੰਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸ
ਨੋਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੰਜਾਲੁਕਾਜਿਨਕਿਤੈ
ਗਨੋ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੁਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੋ॥੨॥ਜੇਤੇਮਾ
ਇਆਰੰਗਤੇਤਪਛਾਵਿਆ॥ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਾਵਿਆ॥੩॥ਸਚਾਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ॥
ਆਸਭਰੋਸਾਖਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅਮੇ॥੪॥੯॥੧੧੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਦੁਖੁਜਾਇਸਹਜਿ
ਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥੧॥

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾ
ਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾ
ਹਿ ॥ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰ
ਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥
੧੦॥੧੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥
ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਹ
ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋ
ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਝੂਠਾ ਵਿਣਸਣਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ
ਲਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖ ਕਾਲ ਸਿਮਰਤ ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਈ ॥
੪॥੧੧॥੧੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਰਸ
ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥
੧॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰ
ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ
ਜਾਰਹੁ ॥ ਸਾਚਾ ਹਾਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ
ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ ਬਿਖਲੀ ਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ
ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕੀ
ਆ ਕਰਾਇਆ ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੁ
ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ਸਾ ਪੂਰਨ ਵ
ਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨੇਮੁ
ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ
ਲਾਭੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥
੧੩॥੧੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਵ
ਡਭਾਗਾ ॥ ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹ
ਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲੇ

ਆਪਣੋ ਸਤਿ ਸਤਿ ਚਲਿ ਜਾਣੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਤਉ ਵਾਗਿਆ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲਿਆ ਪ ਸਗਲਿ ਤਿਸੁ ਕਉ ਲਗਤਿ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਆਦਰਹੀ ਜੋ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ਸਭ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਗਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਮਾ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥

॥

॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ॥ ਆਗੈ ਭਾਵਉ ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ਲਜਾਵਉ ॥ ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲਿ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਠਉ ਬੈਸਉ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਟਿਓ ਬੰਧੁ ਗਰਾਵਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਓ ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥

ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਿ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖਾ ਜਿਅ ਪਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਇਓ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੋ ॥ ਜਤ ਜਾਨੈ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਇਓ ਆਂਧੋ ॥੧॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੋ ॥ ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੋ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੋ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਰੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੋ ॥ ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੋ ॥੩॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲੀ ਉਪਾਧੋ ॥੪॥ ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਜਨਮੁ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੧੨੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਬਸਤਿ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੇਗਾਨਾ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਿ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸਉ ਉਬਰੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ ਪੇਖਿਓ ਮੂੜ੍ਹ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਧੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ

ਲਾਗਿ ਪਰਨਿ ਚਉਤਾਕੈ ਮਰਦਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਰਸਨਿ ਕਰਗਿਰਤਲੀ ਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁ
ਘੜਿ ਸਭੁ ਪੁਸਿਆ ਨੇ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਤੀਸੇ ਦਿਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਸਿ
ਖਿਆ ਰੇ ਪੰਚ ਸੁਰਬੀਰ ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾ
ਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੀ
ਕੋਮ ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲੀਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥
੧੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ਆ
ਨ ਸਗਲ ਰਸ ਫੀਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਗੁਨ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ
ਖਟੁ ਬੇਤੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ
ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ
ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ
ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ
ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨੀਕੀ ਸਾਧਸੰਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵ
ਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥ ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ਨਾ
ਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੧੩੫॥ ॥
॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ
ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛ
ਾਰੁ ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ
ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥੁ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ
ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ
ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ

ਗਾਮੀ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਾਉ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮੁ ਅਪਨੇ
ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ
ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ
ਦੀਆ ਖਾਉ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ
ਹਰਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ
॥੪॥੪॥੧੩੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾ
ਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ
ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ
ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਧਰਮੁ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪ
ਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥ ਸਤਿਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪੁਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿ
ਜੁਗੁ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਇ
ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੇ
ਰੇ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ
ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥
॥ ॥
॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤੁ
ਮਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾ
ਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ
ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋ
ਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇ
ਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥

ਨਸੁਣਾਵੈ। ਹਰਿਸਿਉ ਨਹਿਤਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਨ ਬਾਰਿਆ ਸੋਇ ਕਿਲਆਰਿ
ਆਗੁਨ ਸਿਗਾਵੈ॥੧॥ਇਕਤਿ ਆਚਰਸੁ ਪਿਆਸਾ ਆਨਨਭਾਵੈ॥੨॥
ਚਇਆ ਤੁ ਗਾਈ ਕਿਆ ਜੰਤ ਦਿਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੈ॥੩॥੭॥
੧੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆ
ਈਐ ਸਰਬ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁ
ਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵੈ ਸਰਬ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ॥੧॥ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ
ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ॥੨॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇ
ਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ॥੩॥੯॥੧੪੯॥ ॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ ॥

ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ॥ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕ
ਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ
ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ॥੧॥ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾ
ਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ॥੨॥੨॥੧੫੧॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ॥

ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ॥ਪਕਰਿ ਕੇ
ਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ॥੧॥ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ
ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ॥ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ

ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ । ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ । ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮਨੇ ਹਾਂ । ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ । ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੪॥੧੬੦॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਿਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ । ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ । ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ । ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ । ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ । ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ । ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ । ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ । ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ । ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ਪਰੁ ਹਾਂ । ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ । ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ ਜਪਿ ਲਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਤੂੰ ਹਾਂ । ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਇਸੁ ਹਾਂ । ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ । ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸੋਇ ਹਾਂ । ਨਿਮਖ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ । ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ । ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ । ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ । ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝੈ ਮੂੰ ਹਾਂ । ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ । ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ਹਾਂ । ਧੀਰਜ ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ । ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਾਂ । ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ਹਾਂ । ਜਬ ਤੇ ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ । ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ । ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਹਾਂ । ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ । ਹਰਿ ਕਰੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ । ਮੰਦਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ । ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ਹੋਇ ਹਾਂ । ਆਪੇ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ । ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ । ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋਇ ਹਾਂ । ਅੰਤਰਗਤਿ ਬੁਝੈ ਹਾਂ । ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ । ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ । ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੨॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ । ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਸਭ ਕਉ ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ । ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ਭਏ ਹਾਂ । ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਲਏ ਹਾਂ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤਜਿ ਅਨ ਲਗੇ

ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਨਹਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਤੇਰੇ
ਸੂਖ ਰਜਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੪॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ਪਗ
ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥ ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ
ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੫॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਵੈ ॥ ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੬॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ
ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ
ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਬਾਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨ ਧਰਿ ਸਾਜੀ ਗਗਨਿ ਅਕਾਸੁ ॥ ਜਿ
ਨ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਕਿਸੈ ਨ
ਪੂਛੈ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥ ਜਗਿ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿਆ
ਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਭਿ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥ ਜਗਿ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀ
ਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜਗਿ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ ਜਗਿ ਉਪਜੈ ਬਿਨ
ਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾ
ਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭੈ
ਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵ
ਹਿ ॥ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗ
ਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ ਕਰਣ

੨ ਦੂੰ ਕਾਰਣੁ ਸਭ ਸੈ ਸਿਰਿ ਤਿਸ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੇ ਭਖੁ ਕੋਇ ॥
ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨਿ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕ
ਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋ
ਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋ
ਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ
ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ
ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪ
ਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥
ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥
ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰ
ਮਾਰੰਥ ॥੬॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉ
ਥਾਪਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾ
ਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ
ਮਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੈ ਹੀਰਾ ॥ ਏਕ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥
ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ
ਰਤਾ ਪੈਕਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਹਜਿ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥
੨॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਰਾਇ
ਣੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥
ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਵਾ ਸ

ਗਣਿਅਸਗੁਮੁਕਾ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਧਰੈਸਾਚੁਅਖੁਟਾ॥੪॥ਪੰਚਤੀਨਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ
॥ਧਰਣਿਗਗਨਿਕਲਿਧਾਰਿਰਹਾਵੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥
੫॥ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਹਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਬੂਝੈ॥ਬਿ
ਖੁਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ॥੬॥ਊਤਮੁਸੰਗਤਿਊਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣ
ਕਉਧਾਵੈਅਵਗੁਣੁਧੋਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵਾਸਹਜਿਨਹੋਵੈ॥੭॥ਹੀਰਾਨ
ਮੁਜਵੇਹਰਿਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੮॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨੁ॥
ਤੀਨਭਵਨਨਿਹਕੇਵਲਗਿਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥੨॥
ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ॥
ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥
ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੪॥ਢਾ
ਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁ
ਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥ਬਾਲਕਿਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿ
ਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥
੬॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁ
ਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆ
ਤਉਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀ
ਲਾਗੇ॥੮॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿ
ਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁ
ਅਨੀਤੇ॥੧॥ਕਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ

ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ । ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੁ ਪੀਰਾ । ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਮਨੁ
ਧੀਰਾ । ੨ । ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਣੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ । ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ।
ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ । ੩ । ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸ
ਮਾਵੈ । ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ । ਸੋ ਨਰੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ।
੪ । ਜਹਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ । ਨਾਮੇ ਰਾ
ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ । ੫ । ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ । ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿ
ਆ ਸੁਖਦਾਤਾ । ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ । ੬ । ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾ
ਗੈ । ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ । ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ । ੭ । ਮਨੁ ਚੰਚ
ਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ । ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ । ੮ । ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ । ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ । ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ । ੯ । ਕਰਿ
ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ । ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ । ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ । ੧੦ । ੭ ।

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ
ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ । ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ । ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ਕਾ
ਲ ਕੇ ਚਾਪੇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ । ੧ । ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ
ਠਉਰਾ । ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕ
ਉਰਾ । ੧ । ਰਹਾਉ । ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ । ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ
ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ । ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ । ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ਸਚੁ
ਪੇਲੈ । ੨ । ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ । ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤ ਤੇ ਜ
ਨਮਾ । ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ।
੩ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ।
ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ । ੪ । ਮਨੁ
ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ । ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ।
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ । ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ । ੫ ।

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥
ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥
੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭ
ਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤਮੁ
ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ
ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੯॥
੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੇ
ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਗਿ
ਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤਿ ਗਵਾਰਾ ॥
ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਾਇ ॥ ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥
ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂੰ ਆ
ਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ
ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥
੫॥ ਦੇਖਿ ਅਚੰਭਉ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ

ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪ
ਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨੀਤੁਪਕਤਾਣਿ
ਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਿਚਿੜਾਈ॥ਜਿਨਕੀਚੀਰੀਦਰਗਹਪਾਟੀਤਿ
ਨਾਮਰਣਾਭਾਈ॥੫॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਭਟਿਆ
ਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਰਖੁਰਪਾਟੇਇਕਨਾਵਾਸੁ
ਮਸਾਣੀ॥ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਏਤਿਨਕਿਉਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥
੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਤੇਰੈਭਾਣੈਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਇ
ਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥੩॥੧੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਕਾਫੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਜੈਸੇਗੋਇਲਿਗੋਇਲੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਆਦਮੀਬਾਂ
ਧਹਿਘਰਬਾਰਾ॥੧॥ਜਾਗਹੁਜਾਗਹੁਸੂਤਿਹੋਚਲਿਆਵਣਜਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਤਿਨੀਤਿਘਰਬਾਧੀਅਹਿਜੇਰਹਣਾਹੋਈ॥ਪਿੰਡੁ
ਪਵੈਜੀਉਚਲਸੀਜੇਜਾਣੈਕੋਈ॥੨॥ਓਹੀਓਹੀਕਿਆਕਰਹੁ
ਹੈਹੋਸੀਸੋਈ॥ਤੁਮਰੋਵਹੁਗੇਓਸਨੋਤੁਮਕਉਕਉਣੁਰੋਈ॥੩॥
ਧੰਧਾਪਿਟਿਹੁਭਾਈਹੋਤੁਮਕੂੜੁਕਮਾਵਹੁ॥ਓਹੁਨਸੁਣਈ
ਕਤਹੀਤੁਮਲੋਕਸੁਣਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏ
ਸੋਈ॥ਜੇਘਰੁਬੂਝੈਆਪਣਾਤਾਨੀਦਨਹੋਈ॥੫॥ਜੇਚਲ
ਦੇਚਲਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਨਾਲੇ॥ਤਾਧਨੁਸੰਚਹੁਦੇਖਿਕੈਬੂਝਹੁ
ਬੀਚਾਰੇ॥੬॥ਵਣਜੁਕਰਹੁਮਖਸੂਦੁਲੈਹੁਮਤਪਛੋਤਾਵਹੁ॥
ਅਵਗਣਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ਧਰਮੁ

ਭੁਇਸਤੁਬੀਜੁਕਰਮਿਸੈਸੀਕਿਰਸਿਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਦਪਾਣੀਕਰਣੀਅਤੁ
ਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁ॥੮॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਬੁਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾ
ਮੁਦਬਾਦੇਮੁਏਨਾਮੁਨਾਮੋਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ਜਿਉਲਾਹਤੇਪਾਤਿਹੈਦਾਦੁ
ਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਮੁਕਾਹੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧॥੧੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂਢੀਆਕੇਨੀਮੀਮੈਡਾ॥ਜੇਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈਹਉਤੈਡਾ॥੧॥ਦਰਿਬੀਭਾਮੈਨੀਮੁਕੋਕੈਕਰੀ
ਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਾ
ਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ॥ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸ
ਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ॥੨॥ਜੋਗੀਭੋਗੀਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤ
ਰਿ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਹੀਤਤੁਸਾਰਿਨਿਰੰਤਰਿ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਾ
ਧੇਜੋਇਸੀਨਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘਟਿ
ਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤਪਸੀਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤ
ਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ॥੫॥
ਇਕਿਬਿੰਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥੬॥ਇਕਿ
ਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾ
ਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ॥੭॥ਗੁਰਤੇਦਰੁਘਰੁਜਾਣੀ
ਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਾਨੈ
॥੮॥੨॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਮਨਿਸਾਮਨ
ਹਿਸਮਾਇਲੇਭਉਜਲੁਸਚਿਤਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇ
ਆਲੁਤੂਠਾਕੁਰਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੧॥ਤੂਦਾਤਾਹਮਜਾਚਕੇਹਰਿ
ਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀ
ਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਨੀ ॥੫॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ
ਮਹਿ ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋ
ਗੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸ
ਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਭੈ ਸਚਿ
ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੩੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾਫੀ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ
ਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਜਗਤੁ ਜ
ਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿ
ਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੁ
ਵੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋ
ਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮ
ਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮੁ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾ
ਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇ

੨੬੮ ਈ॥ ਕਿਲਬਿਖੁ ਪਾਪੁ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ
ਹੋਈ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ॥੮॥
੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਇ ਤੂ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਈ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਤਿਨ ਬੂ
ਝ ਨ ਪਾਈ॥੨॥ ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਈ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ॥੩॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀ
ਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ॥੪॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ॥
ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ॥੫॥ ਇਕਿ
ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਓ
ਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸ
ਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ
ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ॥੭॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾ
ਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ
ਮਾਰੀ॥੮॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾ
ਈਐ ਭਾਈ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ
ਦਿਖਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲੈਏ

ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਖੈ ਹੈ ਵਿਚਿ ਵਿਚਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇ
ਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਜੀਉ
ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ
ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋ
ਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਕੋਈ ॥੪॥ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦ
ਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ
॥੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥
ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥
ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦਾ
ਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਤੂ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੩॥੨੫॥
॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ
ਆ ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ
ਜਿਨਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲਾ
ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿ
ਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ
ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾ
ਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥
ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ
ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸ

ਰਹਾਈ॥੫॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਇਨਮੰਨੀਐਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾ
ਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥੬॥
ਨਾਮੈਕੀਸਭਸੇਵਾਕਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੋਸੁਣੀਨਾ
ਮੁਮੰਨੀਐਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਤਿਸੁਮਿਲੈਗੁਰ
ਮਤੀਨਾਮੁਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਨਾਵੈਕੈਵਸਿਹੈਪੂਰੈ
ਭਾਗਿਕੋਪਾਈ॥੮॥੪॥੭॥੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩
॥ ਦੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਨਪਾਇਨੀਨਜਾਣਨਿਪਿਰਕਾ
ਸੁਆਉ॥ਫਿਕਾਬੋਲਹਿਨਾਨਿਵਹਿਦੂਜਾਭਾਉਸੁਆਉ॥
੧॥ਇਹੁਮਨੂਆਕਿਉਕਰਿਵਸਿਆਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਠਾਕੀ
ਐਗਿਆਨਮਤੀਘਰਿਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਣੀਆ
ਪਿਸਵਾਰੀਅਨੁਲਾਇਪ੍ਰੇਮੁਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ
ਚਲਦੀਆਨਾਮੇਸਹਜਿਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਸਦਾਰਾਵਹਿ
ਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੀਸੇਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪਿਰਕੈਪ੍ਰੇਮਿ
ਮੋਹੀਆਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ॥੩॥ਗਿਆਨਅ
ਪਾਰਿਸੀਗਾਰੁਹੈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਸਾਸਭਰਾਈਸੁੰ
ਦਰੀਪਿਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੪॥ਸੋਹਾਗਣੀਵਿਚਿ
ਰੰਗੁਰਖਿਓਨੁਸਚੈਅਲਖਿਅਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਨਿਆਪਣਾਸਚੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥੫॥ਸੋਹਾ
ਗਣੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆਗੁਣਕਾਗਲਿਹਾਰੁ॥
ਪ੍ਰੇਮੁਪਰਮਲੁਤਨਿਲਾਵਣੀਅੰਤਰਿਰਤਨੁਵੀਚਾਰੁ॥
੬॥ਭਗਤਿਰਤੇਸੇਊਤਮਾਜਤਿਪਤਿਸਬਦੇਹੋਇ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਨੀਚਜਾਤਿਹੈਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਹੋਇ॥
੭॥ਹਉਹਉਕਰਦੀਸਭਫਿਰੈਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਨਜਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹਉਮੈਗਈਸਚੈਰਹੇਸਮਾਇ॥੮॥

ਦਾਤੁ ਤਾ ਜਿਸੁ ਕਰੀਐ ਤਾਣੀ ॥੨॥ ਬਖਸਿ ਲਇਅਨੁ ਸਬਦਿ ਲਾਤੁ ਤੁਧੁ ਕੀ
ਆਇ ਪਉ ਤੇਰੀ ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਸਚਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਇਕਿ
ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥ ਇਕਿ ਧੁਰ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ
ਹਹਿ ਤਿਨ੍ ਧੁਰ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ
ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ
ਉਤਵਤਾਏ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾ
ਵਨੀ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹੁ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਪੜ੍ਹਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ
ਪਾਇ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ
ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਘਰਿ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥
ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂ
ਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ
ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ
ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ

ਤਿਨਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਨਲਾਗਈਸਚਿਨਾਮਿਨਿਰਮਲੁਮਨਿਵਸਾਇਆ।
੫॥ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਪਿਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਉਮੈਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਪਿਰ
ਸੇਤੀਅਨਦਿਨੁਗਹਿਰਹੀਸਚੀਸੇਜਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੬॥ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀਕਰਿਗਏਪਲੈਕਿਛੁਨਪਾਇਆ॥ਮਹਲੁਨਪਾਇਨਿਦੋਹਾਗਣੀਅੰ
ਤਿਗਈਪਛੁਤਾਇਆ॥੭॥ਸੋਪਿਰੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਏਕਸੁਸਿਉ
ਲਿਵਲਾਇਆ।ਨਾਨਕਜੇਸੁਖੁਲੋੜਹਿਕਾਮਣੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰ
ਨਿਵਸਾਇਆ॥੮॥੮॥੧੧॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਰਸੁਆਇਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।
ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਚਾਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਾਮੁਖਿਪਾਇ॥ਮਨਿਸਦਾਹਰੀਆਵ
ਲਾਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦਾਦੋਹਾ
ਗਣੀਦਰਿਖੜੀਆਬਿਲਲਾਹਿ॥ਜਿਨਾਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁ
ਨਆਇਓਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਕਮਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੀ
ਜੇਸਚੁਜੰਮੈਸਚੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਇਤੁਲਾਹੈਲਾਇਅਨੁ
ਭਗਤੀਦੇਇਭੰਡਾਰਿ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਭੈਭਗ
ਤਿਸੀਗਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੁਰਖਹਿ
ਉਰ[illegible]ਰਿ॥੪॥ਜਿਨਾਪਿਰੁਰਾਵਿਆਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬ
ਲਿਜਾਉ॥ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਿਰਹਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ।
੫॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁਖਿਉਜਲੇਪਿਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜ
ਸੁਖਾਲੀਪਿਰੁਰਵੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆ
ਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਵਰੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀਕੇਵਲੁਏਕੁ
ਮੁਰਾਰਿ॥੭॥ਸਭੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਓਨੁਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਆਖਣਿਆਖੀਐਜੇਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰਿ॥੮॥੯॥੧੨॥
੩੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊਪਜੈ

ਜਿਨਜਗਤੁਉਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਲੈਨਿ
ਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖੁਫਲੁਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ਤਿਨਫਲੁਤੋਟਿ
ਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ॥ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨ
ਫਲੁਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਜਰਾਨਮਰਣਾਨਰਕਿਨਪਰਣਾਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥
ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੂਕਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿ
ਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖੁਫਲੁਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥੪॥੧॥੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤੁ॥ ਘਰੁ੩ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿ
ਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾਤਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁ
ਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾ
ਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨੁਮਰਹਿਹਰਣਾ
ਕਾਲਿਆ॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ॥ਮੈਗੁਰੁਪੂ
ਛਿਆਆਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿਆ
ਭਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥
ਜਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾਸਬਦਿਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿ
ਰੇਮਨੁਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥ ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪ
ਵਹਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮ॥
ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਕਿਪਾਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉਛੋ
ਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇ
ਸੀਆ॥੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀ
ਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨ
ਚੇਤਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਭਰਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੁਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ ਸਦ ਸਦਾ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥

ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰਢੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੰਮਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮਿਆ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥੪॥

ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ

੨੯ ਸਚੜੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੭॥੫॥੨॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪੂਰਬਿ ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥ ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੩॥ ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਰੀਰਿ ਵਿਰੋਲਿ ਸਮੁੰਦੁ ਹਮਿ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥

ਝਿਮ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ

ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁ
ਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾ
ਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲ
ਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹ
ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉ
ਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾ
ਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥
ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥
੨॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪ
ਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾ
ਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ
ਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰ
ਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹ
ਰਿ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰ
ਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹ

ਹਰਿਰਸਨਿਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸੋਈਜਿਨਿਪੀਆਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਗਿਸੰ
ਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਿਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿ
ਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰਹੁਪਾਖਾਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥
ਮੋਹਿਚੀਕੜਿਫਾਥੇਨਿਘਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਹਪ੍ਰਭੂਪਕਰਾਇਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿ
ਬਾਹਪਕਰਾਈਊਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆ
ਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨਿਹ
ਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰਹੁਪਾਖਾਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿ
ਲੇਵਹੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਮਨਿਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮ ਨਾਮੁ
ਰਿਜੀਵੇਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿ
ਭਾਉਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇ
ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋਈ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆ
ਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾ
ਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆ
ਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤੁਜਮੁਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋ
ਇਹੁਜੀਅੜਾਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀ
ਜੈਜਿਸੁਕੀਵਸਤੁਸੋਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰਣਪਲਾਵਕਰਿਭਰਮੇਸਭਿ
ਅਉਖਧੁਦਾਰੂਲਾਇਜੀਉ॥ਜਿਸੁਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਬਰੇਸ
ਬਦਿਕਮਾਇਜੀਉ॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤੁਜਮੁ
ਪਕੜੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨ
ਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਜੀਉ॥ਹਰਿਸੋਭਾਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦ

ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੀਧੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਲਿ ਏਕੋ
ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਭੁਲਿਆ ਧਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਤਾਇ
ਆ ਜਨ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ
ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ਹਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ਫਿਰਿ ਬਿ
ਹੁੜਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ
॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ
ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ੬॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਅਮਿਤਿ
ਵਡਿਆਈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਅਪ
ਰੰਪਰੁ ਆਪਿ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆ
ਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥
ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਆ
ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਦਿਸ
ਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ
॥ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ
ਵਰਤਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿ

ਭੁਗਤੇ ਵਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾ
ਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁ
ਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥
੪॥੬॥੧੩॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀ
ਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇ
ਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ
ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ
ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿ
ਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋ
ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ
ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ
ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਆਂਙਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ
ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ
ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀ
ਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆ
ਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥

ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਮੇਲਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ
ਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਸੇ ਪਿਆਰੇ ਪੁਰਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਸਾ ॥੪॥੧॥੧੪॥੨੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵ
ਸਿ ਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ ਸੀਤਲ ਆਘਾ
ਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁ
ਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ
ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆ
ਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ
॥੨॥ ਨਵ ਨਿਧੇ ਨਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰ
ਦਾ ॥ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨ
ਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੀ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੋ ਬਿ
ਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ
ਤੂਟੀ ਭੀਤ ਭਰਮ ਗੜਾ ॥ ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆ
ਪਿ ਖੜਾ ॥ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ
ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ
ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥

ਤਜਿਆਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸੰਤਹੁਹਰਿਸੰਤਸਜਣਮੇਰੇਮੀਤਸਹਾਈਆ॥
ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਧਿ
ਆਏਲਾਥੇਦੂਖਸੰਤਾਪੇ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪਿਮਿਟਾ
ਇਆਆਪੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਈ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਹਰਿਦਰੇਹ
ਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭਗਤਿਪਿਆਰਿਆ॥ਵਾਰੀਤਿਨਵਾਰੀਜਾਵਾਸ
ਦਬਲਿਹਾਰਿਆ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਕਰਿਨਮਸਕਾਰੀਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਬੇਅੰਤਾਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇ
ਕੇਤਕਗਾਵਾਰਾਮ॥ਤੇਰੇਚਰਣਾਤੇਰੇਚਰਣਧੂੜਿਵਡਭਾਗੀਪਾਵਾਰ
ਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਮੈਲੁਗਵਾਈਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥ਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਹਦੂਰੇਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ॥ਮਿਟੇਦੂਖਕਲਿਆਣ
ਕੀਰਤਨੁਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਿਤ
ਰੀਐਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥੪॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮ
ਨੁਬੇਧਿਆਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿ
ਆਰਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੋਵੂਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇ॥ਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆਸਭ
ਦੂਖਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਪ੍ਰਿਉਸਹਜਸੁਭਾਈ
ਛੋਡਿਨਜਾਈਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮਜੀਠਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਨ
ਕਮਲਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ॥੧॥ਜਿਉਰਾਤੀਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿ

ਤ੍ਰਾ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੨॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸ੍ਰਵਣ ਸੁਹੇਲੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਨਿ ਬਨਿ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥

ਛੰਤੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਠੇ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਾਇ ਪਾਪਾ ਗਿ॥ ਭਾਹ ਤਤੀ ਹੁਤਿ ਚਾਇਆਰ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਬੁਝਿਆ ਆਗਿ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰ
ਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ॥ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ਗਲ ਗਿਰਿ ਪਰ ਧਾਇਆ ਦਰਿ ਜਾਚ ਕਿਰਨ ਗੁਰ ਲਬਨੀ
॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ
ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ
ਸੇਵਹਿ ਲਖਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ
ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ॥ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗ
ਗਨਾ ਗਾਵਏ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ॥ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਾਪਹਿ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
ਭਗਤ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਕਿ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ
ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ॥ ਅਵਿਗਤ
ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾ
ਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ॥ ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪ
ਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ॥ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ॥੪॥
੨॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ
ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ
ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾ
ਈਐ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ
ਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ
ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ
ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ॥
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ॥

੨੯੭ ਇਕਨਿਮਖਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਿਆਮਿਟੇਤਿਸਹਿਵਿਸੂਰਿਆ।ਅਗਾਧਿਬਿ
ਸਮਾਦਸੁਆਮੀਸਰਬਕਾਭਉਭੰਜਨਾ।ਨਾਨਕਪਇਅੰਪੈਚਰਣਜੰਪੈ
ਪਾਵਨਪਤਿਤਪੁਨੀਤਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥੨॥ਓਇਰੰਗਿਰਤੀਗੋਪਾਲਦਇਆ
ਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ।ਮੋਹਿਆਸਰਗਿਰਸਅਚਰਨਤਨੁਆਰੀਸਗਨਿਸਿਧੇ।ਹਰਿ
ਚਰਨਕਮਲਨਕਰਨਮਸੁਆਮੀਪਤਤਿਉਧਾਰਨਿਤਰਿਤਰੇ।ਸਾਗਰਸੰਸਾਰ
ਭਵਉਤਾਰਨਾਮੁਸਿਮਰਤਿਬਹੁਤਰੇ।ਆਦਿਅੰਤਿਬਿਅੰਤਿਖੋਜਹਿ
ਸੁਨੀਉਧਰਨਿਸੰਤਸੰਗਿਬਿਧੇ।ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰਨਜੰਪੈਓਇਰੰਗਿਰਤੇਗੋ
ਪਾਲਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆ
ਪਿਬਨਾਇਆ।ਜਹਜਹਸੰਤਆਰਾਧਹਿਤਹਤਹਪ੍ਰਗਟਾਇਆ।
ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਲੀਏਸਮਾਇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਗਤਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿਆ।ਆ
ਨੰਦਅਨਦੁਹਰਖੁਉਪਜਿਆਸਰਬਦੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ।ਚਮਤਕਾਰੁ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਦਹਦਿਸਏਕੁਤਹਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ।ਨਾਨਕਪੈਅੰਪੈਚਰਨਜੰ
ਪੈਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਆਪਿਬਨਾਇਆ॥੪॥੩॥੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਥਿਰੁਸੰਤਨਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ।ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿ
ਹਰਿਨਾਹੁਸੁਸਦਹੀਰਾਵਏ।ਅਬਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਵਤਨ
ਨਿਰਮਲਾ।ਨਹਦੂਰਿਸਦਾਹਦੂਰਿਠਾਕੁਰੁਦਹਦਿਸਪੂਰਨਸਦ
ਸਦਾ।ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਮਤਿਜਾਤੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਮੁਭਾਵਏ।ਨਾਨ
ਕਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਥਿਰੁਸੰਤਨਿਸੋਹਾਗੁਮਰੈਨਜਾਵਏ॥੧॥
ਜਾਕਉਰਾਮਭਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ।ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਾਰਿਸੋਭਾਪੂਰਿਬਣ
ਾ।ਮਾਣੁਮਹਤੁਕਲਿਆਣੁਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੋਪ੍ਰਭੂ।ਸਰਬਸਿਧਿ
ਨਵਨਿਧਿਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਨਹੀਊਨਾਸਭੁਕਛੂ।ਮਧੁਰਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀਥਿ
ਰੁਸੋਹਾਗੁਤਾਕਾਬਣਾ।ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕਉਰਾਮਭ
ਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ।ਪੀ
ਸਉਚਰਣਪਖਾਰਿਆਪੁਤਿਆਗੀਐ।ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁ

ਨਾਰਿ ਕਢਾਈਐ ॥ ਸਭ ਦਿਗਾਹੀ ਜੇ ਮਾਨਿ ਲੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਕਰਿ
ਦਾਸੁ ਦਾਸੀ ਤਜਿਓ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਜੋ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਗੀਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸ
ਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ
ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾ
ਉ ਵੂਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ
ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਿ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ
ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥
੧॥ ਛੰਤ ॥ ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿ
ਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰਣ ਲਾਗਉ
ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ॥ ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ
ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ
ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧
॥ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥ ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲਹੀਨੁ
ਬਿਆਪਤਿ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥ ਮਲੁ ਭਰਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬ
ਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥ ਖਿਸੈ ਜੋਬ
ਨੁ ਬਧੈ ਜਰੂਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇ
ਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਰਾਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨਿ ॥
ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਸੋਨਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇ
ਓ ਬਹੁ ਪਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥ ਅਬ ਓਟਿ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ
ਨਾਇਓ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਹੋਨਿ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ
ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ

ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਨਾ ਜੋਨ ਕੇ ਨ ਪਰਕਾਰੇ ਤਰਿ ਤਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਦਨਾ ॥ ਸੁਨ ਮ੍ਰਦਨ ਧਾਰਿ
ਪੁਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵਹੋ ॥ ਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਤੇ ਰਾਮ ਕੇਲ
ਸੁਗਾਵਹੋ ॥ ਬਸੁ ਪਾਰਗਤ ਬਾਨਿਗਜੁ ਕਲਿਮਲ ਖਿਲਿਖਲ ਕਉ ਜੋਨੇ ਇਪਦਨਾ ॥
ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨਾ ॥੪॥੫॥ ੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ
ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ
ਜਾਣਿਆ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥
ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ
ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ
ਭਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥ ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ
ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥
ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਜੈ ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ
ਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ
ਕਹਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥
੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ
ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ
ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ
ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
੪॥੬॥੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ

ਇਕੁਰੂਪੁਸਨੂਹੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਤ੍ਰਗਹਿਦੇਤ੍ਰ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਭਿੰਨੀ
ਰੈਨੜੀਏਚਾਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਜਾਗਹਿਸੰਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿ
ਆਰੇ॥ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿ
ਨੋ॥ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇ
ਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾ
ਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿਆਰੇ॥
੧॥ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਏਆਡੰਬਰੁਬਣਿਆ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਚਾਵ
ਮੰਗਲਰਸਭਰਾ॥ਅੰਗਸੰਗਿਲਾਗੇਦੂਖਭਾਗੇਪ੍ਰਾਣਮਨਤਨਸ
ਭਿਹਰਾ॥ਮਨਇਛਪਾਈਪ੍ਰਭਧਿਆਈਸੰਜੋਗੁਸਾਹਾਸੁਭਗਣਿ
ਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਸਗਲਆਨੰਦਰਸੁਬਣਿਆ॥
੨॥ਮਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀਸਾਣੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨ
ਜਾਣੀ॥ਗੁਣਗੂੜਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇ॥ਭਗਤਿ
ਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਸਗਲਗੁਣਸੁਗਿਆਨ
ਪੂਰਨਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿ
ਸਮਾਣੀ॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਹਰਿਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾਜਨਸਰਸਿਅੜੇਦੁ
ਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਤਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੀਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭੁਬਨਵਾਰੀਆ॥
ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸਗਲਿਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਜਨਤਾਗੇ॥੪॥੧॥੧੦॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਉਠਿਵੰਞਿਵਟਾਊੜਿਆਤੈਕਿਆਚਿਰੁਲਾ
ਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੜੀਕਿਤੁਕੂੜਿਲੁਭਾਇਆ॥ਕੂੜੇਲੁਭਾਇ
ਆਧੋਹੁਮਾਇਆਕਰਹਿਪਾਪਅਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਭਸਮਢੇਰੀਜ
ਮਹਿਹੇਰੀਕਾਲਿਬਪੁੜੈਜੀਤਿਆ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੋਡਿਵੈਸੀਰਹਿਆ

ਪੈਨਣੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਸੰਗਿਜੁਲਿਆਨਹਿਜਾਇਕਿਰਤਿ
ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਫਥੇਤੁਸਿਰਗੁਜਿਤੁਦੇਖਿਰੇਇਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ॥ਸੁ
ਖਨੁਭੁਸੁਭਏਨਿਤਪਾਪੁਕਮਾਇਣੁ॥ਪਾਪੁਕਮਾਵੇਫਿਰਤਨਹੀ
ਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਚੇਖਿਸੁਠਾਕੁਜੁਸੈਨੈਗਦਿ
ਆ॥ਜਿਉਤੇਭੁਅੰਕਾਲੁਮਾਤਾਗਰਭਿਭਇਆਸਮਾਇਣੁ॥ਨਾਨਕ
ਸਿਗੁਰਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਨਹਿਸਿਟੈਆਦਲੁਜਾਇਣੁ॥੨॥ਜਿਤੈਮਖੁ
ਮੁਆਕਿਉਛਡੇਤੂੰਭਾਗੀ॥ਹਸਤੀਗਰਤਿਪਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਤਰਣੁ
ਦੁਹੇਲਾਭਇਆਖਿਨਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇਓ॥ਦੂਖਾਸਜਾਈਗਣ
ਤਿਨਾਹੀਕੀਆਅਪਣਾਪਾਇਓ॥ਗੁਝਾਕਮਾਵਣਾਪ੍ਰਗਟੁਹੋਆਈਤਉਤਹਿ
ਖੁਆਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਮੁਠਾਮਨਮੁਖੋਅਹੰਕਾਰੀਆ॥੩॥
ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਿਪ੍ਰਭਕੀਚਰਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁ
ਰੁਸਰਣੀ॥ਬਲਿਬੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਣਾਆਪਿਨਾਉਜਪਾਇ
ਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਪਿਹੋਆਆਪਿਜਗਤਿਤਰਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰ
ਖਣਹਾਰੈਸਦਾਨਿਰਮਲਿਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਇਕਬਹੂੰਹਰਿਸੰਤਹਰਿ
ਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਵੰਞੁਮੇਰੇਆਲਸਾ
ਹਰਿਪਾਸਿਬਿਨੰਤੀ॥ਰਾਵਉਸਹੁਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀ॥ਸੰਗੇਸੋਹੰਤੀਕੰਤਸੁ
ਆਮੀਦਿਨਸੁਰੈਣੀਰਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭੁਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੀਐ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀ॥੧॥ਨਸਿਵੰਞਹੁਕਿਲ
ਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਆਇਆ॥ਦੂਤਹਦਹਨੁਭਇਆਗੋਬਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥
ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਸਾਧਸੰਗਿਵਖਾਣਿਆ॥ਅਚਰਜੁਡੀਠਾ
ਅਮਿਉਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਨਹਅੰਤੁ
ਜਾਈਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਿਮੇਲਾਪ੍ਰਭੂਆਪਿਬਣਾਇਆ
॥੨॥ਨਰਕਿਨਡੀਠੜਿਆਸਿਮਰਤਨਾਰਾਇਣ॥ਜੈਜੈਧਰਮੁਕਰੇਦੂਤ

ਭੁਲੇ ਪਲਾਇਣੁ॥ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀਉ ਸਤਿ ਜਿਸੁ ਥੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟੁ ਜੋ॥ ਕਰਿਅ
ਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਸੇਤੁ ਅਤਾ ਸਭਿ ਤਜੋ॥ ਗਤਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇ ਗੋਬਿੰਦ
ਜਪਤਿ ਅਘਾਇਣੁ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲੀਆ ਸਧੁਰਾਇ
ਣੁ॥੨॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾ
ੜਾ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨ
ਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ॥ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾ
ੜਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ॥੪॥੩॥
੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾ
ਥੈ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ॥ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾ
ਪੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਆਠ ਪਹ
ਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੈ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮਿ
ਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ॥੧॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨ
ਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ॥ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸ
ਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣ
ਹਾਰਾ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿ
ਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ
ਅਗਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾ
ਰਾ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀਅ ਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਮਾਇਆ ਰੰ
ਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀ
ਐ॥ ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ॥ ਮੀਤੁ
ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ

ਭਾਗਿਪਾਈਐਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਤੀ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੭ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਮਲਾਭ੍ਰਮਿਭੀਤਿਕਮਲਾਭ੍ਰਮਿਭੀਤਿਹੇਤੀਖਣਮਦਬਿ
ਪਰੀਤਿਹੇਅਵਧਅਕਾਰਥਜਾਤਿ॥ਗਹਬਰਿਬਨਿਘੋਰਗ
ਹਬਰਿਬਨਿਘੋਰਹੇਗ੍ਰਿਹਮੂਸਤਮਨਚੋਰਹੇਦਿਨ
ਕਰਉਅਨਦਿਨੁਖਾਤ॥ਦਿਨੁਖਾਤਜਾਤਿਬਿਹਾਤਪ੍ਰਭਬਿ
ਨੁਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਬੀਤੇ
ਪ੍ਰਿਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇ॥ਕੁਲਰੂਪਧੂਪਗਿਆਨਹੀ
ਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿ
ਆਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਿਕਰਹੁਗਾਤਿ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲ
ਹੀਨਮੀਨਾਜਲਹੀਨਹੇਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇ
ਕਤਿਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨ
ਮੁਖਸਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਹੁਬੇਧਿ
ਓਸਹਜਸਰੋਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਿਲੁਬੈਰਾਗੀਖਿ
ਨੁਰਹਨੁਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ॥ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾ
ਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤ॥ਕਰਿਮਇ
ਆਦਇਆਦਇਆਲਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤ
॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਹੇਮਕ
ਰੰਦਰਸਬਾਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵਤਆਪ
॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਹੇ
ਘਨਬੂੰਦਬਚਿਤ੍ਰਿਮਨਿਆਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿ
ਨਸਤਤਾਪ॥ਤਾਪਾਬਿਨਾਸਨਦੂਖਨਾਸਨਮਿਲੁਪ੍ਰੇਮ

ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈ
ਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀ
ਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥
ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਘੜੀਆਸ
ਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲ॥ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰ
ਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾ
ਲ॥ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ਮਃ੧
ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥ਉਡਿਉਡਿਰਾ
ਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿ
ਤਾਲ॥ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿ
ਕਾਨ॥ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ॥ਜਾਕਾ
ਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨ
ਮਨਿਚਾਉ॥ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪ
ਾਰਿ॥ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ॥ਲਾਟੂ
ਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ॥ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈਨਿਸਾਹ॥ਸੂਐਚਾੜਿ
ਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ॥ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਣਤਨਅੰਤੁ॥੨॥ਮਃ੧
ਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ॥ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਨ
ਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ॥ਉਡਿਨਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ॥ਨਚ
ਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈ
ਐ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ॥ਜੇਲੋੜਹਿ
ਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ॥ਜੇਜਰਵਾਣਾ

ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ।ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈ
ਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ।ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚ
ੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨ
ਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿ
ਕਦਾਰੁ।ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।ਅੰਧੀ
ਰਯਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ।ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾ
ਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪੁਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ।ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀ
ਚਾਰੁ।ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ।ਧਰਮੀ
ਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿ
ਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ।ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਿਨ
ਕੋਈਆਖੈ।ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ।
੨॥ਮਃ੨ ਵਦੀਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ।ਸਭਨੀਛਾ
ਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ।ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇਇ।
ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ।੩॥ ਪਉੜੀ। ਧੁਰਿ
ਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆ।
ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ।ਇਕਨਾਨੋਤੂੰ
ਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆ
ਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪੁਬੁਝਾਇਆ।ਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇਆ।੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ।
ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ।੧॥ਮਃ੧
ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ।ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ।
ਰਹਾਉ।ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ।ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾ
ਰਿਪਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿ
ਰਹਿਆ।੨॥ ਮਃ੨ ਜੋਗੁਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰ
ਗਿਆਨ

ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾ
ਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆਇ॥ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾ
ਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥੨॥
ਮਃ੧ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿ
ਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ॥੩॥ ਮਃ੧ ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥
ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ਤਗੁਨਜਿਹਵਾ
ਤਗੁਨਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀ
ਆਹੁ॥ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਮ
ਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁ
ਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋ
ਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁ
ਪਾਇਸੀ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ॥ਤਾ
ਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਗਊਬਿਰਾਹਮਣ
ਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀ
ਧਾਨੁਮਲੇਛਾਂਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾ
ਭਾਈ॥ਛੋਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾ॥ਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾ॥੧॥ਮਃ੧
ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ॥ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਿਤਾਗ॥ਤਿਨ
ਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ॥ਉਨ੍ਹਾਭਿਆਵਹਿਓਈਸਾਦ॥ਕੂੜੀ
ਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ॥ਸਰਮਧਰਮਕਾ
ਡੇਰਾਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੂੜੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕ
ਖਾਈ॥ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਸਾਈ॥ਨੀਲਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪ
ਰਵਾਣੁ॥ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ॥ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾ
ਬਕਰਾਖਾਣਾ॥ਚਉਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ॥ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀ
ਕਾਰ॥ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ॥ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ॥
ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ॥ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ॥ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀ

ਕੁਰੇਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐ॥ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾ
ਇਦਾ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮੁਕਰਾਇਦਾ॥ਵਡਹੁਵਡਾ
ਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾ
ਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ॥ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ॥੧੬॥
ਸਲੋਕਮਃ੧ ਜੇਮੁਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ॥ਅ
ਗੈਵਸਤੁਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ॥ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾ
ਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ॥
੧॥ਮਃ੧ ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੂਠੇਜੂਠਾ
ਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੂਚੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਬਹਨਿ
ਜਿਪਿੰਡਾਧੋਇ॥ਸੂਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ॥
ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਾਇਬੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ॥ਚੀਜਕਰੈਮਨਿ
ਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ॥ਕਰਿਫੁਰਮਾਇਸਿਖਾਇਆ
੨੮ ਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਜਰੁਆਈਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋਇ॥ਗੋਹੇਅਤੈਲ
ਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾਹੋਇ॥ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁਨਕੋਇ॥
ਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ਸੂਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀ
ਐਸੂਤਕੁਪਵੈਰਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ॥
੧॥ਮਃ੧ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ॥ਅਖੀਸੂਤਕੁ
ਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ॥ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀ
ਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੰਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੨॥ ਮਃ੧
ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈ
ਆਵੈਜਾਇ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਜਿਨ੍ਹੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈ
ਆ।ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ।ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮਨਿ
ਵਸਾਈਆ।ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾ
ਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ।ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈ
ਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿ
ਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ।ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿ
ਟਿਓਜਾਇ।ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜ੍ਹਨਿਸਲੋਕੁ।
ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁ।ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾ
ਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁ।ਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰ
ਤੁ।ਤਾਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿਤੁ।ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾ
ਪਈਆਤਿਤੁ।ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸ
ਖਾਹਿ।ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥
ਮ:੧ ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵੀਆਹੁ।
ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ।ਭੰਡਿਮੁਆਭੰਡੁਭਾ
ਲੀਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ।ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁ
ਜੰਮਹਿਰਾਜਾਨ।ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ।
ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ।ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾ
ਸਾਲਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿ
ਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈ
ਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ।ਕੀਤਾਆਪੋਆਪ
ਣਾਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ।ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿ
ਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ।ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁ
ਏਹੋਬੁਝੀਐ।ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ।ਫਿਕੋਫਿ
ਕਾਸਦੀਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ।ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਿ

ਦੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਰੈਪਾਹਿ।ਨਿਕਾਮੁਹੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾ
ਇ।।੧।।ਮਃ੧ ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿ
ਫੈਲੁ।ਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਿਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈ
ਲੁ।ਜਿਨਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ।ਤਿਨਨੇਹੁਲ
ਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ।ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕ
ਰਿਜਾਹਿ।ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹਿ।ਦਰਿਵਾਟ
ਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ।ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕੇ
ਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁ।ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ।੨॥
ਪਉੜੀ। ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ।ਦੇਖਹਿ
ਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ।ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸ
ਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ।ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ।ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ।
੨੦।। ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਏਹੁਕਿਨੇਹੀ[illegible]ਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈ
ਜਾਇ।ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ।ਚੰਗੈਚੰਗ
ਕਰਿਮੰਨੈਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ।ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋ
ਇ।੧।।ਮਃ੨ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ।ਨਾ
ਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ।੨। ਪਉੜੀ। ਜਿਤੁ
ਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ।ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾ
ਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਿਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀਐ।ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚ
ਈਦੇਖਿਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ।ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐ
ਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐ।ਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪਰਿਘਾਲੀਐ।੨੧।।
ਸਲੋਕੁਮਃ੨ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ।ਗਲਾਕ
ਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਿਨਪਾਏਸਾਦੁ।ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁ
ਪਾਏਮਾਨੁ।ਨਾਨਕਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ।੧।ਮਃ੨

੨ ੯ ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ ਮਃ ੨ ਨਾਲਿਇਆਣੇ
ਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇ
ਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾ
ਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕੂੜਿ
ਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ॥੩॥ ਮਃ ੨॥
ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕ
ਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ॥੪॥ ਮਃ ੨ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇ
ਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇ
ਰਾਸਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖ
ਸਮੈਭਾਇ॥ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾ
ਇ॥ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ॥ਵਜਹੁ
ਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ
ਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮੈ
ਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੨॥ ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾ
ਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬਤੁ
ਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਏਹੁਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸ
ਮਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾ
ਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰਿ॥ਇਕਨਾਗਲੀ
ਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ॥ਆਪਿਕਰਾ
ਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾ
ਜਿਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ॥ਇਕਨੀਦੁਧੁਸਮਾਈਐ

ਦੀਐ ਇਕਨ੍ਹਾ ਦੈ ਗਹਣਿ ਨਿਚੰਦੋ ॥ ਇਕਨਿ ਨਾਲੀ ਪੈ ਸਦਾ ਨਿ ਇਕਨ੍ਹ ਉਪਰਿ
ਗਹਣਿ ਲਿਖਦੋ ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ਰੰਗ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੨
ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ
ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾ
ਹਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ
ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥
੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੬੦॥੧॥ ਚਉਪਦੇ ਆਸਾ ਕੇ ॥੨੩੩॥ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ॥੪੨॥ ਆਸਾ ਪਟੀਆ ॥੨॥ ਛੰਤਿ ਆਸਾ ਕੇ ॥੩੫॥ ਵਾਰ ੧॥ ਆਸਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੧੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰੁ ਜੀਉ ॥ ॥

ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤਿ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ
ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋ
ਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨੁ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ
ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ
ਅਰੁ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ
ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂ
ਣਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥
ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀ
ਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥
ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀ
ਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠ
ਗ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥

੨੯੯

ਘਸੁਪਾਖੇਟਿਕਰਤਿਕ੍ਰਇਚੂਲੇਸਾਰੇਮਾਣਸਿਖਾਵਹਿ।੨।।ਓਇਪਾਪੀਸਦ
ਫਿਰਹਿਅਪਰਾਧੀਮੁਖਹੁਅਪਰਸਿਕਹਾਵਹਿ।ਸਦਾਸਦਾਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀ
ਸਗਲਿਕੁਟੰਬੁਡੁਬਾਵਹਿ।੩।।ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕ
ਮਾਵਹਿ।ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿ।
੪।।੨।। ਆਸਾ। ਬਾਪਿਦਿਲਾਸਾਮੇਰੋਕੀਨਾ।ਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ।ਤਿਸੁਬਾਪੁਕਉਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ।ਆਗੈਗ
ਇਆਨਬਾਜੀਹਾਰੀ।੧।।ਮੁਈਮੇਰੀਮਾਈਹਉਖਰਾਸੁਖਾਲਾ।ਪਹਿਰਉਨ
ਹੀਦਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੈਜਿਨਿਹਉਜਾਇਆ।
ਪੰਚਾਤੇਮੇਰਾਸੰਗੁਚੁਕਾਇਆ।ਪੰਚਮਾਰਿਪਾਵਾਤਲਿਦੀਨੇ।ਹਰਿਸਿਮਰ
ਨਿਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਭੀਨੇ।੨।।ਪਿਤਾਹਮਾਰੋਵਡਗੋਸਾਈ।ਤਿਸੁਪਿਤਾਪਹਿ
ਹਉਕਿਉਕਰਿਜਾਈ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ।ਜਗਤਪਿਤਾਮੇ
ਰੈਮਨਿਭਾਇਆ।੩।।ਹਉਪੂਤੁਤੇਰਾਤੂੰਬਾਪੁਮੇਰਾ।ਏਕੈਠਾਹਰਿਦੁਹਾਬਸੇ
ਰਾ।ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਿਏਕੋਬੂਝਿਆ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝਿ
ਆ।੪।।੩।। ਆਸਾ। ਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰਕਟਿ
ਕੁਰਕਟਿਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਪਾਨੀ।ਆਸਪਾਸਿਪੰਚਜੋਗੀਆਬੈਠੇਬੀ
ਚਿਨਕਟਿਦੇਰਾਨੀ।੧।।ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨਬਾਡਾਡੂੰ।ਕਿਨਹਿਬਿਬੇ
ਕੀਕਾਟੀਤੂੰ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਗਲਿਆਹਿਨਕਟੀਕਾਦਾਸਾਸਗਲਿਆ
ਹਿਅਉਹੇਰੀ।ਸਗਲਿਆਕੀਹਉਬਹਨਿਭਾਨਜੀਜਿਨਹਿਬਰੀਤਿਸੁ
ਚੇਰੀ।੨।।ਹਮਰੋਭਰਤਾਬਡੋਬਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਹਾਵੈ।ਓਹੁਹਮ
ਰੈਮਾਥੈਕਾਇਮੁਅਵਰੁਹਮਾਰੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ।੩।।ਨਾਕਹੁਕਾਟੀਕ
ਨਹੁਕਾਟੀਕਾਟਿਕੂਟਿਕੈਡਾਰੀ।ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਬੈਰਨਿਤੀਨਲੋਕਕੀਪਿ
ਆਸਾ। ਆਰੀ।੪।।੪।।ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੰਨਿਆਸੀਬਹੁਤੀਰਥਭ੍ਰਮਨਾ।ਲੁੰਜਿਤ
ਮੁੰਜਿਤਮੋਨਿਜਟਾਧਰਿਅੰਤਿਤਊਮਰਨਾ।੧।।ਤਾਤੇਸੇਵੀਅਲੇਰਾਮਨਾ।
ਰਸਨਾਰਾਮਨਾਮਹਿਤਜਾਕੈਕਹਾਕਰੈਜਮਨਾ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਆਗਮਨਿਗਮੁਜੋ
ਤਿਕਜਾਨੈਬਹੁਬਹੁਬਿਆਕਰਨਾ।ਤੰਤਮੰਤ੍ਰਸਭਅਉਖਧਜਾਨਹਿ

॥੧॥ ਰਾਮਈਆ ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ॥ ਤਾ ਭੀ ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥
ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੇਹੁ
ਬਿਮਲ ਮਤਿ ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੩॥
॥੧੨॥ ਆਸਾ ॥ ਹਜ ਹਮਾਰੀ ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ॥ ਜਹਾ ਬਸਹਿ ਪੀਤੰਬਰ ਪੀ
ਰ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਿਆ ਖੂਬੁ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ
ਦਾਸੀ ॥੨॥ ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥ ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥
॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਊ ਸਮਝਾਵਉ ॥
॥੪॥੪॥੧੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ੯ ਦੁਤੁਕੇ ੫ ॥
ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਸੋ ਪਾਹਨ
ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥ ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ਹੈ ਏਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ਫੂਲ ਸੰਕਰਦੇਉ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤ
ਖਿ ਤੋਰਹਿ ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥੨॥ ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨੀ ਦੇ ਕੈ ਛਾ
ਤੀ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥ ਭਾਤੁ ਪਹਿ
ਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥ ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ
॥੪॥ ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ
ਰਾਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ
ਬੀਤੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥ ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰਿ
ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਇਰੁ ਸੋ
ਖਿ ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ਲੂਣੈ ਖੇਤਿ ਹਥ
ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥ ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥
ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ
ਨਿਕਸੈ ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ

ਕੈ ਬਿਰਹੁ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿ
ਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ । ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਿਉ
ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ
। ਬਡੈ ਭਾਈ ਕੇ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀ
ਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ । ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ ।
ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ । ਤੁਮ ਤਉ ਬੇਦਿ
ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ
ਨਾਰਾਇਨੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ । ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ
ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਂ
ਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ । ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ
ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬਾਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਾਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆ
ਨਾ । ਤੁਮ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥
੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁ
ਪਨ ਸਮਾਨੰ । ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ।
॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ । ਜਿਨਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਹਿਰ
ਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨਿ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆ
ਗਿ । ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਕਰਿ ਬਿ
ਚਾਰਿ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ । ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗੁ ਜੀਵ
ਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਅ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ।
ਜਉ ਮੈ ਰੂਪੁ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ । ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾ
ਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ।
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇ
ਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ । ਕਾਮੁ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ

ਤੇ ਪੁਰਾਨ ਗਾਇਆ ਭਰਮਿ ਸਭਿ ਦੁਨੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਭੂਤਿ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥

ਆਸਾ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਦੇਖਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਕਤੇਬੁ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥

ਆਸਾ ਤਿਪਦਾ ਇਕਤੁਕਾ ॥ ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥ ਰਾਮ ਬਡੇ ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਸੇਜ ਏਕ ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਰਾ ॥੨॥ ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਵਨ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਹੁਇ ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ ॥

ਪਹਿਲੀਕਰੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਬੁਰੀ॥ਅਬਕੀਸਰੂਪਿ
ਸੁਜਾਨਿਸੁਲਖਨੀਸਹਜੇਉਦਰਿਧਰੀ॥੧॥ਭਲੀਸਰੀਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬ
ਰੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜ
ਬਲਹੁਰੀਆਈਬਡੀਕਾਸੁਹਾਗੁਟਰਿਓ॥ਲਹੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੇਰੈ
ਜੇਠੀਅਉਰੁਧਰਿਓ॥੨॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾ॥ ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋ
ਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਰਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀਆਨਾਉ॥੧॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾ
ਘਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਰਾਮਰਮਊਆਲਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤ
ਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥੨॥
੩॥੩੩॥ ਆਸਾ॥ ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੂੰਘਟੁਜਿਨ
ਕਾਢੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਢੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੂੰਘਟੁਕਾ
ਢਿਗਈਤੇਰੀਆਗੈ॥ਉਨਕੀਗੈਲਿਤੋਹਿਜਿਨਲਾਗੈ॥੧॥ਘੂੰਘਟ
ਕਾਢੇਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥ਦਿਨਦਸਪਾਂਚਬਹੂਭਲੇਆਈ॥੨॥
ਘੂੰਘਟੁਤੇਰੋਤਉਪਰਸਾਚੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦਹਿਅਰੁਨਾਚੈ॥੩॥
ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੂਤਬਜੀਤੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਤੀਤੈ
॥੪॥੧॥੩੪॥ ਆਸਾ॥ ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ॥
ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨਿਬੇਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਮੁਖੁਫੇਰਿਪਿਆਰੇ॥
ਕਰਵਟੁਦੇਮੋਕਉਕਾਹੇਕਉਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤਨੁਚੀ
ਰਹਿਅੰਗੁਨਮੋਰਉ॥ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋਰਉ॥੨॥ਹਮ
ਤੁਮਬੀਚੁਭਇਓਨਹੀਕੋਈ॥ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤੁਨਾਰਿਹਉਸੋ
ਈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿ
ਨਹੋਈ॥੪॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ॥ ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੂਮਰਮੁਨ
ਜਾਨਾ॥ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਇਓਤਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੁਮ
ਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂ॥ਤਬਹਮਇਤਨਕੁਪਸਰਿਓਤਾਨਾ॥੧॥
ਧਰਨਿਆਕਾਸਕੀਕਰਗਹਬਨਾਈ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਾ
ਥਚਲਾਈ॥੨॥ਪਾਈਜੋਰਿਬਾਤਇਕਕੀਨੀਤਹਤਾਂਤੀਮ

ਨੁਮਾਨਾ ਜੋ ਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨਿਆ ਪਾਇ ਹਰਿ ਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਰਮ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੁਤੈ ਸੁਤਿ ਮਿਲਾਏ ਕੇਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥ ਆਸਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥ ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਕੇ ਮਜਨੁ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰਿ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕਿ ਪੂਰਨੁ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ ॥ ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਤਿ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸੂਤਿ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤਿ ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥੁ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤਿ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀਅ ਜਲ ਮਹਿ

ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਗਿਆਤਾ ॥ ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੀਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥

ਆਸਾ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥ ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨੁ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਹੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬ

ਗਏ।ਜਾਲਾਹਿਗੋਰਾਨਾਲਿਉਤੁਲਾਂਸੇਜੀਅਸਰੇ।੯॥੨॥
ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀਰਾਗੁਆਸਾ। ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ।੩੭॥ ਸ੍ਰੀਨਾਮ
ਦੇਉਜੀਕੇ।੫॥ ਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸੁਜੀਉਕੇ।੬॥ ਧੰਨੇਜੀਉਕੇ।੩॥ ਸੇਖੁ
ਫਰੀਦੁਜੀਉਕੇ।੨॥ ਤਿਨਰਾਗੁਆਸਾ।੩੭।੫੩॥ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰ
ਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ। ਘਰੁ॥੧
ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਰੀਚਨਣਾਠੀਆਜੇਮਨਿਉਰਸਾਹੋਇ।ਕਰਣੀਕੁੰਗੂਜੇਰਲੈਘਟਿਅੰ
ਤਰਿਪੂਜਾਹੋਇ।੧।ਪੂਜਾਕੀਚੈਨਾਮੁਧਿਆਈਐ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਪੂਜਿਨਹੋਇ।
੧।ਰਹਾਉ।ਬਾਹਰਿਦੇਵਪਖਾਲੀਅਹਿਜੇਮਨਿਧੋਵੈਕੋਇ।ਜੂਠਿਲਹੈਜੀਉਮਾ
ਜੀਐਸੋਖੁਪਇਆਣਾਹੋਇ।੨।ਪਸੂਮਿਲਹਿਚੰਗਿਆਈਆਖੜੁਖਾ
ਵਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਹਿ।ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਕਰਮਕਰੇਹਿ।
੩।ਨੇੜਾਹੈਦੂਰਿਨਜਾਣਿਅਹੁਨਿਤਿਸਾਰੇਸੰਮ੍ਹਾਲੇ।ਜੋਦੇਵੈਸੋਖਾਵਣਾ
ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚਾਹੇ।੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੧ ਨਾਭਿਕਮਲਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੇਬੇਦਪੜਹਿਮੁਖਿਕੰਠਿਸਵਾਰਿ।ਤਾਕੋਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖ
ਣਾਆਵਤੁਜਾਤਰਹੈਗੁਬਾਰਿ।੧।ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਬਿਸਰਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਅ
ਧਾਰਿ।ਜਾਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਪੂਰੇਮੁਨਿਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾਰਿ।
੧।ਰਹਾਉ।ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜਾਕੇਤ੍ਰਿਭਵਣਿਏਕਾਜੋਤਿਮੁਰਾਰਿ।
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਮਨਮੁਖਿਰੈਣਿਅੰਧਾਰਿ।੨।ਸਿ
ਧਿਸਮਾਧਿਕਰਹਿਨਿਤਿਝਗਰਾਦੁਹੁਲੋਚਨਕਿਆਹੇਰੈ।ਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿਸਬਦਿਧੁਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਝਗਰਿਨਿਬੇਰੈ।੩।ਸੁਰਿਨਰ
ਨਾਥਬੇਅੰਤਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਿਅਪਾਰਾ।ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿ
ਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦਰਿਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ।੪॥੨॥ ॥ ॥ ॥

ੴ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੦੭ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾਜਿ
ਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ॥ਜਿਤੁਕੰਮਿਹਰਿਵੀਸਰੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥੧॥
ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿਦਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਅਵ
ਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗਹਿਰਹੈਜਰਾਕਾਭਉਨਹੋਵ
ਈਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਇਕੁ
ਸਹਜੁਉਪਜਿਆਵੇਖੁਜੈਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥ਆਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇ
ਆਤਾਮਨਿਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਐਸਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਨਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਭਕੋਇ॥ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿ
ਕਲੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਐਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਓਹੁਸੇਵ
ਕੁਕਰੈਗੁਰੁਆਗੈਜੀਉਧਰੇਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਕੀ
ਤੁਮਸੇਵਾਕਰਹੁਦੂਜੀਸੇਵਾਕਰਹੁਨਕੋਇਜੀ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤੇਮਨ
ਹੁਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐਦੂਜੀਸੇਵਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇ
ਜੀ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਹੈਹਰਿਮੇਰੀਹਰਿਮੇਰੀਕਥਾਕਹਾਨੀ
ਜੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਮਨੁਭੀਜੈਏਹਾਸੇਵਬਨੀਜੀਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਿਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਮੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰਹਰਿਮੇਰਾਬੰਧਪੁ
ਹਰਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮੈਭੂਖਲਾਗੈਹਰਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤੈਹਰਿਮੇਰਾਸਾਕੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੨॥ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁ
ਰਾਸਿਕੂੜੀਹੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਰਿਮੇਰਾਧਨੁਮੇਰੈ
ਸਾਥਿਚਾਲੈਜਹਾਹਉਜਾਉਤਹਜਾਈ॥੩॥ਸੋਝੂਠਾਜੋਝੂਠੇਲਾ
ਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਭਾਣਾਹੋਆਕਹਣਾਕਛੂਨ
ਜਾਈ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਜੁਗਮਾਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰ
ਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇਖਹੁ
ਕੋਵਿਉਪਾਇ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾ
ਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਾਤਖਿਪਾਏਆਪਣਾਵੈਰਾਗੁਉਪਜੈਮਨਿਆਇ॥ਵੈਰਾਗੇਤੇਹਰਿਪਾਈ
ਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਸੋਮੁਕਤਿਜਿਮਨੁਜਿਣੈਫਿਰਿਧਾਤੁਨਲਾ
ਗੈਆਇ॥ਦਸਵੈਘਰਿਰਹਤਕਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਤੇਗੁਰੁਹੋਇਆਵੇਖਹੁਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥ਇਹੁਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਰਾਮਰਾਮਸਭੁਕੋਕਹੈ
ਕਹਿਐਰਾਮੁਨਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਫਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਅੰਤਰਿ
ਗੋਵਿੰਦਜਿਸੁਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਦਾਮਨਿ
ਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨ੍ਹਕੈਕਪਟੁਵਸੈਬਾਹਰਹੁਸੰਤਕਹਾਹਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਮੂਲਿਨਚੁਕਈਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥੨॥ਅਨੇਕਤੀਰਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਾਅੰ
ਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁ
ਦੇਇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿ
ਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਹਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩
ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁਗਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਅਚੇਤਿਮ
ਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਪੀਵਤਰਹਹਿਸ
ਦਾਸੁਖਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰ
ਸੁਹੋਵੈਤਾਪੂਜਕਰਾਏ॥ਜੋਉਸੁਪੂਜੇਸੋਫਲੁਪਾਏਦੀਖਿਆਦੇਵੈਸਾਚਿ
ਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਣੁਪਾਰਸੈਪੂਜਨਹੋਵਈਵਿਣੁਮਨਪਰਚੇਅਵਰਾਸ
ਮਝਾਏ॥ਗੁਰੂਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਹੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾ
ਨਕਵਿਣੁਨਦਰੀਕਿਛੂਨਪਾਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪਣਾਸਬਦੁਵਰਤਾਏ॥੪॥੫॥੭॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਨਾਕੰਸੀਮਤਿਉਪਜੈਨਾਕੰਸੀਮਤਿਜਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਮਤਿਉਪਜੈਤਾਇਹੁਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾ
ਤੂਸੁਣਿਰੇਮਨਿਸਦਾਮਨਿਵਸਾਇ॥ਇਹੁਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਰਹੈਤਾਭਰ
ਮਿਚੁਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਹਿਰਦੈਵਸਾਇਤੂਕਿਲਵਿਖਹੋਵਹਿ

ਇਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰ
ਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪
ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹੈ॥ਜਪਿ
ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਓਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਮੋਕਉ
ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਲਿ
ਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨੁਸੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾ
ਰਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪਗਿਓਹੈ॥ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿ
ਨਾਮੇਸੋਹੈ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਭਾਗਹੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਆਵੈਮਨਿਰੋਹੈ॥ਕਊਆ
ਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇਮੁਖਿਗੋਹੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ
ਰਿਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਊਆਹੰਸੁਹੋਹੈ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਵਡੇ
ਵਡਭਾਗੀਜਿਨ੍ਹਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਹੈ॥੪॥੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥ਜੋਜਨੁਸੁਣੈਸ
ਰਧਾਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿ
ਆਰੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੇ॥੨॥ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁ
ਰਖੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਿਮਾਰੇ॥ਸੇਕੂਕਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਵਹਿ
ਗਰਭਜੋਨੀਦਯਿਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪ
ਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਨਿਸ
ਤਾਰੇ॥੪॥੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾਮਨੁਲਾ
ਵਹੁਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਈ॥ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣਸ
ਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇ
ਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੇਲੀ
ਦਰਗਹਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰ
ਭਿਲੋਚਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਕਰਿਪਾਇਆ

ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਬਿਰਥਾਜਾਈ।ਨਾਮਬਿਨਾਰਸਕਸਦੁਖੁਖਾਵੈਮੁਖਿਫੀਕਾ
ਥੁਕਥੁਕਮੁਖਿਪਾਈ।੩।ਜੋਜਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਰਿਸਰਣਾਤਿਨਦਰਗਹਹਰਿ
ਹਰਿਦੇਇਵਡਿਆਈ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਾਬਾਸਿਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਨਕਉਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿ
ਲਏਗਲਿਲਾਈ।੪।੪। ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀ
ਮੇਰੀਮੋਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁਹਰਿਪ੍ਰਾਨਜੀਵਾਇਆ।ਹਮਹੋਵਹਲਾਲੇਗੋਲੇਗੁਰਸਿਖਾ
ਕੇਜਿਨਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ।੧।ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਬਿਰਹੁ
ਗੁਰਸਿਖੁਪਗੁਲਾਇਆ।ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਸਖਾਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈਮੋਕਉਕਰਹੁਉ
ਪਦੇਸੁਗੁਰਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੇਲੈਜਿਨਬਚਨਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਮਨਿਭਾਇਆ।ਵਡਭਾਗੀਗੁ
ਰਕੇਸਿਖੁਪਿਆਰੇਹਰਿਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਪਾਇਆ।੨।ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰ
ਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਮਨਿਭਾਇਆ।ਜਿਨਸਤਿਗੁ
ਰਸੰਗਤਿਸੰਗੁਨਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀਣੁਪਾਪੀਜਮਿਖਾਇਆ।੩।
ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੁਧਾਰੇਹਰਿਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇ
ਆ।ਜਨਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਣਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ
।੪।੫। ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਜਿਨਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੋਕਉਕਰਿਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ।ਮਨਿ
ਤਨਿਸੀਤਲੁਸਭੁਹਰਿਆਹੋਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ।
੧।ਭਾਈਰੇਮੋਕਉਕੋਈਆਇਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ।ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾ
ਨਮਨਿਤਨੁਸਭੁਦੇਵਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ।੧।ਰਹਾਉ
।ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇਨਿਤਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਵੈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਿਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜੋਬੋਲੈਸੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾ
ਵੈ।੨।ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵ
ਲਾਵੈ।ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਰਨਹੀਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀਣਮੁਏਮਰਿ
ਜਾਵੈ।੩।ਆਨਦਮੂਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕਉਅਨਦੁ
ਕਰਹੁਹਰਿਧਿਆਵੈ।ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਮਿਲਾਵੈ।੪।੬।

ਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਭਾਈਐਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਸਗਲਸੂਖਸੁਖਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨੈਐ
ਸੀਸੇਵਕਮਾਨੀ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਭਿਏਕਸਮਾਨੈਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥
ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਥਾਈਆਨਨਕਤਹੂੰਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰ
ਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰੰਗਿਰਵਿਓਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦ
ਇਆਲਗੁਪਾਲਾਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਮਨੁ
ਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖਿਭਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿ
ਆਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬ੍ਰਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕੁਜੇਹੋਈਹੈਤਿਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆ
ਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁ
ਊਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਛਤਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਬਿਖਿਆ
ਕੇਬਿੰਜਨਤਾਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾਬਸ
ਤੁਅਗੋਚਰਸੂਝੀ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆਇਆਭੈਭੰਜਨ
ਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਾਧਕੇਚਰਨਧੂਰਿਜਨੁਬਾਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ
॥੪॥੬॥੭॥ ॥

॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਿਮਾਤਾਕੈ
ਵਾਸਾਊਹਾਛੋਡਿਧਰਨਿਮਹਿਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛ
ਹੂਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭਿਮਿਥਿਆਲੋਭਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾ
ਜੀਅਕਉਏਹਾਵਸਤੁਫਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬ
ਨਿਤਾਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਉਨਪੇਖਤਹੀਕਾ
ਲਿਗ੍ਰਸਿਆ॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਝੀਸੰਪੈਸੁਇਨਾਰੂਪਾਦਾਮਾ॥
ਭਾੜੀਕਉਓਹੁਭਾੜਾਮਿਲਿਆਹੋਰੁਸਗਲਭਇਓਬਿਰਾਨਾ॥੩॥ਹੈਵਰ
ਗੈਵਰਰਥਸੰਬਾਹੇਗਹੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਰੇ॥ਜਬਤੇਹੋਈਲਾਂਮੀਧਾਈਚਲ
ਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ॥੪॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖਰਾਜਾਨਾਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥
ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਹੁਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ॥੫॥੧॥੭॥੮॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥
ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਬਲਵੰਤਿ ਬਿ
ਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭਿ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ
ਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ
॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੭॥੧੫॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ
ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨ
ਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮਰਾ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬ
ਲਿ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇ
ਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੮॥੧੬॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੈ
ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅ
ਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹੁ ਠਹਰਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੯॥੧੭॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਖਿਨ ਮਹਿ
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨੀ
ਚਹੁ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥ ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ
ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਰੀ ॥ ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖ
ਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੧੦॥੧੮॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀ

ਆਸ ਭਨਕਾ ਘਸ ਤੁਮਰੇ ਅਨਿਆ ਹੀ ॥ ਛਗਨਿ ਕਮ ਥਰਿ ਭੁਆ ਤਿਸ ਮਾਏ ਤਾਰਿਕੁ ਗਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਠੀ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੧॥੧੯॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੨॥੨੦॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੩॥੨੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲਿ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੪॥੨੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੫॥੨੩॥

ਤਰਿਮੇਰੁਗੁਣਭਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰਖਿਆਕਰਨੈਕਉਪ੍ਰਗਟਿਭਇਆਹਰਿਰੂਪੁਧਾਰੀ॥੫॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਧੋਵੈਓਹੁਮ
ਲਭਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਨਾਉਰ
ਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥੬॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਹਰਿ
ਕਰਤੈਸਭਕਲਧਾਰੀ॥ਹਰਿਏਕੋਸੂਤੁਵਰਤੈਜੁਗਅੰਤਰਿ
ਸੂਤੁਖਿੰਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥੭॥ਰਸਨਿਰਸਨਿਰਸਿਗਾਵਹਿਹਰਿ
ਗੁਣਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਮਾਗਉਹਰਿਰਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਰਾਜਨਮਹਿਤੂੰਰਾਜਾਕਹੀਅਹਿਭੂਮਨਮਹਿਭੂਮਾ॥ਠਾਕੁਰਨਮ
ਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋਮਨਸਿਰਿਕੋਮਾ॥੧॥ਪਿਤਾਮੇਰੋਬ
ਡੋਧਨੀਅਗਮਾ॥ਉਸਤਤਿਕਵਨਕਰੀਜੈਕਰਤੇਪੇਖਿਰਹੇ
ਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀਆਤੂੰਕਹੀ
ਅਹਿਦਾਤਨਸਿਰਿਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੰਸੀਕਹੀਐ
ਰਸੀਅਨਮਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਸੂਰਨਮਹਿਸੂਰਾਤੂੰਕਹੀਅਹਿਭੋ
ਗਨਮਹਿਭੋਗੀ॥ਗ੍ਰਸਤਨਮਹਿਤੂੰਬਡੋਗ੍ਰਿਹਸਤੀਜੋਗਨ
ਮਹਿਜੋਗੀ॥੩॥ਕਰਤਨਮਹਿਤੂੰਕਰਤਾਕਹੀਅਹਿਆਚਾਰਨਮ
ਹਿਆਚਾਰੀ॥ਸਾਹਨਮਹਿਤੂੰਸਾਚਾਸਾਹਾਵਾਪਾਰਨਿਮਹਿਵਾਪਾ
ਰੀ॥੪॥ਦਰਬਾਰਨਿਮਹਿਤੇਰੋਦਰਬਾਰਾਸਰਨਿਪਾਲਨਿ
ਟੀਕਾ॥ਲਖਿਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕਉਸੀਕ
॥੫॥ਨਾਮਨਮਹਿਤੇਰੋਪ੍ਰਭੁਨਾਮਾਗਿਆਨਨਮਹਿ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕੁ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ

ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸੁ
ਕਾ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰ
ਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨ
ਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇ
ਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ
ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾ
ਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ
ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ
ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗ
ਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ
ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥
ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

ਤੁਹੈ ਨਿਰਭਉ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਕੈ ਸੂਤੇਗੀ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਥਾ ਤਿਨਾ ਤਿਦਿਤੇਗੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ
ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾ
ਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਸ
ਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅ
ਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥
ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾ
ਈਅਨ੍ਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀ
ਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ
ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋ
ਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ
ਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀ
ਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥
ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖਿ ਖਾਤਾ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾ
ਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਮਨਿ ਚਿੰਤਿਤ ਕਰੇ ਗਤਿ ਸੁਣਾ ਮਕੰਕ ਗੁਨੇ ਜਿਨ ਆਇਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੁਹੈਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ।ਸਤਿਗੁ
ਰੂਤੇਸਚੁਪਛਾਣੀਐਸਚੁਸਹਜਿਪਛਾਣੀ।ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਹਿ
ਨਾਸਵਹਿਜਾਗਤਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ।ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿ
ਆਸੇਪੁੰਨਪਰਾਣੀ।ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪਚਿਮੁਏਅਜਾ
ਣੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁਵਾਹੁਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਹੈਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਅਗਮੁਅਥਾਹੁਹੈਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਸਚਾਸੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰੇਸੁ
ਹੋਇ।ਵਾਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ।ਵਾਹੁਵਾ
ਹੁਕਰਮੀਪਾਈਐਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਇ।ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ।ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋ
ਚੈਵਿਣੁਕਰਮੈਨਪਾਇਆਜਾਇ।ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂ
ਜੈਭਾਇਖੁਆਇ।ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾ
ਇ।ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆਸੁਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ
।ਤਿਨਾਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ।ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਢਾਢੀਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਖਸਮੈਧਰੇਪਿਆਰੁ।ਦਰਿਖੜਾ
ਸੇਵਾਕਰੇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ।ਢਾਢੀਦਰੁਘਰੁਪਾਇਸੀਸ
ਚੁਰਖੈਉਰਧਾਰਿ।ਢਾਢੀਕਾਮਹਲੁਅਗਲਾਹਰਿਕੈਨਾਇਪਿ
ਆਰਿ।ਢਾਢੀਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰਿ
੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਗੂਜਰੀਜਾਤਿਗਵਾਰਿਜਾਸ
ਹੁਪਾਏਆਪਣਾ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਅਨਦਿਨੁਹਰਿਜ
ਪਿਜਾਪਣਾ।ਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਭਉਪਵੈਸਾ

ਰਭੁ ਦੇਂਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾਹੁ ਰਸੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤੁ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾ
ਰਿ ॥ ਓਹੁ ਕੂੜ ਜੀ ਕਲਪਣੀ ਪਰਿਤ ਰਿਛੋੜੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ
॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈ ਦਰ
ਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲ
ਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾ
ਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ
॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨੀ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲ
ਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ
ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣ
ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀ
ਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹ
ਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ
ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਆਉ ॥ ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾ
ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ

੩੨੨ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਤਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜਿਨ ਦਾਸੁ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈਗੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥
ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਣੁ ॥
ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਣੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਲਵਿਖੁ ਕਾਣੁ ॥੨੨॥
੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥੪੪॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ
ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁ
ਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ
ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈ
ਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿ
ਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰ
ਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ
ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ
ਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ
ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ
ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ

ਉਤ੍ਰਿਪ੍ਰਭਆਲਿੰਗਨਲਾਗੀਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾ
ਨਅਚਿੰਤੁਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿ॥ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਨਉਨਿਧਿਘਰਮਹਿ
ਪਾਹਿ॥ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਹਿ॥ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹ
ਰਵਾਨਤਾਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫ ਕਿਤੀਬੈਹਨਿਬੈਹਣੇਮੁਚੁਵ
ਜਾਇਨਿਵਜ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਕਿਸੈਨਰਹੀਆਲਜ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਬੇਦਕਤੇਬਾਸਣੁਖੜੇ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਇ
ਤੇਰੈਦਰਿਪੜੇ॥ਬ੍ਰਹਮੇਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ॥ਸੰਕਰਬਿ
ਸਨਅਵਤਾਰਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣਾ॥ਪੀਰਪਿਕਾਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉ
ਲੀਏ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ॥ਕੂੜਹੁਕਰੇਵਿਣਾਸੁ
ਧਰਮੇਤਗੀਐ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥
੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਚੰਗਿਆਈਆਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਹੋਇ
ਸੇਰੁ॥ਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਆਵਸੀਗਾਫਲਫਾਹੀਪੇਰੁ॥੧॥ ਮਃ੫ ॥
ਕਿਤੀਆਕੁਢੰਗਗੁਝਾਥੀਐਨਹਿਤੁ॥ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਢ
ਕਿਆਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਮਾਗ
ਉਤੁਝੈਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸਾਗੋਲਿਆ॥ਨਉਨਿਧਿਪਾ
ਈਰਾਜੁਜੀਵਾਬੋਲਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘ
ਰਿਘਣਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਸ੍ਰਵਣੀਜਸੁਸੁਣਾ॥ਕਮਾ
ਵਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਰੀਰੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿਬਿ
ਗਸਾਪੈਰਧੋਇ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਹੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ
ਐ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਥਾਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੫
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗ॥ਅਠ
ਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵਦਗਰਿ

ਤੁਗਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਤਿਨਾਕਉਕਰਮਿਸੁਗਿ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫
ਲਗੜੀਆਸੁਥਾਨਿਜੋੜਣਹਾਰੈਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕਲਹਰੀਲਖਸੈਆਨਡੁਬਣਦੇ
ਇਨਮਾਪਿਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਬਨਿਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਥੀਲਧਮੁਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿ
ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਆਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਕਾਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆ ॥ ਨਹੋਵੀਪਛੋਤਾਉਤੁਧਨੋਜਪ
ਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਖਲਹਾਚਿ
ਤਾਰਿਮਨ ॥ ਗੁਰਪਹਿਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰੁਕਰਮੀਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲਬਹੁੜਿਨਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈਆਪਿਦਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਾਆਪਣੇ ॥ ਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਪ੍ਰੇਮਪਟੋਲਾਤੈ
ਸਹਿਦਿਤਾਢਕਣਕੂਪਤਿਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾਬੀਨਾਸਾਈਮੈਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨਜਾ
ਣਾਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਤੈਡੈਸਿਮਰਣਿਹਭੁਕਿਛੁਲਧਮੁਬਿਖਮੁਨਡਿਠਮੁਕੋਈ ॥ ਜਿ
ਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹੋਵੈਸੁਖੁਘਣਾਦਯਿਧਿਆਇਐ ॥ ਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਐ ॥
ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਢਿਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਨਾਇਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਐ ॥ ਕੋਇਨਲਗੈਬਿਘਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਮ
ਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤੂੰਸਭ
ਨਾਕਾਖਸਮੁਸਭਤੇਰੀਛਾਇਐ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਨਦੀਤਰੰਦ
ੜੀਮੈਡਾਖੋਜੁਨਖੁੰਭੈਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿਤੇਰੀ ॥ ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਡਾਹੀਅੜਾ
ਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇੜੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾਦਿਸੰਦੜਿਆਦੁਰਮਤਿ
ਵੰਞੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇਈ ॥ ਹਉਢੂਢੇਦੀਜਗੁਸਬਾਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇ
ਕੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆਭਗਤਾਡਿਠਿ
ਆ ॥ ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀ
ਐਜਨਕਾਸਬਦੁਜਪਿ ॥ ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛਪਿ
॥ ਤਿਸੁਸਿਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ ॥ ਊਚੀਹੂੰਊਚਾਥਾਨੁਅ
ਗਮੁਅਪਾਰੀਆ ॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾਆਪੇ

ਜਿਸੁਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਿਤੁ
ਠਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁਕਰਮੁਕਰੰਦੋਆਪਿਰੀ
॥ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥੧॥ਮਃ੫ ਪਾਪੜਿਆਪ
ਛਾੜਿਬਾਣੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੈ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੁਪਾਈਅਨੁਠਾਢਿਆਪਿ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁਤਿਸਨੋਸਦਾਜਾਪਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲ
ਬਿਲਾਪ॥ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਣੀਰ
ਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ॥ਆਪੇਲਇਅਨੁਛਡਾਇਬੰਧਨਸਗਲਿਕਾ
ਪਿ॥ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਿਸੰਤੋਖਿਧ੍ਰਾਪਿ॥ਵਡੀਹੂੰਵਡਾਅਪਾਰ
ਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤ
ਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥ਮਃ੫ ਰਾਮੁਰਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਭਗਤਾਕਾਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਦਰਗਹਪਵੈਥਾਇ॥ਭਗਤਾਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿ
ਨਾਇ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੂਖੁਜਾਇ॥ਭਗਤਤੇਰੇਦਇਆਲੁ
ਓਨਾਮਿਹਰਪਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਵਡਰੋਗੁਨਪੋਹੇਤਿਸੁਮਾਇ॥ਭਗਤਾਏਹੁ
ਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣਿਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ॥ਪੀਵ
ਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਜਨਨਾਮੇਰਹੇਅਘਾਇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਕੋਟਿਬਿਘ
ਨੁਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉ
ਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੧॥ਮਃ੫ ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾਥੀਐਸਾਈਸੁਹਾਵੀਰੁ
ਤਿ॥ਘੜੀਮੁਹਤੁਨਹਵੀਸਰੈਨਾਨਕਰਵੀਐਨਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸੂਰਬੀਰਵਰੀਆਮਕਿਨੈਨਹੋੜੀਐ॥ਫਉਜਸਤਾਣੀਹਾਠਪੰਚਾਜੋੜੀਐ॥
ਦਸਨਾਰੀਅਉਧੂਤਦੇਨਿਚਮੋੜੀਐ॥ਜਿਣਿਜਿਣਿਲੈਨਿਰਲਾਇਏਹੋਏ
ਨਾਲੋੜੀਐ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਇਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੋੜੀਐ॥ਭਰਮੁਕੋਟੁਮਾਇਆਖਾ
ਈਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀਐ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬਿਖਮੁਦਲੁਫੋੜੀਐ॥ਹਉਤਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੨॥ ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾ
ਉ ॥ ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥੩॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮੁ
ਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ॥ ਘਰੁ ੧

ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮ
ਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥
ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ
ਪੰਖੀਅਲੋ ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ
ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬੀ
ਠਲੋ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੩

ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾ
ਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਮੈਲਾਗਰ ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥
ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥
ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ ਤੋਰੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥
੧॥

ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ ਨਹੀ
ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ
ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥੨॥ ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥ ਲਖ ਚਉ

ਅਭਿਮਾਨੀ ਖਪਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਈਐ ॥੧॥ ਕਹਿਣੁ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕਥੀਆ ਭੂਮ ਜੁਗਨ
ਅਲੇਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਈਐ ॥੨॥
੨॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥ ਮੇਰ
ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ
ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ
ਮਰਤ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥ ਨਿਰਗੁ
ਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥੫॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰ
ਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ
ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੧॥ ੬॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ
ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ
ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨॥੭॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ
ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾ
ਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲਿ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹੁ
ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿ
ਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ
ਚਲੀ ॥੨॥੩॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਸੁੰਦਰੁ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਾਕੁਰਲਿ
ਵਲਾਗੇ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਕਹਤੇਗੁਰਮਤਿਤਿਨਮੁਖਭਾਗਸਭਾਗੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਫਾਹੇਹਰਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ
॥ਹਮਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਗੁਰਮੋਹਨਿਹਮਬਿਸਮਭਈਮੁਖਿਲਾਗੇ॥੧॥ਸ
ਗਲੀਰੈਣਿਸੋਈਅੰਧਿਆਰੀਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਜਾਗੇ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕੇਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰਸੁਆਮੀਮੋਹਿਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਲਾਗੇ॥੨॥੧॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੋਸੁੰਦਰੁਕਹਹੁਮਿਲੈਕਿਤੁਗਲੀ॥
ਹਰਿਕੇਸੰਤਬਤਾਵਹੁਮਾਰਗੁਹਮਪੀਛੈਲਾਗਿਚਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਿਅਕੇਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਇਹਚਾਲਬਨੀਹੈਭਲੀ॥ਲਟੁ
ਰੀਮਧੁਰੀਠਾਕੁਰਭਾਈਓਹਸੁੰਦਰਿਹਰਿਢੁਲਿਮਿਲੀ॥੧॥ਏਕੋ
ਪ੍ਰਿਉਸਖੀਆਸਭਪ੍ਰਿਅਕੀਜੋਭਾਵੈਪਿਰਸਾਭਲੀ॥ਨਾਨਕੁਗਰੀ
ਬੁਕਿਆਕਰੈਬਿਚਾਰਾਹਰਿਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲੀ॥੨॥੨॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬੋਲੀਐ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਚੋਲੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਫਿਰਉਦਿਵਾਨੀਆਵਲਬਾਵਲਤਿਸੁਕਾਰਣਿਹਰਿਢੋਲੀਐ॥
ਕੋਈਮੇਲੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਮਤਿਸਕੀਗੁਲਗੋਲੀਐ॥੧॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਨਾਵਹੁਅਪੁਨਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਝੋਲੀਐ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹਰਿਲਾਧਾਦੇਹਟੋਲੀਐ॥੨॥੩॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰਪਹਿਹਾਰਿ॥

ਬਾਹਰਿਏਕੋਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿ
ਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਈਐ॥
੧॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇਤੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕ
ਤਹੂਪਾਈਐ॥ਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਨਨਾ
ਨਕਸਦਬਲਿਜਾਈਐ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਈਐ॥ਰਾਚਿਰ
ਹਿਓਰਚਨਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਖੋਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਹਫੂਲਹਿਆਨੰਦਬਿਖੈਸੋਗਕਬਹਸਨੋਕਬ
ਰੋਈਐ॥ਕਬਹੂਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀਕਬਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਧੋਈਐ॥੧॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਦੂਸਰਨਾਹੀਅ
ਲੋਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁ
ਖਿਸੋਈਐ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ॥ਮੇਰਤੇਰਤਜਉਅਭਿ
ਮਾਨਾਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਪਰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੋ
ਈਭਲਮਾਨਉਨਾਹਿਨਕਾਬੋਲਕਰਤ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰ
ਉਹੀਏਮੋਰੇਤੇਬਿਸਰਤਜਾਈਹਉਮਰਤ॥੧॥ਸੁਖਦਾ
ਈਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਬਹੁਤੁਇਆਨਪਜਰਤ॥
ਨਿਰਗੁਨਿਕਰੂਪਿਕੁਲਹੀਣਨਾਨਕਹਉਅਨਦਰੂਪ
ਸੁਆਮੀਭਰਤ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫
ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੂੰ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਉ
ਧਾਰੈਬਰਨਅਬਰਨਾਸਭਹੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪ
ਜਿਓਤਹੀਸਮਾਇਓਇਹਬਿਧਿਜਾਨੀਤਬਹੂੰ॥ਜਹਾ
ਜਹਾਇਹਦੇਹੀਧਾਰੀਰਹਨੁਨਪਾਇਓਕਬਹੂੰ॥੧॥ਸੁਖੁ
ਆਇਓਭੈਭਰਮਬਿਨਾਸੇਕ੍ਰਿਪਾਲਹੂਏਪ੍ਰਭਜਬਹੂੰ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਸਾਧਸੰਗਿਤਜਿਲਬਹੂੰ॥

ਰਤੋ ॥ ਸੋ ਵਤਿ ਜਾ ਗੁਰ ਹਰਿ ਤਉ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਚਰਨਿ ਪਰਾਤੋ ॥੨॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅ
ਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ
ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥
ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥
॥੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ
ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰ
ਤੇ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਘੜਿ ਸਰੂਪ ਤੇ
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧ ਅ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥
ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗ
ਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾ
ਖਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ
ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ
ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰ

ਪਰਮਪ੍ਰਭੁਪਾਇਓਆਭਗੀਆਗਏਸੁਖਤੇਊ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਨਿਧਿਪਾਈ
ਸਹਜੇਊ॥੨॥੨॥੩੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬

ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨਿ॥ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਛਾਨ
ਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਤਹਉਤੁਮਭ੍ਰਮਨਭਾ
ਈਰਵਿਆਰੇਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਨਿ॥੧॥ਜਿਉਬੈ
ਸੰਤਰਿਕਾਸਟਮਝਾਰਿ॥ਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾ
ਰਜੁਸਾਰਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹਰਿਜੀਕੋਦੁਆ
ਰਿ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਪਾਏਹੈਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾ
ਕੀਗਾਤਿ॥ਕਹਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਾਈ
ਬਿਸਮਨਿਬਿਸਮੇਕਹਨਕਹਾਤਿ॥੧॥ਗਣਗੰਧ੍ਰ
ਬਸਿਧਿਅਰੁਸਾਧਿਕਸੁਰਨਰਦੇਵਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
ਕਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਅਗਮਅ
ਗਮਠਾਕੁਰਿਆਗਾਧਿਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤ
ਭਨੁਨਾਨਕਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ॥੨॥੨॥
੩੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਧਿਆਏ

ਗਾਇਕਰਨੈਹਾਰਿ॥ਭਉਨਹੀਸੁਖੁਸਹਜਿਆਨੰਦਾਅ
ਨਿਕਓਹੀਇਕਸਾਰਿ॥੧॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈ
ਮਾਥੈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਿ॥੧॥ਸਮਰਥਅਥਾਹੁਬਡਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਨੇਰਾ॥ਤਾਕੀਸਰਨਿ
ਆਸਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿ॥੨॥੩॥
੩੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਉਲਟੀਰੇਮਨ
ਉਲਟੀਰੇਸਾਕਤਸਿਉਕਰਿਉਲਟੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਝੂਠੈਕੀਰੇਝੂਠੁਪਰੀਤਿਛੁਟਕੀਰੇਮਨਿਛੁਟਕੀਰੇਸਾਕਤਿ
ਸੰਗਿਨਛੁਟਕੀਰੇ॥੧॥ਜਿਉਕਾਜਰਭਰਿਮੰਦਰੁਰਾਖਿ
ਓਜੋਪੈਸੈਕਾਲੂਖੀਰੇ॥ਦੂਰਹੁਹੀਤੇਭਾਗਿਗਇਓ
ਹੈਜਿਸੁਗੁਰਮਿਲਿਛੁਟਕੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਰੇ॥੧॥ਮਾਗਉਦ
ਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮੇਰਾਮੁਖੁਸਾਕਤਿਸੰਗਿਨਜੁਟ
ਸੀਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਮੇਰਾਮੂੰਡੁ
ਸਾਧਪਗਾਹੇਠਿਰੁਲਸੀਰੇ॥੨॥੪॥੩੭॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭

ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰਥਬਿਠੁਲੇਹਉਬਲਿ
ਬਲਿਜਾਉ॥ਗਾਵਨਭਾਵਨਸੰਤਨਤੋਰੈ
ਚਰਨਉਵਾਕੈਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸੁ

ਨਿਵਾਸੁਨਸਹਜਿਕੇਲੁਕਰਣਾਮੈਏਕੁਅਨਤਅਨੁਪੈਠਾ
ਉ॥੧॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਕਰਤਲਿਜਗਜੀਵਨਸ੍ਰ
ਬਨਾਥੁਅਨੇਕੈਨਾਉ॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਨਾ
ਨਕਉਸੁਨਿਸੁਨਿਜਸੁਜੀਵਾਉ॥੨॥੧॥੩੮॥
੪੭॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯ ਯਹਿਮਨੁਨੈਕਿਨ
ਕਹਿਓਕਰੈ॥ਸੀਖਿਸਿਖਾਇਰਹਿਓਅਪਨੀਸੀਦੁਰ
ਮਤਿਤੇਨਟਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਭਇ
ਓਬਾਵਰੋਹਰਿਜਸੁਨਹਿਉਚਰੈ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚੁਜ
ਗਤਿਕਉਡਹਕੈਅਪਨੋਉਦਰੁਭਰੈ॥੧॥ਸੁਆਨਪੂਛ
ਜਿਉਹੋਇਨਸੂਧੋਕਹਿਓਨਕਾਨਿਧਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨਿਤਜਾਤੇਕਾਜਿਸਰੈ॥੨॥੧॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯ ਸਭੁਕਿਛੁਜੀਵਤਿਕੋ
ਬਿਵਹਾਰਿ॥ਮਾਤਿਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਅਰੁ
ਫੁਨਿਗ੍ਰਿਹਕੀਨਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਤੇਪ੍ਰਾਨਿ
ਹੋਤੁਜਬਨਿਆਰੇਟੇਰਤਿਪ੍ਰੇਤਿਪੁਕਾਰਿ॥ਆਧਿਘ
ਰੀਕੋਊਨਹੀਰਾਖੈਘਰਿਤੇਦੇਤਿਨਿਕਾਰਿ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਜਗੁਰਚਨਾਯਹਿਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾ

੩੩੬ ਰਿਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਨਾਮਨਿਤੁਜਾਤੇਹੋਤੁਉਧਾ
ਰਿ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯
ਜਗਤਿਮੈਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਪਨੇਹੀਸੁਖਸਿ
ਉਸਭਿਲਾਗੇਕਿਆਦਾਰਾਕਿਆਮੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੇਰੋਮੇਰੋਸਭੈਕਹਤਿਹੈਹਿਤਿਸਿਉਬਾਧਿਓਚੀਤਿ॥ਅੰ
ਤਿਕਾਲਿਸੰਗੀਨਹੀਕੋਈਇਹਅਚਰਜਹੈਰੀਤਿ॥
੧॥ਮਨਮੂਰਖਅਜਹੂਨਹੀਸਮਝੈਸਿਖਦੈਹਾਰਿਓਨੀ
ਤਿ॥ਨਾਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰੈਜਉਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀ
ਤਿ॥੨॥੩॥ ਜੁਮਲਾਦੇਵਗੰਧਾਰੀਕਾ॥
੬॥ਮਃ੪॥੩੮॥ਮਃ੫॥੩॥ਮਃ੯॥
ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ ੪੭॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿ
ਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਿਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੨
ਦੂਤਨਸੰਗਰੀਆ॥ਭੁਇਅੰਗਨਿਬਸਰੀਆ॥
ਅਨਿਕਉਪਰੀਆ॥ਤਉਮੈਹਰਿਹਰਿਕਰੀਆ॥
ਤਉਸੁਖਸਹਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਨਮੋ

ਨਾਮੁਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁ
ਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏ
ਰਾਮ॥ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿ
ਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏ
ਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜਿਉਬਾਲਕਲਗਿਦੁਧਖੀਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂ
ਤਿਨਆਵਈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲੁ
ਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸ
ਬਦਘਨੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਮਨਮੁਖਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾ
ਮ॥ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋਤਿਆਪਿਬਨਾਇਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਿਸਭਿਵਸਿਕਾ
ਲੇਰਾਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਬਿਤਾਲੇਰਾਮ॥
ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ

ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਾਲੇਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਲਿ
ਵਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਰੇਪਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੋਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਗੁਰਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਪੁ
ਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੀ
ਠਲਗਾਇਆਰਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਣਿਬੇਨ
ਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਰਾਮ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ
੪ ਜਗਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮਨਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪੁ
ਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਉਤਾਰੇਰਾਮ॥ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧ
ਨਿਸਤਾਰੇਰਾਮ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਿਗਤਿਆਏਰਾਮ॥
ਅੰਤਰਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸ
ਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆਰਾਮ॥ਸਭਿਆਸਾਮ
ਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁ

ਖਸਤ੍ਰਿਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿ
ਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥
੨॥ਹਮਿਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪ
ਰਿਦ੍ਰੋਹੀਠਗਿਮਾਇਆਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ
॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਤਿਨਕੇਸਭਿਦੁਖੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥੩॥ਅਤਿ
ਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਜ
ਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਹ
ਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਚਹੁਕੁੰਡੀਚਹੁਜੁਗਿ
ਜਾਤੇਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਸਭਿਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮ॥ਅਪਰਾ
ਧੀਪਾਪੀਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿ
ਨੁਹਰਿਰਾਤੇਰਾਮ॥੪॥੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮ
ਹਲਾ੪ ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮ॥
ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥ਜਿਨਇ

ਕੁਅਨਿਹਰਿਰਿਖਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੇਤਿਜਨਨਾਲੇ
ਕਟੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁਖਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੇਰਾਮ॥੧॥ਸਾ
ਰਸਨਖਾਨਿਧੀਨਿਤੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਕੇਰੇਰਾਮ॥ਤੇਮੂੜਨਤੁਲੇਸੇਪ੍ਰਭੁਨੀਕਹਹਿ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਸੁਣਤਿਹਰਿਤੇਰੇ
ਰਾਮ॥ਜਿਸੀਸਿਉਲਾਇਪ੍ਰੀਤੁਪਾਵਨਿਤੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁ
ੜੀਏਜੋਜਾਇਮਿਲੇਗੁਰਪੈਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਦ੍ਰਿਟ
ਤੁਨਨਕਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਛਿਤੇਰੈਰਾਮ॥੨॥ਤਿਨੇਕੁਲੇਪਗਦ
ਭੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰਸੇਵ
ਹਿਰਾਮ॥ਤੇਹਸਤਿਪੁਨੀਤਿਪਵਿਤ੍ਰਹਹਿਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭੋਖਹਿਰਾਮ॥
ਤਿਸੁਜਨਕੇਪਗਿਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਿਚਲੇਸਤਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਤਿਨਵਿ
ਟਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਮਨੇਸਤਿਰਾਮ॥੩॥ਧਰਤਿਪਾਤਾਲੁਆਕਾਸੁ
ਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਵੈਰਾਮ॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਰਾਮ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁ

੩੫੦ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਪਤੀਜਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸ
ਭੁਵਖਿਮਾਰਗਨਿਭਸਾਇਕ੍ਰਪਤੇਰਾਮ।ਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਨਾਨਕਸੇਵਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਪੈਰੀਆ
ਣਿਸਭ੍ਰਿਘਤੇਰਾਮ।੩।ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਿਤਸੇਵੀ
ਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਭਦੂਸਾਹਿਬੁਵਡਾਰਾ
ਮ।ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਇਕੁਆਰਾਧਿਆਤਿਨਨਾ
ਹੀਕਿਸੈਦੀਕਿਛੁਚਡਾਰਾਮ।ਗੁਰਸੇਵਿਐਹ
ਰਿਮਹਲੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਝਖਮਾ
ਰਨਿਸਭਿਨਿੰਦਕਘੰਡਾਰਾਮ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਲਿ
ਖਛਡਾਰਾਮ।੪।। ੫।। ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ
੪ ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਵਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਜਾਣਹਿਜੋਜੀਅਕਮਾਈਐਰਾਮ।ਹਰਿਅੰਤ
ਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲਿਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭੁਵੇਖੈ
ਮਨਿਮੁਕਰਾਈਐਰਾਮ।ਮਨਮੁਖਾਨੋਹਰਿਦੂਰਿ
ਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭੁਬਿਰਥੀਘਾਲਿਗਵਾ
ਈਐਰਾਮ।ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਾਜਰੁਨਦਰੀਆਈਐ
ਰਾਮ।੧।ਸੇਭਗਤਿਸੇਸੇਵਕਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਜੋਪ੍ਰਭਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇਰਾਮ।ਹਰਿਦਰਗਹ

ਲਧੀਉਹਰਿਪਾਇਆਅਨੂਪਘਰਿਆਏਰਾਮ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹ
ਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਹਰਿਤਿਸੁਮਹਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਏਰਾਮ॥ਸਰਬੇਸਮਾਣਾਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਦੂਖੁਨਾਠਾਅਮਿ
ਉਹਰਿਰਸਿਚੋਇਆ॥ਜਹਾਦੇਖਾਤਹਾਸੁਆਮੀਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਠਾਏ॥ਜਨੁਨਕਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਾਇਆਹਰਿਪਾਇਆਅਨੂਪਘਰਿਆਏ॥੪॥੧॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹ
ਨਾਘਟਿਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮ॥ਸੁੰਦਰਸੋਭਾਲਾ
ਲੁਗੁਪਾਲਦਇਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮ॥
ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੰਤ
ਨਿਮਾਣੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸਨਿਦਰਸਪਰਸਨਿਨਹਨੀ
ਦਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨਨਾਮੁਬਿੰਜਨ
ਭਏਸਗਲਿਸੀਗਾਰਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇ
ਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਲਾਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲ
ਗੁਨਹਮਿਲੈਰਾਮ॥ਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਾਉਕਛੁਹਮਾ
ਰਾਨਹਚਲੈਰਾਮ॥ਚਲਿਚਿਤਿਬਿਤਿਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅ
ਬਿਨੁਕਵਨਬਿਧੀਨਧੀਜਏ॥ਖਾਨਪਾਨਸੀਗਾਰਬਿ
ਰਥੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਏ॥ਆਸਾਪਿਆਸੀਰੈਣਿ
ਦਿਨੀਅਰੁਰਹਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੈ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰ
ਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿਰੁਮਿਲੈ॥੨॥

ਜਪਤਪਬ੍ਰਤਿਕੀਨੇਪੇਖਨਿਕਉਚਰਨਾਰਾਮ॥ਤ
ਪਤਿਨਕਤਹਿਬੁਝੈਬਿਨੁਸੁਆਮੀਸਰਨਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰ
ਭਸਰਨਿਤੇਰੀਕਾਟਿਬੇਰੀਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਾਰੀਐ॥ਅਨ
ਾਥਨਿਰਗੁਨਿਕਛੁਨਜਾਨਾਮੇਰਾਗੁਣੁਅਉਗੁਣੁਨਬੀਚਾ
ਰੀਐ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਪ੍ਰੀਤਮਸਮਰਥਕਾਰਣ
ਕਰਣਾ॥ਨਾਨਕਚਾਤ੍ਰਿਕਹਰਿਬੂੰਦਮਾਗੈਜਪਿਜੀਵਾ
ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਾ॥੨॥ਅਮਿਅਸਰੋਵਰੋਪੀਉਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਾਰਾਮ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਮਿਲੈਜਪਿਪੂਰਨਕਾਮਾਰਾਮ॥
ਸਭਿਕਾਮਪੂਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰਨੁਹਰਿਨਿਮਖਮਨਹੁਨ
ਬੀਸਰੈ॥ਆਨੰਦੁਅਨਦਿਨੁਸਦਾਸਾਚਾਸਰਬਗੁਣ
ਜਗਦੀਸਰੈ॥ਅਗਣਤਊਚਅਪਾਰਠਾਕੁਰਅਗਮਜਾ
ਕੋਧਾਮਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿਲੇਸ੍ਰੀ
ਰੰਗਿਰਾਮਾ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਕਜਗਿਫਲਾਸੁਣਿਗਾਵ
ਨਹਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਿਕੁਲਿਸਗਲੇਤਾ
ਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਿਸੋਹੰਤਪ੍ਰਾਣੀਤਾਕੀਮਹਿਮਾ
ਕਿਤਗਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੇਚਿਤਵੰਤ
ਦਰਸਨੁਸਦਮਨਾ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾ
ਏਪ੍ਰਭਊਚਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਫਲੁ
ਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੪॥੩॥੬॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਨਕਾਏਰਾਤੜਿਆਵਾਟਿ
ਦੁਹੇਲੀਰਾਮ॥ਪਾਪਕਮਾਵਦਿਆਤੇਰਾਕੋਇਨਬੇਲੀ

ਗਆਕੋਇਨਬੇਲੀਤੇਇਤੇਗਸਦਾਪਛੋਤਾਵਹੋ।
ਗੁਨਭੁਪਾਲਨਜਾਪਹਿਰਸਨਾਫਿਰਿਕਦਤਿਸੇਦਿਹ
ਆਵਹੋ।ਤਰਵਰਦਿਕੁੰਨੇਨਹਿਪਾਤਿਜੁਨੇਤੇਜਾਮਸ
ਗਿਗਦਨੁਅਕੇਲੀਆ।ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮੁ
ਹਰਿਕੇਸਦਾਫਿਰਹਿਭੁਹੇਲੀ॥੧॥ਤੂਦਲਿਵੰਚਲੁਕਿ
ਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਜਾਣੀਰਸ।ਲੇਖਾਧਰਮੁਭਇਆਤਿ
ਭੁਪੀੜਿਘਾਣੀਰਾਆ।ਕਿਰਤਕਮਾਣੇਦੁਖੁਸਹਤਿ
ਪਾਣੀਆਨਿਕਜੌਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ।ਮਾਹਾਮੋਹਣੀ
ਸੰਗਿਰਾਤਾਰਤਨੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।ਇਕਸੁਹਰਿਕੇ
ਨਾਮੁਬਾਝਹੁਆਨਿਕਾਜਿਸਿਆਣੀ।ਬਿਨਵੰਤਿਨ
ਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭਰਮੁਮੋਹਿਭੁਲਾਣੀ॥੨॥
ਬੀਤੁਨੇਕੇਇਕਰੇਅਕਿਰਤਿਘਾਲਿਦਿਭੁਦ੍ਰਿਪਾਇ
ਆਆਮਾਇਖਰੇਕਠਨਿਜਮਕੰਕਰਿਪਕੜਿਲਾਇ
ਆ।ਪਕੜ੍ਹਿਚਲਾਇਆਅਪਨਾਕਮਾਇਆ।ਆ
ਹਮੋਹਨੀਰਾਤਿਆ।ਗੁਨਗੁਬਿਭਗੁਰਮੁਖਿਨਜ
ਪਿਆਤਪਤਿਬੰਸਿਗਲਿਲਾਤਿਆ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਅ
ਹੰਕਾਰਿਮੁਠਾਖੋਇਗਿਆਨੁਪਛੁਤਾਪਿਆ।ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਸੰਜੋਗਿਭੂਲਾਹਰਿਜਾਪਿਰਸਨਿਨਜਾਪਿ
ਆ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਇਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾਰਾਮ
।ਪਤਤਿਉਧਾਰਣਪ੍ਰਭੁਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰਾਰਾਮਾ।ਪ
ਤਤਿਉਧਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿ

ਚਇਆਲਾ ॥ ਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਾਰਿਕਰਤੇਸਗਲਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਰਣਿਤੇਰੀਕਟਿਮਹਾਬੇੜੀਇਕੁ
ਨਾਮੁਦੇਹੁਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦੇਇਰਾਖਹੁ
ਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਲਾ ॥੪॥ ਸੋਦਿਨੁਸਫਲੁਗਣਿ
ਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਰਾਮ ॥ ਸਭਸੁਖਪਰਗਟਿਆ
ਦੁਖਦੂਰਿਪਰਾਇਆਰਾਮ ॥ ਸੁਖਸਹਜਅਨਦਬਿ
ਨੋਦਸਦਹੀਗੁਨਗੁਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐ ॥ ਭਜੁਸਾਧ
ਸੰਗੇਮਿਲੇਰੰਗੇਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਈਐ ॥ ਗਹਿ
ਕੰਠਿਲਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਦਿਅੰਕੁਰੁਆਇਆ
॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁੜਿ
ਕਤਹਿਨਜਾਇਆ ॥੫॥੪॥੭॥ ਬਿਹਾਗੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਨਹੁਬਿਨੰਤੀਆਠਾਕੁਰਮੇਰੇਰਾਮ ॥
ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਰਾਮ ॥ ਦੁਖਹਰਨਕਿ
ਰਪਾਕਰਨਮੋਹਨਕਲਿਕਲੇਸਹਭੰਜਨਾ ॥ ਸਰਨਿਤੇਰੀ
ਰਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਸੁਨਤਪੇਖਤ
ਸੰਗਿਸਭਕੈਪ੍ਰਭੁਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰੇ ॥ ਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕ
ਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰਕੇਚੇਰੇ ॥੧॥ ਤੂਸਮ
ਰਥੁਸਦਾਹਮਦੀਨਭੇਖਾਰੀਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆਮੋਹ
ਮਗਨਕਢਿਲੇਹੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮ ॥ ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿ
ਕਾਰਿਬਾਧਿਓਅਨਿਕਦੋਖਕਮਾਵਨੇ ॥ ਅਲਿ

ਪਤਿਦੀਪਨਿਰਭਤਿਕਰਤਾਕੀਆਅਪਨਾਪਾਦ
ਨੋਕਰਿਆਨਿਰਗੁਨੁਪਤਤਿਪਾਵਨਿਬਹੁਤੋਨਿਭ੍ਰਮ
ਤੋਤਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਪ੍ਰਭਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀ
ਰਾਮ॥ਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂਰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀ
ਰਾਮ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਾਰਿਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕ
ਛੂਨਜਾਣਾ॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਗ੍ਰਹਨਿਕਉਡੀ
ਪਸੂਨੀਚੁਇਆਣਾ॥ਤਿਆਗਿਚਲਤੀਮਹਾਚੰਚ
ਲਿਦੋਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਰਨਿ
ਸੁਆਮੀਪੈਜਿਰਾਖਹੁਮੋਰੀ॥੩॥ਜਾਤੇਵੀਛੁੜਿਆ
ਤਿਨਆਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਸਦਾਨੀਕੇਕਲਿ
ਆਣਮੈਪ੍ਰਗਟਿਭਏ॥ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕੈ
ਆਪਣੇਪ੍ਰਭੁਕਰਿਲਏ॥ਛੋਡਿਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁੜਿ
ਦੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਪੇਖਿਜੀਵੈਗੋਬਿੰ
ਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ॥੪॥੫॥੮॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀ
ੜਿਆਮੋਨਿਕਤਧਾਰੀਰਾਮ॥ਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆ
ਮਾਇਆਬਿਉਹਾਰੀਰਾਮ॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਾਲੈ
ਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ॥ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾ

ਸਗਲਿਉਤ੍ਰਉਦੇਕਾਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਸੋਭ੍ਰਾਤਸਤਿ
ਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨਸਾਧਿਸੰਗਤਿ
ਸਭਿਮਿਥਿਆਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀ
ਦਭਰੇਜਾਗਤਿਕਿਉਨਾਹੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਝੂਠੁਰੁਦਨੁ
ਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਰਾਮ॥ਬਿਲਲਾਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹ
ਨੁਬਿਨੁਨਾਮੁਹਰਿਕੇਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਸਹਸਸਿਆਨਪਉਪ
ਉਥਾਕੇਜਹਭਾਵੈਤਹਜਾਹੀ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰ
ਨੁਸਰਬਤ੍ਰਿਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਿ
ਨਸਾਧਿਸੰਗੇਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੀ॥੨॥ਨਰਪਤਿ
ਜਾਣਿਗ੍ਰਹਿਓਸੈਦਕਸਿਆਣੇਰਾਮ॥ਸਰਪਰਿਦੀਛੁਰੈ
ਨੀਤੇਪਛੁਤਾਨੇਰਾਮ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਦੇਖਿਭੂਲਾਕ
ਹਾਅਸਥਿਤਿਪਾਈਐ॥ਬਿਨਨਾਮਹਰਿਕੇਆਨਰਚਨ
ਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥ਹਉਹਉਕਰਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨ
ਬੁਝੈਨਹਕਾਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁ
ਨਾਮਹਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਛੁਤਾਨੇ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨਗ੍ਰਹੁ
ਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨੇਰਾਮ॥ਭੁਜਾਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਦੀਨੇਰਾਮ॥ਸਾਧਿਸੰਗਿਹਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਿਕ
ਲਿਮਲਿਦੁਖੁਜਲੇ॥ਮਹਾਧਰਮੁਸੁਦਾਨਕਿਰਿਆਸੰ
ਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ॥ਰਸਨਾਅਰਾਧੇਏਕੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿ
ਮਨਿਤਨਿਭੀਨਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹਰਿਮਿਲਾਏਸੋਸਰਬ
ਗੁਣਪਰਬੀਨਾ॥੪॥੬॥੯॥ ਬਿਹਾਗੜਾਂਛੰਤਾਂਕਾ॥

੩੪੭ ਦੁ॥ਮਃ੪॥੯॥ਮਃ੫॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੧੫॥

ਜੋੜੁ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਹਾਗੜਾਕੀਵਾਰ॥ ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੪

ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਹੋਰਥੈਸੁ
ਖੁਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾਵਸੈਹ
ਰਿਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈ
ਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨ
ਆਵਈਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਜਗ
ਤੁਧਨਹੀਣੁਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭਿਤੇਰੀਤੂਸਭਨਾਕਾਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥ਸਭਨਾ
ਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਤੂਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸਦੀਭ
ਗਤਿਤੂੰਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਸ
ਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀ
ਪੈਜਿਰਖਦਾਆਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗਿਜੀਤਾਜਗਿਜੀਤਾਸਭਿ
ਕੋਇ॥ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋ
ਇ॥ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨਸਕੈ
ਕੋਇ॥ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵ

ਹੋਇਆਮਨਮੁਖਿਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿ ਚਿਲਬੁ
ਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ।ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਰਸਬ
ਦਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ।ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲ
ਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ।ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਹੁ
ਤੁਟੀਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ।੧।ਮਃ੩
ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆਕਰੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ।
ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਿਰਖਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ।੨। ਪਉੜੀ।
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ।ਜਿਸੁਨੋਤੂਦੇਹਿਤਿਸੁ
ਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ।ਹਰਿ
ਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਿਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿ।ਜਿਸੁਦੀਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨਿਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾਸਿ।ਸਭੁਤੇਰਾ
ਚੋਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ।੨। ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੇਭਾਵਦੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ।ਸਜਣਿਮ
ਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵ
ਸਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਚਾਨਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ।ਨਾਨਕਰਖ
ਣਹਾਰਾਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ।੧।ਮਃ੩
ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ।ਜੇਹਾਸੇਵੈ
ਤੇਹਾਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ।ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆ
ਪਿਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ।੨। ਪਉੜੀ।
ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋ

ਸਬਦੇਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਵਡੀਪਾਇਆਜਾਂਵਿਚਹੁਆ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦੈਚਿਤਿਵਸਿਆ
ਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸਨੋਕਿਉਅੰਦੇਸਾਕਿਸੈਗਲੈਦਾਲੋੜੀਐ॥
ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਭਨਾਗਲਾਕਾਤਿਸਨੋਧਿਆਇਦਿਆ
ਕਿਉਨਿਮਖਘੜੀਮੁਹਿਮੋੜੀਐ॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ
ਤਿਸਨੋਸਰਬਕਲਿਆਣਹੋਏਨਿਤਸੰਤਜਨਾਕੀਸੰਗਤਿ
ਜਾਇਬਹੀਐਮੁਹੁਜੋੜੀਐ॥ਸਭਦੁਖਭੁਖਰੋਗਗਇਆਸੇਵ
ਕਕੈਸਭਿਜਨਕੇਬੰਧਨਤੋੜੀਐ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹੋਆ
ਹਰਿਭਗਤੁਹਰਿਭਗਤਜਨਾਕੈਮੁਹਿਡਿਠੈਜਗਤੁ
ਤਰਿਆਸਭੁਲੋੜੀਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸਾਰਸ
ਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿਨਿਹਰਿਕਾਸੁਆਉਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਸਾਇਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
੧॥ਮਃ ੩ ਸਾਰਸਨਾਜਲਿਜਾਉਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਉਵਿ
ਸਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਜਪੈਹਰਿਕੈਨਾਇ
ਪਿਆਰਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇਵ
ਕੁਆਪੇਹਰਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਵਿਗਸੈ
ਆਪੇਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਏ
ਆਪੇਹਰਿਇਕਨਾਉਝੜਿਪਾਏ॥ਹਰਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਕਰਿਵੇਖੈਚਲਤਸਬਾਏ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੫॥

ਸੇਵਾਜਿਨਕੀਆਤਨੁਸਾਜਿਆਨਾਨਕਸਾਗਰਿਕਰਤਾਰਿ
ਕੀਕਰਤਾਰਖੇਲਾਜੀਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਖਾਣੁਕੀਆਘੜਿਕਰਤੇਤੁਧੁਪੁਛਿਨਸੇਵਕੁਖੀਆ॥
ਤੁਧੁਕਿਆਕੇਲੇਦੈਕਿਆਕੋਦੇਵੈਜਾਅਦਰੁਨਭੁਲਾਕੀ
ਆ॥ਢਿਗਿਆਪੇਜਗਤਿਉਪਾਇਅਨੁਕਰਤੈਧੰਧੈਸਭ
ਨਾਕਉਦੀਆ॥ਆਪੇਸੇਵਿਖਲਾਈਅਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸ
ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਾਰੁਹੈਆ
ਪੇਆਪੇਕਰੈਸੁਥੀਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਹਿਸਦਾਸਾਚਾਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿ
ਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਗਾਵਹਿਗੁਣਸਾਚੇਅਰਧਿ
ਉਰਧਿਉਰਧਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਵਸਿਆਧੁਰਿਕ
ਰਮੁਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁ
ਆਪੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਕਹਿਐਕਥਿਐਨ
ਪਾਈਐਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਦਾਗੁਣਗਾਇ॥ਵਿਣੁਕਰਮੈ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਓਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਮਨੁਤਨੁਭਿਜੈਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਵੇਦਪੁਰਾਣਸਭਿਸਾਸਤਆਪਿ
ਕਥੈਆਪਿਭੀਜੈ॥ਆਪੇਹੀਬਹਿਪੂਜੇਕਰਤਾਆਪਿਪਰ
ਪੰਚੁਕਰੀਜੈ॥ਆਪਿਪਰਵਿਰਤਿਆਪਿਨਿਰਵਿਰ
ਤੀਆਪਿਅਕਥੁਕਥੀਜੈ॥ਆਪੇਪੁੰਨੁਸਭਿਕਰਾਏਆ

ਐਸੇਹਰਿਕੇਸੰਤ ਹਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਜਿਨਕਉ
ਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਨਾਮਰਤਾਸਤਿਗੁਰੂਹੈਕਲਿਜੁਗਿਬੋਹਿਥੁਹੋਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਾਰਿਪਵੈਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚਾਸੋਇ॥ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲੇਨਾਮੁਸੰਗ੍ਰਹੈਨਾਮੇਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਪਾ
ਰਸਿਆਪਿਧਾਤੁਹੈਆਪੇਕੀਤਿਨੁਕੰਚਨਾ॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਸੇ
ਵਕੋਆਪੇਹੀਪਾਪੁਖੰਡਨਾ॥ਆਪੇਸਭੁਘਟਿਭੁਗਵੈਸੁਆ
ਮੀਆਪੇਹੀਸਭਿਅੰਜਨਾ॥ਆਪਬਿਬੇਕੁਆਪਿਸਭੁਬੇਤਾ
ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਭੰਜਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਲਾਹਿਨਰਜੈਤੁ
ਧਿਕਰਤੇਤੂਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਵਡਨਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਜੇਤੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਵਰਿਨਪਾਵਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾ
ਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿ
ਆਇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀ
ਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਚਾਕਰੀਹਰਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਜਨਮੁਸਵਾਰਨਿਆਪਣਾਕੁਲਕਾਕਰਨਿਉਧਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਆਪਿਚਾਟਸਾਲਿਆਪਿਹੈਪਾਧਾਆਪੇਚਾ
ਟੜੇਪੜਣਕਉਆਣੇ॥ਆਪੇਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਆਪੇਆਪੇ

ਸਿਵ ਸੰਕਰਿ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ
ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈ ਨਾਲਿ
ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪ
ਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮ
ਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰਿ
ਆਪਿ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਆ
ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੇ
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕ
ਬਹੂ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚਿ ਥਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿਨ
ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ
੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ
ਨਾਨਕ ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਘਟਿ ਵ

ਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁਸਿੰਚੈਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਾਇਆ॥ਆਪੇਕਰ
ਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਇਆ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆ
ਪੇਹੈਰਾਖਾਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈ
ਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇਆ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਣਿਆਮਾਣਸੁਭਰਿਆ
ਆਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦੂਰਿਹੋਇਬਰਲੁਪਵੈਵਿਚਿਆ
ਇ॥ਆਪਣਾਪਰਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮਹੁਧਕੇਖਾਇ॥
ਜਿਤੁਪੀਤੈਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਝੂਠਾ
ਮਦੁਮੂਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀ
ਸਚੁਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾਸਾ
ਹਿਬੁਕੈਰੰਗਿਰਹੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥ਮਃ੩
ਇਹੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਇਸਨੋਸੋਝੀਹੋਇ॥ਜਾਤਿਨ
ਸਵਾਲਿਆਤਾਸਵਿਰਹਿਆਜਾਗਾਏਤਾਸੁਧਿਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸੁਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਤਿਸਨੋਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿ
ਸੈਕੇਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਦਾਤੀਸਭੁਕੋਖਾਵੈਸਭੁਮੁਹਤਾ
ਜੀਕਰਦੇਤੇਰੀ॥ਜਿਤੁਧਨੇਸਲਾਹੇਸੋਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵੈ
ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾ
ਜਿਨਵਖਰੁਲਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਤੇਰੀ॥ਸਭਿਤਿਸੈਨੋ
ਸਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਜਿਨਦੂਜੇਭਾਵਕੀਮਾਰਿਵਿਡਾਰੀਢੇਰੀ॥

ਫੂਤੇ ਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਖਾਧੇ ਖਰਚਿਐ
ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵ
ਈ ਹਾਣਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਅੰਦਰੇ
ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜੁਗ
ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁ
ਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ
ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰਿ ॥
੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰ
ਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇ
ਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨਿ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ
ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦ
ਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪ
ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆ
ਪੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥

ਆਪੇਮੇਲੀਵਰਤਦਾਆਪੇਜੂਝੈਗਿਆਨਾ॥ਕਉਤੁਕਾਰਿਸੈਨਲ
ਗਏਸਭਨਾਠੀਆਨਾ॥ਉਸਤਤਿਬਣਨਿਨਸਕੀਐਸਚਾਸ
ਚੁਪਰਧਾਨਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮ:੧॥ ਕਲੀਅੰ
ਦਰਿਨਾਨਕਾਜਿੰਨਾਦਾਅਉਤਾਰਿ॥ਪੁਤੁਜਿਨੂਰਾਧੀਇਜਿ
ਨੂਰੀਜੋਰੂਜਿੰਨਾਦਾਸਿਕਦਾਰਿ॥੧॥ਮ:੧॥ ਹਿੰਦੂਮੂ
ਲੇਭੂਲੇਅਖੁਟੀਜਾਂਹੀ॥ਨਾਰਦਿਕਹਿਆਸਿਪੂਜਿਕਰਾਂਹੀ॥
ਅੰਧੇਗੁੰਗੇਅੰਧਿਆਧਿਆਰਿ॥ਪਾਥਰਿਲੇਪੂਜਹਿਮੁਗ
ਧਿਗਵਾਰਿ॥ਓਹਿਜਾਆਪਿਡੁਬੇਤੁਮਕਹਾਤਰਣਹਾ
ਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕਿਹੁਤੇਰੈਵਸਿਹੈਤੂਸਚਾਸਾਹੁ॥ਭ
ਗਤਿਰਤੇਰੰਗਿਏਕਕੈਪੂਰਾਵੇਸਾਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਜਿ
ਰਜਿਜਨਖਾਹੁ॥ਸਭਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਅਨਿਸਿਮਰਣਿਸਚੁ
ਲਾਹੁ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁ॥
੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਸਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਆਵਦਾਸ
ਭੁਕਿਛੁਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ਜੇਕੋਮੂਰਖੁਆਪਹੁਜਾਣੈਅੰਧਾਅੰ
ਧੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੋਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਮ:੩ ਸੋਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏ
॥ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਿਸੁਜੋਗੀਕੀ
ਨਗਰੀਸਭੁਕੋਵਸੈਭੇਖੀਜੋਗੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਐਸਾ
ਵਿਰਲਾਕੋਜੋਗੀਜਿਸੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਆਪੇਆਧਾਰੁ॥ਆਪੇਸੂ
ਖਮਭਾਲੀਐਆਪੇਪਾਸਾਰੁ॥ਆਪਿਇਕਾਤੀਹੋਇਰਹੈਆਪੇਵਡ
ਪਰਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਹਰਿਸੰਤਾਰੇਨਾਰੁ॥ਹੋਰੁਦਾਤਾਰੁਨਸੁ
ਝਈਤੂਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕੁਵਾਰਨਾਲਿ॥੪੨॥
ਥਿਤਾਗੁਜਰੀਕਾਮਹਲਾ੧੮॥ ੨॥ ਚਉਪਦੇ॥੧੫॥
ਛੰਤ॥ ਤਿਨਕਾਮਹਲਾ੧੮॥ ਜੋੜੁ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਿ
ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅੰਬੜੈਮਛੀਨੀਰੁਨਹੋਇ॥ਜੋਰਤੇ
ਸਹਿਆਪਣੈਤਿਨਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾ
ਖੰਨੀਐਤਉਸਾਹਿਬਕੈਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁ
ਸਫਲਿਓਰੁਖੜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਪੀਆ
ਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੨॥ਮੈਕੀ
ਨਦਰਿਨਆਵਹੀਵਸਹਿਹਭੀਆਨਾਲਿ॥ਤਿਖਾ
ਤਿਹਾਇਆਕਿਉਲਹੈਜਾਸਰਿਭੀਤਰਿਪਾਲਿ॥੩॥
ਨਾਨਕੁਤੇਰਾਬਾਣੀਆਤੂਸਾਹਿਬੁਮੈਰਾਸਿ॥ਮਨਤੇਧੋਖਾ

ਤਾਲਹੈਜਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਗੁਣਵੰਤੀਸਹੁਰਾਵਿਆਨਿ
ਰਗੁਣਿਕੂਕੇਕਾਇ॥ਜੇਗੁਣਵੰਤੀਥੀਰਹੈਤਾਭੀਸਹੁਰਾ
ਵਣਿਜਾਇ॥੧॥ਮੇਰਾਕੰਤੁਰੀਸਾਲੂਕੀਧਨਅਵਰਾ
ਰਾਵੇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਜੇਥੀਐਜੇ
ਮਨਿਧਾਗਾਹੋਇ॥ਮਾਣਕਿਮੁਲਿਨਪਾਈਐਲੀ
ਜੈਚਿਤਪਰੋਇ॥੨॥ਰਾਹੁਦਸਾਈਨਜੁਲਾਆਖਾਂਅੰ
ਮੜੀਆਸੁ॥ਤੈਸਹਨਾਲਿਅਕੂਅਣਾਕਿਉਥੀਵੈਘ
ਰਿਵਾਸੁ॥੩॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਤੈਸਹਿਲਗੀਜੇਰਹੈਭੀਸਹੁਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਮੋਰੀਰੁਣਝੁਣ
ਲਾਇਆ॥ਭੈਣੇਸਾਵਣੁਆਇਆ॥ਤੇਰੇਮੁੰਧਕਟਾਰੇ
ਜੇਵਡਾਤਿਨਿਲੋਭੀਲੋਭਿਲੁਭਾਇਆ॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਿ
ਵਿਟਹੁਖੰਨੀਐਵੰਞਾਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੋ॥ਜਾਤੂ
ਤਾਮੈਮਾਣੁਕੀਆਹੈਤੁਧੁਬਿਨੁਕੇਹਾਮੇਰਾਮਾਣੋ॥
ਚੂੜਾਭੰਨੁਪਲੰਘਸਿਉਮੁੰਧੇਸਣੁਬਾਹੀਸਣੁਬਾ
ਹਾ॥ਏਤੇਵੇਸਕਰੇਦੀਏਮੁੰਧੇਸਹੁਰਾਤੋਅਵਰਾਹਾ॥
ਨਾਮਨੀਆਰੁਨਚੂੜੀਆਨਾਸੇਵੰਗੁੜੀਆਹਾ॥ਜੋ
ਸਹਕੰਠਿਨਲਗੀਆਜਲਨੁਸਿਬਾਹੜੀਆਹਾ॥
ਸਭਿਸਹੀਆਸਹੁਰਾਵਣਿਗਈਆਹਉਦਾਧੀ

ਆ॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਜਗਾਏ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਬੰਧੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕ
ਤਿਕਰਾਏ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
ਸੁਹਾਗਣੀਸਦਾਮੁਖੁਉਜਲਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥ਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵਹਿਆਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁ
ਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਤੂਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੋਹਾਗਣੀਖਰੀਆਬਿਲਲਾਦੀਆਤਿਨਾਮਹਲੁ
ਨਪਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁਪਾਵਹਿ
ਆਗੈਜਾਇ॥੨॥ਗੁਣਵੰਤੀਨਿਤਗੁਣਰਵੈਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁਵਸਾਇ॥ਅਉਗਣਵੰਤੀਕਾਮਣੀਦੁਖੁਲ
ਗੈਬਿਲਲਾਇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਭਤਾਰੁਏਕੁਹੈਸੁਆਮੀ
ਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਕਕੀਤਿਅਨੁ
ਨਾਮੇਲਇਅਨੁਲਾਇ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੀਸਾਦੁਆ
ਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਹਜਿਸਮਾਣੀਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵ
ਸਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬ੍ਰਹਮੈਬੇਦਬਾਣੀਪਰਗਾਸੀਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾ॥
ਮਹਾਦੇਉਗਿਆਨੀਵਰਤੈਘਰਿਆਪਣੈਤਾਮਸਿਬਹੁ
ਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥੨॥ਕਿਸਨੁਸਦਾਅਵਤਾਰੀਰੂਧਾਕਿਤੁ

ਸਤਜਿਬੈਰਾਗੁ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
ਪੂਰੈਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸ
ਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਤੂਪਾਇ॥
ਆਪਨੇਗੁਰਕੀਤੂੰਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁ
ਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਰਮੈਭੂਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਰਿ
ਜਨਮੈਜਮੁਕਰੈਖੁਆਰੁ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ
॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾ
ਲਿਵਿਰੋਧੁਹੈਦੁਇਨਵਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿਸੇਵਾਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਬਿਰਥਾਜਾਇ॥੧॥
ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਹੁਕ
ਮੁਮੰਨਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਉਮੈਓਪਤਿਹੋਇ॥
ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਬਾਰੁਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਬੁਝਿਨਸਕੈਕੋਇ
॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬੁ
ਝਿਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬੰਧੁਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮ
ਨਿਆਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਤਾਸ
ਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸਚਿਰਹੈਸਚੇ
ਸੇਵਿਸਮਾਇ॥੪॥੯॥੧੩॥

੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਸੰਤਨਪਹਿਆਇਆ॥ਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁਹਮਾ
ਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ਸਹਜੁਸੁਹੇਲਾਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਭੁੰਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਊਚਾ॥੪॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਦਰਸਨਕਰ
ਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਾ॥੧॥ਜੀਅ
ਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇ॥ਮਨੁਜੀਵੈਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁ
ਚਿਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤੁਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਜਾਣੀ॥੨॥
ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ॥ਆਇਨਜਾ
ਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਤੁਮਮਿਹਰਵਾਨ
ਦਾਸਹਮਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀ
ਣਾ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਤੂਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਕੋਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸ
ਪਿਆਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਨਤੁਮਾ
ਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਦਾਤੇ॥
ਜਿਸਹਿਜਨਾਵਹੁਤਿਨਹਿਤੁਮਜਾਤੇ॥੨॥ਸ
ਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਇਤਉਤਦੇਖਉ
ਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛੁ
ਨਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਦੇਖਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥

ਹਰਿਆਵਲੁਲਾਧਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਭਏਨਿਧ
ਞਾਨ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਸਾਧੂਸਰਣਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
ਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲੁਕਰਣਾ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਮੇਰਾਸੁ
ਆਮੀਵੂਠਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਪ੍ਰਭੁਤੂਠਾ॥੪॥
੬॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਹਚਿਤਿਆਵਹਿਸੋਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾ॥ਜਿਤੁਵੇਲਾ
ਵਿਸਰਹਿਤਾਲਾਗੈਹਾਵਾ॥੧॥ਤੇਰੇਜੀਅਤੂਸਦਹੀਸਾਥੀ॥
ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਕਢੁਦੇਹਾਥੀ॥੨॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁ
ਤੁਮਹੀਕੀਆ॥ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿਤਿਸੁਦੂਖੁਨਥੀਆ॥
੩॥ਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਹੋਰਿ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕੁਕਰ
ਜੋਰਿ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਤੂਜਾਣਾਇਹਿ
ਤਾਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਆਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੂਅਚ
ਰਜੁਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ॥

ਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰਣੁਆਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕ
ਮੇਜੰਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣਾ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਮਨਤਨਆਧਾ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨

ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇਹਉਕਿਉ

੨੬੧ ਪਾਈਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜੇਸਉਖੇਲੁਖਿਲਾਈਐਬਾਲਕੁਰਹਿਨ
ਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੈ।ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇਸਉ
ਭੋਜਨਮੈਨੀਰੈ।ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰ
ਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੈ॥ਸੁਣਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇ
ਲਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ।ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਬੇਦਨਜਾਣੈ
ਨਿਤਸੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਬਾਤਾ।ਹਉਤਿਸੁਬਿਨੁਇਕੁਖਿਨੁ
ਰਹਿਨਸਕਾਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲਾਤਾ।ਕਿ
ਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇਤਾ।
੨।ਹਉਭਈਉਡੀਣੀ [illegible] ਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿ
ਰੁਨੈਣੀਕਦਿਦੇਖਾ।ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਵਿਸਰੇਬਿ
ਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ।ਇਦੁਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਈ
ਕਰਿਨਸਕਉਹਉਵੇਸਾ।ਜਿਨਸਖੀਲਾਲੁਰਾਵਿਆਪਿ
ਆਰਾਤਿਨਆਗੈਹਮਆਦੇਸਾ।੩।ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬ
ਣਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਿਨਆਏ।ਜਾਸਹਿ
ਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾ
ਏ।ਧਨੁਧਨੁਤੇਸੋਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਤਿਨਕੇਧੋਵਦਾ
ਪਾਏ।੪।ਜਿਚਰੁਦੂਜਾਭਰਮੁਸੀਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁ
ਮੈਜਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ।ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂ
ਅੰਮਾਲੀਤਾਆਸਾਮਨਸਾਸਭਿਪੂਰੇ।ਮੈਸਰਬਸੁਖਾ
ਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂ
ਰੇ।ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਕੈਲਗਿਪੈਰੈ।੫॥੧॥੨੪॥ ਜੁਮਲਾਜੋੜੁਚਉਪਦੇ।੨੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਧੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥
੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਾਹੋਇਰਹਹਿਤਾਪਾਵਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਜਿਹਵਾਸਚੀਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ॥ਬਿ
ਨੁਸਚੇਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ॥
੨॥ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾਸਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਧਨੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸਚੁ
ਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਸਨੋਬ
ਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੪॥ਆਵ
ਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਫਿਰਿਜੂਨੀਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾ
ਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਾਚਾਮਨੁਸਾਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾ
ਇ॥ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥
੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆ
ਰੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥
੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥

ਨਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ। ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਕਰਹਿ ਭਾਉ
ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ। ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ। ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਚਾਤੇ ਨਿਤ ਚੇਤਿ ਚੜ੍ਹ
ਹਿ ਸਵਾਇਆ। ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮ
ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ। ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਾਚਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ।੩। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ। ਰਾ
ਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ। ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏ
ਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ। ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਏ। ਦੁਸਮਨਿ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ
ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕੁ ਤੇ
ਰੇ ਨਾਵਏ।੪। ਜੁਗਤਿ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ। ਕੀਰ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ। ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ
ਮੁਰਾਰੇ। ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਏ। ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵ
ਏ। ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾ
ਰੇ। ਜੁਗਤਿ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ।੫। ਵਡੇ ਮੇ
ਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ। ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬਿ
ਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ। ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ
ਪਛਾਣਾ। ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਵਹੇ। ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ
ਚੁਕਾਵਏ। ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ
ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ। ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅ

ਈਪ੍ਰੇਮਕਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਈਪਿਰਿਆਪੇਸਚੈਸਾਹਸਵਾਰੀ॥੧॥ਨਿਰ
ਗੁਣਵੰਤੜੀਏਪਿਰੁਦੇਖਿਹਦੂਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿ
ਨੀਰਾਵਿਆਮੁਧੀਏਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ॥
ਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਵੇਖਿਹਦੂਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋ
ਜਾਤਾ॥ਧਨਬਾਲੀਭੋਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਰਾਵੈਮਿਲਿਆ
ਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬ
ਦਿਸੁਭਾਖਿਆਹਰਿਸਰਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾ
ਮਣਿਸਾਪਿਰਭਾਵੈਸਬਦੇਰਹੈਹਦੂਰੇ॥੨॥ਸੋਹਾ
ਗਣੀਜਾਇਪੂਛਹੁਮੁਧੀਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਤੋਮੁਧੀਏਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਨ
ਵਸਾਇਆ॥ਜਿਨੀਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿਨੀਪਿਰੁਪ
ਇਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸ
ਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਕਾਮਣਿਵਡ
ਭਾਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾਤੀਜਿਨਿਸਚੁਸੀ
ਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਧੀਏਤੂਚ
ਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ॥ਹਰਿਵਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਮੁਧੀਏਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸੁਪਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਬਦੁਵ
ਜਾਏਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰੀ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋ

੩੬੫ ਘਨਿਬਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੰਤਸਦਾਰਵੀ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿ
ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੪॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭ
ਲਾਜੇਸਹਜੇਕੀਜੈਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾ
ਣੀਐਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁ
ਪੀਜੈਹਰਿਰਾਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਗੁਣ
ਸੰਗ੍ਰਹੈਅਵਗਣਵਿਕਣਹਿਆਪੈਆਪੁਪਛਾ
ਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਈਵਡੀਵਡਿਆਈਸਚੈਸ
ਬਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾ
ਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੇ
ਤੀਅੰਤਰਿਹਰਿਬੀਜੀਐਹਰਿਲੀਜੈਸਰੀਰਿ
ਜਮਾਏਰਾਮ॥ਆਪਣੇਘਰਅੰਦਰਿਰਸੁਭੁੰਚ
ਤੂਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਏ ਰਾਮ॥ਲਾਹਾਪਰਥਾਏ
ਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਧਨੁਖੇਤੀਵਾਪਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਏਮੰਨਿਵਸਾਏਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਮ
ਨਮੁਖਖੇਤੀਵਣਜੁਕਰਿਥਾਕੇਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨ
ਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਬੀਜਿਮਨਿਅੰਦਰਿਸਚੈਸ
ਬਦਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਹਰਿਵਾਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾ
ਗੇਜਿਨਾਮਸਤਕਿਮਣੀਵਡਭਾਗੋਰਾਮ॥ਗੁਰ
ਮਤੀਮਨੁਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿ

੩੬੭ ਗਯਿਗਦਾਰਾਮਨਮੁਖਜਨਮਿਗਵਾਇਆ॥ਬਿ
ਖਿਆਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾਇਆਸਾਚਾ
ਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਰੇਦੁ
ਖੁਖਟੇਸੰਸਾਰਾ॥ਖਿਵੈਖੇਮਰਖੀਅਨਿਤਿਤੁਸਚੈ
ਦਰਬਾਰਾ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁ
ਕਰਣਾਕਛੂਨਜਾਈਰਾਮ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾ
ਇਸੀਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ ਰਾਮ॥
ਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈਆਪਿਕਰਾਈਵ
ਰੀਆਮੁਨਫਸੀਕੋਈ॥ਜਗੁਜੀਵਨੁਦਾਤਾ
ਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾਆਪੇਬਖਸੇਸੋਈ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮੁਪ
ਤਿਪਾਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐ
ਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਸਚਾਸਉਦਾਹਰਿਨਾ
ਮੁਹੈਸਚਾਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਵਣੰਜੀਐਅਤਿਮੋਲਿਅਫਾਰਾਰਾਮ॥ਅਤਿਮੋਲੁ
ਅਫਾਰਾਸਚਿਵਾਪਾਰਾਸਚਿਵਾਪਾਰਿਲਗੇਵਡਭਾ
ਗੀ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਗਤੀਲਾਗੇਸਚਿਨਾਮਿਲਿ
ਵਲਾਗੀ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਗੁਰਕੈਸ

ਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨੀਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਸਾਚੈਕੇਵਾਪਾਰਾ॥੧॥ਹਉਮੈਮਾਇਆ
ਮੈਲੁਹੈਮਾਇਆਮੈਲੁਭਰੀਜੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿ
ਰਮਲਾਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁ
ਪੀਜੈਅੰਤਰੁਭੀਜੈਸਾਚਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅੰ
ਤਰਿਖੂਹਟਾਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਸਬਦੇਕਾਢਿਪੀਐ
ਪਨਿਹਾਰੀ॥ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਸਚਿਲਾਗੈਰਸ
ਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲਹੋਰ
ਹਉਮੈਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥੨॥ਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਸਭਿ
ਪੜਿਪੜਿਕੂਕਦੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾ
ਰਾਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅੰਤਰਿਮਲੁਲਾਗੈਮਾਇ
ਆਕੇਵਾਪਾਰਾਰਾਮ॥ਮਾਇਆਕੇਵਾਪਾਰਾਜਗਤਿ
ਪਿਆਰਾਆਵਣਿਜਾਣਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਖੁਕਾਕੀ
ੜਾਬਿਖੁਸਿਉਲਾਗੇਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ॥
ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਇਕਮਾਵੈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋ
ਰਿਮਨਮੁਖਕੂਕਿਮੁਏਗਾਵਾਰਾ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਮਨੁਰੰਗਿਆਮੋਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਹੁਮਨੁਰੰਗੀਐਦੂਜਾਰੰਗੁਜਾਈਰਾਮ॥ਦੂਜਾ
ਰੰਗੁਜਾਈਸਾਚਿਸਮਾਈਸਚਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥

ਥਿਕੈਭਉਜਲਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਰਾਮ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਗੁ
ਰਪੂਰੇਆਗੈਰਖਿਲੇਵਹੁਦੇਹੁਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਰਖਿਲੇ
ਵਹੁਸਰਣਾਈਏਹੁਵਡਿਆਈਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾ
॥ਸੇਵਾਲਾਗੇਸੇਵਡਭਾਗੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਜਤੁਸ
ਤੁਸੰਜਮਿਕਰਮਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਗਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਤਿਸਨੋਸਬਦਿਬੁਝਾਏਜੋਜਾਇਪਵੈਹਰਿਸਰਣਾ
ਈ॥੩॥ਜੋਹਰਿਮਤਿਦੇਇਸੋਊਪਜੈਹੋਰੁਮਤਿਨਕਾਈਰਾਮ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈਰਾਮ॥ਆਪ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਈਅਵਰੁਨਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਹਰਿਰਸੁਚ
ਖਿਆ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਦਾਹੈਸਾਚਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ
॥ਘਰਮਹਿਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਵਡਾਈ॥
ਨਾਨਕਜੋਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਮਹਲੁਪਾਇਨਿਮਤਿਪਰਵਾਣੁ
ਸਚਿਸਾਈ॥੪॥ਛ॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ॥੪॥ ਛੰਤ ॥

ਮੇਰੈਮਨਿਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮੰਨਿਵਸਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮੰਨਿ
ਵਸਾਈਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰ
ਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਊਠਤਬੈਠਤ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਾਂਤਿਪਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿ
ਮੇਰੈਮਨਿਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥੧॥ਹਉਜੀਵਾਹਉ

ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾ
ਇਓ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ
ਮਨੁ ਸਰਸੇ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥
੩॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸ
ਰੀਰਾ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆ
ਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥ ਗੁਰ
ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਹਰਿ
ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸੇਵ
ਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥੪॥੧॥ ਵੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ
ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਣੀ ਜਪਿ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਢੂੰਢਿ

ਰੁਦੇਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ ॥ਏਹੁਜਿਸਦਿਹਰਿ
ਏਕੋਜਾਤਾਹਰਿਆਤਮਰਾਮਪਛਾਣੀ ॥ਹਉਗੁਰੁਬਿਨੁਹਉਗੁ
ਰੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਤਿਨਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮ ॥ਤਿਨਾਚਰਣਤਿਨਾਚਰਣ
ਸਰੇਵਹਹਉਲਾਗਾਤਿਨਪਾਏਰਾਮ ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਣਸਰੇਵਹ
ਤਿਨਕੇਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ ॥ਤੂਪ੍ਰਭੁਦਾ
ਤਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਰਾਇਆ ॥ਗੁਰੁਸਿ
ਖੁਦੇਖਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਅਨਦਿਨੁਰਾਮਗੁਣਗਾਏ ॥ਜਿ
ਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏਰਾਮ ॥੨॥ਹਉਵਾਰੀਹਉ
ਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖੁਮੀਤਪਿਆਰੇਰਾਮ ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਵੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇਰਾ
ਮ ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਨਿਮਖਪਲੁਨਹੀਜੀਵਾ ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿ
ਰਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ ॥
ਹਰਿਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਮਿਲਾਵੈਹਰਿ
ਆਪੇਆਪਿਸਵਾਰੇ ॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾ
ਰੀਗੁਰੁਸਿਖੁਮੀਤਪਿਆਰੇ ॥੩॥
ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁ
ਸੋਈਰਾਮ ॥ਹਰਿਆਪੇ
ਕਰੇਸੁਹੋਈਰਾਮ ॥ਜੋ
ਵੈਸੋਈਹੋਵੈਅਵਰੁਨਾ

ਗਾਹਿਰਗੀਤੁਹਰਿਆ ॥ ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁਜਿਨਧਿਆਇ
ਆਤਿਨਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ ॥ ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜ
ਪਿਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁਸੋਰੋਆਨਿਭੁਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿਧਾਰਹੁ
ਹਰਿਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਹਮੁਉਧਾਰੇ
ਰਾਮਾ ॥ ਹਮਪਾਪੀਹਮੁਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇ
ਰਾਮਾ ॥ ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਤੁਮਦਇਆਲ
ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਤੂੰਦੁਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮੁ
ਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਰਾਮੁਰਸੁਪ
ਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾ
ਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਹਮੁਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘੋੜੀਆ ॥ ਦੇਹਤੇਜਣਿ
ਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮਾ ॥ ਧੰਨਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨ
ਪਾਈਆਰਾਮਾ ॥ ਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਵਡੇਪਾਇਆਦੇਹ
ਸੁਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਪਾਵੈ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੰਗੜੀਆ ॥ ਏਹੁਦੇਹੁਸੁਬਾਕੀ
ਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕਰਾਮਿਉਪਾਈਆ ॥੧॥
ਦੇਹਿਪਾਂਵਉਜੀਨਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮਾ ॥ ਚੜਿਲੰਘਾਜੀ
ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਰਾਮਾ ॥ ਬਿਖਮਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤ
ਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ ॥ ਹਰਿਬੋਹਿਥਿਚੜਿਵ
ਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁਹ
ਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ ॥ ਜਨਨਾਨਕ

ਸਿਰਿਖਾੜਾਪਤੁਪਾਇਆਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਤੁਜੋਗਾਣਾਰਾ॥
ਕਰੀਆਮੁਖਿਮੇਗੁਰਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿ
ਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਚਾਬਕੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਕਿਤਿ
ਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨਿਜੀਤੈਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆ॥ਅਘ
ੜੋਘੜੈਸਬਦਿਪਾਵੈਅਪਿਉਹਰਿਰਸੁਪੀਤਿਆ॥ਸੁਣਿ
ਸ੍ਰਵਣਿਬਾਣੀਗੁਰਿਵਖਾਣੀਹਰਿਰੰਗੁਤੁਰੀਚੜਾਇਆ॥
ਮਹਾਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਿਖੜਾਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿਲੰਘਾਇ
ਆ॥੩॥ਘੋੜੀਤੇਜਣਦੇਹਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥
ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧਨੁਧਨਤੁਖਾਈਆਰਾਮ॥
ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧਨੁਸਾਬਾਸੈਧੁਰਿਪਾਇਆ
ਕਿਰਤੁਜੁੜੰਦਾ॥ਚੜਿਦੇਹੜਿਘੋੜੀਬਿਖਮੁਲਘਾਏ
ਮਿਲਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇ
ਆਗੁਰਪੂਰੈਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜੰਞਆਈ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਮੰਗਲੁਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਵਾ
ਧਾਈ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘੋੜੀਆ॥ ॥

ਦੇਹਿਤੇਜਨੜੀਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨ
ਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨਮੰਗੀਹਰਿਕ
ਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੀਆ॥ਸਭੁਜ
ਨਮੁਕੀਆਕਰਤੈਸੁਫਲਿਉਕੀਆਕਰਤੈਹਰਿਰਾਮੁਨਾ
ਮੁਵਖਾਣੀਆ॥ਹਰਿਰਾਮੁਨਾਮੁਸਲਾਹਿਕਰਤੈਹਰਿ
ਭਗਤਿਹਰਿਜਨਮੰਗੀਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸੰਤ

ਹਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥੧॥ਦੇਹਕੰਚਨਜੀਨੁ
ਸੁਵਿਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਨਾਮ
ਰਤਨੁਗੋਵਿੰਦੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗੁਣਸੁਖਘਣੇ॥ਗੁਰਸ
ਬਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਡਿਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗੁ
ਹਰਿਬਣੇ॥ਹਰਿਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਿ
ਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਨਾਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਮੰਗੀਆ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਅੰਕਸੁਪਾਇਆਰਾ
ਮ॥ਮਨੁਮੈਗਲੁਗੁਰਸਬਦਿਵਸਿਆਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਵਸਿ
ਆਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਿਪਿਆਰੀ॥
ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਸੇਤੀਘਰਿਸੋਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਰੀ॥ਹਰਿ
ਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕੈਵਡਭਾਗੀਹਰਿਘੋੜੀਚੜਿਆਇ
ਆ॥੩॥ਦੇਹਘੋੜੀਜੀਜਿਤੁਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਿਲਿਸ
ਤਿਗੁਰਜੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਰਾਮ॥ਹਰਿਗਾਇਮੰਗਲੁਰਾਮ
ਨਾਮਾਹਰਿਸੇਵਸੇਵਕਸੇਵਕੀ॥ਪ੍ਰਭਜਾਇਪਾਵੈਰੰਗਮਹ
ਲੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੈਰੰਗਕੀ॥ਗੁਣਰਾਮਗਾਏਮਨਿਸੁਭਾਏ
ਹਰਿਗੁਰਮਤੀਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀਦੇਹਘੋੜੀਚੜਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੬॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫
ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੪ ਗੁਰਮਿਲਿਲਧਾਜੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾ
ਮਾ॥ਇਹੁਤਨੁਮਨੁਦਿਤੜਾਵਾਰੋਵਾਰਾਰਾਮ॥ਤਨੁਮਨੁਦਿਤਾਭ
ਵਜਲੁਜਿਤਾਚੂਕੀਕਾਂਣਿਜਮਾਣੀਆ॥ਅਸਥਿਰੁਥੀਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਰਹਿਆਆਵਣਜਾਣੀਆ॥ਸੋਘਰੁਲਧਾ
ਸਹਜਿਸਮਧਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿ

ਮਾਣੋ ਰਹਸੀਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰੇ ਨਾਮ ਸਕਾਰਥਾ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀਉ ਮੈ
ਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ॥ ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ॥ ਸਚੁ ਸ
ਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਾਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ
॥੨॥ ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ
ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ
ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇ
ਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ॥੩॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨ
ਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ॥ ਸਭਿ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ॥ ਗੁਣੁ ਅਵ
ਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾ
ਹੀ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ
ਵਿਸੂਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ॥
ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ
ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ॥੧॥ ॥
ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ
॥ ਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ
ਰਾਮ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉ
ਧਾਰਣ ਆਏ॥ ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ
ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰ

ਤਿਨ ਕਾ ਭੁਖਾ ਨਾ ਗਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖੁ ਪਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲੋਏ ਡਿਠੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਸੈ ਮੁ ਪਟਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨਾ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮਾ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ਰਾਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹਿ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮੁ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਡੀਠਾ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਿਰਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਖਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਃ ੫

੩ ੧੪ ਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾਰਾਮਾ।ਰਖੁਜਗਤਿਸਗਲਦੇ
ਹਥਾਰਾਮਾ।ਸਮਰਥੁਸਰਣਜੋਗੁਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ
ਸੁਖਦਾਤਾ।ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਦਾਸੁਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾ
ਤਾ।ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕਥਨਤੇਅਕਥਾ।
ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੁਣਹੁਬਿਨੰਤੀਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਸ
ਮਰਥਾ।੧।ਏਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਕਰਤਾਰਾਮਾ।ਪ੍ਰਭੁਦੂ
ਖਦਰਦੁਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਰਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਮਾ
ਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਣੁਸਭੁਜਗਤੁਬਾਲਗੋਪਾਲਾ।
ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਵੈਸੋਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨ
ਮਰਤਾ।ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਕਰਤ
।।੨।।ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਈਐਰਾਮਾ।ਮਨਿਇਛਿ
ਅੜਾਫਲੁਪਾਈਐ।ਮਨਿਇਛਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆ
ਈਐਮਿਟਹਿਜਨਮਮਰਣਤ੍ਰਾਸਾ।ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇਆਸਾਧ
ਸੰਗਾਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਾ।ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁ
ਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂਕੈਮਨਿਭਾਈਐ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁ
ਰੈਣੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ।੩।ਦਰਿਵਾਜੇ
ਅਨਹਤਵਾਜੇਰਾਮਾ।ਘਟਿਘਟਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਰਾਮ
।ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੈਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਊਚਾ
।ਗੁਣਬੇਅੰਤਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਪ
ਹੂਚਾ।ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਸਾਜੇ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਦਰਿਵਾਜਹਿ
ਅਨਹਦਵਾਜੇ।੪।੩।। ਮਃ੧।।੨।।ਮਃ੩।।੬।।
ਮਃ੪।।੯।।ਮਃ੫।।੩।। ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੨੦।।
੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮ
ਹਲਾ੧ ਘਰੁ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ।।

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥
ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ ਭਰੀ ਜਾਨੀ ਘਤੁ ਚਲਾਇਆ
ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ
ਵੇਛੋੜਾ ਜਾ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ
ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥ ਏਥੈ ਧੰਧ
ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹੰ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥ ਆਗੈ ਸਰਪਰਿ
ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇ
ਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥ ਆਗੈ
ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ
ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ
ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉ
ਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ
ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀ
ਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈ
ਐ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ
ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੁ
ਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾ
ਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋ
ਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ। ਰੋਵਹੁ
ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇਹਾਂ। ਸਾਹਿਬੁ
ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ। ਜਿਸ
ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ।
ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ

ਸਤਿਨਾਮੁ

ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ। ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ
ਲਏਹਾਂ।੧। ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ
ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ। ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ
ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ। ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫ
ਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ। ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ
ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਰੰਗੁ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ। ਮਰਣੁ
ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ।੨। ਮਰ
ਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ।
ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੈ ਪਾਵ
ਹਿ ਮਾਣੋ। ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪ
ਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ। ਕਰਿ ਏ
ਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭ
ਉ ਭਾਗੈ। ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ। ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ
ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ।੩। ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ
ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ। ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ। ਕੁਦ
ਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ
ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ।

ਜਿਨ ਕਹੁ ਰੀਆਸੇ ਦੀਜਾ ਦੇ ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੫॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਜਾਣੀ
ਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ
ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਸਚੜਾ
ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਸਿਰਜਿਐ ਬਿ
ਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਦੇ
ਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ਸਚਿ
ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ ਆਵਾਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ਤੂ
ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਬ
ਧਿਕੁ ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਭੂਡੜੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਬੂਡੜੈ
ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ਅ
ਵਗਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀ
ਆ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ
ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ ਰੂਪੁ
ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ ਬਾ
ਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥
ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥
ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ਮਿਰਤਕੜਾ
ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ ਮਰੁ ਮਾਈਏ ਮਾਈ
ਐ ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ
ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾ

ਲਿਆ ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੋ ॥ ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ
ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੋ ॥ ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਪਿਰ ਸਚੜੈ ਹੇਤਿ
ਪਿਆਰੋ ॥ ੬ ॥ ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੋ
॥ ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣਕਾਰੋ
॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ
ਸਲਾਹਣਾ ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ
ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਬਈਅਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਚੁ
ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ ਨ ਬਿਰਹੜਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ
ਚਾਰੋ ॥ ੮ ॥ ੩ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿ
ਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋਵਾ ॥ ਸਚੜਾ
ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋਵਾ ॥
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ
ਰਾਚੀ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕ
ਚੀ ॥ ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾ
ਣੋ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੁ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰ
ਵਾਣੋ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਅਧ ਪੰ
ਧੈ ਹੈ ਸੰਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ
ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋਵਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ਸੋ ਨਿ
ਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ
ਭਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ
ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥ ੨ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ
ਉਝੜਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆਂ

ਸਭੋ ਜਨ ਪਰਕਾਰੇ ਦਾ ਕਿਤੁ ਜਨੁ ਭਾਉ ਤਿਲਾ ਵੰਡਧਾਂ ਣੀ ਜਾਲਸ ਪਹਿ
ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਾ ਜਿਸ ਮੰਗਾ ਜਿਸਿ ਸਿਰਿ ਸਿਮਰਿ ਓਹੁ ਕੋ ਨਾਟੀ ਸੈ ਪਾਰਿ ਧਾਰੋ ॥
ਇਹੁ ਵਰ ਕਰੋ ਤਾ ਤੇ ਸਮਿ ਜਿਨਾ ਡੀ ਪਹੁਤਾ ਤੌ ਸਿ ਚਿਤੁ ਰੋ ॥ ਵਿਜਸਾ ਰੋ
ਰੇ ਵਸੈ ਜਿਨਾ ਪੀਸਾ ਚਾਏ ਤੁਧੀ ਚਾਰੋ ਰਿਦਾ ਜਿਰਦ ਤਿਸੁ ਰਾ ਸੈ
ਤਿਨਿ ਮਸਿਰੋ ਵੈਗੁ ਭਸਾਗੇ ਦਾ ਰਿ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤੁ ਕਰੀ ਪੰਧ ਪਹੁ ਰੋਵਣ
ਜਰੇ ਦਾ ਪਧਾਰੇ ਵੈ ਸੋਲੁ ਨਾਪੇ ਵੈ ਸੁਪਨੰਤੁ ਰਿਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਧਾਨ
ਗਾ ਕਿਤੁ ਰਸੈ ਕੁਝੈ ਤੂ ਠਿਮੁ ਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਦਾ
ਜਾਹਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋ
ਵਾ ॥ ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜਾ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋ
ਵਾ ॥ ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ
ਠਾਓ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ
ਕਾਓ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾ
ਏ ॥ ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ
ਰੂਆਏ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਦੇਹੁ
ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਅਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ
ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
ਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰ
ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ
ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ
ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਪੀਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ਨਾਮੁ ਦਿਆਰੇ
ਕਾਮਣਿ ਪਾਏ ਚਤੁਰੰਗੀਗ । ਜਿਤੁ ਸਾਜੇ ਤੇਹੀ ਸਤਿ ਭਇਆ
ਤੁਰੇ ਛਾਗੁ ਤੁ ਸਾਮਥੀ ਖਾਇਆ । ਨਾਮ ਰਤਾ ਭੁਆਇਆ ਕ
ਲਿਭੂਤਿ ਰਿਨਗੋ ਥੰਧ ਚਲਾਇਆ । ਭਾਖਾ ਬੋਹਿਦ ਰੁਨੇ
ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ । ਜਾਣੀਅਹੁ ਬੰਧ ਪਠਾਇਆ ਹੈ । ਲਿਖਿ
ਅਣੁ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹੁਕਮਹੁ ਜਾਣਾ ਕਰਹੁ ਆਇ
ਆਏ । ਜਾ ਕਰਾਹਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਵਡਭਾਗੇ ।
ਤਿਤੁ ਭਾਈ ਭਾਤੀ ਕੋਰੈ ਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ । ਭਿੰਨੇ ਵੈਰ
ਣ ਸਾਰ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ । ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾ
ਣਿ ਸੁਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ।੪॥੫॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਰਾਗੁ ਵਡਿਹੰਸੁ । ਮਹਲਾ ੩ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ । ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬ
ਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ । ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ । ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿ
ਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ । ਗੁ
ਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ
ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ । ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ । ੧ । ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ । ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ
ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ । ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗ
ਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ।

ਲਾਏਬਜਾਨੁਖਰਿਆਹੋਦਾ।ਭੇਲਾਨੁਭਾਉਨਾਠੰਢਾਪਾਣੀ
ਨਾਕਾਧਰਿਸੀਗਾਹੋ।ਮਾਲਿਸੰਨਾਲਿਮਿਹਿਮਰੋਉਭੇਨਾਵੀ
ਸੈਖਹਿਘਾਰੋ।ਇਇਖੇਰਾਤੇਜੰਮਕਿਲੜੀਪਭ੍ਰਤਾਸੇਮਿਹਿ
ਭ੍ਰਹਿ।ਇਨੁਸਾਚੇਕੇਧ੍ਰਿਸੀਨਾਤੀਸਾਲਇਤੁਖੀਹਿਹੋ।੨॥
ਘਾਘਾਰੁਵਿਤਿਰਵਾਤਿਹੁਨਾਣੀਆਜਿਸਿਮਲਿਹੋਵੈਗੁਣਸਾਰੇਵ
।ਰਿਵੈਸਾਇਆਨੁਠਰੀਪੰਪਨੁਰਿਵਣਜਾਏਦਾ।ਪੰਧਾਰੇਵੈ
ਸੈਭੁਨਾਪੇਵੈਸੁਪਨੰਤਰੁਸੰਸਾਰੇ।ਕਿਉਧਾਣੀਗਭੁਕੁਰਮੈਭੁ
ਲੈਝੂਰਿਮੁਠੀਅਉਕੋਰਿ।ਆਪੇਮਾਰਗਿਮਾਵਣਾਰਾਆ
ਪੇਸੌਰਗਿਪਾਇਏ।ਤਿਮਰਤੇਭਦੁਪੁਰੇਰਾਖੇਨਾਕਸਗਿਕ
ਸੁਭਾਇਏ।

ਕਾਅਣਿਆਰੀਇਛਾਪੁੰਨੀਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁ
ਟਾਤਾਸਬਦਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜੋਬਨਿਮਾਤੀਪਿਰਕੈ
ਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆ।ਜਬਫ਼ਸਾਤਿਭੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ
ਆਪੇਲਏਇਮਿਲਾਏ।ਜਿਨੀਅਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿ
ਆਹਉਤਿਨਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ।ਆਪੁਛੋਡਿਸੇਵਾਕਰੀ
ਪਿਰੁਸਚੜਾਮਿਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ।ਪਿਰੁਸਚਾਮਿਲੈ
ਆਏਸਾਕਿਰਮਾਇਸਾਚਿਸਬਦਿਧਨਰਾਤੀ।ਕਦੇ
ਨਾਰਾਂਡੁਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਈ
।ਪਿਰੁਰਵਿਆਭੁਰਪੁਰਿਵੇਖਿਹਜੁਰੰਗਿਮਾਣੇਸਹਜ
ਸੁਭਾਏ।ਜਿਨੀਆਪਣਾਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿ
ਨਪੁਛਉਸੰਤਾਂਜਾਏ।੩॥ਪਿਰਹਿਵਿਛੁੜੀਆਭੀਮਿ

ਤੁ ਗਵਾਏ॥ ਗੰਨ੍ਹੁ ਬੇਠੀ ਹੂ ਦੇਲਣਾ ਹੋਇਆ ਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਧਾਏ ਆਦ
ਪਦੇ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜੈ ਨ ਹੁਆ ਇਆ ਸਭੁ ਰੋਗਾ ਸੀਤੁ ਪੁਲਾ
ਗਾਤੁ ਇਹੁ ਹੈ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਜਗ ਗਲੁ ਹੈ ਪਹਿ
ਏਕਿ ਪਛੁਤਾਣੀ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਹੁ ਅਰੈ
ਨਾਲੇ॥੩॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਨਾ ਜਾਣੈ ਪਿ
ਰੁ ਨਾਲੇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸ
ਮਾਲੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖ ਜਾਤਾ
ਦੂਰੇ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ
ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ
ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿ
ਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ॥੪॥੨॥ ॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਪਿਰ
ਸਚੜਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾ
ਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ॥ ਸ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ॥ ਰੋਵਹਿ
ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿ
ਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿ
ਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕ
ਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ॥ ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸ
ਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ॥੨॥

੦੨੭੩
੩੦੫

ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਚੁਪਛਾਣਿਆਹੋਰਭੂਲੀਅਵਗਣਿਆਰੇ॥
ਮੈਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੜੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥
ਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇਰੰਗਿਰਾਤੀਨਾਰੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗਇਆਦੁਸਮਨਿ
ਦੂਖੁਸਬਾਇਆ॥ਅਪਨੇਗੁਰਕੰਉਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਂਮਨੁਭੀ
ਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਣਿਆਹੋਰਭੂ
ਲੀਅਵਗਣਿਆਰੇ॥੩॥ਸਚੜੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ
ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੋ॥ਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਿਮਿਲੈਆਪੇ
ਦੇਇਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੋਸਹਜਿਵਾਪਾਰੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਨਮੁਸਵਾਰੇ॥ਧਨੁਜਗਮਹਿਆਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਦ
ਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆਨਾ
ਨਕਨਾਮਪਿਆਰੋ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩
ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਹੈਇਸਨੋਜਰੁਪਹੁਚੈਆਏ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇ
ਸੇਉਬਰੇਹੋਰੁਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਏ॥ਹੋਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆ
ਵਹਿਜਾਵਹਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਵਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੋ
ਈ॥ਐਥੈਕਮਾਵੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਿਹੈਪਤਿਖੋਈ॥
ਜਮਪੁਰਿਘੋਰਅੰਧਾਰੁਮਹਾਗੁਬਾਰੁਨਾਤਿਥੈਭੈਣਨਭਾ
ਈ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਹੈਇਸਨੋਜਰੁਪਹੁਚੈਆਈ॥
॥੧॥ਕਾਂਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਐਜਾਂਸਤਿਗੁਰਿਲਏਮਿਲਾਏ
ਭ੍ਰਮੁਮਾਇਆਵਿਚਹੁਕਟੀਐਸਚੜੈਨਾਮਿਸਮਾਏ॥
ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ
॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਵਿਚਹੁਹੰਉਮੈਜਾਏ॥ਜਿ
ਨੀਪੁਰਖੀਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਕੈਹੰਉਲਾਗਉਪਾਏ
॥ਕਾਂਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਐਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਏ॥੨॥
ਸੋਸਚਾਸਚੁਸਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥ਬਿਨੁ

ਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝਿ ਮਿਲੁ ਸਾਹਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ ਅਗੈ ਜਾ
ਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇ ਨਿਮੁਣੀ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣ ਕੁਪ ਖੁਤਾਏ ਤੇ ਦੁਖੁ
ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ
॥ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥
ਜੀ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨੀ
ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਿ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ
ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ
ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ
ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥

ਮਃ ੧ ॥ ੫ ॥ ਜੁਮਲਾਈ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥

॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ
ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡਹੰਸੁ ਹੈ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੈ
ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਨਦ
ਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡਹੰਸੁ ਹੈ ਤਾ ਮੈ ਕੀਤਾ
ਸੰਗਾ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗਾ ॥ ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ
ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾ
ਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਬੀਆ ॥ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ
ਹੈ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ ਤੂੰ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਸਭਨਾਹਾ ਜੀ
ਆ ॥ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਮੁਖਿ ਦੀ

ਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਅਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸੁ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ
ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ
ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ
ਗਏ ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿ
ਓ ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿ
ਛੁੜਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ
ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਜਿ
ਨਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧ
ਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ
ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਗੁਰ ਵਿਟ
ੜਿਅਹੁ ਹਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਐ
ਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰ
ਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵ
ਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ
ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣ

ਬਿਖੁਕੋਮੂਲੁਗਿਰਾਸਿਆਐਖੇਤੁਖੰਡੁਖੁਆਇਦੁਣਾਮੂਇਆ
ਨਰਕਿਨਿਵਾਸਿਆ।ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਿਮੈਲੇਸਘਣੁ ਜਾਂਦੇਨਰਕਿਆ
ਗਮਹੂੰਧਦਿਣਾਸਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉਉਬਰੇਜਿਆਜਿਨਹਰਿਕੈ
ਮਨਾਅੰਦਰਿਵਾਸਿਆ।ਨਾਮਧੁਰਿਵਿਧਪੋਹਿਆਹੀਅਤਿਕੇਇਨਾਮੁਨੋਅਰ
ਦਾਸਿਆ।ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਨਿਵਾਸਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਹੁਸਾਧ
ਜਨੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁ
ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਜਿਨਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਦੀਸੁਜਪਾਇਆ।
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹੁਇਕਨਿਮਖਨਿਮਖਜਿਨਿਹਰਿਕਾਹਰਿ
ਪੰਥੁਬਤਾਇਆ।ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਭਪਗੀਪਵਹੁ
ਜਿਨਿਮੋਹਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ।ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹਹੁਸਭਿ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਹਾਇਆ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭੁਖਗਈਭੇਖੀਭੁਖਨ
ਜਾਇ।ਦੁਖਿਲਗੈਘਰਿਘਰਿਫਿਰੈਅਗੈਦੂਣੀਮਿਲੈਸ
ਜਾਇ।ਅੰਦਰਿਸਹਜੁਨਆਇਓਸਹਜੇਹੀਲੈਖਾਇ।ਮ
ਨਹਠਿਜਿਸਤੇਮੰਗਣਾਲੈਣਾਦੁਖੁਮਨਾਇ।ਇਸੁਭੇਖੈਥਾਂ
ਵਹੁਗਿਰਹੁਭਲਾਜਿਥਹੁਕੋਵਰਸਾਇ।ਸਬਦਿਰਤੇਤਿ
ਨਾਸੋਝੀਪਈਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ।ਪਇਐਕਿਰਤਿਕਮਾਂ
ਵਣਾਕਹਿਣਾਕਛੂਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲੇ
ਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਥਾਂਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿ
ਐਸਦਾਸੁਖੁਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ।ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵ
ਈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਅੰਤਰਿਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਹੈ
ਸਤਿਗੁਰੂਦੀਆਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ।ਮੈਲੁਗ
ਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇ।ਸਜ
ਣਮਿਲੇਸਜਣਾਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ।ਘਰਿਹੀਪਰਚਾ

੩੯੧ ਪਾਇ ਅੰਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ। ਪਾਖੰਡੁ ਜਮਕਾਲੁ ਨਾ ਛੋਡ
ਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ
ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤ
ਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ। ਸਹਜੇ ਹੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ। ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ। ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ। ਤਿਸ
ਗੁਰ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋ
ਈਐ।੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ। ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਿ ਅਪਾਰਿ। ਏਹ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪ ਮੇ
ਲੇ ਕਰਤਾਰਿ। ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤ ਨ ਆਈਆ
ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿ
ਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ। ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜ
ੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ। ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ
ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰੁ। ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕ
ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ। ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿ
ਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ।੧॥ ਮਃ ੩
ਇਕ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ। ਤਨੁ
ਮਨੁ ਧਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵ ਨਿਵ ਲਾਗਉ ਪਾਇਆ। ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ
ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ
ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੈ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ।੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ।
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ

ਵਡਿਆਈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿਹੈਮੈਨੋਜਿਥੈਕਿਥੈਲਏ
ਛਡਾਈ॥ਤਿਸੁਗੁਰੂਕਉਸਾਬਾਸਿਹੈਜਿਨਿਹਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥
ਨਾਨਕੁਗੁਰੂਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਮਨਕੀ
ਸਭਿਆਸਪੁਰਾਈ॥੪॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਧੀਜਲਿ
ਮੁਈਜਲਿਜਲਿਕਰੇਪੁਕਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸੀਤਲਜੇਮਿਲੈਫਿਰਿਜ
ਲੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕੋਨਹੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿ
ਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਭੇਖੀਅਗਨਿਨਬੁਝਈਚਿੰਤਾ
ਹੈਮਨਮਾਹਿ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਾਮਰੈਤਿਉਨਿਗੁਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸੇਵੀਐਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤ
ਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਇ॥ਸੁਖਾਸਿਰਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੋਇਜਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਦਾਸੀਸੋਕਰੈਜਿਸਚਿ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਚਿੰਤਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਹਰਿਨਾਮਿਰਜਾਆਘਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਨਹਛੂਟੀਐਹਉਮੈਪਚਹਿਪ
ਚਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਤਿਨੀਪਾਇਅੜੇਸਰਬਸੁਖਾ॥ਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾ
ਸਫਲੁਹੈਜਿਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਿਲਾਗੀਭੁਖਾ॥ਜਿਨਗੁ
ਰਕੈਬਚਨਿਅਰਾਧਿਆਤਿਨਵਿਸਰਿਗਏਸਭਿਦੁਖਾ॥ਤੇ
ਸੰਤਭਲੇਗੁਰਸਿਖਹੈਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਚੁਖਾ॥ਧੰਨ
ਧੰਨਤਿਨਾਕਾਗੁਰੂਹੈਜਿਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ॥੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਕਲਿਮਹਿਜਮੁਜੰਦਾਰੁਹੈਹੁਕਮੇਕਾਰ
ਕਮਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਮਨਮੁਖਾਦੇਇਸਜਾਇ॥ਜਮ
ਕਾਲੈਵਸਿਜਗੁਬਾਂਧਿਆਤਿਸਦਾਫਰੂਨਕੋਇ॥ਜਿਨਿਜ
ਮੁਕੀਤਾਸੋਸੇਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਮੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਨਮਨਿਸਚਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਏਹਾਕਾ
ਇਆਰੋਗਿਭਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਰਿਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮ

੩੮ ਨ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖ ਫਲੁ ਤਿਨ ਦਿਸਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਜਗੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ
ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮ
ਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ
ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ
ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮ
ਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ
ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ
ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਕੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿ
ਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ
ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੂ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ
ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾ
ਰੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰ
ਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੁਝੈ ਬੁਝਣਹਾਰੁ
॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥

ਸਦਾਸਦਾਨਾਮੁਭੰਡਾਰੇਤਿਨਿਮੈਕਿਤੁਘਿਉਤਾਣੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜੇਆ
ਪਣੀਤਾਤਰਿਖੰਤਉਰਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੀ
ਸੇਵਨਾਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਾਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਮਤੁਤੁਮਜਾਣਹੁ
ਓਇਜੀਵਦੇਓਇਆਪਿਮਾਰੇਕਰਤਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈ
ਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜੀਵਦਿਆਮੁਏ
ਹਰਿਵਿਸਰਿਆਦੁਖੁਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰਿ
ਦਾਸੁਧੁਹੈਤਿਸੁਜਨਕਉਸਭਨਿਮਸਕਾਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਹੈਤਿਸੁਜਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਬੁਧਿ
ਬਿਬੇਕੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਤਿ
ਸਹਿਪਿਆਰੀ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਗੁਰਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ॥
੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੀਅਕੇਬੰਧਨਾਵਿ
ਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਠਉਰਨਾਪਾਵਹੀ
ਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਫਿਕਾਬੋਲਣਾ
ਨਾਮੁਨਾਵਸੈਮਨਿਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਮਪੁਰਿ
ਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਮੁਹਿਕਾਲੈਉਠਿਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ॥
ਜਾਲਉਐਸੀਰੀਤਿਜਿਤੁਮੈਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈ॥ਨਾਨਕਸਾਈ
ਭਲੀਪਰੀਤਿਜਿਤੁਸਾਹਿਬੁਸੇਤੀਪਤਿਰਹੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਸੇਵੀਐਹਰਿਇਕੁਧਿਆਈਐ॥ਜੇਦੂਜੈਪਾ
ਸਹੁਮੰਗੀਐਤਾਲਾਜਮਰਿਜਾਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨ
ਫਲੁਪਾਇਆਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭੁਭੁਖਗਵਾਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੩॥ ਭਗਤਿਜਨਾਕਉ
ਆਪਿਤੁਠਾਮੇਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਲਾਇਅਨੁਜਨਲਾਇ॥ਪਾ
ਤਿਸਾਹੀਭਗਤਿਜਨਾਕਉਦਿਤੀਅਨੁਸਿਰਿਛਤੁਸਚਾਹਰਿਬਣਾਇ
॥ਸਦਾਸੁਖੀਏਨਿਰਮਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਰਾਜੇਓ
ਇਨਆਖੀਅਹਿਭਿੜਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕ

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਤਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ

ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ

॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾ

ਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵ

ਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ

ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਧਨ

ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥

੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ

ਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉ

ਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ

ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ

ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ

॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ

ੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ

ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ

ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ

ਵੰਨੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ

ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁ

ਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ

ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ

ਜਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸਬਦ ਭਉ ਕਮਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤਿਸ ਦਾ ਮੁ
ਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਿਹਲਾ
ਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ॥ ਓਸ
ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥੧॥ ਮਃ ੩॥
ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ॥
ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲ
ਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਸਭੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇ
ਆ॥ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿ
ਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹ
ਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾਂ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਸਭ
ਆਣਿ ਭਗਤਾਂ ਅਗੈ ਖਲਦਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆ
ਇਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇਅ

ਤੇਦੁਖੁਪਾਵਣਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ।ਵਿਸਟਾਅੰਤਰਿਵਾਸੁ
ਹੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਅੰਤਿਗਏ
ਆਪਛੁਤਾਇ।੧।ਮਃ੩ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪੁਰਖੁਏਕੁਹੈ
ਹੋਰਸਗਲੀਨਾਰਿਸਬਾਈ।ਸਭੁਘਟਿਭੋਗਵੈਅਲਿਪ
ਤੁਰਹੈਅਲਖੁਨਾਲਖਣਾਜਾਈ।ਪੂਰੈਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ
ਸਬਦੇਸੋਝੀਪਾਈ।ਪੁਰਖੈਸੇਵਹਿਸੇਪੁਰਖਹੋਵਹਿਜਿਨੀ
ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਈ।ਤਿਸਕਾਸਰੀਕੁਕੋਨਾਹੀਨਾਕੋਕੰ
ਟਕੁਵੈਰਾਈ।ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਹੈਸਦਾਤਿਸੁਕੇਰਾਨਾਆਵੈਨਾ
ਜਾਈ।ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਈ।ਨਾ
ਨਕੁਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਤਿਸਕਾਸਚੁਵਡਿਆਈ।੨। ਪਉ
ੜੀ। ਜਿਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਸਦਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੋ
ਤਿਨਕਉਰਖਣਹਾਰਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਤਾਹਰਿਨਾਮੋਮਾਤਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਖਾਈਮਿਤ੍ਰੁਹਮਾਰਾ।ਹਰਿਨਾਵੈਨਾਲਿਗਲਾਹਰਿਨਾ
ਵੈਨਾਲਿਮਸਲਤਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੀਕਰਦਾਨਿਤਸਾਰਾ।ਹਰਿ
ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸੰਗਤਿਅਤਿਪਿਆਰੀਹਰਿਨਾਮੁਕੁਲੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਰਵਾਰਾ।ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਹ
ਲਤਿਪਲਤਿਸਦਾਕਰੇਨਿਸਤਾਰਾ।੧੫। ਸਲੋਕੁਮਃ੩।
ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਹਰਿਕੀਰਤਿਸਦਾਕਮਾਹਿ।
ਅਚਿੰਤੁਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਕੈਮਨਿਵਸੈਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ।
ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਮੋਖਪਦਵੀਆਪੇਪਾਹਿ।ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਤਿਨਕਉਸੰਤੁਸਟੁਭਇਆਜੋਗੁਰਚਰਨੀਜਨਪਾਹਿ।ਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਲਾਜਰਖਾਹਿ।
।੧। ਮਃ੩ ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਖੜਕੁਹੈਖੜਕੇਖੜਕਿਵਿਹਾ
ਇ।ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ।ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ।ਨਾਨਕ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰ
ਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਸ੍ਰੇਵਹਹਰਿਨਾਮੁਹਮਪੂਜਹਹਰਿ
ਨਾਮੇਹੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੈਜੇਵਡੁਕੋਈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਹ
ਰਿਨਾਮੋਅੰਤਿਛਡਾਤਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਆਗੁਰਿਪਰਉਪਕਾ
ਰੀਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਕਾਪਿਤਾਮਾਤਾ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਅਪਣੇਕਉ
ਸਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਨਾਮੁਮੈਜਾਤਾ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਨਕੀਨੀਆਹਰਿਨਾਮਿਨਲ
ਗੋਪਿਆਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਮਰਿਜਨਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥
ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਤੁਆਇਆਸੈਸਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਾਚਾਸੇਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩
ਇਕੋਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੋਰੁਜਗੁਸੂਤਾਮੋਹਿਪਿਆਸਿ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਜਾਗਿਰਹੇਸਚੈਨਾਮਿਗੁਣਤਾਸਿ॥ਮਨਮੁਖ
ਅੰਧਨਚੇਤਨੀਜਨਮਿਮਰਿਹੋਹਿਬਿਨਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖ
ਤਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਸਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਭੋਜਨੁਛਤੀਹਪਰ
ਕਾਰਜਿਤੁਖਾਇਐਹਮਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾ
ਰਾਪੈਨਣੁਜਿਤੁਫਿਰਿਨੰਗੇਨਹੋਵਹਹੋਰਪੈਨਣਕੀਹਮਾਰੀਸ
ਰਧਗਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰਾਵਣਜੁਹਰਿਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁਹਰਿ
ਨਾਮੈਕੀਹਮਕਉਸਤਿਗੁਰਿਕਾਰਕੁਨੀਦੀਈ॥ਹਰਿਨਾਮੈਕਾਹ
ਮਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸਭਜਮਕੀਅਗਲੀਕਾਣਿਗਈ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਧਿਆਇਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਕਰਮਿ
ਪਰਾਪਤਿਲਿਖਤੁਪਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥
ਜਗਤੁਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਕਰਮਕਮਾਇ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤੇਕਰਮਕਰੇਦੁਖੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁ

ਉਪਜੈਨਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ।ਸਚੀਬਾਣੀਕਰਮਕਰੇਅਨ
੩੮੫ ਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਨਾਨਕਜਿਤੁਆਪੇਲਾਇਆਤਿਤੁਲਗੇਕਹਿ
ਣਾਕਿਛੂਨਾਜਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਖਜਾਨਾਨਾਮ
ਦਾਨੈ ਭੁਗਤਿਭੁਰੇਭੰਡਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਜੀਅਕਾਸਦਜੀ
ਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ।ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਸਦਾਕਰਹਿਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ।ਸਬਦਿਗੁਰੂਕਾਸਦਉਚਰ
ਹਿਜੁਗੁਜੁਗਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ।ਨਾਨਕਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਸੋਹੋਵੈਦਰਿਸਚਿਆਰਾ॥੨॥
ਪਉੜੀ। ਧਨੁਧਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜੋਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਣੀਜਾਇਪਇਆ।ਧਨੁਧਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀ
ਐਜਿਸੁਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਐਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆ।ਧ
ਨੁਸੋਗੁਰਸਿਖੁਕਹੀਐਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਲਇਆ।ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਖਕਉਹਉਸ
ਦਾਨਮਸਕਾਰੀਜੋਗੁਰਕੈਭਾਣੈਗੁਰਸਿਖੁਚਲਿਆ।
੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਮਨਿਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਓਸਭੁਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ।ਮਨਿਹਠਿਭੇਖੁਕਰਿਭੁਰਮ
ਦੇਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ।ਰਿਧਿਸਿਧਸਭੁਮੋਹੁ
ਹੈਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਗੁਰਸੇਵਾਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਹੋਵੈਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ।ਨਾਮਰਤਨੁਘਰਿ
ਪਰਗਟੁਹੋਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ।
ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ।
ਨਾਨਕਕਿਰਤਿਪਇਐਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣ
ਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਧਨੁਧਨੁਸਤਪੁਰਖੁਸ
ਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਮ ਕਉਸਾਂਤਿ

ਆਈ॥ਧੰਨਧੰਨਸਤਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿ
ਐਹਮਹਰਿਭਗਤਿਪਾਈ॥ਧਨਧਨੁਹਰਿਭਗਤੁਸਤਿਗੁ
ਰੂਹਮਾਰਾਜਿਸਕੀਸੇਵਾਤੇਹਮਹਰਿਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥ਧ
ਨੁਧਨੁਹਰਿਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾਜਿਨਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰ
ਹਮਕਉਸਭੁਸਮਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਈ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿ
ਗੁਰੂਮਿਤ੍ਰਹਮਾਰਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮਸਿਉਹਮਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਣਾਈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਘਰਿਹੀਮੁੰਧਿਵਿਦੇ
ਸਿਪਿਰੁਨਿਤੁਝੂਰੇਸੰਮਾਲੇ॥ਮਿਲਦਿਆਢਿਲਨਹੋ
ਵਈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਗਾ
ਲੀਕੂੜੀਆਂਬਾਝੁਪਰੀਤਿਕਰੇਇ॥ਤਿਚਰੁਜਾਣੈਭ
ਲਾਕਰਿਜਿਚਰੁਲੇਵੈਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ
ਉਪਾਏਜੀਅਤਿਨਿਹਰਿਰਾਖਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾ
ਨਾਮਭੋਜਨੁਚਾਖਿਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇਮਿ
ਟੀਭੁਖਾਖਿਆ॥ਸਭੁਅੰਦਰਿਵਰਤੈਇਕੁਕਿਨੈਵਿ
ਰਲੈਲਾਖਿਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਨੋਸਭੁਕੋਵੇਖਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁ॥ਡਿ
ਠੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਨਚੁਕਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿ
ਆਰੁ॥ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਦੁ
ਬਿਧਾਤਜਿਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਇਕਿਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਿਮਰਿਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥
ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂਨਾਸੇਵਿਓਮੂਰਖਅੰਧ
ਗਵਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਲਾਗਾਜਲਤਾ
ਕਰੇਪੁਕਾਰਿ॥ਜਿਨਕਾਰਣਿਗੁਰੂਵਿਸਾਰਿਆਸੇਨਾਉ
ਪਕਰੇਅੰਤੀਵਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤੀਸੁਖੁਪਾਇਆ

ਧਖਸੋਧਖਸਣਤਾਗੂਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰ
ਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰ
ਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ
ਨਿਚਿੰਦੁ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ
ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥੪੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੨੪॥
ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥੧੭॥ ਅਲਾਹ
ਣੀਆ ॥੯॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੫੩॥
ਜੋੜੁ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭ
ਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛ
ਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿ
ਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥
ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ
ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥

ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਰੰਨਕਿਰੁੰਨੈਹੋਇ॥੨॥ਧਰਤੀਉਪ
ਰਿਕੋਟਗੜੁਕੇਤੀਗਈਵਜਾਇ॥ਜੋਅਸਮਾਨਿਨਮਾਵਨੀ
ਤਿਨਨਕਿਨਥਾਪਾਇ॥ਜੇਮਨਜਾਣਹਿਸੂਲੀਆਕਾਹੇਮਿ
ਠਾਖਾਹਿ॥੩॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਜੇਤੜੇਤੇਤੇਗਲੀਜੰ
ਜੀਰ॥ਜੇਗੁਣਹੋਨਿਤਕਟੀਅਨਿਸੇਭਾਈਸੇਵੀਰ॥ਅ
ਗੈਗਏਨਮੰਨੀਅਨਿਮਾਰਿਕਢਹੁਵੇਪੀਰ॥੪॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀ
ਸਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ॥ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗ
ਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗ
ਠਦੇਖੁ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਇਨ
ਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ॥ਸੁ
ਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲਤਿਸੁਵਿਚਿਤਿਸਨੋਰਖੁ॥
ਵਣਜਾਰਿਆਸਿਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁ॥
੨॥ਸੁਣਿਸਾਸਤਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥
ਖਰਚੁਬੰਨੁਚੰਗਿਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣਹਿਕ
ਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦੇਸਿਜਾਹਿਤਾਸੁਖਿਲਹਹਿਮਹਲੁ॥
੩॥ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥
ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨੁ॥
ਨਾਨਕਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਚੜੈਚਵਗਣਿਵੰਨੁ॥੪॥੨॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਚਉਤੁਕੇ॥ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਾ
ਨੀਕਾਸਸੁਰੈਚਤੁਰੁਜਵਾਈ॥ਬਾਲਕੰਨਿਆਕਉਬਾਪੁ
ਪਿਆਰਾਭਾਈਕਉਅਤਿਭਾਈ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆਬਾਹ
ਰੁਘਰੁਛੋਡਿਆਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਨਾਮੁਦਾਨ

ਇਸਨਾਨਨਮਨਮੁਖਤਿਤੁਤਨਿਧੂੜਿਧੁਮਾਈ॥੧॥
ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੈ
ਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗ
ਸਿਉਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰ
ਚਾਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿਸਿਮਗੁਜੋਹੈਨਾਮੁਨ
ਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਗੰਧਣਵੈਣਿਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸ
ਬਦੈਸੁਰਤਿਨਆਈ॥ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਬੇਧਿ
ਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਿ
ਜੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁਨਹੀਰਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁ
ਅਪਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥
ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਰੁਦਰੁਦਿਸੈਨ
ਭਾਈ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰੁਨਪਾਵੈਅਪਨਾਕੀਆ
ਕਮਾਈ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਅਖੀਵੇਖਾਕਹਣਾਕਥਨੁਨ
ਜਾਈ॥ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਰਿਦੈਵਸਾਈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੂਰਨਜੋ
ਤਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਣੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈਸਚਿਨਾ
ਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧॥
ਦੁਤੁਕੇ॥ ਪੁੜੁਧਰਤੀਪੁੜੁਪਾਣੀਆਸਣੁਚਾਰਿ
ਕੁੰਟਚਉਬਾਰਾ॥ਸਗਲਭਵਣਕੀਮੂਰਤਿਏਕਾ
ਮੁਖਿਤੇਰੈਟਕਸਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਚੋਜਵਿ
ਡਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਆ
ਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿ
ਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਰੂਪੁਕਿਨੇਹਾ॥ਇਕਤੁਰੂਪਿਫਿਰਹਿਪਰਛੰ
ਨਾਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾ॥੨॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜ

ਉਤਭੁਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨ
ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿ
ਆ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ
ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਾਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤਿ ਪਰਮ ਪਾ
ਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰ
ਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਰ
ਤਾ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ
ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਸਾ
ਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥
ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿ
ਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕ
ਰਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ
ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥
ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾ
ਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ
ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਪਰੁ ਪਰੰ
ਪਰੁ ਪਾਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਘਟ ਘਟਿ

ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾ
ਈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੈਤਾੜੀਲਾ
ਈ॥੩॥ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਿਗਤਿ
ਜੁਗਤਿਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿ
ਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੪॥ਸੂਚੈਭਾਡੈਸਾਚੁਸ
ਮਾਵੈਵਿਰਲੇਸੂਚਾਚਾਰੀ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਾ
ਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧
ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆ
ਸ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈ
ਸਾਸੁ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਨਾਮਜਸੁਲੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਇ
ਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉਗੁਰੁਮੇਲੈਹਰਿਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲੁਸੰਗਤੀਗੁਰਮੁਖਿਤੀਰਥੁਹੋਇ॥ਅ
ਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਗੁਰਦਰਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥
ਜਿਉਜੋਗੀਜਤਬਾਹਰਾਤਪੁਨਾਹੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁ॥ਤਿਉ
ਨਾਮੈਬਿਨੁਦੇਹੁਰੀਜਮੁਮਾਰੈਅੰਤਰਿਦੋਖੁ॥੩॥ਸਾਕਤ
ਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸੁਖ
ਦੁਖਦਾਤਾਗੁਰੁਮਿਲੈਕਹੁਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥
੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਤੂਪ੍ਰਭਦਾਤਾਦਾਨਿਮਤਿ
ਪੂਰਾਹਮਥਾਰੇਭੇਖਾਰੀਜੀਉ॥ਮੈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁ
ਨਰਹਾਈਹਰਿਦੀਜੈਨਾਮੁਪਿਆਰੀਜੀਉ॥੧॥ਘਟਿ
ਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਗੁਪਤੋਵਰਤੈਗੁਰਸਬਦੀਦੇਖਿਨਿਹਾਰੀਜੀ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਰਤਪਇਆਲਅਕਾਸੁਦਿਖਾਇਆ

ਇਉਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀਜੀਉ॥ਸੋਘਰਮਅਨੈ
ਨੀਤੈਭੁਗਤਿਨੀਧਾਟਿਕਿਸ਼ੀਤਗਿਦੇਖੁਮੁਰਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮ
ਮਰਣਕਉਇਹੁਜਗੁਬਪੁੜੋਇਨਿਦੂਜੈਭਗਤਿਵਿਸਾਰੀ
ਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐਸਾਕਤਬਾਜੀ
ਹਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬੰਧਨਤੋੜਿਨਿਰਾਰੇ
ਬਹੁੜਿਨਗਰਭਮਝਾਰੀਜੀਉ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਰਤਨੁ
ਪਰਗਾਸਿਆਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀਉ॥੪॥
੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਜਿਸੁਜਲਨਿਧਿਕਾਰਣਿਤੁਮ
ਜਗਿਆਏਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਾਹੀਜੀਉ॥ਛੋਡਹੁਵੇਸੁ
ਭੇਖੁਚਤੁਰਾਈਦੁਬਿਧਾਇਹੁਫਲੁਨਾਹੀਜੀਉ॥੧॥
ਮਨਰੇਥਿਰੁਰਹੁਮਤੁਕਤਜਾਹੀਜੀਉ॥ਬਾਹਰਿਢੂਢਤ
ਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਘਟਮਾਹੀਜੀਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਗੁਣਛੋਡਿਗੁਣਾਕਉਧਾਵਹੁਕਰਿ
ਅਵਗੁਣਪਛੁਤਾਹੀਜੀਉ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨ
ਜਾਣਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਕੀਚਬੁਡਾਹੀਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿ
ਮੈਲੁਲੋਭੁਬਹੁਝੂਠੇਬਾਹਰਿਨਾਵਹੁਕਾਹੀਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਸਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤਾਹੀਜੀਉ
॥੩॥ਪਰਹਰਿਲੋਭੁਨਿੰਦਾਕੂੜੁਤਿਆਗਹੁਸਚੁਗੁਰਬਚਨੀ
ਫਲੁਪਾਹੀਜੀਉ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀ
ਉਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਸਲਾਹੀਜੀਉ॥੪॥੯॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਅਪਨਾਘਰੁਮੂਸਤਿ
ਰਾਖਿਨਸਾਕਹਿਕੀਪਰਘਰੁਜੋਹਨਲਾਗਾ॥ਘਰੁਦਰੁ
ਰਾਖਹਿਜੇਰਸੁਚਾਖਹਿਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥੧॥

ਮਨਰੇਸਮਝੁਕਵਨਮਤੁਲਾਗਾ॥ਨਾਮਵਿਸਾਰਿਅਨਰਸਲੋਭਾ
ਨੇਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿਅਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਉ
ਹਰਖਜਾਤਕਉਰੋਵਹਿਇਹੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲੇਲਾਗਾ॥
ਆਪੇਦੁਖਸੁਖਭੋਗਿਭੋਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸੋਅਨਰਾਗਾ॥੨॥
ਹਰਿਰਸਊਪਰਿਅਵਰੁਕਿਆਕਹੀਐਜਿਨਿਪੀਆਸੋਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਤਜਿਨਿਇਹੁਰਸੁਖੋਇਆਜਾਸਾਕਤ
ਦੁਰਮਤਿਲਾਗਾ॥੩॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨਪਤਿਦੇਹੀਦੇਹੀਮਹਿ
ਦੇਉਸਮਾਗਾ॥ਜੇਤੂਦੇਹਿਤਹਰਿਰਸੁਗਾਈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਗਾ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਜਮਭਉਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਪਾਏਮਸਤਕਿਭਾਗਾ॥੫॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧
॥ ਸਰਬਜੀਆਸਿਰਿਲੇਖੁਧੁਰਾਹੂਬਿਨੁਲੇਖੈਨਹੀਕੋ
ਈਜੀਉ॥ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਕਰਿਦੇਖੈਹੁਕਮਿਚ
ਲਾਏਸੋਈਜੀਉ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁਹਰਿਦਾਤਾਭੁਗਤਾਸੋਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਦੇਖਹੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨ
ਕੋਈਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਹੁਘਟਿਘ
ਟਿਜੋਤਿਸਮੋਈਜੀਉ॥੨॥ਚਲਤਉਠਾਕਿਰਖਹੁਘਰਿ
ਅਪਨੈਗੁਰਮਿਲਿਐਇਹਮਤਿਹੋਈਜੀਉ॥ਦੇਖਿਅ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਰਹਉਬਿਸਮਾਦੀਦੁਖੁਬਿਸਰੈਸੁਖੁਹੋਈਜੀ
ਉ॥੩॥ਪੀਵਹੁਅਪਿਉਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਹੋਈਜੀਉ॥ਜਨਮਮਰਣਭਵਭੰਜਨੁਗਾਈਐਪੁ
ਨਰਪਿਜਨਮਨਹੋਈਜੀਉ॥੪॥ਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਜੋਤਿਸਬਾ

ਈਸਿਉਤਨੁਕੇਤੁਨਕੇਈਜੀਉ ॥ ਆਪਹਿਏਕੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਿਨਾਨ
ਕਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਈਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥ ॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥

॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ੩ ਜਾਤਿਸੁਭਾਵਾਤਦ
ਹੀਗਾਵਾ ॥ ਤਾਗਾਵੇਕਾਫਲੁਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇਕਾਫਲੁਹੋਈ ॥
ਜਾਆਪੇਦੇਵੈਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਬਚਨੀਨਿਧਿਪਾਈ
॥ ਤਾਤੇਸਚਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਸਾਖੀਅੰਤਰਿਜਾਗੀ ॥ ਤਾਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ
ਸਾਖੀਕਾਉਜੀਆਰਾ ॥ ਤਾਮਿਟਿਆਸਗਲਅੰਧ੍ਯਾਰਾ ॥
੨॥ ਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ ॥ ਤਾਜਮਕਾਮਾਰਗੁਭਾਗਾ ॥ ਭੈ
ਵਿਚਿਨਿਰਭਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾਸਹਜੈਕੈਘਰਿਆਇਆ ॥
ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਸੁਜਗਮਹਿਕਰਣੀ
ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਹੋਈ ॥ ਜਾਆਪੇਮਿਲਿਆਸੋਈ
॥੪॥੧॥ ੧੨॥

॥

॥

॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥
ਸੇਵਕਸੇਵਕਰਹਿਸਭਿਤੇਰੀਜਿਨਸਬਦੈਸਾਦੁਆਇਆ
॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਨਿਤਸਾਚੇਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋਸਚਾਸਚੁਤੂਕੇਵਲੁਆਪਿਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤਿਰਹੇਤਿਨੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦੇਹਉ

੩੯੦ ਮਾਰੀ॥ਗਿਰਹੀਮਹਿਸਦਾਹਰਿਜਨਉਦਾਸੀਗਿਆ
ਨਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿ
ਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥੨॥ਇਹੁਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵਦਾਦੂਜੈ
ਭਾਇਖੁਆਇਆ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧੁਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਨਾਉਪਾਏ
ਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਜਨਸਾਚੇਸਾਚਾਤਿਨਕਾਸ
ਤਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚੈ
ਸਾਚੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਗਤਿਮਤਿਪਾਈਏ
ਏਹਾਰਾਸਿਹਮਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ॥
ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਭਗਤਨਿਕਉਦੀਆਨਾਉਹਰਿਧਨੁਸਚੁਸੋ
ਇ॥ਅਖੁਟੁਨਾਮਧਨੁਕਦੇਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਕਿਨੈਨਕੀਮਤਿਹੋ
ਇ॥ਨਾਮਧਨਿਮੁਖਉਜਲੇਹੋਏਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥
੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਜਗੁਭੁਲਦਾਫਿਰਦਾਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪੰਚਚੋਰਵਸਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋ
ਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੂਟਹਿਮਨਮੁਖਨਹੀਬੂਝਹਿ
ਕੋਇਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰਾ॥ਅੰਧਾਜਗਤੁਅੰਧੁਵਰਤਾਰਾ॥
ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਕਰਿਵਿਗੁਤੇ
ਕਿਹੁਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਨਾ
ਮੁਧਿਆਵੈਸਦਾਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਮਰੁਸਿਰਿਬਾਦਿਸਾਹਾ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਸਚੁਲਾਹਾ॥
ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਪਾਹਾ॥
੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩॥

ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਵੀਧਨ ਭਾਈ ਹੋਰਿ ਮਿਥੁਨਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰ
ਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾ
ਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿ
ਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘ
ਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ
ਕੇਰਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ
ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜੇਹਾ
ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩
ਚਉਤੁਕੇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾ
ਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆ
ਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ
ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀ
ਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿ
ਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬ
ਦਿ ਪਛਾਣੀ ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇ
ਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇ
ਆ ॥ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾ

ਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਚੋਸਚੁਸਮਾ
ਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿ
ਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿਰਸਿਰ
ਸਨਰਸਾਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵ
ਸਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪ
ਤਿਪਾਈ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਦੁਤੁਕੇ॥ ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਾਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਬੂ
ਝਪਾਇ॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਹੈਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ
॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿ
ਮੀਠਾਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਤੁਹਕੁਟਹਿ
ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਰਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥
ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਭਾਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇ
ਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ॥੪॥੮॥ ॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧॥ ਤਿਹੁਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਣੁਵਿਆ
ਪਿਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਗਿਛੂਟੀ
ਐਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਤ੍ਰੈਗੁਣਛੋ
ਡਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਤੇਸਭਿਊਪਜੇਭਾਈਨਾ
ਇਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨੀਜਗਤੁਅੰਧੁਹੈਭਾਈ
ਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈ

ਤੁ ਦੁਨੀਆ ਧੰਧਾ ਇਹੁ ਤਾਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਤਿਲਗਾ ਪਰਿਵਾਰੁ ਹੈ ਭਾਈ
ਬਿਰਲੈ ਰਖਿਆ ਉਰਧਾਰਿ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਬੇੜਾ ਨਾਉ ਤੁਲਹਾ
ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰ
ਤਰਿ ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾ
ਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ
ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ
ਆ ॥ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ
ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸ ਨੋ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਵਿਚਹੁ
ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ
ਵੇਖੈ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ
ਭਰਮਾਈ ॥ ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ
ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ
ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹੋਆ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ ਫਿ
ਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ

ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਿੰਨਿਆ ਸਬਦੇ ਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਤੈ ਦਾਤ ਤਰਖੀਰ
ਥਿਆ ਪਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ
ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾ
ਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧ
ਨ ਕਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਦੁਖੁ
ਪਾਏ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ
ਤਿ ਖੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁ
ਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ
ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥
੪॥੧੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ ਵਣਜਾ
ਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇ
ਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਉਝੜਿ
ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥ ਦੇਖਾਏ ਰਾਹੁ ॥
ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਆ
ਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥

ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਾਹੁ॥ਆ
ਪੇਪਤਣੁਪਾਤਣੀਪਿਆਰਾਆਪੇਪਾਰਿਲੰਘਾਹੁ॥੩॥ਆ
ਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਪਿਆਰਾਗੁਰੁਖੇਵਟੁਆਪਿਚਲਾਹੁ॥
ਆਪੇਹੀਚੜਿਲੰਘਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾ
ਹੁ॥ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਬਖ
ਸਿਮਿਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ॥ ॥
ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜੁਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ॥
ਆਪੇਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਇ
॥ਆਪੇਸੂਤੁਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੈਢਹਿਢੇਰੀਹੋਇ
॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਵਿ
ਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਚੋਇ
॥ਆਪੇਜਲਥਲਸਭੁਤੂਹੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥
ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹਿਦਾਪਿਆਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥
ਆਪੇਹੀਆਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿਆਰਾਆਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆ
ਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਆਪੇਅ
ਪੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਆਪਿਲਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥
ਆਪੇਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਪਿਆਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਆਰਾਵਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖ
ਸਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਹੀ
ਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈ॥ਆਪੇਵੇਖਿ
ਵਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਵਣ
ਤਿਣਸਭਤੂਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਜਪਿ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿੰਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲ
ਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ
ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁ
ਲੁ ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਆਪੇ
ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਇ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ
ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨਾ
ਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ
ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥
ਸੋਰਠਿ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰ
ਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ
ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ
ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ ਹੰਢਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹ
ਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ
ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥
ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇ
ਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ

ਲਾਇਆ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਪਿਆਰੇਜਿ
ਉਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਭਾਇਆ॥ਆਪੇਜੰਤ੍ਰੀਜੰਤੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨ
ਨਾਨਕਵਜਹਿਵਜਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪
ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਾ
ਣੁ॥ਆਪਿਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆ
ਮਾਣੁ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਘੜੁਸੁਜਾ
ਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਿਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ॥
ਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥
ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਆ
ਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦਾਣੁ॥ਆਪੇਸੇਵਕ
ਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਣੁ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਹੈਪਿ
ਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪਿਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥ ੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪
॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉਮਾਹਾ॥
ਆਪੇਗੁਣਗਾਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ॥ਆ
ਪੇਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ੧ਮੇਰੇਮਨਜਪਿ
ਰਾਮਨਾਮਓਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਹਰਿਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾ
ਬਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ॥ਆਪੇਸਾਂਵਲਸੁੰਦਰਾਪਿਆਰਾਆ
ਪੇਵੰਸੁਵਜਾਹਾ॥ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਿਪਚਾਹਾ॥ਆਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ

ਕਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਹੈ ਜਾਣਹਾਰ ਨਿਹਾਲ ਕਰੂਪੁ ਪਰਗਟਾਇਦਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ਮਰਾਹਾ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ
ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ॥੩॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ
ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ॥ ਜੋ
ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ॥
੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਤੁਕੇ॥

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅ
ਹੰਕਾਰੀ॥ ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਜ
ਬ ਸਤਸੰਗਿ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤੇਰਾ ਭਾ
ਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਰਗਟਿਆ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ॥
ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾ
ਰੀ॥੩॥ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕਉ
ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੁਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿ
ਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ
ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ॥ ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾ
ਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ
ਬਿਲਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲ

ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮੁਖੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਲਿਆ ਕਾ ਇਸੁ ਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂ
ਲੇ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰਦੇ ਲਾਗਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿ
ਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾਂ
ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲੁ ਹੋਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿ
ਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨਿ
ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ
ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰ
ਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ
ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ
ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ
ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ
ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ
ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾ
ਈ ॥੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
੫॥੯॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ ॥
ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ
ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ

ਦੀਦਾਤੀਰਾਜਾ।ਆਨੰਦਸੰਪੂਰਨੁਕਿਆਸਮਾਰੀਕਿਆ
ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣਾ॥੧॥ਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਸਭੁਕਿ
ਛੁਤਿਸਕਾਭੂਖਗਵਾਈ॥ਐਸਾਧਨੁਦੀਆਸੁਖਦਾਤੈ
ਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੂਜਾਈ॥ਅਨਦੁਭਇਆਸੁਖਸਹਜਿ
ਸਮਾਣੇਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਮਨਨਾਮੁਜ
ਪਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਉਪਦੇਸੁ
ਸੁਣਿਸਾਧਸੰਤਨਕਾਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਜਮਾਣੀ॥ਜਿ
ਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਆਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੇਲਾਗੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ
॥੩॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਤੂਸਰਬਜੀਆਦਇਆ
ਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਕਿਆਹਮਬਾਲਗੁਪਾਲ
॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤਕਿਰਪਾ
ਲਾ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਤੁਕੇ
ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਧਾਰੁ।
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੁ।
ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋਇਛਾਰੁ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰੁਅਧਾਰੁ।
੧॥ਸੋਈਸਚੁਅਰਾਧਣਾਭਾਈਜਿਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ।
ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਾਣਾਇਆਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨ
ਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨਪਾਈਐਭਾਈ
ਸਾਚਾਅਗਮਧਣੀ॥ਆਵਣਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਠੀ
ਦੁਨੀਮਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾਭਾਈਦੇਨਾਵੈ
ਏਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁ
ਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾਕਿਆਭਾ

ਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧੰਧ ਨਿਪਾਇਆ ॥ ਬਾਰੇ ਕੂੰ ਰਾਸਿ ਪਈਆਂ
ਬਾਣੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਇਆ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ੩॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੈ
ਨਿਰਮਲਾ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ
ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨ ਪਾ
ਈਐ ਬਾਣੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮ
ਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ੪॥ ੨॥ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਤੁਕੇ ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾ
ਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥ ਆਨ ਆਪਨਾ
ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥ ੧॥ ਮਾਧਵੇ
ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ
ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ
ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾ
ਈ ॥ ੨॥ ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ
ਝੁਲਾਈ ॥ ੩॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕ
ਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਇਓ
ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥ ੪॥ ੩॥ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਮਾ
ਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ
ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥ ੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥
ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿਸੰਙਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲੁਕੂਕਰਭਸਮ
ਮੇਹੀ॥ ਹੋਇਆਮਰੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬੈਠਾਕਰਣਕਾਰਣਬਿ
ਸਰੋਹੀ॥੧॥ ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਮਣੀਏਸਾਜੇਕਾਚੈਤਾਗਿ
ਪਰੋਹੀ॥ ਤੂਟਿਜਾਇਗੋਸੂਤੁਬਾਪੁਰੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁ
ਤੋਹੀ॥੨॥ ਜਿਨਿਤੁਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਤਿਸੁਧਿ
ਆਵਹੁਦਿਨੁਰੈਨੋਹੀ॥ ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
ਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਿਗਹੋਹੀ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੫॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡਭਾਗੀਮਨਹਿਭਇਆਪਰ
ਗਾਸਾ॥ ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਦੂਜਾਅਪੁਨੇਸਾਹਿਬ
ਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੧॥ ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈ॥ ਆਗੈ
ਸੁਖੁਪਾਛੈਸੁਖਸਹਜਾਘਰਿਆਨੰਦੁਹਮਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਣੈਹਾਰਾਸੋਈਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ ਨਿ
ਰਭਉਭਏਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਇਕੁਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ॥
੨॥ ਸਫਲਦਰਸਨਿਅਕਾਲਿਮੂਰਤਿਪ੍ਰਭੁਹੈਭੀਹੋਵ
ਨਹਾਰਾ॥ ਕੰਠਿਲਾਇਅਪੁਨੇਜਨਰਾਖੇਅਪੁਨੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰਾ॥੩॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜਸੋਭਾਕਾਰਜੁਆ
ਇਆਰਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸਗਲੇਦੂ
ਖਬਿਨਾਸੇ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ॥
ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭੁਸੁਖੀਆਰੋਗੀਕੈਭਾਣੈਸਭੁਰੋਗੀ
॥ ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਆਪਨਹਾਥਿਸੰਜੋਗੀ॥
੧॥ ਮਨਮੇਰੇਜਿਨਿਅਪੁਨਾਭਰਮੁਗਵਾਤਾ॥ ਤਿਸਕੈਭਾਣੈਕੋ
ਇਨਭੂਲਾਜਿਨਿਸਗਲੋਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਸੰਤਸੰਗਿਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਣੈਸਗਲੀ

ਤਾਂਛੁਟੀਐਤਉਇਰੋਗੁਜਾਕਾਮਨੁਬਿਆਪਿਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਮਰੈ
ਬਿਲਲਾਤੀ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਪੜਿਆਤਾਕ
ਉਸਰਬਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਸੂਝਸਿਨਾਹੀਬਹੁੜਿ
ਬਹੁੜਿਭਰਮਾਤਾ॥੩॥ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਨਾ
ਨਕੁਇਹੁਸੁਖੁਮਾਂਗੈ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਸਾਧੂਗਾਵਹਿਤਤਾਂ
ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਤਨੁਸੰਤਨ
ਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਧਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆਸਰਬਕੁਸਲਤਬਥੀਆ॥੧॥ਸੰਤਨਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰੈਸਾਧੂਕੀਸੋਪਾਰਗਰਾਮੀ
ਕੀਆ॥੧॥ਸੰਤਨਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿ
ਟਹਿਜਨਸੇਵਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸਿਗਾਈਐ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁ
ਖਊਜਲਜਨਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਰਸਨਾਏਕ
ਅਨੇਕਗੁਣਪੂਰਨਜਨਕੀਕੇਤਕਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਸਰਣਿਸੰਤਨਕੀਲਹੀਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁ
ਨਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਪਰਾਧੀਓਟਸੰਤਨਕੀਆਹੀ॥ਬੂਡਤ
ਮੋਹੁਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾਹੀ॥੪॥੭॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤੂਕਰਤੇ
ਤਾਕੀਤੈਆਸਪੁਜਾਈ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਤੂਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀ
ਚਰਣਧੂਰਿਮਨਿਭਾਈ॥੧॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾਈ
॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਊਚਵਡਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੋਸੋਕਰਮਕਰਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀਜੈਸੀਤੁਮਲਿਖਿਪਾਈ॥
ਸੇਵਕਕਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦਰਸਨਦੇਖਿਅਘਾਈ॥੨॥
ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤੁਮਆਪਿਬੁਝਾਈ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਓਅਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਿਭਏਸਭ
ਠਾਈ॥੩॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਸੋਈਪੁਰਖੁ

ਸੁਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸ
ਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਸਮ
ਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾ
ਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟ
ਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ
ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅ
ਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ
ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ
ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀ
ਐ ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ
ਪਾਵੈ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁ
ਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ
ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸ੍ਰਵ
ਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥
੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ
ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿ
ਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ

ਚਾਲੀਸ ਬਚਿ ਸਤੁਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੂੰ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤ ਵ
ਡਿਆਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖ
ਦਾ ਆਇਆ ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ
ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗ
ਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥ ॥
॥ ॥
॥ ॥
॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ॥
ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀ
ਤਾ ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿ
ਖਾਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ
ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ
ਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮਾਣੁ ਨ
ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ
ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰ

੩੫੮

ਚਿੰਤਾ ਤਾਰੋ ਤਹਿ ਅਰਾਧਨ ਜਾਨੈ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾ
ਮੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦ
ਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁ
ਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬੇ
ਅੰਤੁ ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ ਕ
ਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥
ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ
ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਬਾਤ
ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ
ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਅ
ਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋ
ਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਇ ਦੂਤ ਮੋਹਿ
ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥ ਕਰਹਿ ਬੇਨ
ਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥ ਏਕੁ
ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥
੩॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁ
ਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ
ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿ
ਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥੧॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਜਨਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਸੇਸੁਖੀਏ
ਪ੍ਰਭਸਰਣੇ॥ਜਿਹਨਰਬਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਬਿਧਾ
ਤਾਤੇਦੁਖੀਆਮਹਿਗਨਣੇ॥੨॥ਜਿਹਗੁਰਮਾਨਿ
ਪ੍ਰਭੂਲਿਵਲਾਈਤਿਹਮਹਾਅਨੰਦਰਸੁਕਰਿਆ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਭੂਬਿਸਾਰਿਗੁਰਤੇਬੇਮੁਖਾਈਤੇਨਰਕਿ
ਘੋਰਮਹਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿ
ਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੋਹੀਵਰਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਪ
ਕਰੀਸੰਤਨਕੀਰਿਦੈਭਏਮਗਨਚਰਨਾਰਾ॥੪॥
੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਰਾਜਨਮਹਿਰਾ
ਜਾਉਰਝਾਇਓਮਾਨਨਮਹਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ਲੋਭਨਮ
ਹਿਲੋਭੀਲੋਭਾਇਓਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਰਚੇਗਿਆਨੀ॥
੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ਪੇਖਿਨਿਕਟਿਕ
ਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਹਰਿਕੀਰਤਨਿਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀਲਪਟਾਇਓ
ਭੂਮਨਭੂਮਿਪਿਆਰੀ॥ਖੀਰਸੰਗਿਬਾਰਿਕੁਹੈਲੀ
ਨਾਪ੍ਰਭਸੰਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ॥੨॥ਬਿਦਿਆਮਹਿ
ਬਿਦੁਅੰਸੀਰਚਿਆਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਜੈ
ਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਲੁਭਾਨੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹਿ॥੩॥ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੂਰਕੁਸਗਲਘਟਾ
ਕਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਲਗੀਦਰਸਨਿ
ਕੀਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੧੬॥
॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਊਜਲਕਰਤੇ
ਹਮਨਿਰਗੁਨਤੂਦਾਤਾ॥ਹਮਮੂਰਖਤੁਮਚਤੁਰਸਿਆਣੇ

ਤੂਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ॥੧॥ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੂਐਸਾ
॥ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਸਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁ
ਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾ
ਨੁਦੇਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭਲੋ
ਨਜਾਨਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਸੁਖ
ਦਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪਨੇਬਾਲਾ॥੩॥
ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਿਤਾਨਜੀਅਜੰਤਸਭਿਜਾਚੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹਵਾਲਾਰਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੪॥
੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਤਗਰਭ
ਮਹਿਆਪਨਸਿਮਰਨਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾਰੇ
ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਥਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁਤਾਰ
ਨਹਾਰੇ॥੧॥ਮਾਧੌਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸਿਰਿਮੋਰਾ॥ਈਹਾਊਹਾ
ਤੁਹਾਰੋਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਾਨੈਕਰਣ
ਹਾਰੁਤ੍ਰਿਣੁਜਾਨੈ॥ਤੂਦਾਤਾਮਾਗਨਿਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁ
ਦੇਹਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਅਵਰੁਖਿਨੈਮਹਿਅਵ
ਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਰੂੜੋਗੂੜੋਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰੋਊਚੌਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਹਿ
ਮਿਲਾਇਓਤਉਸੁਨੀਤੁਮਾਰੀਬਾਣੀ॥ਅਨਦੁਭਇਆ
ਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪੁਪੁਰਖੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥
੭॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਹਮਸੰਤਨਕੀ
ਰੇਨੁਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾ॥ਸੰਤਹਮਾਰੀਓਟ
ਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਰਾਗਹਿਣਾ॥੧॥ਹਮਸੰਤਨਸਿਉਬ

ਵਿਆਈ ॥ ਮੁਖਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ
ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ
ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਆ ਹ
ਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉ
ਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ
ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ ਮਹਾ
ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਹਿ ਭੇਟਿਓ ਜੇ ਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥
੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ
ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉ
ਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ
ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪ
ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ
ਤਾਂ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਘਾ
ਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕ
ਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥
ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿ
ਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ

ਗਾਈਐ॥੧॥ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ॥ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹ
ਣੁ ਨ ਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮੁ ਸੋਗੁ ਕਾਟਿ ਪ੍ਰਭਿ ਛੋਡਿਆ ਅਨ
ਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ
ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ॥੨॥ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿ
ਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ॥ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵ
ਸਿਆ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥੩॥ਊਠਤਿ
ਬੈਠਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥
੪॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ
ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ॥ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਮ
ਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨੀ
॥ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮ੍ਰਿਗ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ॥ਰਾਮ
ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ॥੨॥ਹ
ਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ
॥ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹਿ
ਚੀਨਾ॥੩॥ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖ
ਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ॥ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗ
ਣ ਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾ
ਰੇ॥ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾ
ਰੇ॥੧॥ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ॥ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ

ਪਾਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲਾਪ੍ਰਭੁਨਗਾਵਉਗੁਰਗਿਰਾਤਾ॥ਜਾਰ
ਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾਸਗਲਿ
ਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋਕਰਿਲੀਨੋਮਨਿਵਸਿ
ਆਅਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜੋਸ
ਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਜਿਨਿ
ਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿ
ਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨਅੰਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ
॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਬਲੁਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨੈ॥
੧॥ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਛੁਕਰਹਿਸੋ
ਈਸੋਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੂਐਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾ
ਸੁਆਦਲੋਭਮਦਿਮਾਤੋਉਪਜੇਅਨਿਕਬਿਕਾਰਾ॥ਬ
ਹੁਤਜੋਨਭਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥
੨॥ਦੇਇਕਿਵਾੜਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿ
ਫਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾਮਾਗਹਿਤਬਕਉਣੁਪ
ੜਦਾਤੇਰਾਢਾਕੈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੂਰਨਦੁਖਭੰਜਨ
ਤੁਮਬਿਨੁਓਟਨਕਾਈ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਸੰਸਾਰਸਾਗਰਮਹਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਆਸਹਾਈ॥ਕਥਾ
ਕੀਰਤਨੁਸੁਖਦਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਜਪਿਅਨ
ਦੁਕਰਹੁਨਿਤਪ੍ਰਾਣੀ॥੧॥ਹਰਿਸਾਚਾਸਿਮਰਹੁਭਾਈ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂ

ਜਾਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ
ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਥੀਵੈ ॥੨॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ
॥੪॥੧੬॥੮੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੰਚਪਦਾ ॥
ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤ
ਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ
ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ
ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾ
ਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੮੨॥
॥
॥
॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥
ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ
ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮ
ਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮ
ਾਹਿਓ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ

ਹਮਏਓਆਸਤਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਦੀਨੋਧਾਨਤਾਨਕਰ
ਸੁਨਾਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰਭੁਗਮੁਚੁਕਾਤਿਹਾਰੀ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਸਕੀਸ
ਨਾਮਸੇਧਾਸਕ੍ਰਮਾਤਿਰਤਿਤਸਮਾਹਿਤਾਰੀ॥੨॥੧॥
੨੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਅ
ਨੰਦਾਬਿਨਸੈਜਨਮਮਰਣਭੈਦੁਖੀ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਨਉ
ਨਿਧਿਪਾਵਹਿਅਗਨਿਨਅੰਤਰਿਧੁਖੀ॥੧॥ਜਾਕੋਨਾਮ
ਲੈਤਤੂਸੁਖੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਵਹੁਠਾਕੁਰਕਉਮਨਿ
ਤਨਿਜੀਅਰੇਮੁਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਪਾਵਹਿਹੋਵਹਿਮ
ਨਿਸੀਤਲਅਗਨਿਨਅੰਤਰਿਧੁਖੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰ
ਭੂਦਿਖਾਇਓਜਲਿਥਲਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੁਖੀ॥੨॥੨॥੩੦॥
॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਝੂਠਨਿੰਦਾ
ਇਨਤੇਆਪਿਛਡਾਵਹੁ॥ਇਹਭੀਤਰਤੇਇਨਤੇਡਾਰਹੁਆ
ਪਨਨਿਕਟਿਬੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ਅਪੁਨੀਬਿਧਿਆਪਿਜਨਾ
ਵਹੁ॥ਹਰਿਜਨਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁ॥ਬਿਸਰਿਨਾਹੀਨਿਮ
ਖਹੀਏਤੇਇਹਬਿਧਿਮਨਮਹਿਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿ
ਓਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕਕਤਹਿਨਧਾਵਹੁ॥੨॥੩॥੩੧॥
॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਛੁਪਾਈ
ਐਬਿਰਥੀਘਾਲਨਜਾਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵ
ਰਕਤਰਾਚਹੁਜੋਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਹ
ਰਿਸਿਮਰਹੁਸੰਤਗੋਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਹੁਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲੈ

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਬਿਧਸ ਰਿਦੈ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ

ਭਨਾ ਮੁਕਾਇਦ ਜੋ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ
॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ
ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ
ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀ
ਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦ
ਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ
ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚ
ਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚੁ ਬੋਹਿਥੁ
ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾ
ਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟਿ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥
ਆਪੇ ਮਿਲਿ ਵਡਿਆਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭੁ ਭਇਆ
॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿ
ਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਜਤ ਕਤ
ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਸੁ ਜੇ

ਦਾਤਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਰਨਾਨਕ
ਭਏਦਇਆਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜਗਭੀਤਰਿਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਰਖਵਾਲਾ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਪਛਾਣਿ॥
ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਅਪਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਦਮਿਹਰਵਾਨ॥ਬੰਧੁਪਾਇਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਹੋ
ਈਸਰਬਕਲਿਆਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਪਾਇਪਿੰਡੁਜਿਨ
ਸਾਜਿਆਦਿਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਆਪ
ਪੈਜਿਰਾਖੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥੧੬॥੪੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਤੁਰਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪੇਸਭੁ
ਸੰਸਾਰੁਉਬਾਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਪਣਾ
ਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥੧॥ਹੋਈਰਾਜੇਰਾਮਕੀਰਖਵਾਰੀ॥
ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਗੁਣਗਾਵਹੁਮਨਤਨਦੇਹਿਸੁਖਾਲੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮੋਹਿਤਿਸਕਾਭਰ
ਵਾਸਾ॥ਬਖਸਿਲਏਸਭੁਸਚੈਸਾਹਿਬਸੁਣਿਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਾ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ॥
ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲੇਰੋਗਬਿਦਾਰੇ॥
ਗੁਰੁਪੂਰੇਕੀਸਰਣੀਉਬਰੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿ
ਜਨਸਿਮਰਿਆਨਾਮੁਅਧਾਰਿ॥ਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੂਰੈਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦਕ
ਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰਿਰਾਖਿਆ॥ਵਡੀਵਡਿਆ

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਸਤਗੁਰਿ ਆਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਧੂਰਿ ਮਨੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲੁ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵ

ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਿਆ ਥੋ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਕੈ ਸਾਥੋ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥
ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨਾਰਾ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥ ੫੨॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ
ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ
ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊਠਤਿ ਬੈਠ
ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥
ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿ
ਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖੋਏ
ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥
੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਘ
ਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ
ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਭਉ
ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿ
ਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀ
ਆ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ
ਦੀਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੈ ਲਾਗਿ ਪਾਂਏ ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀ ਕਾਣ ਚੁਕਾਣੀ ॥ ਜਗਿ
ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆ
ਸਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ
॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥
੪॥੫॥੫੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾ
ਰੇ ॥ ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ ॥ ਸਰਣਿ
ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖ
ਵਾਲਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ
ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥ ਤਿਨਿ
ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ
ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹਮਰਾ
ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾ
ਖੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ
ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ
ਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥ ਵਾ
ਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥

ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆਹੈਜੀਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਅੜੇਫਲਪਾਵੈ॥ਸਹੀਸ
ਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ॥੨॥ਸੰਤ
ਸਰੋਵਰਨਾਵੈ॥ਸੋਜਨੁਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਰੈਨਆਵੈਜਾ
ਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਇਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ
ਸੁਜਾਨੈ॥ਜਿਸੁਦਇਆਲੁਹੋਇਭਗਵਾਨੈ॥ਬਾਬਾਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭੂਸਰਣਾਈ॥ਸਭਚਿੰਤਾਗਣਤਮਿਟਾਈ॥੪॥
੭॥੫੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿ
ਬਾਹੀਪੂਰੀ॥ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆਊਰੀ॥ਗੁਰਿਚਰਨ
ਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਸਮਾਰੇ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾਸ
ਕਾਸਦਾਰਖਵਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਮਾਤਪਿਤਾਜਿ
ਉਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥
ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾ
ਗਾ॥ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ
ਗਾਵੈ॥ਸਾਧਾਕੀਧੂਰੀਨਾਵੈ॥ਅਪੁਨਾਨਾਮੁਆਪੇਦੀਆ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਕਰਣਹਾਰਰਖਿਲੀਆ॥੩॥ਹਰਿਦਰਸਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ
॥ਇਹੁਪੂਰਨਬਿਮਲਬੀਚਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ
॥ਦਾਸਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥੪॥੮॥੫੮॥ ॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸੰ
ਗਿਸਹਾਈਪਾਇਆ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ॥ਮਨਿਚਿੰ
ਦੇਸਗਲੇਫਲਪਾਵਹੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਹਮ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਨਾਰਾ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ
ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥ ੨ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ
ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ
ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੯ ॥ ੫੯ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿ
ਦ ਧਾਰੇ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਸਗ
ਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥ ਰਾਮਦਾਸਿ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭ
ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਪੂਰਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੬੦ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ ਮੇਘ ਘਟਾ ਘ
ਟ ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਇਓ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਨੀਦ
ਨਹੁ ਨੈਨਹ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਹੁਣਿ ਨਹੀ
ਸੰਦੇਸਰੋ ਮਾਇਓ ॥ ਏਕ ਕੋਸਰੋ ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ਤ
ਬ ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਕਿਲਬਿਖ ਉਤਰਿ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਂ
ਮਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੁ
ਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥ ੨॥ ੫੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇ
ਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾ
ਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧ
ਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ
ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ
ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁ
ਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾ
ਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥ ੩॥ ੫੩॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਘਰੁ ਲਸ
ਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ
ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਭਉ ਕ
ਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ
ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀ
ਆ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰ
ਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾ
ਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ

੪੦੫

ਇਤੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਸਰਬਸੁਖਦਾਇਆਮਨਿ
ਰਿਚਰਣਿਰਿਦੈਪਰਖਨਿਤਗਾਵਹੁਨੈਨਨੀਰਕੁਗਿਆਇਓ॥
੨॥ਫਤੇਤੁਤੁਕੁਤਿਸੁਇਤੇਤੇਬੀਰੇਸੁਨਤਦੇਸਨਿਕਟਾ
ਇਓ॥ਭੁਤੁਰਿਕਿਪਾਤੁਪਾਰਵਿਬਿਨੁਪੇਖੈਭੁਲਾਇਓ॥
੩॥ਭੁਇਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲਸਰਬਕਠਾਕੁਰੁਸਗਰਿਭੁਖੁਮਿਟਾਇ
ਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਕੀਤਗੁਰਿਖੋਈਤਉਰਇਆਰਬੀਦ
ਲੇਪਾਇਓ॥੪॥ਸਭੁਕਤਿਤਿਅੰਦੇਸਸੋਹਿਆਇਓ॥ਜੈਚਰਨ
ਤਮੇਰਬੁਚੁਮਿਲਾਇਓਅਰਬਹੁਦਾਨਿਪਰਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥
ਭੂਜਾ॥੧੫॥ਛੂ੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਗਈਬਹੋੜੁਬੰ
ਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾ
ਣਾਲੋਭੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾ
ਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾ
ਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉ
ਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖ
ਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁ
ੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਣਬਖਸਿਲਏ
ਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿ
ਧਿਜਾਣੈਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਹਣੈਕਥ
ਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰ
ਓਟਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓਟਰਹਾਈਐ॥੩॥ਹੋ
ਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰ
ਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਸਭੁਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰ
ਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨ

ਗੁਰੁਦਸੰਤੀ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਭਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਲੇਸਸਭਿਨਾਠੇ॥ਗੁ
ਨਗਾਵਤਧਿਆਵਤਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਂਠੇ॥੧॥
ਜਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਦੀਓਉਪਦੇਸਾਜਪਿ
ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹੈਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਹਿਪ੍ਰਭੁ
ਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆ
ਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੈਕੀਮਤਿਕਹ
ਣੁਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਚਰਜੁਤੁ
ਮਹਿਵਡਾਈ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸ੍ਵਾਮੀਪ
ਤਿਮਤਿਕੀਨੀਪੂਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਬਾ
ਛਉਸੰਤਾਧੂਰੀ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੫ ॥
ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪਣੀ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾ
ਸਕਉਭਇਓਸਹਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੀਨੇਕਰਤੈਊਣੀ
ਬਾਤਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤੈਪੁਰਖਿਤਾਲੁਦਿਵਾਇ
ਆ॥ਪਿਛੈਲਗਿਚਲੀਮਾਇਆ॥ਤੋਟਿਨਕਤਹੂਆਵੈ॥
ਮੇਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਇਆਲਾ॥
ਸਭਿਜੀਅਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਗੁਸਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂ
ਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੩॥ਤੂਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਇਹੁ
ਪੁੰਨੁਪਦਾਰਥੁਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਸਰਬਫਲਾ
ਪੁੰਨੁਪਾ [illegible] ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਹੋਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇ
ਮ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸ
ਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥ ੬੫ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇ
ਆ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਗੁਣ
ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਕਥ ਕ
ਹਾਣੀ ॥ ਜਨ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥੨॥ ੨॥ ੬੬ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ
ਆ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫ
ਲ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥
ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥
੨॥੩॥ ੬੭ ॥ [illegible] ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿ [illegible] ਹਮਾਰੇ

ਭਅਤਨਾ ਮਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਰਾਮੁ ਲਾਦਾਇ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਪੂਰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾ
ਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨੁ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥ ੬੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂ
ਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰੁ ਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇ
ਆ ॥੨॥੫॥ ੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿ
ਆਣ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਲੇਵਹਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਿ
ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥ ੬॥੭੦॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋ
ਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰ
ਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ

ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀਤੇ
ਗਾ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾ
ਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ
॥੨॥੭॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਪਰੋਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ
ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿ
ਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ
॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ ਜੈ
ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾ
ਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾ
ਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ਗੁਰੂ ਉਬਾ
ਰਿਆ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੀਅ ਕਾ
ਦਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ
ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਗਟਿਉਪਕਾਰੀ॥ਪੂਰਨਕਲਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਰਣੀ
ਆਇਆ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੦॥੭੪॥
ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ॥ਪ੍ਰਭੁਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ॥ਸੀਤਲਾਠਾਕ
ਰਹਾਈ॥ਬਿਘਨਗਏਹਰਿਨਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸਦਾ
ਦਇਆਲਾ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਭਗਤਅਪਨੇਕੀਸਭੁਜੀਅਭ
ਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਤਸਭੁਦੁਖੁਲਥਾ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀ॥
ਸਭੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਤੀ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿਮ:੫॥
ਅਪਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏ॥ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਆਏ॥
ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥
ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁ॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁਪਾ
ਈਐਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭੁ
ਲਾਗੀ॥ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੨॥੭੬॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ॥ਦੁਖ
ਰੋਗਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾ॥ਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ॥ਦਇ
ਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥੨॥
੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਾਲਾ॥
ਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਆਪੇਰਾਖੇ॥
ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਬਲਿਜਾ

ਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੀ ਪੂਰਨ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ ॥ ਤਾ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੭੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਆਗੈ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਪੂਰਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਥਾਵ ਸਗਲੇ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਫਲ

ਕਿਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥
ਦਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਿਰਲੈ
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ਭਾਈ ॥ ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ
ਪੂਰੇ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮ
ਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
੧॥ ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ ਦ
ਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਕਾਮੀ ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥
ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾ
ਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
੪॥੧੯॥੮੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਦ
ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ
ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾ
ਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ
॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥

੪੧੩

੨॥੨੦॥੮੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤਿਨਿ ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥ ੮੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੨॥੮੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਪਾਛੇ ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਲਿ ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ ਜਮਦੂਤੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਦੁਸਮਨਿ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ਦਾਸ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥

ਜਿਨਸਗਲੋਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆ॥੨॥੨੪॥ ੮੮॥ ਸੋਰਠਿਮਃ੫॥
ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸਨਿ
ਭੇਟਤਿਹੋਤੁਅਨੰਦਾਦੂਖੁਗਇਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀ
ਵਹੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁ
ਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਈ॥੨॥
੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀਜਨਅਪਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦਿ
ਗੁਰੂਰਸਿਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿ
ਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭ
ਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉ
ਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘ
ਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰ
ਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥
ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਭਇਓਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪੇਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮ
ਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾਗੁਰਿਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮ
ਨਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿ
ਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊਚਾਅਗਮੁਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖਊਜਲਭਏਦਰਬਾਰਾ॥੨॥੨੭॥
੯੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਉਅਪਨਾਸਾਂਈ॥ਦਿਨਸੁ

ਰੈਨਿਸਦਧਿਆਈ॥ਹਾਥਦੇਇਜਿਨਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮਮਹਾਰਸੁਚਾ
ਖੇ॥੧॥ਅਪਨੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨਾ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਪ੍ਰਭਦਾਤੇ
ਜੀਅਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਜਨਸਰਣਾਈ॥ਜਿ
ਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਈ॥ਸੁਖੁਭੁੰਚਹੁਮੇਰੇ
ਭਾਈ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ॥
ਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ਰਾਖੁਪੈਜ
ਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉਖਸਮਾਨਾਕ
ਰਿਪਿਆਰੇ॥ਬੁਰੇਭਲੇਹਮਥਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਪੁਕਾਰ
ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਬੰਧਨਕਾਟਿਸਵਾਰੇ॥ਪਹਿਰਿਸਿਰਪਾਉ
ਸੇਵਕਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਿਪਹਾਰੇ॥੨॥੨੯॥੯੩॥
॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇਸੇ
ਵਕਸਭਿਦਰਬਾਰੇ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਵਨਿਧਿ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਨਕੇਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸਭਥਾਈਊਨਨਕਤਹੂਬਾਤਾ॥
ਭਗਤਿਸਿਰਪਾਉਦੀਓਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਜਾਤਾ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ ਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥
ਮ:੧॥੧੨॥ਮ:੩॥੧੨॥ਮ:੪॥੯॥ਮ:੫॥੯੪॥
ਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਦੁਪਦੇ॥੧੨੭॥ ਜੋੜ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ
ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮ
ਰੁ ਮਾਧਉ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿ
ਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰ
ਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ
ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ
ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰ
ਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਸਗਲ ਮਿ
ਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥ ੧ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ
ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ
ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥
ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨਿ
ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗਿ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ
ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇ
ਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮ
ਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾ

ਰਅਤਿਪਾਈ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਿਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਿਨ
ਛੂਟੀਅਧਮਾਈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਬਹੂਨਹਿਕੀ
ਨਾਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਮੈਨਾਹਿਕੋਊਗੁ
ਨੁਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯
ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਿਬਿਖਿਆਕਉ
ਧਾਵਤਕਿਹਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁ
ਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੇਮਤੁਸੁਨਿਨਿਮਖਨਹੀਏਬਸਾਵੈ॥ਪ
ਰਧਨਪਰਦਾਰਾਸਿਉਰਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮਸਿਰਾਵੈ॥
੧॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਭਇਓਬਾਵਰੋਸੂਝਤਨਹਕਛੁਗਿ
ਆਨਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨ
ਜਾਨਾ॥੨॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿ
ਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚਿੰਤਾਮਨਿ
ਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥
ਰੇਨਰਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ਸਗਲਜਗਤੁਹੈਜੈਸੇਸੁ
ਪਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੂ
ਭੀਤਬਨਾਈਰਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥
ਤੈਸੇਹੀਇਹੁਸੁਖਮਾਇਆਕੇਉਰਝਿਓਕਹਾਗਵਾਰਿ॥
੧॥ਅਜਹੂਸਮਝਿਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਭਜਿਲੇ
ਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਤਿਸਾਧਨਕਉਭਾਖਿਓ
ਤੋਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥
ਇਹਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓਕੋਈ॥ਸਗਲਜਗਤੁਅਪ

ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜਗ
ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਘ
ਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ
ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥
੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ
ਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾ
ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ
ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥ ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾ
ਡਤ ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ
ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ
ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲ
ਗਾਇਓ ॥ ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਂ
ਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥ ॥

॥

॥

॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਚਉਤੁਕੀ

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਮਸਾ
ਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਘਰ ਭੀਤਰਿ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖ

ਇਆਸਤਿਗੁਰਤੇਅਨਭਉਪਾਈ॥ਤੂਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇ
ਬੀਨਾਤੂਦੇਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤ
ਉਬੈਰਾਗੀਸਬਦਿਮਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥ਅੰਤਰਿ
ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਬਾਣੀਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਲਿਵਲਾਈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈਰਾਗਸੋਬੈਰਾ
ਗੀਜਿਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦਿਸਦਾਭੈਰਚਿਆਗੁ
ਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੇਤੈਮਨੂਆਨਡੋਲੈਧਾਵਤੁਵਰ
ਜਿਰਹਾਵੈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥੨॥ਮਨੂਆਨਡੋਲੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਵੈ॥ਸਹਜੇ
ਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਾ[illegible]ਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਮਨੂਆਪਉ
ਣੁਬਿੰਦੁਸੁਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈਸੁਖਭਾਈ॥ਜਿਹਬਾਨੇਤ੍ਰ
ਸੋਤ੍ਰਸਚਿਰਾਤੇਜਲਿਬੂਝੀਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆਸਨਿ
ਰਾਸਰਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥ਭਿਖਿਆ
ਨਾਮਿਰਜੇਸੰਤੋਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਆਈ॥੩॥
ਦੁਬਿਧਾਵਿਚਿਬੈਰਾਗਿਨਹੋਵੀਜਬਲਗੁਦੂਜੀਰ
ਾਈ॥ਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਏਕੋਦਾਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ
॥ਮਨਮੁਖਜੰਤਦੁਖਿਸਦਾਨਿਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵ
ਡਿਆਈ॥ਅਪਰਅਪਾਰਅਗਮਅਗੋਚਰਕਹਣੈ
ਕੀਮਨਪਾਈ॥੪॥ਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਮਹਾਪਰਮਾਰਥ
ਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿਨਾਮੰ॥ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਜੀਆਜ
ਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਸਹਾਮੰ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮ
ਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ਮਨਿਮੁਖਿਜੂਠਿ

ਲਉ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ
ਸੋਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣੈ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਅਕਥੈ ਕਾ
ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ
ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਚਲਾਏ
ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੫॥
ਇਕਨਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰ
ਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾ
ਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
੬॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆ
ਨ ਧਿਆਨੰ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥
ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉ
ਰਾਨੰ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾ
ਨੰ ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ ਪਾ
ਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥
ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥
ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ
ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇ
ਦੁ ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ
ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ
ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ

ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਤੇਰੀ ਸਲਾਹ ॥ ਦਿਨੁ ਖੋਟੇ ਸਿਖੁ ਤੈਨੂ ਖੀਐ ਪਿਆ
ਰੇ ਨੂੰ ਪੀਪਾਇ ਇਕ ਤਾਤ ॥੧॥ ਰਤਾ ਤੂ ਸਲਾਹੀ ਸਭਨਾ
ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਜਾਅ ਦਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਸੁਲੈਰ ਸੁਹੇਲੇ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਚਿ ਕਾ ਪਿਆਰੇ
ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿ
ਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀ
ਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿ
ਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿ
ਆ ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ
ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ
ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੰਨਿ ਚਲਾ
ਈਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪ
ਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹੁਕਮੇ ਗਣ
ਤ ਗਣਾਈਐ ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾ
ਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਵਾਪੈ
ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ ਆ
ਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾ
ਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿ
ਲਾਉ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮ
ਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ

ਜਿਨਮਹਿਨਾਮੁਹਿਰਦੈਵਸੈਤਾਈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਇ॥੧੦॥

੪॥

॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ੧॥ ਤਿਤੁਕੀ॥ ॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੂਰਖਦਾਹਰਿਜੀਉ
ਧੁਰਿਤੂਰਖਦਾਆਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਤੁਧੁਰਾਖਿਲਏ
ਹਰਿਜੀਉਹਰਣਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀ
ਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਏਹ
ਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖਤੂਸੁਆਮੀਭਗਤਿਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈ॥੧॥ਭਗਤਾਨੋਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲੁਨਨੇੜੈਜਾ
ਈ॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥
ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਨਆਵੈਅੰਤਰਿਲੋਭਸੁ
ਆਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਓਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਾਉ
॥ਕੂੜਕਪਟਪਾਜੁਲਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਫੀਕਾਅਲਾਉ॥
੩॥ਭਗਤਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਪ੍ਰਭਜੀਭਗਤੀਹੂਤੂਜਾ
ਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਲੋਕੁਹੈਤੇਰੀਤੂਏਕੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾ
ਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ॥੪॥ਅਚਿੰਤਕੰਮਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕੇਜਿਨਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜ
ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਓਨਾਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿਨਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਹੈਰਖਵਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇ

ਆਮਨਮੁਖਕਰਾਉਕਿਮੁਏਬਿਖਾਲਾਈ॥ਆਦਿਨਿਜਾਵਤਿ
ਰਉਰਨਾਪਾਵਤਿਭਖਮਾਹਿਭਖਿਸਮਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਾਤਮਨਨਾਛੁਟੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ
॥੭॥ਏਹਪੈਤੈਵਾਭਦਖਾਣਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥
ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੀਜਿਸੁਬਾਣੀਭਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰ
ਣਾਈ॥੭॥ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੇਦਰਿ
ਸਚੇਸਚਿਆਰਾ॥ਉਨਾਦੀਸੋਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਇ
ਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿ
ਰਖਿਆਉਰਧਾਰਾ॥੮॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩॥ ਤੁਤੁਕੀ॥ ਨਿਗੁਣਿਆਨੋਆ
ਪੇਬਖਸਿਲਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇ
ਵਾਊਤਮੁਹੈਭਾਈਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆ
ਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਣਹਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈ
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਏਰਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣਕਉਣ
ਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਆਰੇਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥
ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਿਬੇੜੈ
ਚਾੜਿ॥੨॥ਮਨੂਰੈਤੇਕੰਚਨਭਏਭਾਈਗੁਰੁਪਾਰਸਿਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਭਾਈਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਦਿਤਾਭਾਈ
ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਊ
ਪਜੈਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ

ਸਦਾਕਰਿਭਾਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁ।।੫।।ਗੁਰਮਤੀਭਉ

ਊਪਜੈਭਾਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁਸਾਰੁ।।ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐ

ਭਾਈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ।।੬।।ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾ

ਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾਇ।।ਜਨਮੁਸਵਾਰੀਆਪਣਾ

ਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਬਖਸਾਇ।।੭।।ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸ

ਬਦੁਹੈਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇ।।ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮ

ਨਿਵਸੈਭਾਈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ।।੮।।੨।।

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਭਾਈਪੂਰੈ

ਭਾਗਿਮਿਲਾਇ।।ਸਦਾਸੁਖੁਸੋਹਾਗਣੀਭਾਈਅਨਦਿਨੁ

ਰਤੀਆਰੰਗੁਲਾਇ।।੧।।ਹਰਿਜੀਤੂਆਪੇਰੰਗੁਚੜਾਇ।।

ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਰੰਗਿਰਾਤਿਹੋਭਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਇ।।੧।।

ਰਹਾਉ।।ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਆਪੁਛੋਡਿਚਿਤੁ

ਲਾਇ।।ਸਦਾਸਹਜਿਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗਈਭਾਈਹਰਿ

ਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ।।੨।।ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈਭਾ

ਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ।।ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਦੀਭਾ

ਈਬਿਨੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਿ।।੩।।ਸੇਗਾਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿ

ਭਾਗੁਹੈਭਾਈਭਾਇਸਚੈਬੈਰਾਗਿ।।ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਗੁਣਰਵ

ਹਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਰਲਿਵਲਾਗਿ।।੪।।ਸਭਨਾਮਾਰਿ

ਜੀਵਾਲਦਾਭਾਈਸੋਸੇਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ।।ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾ

ਰੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਵਡੀਹੈਦਾਤਿ।।੫।।ਮਨਮੁਖਿਮੈਲੀ

ਡੁੰਮਣੀਭਾਈਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ।।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਗੁਣ

ਰਵੈਭਾਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਿਸਮਾਉ।।੬।।ਏਤੁਜਨਮਿਹਰਿ

ਨਚੇਤਿਓਭਾਈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ।।ਕਿੜੀਪਵੰਦੀਮੁ

੪੭੧

ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਵਿਚਿ ਆਤੇ ਹਉ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾਲਾ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਵਸਤਿ ਕਾਈ ਸੇਵਾ ਸੰਤਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਭਾਈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੮॥
੩॥ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਘਰੁ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰ
ਥੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ
ਵਥੁ ॥ ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅ
ਕਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤ
ਥੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ
ਜਨ ਅਪਨੇ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍
ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥
ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰ
ਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ਕਮਲੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾ
ਸਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸਭੁ ਫਲੁ ਸਤਿਗ
ਰੁ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛਡੀਐ ਭਾਈ ਹੋਈਐ ਸਭ
ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ਸ
ਰਬਤਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨੁਮਰੀਐਝੂਰਿ। ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਮਰਥੋਭਾ
ਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ।੪। ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਭਾਈ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਨਾਸੁ। ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਭਾਈ
ਹਿਰਦੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਐਭਾਈ
ਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ। ਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਤ਼ਾਪ੍ਰਭਭਇਆਪਰਤਾਪੁਪ੍ਰ
ਭੁਭਾਈਮਉਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ।੫। ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿ
ਆਭਾਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ। ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾ
ਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ। ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਿਆਭਾ
ਈਨਿਹਚਲੁਪਾਇਆਥਾਉ। ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈ
ਭਾਈਸੋਜੀਅੜਾਜਲਿਜਾਉ।੬। ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੈਸਾ
ਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਉ। ਓਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆ
ਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ। ਰਿਜਕੁਸੰਮਾਹੇ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈਗੂੜਾਜਾਕਾਨਾਉ। ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇ
ਟੀਐਭਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ।੭। ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀ
ਨਜੀਵੀਐਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ। ਸਾਸਿਗਿਰਾ
ਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ। ਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ। ਜਿਨਾਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਝੂਰਿ।੮। ਅੰਚ
ਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰਿ।
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਭਾਈਕੀਤੋਨੁਅੰਗੁਅ
ਪਾਰੁ। ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰੁ।

ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਭਾਈਜਿਕਿਸਾਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰੁ॥੯॥
੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫॥ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾਗਰੋ
ਪਿਆਰੇਤਹਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਕਾਢਿ
ਬਿਖੁਪਸਰਿਆਪਿਆਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸ
ਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਤਿਸੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥ਸੋਆਰਾਧੇ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਜਿਨਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿ
ਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕਹੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਕਰਣਹਾਰੁਪਿਆਰੇਅੰਤਰਜਾਮੀਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਆਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾ
ਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸ
ਜਾਇ॥ਜਿਨਕੈਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇਲਾਗੇਸਾਚੈਨਾ
ਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੋਸਾਚੀਸਰਣਾਇ॥੨॥
ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਤਤਨਿਕੀਤਾਰੋਗੁ॥ਕਉ
ੜਾਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੋਗੁ॥
ਭੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਅਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਵਿਜੋਗੁ॥ਜੋ
ਗੁਰਿਮੇਲਿਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ॥
੩॥ਮਾਇਆਲਾਲਚਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿਤਿਨਆਵਹਿ
ਮੂਲਿ॥ਜਿਨਤੂਵਿਸਰਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਸੇਤਨ
ਹੋਏਧੂੜਿ॥ਬਿਲਲਾਟਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆ
ਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਸੂਲੁ॥ਜੋਗੁਰਿਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿ
ਨਕਾਰਹਿਆਮੂਲੁ॥੪॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾ

ਕੀਤਈ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਰਾਪਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਤਰਿ
ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੁ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਢੋਈ
ਨਾ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ
ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਪੂਰੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿ
ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਤੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ
ਪਿਆਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇ
ਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨਿ
ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੩॥ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਦਿ
ਆਲ ਦੇਉ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾ
ਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਹਲਤੁ ਪ
ਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੨॥

॥

॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਨਿਵਲਿ ਭੁਇਅੰਗ
ਮੁ ਸਾਧੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ
ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

੫੨੩

ਮੈਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਹਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਕੇਦੁਆਰੈ
ਦੀਜੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਪਾ
ਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨਮਾਹੀ॥ਤਟਤੀਰਥਸਭ
ਧਰਤੀਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ॥੨॥ਮਨਕਾ
ਮਨਾਤੀਰਥਜਾਇਬਸਿਓਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਏ॥
ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕ
ਰਾਏ॥੩॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾ
ਨੁਦਾਤਾਰਾ॥ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁਅਰਪੇਨਹਿਮਿਲੀ
ਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤ
ਨਹਿਮਿਲੀਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੫॥ਖਟੁਕਰਮਾਰਤੁ
ਰਹਿਤਾ॥ਹਉਹਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨ
ਹਿਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤਾ॥੫॥ਜੋਗਸਿਧਆਸ
ਣਚਉਰਾਸੀਹਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰਹਿਆ॥ਵਡੀ
ਆਰਜਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰਗੁਨਗਹਿ
ਆ॥੬॥ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਆਹੁ
ਕਮੁਅਫਾਰਾ॥ਸੇਜਸੋਹਨੀਚੰਦਨੁਚੋਆਨਰਕਘੋ
ਰਕਾਦੁਆਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਅਰੁਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈ
ਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓ
ਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ॥੮॥ਤੇਰੋ
ਸੇਵਕੁਇਹਰੰਗਿਮਾਤਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨ
ਦੁਖਭੰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾ॥੪॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ॥ ॥

ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆਕਾ॥ਮ:੧॥੪॥ਮ:੩॥੩॥
ਮ:੫॥੩॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੦॥ ਜੋੜੁ॥
॥
॥
॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ਕੀ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ:੧
॥ ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀ
ਮੈਲੁਨਾਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚੀਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐ
ਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁ
ਜੇਪਿਰੁਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾਸੀਗਾਰੀ
ਨਾਇਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂ
ਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀ
ਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮ:੪॥ ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰ
ਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾ
ਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲ
ਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿ
ਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁ

ਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾ
ਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੩॥ ਹਉਮੈਜ
ਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾ
ਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾਨਦਰੀ
ਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭ
ਏਨਾਨਕਸਚੁਕਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਸਫਲਿਉਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜੀਵ
ਦਿਆਮੁਇਆਨਾਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣੁ॥ਕੁਲੁਉਧਾ
ਰੇਆਪਣਾਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵ
ਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ
ਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾ
ਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰਮਾਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕ
ਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੩॥
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ
॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਵਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮ
ਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿਨੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥
ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋ
ਈਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਂਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੇ

ਸਾਸਾਮਨਮੁਖਕੇਵਿਸਰੀਤੁਕਿਮਾਇਆਨਵਿਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾ
ਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਣਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁ
ਕਰਹਿਵੇਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਆਪਿਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜੁਨਾ
ਸਕਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾ
ਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿ
ਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾ
ਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇਆ॥ਜਿਨਾਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਾਸ
ਦਾਘੁਮਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਮਾਇਆਮਮ
ਤਾਮੋਹਣੀਜਿਨਿਵਿਣੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਾ
ਖਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਫਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ
॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆਸੁਖਦਾ
ਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆ
ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਘਰਹੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰੁਹੈਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ਜਿਉਕ
ਸਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿ

੪੨੫

ਤਤ੍ਹਕਿ ਧਿਤੁ ਸੰਗੁ ਹੈ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿ
ਰਲੋ ਸੋ ਭੀ ਪਈ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ [illegible] ਦਿਖਾਇਆ
॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਹਸਨ ਹਰਿ ਸ [illegible] ਚੁਆਇਆ
॥ ਸਭ ਦੇਵੀ ਨਾਉ ਉਪਜੈ ਸਭ ਦੇਮੋ ਭਿੜਿ ਲਾਇਆ ॥
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਕਹੁ ਜਨ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥ ਜੀ
ਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ
ਚੁਕਈ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁ
ਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇ
ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹਿ ॥ ੨ ॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾ
ਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥
ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥ ਇਕ
ਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥ ਉਝੜਿ ਪਾਇ
ਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥
੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸ

ਫਲੁ ਤੇਨੇ ਕੇਰਵੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਮਨਿ ਤਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾਤ

ਉਮੀਦ ਦਰਤੁ ਜਾਇਆ ਪਾਈ ਪਨਿ ਤਿਤੈ ਨੇਮ ਕਤਿਰੈ ਇਸੈ ਰਤੇ ਸਮਾਇਆ

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨਿ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ

ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ

ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵ

ਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ

ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ

ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪ

ਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ

ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿ

ਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾ

ਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥

ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾ

ਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ

ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾ

ਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ

ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ

ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬ

੪੨੪

ਰੇ ਮਨ [illegible] ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇ
ਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾ
ਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸਬਦੇ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ
ਸੇ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ
ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥
॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹ
ਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈ
ਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀ
ਚਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲ
ਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ
ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇ
ਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ
ਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ
ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ
ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਭਰਮਦਾਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੈਸਾਰਿ।ਮਨ
ਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਅੰਧਗੁਬਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਾਨਾਨਕਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।੧॥ਮਃ੩॥
ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਉਸਤਤਿ
ਹੋਵੈ।ਮਨਮੁਖਭਰਮੈਸਹਸਾਹੋਵੈ।ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੀਦ
ਨਸੋਵੈ।ਗਿਆਨੀਜਾਗਹਿਸਵਹਿਸੁਭਾਇ।ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਰਤਿਆਬਲਿਜਾਉ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਜੋਹਰਿਰਤਿਆ।ਹਰਿਇਕੁਧਿਆਵ
ਹਿਇਕੁਇਕੋਹਰਿਸਤਿਆ।ਹਰਿਇਕੁਵਰਤੈਇਕੁਇ
ਕੋਉਤਪਤਿਆ।ਜੋਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤਿਨਡਰੁਸਟਿਘ
ਤਿਆ।ਗੁਰਮਤੀਦੇਵੈਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਆ।
੪॥ ਸਲੋਕੁ।ਮਃ੩॥ ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇ
ਓਜਿਤੁਕਿਛੁਸੋਝੀਪਾਇ।ਵਿਣੁਡਿਠਾਕਿਆਸਲਾ
ਹੀਐਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।੧॥ਮਃ੩॥ ਇਕਾਬਾਣੀ
ਇਕੁਗੁਰੁਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁ।ਸਚਾਸਉਦਾਹਟੁਸ
ਚੁਰਤਨੀਭਰੇਭੰਡਾਰਿ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਅਨਿਜੇਦੇਵੈ
ਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਸਚਾਸਉਦਾਲਾਭੁਸਦਾਖਟਿਆਨਾਮੁਅ
ਪਾਰੁ।ਵਿਖੁਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਗਟਿਆਕਰਮਿਪੀ
ਆਵਣਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹੀਐਧੰਨੁਸਵਾਰ
ਣਹਾਰੁ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਕੂੜੁ
ਵਰਤੈਸਚੁਨਭਾਵਈ।ਜੇਕੋਬੋਲੈਸਚੁਕੂੜਾਜ
ਲਿਜਾਵਈ।ਕੂੜਿਆਰੀਰਜੈਕੂੜਿਜਿਉਵਿਸਟਾ
ਕਾਗੁਖਾਵਈ।ਜਿਸੁਹਰਿਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੋਨਾਮੁ

ਪਿਆਰੁਦਈ॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਕੂੜੁਪਾਪੁ
ਲਹਿਜਾਵਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਿਮਹਲਾ੩॥
ਸੇਖਾਚਉਚਕਿਆਚਉਵਾਇਆਏਹੁਮਨੁਇਕਤੁਘ
ਰਿਆਣਿ॥ਏਹੜਤੇਹੜਛਡਿਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾ
ਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਢਹਿਪਉਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁ॥
ਆਸਾਮਨਸਾਜਲਾਇਤੂਹੋਇਰਹੁਮਿਹਮਾਣੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਭੀਚਲਹਿਤਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥
ਨਾਨਕਜਿਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਤਿਨਧਿਗੁਪੈਨਣੁਧਿਗੁਖਾਣੁ॥
੧॥ਮਃ੩॥ ਹਰਿਗੁਣਤੋਟਿਨਆਵਈਕੀਮਤਿਕਹ
ਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਮਹਿ
ਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਚੋਲੀਦੇਹਸਵਾ
ਰੀਕਢਿਪੈਧੀਭਗਤਿਕਰਿ॥ਹਰਿਪਾਟੁਲਗਾਅਧਿਕ
ਈਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤਿਕਰਿ॥ਕੋਈਬੂਝੈਬੂਝਣਹਾ
ਰਾਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਕਰਿ॥ਸੋਬੂਝੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਜਿਸੁ
ਬੁਝਾਏਆਪਿਹਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਸਤਿਹਰਿ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਪਰਥਾਇ
ਸਾਖੀਮਹਾਪੁਰਖਬੋਲਦੇਸਾਝੀਸਗਲਜਹਾਨੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਇਸੁਭਉਕਰੇਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨੈ॥ਜਿਨਕਉਮ
ਨਕੀਪਰਤੀਤਿਨਾਹੀਨਾਨਕਸੇਕਿਆਕਥਹਿਗਿਆਨੈ॥
੧॥ਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤੁਨਲਾਇਓਅੰਤਿਦੁਖੁ
ਪਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਅੰਧਿਆਸੁਧਿਨ
ਕਾਈਪਾਇ॥ਪੰਡਿਤਤਿਨਕੀਬਰਕਤੀਸਭੁਜਗਤੁ
ਖਾਇਜੋਰਤੇਹਰਿਨਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਿ

ਆਹਰਿਸਿਉਰਤੇਸਮਾਇਆ॥ਪੜਿਤਿਨ੍ਹਜੋਤਾਇਹਿਬਹਕਤਿਨਾ
ਹੋਵਣੀਤਾਧੁਨੁਪਲੋਇਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਸਕੋਸੰਤੋਖੁਨਾਆਇਓ
ਅਨਦਿਨਜਲਤਿਵਿਹਾਇ॥ਕੂਕੁਪੁਕਾਰਨਚੁਕਈਨਾਸੰ
ਸਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਮੁਹਿਕਾਲੈਉ
ਠਿਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਜਣਮਿਲੈਪਿਆ
ਰੇਮਿਲਿਪੰਥੁਦਸਾਂਈ॥ਜੋਹਰਿਦਸੈਮਿਤੁਤਿਸੁਹਉਬਲਿ
ਜਾਈ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ
॥ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆਰਾਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਲਿ
ਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਮਃ੩॥ ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ
॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲੁਹੈਵਿਚਿਹਉਮੈਨਾਮਵਿਸਾਰਿ॥ਪੰਡਿ
ਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੈਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁ
ਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆਮੁਏਗਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅੰਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖ
ਗਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇ
ਜਿਨਹਰਿਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਹਰਿਨਾ
ਮੁਨਸੇਵਿਓਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾਇ॥ਮਨਿਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀ
ਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਵਿਸਾਰਿਆਦੂ
ਜੈਲਾਗਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਂ
ਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਰਸਨਾਹ
ਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀ॥ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈ
ਸਾਹਰਿਭਾਵਣੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ॥

ਗੁਣ ਗਾਵਦਿਆ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣੀਆ ।
ਜਿਸੁ ਤੇ ਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ਅਹਰਣਿ
ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਾ ਲੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ
॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਆਏ
ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾ
ਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿ
ਖ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਇਕਿ ਗੁਰਿ
ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਾ
ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਮਿ
ਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ਆਖਿ ਗੁ
ਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਨ ਚੇਤਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਮ
ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ
ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ਅੰਤੇ
ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਕਿਛੁ ਸਾ
ਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ
ਨ ਆਈ ॥ ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਅੰਤਿ ਹੋਇ
ਸਖਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ

ਪਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮ:੩॥ ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨ
ਪਾਈਐਪੂਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆ
ਪਣੀਤਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ ॥
ਇਕਦਝਹਿਇਕਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿ
ਪਾਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀਫਿਰਿਹਸਣਿਪਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਿਨਕਾਖਾਧਾਪੈਧਾਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇ
ਘਰਿਮੰਦਰਮਹਲਸਰਾਈਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਜਾਇਵਰਸਾਤੇ॥
ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਸਭੁਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜ੍ਹਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮ
ਕਾਰਜਸਭੁਪਵਿਤੁਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿ
ਸਾਤੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮ:੩॥ ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਘੁ
ਥਿਆਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਜਾਇ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਹਿਰਿ
ਲਇਆਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿ
ਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ ਮ:੩॥ ਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕ
ਮਾਵਦੇਦੁਸਟਾਨਾਲਿਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥ਅਗੈਪਾਛੈਸੁਖੁਨਹੀ
ਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਾਬੁਝਈ
ਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸ
ਚੈਦਰਬਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾ
ਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇ
ਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਹੀ॥ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁ
ਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਸੇਈ

ਪੁਰਖੁਸਰੇਵਹੇਜਿਨੀਗੁਰਮਤਿਸਤੁਜਿਲੋਭੁਲਿਖਆਹੀਹਰਿਕੇਗੁ
ਣਨਿਤਗਾਵਹੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਤੀ।ਵਡਿਆਈ
ਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਸਮਾਤੀ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ।ਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈ
ਆਪੁਗਵਾਇ।ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪ
ਵੈਸਭੁਥਾਇ।ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ।ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁ
ਆਇ।ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈ
ਥਾਇ।੧॥ਮਃ੩॥ ਮਤਿਗੁਰੁਮਤਿਗੁਰੁਨਜਾਣਨੀਮੂਰਖ
ਅਪਣੈਸੁਆਇ।ਸਬਦੁਚੀਨਤਿਤਅਨਦੁਲਾਹਤਿਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਸਆਇ।ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਹੋਵੈਤਾਸਭੁਸੋਝੀਪਾ
ਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ
।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭੁਪੂਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿ
ਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾ
ਭਗਤਜਨਾਜੋਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਕਹਤਿਆ।ਧਨੁਧ
ਨੁਭਾਗਤਿਨਾਸੰਤਜਨਾਜੋਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਤਿਆ
।ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਸਾਧਜਨਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਇਗੁਣੀਜਨਬਣਤਿਆ।ਧਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਗੁਰ
ਮੁਖਾਜੋਗੁਰਸਿਖਲੈਮਨੁਜਿਣਤਿਆ।ਸਭਦੂਵਡੇਭਾ
ਗਗੁਰਸਿਖਾਕੇਜੋਗੁਰਚਰਣੀਸਿਖਪੜਤਿਆ॥
੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੈਤਿਸਦਾ
ਬ੍ਰਹਮਤੁਰਹੈਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ।ਨਵਨਿਧੀ
ਅਠਾਰਹਸਿਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਹਿਜੋਹਰਿ
ਹਿਰਦੈਸਦਾਵਸਾਇ।ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨ

ਪਾਈਐਬਹੁਤੁਕਰਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਏਜੁਗਚਾਰਿ॥੧॥ ਮ: ੩॥
ਕਿਆਗਭਰੂਕਿਆਬਿਰਧਿਹੈਮਨਮੁਖਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਰਤਿਆਸੀਤਲੁਹੋਏਆਪੁ
ਗਵਾਇ॥ਅੰਦਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਆਫਿਰਿਭੁਖਨ
ਲਗੈਆਇ॥ਨਾਨਕਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਹਿਸੋਪਰਵਾਣੁ
ਹੈਜੋਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿੰਨਕਉਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਾ॥ਜੋਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਪਿਖਾ॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਹ
ਰਿਗੁਣਰਵਾਹਰਿਜਸੁਮਨਿਲਿਖਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਲਾਹੀਰੰਗਸਿਉਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕ੍ਰਿਖਾ॥ਧਨੁਧੰਨੁਸੁ
ਹਾਵਾਸੋਸਰੀਰੁਥਾਨੁਹੈਜਿਥੈਮੇਰਾਗੁਰੁਧਰੇਵਿਖਾ॥
੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੩॥ ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋ
ਵਈਨਾਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣੇਮਨ
ਮੁਖੀਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮ: ੩॥ ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਨਾਵੈਨੋਸਭਿਖੋਜਦੇਥਕਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈ
ਮਿਲਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪੈਨਣੁਖਾਣੁਸਭੁਬਾਦਿਹੈ
ਧਿਗੁਸਿਧੀਧਿਗੁਕਰਮਾਤਿ॥ਸਾਸਿਧਿਸਾਕਰਮਾ
ਤਿਹੈਅਚਿੰਤੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਏਹਾਸਿਧਿਏਹਾਕਰਮਾਤਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਹਮਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕੇਨਿਤਗਾਵਹਹਰਿਗੁ
ਣਛੰਤਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਹਰਿਜਸੁਸੁਣਹਤਿਸੁਕਵਲਾਕੰਤਾ॥ਹਰਿ

ਦਾਤਾਸਭਿਜਗਭਿਖਿਆਰੀਆਮੰਗਤਜਨਜੰਤਾ॥ਹਰਿਦੇਵ
ਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲੁਹੋਇਵਿਚਹੁਪਾਥਰਕ੍ਰਿਮਜੰਤਾ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਧਨਵੰਤਾ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਪੜਣਾਗੁੜਣਾਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰਹੈਅੰ
ਦਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਕਾਰੁ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਿਪੜਿਥਕੇਦੂ
ਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਗੁਰਸ
ਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਦਰੁਖੋਜੈਤਤੁਲਹੈਪਾਏਮੋਖਦੁ
ਆਰੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਹਰਿਪਾਇਆਸਹਜਿਕਰੇਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਧੰਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥
੧॥ਮਃ੩॥ ਵਿਣੁਮਨੁਮਾਰੇਕੋਇਨਸਿਝਈਵੇਖਹੁਕੋ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਭੇਖਧਾਰੀਤੀਰਥੀਭਵਿਥਕੇਨਾਏਹੁਮਨੁਮਾ
ਰਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਹੁਮਨੁਮਾਰਿਆਸਚਿਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਮਿਲਹੁ
ਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਇਕਕਿਨਕਾ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਪੜੁਪਹਿਰਹੁ
ਖਿਮਕਾ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਹਰਿਲਾਗੈਪਿ
ਆਰਾਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਭਿ
ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਇਕਪਲਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆ
ਲੁਹੋਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ॥
੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਇ
ਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਾਹੋਆਸਿਆਹੁ॥ਖੰਨਲੀ
ਧੋਤੀਉਜਲੀਨਾਹੋਵਈਜੇਸਉਧੋਵਣਿਪਾਹੁ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਲਟੀਹੋਵੈਮਤਿਬਦਲਾਹੁ॥

ਨਾਨਕਮੈਲੁਨਲਗਈਨਾਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਚਹੁਜੁਗੀਕਲਿਕਾਲੀਕਾਂਢੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਿ
ਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿਫਲੁਪਾਈਐਜਿਨਕਉਹਰਿ
ਲਿਖਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿ
ਹਰਿਉਚਰਹਿਹਰਿਭਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿ
ਭਲੀਬਾਣਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਹਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧਖਾਧਿ
ਆਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਾਘਾਣਿ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ
ਨਾਵਿਸਰੈਸੇਹਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਆਰਾਧਦੇਤਿਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜਗਤਿਕਾਣਿ॥੨੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ਮਃ੩॥ ਰੇਜਨਉਥਾਰੈਦਬਿਓਹੁਸੁਤਿਆ
ਗਈਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਾਜਾਗਿ
ਓਅੰਤਰਿਨਾਉਪਜਿਓਚਾਉ॥ਸਰੀਰੁਜਲਉਗੁਣਬਾਹ
ਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਾਕਮਾਇ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸ
ਬਦਿਧਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈ
ਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆ
ਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆ
ਨਾਰਿ॥ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਦੇਦੁਖੁਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿ
ਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾ
ਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁ

੪੩੧

ਪਾਪਸਭਉਤਾਰੀ॥ਓਹਿਪਧਰਿਆਕਿਢਿਗਤਿਕਸੁਧਿ
ਮਨਜਿਉਧਰਕਦਿਨਾਰੀ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਦਾਰੀ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਵਿਚਇਆਹਰਿਗੁਰਕ
ਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਗੁਰਸੇ
ਵਾਤੇਸੁਖੁਉਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰ
ਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਛੁਨਬਸਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀ
ਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬ
ਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ ਬਿਨਸਬਦੈਸੁਧਿਨਾਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕ
ਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਾਜਾਣਈਦੂਜੈਭਾਇਪਿ
ਆਰਿ॥ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾ
ਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆ
ਕਰਿਹਰਿਬੋਲੀਬੈਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚ
ਰਾਹਰਿਲਾਹਾਲੈਣੀ॥ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿ
ਤਿਨਹਉਕੁਰਬੈਣੀ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅ
ਰਾਧਿਆਤਿਨਜਨਦੇਖਾਨੈਣੀ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਕਉ
ਅਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਿਨਮੇਲਿਆਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਸੈਣੀ॥
੨੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਃ੪॥ ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੈਵਸਿਹੈਜਿਉਜੰ
ਤੀਕੈਵਸਿਜੰਤੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਧਿਆਇਦੇਕਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਨੇਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਸਭੁਜਗ
ਮਹਿਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜੋਹਰਿਦਾਸਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਸਾਹਰਿ
ਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਭਾਵਦੀਜਨ

ਦਾਤੈ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਭਰਿ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਵ ਦਾਤ ਰਿਜਕੁ
ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰ
ਖਤੁ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨ
ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾ
ਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ॥
ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾ
ਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ
ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆ
ਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ
ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ
ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕ
ਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ
ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ
ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ

੪੩੨

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤ
ਨਾਇਆ॥੨੬॥
ਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾਮੁ
ਪੜੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ
ਚਿੰਤਾਗਈਬਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਊਪ
ਜੈਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਰਤਿਆਨਾਮੋ
ਪਲੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਜਿਮਾ
ਰਿਆਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਘਰੁਛੋਡਿਗਇਆ॥ਓਸੁਪਿਛੈਵ
ਜੈਫਕੜੀਮੁਹੁਕਾਲਾਆਗੈਭਇਆ॥ਓਸੁਅਰਲੁਬ
ਰਲੁਮੁਹਹੁਨਿਕਲੈਨਿਤਝਗੂਸੁਟਦਾਮੁਇਆ॥ਕਿਆ
ਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਦੈਕੀਤੈਜਾਂਧੁਰਿਕਿਰਤੁਓਸਦਾਏਹੋ
ਜੇਹਾਪਇਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਝੂਠਾਕੂੜੁ
ਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈ॥ਵੇਖਹੁਭਾਈਵਡਿਆਈਹਰਿ
ਸੰਤਹੁਸੁਆਮੀਅਪਨੇਕੀਜੈਸਾਕੋਈਕਰੈਤੈਸਾਕੋਈ
ਪਾਵੈ॥ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਹੋਵੈਦਰਿਸਾਚੈਅਗੋਦੇਜ
ਨਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਿਸਤਿਗੁ
ਰਿਬਧਾਥੇਹੁਰਖਵਾਲੇਗੁਰਿਦਿਤੇ॥ਪੂਰਨਹੋਈ
ਆਸਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਰਤੇ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਬੇਅੰਤਿਅ
ਵਗਣਿਸਭਿਹਤੇ॥ਗੁਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅ
ਪਣੇਕਰਿਲਿਤੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਿਸ
ਕੇਗੁਣਇਤੇ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਤਾਕੀ
ਰਜਾਇਲਿਖਿਆਪਾਇਆਅਬਕਿਆਕੀਜੈਪਾਂ
ਡੇ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਹਾਸਲੁਤਦੇਹੋਇਨਿਬੜਿਆਹੰ
ਢਹਿਜੀਅਕਮਾਂਦੇ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਨਕਿ
ਨਥਿਖਸਮਹਥਿਕਿਰਤੁਧਕੇਦੇ॥ਜਹਾਦਾਣੇ

ਤਤਾਖਾਣੇਨਾਨਕਾਸਚੁਸਮਾਇਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੋਗ
ਲਾਆਪਿਥਾਟਿਬਹਾਲੀਅਨੁਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇ
ਆਪੇਹੀਧਿਆਇਓਨੁਦਾਸਰਖੇਕੰਠਲਾਇਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲਿਓਨੁਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਅਨੰਦੁਭਾਉਦੂਜਾਜਾ
ਲਿਓਨੁ॥੨੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਃ ੩॥ ਏਮਨਹਰਿ
ਜੀਧਿਆਇਤੂਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ਹਰਿਕੀ
ਆਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆਈਆਦੇਇਨਪਛੋਤਾਇ॥
ਹਉਹਰਿਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥
॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਅਨੁਆਪੇਬਖਸਿ
ਕਰੇਇ॥ਸਭਨਾਕਾਮਾਪਿਉਆਪਿਹੈਆਪੇਸਾਰਕਰੇਇ
॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਤਿਨਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸੁਹੈਜੁਗੁਜੁਗੁਸੋਭਾਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਕਰਤੇਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਿਰਜੀਆਆ
ਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਜੋਕਰੇਸੁ
ਹੋਈ॥ਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਹਰਿਪਾਵੈ
ਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਆਰਾਧਿਆਸਭਿਆਖਹੁ
ਧੰਨਧੰਨਗੁਰੁਸੋਈ॥੨੯॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਿਨਾ
ਲਿ॥੫੮॥ ਚਉਪਦੇ॥੧੨੭॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ॥੧੦॥ ਵਾਰਾ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੩੮॥ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ । ਘਰੁ ੧ ॥

॥ ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥ ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥

ਜਬ ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀ
ਆਸਾ॥ਕਾਲਗ੍ਰਸਤਸਭਲੋਗਸਿਆਨੇਉਠਿਪੰਡਿ
ਤਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸਰਿਓਨਏਕੈਕਾਜਾ॥ਭਜਿ
ਓਨਰਘੁਪਤਿਰਾਜਾ॥੧॥ਬਨਖੰਡਜਾਇਜੋਗੁਤਪੁ
ਕੀਨਾਕੰਦਮੂਲੁਚੁਨਿਖਾਇਆ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀ
ਮੋਨੀਜਮਕੇਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ਭਗਤਿਨਾਰਦੀਰਿ
ਦੈਨਆਈਕਾਛਿਕੂਛਿਤਨਿਦੀਨਾ॥ਰਾਗਰਾਗਨੀਡਿੰਭ
ਹੋਇਬੈਠਾਉਨਿਹਰਿਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ਪਰਿਓ
ਕਾਲੁਸਭੈਜਗਊਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ
॥੪॥੩॥ ਘਰੁ ੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚ
ਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰੁਨਦੇਖਾ॥ਨੈਨਰਹੇਰੰ
ਗੁਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗਲਕਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਹ
ਮਰਾਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਜਬਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁ
ਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਜੀਗਰਿਡੰਕਬਜਾਈ॥ਸ
ਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ਬਾਜੀਗਰੁਸ੍ਵਾਂਗੁਸਕੇਲਾ
॥ਅਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ਕਥਨੀਕਹਿਭਰਮੁਨ
ਜਾਈ॥ਸਭਕਥਿਕਥਿਰਹੀਲੁਕਾਈ॥ਜਾਕਉਗੁ
ਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥੩॥ਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨ
ਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਮਿਲਿ
ਓਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ॥੪॥ ੪॥ ਸੋਰਠਿ ॥
ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ॥ਸਮੁੰਦੁਬਿਲੋਵਨਕਉਮਾਟਾ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ਬਾਰੰ ਬਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਿਆਰੇ ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ ਇਕ ਬਸਤੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਲਹੀਐ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਦੀਪ
ਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜ
ਬ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥
ਨ ਪਤੀਜੈ ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਕਪਟੁ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਝੂਠੇ ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਂ
ਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ਕਉਨ ਗੁਨਾ ॥ ਜਉ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹੈ ਮਲਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਲਉਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ॥ ਕਉਰਾਪਨੁ ਤਉ
ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ
ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥ ਅਉਧੂ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਇਸੁ ਪਦ ਕਾ
ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਬਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਪਰਧਨ
ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ
ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀ
ਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜ
ਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੧॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵ
ਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥੧॥
ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥
ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥

॥੧॥ ਕੁੰਭੁ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ
॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ
॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ
॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ
॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਸੇਰ
ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗ
ਉ ਦਾਲੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ
ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂ
ਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ
ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥
੧੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥
ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰ
ਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹ
ਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥
ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥
ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜਿਆਰਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ। ਪਾੜਪੜੋਸਣਿਪੂਛਿਲੇਨਾਮਾਕਾਪਹਿਛਾ
ਨਿਛਵਾਈਹੋ।ਤੁਪਹਿਦੁਗਣੀਮਜੂਰੀਦੈਹਉਮੋਕਉਬੇਢੀ
ਦੇਹੁਬਤਾਈਹੋ।ਰੀਬਾਈਬੇਢੀਦੇਨੁਨਜਾਈਹੋ।ਦੇ
ਖੁਬੇਢੀਰਹਿਓਸਮਾਈ।ਹਮਾਰੈਬੇਢੀਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ।
੧।ਰਹਾਉ।ਬੇਢੀਪ੍ਰੀਤਿਮਜੂਰੀਮਾਂਗੈਜੇਕੋਊਛਾਨਿਛਵ
ਾਵੈਹੋ।ਲੋਗਕੁਟੰਬਸਭਹੁਤੇਤੋਰੈਤਉਆਪਨਬੇਢੀ
ਆਵੈਹੋ।੨।ਐਸੋਬੇਢੀਬਰਨਿਨਸਾਕਉਸਭਅੰ
ਤਰਿਸਭਠਾਈਹੋ।ਗੂੰਗੈਮਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਪੂ
ਛੈਕਹਿਨੁਨਜਾਈਹੋ।੩।ਬੇਢੀਕੇਗੁਨਸੁਨਰੀਬਾਈ
ਜਲਧਿਬਾਂਧਿਧ੍ਰੂਥਾਪਿਓਹੋ।ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਸੀਅਬ
ਹੋਰੀਲੰਕਭਭੀਖਣਆਪਿਓਹੋ।੪।੨। ਸੋਰਠਿ॥
ਘਰੁ ੩॥ ਅਣਮੜਿਆਮੰਦਲੁਬਾਜੈ।ਬਿਨੁਸਾ
ਵਣਘਨਹਰੁਗਾਜੈ।ਬਾਦਲਬਿਨੁਬਰਖਾਹੋਈ।
ਜਉਤਤੁਬਿਚਾਰੈਕੋਈ।੧।ਮੋਕਉਮਿਲਿਓਰਾਮੁਸ
ਨੇਹੀ।ਜਿਹਮਿਲਿਐਦੇਹਸੁਦੇਹੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਿ
ਲਿਪਾਰਸਿਕੰਚਨੁਹੋਇਆ।ਮੁਖਮਨਿਸਾਰਤਨੁਪਰੋ
ਇਆ।ਨਿਜਭਾਉਭਇਆਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ।ਗੁਰਪੂਛੇਮ
ਨੁਪਤੀਆਗਾ।੨।ਜਲਭੀਤਰਿਕੁੰਭਸਮਾਨਿਆ।
ਸਭੁਰਾਮਏਕਕਰਿਜਾਨਿਆ।ਗੁਰਚੇਲੇਹੈਮਨੁਮਾਨਿਆ
।ਜਨਨਾਮੈਤਤੁਪਛਾਨਿਆ।੩॥ ੩॥

ਜਾਕਾਰਨਿਹਮਤੁਮਆਰਾਧੇਸੋਦੁਖੁਅਜਹੂਸਹੀਐ॥੪॥
੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਦੁਲਭਜਨਮੁਪੁੰਨਫਲੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾ
ਜਾਤਅਬਿਬੇਕੈ॥ਰਾਜੇਇੰਦ੍ਰਸਮਸਰਿਗ੍ਰਿਹਆਸਨਬਿਨੁਹਰਿ
ਭਗਤਿਕਹਹੁਕਿਹਲੇਖੈ॥੧॥ਨਾਬੀਚਾਰਿਓਰਾਜਾਰਾਮ
ਕੋਰਸੁ॥ਜਿਹਰਸਅਨਰਸਬੀਸਰਿਜਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਨਅਜਾਨਭਏਹਮਬਾਵਰਸੋਚਅਸੋਚਦਿਵਸਜਾਹੀ॥ਇੰਦ੍ਰੀਸ
ਬਲਨਿਬਲਿਬਿਬੇਕਬੁਧਿਪਰਮਾਰਥਪਰਵੇਸਨਾਹੀ॥੨॥
ਕਹੀਅਤਆਨਅਚਰੀਅਤਅਨਕਛੁਸਮਝਨਪਰੈਅਪਰਮਾ
ਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਪਰਹਰਿਕੋਪੁਕਰਹੁਜੀ
ਅਦਇਆ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੁਸੁਰਤਰੁ
ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਾਂਮਧੇਨਬਸਿਜਾਕੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾ
ਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਜਪਹਿਰਸਨਾ
॥ਅਵਰਸਭਤਿਆਗਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆ
ਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉਤੀਸਅਛਰਮਾਂਹੀ॥ਬਿਆ
ਸਬਿਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥
੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਉਪਾਧਿਰਹਤਫੁਨਿਬਡੈਭਾਗਿ
ਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪ੍ਰਗਾਸਿਰਿਦੈਧਰਿਜਨਮ
ਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਉਤੁਮਗਿ
ਰਿਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥ਜਉਤੁਮਚੰਦਤਉਹਮਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥
੧॥ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰਹਿ॥ਤੁਮਸਿਉਤੋ
ਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤ
ਉਹਮਬਾਤੀ॥ਜਉਤੁਮਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨॥ਸਾਚੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਰੀ॥ਤੁਮਸਿਉਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋ

ਰਹਿ॥੩॥ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਉਰ
ਨਦੇਵਾ॥੪॥ਤੁਮਰੇਭਜਨਕਟਹਿਜਮਫਾਸਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿ
ਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਲਕੀਭੀਤਿ
ਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤਬੁੰਦਕਾਗਾਰਾ॥ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਕੋਪਿੰ
ਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ
॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਪੰਖਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁ
ਨੀਵਾ॥ਸਾਢੇਤੀਨਹਾਥਤੇਰੀਸੀਵਾਂ॥੨॥ਬੰਕੇਬਾਲਪਾਗ
ਸਿਰਿਡੇਰੀ॥ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥੩॥ਊਚੇਮੰ
ਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੪॥
ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀਪਾਤਿਕਮੀਨੀਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਤੁਮ
ਸਰਨਾਗਤਿਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਚਮਾਰਾ॥੫॥
੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ॥ਲੋਗੁਗਠਾ
ਵੈਪਨਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋਪਉ॥ਨਹੀਰਾਂਬੀਠਾਂ
ਉਰੋਪਉ॥੧॥ਲੋਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖਰਾਬਿਗੂਚਾ॥ਹਉਬਿਨੁਗਾਂਠੇ
ਜਾਇਪਹੂਚਾ॥੨॥ਰਵਿਦਾਸਜਪੈਰਾਮਨਾਮਾ॥ਮੋਹਿਜਮਸਿ
ਉਨਾਹੀਕਾਮਾ॥੩॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿ॥ ਬਾਣੀਭਗਤਿਭੀਖਨਕੀ॥ ॥
ਨੈਨਹੁਨੀਰੁਬਹੈਤਨੁਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਧਵਾਨੀ॥ਰੂਧਾਕੰਠਿ
ਸਬਦੁਨਹੀਉਚਰੈਅਬਕਿਆਕਰਹਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਾਮਰਾ
ਇਹੋਹੁਬੈਦਬਨਵਾਰੀ॥ਅਪਨੇਸੰਤਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥
ਮਾਥੇਪੀਰਸਰੀਰਜਲਨਿਹੈਕਰਕਕਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ਐਸੀਬੇਦਨ

ਉਪਜਿਖਰੀਭਈਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਹੀ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਅਉਖਧੁਜਗਿਸਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨੁਭੀਖਨੁਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੩॥੧॥
ਸੋਰਠਿ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾ
ਇਆ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਰਦੈਰਾਖਿਆਰਤਨੁਨਛੁ
ਪੈਛਪਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਕਹਤੇਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਜੈ
ਸੇਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਰਮਤ
ਸੁਨਤਸੁਖੁਸ੍ਰਵਨਾਚਿਤਚੇਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਕਹੁਭੀਖਨਦੁ
ਇਨੈਨਸੰਤੋਖੇਜਹਦੇਖਾਂਤਹਸੋਈ॥੨॥੨॥ ॥
ਜੁਮਲਾ॥ ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥੧੨॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ
॥੩॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੭॥ ਭੀਖਨਜੀਕੇ॥੨॥
ਜੁਮਲਾ॥੨੪॥ ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀਕਾ॥ ਜੋੜੁ॥ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥
ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥
ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਦੂਖਵਿ
ਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ
ਨੀਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾ
ਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਂ

ਮਣੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ॥੨॥ਦਇਆਲਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾਂ॥
ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾ
ਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੩॥ਤੁਧੁ
ਬਾਝੁਪਿਆਰੇਕੇਵਰਹਾਂ॥ਸਾਵਡਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇ
ਰੇਲਾਗਿਰਹਾਂ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕ
ਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾਚਉ
ਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖੁਚੁਖੁਹੋਇ॥
ਸਾਹਿਬਤੇਰੈਨਾਮਵਿਟਹੁਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖੁਚੁਖੁਹੋਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਹਮਆ
ਦਮੀਹਾਂਇਕਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿ
ਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ॥੧॥ਅੰਧੇਜੀਵ
ਨਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਮਾਸੁ
ਸਭੁਜੀਉਤੁਮਾਰਾਤੂਮੈਖਰਾਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਇਰੁਏ
ਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰਾ॥੨॥ਜੇਤੂੰਕਿਸੈਨਦੇਹੀ
ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਕੋਕਢੈਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕਬਿਨਵੈ
ਸੋਕਿਛੁਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੩॥ਨਾਮ
ਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨਕੀਆਕਪਟੀਕਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮ
ਦੁਆਰਿਜਾਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾਂਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥
੪॥ਜਬਲਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐ
ਕਿਛੁਕਹੀਐ॥ਭਾਲਿਰਹੇਹਮਰਹਣੁਨਪਾਇਆਜੀਵ
ਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੫॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁਦੂਜਾ॥ ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿ
ਆਨਹੀਜਾਇ॥ਤਪੈਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ॥ਸਿਰ
ਜਿਸਵਾਰੇਸਚਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥
੧॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਾਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਚਿ
ਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥
ਨਾਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਈਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾ
ਪਤਿਰਹੈਜਾਰਾਖੈਸੋਇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ
॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋ
ਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾ
ਮੁਹਤਿਕਿਤਾਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀ
ਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥੪॥
੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮ
ਰਿਆਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਆਤਮਾਪ
ਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰਿਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈ
ਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਸਿਮਰਿਐਹੋ
ਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਤਾਤੇਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥੨॥
ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥
ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥
੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾ
ਏ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡਰੈ॥
੪॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਿਉਧਰੇਪਿ

ਆਗੁਣਾਤਾਕੋਪਾਵੈਮੋਖੁਤਆਗੁਣਾ॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥
ਮਹਲਾ੧॥ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿਖਪੈ
ਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰੁ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾ
ਰੋਗੀਵਿਲਲਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣੁ
ਬੋਲੇਜਾਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀ
ਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤੁ॥ਜਿਨਿਮਨੁਰਾਖਿ
ਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭੁਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਿਮੋਹੁਸੁਆਦਿ॥ਸਭੁਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋ
ਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣੁਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥
ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾਹੋਰੁਨ
ਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਹੋਵੈਫਿਰਿਸਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾ
ਤਾਰੁ॥੪॥੩॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮਹਲਾ੧॥ ॥
ਚੋਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀਜੈ॥ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੂਨਛੀਜੈ॥
ਚੋਰੁਕੀਹਾਮਾਭਰੈਨਕੋਇ॥ਚੋਰੁਕੀਆਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥
੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੂਝੀ
ਐਸਚਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥
ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁਗਾਣਾ॥ਜੇਸਾਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰ
ਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਾਹੋਇਜਾਇ॥੨॥ਜੈਸਾਕਰੇ
ਸੁਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਜੇਵਡਿਆ
ਈਆਆਪੇਖਾਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹੈਰਾਹਿਜਾਇ॥੩॥
ਜੇਸਉਕੂੜੀਆਕੂੜੁਕਬਾੜੁ॥ਭਾਵੈਸਭੁਆਖਉਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥
੪॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਕਾਂਇਆਕਾਗਦੁਮ

ਨੁਪਰਵਾਣਾ।ਸਿਰਕੇਲੇਖੁਨਪੜੈਇਆਣਾ।ਦਰਗਹਘੜੀ
ਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖ।ਖੋਟਾਕਾਮਿਨਆਵੈਵੇਖੁ॥੧॥ਨਾਨਕਜੇਵਿ
ਚਿਰੁਪਾਹੋਇ।ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਕਾਦੀ
ਕੂੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ।ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ।ਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧੁ।ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰਧੁ॥੨॥ਸੋਜੋਗੀਜੋ
ਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ।ਕਾਜੀਸੋ
ਜੋਉਲਟੀਕਰੈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ।ਸੋਬ੍ਰਾਹਮ
ਣੁਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ।ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੩॥
ਦਾਨਸਬੰਦੁਸੋਈਦਿਲਿਧੋਵੈ।ਮੁਸਲਮਾਣੁਸੋਈਮਲੁ
ਖੋਵੈ।ਪੜਿਆਬੂਝੈਸੋਪਰਵਾਣੁ।ਜਿਸਸਿਰਿਦਰਗਹਕਾ
ਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੫॥੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੩॥ ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀ
ਨਾਹੀਸਤੁਕਾਢਬੁ।ਥਾਨਸਟਜਗਭਰਿਸਟਹੋਏਡੂਬ
ਤਾਇਵਜਗੁ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾਰੁ।ਅਖੀਤ
ਮੀਟਹਿਨਾਕੁਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਂਟਸੇਤੀਨਾਕੁਪਕੜਹਿਸੂਝਤੇਤਿਨਿਲੋਅ।ਮਗਰਪਾਛੈ
ਕਛੁਨਸੂਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਅ।੨।ਖਤ੍ਰੀਆਂਤਧਰਮੁਛੋ
ਡਿਆਮਲੇਛਭਾਖਿਆਗਹੀ।ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਇਕਵਰਨਹੋਈ
ਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ।੩।ਅਸਟਸਾਜਸਾਜਿਪੁਰਾਣਸੋਧ
ਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿਆਸੁ।ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿ
ਨਾਹੀਕਹੈਨਾਨਕਦਾਸੁ॥੪॥੧॥੬॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਆਰਤੀ॥

ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋ
ਤੀ।ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਸਗਲਬਨਿਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ।੧॥
ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ।ਅਨਹਤਾ
ਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹ
ਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ।ਸਹਸਪਦਬਿ
ਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋ
ਹੀ।੨।ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ।ਤਿਸਕੈਚਾਨਣਿ
ਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ।ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ।
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ।੩।ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕ
ਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ।ਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਮਿਵਾਸਾ।੪॥
੧॥੭॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੨॥ ਚਉਪਦੇ। ॥

ਇਹੁਧਨੁਅਖੁਟਨਨਿਖੁਟੈਨਜਾਇ।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀ
ਆਦਿਖਾਇ।ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ।
ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਈ।੧।ਸੇਧਨਵੰਤਹਰਿਨਾਮ
ਲਿਵਲਾਇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਧਨੁਪਰਗਾਸਿਆਹਰਿਕਿਰ
ਪਾਤੇਵਸੈਮਨਿਆਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਵਗਣਕਾਟਿਗੁਣ
ਰਿਦੈਸਮਾਇ।ਪੂਰੈਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸਾ
ਚੀਬਾਣੀ।ਸੁਖਮਨਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀ।੨॥

ਏਕੁਅਚਰਜੁਜਨਦੇਖਹੁਭਾਈ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਹਰਿਮੰਨਿ
ਵਸਾਈ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੋਇ॥ਗੁਰ
ਮਤੀਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਸਹਜੇਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਪਛਾ
ਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿ
ਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਨਾਮਧਨਬਿਨੁਹੋਰ
ਸਭੁਬਿਖੁਜਾਣੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਜਲੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਬਦੁਦੀਪਕੁਵਰਤੈਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜੋਚਾਖੈਸੋਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਹਉਮੈਮਲੁਧੋਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸੋਹਰਿ
ਜਨੁਲੋਗੁ॥ਤਿਸੁਸਦਾਹਰਖੁਨਾਹੀਕਦੇਸੋਗੁ॥ਆਪਿ
ਮੁਕਤੁਅਵਰਾਮੁਕਤੁਕਰਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਹਰਿਤੇਸੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੁਈਬਿਲਲਾਇ॥
ਅਨਦਿਨੁਦਾਝਹਿਸਾਂਤਿਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸ
ਭੁਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥
੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਸਦਾਧਨੁਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਜੀਅਜੰਤਜਿਨਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ਮੁਕਤਿ
ਪਦਾਰਥੁਤਿਨਕਉਪਾਏ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੇਲਿਵਲਾਏ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਪਾਵੈ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁ

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧ
ਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ
॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਵ
ਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵ
ਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥
੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਤੀਜਾ ॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ
ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ
ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉ
ਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥
ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਿ
ਜ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ
ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥
ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥
੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੩॥ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ

ਸਚਾਮੁਖਿਨਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਸਮਾਲਿਹੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਣਿਮੈਲੁਗਵਾ
ਏ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜੁਕੁ
ਸਤੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਹਜਿ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਚਲੈਤਾਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚੁਮਹ
ਲੁਪਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਨਸਬਦੁਬੂਝੈਨਜਾਣੈ
ਬਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਸੁ
ਖੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਏ॥੩॥ਕਿਸਨੋਕਹੀ
ਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਇ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ
॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਾ
ਭਾਵਾ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਮਨੁਮ
ਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਨਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁ
ਸੋਇ॥੧॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਹਰਿਦੇਇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾ
ਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲੁਮਿਕਦਾ
ਰੇ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁ
ਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੈਵਿਕਾਰੁ
॥੩॥ਜੋਧੁਰਿਰਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜ
ਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਣੀਕਲਾਆਪੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੬॥ ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿਮੂਰਖਗਾ

ਵਾਗੂ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਅੰਧਗਵਾਰਾ॥ਬਿਖਿਆਕੈਧਨਿਸਦਾਦੁਖੁ
ਹੋਇ॥ਨਾਸਾਥਿਜਾਇਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸਾਚਾਧਨੁਗੁ
ਰਮਤੀਪਾਏ॥ਕਾਚਾਧਨੁਫੁਨਿਆਵੈਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ
ਮੁਖਭੂਲੇਸਭਿਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬੇਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਪੂਰੈਭਾਗਿ॥ਸਾਚਿਰਤੇਅਹਿਨਿਸਿਬੈਰਾਗਿ
॥੨॥ਚਹੁਜੁਗਿਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਤਰਸਹਿਸਭਿਲੋਇ॥ਪੂਰੈ
ਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਸਾਚਾਹੈਸੋਇ
॥ਊਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈਸੋਇ॥ਸਚੁਸਾਚਾਸਚੁਆਪਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਸਚਿਲਾਏ॥੪॥੭॥

॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਨਾਵੈਕੀਕੀਮਤਿਮਿਤਿ
ਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੇਜਨਧੰਨਜਿਨਇਕਮਨਿਨਾਮਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਾਚਾਵੀਚਾਰੁ॥ਸੇਜਨਧੰਨਜਿ
ਨਨਾਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁ
ਣਾਏ॥ਕਲੀਕਾਲਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਹਮਮੂਰਖਮੂਰਖਮਨਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਕਾਰਕ
ਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲ
ਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਬਿਖਿਆਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ
॥ਅਹੰਕਾਰਿਡੂਬੈਨਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਲਾਹੀਸਚੁਸੋਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇ
ਕਰਤਾਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿ
ਸੁਸਚਿਲਾਏਸੋਈਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਦਾਸੁਖੁਆ
ਗੈ॥੪॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੪॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀਤੇਰੇਤੂੰਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥ਹੋਹੁਦਿਆਲ
ਨਾਮਦੇਹੁਮੰਗਤਜਨਕਉਸਦਾਰਹਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਾਉਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਨਾਕਾਏ
ਕੋਅਵਰੁਨਾਦੂਜਾਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤੇਫੇਰਿਪਏਕਿਰਪ
ਨਕਉਅਬਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦਰਸਨੁ
ਦੇਹੁਅਪਣਾਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੨॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਭ੍ਰਮ
ਪਟਖੂਲੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਸਾਚੀਲਿਵਲਾਗੀ
ਹੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥੧॥੯॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥
ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾਰੀ॥
ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿ
ਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬਨਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀ
ਪਾਥਰਨੀਰਿਡੁਬਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਖਣਹਮਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧ
ਸਧਾਰੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀਕਟਿਤ
ਉਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੂਰਾਜਪਿਹ
ਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿ
ਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ਜਨਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀ

ਦਨਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਕਾਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੀ
॥ਅਪਨੀਸੇਵਾਆਪਿਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥੧॥
ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈ
ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਜਾ
ਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਹਮਸਾਂਗੀ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਹੁ
ਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੀਬੁਲਗਬੁਲਾਗੀ॥੨॥ਕਿਆਹਮ
ਕਿਰਮਨਾਨਕਿਕੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਾਗੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਅਭਾਗੀ॥
੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਹਮਹਰਿ
ਹਰਿਸੇਵਾਲਾਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹ
ਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਹਰਿਕਾਸੰਤਸਤਗੁਰੁਸਤਪੁਰਖਾਜੋਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾਨੀ॥
ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਣੈਸੋਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥
ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇ
ਕਨਿਮਖਪਲਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਿਜਾਨੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਐਸਾਸੰਤਸਾਧਜਿਨਿਪਾਇਆਤੇਵਡਪੁਰਖਵ
ਡਾਨੀ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਲੋਚਲੁ
ਚਾਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੁਆ
ਮੀਜਿਨਜਪਿਓਸੇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਭਲਾਥੀਭੂਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥ਜਿਨਕੇਵਡੇ
ਭਾਗਿਵਡਊਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿ

ਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ
॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਮੁਅੰਧੁਲੇਅੰ
ਧਬਿਖੈਬਿਖੁਰਾਤੇਕਿਉਚਾਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਦਇਆਕਰੈਸੁਖਦਾਤਾਹਮਲਾਵੈਆਪਨਪਾਲੀ॥੧॥
ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲਹੁਗੁਰਚਾਲੀ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭ
ਲਮਾਨਹੁਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਰਾਲੀ॥੧॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰਸੇਵਿਹੁਬੇਗਿਬੇਗਾਲੀ
॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਖਰਚੁਹਰਿਬਾਧਹੁਮਤਜਾਣਹੁਆਜੁ
ਕਿਕਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਹੁਹਰਿਜਪਣਾਹਰਿਸੰਤੁ
ਚਲੈਹਰਿਨਾਲੀ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਸੇਹਰਿਹੋਏਹਰਿ
ਮਿਲਿਆਕੇਲਿਕੇਲਾਲੀ॥੩॥ਹਰਿਜਪਨਜਪਲੋਚ
ਲੋਚਾਨੀਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਬਨਵਾਲੀ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗ
ਰਾਲੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਬੂੰਦਭਏਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਬਿਲਲਬਿ
ਲਲਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਹਰਿਮੁਖਿ
ਦੇਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਾਤੀ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉ
ਇਕਰਾਤੀ॥ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਜਾਈਹੈ
ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਹਮਮਰਿਜਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਰਿ
ਸਰਵਰਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾਤੀ
॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨ
ਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰਰੰਗਿਚਲੂ

ਲੂਲੈਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿ
ਓਊਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬ
ਨਾਵੈਭਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾ
ਜਭਗਾਤੀ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁਮਭਾਈਕਿਉਛੂਟਹਿਹ
ਮਛੁਟਕਾਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿ
ਜਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜ
ਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਂਗੀਭ
ਗਤਿਇਕਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕੁਸੇਹਰਿਪਿ
ਆਰੇਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪ
ਤੁਜੋਲਿਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇ
ਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ
॥ਦਿਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚ
ਰਿਓਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਡਪੁਰਖੁਵਡਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਤੁਮਆਪੇਆਪਿਅਪਾਕੀ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦ
ਸਾਕੀ॥੪॥੬॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੫॥ ਦੁਪਦੇ॥
ਉਰਿਧਾਰਿਮੁਰਾਰਿਬੀਚਾਰਿਰਮੋਰਮੁਮਨਮੋਹਨੁਨਾਮ
ਜਪੀਨੇ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਗੁ
ਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਗਟਿਕਰਿਦੀਨੇ॥੧॥ਰਾਮਪਾਰਸਚੰਦਨਹਮ
ਕਾਸਟਲੋਸਟ॥ਹਰਿਸੰਗਿਹਰੀਸਤਸੰਗੁਭਏਹਰਿਕੰ
ਚਨੁਚੰਦਨੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਵਛਿਅਖਟੁਬੋਲ

ਤਿਸੁਖਆਗੈਮੋਹੈਗੁਰਸਿਖਨੂਇਵਲਪਟੀਨੋ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਹਰਿਰੈਣਿਸਬਾਇਧਿਆਵਹੁਇਉਗੁਰਸਿਖਨੂਮੋਹਿਲੀਨੋ॥
੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਗੁਨਕਹੁਹਰਿ
ਲਹੁਹਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਇਵਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਹਰਿਦਰਗਹਭਾਵਹਿਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਹਰੀਹੋਵਹਿਸਰਬ
ਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਸੁਊਚਸਭਨਾਤੇਊਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਸੇਵਛਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਤਉ
ਗਤਿਹਰਿਦੀਨੋਤਬਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥ਬਹੁ
ਚਿੰਤਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥
੨॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਹਰਿਪੜੁ
ਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਮਨ
ਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਇਹਰਿਹੋਇਸੰਤੁਸਟਿਇਵਭਣੁਹ
ਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮਨਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸ॥ਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿ
ਨਰਾਤੀ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਤਬਭਇਓਮਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਪਿਓਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਤਿਰਾਖੁਮੇਰੇਸੁ
ਆਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਹੈਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੯॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਿਬੁਧਿਤੇਤੀਸ
ਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਭਿਚਾਹਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੋਨਾਉ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿਭਾਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮੁਹਰਿਜਸੁਊਤਮੁ

ਨਾਮਾ ਲੇ ਗਾਵਹਿ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ
ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਧੁ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਤਉ ਪਾਂਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕੇ ਤੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ
ਤਿਸ ਕੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿ
ਆ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸ
ਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵ
ਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹ
ਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ
ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿ
ਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ
ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ਸੋ
ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਰਾਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ
ਨਾਮੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆ
ਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜ
ਪਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥
ਮਃ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਮੇਰੇਸਾਹਾਤੇਰਾਕੀਆ
ਸਚੁਸਭੁਹੋਇ॥ਝੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੂਜਾਨਾਹੀ
ਕੋਇ॥੧॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆ
ਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਭਤੁਝਹੀਥਾਵਹੁਮੰਗਦੇਮੇਰੇਸਾਹਾਤੂਸਭ
ਨਾਕਰਹਿਇਕਦਾਤਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਤੁਝਹੀਵਿਚਿਹੈਮੇਰੇਸਾ
ਹਾਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਸਭਸ
ਦਾਮੇਰੇਸਾਹਾਸਭਿਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਸਭਨਾਕੀ
ਤੂਆਸਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਭਿਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹਿਮੇਰੇਸਾ
ਹਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪ
ਤਿਸਾਹ॥੪॥੭॥੧੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਘਰੁ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀ
ਭਗਤਿਵਛਲਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿ
ਜਾਂਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਹੈਰਾਮਪਿ
ਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਰੀਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰ
ਚਦੂਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਥਾਨੁਸੁਹਾਵਾਰੂਪੁਸੁਹਾਵਾ
ਤੇਰੇਭਗਤਿਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਕੇਦਾਤੇਸੁ
ਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੨॥ਤੇਰਾਵਰਨੁਨਜਾਪੈਰੂ
ਪੁਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਨੁਬੀਚਾਰੇ॥ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਅਗਮਰੂਪੁਗਿਰਧਾਰੇ
॥੩॥ਕੀਰਤਿਕਰਹਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੂਅਬਿਨਾਸੀ
ਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕ

ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੋ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਓ
॥ ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿਓ ਨ
ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹਿ ਕੀਨਾ ॥ ਮਰੈ ਨ
ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਕਾਮ ਹੇਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿ
ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿ
ਦਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ
ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਰਚਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸ
ਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ
ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟ
ਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ
ਲਾਏ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁ
ਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈ
ਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ਹਮ ਸ
ਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇ
ਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇਦਿ
ਨਸਓਇਆਏ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਜਸੋਮਨਿਗਾਇਓ॥
ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਸੁਖੁਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇ
ਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਭੀਤਰਿਵਸਿਆਤਾ
ਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾ
ਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥੨॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੋ
ਭੁਮੋਹੁਥਾਕਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਭਏਬਿ
ਬਾਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆ
ਗਿਆਭਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁਗੁ
ਰਕੈਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
॥ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਨੀ॥ਤਿਨਹੀਸੁਣਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਮੇਰਾਤਉਬਿਧਿ
ਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪਹਿਮਾਨੀ॥
ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਹੇਬਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿਲੁਨਹੀਕੀ
ਮਤਿਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀ
ਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤਾਨੀ॥ਡਿਗੈਨਡੋਲੈਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹਿਓ
ਪੂਰਨੁਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ਓਇਜੁਬੀਚਹਮਤੁਮਕਛੁਹੋਤੇ
ਤਿਨਕੀਬਾਤਬਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਥੈਲੀਹੋਈਹੈ
ਤਾਤੇਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਜੋਤਿਸਹਜਸੁਖ
ਸੋਭਾਬਾਜੇਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਘਰੁ
ਬਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਬੰਧਾਨੀ॥੪॥੫॥ ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੂਮਨ

ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਬੁਝਈ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਮਾਇਆਮਹਿਨਿਸ
ਲੋਚਨਿਕਛੂਨਸੂਝੀ॥੧॥ਬਿਖਿਆਮਹਿਕਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨਪਾਈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਬਿਨੁਹਰਿਕ
ਹਾਅਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੋਜਨਬਹੁਬ੍ਯੰ
ਜਨਤਾਕੀਮਿਟੈਨਭੂਖਾ॥ਉਦਮੁਕਰੈਸੁਆਨਕੀਨਿਆਈ
ਚਾਰੇਕੁੰਟਾਘੋਖਾ॥੨॥ਕਾਮਵੰਤਕਾਮੀਬਹੁਨਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿ
ਹਜੋਹਨਚੂਕੈ॥ਦਿਨਪ੍ਰਤਿਕਰੈਕਰੈਪਛੁਤਾਪੈਸੋਗਲੋ
ਭਮਹਿਸੂਕੈ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲਾਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਸੂਖੁਸਹਜੁਆਨੰਦੁਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇ
ਜਾਨਾ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮਹਲਾ ੫॥

ਲਾਵੈਨਲਾਗਨਿਕਉਹੈਕਛੂਐਜਾਕਉਫਿਰਿਇਹੁਧਾਵੈ
॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਇਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਆ
ਵੈ॥੧॥ਜਾਕਉਆਇਓਏਕੁਰਸਾ॥ਖਾਨਪਾਨਆਨਨਹੀ
ਖੁਧਿਆਤਾਂਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਉਲਿਓ
ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਓਹਰਿਆਏਕਬੂੰਦਜਿਨਿਪਾਈ॥ਬਰਨਿ
ਨਸਾਕਉਉਸਤਤਿਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥
੨॥ਘਾਲਨਮਿਲਿਓਸੇਵਨਮਿਲਿਓਮਿਲਿਓਆਇ
ਅਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨਿਗੁ
ਰਹਿਕਮਾਨੋਮੰਤਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ
ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਰ
ਵਿਆਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇ
ਊਪਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਮਹਾਉਦਿਆਨ

ਅੰਧਕਾਰ ਮਾਤਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਬਿਧਿ ਦਾਈ ਤਾ ਤੂ ਤਾ ਸਰਬ ਬਿਬੇਕ
ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਿਰਦੈ ਆਰਿ ਹਰਿ ਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਾਨ ਮਹਤ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ
ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤਿ ਬਾਛਹਿ ਸਭੁ ਧੂਰੀ ॥
੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥੁ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ
ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲਾ ॥੪॥੮॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਤੁ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ
ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾ
ਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ
ਪਾਤ ਰਚਿਓ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇ
ਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪ
ਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਜਾਤ ਪਦਾਰਥ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਕਾਚ
ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ
ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇ
ਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤਾ ॥੪॥੯॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆ
ਗੈਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸ
ਮਾਰੈਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਦਇ
ਆਮੇਰੇਸਾਈ॥ਐਸੀਮਤਿਦੀਜੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਦਾਸ
ਦਾਤੁਧੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹੁ
ਮਾਨਛੂਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥ਅਨਦਰੂਪੁਰ
ਵਿਓਸਭਮਧੇਜਤਕਤਪੇਖਉਜਾਈ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆ
ਲਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਪਾਵਨਗੋਸਾਈ॥ਕੋ
ਟਿਸੂਖਆਨੰਦਰਾਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥
੩॥ਜਾਪਤਾਪਭਗਤਿਸਾਪੂਰੀਜੋਪ੍ਰਭਕੈਮਨਿਭਾਈ॥
ਨਾਮਜਪਤਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਘਾਈ॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਜਿਨਕੀਨੇਵਸਿਅਪੁਨੈਤ੍ਰੈਗੁਣਭਵਣਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ॥
ਜਗਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾ
ਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਿਗਹੀਤਉਛੂਟੋ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਹਰਿਹਰਿਗਾਏਬਿਖੈਬਿਆਧਿਤਬਹੂਟੋ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀਐਨਹਮੋਹੈਉਹਡੀ
ਠੀ॥ਐਸੀਠਗਉਰੀਪਾਇਭੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਲਾਗੈ
ਮੀਠੀ॥੨॥ਮਾਇਬਾਪਪੂਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾਉਨਿਘਰਿ
ਘਰਿਮੇਲਿਓਦੂਆ॥ਕਿਸਹੀਵਾਧਿਘਾਟਿਕਿ
ਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਰਿਲਰਿਮੂਆ॥੩॥ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ

॥ਗੁਸਾਂਈਕ੍ਰਿਪਾਤਿਨਹੈਜਿਸੁਸਾਰੰਗਭਗਤਨਾਬਿਆਪੈ
ਮਾਇਆ॥੪॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਂਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਸਗਲੋਦੂੰਖਮਿਟਾਇਓ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਨੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾ
ਇਆਅਪਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਆਣੈ॥੫॥੧੧॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਤੁਮਦਾਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕਨਾਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਹੁਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਰੇਧਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁ
ਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾਰੁਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੋਅੰਤੁਨਕਿਨ
ਹੀਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਹਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅ
ਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪਮਤਿ
ਥੋਰੀਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁਰਖਾਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਨ
ਹਾਰੁਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਿਕੇਗੋਲੇ॥੩॥੧੩॥ ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਪੂਜਾਵਰਤਤਿਲਕਇਸਨਾਨ
ਪੁੰਨਦਾਨਬਹੁਦੈਨ॥ਕਹੂੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲ
ਹਮੀਠੇਬੈਨ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮਜਪਤਮਨਚੈਨ॥ਬਹੁ
ਪਰਿਕਾਰਖੋਜਹਿਸਭਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈਲੈਨ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਤਾਪਭ੍ਰਮਨਬਸੁਧਾਕਰਿਉਰਧਤਾਪ
ਲੈਗੈਨ॥ਇਹਬਿਧਿਨਹਪਤੀਆਨੋਠਾਕੁਰਜੋਗਜੁ
ਗਤਿਕਰਿਜੈਨ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰਮੋਲਕੁਹਰਿ
ਜਸੁਤਿਨਪਾਇਓਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪੈਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭਭੇ
ਟੇਨਾਨਕਸੁਖਜਨਰੈਨ॥੩॥੧੩॥ ॥

੪੫੫

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸੁ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥ ੧੫॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥੧੬॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਲਾਗੋਰਾਮਸਿਉਹੇਤੁ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁਖਕਾਕਾਟਿਆਕੇਤੁ॥੧॥
ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਬਿਰਥਾਸਗਲਮਿਟਾਈ॥
ਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਕਾਲੇਕੀਨੇਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈ॥੧॥ਸਾ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਹੋਆਰਖਵਾਲਾਰਾਖਿਲੀਏਕੰਠਿਲਾਇ॥ਨਿ
ਰਭਉਭਏਸਦਾਸੁਖਮਾਣੇਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਅਉਖਧੁਤੇਰੋਨਾਮੁਦਇਆ
ਲਾ॥ਮੋਹਿਆਤੁਰਿਤੇਰੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੂਆਪਿਕਰਹਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਿਵਾਰਿ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਸੁਆਮੀਮੇਰੇਕ
ਬਹੁਤਅਵਤਾਰਿ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪਇਆਹਉਜੀਵਾਂਤੂ
ਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਆਠਪਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਉਆਰਾਧੀਨਾ
ਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੧੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਤ੍ਰਾਹਿਪ੍ਰਭੂਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮ
ਤੇਕਛੂਨਹੋਇਮੇਰੇਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮ
ਦੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਕੁਟੰਬਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰ॥ਭ੍ਰ
ਮਮੋਹਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰ॥੧॥ਊਚਨੀਚਸੂਖਦੂ
ਖ॥ਧ੍ਰਾਪਸਿਨਾਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥੨॥ਮਨਿਬਾਸਨਾ
ਰਚਿਬਿਖੈਬਿਆਧਿ॥ਪੰਚਦੂਤਸੰਗਿਮਹਾਅਸਾਧਿ॥
੩॥ਜੀਅਜਹਾਨੁਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾਨੁਸਦਾਹਰਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਉਪਦੇ॥ ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਾਲਾ॥ਕਾਮਿਨਆ
ਵਹਿਸੇਜੰਜਾਲਾ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਨਸਿਉਹੀਤਾ॥ਜੋਬੈ
ਰਾਈਸੇਈਮੀਤਾ॥੧॥ਐਸੇਭਰਮਿਭੁਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਜਨਮਪਦਾ
ਰਥੁਖੋਇਗਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਧਰਮੁਨਹੀਭਾਵੈਡੀ
ਠਾ॥ਝੂਠਧੋਹਸਿਉਰਚਿਓਮੀਠਾ॥ਦਾਤਿਪਿਆਰੀਵਿਸਰਿਆ
ਦਾਤਾਰਾ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਮਰਣੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਕ
ਉਉਠਿਰੋਵੈ॥ਕਰਮਧਰਮਸਗਲਾਈਖੋਵੈ॥ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈ
ਆਵਣਜਾਣੇ॥ਪਾਪੁਕਰੈਤਾਪਛੋਤਾਣੇ॥੩॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਨੋਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬੁਬੰਦਾ
ਜਨੁਤੇਰਾ॥ਰਾਖਿਲੇਇਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੪॥੧॥੨੨॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਅਧਾ
ਰੁ॥ਖਾਟਣਕਉਹਰਿਹਰਿਰੋਜਗਾਰੁ॥ਸੰਚਣਿਕਉਹਰਿ
ਏਕੋਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤਾਕੈਆਵੈਕਾਮੁ॥੧॥ਨਾਮਿਰਤੇਪ੍ਰ
ਭੁਰੰਗਿਅਪਾਰਿ॥ਸਾਧਗਾਵਹਿਗੁਣਏਕਨਿਰੰਕਾਰ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਅਤਿਮਸਕੀਨੀ॥ਸੰਤਵਡਾਈਹਰਿ
ਜਸੁਚੀਨੀ॥ਅਨਦੁਸੰਤਨਕੈਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦ॥ਸੂਖੁਸੰਤਨਕੈ
ਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੨॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਨਹੋਵਹਿਇਕਤ੍ਰ॥ਤਹ
ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹਿਨਾਦਕਵਿਤ॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਅਨਦਬਿਸ
ਰਾਮ॥ਉਨਸੰਗੁਸੋਪਾਏਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਾਮ॥੩॥ਦੁਇ
ਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਹਾਂਗੁਣਤਾਸ॥
ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਹਜੂਰਿ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਸੰਤਾਧੂਰਿ॥
੪॥੨॥੨੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸੋਕਤਡਰੈਜਿਖਸਮੁ

ਸਮਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰੈ ਮਨ ਮੁਖ ਦੇਵ ਚਿਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਰਿ ਊਪਰਿ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਏ
ਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥
੧॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ
ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ ਕੈ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗ
ਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾ
ਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ
ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੋਪਾ
ਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ
ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰ
ਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ
ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੨॥੨੬॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ

ਕਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਸਗਲ ਘਟ ਮਹਿ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿ
ਆਈ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ ਬਿ
ਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ
ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ
ਆਨੂਪੁ ॥੩॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ
ਅਰਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥
੨੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨ
ਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ
ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥ ਤੁ
ਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀ
ਨੇ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿ
ਤ ਵਾਜੇ ਅਪਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ
ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗ
ਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ
ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕ
ਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰ

ਜਿਨਿਸੰਗਮਿਤਿਨਿਧਿਆਨੁਧਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਨਿਮ
ਸਕਾਰਗੁਨਗ੍ਯਬਿੰਦਬਿਦਾਰਿਓਸਾਧਜਨਾਕੀਰੇਨਨਾਨਕ
ਮੰਗਲਸੂਖਸਿਧਾਰਿਓ॥੨॥੧॥੩੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ॥

ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾ
ਲੇ॥ਇਹਲੋਕਿਪਰਲੋਕਿਸੰਗਿਸਹਾਈਜਤਕਤਮੋਹਿ
ਰਖਵਾਲੇ॥੧॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ਜ
ਲਿਨਹੀਡੂਬੈਤਸਕਰੁਨਹੀਲੇਵੈਭਾਹਿਨਸਾਕੈਜਾਲੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਅੰਧੁਲੇਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਧੁ
ਜੈਸੇਬਾਲੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਥੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਨਕ
ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲੇ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਧਨਾਸਰੀ
॥ ਮਹਲਾ੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਸਿੰਚਾਈ॥ਨਵਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿ
ਰਹੀਜਨਪਾਈ॥੧॥ਸੰਤਨਕਉਅਨਦੁਸਗਲਹੀਜਾਈ
॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਠਾਕੁਰੁਭਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆਸ੍ਰਬਠਾਂ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਾਕੈਅੰ
ਗਿਗੋਸਾਈ॥ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕ
ਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥੨॥੨॥੩੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
੫॥ ਦਰਬਦੇਖਿਦ੍ਰਿਬੰਤਦਰਬਦੇਖਿਗਰਬੈਭੂਮਵੰਤ
ਅਭਿਮਾਨੀ॥ਰਾਜਾਜਾਨੈਸਗਲਰਾਜੁਹਮਰਾਤਿਉਹਰਿਜ
ਨਟੇਕਸੁਆਮੀ॥੧॥ਜੇਕੋਊਅਪਨੀਓਟਸਮਾਰੈ॥ਜੈ
ਸਾਬਿਤੁਤੈਸਾਹੋਇਵਰਤੈਅਪਨਾਬਲੁਨਹੀਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾ

੪੫੩ ਤਉ ਮਾਨਿਓ ਜਾ ਭਏ ਇਕਿਆਸ ਰਿਸਰ ਹਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ
ਆਏ ॥ ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ
ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂ
ਰਾ ॥ ਆਤਮ ਜਿਣੈ ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਪੂਰਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਣੀ ਪਾ
ਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥
ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥
੨॥੪॥੩੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥
ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥ ਜਾਨ
ਤ ਦੂਰਿ ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥ ਉਤ ਤਾਕੈ ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ਆਵੈ
ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰ
ਮਾ ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਸੁ
ਆਮੀ ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪਨੈ
ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁ
ਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭਾ ॥ ਨਾਮੋ ਗ
ਤਿ ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ
ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰੁ
ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੈ ਮਾਥੈ ਪਰਉ

ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸਤਉਰ ਅਨਾਥ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੁਧਿ ਅਤਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥੨॥੭॥੩੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥

੪੫੪ ਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਮਾਗੈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸੁਖੁਪਾਇਓਇਵਨਿਰਮਾਤਾ॥
੨॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਪਰਹਰਨਾਲੋਭੁਝੂਠ
ਨਿੰਦਾਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾਰੀ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਆਸਮਿ
ਥਿਆਮੀਠੀਇਹਟੇਕਮਨਹਿਸਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਕੀ
ਅਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਰੀ॥ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਮੂਸ
ਟੂਕਗਵਾਵਤਕਾਮਨਹੀਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹਬੰਧਨਛੁਟਕਾਰੀ॥
ਬੂਡਤਅੰਧਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਾਢਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਰੀ॥
੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁ
ਛਾਤੀ॥ਰੂਪਰੰਗਸੁਖਧਨੁਜੀਅਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੋਰੈਜਾਤੀ
ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨਿਮਾਤੀ॥ਰੰਗਰੰਗੀਰਾਮਅਪਨੇਕੈ
ਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿ
ਨਹੀਰਖਿਲੀਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੀਭਾਤੀ॥ਮੇਲਿਲੀਓਆ
ਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ॥੨॥੧੨॥
੪੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਦੂਤਦੁਸਮਨਸਭਿਤੁਝ
ਤੇਨਿਵਰਹਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੋਜੋਤੇਰੇਭਗ
ਤਦੁਖਾਏਓਹੁਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾਰਾ॥੧॥ਨਿਰਖ
ਉਤੁਮਰੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਮੁਰਾਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸ
ਕਉਕਰੁਗਹਿਉਧਰਹੁਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰ
ਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾਕਰਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖ
ਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ਧਨਾ

ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾਸਿਰਊਪਰਿਕਰੁਧਾਰਿਓ
ਕਿਰਪਾਕਟਾਖ੍ਯਅਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕੇਦੂਖਬਿਦਾਰਿਓ
॥੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗਣਸਭਮੇ
ਟੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗ
ਹਿਠਾਕੁਰਅਪਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਮੁਖਹੁ
ਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣ
ਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅ
ਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾ
ਗਿਰਹਿਓਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸ
ਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਿਲਾ
ਸਭਏਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਆਨੰਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ
॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥

ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ
॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰੁਪਾ
ਗਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀ
ਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾ
ਮਹਿਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇ
ਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀ॥

ਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਲੀਕਾਲ
ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਿਆ ਦੇਖਾਂ
ਮਾਮੁਕਤਿ ਏਕੁ ਠਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਪਾਇ ਓਟ ਹਰਿ ਕੇ
ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਥਾਤੀ ਕੋਟਿ ਸੁਖ
ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਦਮੋਦਰੁ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ
ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਿਰਦੈ
ਵਾਸਹਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ
ਵਿਆਪੈ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਸ੍ਵਸਤਿ ਬਿਵਸ
ਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਧੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਲਗਾ
ਪਰਮੇਸਰ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥
॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ
॥ ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋ
ਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ਬੇਦ
ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ
ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥ ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾ
ਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥
॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝ
ਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਅਪ
ਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲਾ ॥

ਸਰਬਮਨੋਰਥਜੇਕੋਚਾਹੈਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥
ਸਰਬਮਨੋਰਥਰਾਜਸੁਖਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜ
ਪਿਨਾਮਾ॥ਜਿਸਕੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕ
ਜਨਕੇਪੂਰਨਕਾਂਮਾ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਲਾ੫॥ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਰ॥ਨਿੰਦ
ਕਟਿਕਨਨਪਾਵਨਿਮੂਲੇਊਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀਕੋਇਨਪਹੁਚਨਿ
ਹਾਰ॥ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਆ
ਤਤਛਾਰੁ॥ਕਰਨਹਾਰੁਰਖਵਾਲਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾ
ਵਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮਾਰਿ॥
੨॥੨੧॥੫੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਪੜਤਾਲ॥ ॥

ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸਅਪਨੇ
ਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭੁਧਾਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਤਾਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇਆਕੇਬੰਧਅਨਿਕਦੋਖਾ
ਤਨਿਛਾਦਿਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਆਨਨਰਾਖਨਹਾਰਨਾ
ਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੂਰੇ॥੧॥ਪਤਤਉਧਾਰਣਜੀਅ
ਜੰਤਤਾਰਨਬੇਦਉਚਾਰਨਹੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ਗੁਣਹ
ਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਨਕ
ਗਾਇਓ॥੨॥੧॥੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥

ਗਾਇਆ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਸੁਖ ਨਿਤ ਸੁਖ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਕਾ ਸਰਣਾਈ ਜੌ॥ ਮਿਟਤਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਵੌ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜ ਜੋਬ
ਨਿ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖ ਏਹ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ॥ ਆ
ਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗ
ਵੰਤ ਲਹੈ॥੨॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਪਤ
ਤਿਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆ
ਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ॥੩॥੩॥੫੪॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨॥ ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦ
ਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ
ਭੇਟੈ ਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿ
ਆਪੈ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹੁ ਰੰਗੇ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ
ਪਰਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇ
ੜੇ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ॥੫॥੧॥੫੫॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋ
ਜਨੁ ਖਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥

ਜੀਵਨਾਹਰਿਜੀਵਨਾਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਓਢਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰ
ਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥ਹਸਤੀਰਥਅਸੁਅਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਕਾ
ਮਾਰਗੁਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਧਿ
ਆਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਿਪਾਇਆ॥੪॥
੨॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨ
ਜੀਅਕਾਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਜਿਨਿਖਿਨਮਹਿਤਾਰਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਹੋਆਕ੍ਰਮਰਤੁਕੋਈਤੀਰਥਿਨਾਇ
ਆ॥ਦਾਸੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਬੰਧਨਕਾਟ
ਨਹਾਰੁਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੨॥
੩॥੫੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਿਤੈਪ੍ਰਕਾ
ਰਿਨਤੂਟਉਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਨਧਨਤੇਪਿਆਰਾ॥ਹਉਮੈਬੰਧੁਹ
ਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗਉਨੇਹੁ॥
ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਏਹ॥੨॥੪॥੫੮॥
ਮਃ੧॥੯॥ਮਃ੩॥੯॥ਮਃ੪॥੧੩॥ਮਃ੫॥੫੮॥
ਚਉਪਦੇ॥ ਜੁਮਲਾ॥੮੯॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਚੁਗਹਿਨਹੀ
ਦੂਰੇ॥ਹਰਿਰਸੁਚੋਗੁਚੁਗਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਸਰਵਰਮਹਿਹੰ
ਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾਵੈ॥੧॥ਕਿਆਬਗੁਬਪੁੜਾਛਪੜੀ

ਨਾਇ॥ਕੀਚੜਿਡੂਬੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਖਿਰਖਿ
ਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਮੁਕ
ਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹੇਗੁਰਿਰਾਖੇ
॥੨॥ਸਰਵਰਹੰਸਾਛੋਡਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਇ॥ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਹੰਸਮਹਿਸਾਗਰੁ॥ਅਕਥੁ
ਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਰੁ॥੩॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਇਕੁਜੋਗੀਬੈ
ਸੇ॥ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹਹੁਕੋਊਕੈਸੇ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੪॥ਅਨੰਦਮੂ
ਲੁਅਨਾਥਅਧਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ॥
ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਣਹਾਰੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲੇਪਗੁਧਾ
ਰੇ॥੫॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥ਮਰਣੁਲਿ
ਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾ
ਖੋਵੈ॥ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈ॥੬॥ਕਹਤਉ
ਪੜਤਉਸੁਣਤਉਏਕ॥ਧੀਰਜਧਰਮੁਧਰਣੀਧਰਟੇਕ
॥੭॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਏ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉ
ਜੇਮਨੁਪਤੀਆਏ॥੭॥ਸਾਚੇਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਸੂਰਤਿਮੂਰਤਿਆਦਿ
ਅਨੂਪੁ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਚੁਸਰੂਪੁ॥੮॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਸਹਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਤਿਸੁਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਠਾਕੁਰਿ
ਮਹਿਦਾਸੁਦਾਸਮਹਿਸੋਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਘਰੁਪਾਈਐ॥ਬਿ

ਨਗੁਰਭੇਟੇਮਰਿਆਈਐਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਗੁਰੁਕਰਉ
ਜਿਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਅਕਥੁਕਥਾਵੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵੈ॥ਹਰਿ
ਕੇਲੋਗਅਵਰੁਨਹੀਕਾਰਾ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਸਾਚੁਪਿਆਰਾ॥
੨॥ਤਨਮਹਿਮਨੂਆਮਨਮਹਿਸਾਚਾ॥ਸੋਸਾਚਾਮਿਲਿਸਾਚੇ
ਰਾਚਾ॥ਸੇਵਕੁਪ੍ਰਭਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲੈਮਿ
ਲਾਇ॥੩॥ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇਦੇਖੈ॥ਹਠਿਨਪਤੀਜੈਨਾ
ਬਹੁਭੇਖੈ॥ਘੜਿਭਾਡੇਜਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਭਿਮਨੁਪਤੀਆਇਆ॥੪॥ਪੜਿਪੜਿਭੂਲਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥
ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਭਉਭੋਜਨੁਖਾ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਰਹੇਸਮਾਇ॥੫॥ਪੂਜਿਸਿਲਾਤੀਰਥਬਨ
ਵਾਸਾ॥ਭਰਮਤਡੋਲਤਭਏਉਦਾਸਾ॥ਮਨਿਮੈਲੈਸੂਚਾਕਿਉ
ਹੋਇ॥ਸਾਚਿਮਿਲੈਪਾਵੈਪਤਿਸੋਇ॥੬॥ਆਚਾਰਾਵੀਚਾਰੁ
ਸਰੀਰਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਹਜਿਮਨੁਧੀਰਿ॥ਪਲਪੰਕਜਮ
ਹਿਕੋਟਿਉਧਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇ॥੭॥ਕਿਸੁ
ਆਗੈਪ੍ਰਭਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਭਾਇਗੁਣਗਾਇ॥
੮॥੨॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

[illegible]

ਨਾਮਾਗੁਰਦੇਵਿਜੀਬਤਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵ
ਕਰਉਮਾਇਆਕਉਬਚਿਤਿਧਰਉਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਸਦ
ਹੀਵਿਹਾਵੈ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭੇਟੈਸੰਤੁਮੇਰੀਲਾਹੈਸਗਲ
ਚਿੰਤਠਾਕੁਰਸਿਉਮੇਰਾਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਪੜੇਰੇਸਗਲ
ਬੇਦਨਹਿਚੂਕੈਮਨਿਭੇਦਇਕਖਿਨੁਨਧੀਰਹਿਮੇਰੇਘਰਿ
ਕੇਪੰਚਾ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇਭਗਤੁਮਾਇਆਤੇਰਹਤੁਇਕੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਮੇਰੈਰਿਦੈਸਿੰਚਾ॥੩॥ਕਰਮਧਰਮਕਰ
ਤਾਜਾਨਿ ਜੇਤੇਰੇਤੀਰਥਨਾਏਅਹੰਬੁਧਿਮੈਲੁਲਾਏਘ
ਰਕੋਠਾਕੁਰੁਇਕੁਤਿਲੁਨਮਾਨੈ॥ਕਦਿਪਾਵਉਸਾਧਸੰਗੁ
ਹਰਿਹਰਿਸਦਾਅਨੰਦੁਗਿਆਨਅੰਜਨਿਮੇਰਾਮਨੁਇ
ਸਨਾਨੈ॥੪॥ਸਗਲਅਸ੍ਰਮਕੀਨੇਮਨੂਆਨਹਿਪਤੀਨੇਬਿ
ਬੇਕਹੀਨਦੇਹੀਧੋਏ॥ਕੋਈਪਾਈਐਰੇਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿਰਾਤਾਮੇਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਖੋ
ਏ॥੫॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਾਨਿਮਖਨਹੇਤੁਕਰਤਾਗ
ਰਬਿਗਰਬਿਪੜੈਕਹੀਨਲੇਖੈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੀਐਸਫਲ
ਮੂਰਤਿਕਰੈਸਦਾਕੀਰਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਊਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖੈ
॥੬॥ਮਨਿਹਠਿਜੋਕਮਾਵੈਤਿਲੁਨਲੇਖੈਪਾਵੈਬਗੁਲ
ਜਿਉਧਿਆਨੁਲਾਵੈਮਾਇਆਰੇਧਾਰੀ॥ਕੋਈਐਸੋਰੇ
ਸੁਖਹਦਾਈਪ੍ਰਭਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈਤਿਸੁਭੇਟੈਗਤਿਹੋਇ
ਹਮਾਰੀ॥੭॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਗੋਪਾਲਰਾਇਕਾਟੈਰੇਬੰਧਨਮਾਇ

ਵਣਜਾਣਹਤੇਮਿਲਿਸਾਧਾ॥੧੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥

ਤ੍ਰਮਹਲਾ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂਕਾ॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਕੀਆ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਣਜਾਉ
ਤੀਰਥੁਨਾਮੁਹੈ॥ਤੀਰਥੁਸਬਦਬੀਚਾਰਿਅੰਤਰਿਗਿਆ
ਨੁਹੈ॥ਗੁਰਿਗਿਆਨੁਸਾਚਾਥਾਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾ
ਦਸਾਹਰਾ॥ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਾਚਉਦੇਹੁਪ੍ਰਭੁਧਰਣੀਧ
ਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਰੋਗੀਨਾਮੁਦਾਰੂਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਬਿਨਾ॥ਗੁਰ
ਵਾਕਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਚਾਨਣੁਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥੁਮਜਨਾ॥੧॥
ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈਲੁਕਿਆਮਲੁਧੋਈਐ॥ਗੁਣਹਿਹਾਰੁਪ
ਰੋਇਕਿਸੁਕਉਰੋਈਐ॥ਵੀਚਾਰਿਮਾਰੈਤਰੈਤਾਰੈਉਲਟਿ
ਜੋਨਿਨਆਵਏ॥ਆਪਿਪਾਰਸਿਪਰਮਧਿਆਨੀਸਾਚੁਸਾ
ਚੇਭਾਵਏ॥ਆਨੰਦੁਅਨਦਿਨੁਹਰਖੁਸਾਚਾਦੂਖਕਿਲਵਿਖ
ਪਰਹਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆਮੈਲੁਨਾ
ਹੀਸਚੁਮਨੇ॥੨॥ਸੰਗਤਿਮੀਤਮਿਲਾਪੁਪੂਰਾਨਾਵਣੋ॥ਗਾ
ਵੈਗਾਵਣਹਾਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੋ॥ਸਲਾਹਿਸਾਚੇਮੰਨਿਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁੰਨਦਾਨਦਇਆਮਤੇ॥ਪਿਰੁਸੰਗਿਭਾਵੈਸ
ਹਜੁਨਾਵੈਬੇਣੀਤਸੰਗਮਸਤਸਤੇ॥ਆਰਾਧਿਏਕੰਕਾਰੁ
ਸਾਚਾਨਿਤਦੇਇਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਗਤਿਸੰਗਿਮੀਤਾਸੰਤ
ਸੰਗਤਿਕਰਿਨਦਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ਕਹਣੁਕਹੈ
ਸਭੁਕੋਇਕੇਵਡੁਆਖੀਐ॥ਹਉਮੂਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾਣੁਸਮ
ਝਾਸਾਖੀਐ॥ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨੁਮਾ

ਤਿਆਮੇਰਾਕੁਟੰਬੁਕਰਗਤਿਆਵਤਿਬਿਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਆਖਣਿਤੇਦਿਨਾਭਗਤਿਤੈਂਰਾਗਿਭਰਿਪੁਰਿਰ
ਹਿਆਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਂਜੈਸਚੁਸੋਈ
॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧॥ ਜੀਵਾਂਤੇਰੈਨਾਇ
ਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ॥
ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪਾਰਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿ
ਗੋਈ॥ਪਰਵਾਣਾਆਇਆਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸ
ਕੈਕੋਈ॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿ
ਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਜੀਵਾਸ
ਚੀਨਾਈ॥੧॥ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਆਇਆਜਾਇਸੀ
ਜੀਉ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਭ
ਰਮੁਚੁਕਾਏਅਕਥੁਕਹਾਏਸਚਮਹਿਸਚੁਸਮਾਣਾ॥ਆਪਿ
ਉਪਾਏਆਪਿਸਮਾਏਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥ਸਚੀਵਡਿ
ਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੂਮਨਿਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿ
ਬੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾਨਾਮਤੇਰੈਵਡਿਆਈ॥੨॥ਤੂਸਚਾਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੁਅਲਖਸਿਰੰਦਿਆਜੀਉ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਰਾਹ
ਵਾਦਵਧੰਦਿਆਜੀਉ॥ਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ
ਜਨਮਿਮੁਆਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਬਿਖੁ
ਲਾਦੀਸਿਰਿਭਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀਆਇਆਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਹੁਕਮੁ
ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈਸਾਚਾ
ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਭਗਤਿਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰਿਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਇਆਜੀਉ॥ਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸਨਰਸਾ
ਇਆਜੀਉ॥ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿ

ਆਰੀਨਿਤਿਦਿਨਿਭਗਤਿਕਰੇਈਆਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀ
ਤਮਰਸਿਮਤਿਰੰਗਕਰੇਈਆ।ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲ
ਭਈਮਨੁਮਾਰੀ।ਨਾਨਕਸਾਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ।੩।ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰਭਾਵਏ
ਜੀਉ।ਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉ।ਝੂਠੁਅਲਾਵੈ
ਕਾਮਿਨਆਵੈਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ।ਅਵਗਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿ
ਸਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ।ਗੁਰਸਬਦੁਨਮਾਨੈਫਾਹੀਫਾ
ਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ।ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਏ।੪।ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿ
ਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ।ਨਾਮਬਿਨਾਕੂੜਿਆਰਿਕੂੜੁਕਮਾਣਿ
ਆਜੀਉ।ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿ
ਪ੍ਰਭਰਾਤੀ।ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੇਰੰ
ਗਿਰਾਤੀ।ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹੁਰਾਵਾਸੀਫਲੁਪਾ
ਇਆਗੁਣਕਾਰੀ।ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪਿਰ
ਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰੀ।੫।।੩।।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪।। ਛੰਤ।। ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸ
ਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ।ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨ
ਦਿਨੁਜਾਆਪਿਸਾਚੇਭਾਵਏ।ਅਹੰਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇ
ਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ।ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆ
ਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ।ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐਜੀਉ।੧।।ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ।ਹਉਤਿ

ਸੁਸੇਵੀਜਿਨੁਰਾਤਿਮੈਕਰਦੇਨਦੀਮੈਰੈਨੀਜੀਉ॥ਕਰਦੇਨਾਵਿਸਾਰੀਅਨ
ਜਿਨੁਸਮਾਰੀਜਾਨਾਮੁਣਾਈਤਾਜੀਵਾ॥ਸੁਦਣੀਸੁਣੀਤਾਇਹੁ
ਮਨੁਹਿਯਤੇਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬਿਚਰੈ॥ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁ
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੈ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁ
ਆਵਏਜੀਉ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇਤਾਸਹਜਿਸਮਾਵ
ਏਜੀਉ॥ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅਤੀਤੁਬੈ
ਰਾਗੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਿਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹਾਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਸੁਭਾਵਏ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥੩॥
ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਜੋਹਿਆਜੀਉ॥ਹਾਇਹਾ
ਇਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤਿਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਮਾਇ
ਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਹਉਮੈਰੋਹਿਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਵ
ਏ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਦੇਇਤਿਸੁਚੇਤੈਨਾਹੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾ
ਵਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਚਾਲੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਾਇਆ
ਧੋਹਿਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਜੋਹਿਆਜੀ
ਉ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾ
ਇਆਜੀਉ॥ਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਇਆਜੀ
ਉ॥ਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਮਿਲੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਮਨਿਭਾਵਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾ
ਵਏਜੀਉ॥੫॥੧॥

॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮ ਛੰਤ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿ
ਸੁ ਮੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜਿ ਸਗਲਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ
ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿ
ਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁ
ਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰਿ
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ
ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲ ਏਕ ਮ
ਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆ
ਨ ਅੰਜਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁ
ਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ
ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਆ
ਜੀਉ ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚੁ ਥਾਪਣਿ
ਹਾਰਿਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ
॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥
ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ
ਆ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥
ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨਿ
ਵੂਠਾ ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ
ਲਾਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਸਿ
ਮਰਤ ਦਯ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ

ਸੂਰਿਸਾਪ੍ਰਭੁਨਾਮਪ੍ਰਭੂਅਮੋਲਾਈ॥੪॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ਸਬਦ
ਅਸਟਪਦੀਆ॥੩॥ ਚਉਪਦੇ॥੮੯॥ ਜੁਮਲਾ॥
ਜੋੜ੍ਹ॥੯੦॥ ਧਨਾਸਰੀ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਿਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ॥
ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਾਨਾ॥ਸੇਖਨਾਗਤੇਰੋਮਰਮੁਨ
ਜਾਨਾ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਿਦੈਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਨੂਮਾਨਸਰਗਰੜਸਮਾਨਾ॥ਸੁਰਿਪਤਿਨਰਪਤਿਨਹੀ
ਗੁਨਜਾਨਾ॥੨॥ਚਾਰਿਬੇਦਅਰੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਾ॥ਕਮ
ਲਾਪਤਿਕਵਲਾਨਹੀਜਾਨਾ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਭਰਮੈ
ਨਾਹੀ॥ਪਗਿਲਗਿਰਾਮਰਹੈਸਰਨਾਹੀ॥੪॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਿਨਤੇਪਹਰਿਪਹਰਤੇਘਰੀਆਆਵ
ਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕਾਲੁਅਹੇਰੀਫਿਰੈਬਧਕਜਿਉਕਹਹੁ
ਕਵਨਬਿਧਿਕੀਜੈ॥੧॥ਸੋਦਿਨੁਆਵਨੁਲਾਗਾ॥ਮਾਤ
ਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਕਹਹੁਕੋਊਹੈਕਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਤਿਕਾਇਆਮਹਿਬਰਤੈਆਪਾਪਸੂ
ਨਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨ
ਕਛੂਨਸੂਝੈ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਛੋਡਹੁ
ਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰਹੁਏਕ
ਕੀਸਰਨਾ॥੩॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਜੋਜਨੁਭਾਉ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਿਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ॥
ਗਹਿਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈਊਪਰਿਮੰਡਪਛਾਏ॥
ਮਾਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਕਾਈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਣਧਰਿਮੂੰਡਬ
ਲਾਏ॥੧॥ਹਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਕਾਹੇਰੇਨਰਗ
ਰਬਕਰਤਹੋਬਿਨਸਿਜਾਇਝੂਠੀਦੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ਬਾਰ
ਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਝਨਖਾਈ॥੨॥
ਸਰਬਸੋਇਨਕੀਲੰਕਾਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ
॥ਕਹਾਭਇਆਦਰਿਬਾਂਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾ
ਈ॥੩॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਏਫ
ਲਪਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਨਅਪਨੇਊਪਰਿਨਾਮਦੇਵਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਸਬੈਰਾਗਨਿ
ਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ॥ਸਤਰਿਦੋਇ
ਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਬਿਖੁਕਉਮਾਰਿਕਢਾਵਉ॥੧॥ਪਾ
ਛੈਬਹੁਰਿਨਆਵਨਪਾਵਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟਤੇਉ
ਚਰਉਆਤਮਕਉਸਮਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਰਕੁ
ਠਾਰੁਮੋਹਿਹੈਛੀਨਾਕਰਿਮਿੰਨਤਿਲਗਿਪਾਵਉ॥ਸੰ
ਤਨਕੇਹਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਪਾਵਉ॥
੨॥ਇਹਸੰਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੂਟਉਜਉਮਾਇਆਨ
ਹਲਪਟਾਵਉ॥ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਭਜੋਨਿਕਾਤਿਹਿ

੪੬੩ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਿਧਾਨਓ ॥੩॥ ਜਿਤਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਤਿ ਕਰਿ ਦੀਤਾਨੁ
ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲਿਆ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਕਹਿ ਤਿਤ ਨਾਮ ਚੇਓ ਧਿਆਇ ਰਹਿ
ਕਿਆ ਭੁਖ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਆਰਿਤ੍ਰਾ ਕ੍ਰਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਭਾਵਤਾ ਬੇਲਿ
ਭਾਵਤਾ ਕਰਤਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਭਾਵਤਾ ਤਿ
ਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਮਈਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ
ਰੰਗੁ ਰੂੜੋ ਮੇਰੋ ਰਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ
ਇੰਦ੍ਰੁ ਭਾਵਤਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ
ਕਉ ਅੰਬੁ ਭਾਵਤਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥ ਚਕਵੀ
ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਭਾਵਤਾ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤਰ
ਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਭਾਵਤਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥ ਬਾ
ਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਭਾਵਤਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ ਜਲਧ
ਰਾ ॥ ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਭਾਵਤਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈ
ਆ ॥੪॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰ
ਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਬਾਲ੍ਹਾ ਤਿ
ਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥
ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥ ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜ
ਨਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇ ਜਾਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥
੧॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥ ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥
ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ
ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥

ਨਈਆਤੇਬੈਰੇਕੰਨਾ।ਤਰਕੁਨਚਾ।ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ।ਕੇਸਵਾਬ
ਚਉਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ॥੨॥
ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰਸਾਰਾ।ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਏਤੁਮਚੇਦੁ
ਆਰਾ।ਤੂਕੁਨੁਰੇ।ਮੈਜੀ।ਨਾਮਾ।ਹੋਜੀ।ਆਲਾਤੇਨਿਵ
ਰਣਾਜਮਕਾਰਣਾ॥੩॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ। ਪਤਤ
ਪਾਵਨਮਾਧੋਬਿਰਦੁਤੇਰਾ।ਧੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨ
ਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀ
ਲੇਧੂਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ।ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨ
ਹੂਤੇਦੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਕੇਦਇਆਲਮਾਧੋਗ
ਰਬਪਰਹਾਰੀ।ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾਰੀ।
॥੨॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਧਨਾਸਰੀ। ਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ। ਬਾਣੀ
॥ ਹਮਸਰਿਦੀਨਦਇਆਲਨਤੁਮਸਰਿਅਬਪਤਿ
ਆਨੁਕਿਆਕੀਜੈ।ਬਚਨੀਤੋਰਮੋਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨ
ਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਰਮਈ
ਆਕਾਰਨੈ।ਕਾਰਨਕਵਨਅਬੋਲਾ॥੧॥ਬਹੁਤਜਨਮ
ਬਿਛੁਰੇਥੇਮਾਧਉਇਹੁਜਨਮੁਤੁਮਾਰੇਲੇਖੇ।ਕਹਿਰਿ
ਵਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਹੁਭਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖੇ।
॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ। ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈ
ਨਅਵਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀਸੁਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ।
ਮਨੁਸੁਮਧੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਾਰਾਮ
ਨਾਮਨਿਤਭਾਖਉ॥੧॥ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਿ

੫੬੪ ਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀਊਪਜੈਭਾਵਬਿਨੁਭਗ
ਤਿਨਹੀਹੋਇਤੇਰੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿ
ਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥
ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂ
ਠੇਸਗਲਪਾਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁ
ਤੇਰੋਉਰਸਾਨਾਮੁਤੇਰੋਕੇਸਰੋਲੇਛਿਟਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋ
ਅੰਭੁਲਾਨਾਮਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁਝਹਿਕਉ
ਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰਾਬਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋ
ਤੇਲੁਲੇਮਾਹਿਪਸਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰੇਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਇ
ਓਉਜੀਆਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾਗਾਨਾਮੁ
ਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਹਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆ
ਤੁਝਹਿਕਿਆਅਰਪਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥
੩॥ਦਸਅਠਾਅਠਸਠੇਚਾਰੇਖਾਣੀਇਹੈਵਰਤਣਿਹੈਸਗ
ਲਸੰਸਾਰੇ॥ਕ੍ਹੈਰਵਿਦਾਸੁਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸ
ਤਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਭੋਗੁਤੁਹਾਰੇ॥੪॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀ॥ ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕੀ॥
ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁ
ਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰਾਮਸਤਕਿ
ਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲਿਓਸਾ
ਰਿਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੧॥

ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾ
ਇਗਰੜੁਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥ਕਰਮਕਰਿਅਰੁਣੁਪਿੰਗੁਲਾ
ਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਹਰਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣੁਨਾਥੁਰੀ॥
ਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੁਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿ
ਕਪਾਲੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲ
ਛਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕਰਮ
ਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੜੁਉ
ਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਣੁਸਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀ
ਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੫॥
ਪੂਰਬਲੋਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਿਗੇਹਣਿਤਾਚੇਮੋਹਿ
ਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ
॥੬॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀਸ੍ਰੀਸੈਣਜੀਕੀ॥ ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤ
ਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥ਮੰਗ
ਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿਤਮੰਗਲਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ਤੁਹੀਨਿਰੰ
ਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰ
ਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰ
ਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥੨॥

ਧਨਸਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਪੀਪਾਜੀਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਇਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥

ਕਾਇਅਉ ਧੂਪੁ ਦੀਪਨਈਬੇਦਾ ਕਾਇਅਉ ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ॥
੧॥ ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਕ
ਛੁ ਆਇਬੋ ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ॥ ੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ॥
ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ॥
੨॥ ੩॥ ਧੰਨਾ ਜੀ॥ ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ॥
ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ॥ ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿ
ਤ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਨੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ॥ ਅਨਾਜੁ
ਮਾਗਉ ਸਤ ਸੀ ਕਾ॥ ੨॥ ਗਊ ਭੈਸ ਮਾਗਉ ਲਾਵੇਰੀ॥ ਇ
ਕ ਤਾਜਨ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ॥ ੩॥ ਘਰਿ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ॥
ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ॥ ੪॥ ੧॥ ੨॥ ੪॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ॥ ੫॥
ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ॥ ੫॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ॥ ੩॥ ਪੀਪੇ ਜੀ ਕਾ॥
੧॥ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕਾ॥ ੧॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੨॥ ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
ਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪॥ ਘਰੁ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ॥
ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ
ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੂੜਭਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹਮਾਇਆ
ਨਿਤਫਾਥਾ॥ਤਿਨਿਸਾਧੂਚਰਣਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤਿਨਿਸਭੁ
ਜਨਮੁਅਕਾਥਾ॥੨॥ਜਿਨਿਸਾਧੂਚਰਣਸਾਧਪਗਿਸੇਵੇ
ਤਿਨਿਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਨਾਥਾ॥ਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸ
ਨਕੋਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਜਗੰਨਨਾਥਾ॥੩॥ਹਮਅੰਧੁਲੇ
ਗਿਆਨਹੀਨਅਗਿਆਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮਾਰਗਿਪੰਥਾ
॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਉਗੁਰਅੰਚਲਿਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕਚਲ
ਹਮਿਲੰਥਾ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋਲਕੁਹੈਭਾਰੀਬਿਨੁਗਾਹਕੁਮੀਕਾਕਾਖਾ॥
ਰਤਨਗਾਹਕੁਗੁਰੁਸਾਧੂਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨੁਬਿਕਾਨੋਲਾ
ਖਾ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਗੁਪਤਹੀਰੁਹਰਿਰਾਖਿਆ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੀਰੁਪਰਾਖਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਕੋਠੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਤਿਨਘਰਿਰ
ਤਨੁਨਲਾਖਿਆ॥ਤੇਊਝੜਿਭਰਮਿਮੁਏਗਾਵਾਰੀਮਾਇਆਭੁਅੰ
ਗਬਿਖੁਚਾਖਿਆ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੇਹ
ਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਹਮਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੁਆ
ਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਿਆ॥੩॥ਜਿਹਵਾਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵ
ਖਾਣਹਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪੁਰਖਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀਪਾਖਾਣੁਡੁਬਤਹਰਿਰਾਖਿਆ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮ
ਹਲਾ੪॥ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂਅਨਜਾਨਾਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇ
ਮੂਰਖਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿ
ਊਤਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਆਲਸੀਆ

੪॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪॥ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਞੀ
ਦੇਹਿਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਝਾ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁਗਪਦੁਊਤਮੁਹਰਿਪਾ
ਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅ
ਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੨॥ਦਰਸਨੁਸਾਧਮਿਲਿ
ਓਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਝਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸਾਹੁਪਾਇਆਵਡਦਾਣਾਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਣਸਾਝਾ॥੩॥
ਜਿਨਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾ॥ਜਗਜੀਵਨਹਰਿ ਉਰਿਧਾਰਿਓਮਨਮਾਝਾ॥ਧਰਮਰਾਇਦਰਿਕਾਗਦਫਾਰੇਜਨਨਾਨਕ
ਲੇਖਾਸਮਝਾ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪॥
ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੌਭਇਓਅ
ਰੂੜਾ॥ਅਨਹਤਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾ
ਰਰਸਿਲੀੜਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਰੂੜਾ॥
ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਓ
ਲਾਇਝਪੀੜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਬੰਧਭਏਹੈਮਾਇ
ਆਬਿਖੁਸੰਚੈਲਾਇਜਕੀੜਾ॥ਹਰਿਕੈਅਰਥਿਖਰਚਿ
ਨਹਿਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ॥੨॥ਜਿਨ
ਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੂਬਹੁਸਰਧਾਲਾ
ਇਮੁਖਿਧੂੜਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹ
ਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੂੜਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾ

੪੬੭ ਪ੍ਰਭ ਅਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗਿ ਪਗਾਸਾ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਾਧੂ ਪਖਾਣੁ ਹਰਿ ਉਠਿ ਮਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ
॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰ
ਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ
ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਂ
ਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮਾ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ
੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਵਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ
ਇਆ ਧੁਰਿ ਪਿਆਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧੁਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉ
ਮਾਹਾ ਰਾਂਮਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਸੁ
ਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਗੁਰਿ
ਮੇਲਹੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਂਮਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ

ਗਤਿ ਜਨੁ ਅਗਾਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੪॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ॥੪॥੩॥੫॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਓਮਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ

੪੬੮ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੦॥

॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰੂ
ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰ
ਨ ਤੋਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੂਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਧਾਰਾ
ਮਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ
ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨ
ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂ
ਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਭ੍ਰਾ
ਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨ
ਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ
ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ
ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ
ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ
॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥
ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ
ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮ
ਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾ
ਤ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ
ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋ
ਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ
ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ਬੇਅੰਤ ਬਡ ਦਾਤਾ
ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥ ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ
ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀ
ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖਿ ਅਰਾ
ਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ
ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜੀਆਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥ ਥਾਨ

੪ਦੁ੮ ਬਨੰਤ ਰਸਿ ਭੁਨੀ ਜਾਈ ਜੇ ਚੀਸੈ ਸੋ ਤੇਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਾਵੈ ਜੇਤਾ
ਨਕਦ ਪੁਨਿ ਨਿਧਿ ਭਈ ਤਿ ਫੇਰਾ ॥੨॥੩॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗਿਆ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੇਰੀ ਲਾਗਿ ॥੧॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥ ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥ ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਤ ਅਲੇਪਾ ਨਹੀ ਬਿਆਪੈ ਉਨ ਮਾਈ ॥੧॥ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ

ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਸੇਈ ਸੰ
ਤਸੁਭਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਜਿਨ ਰਸਿ
ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ
ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆ
ਨੂਪ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਹਾਵ
ਉ ਧੂਪ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗ
ਹੀ ਤੁਮਰੀ ਲੂਕ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾ
ਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕ
ਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥
ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ
ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁ
ਮਰੀ ਓਰਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾ
ਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ
ਦੇਂਹ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰ
ਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ

੪੭੦ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਹਰਿਨਾਨਕੁਅਰਾਧੇਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਆਨਨਕੋਈ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
॥ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਭੇਟੇਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਠਗਉ
ਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਰੀ॥ਤਾਕੀਕੀ
ਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥੧॥ਲਾ
ਇਲੀਏਲੜਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਓਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਦੁਆਰੇ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥
ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ॥ਉਧਰੁਦੇਹਅੰਧ
ਕੂਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤ
ਰਣੀ॥੧॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆਰਸਮੀਠੇਇਹਨ
ਹੀਮਨਮਹਿਧਰਣੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕ
ਦਾਸਪਾਵਤਹਰਿਨਾਮਰੰਗਆਭਰਣੀ॥੨॥੮॥੧੨॥
॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰ
ਦੈਰਾਮਾ॥ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੂਰਨ
ਦਾਸਕੇਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਬਿਨਸਹਿ
ਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋਬਿੰਦਧਾਮਾ॥ਭਗਵੰਤਭਗਤਿ
ਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮਾ॥੧॥ਤਜਿ
ਗੋਪਾਲਆਨਜੋਕਰਣੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨਸਤਖਾਮਾ॥

ਚਰਨਕਮਲਜਨਨਾਨਕਆਰਾਧੇਸੁਖਸਮੂਹਬਿਸਰਾਮਾ॥੨॥

੬॥੧੩॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੁਮਲਾ॥

ਮ: ੪॥੧੧॥ ਮ: ੫॥੧੩॥ ਜੁਮਲਾ॥੨੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੧॥ ਛੰਤ॥

ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁਨੀ
ਤਜੀਉ॥ਖੋਲ੍ਹਿਕਪਾਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿ
ਮੀਤਿ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਸੁਣਿਯਾਰਹਮਾਰੇਸਜਣ
ਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਮੋਹਨਲਾਲਪਿਆ
ਰੇਹਉਫਿਰਉਖੋਜੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧ
ਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿ
ਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਧੀਰੀਜੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿ
ਉਮਨੁਲੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਵੈਤਿਸੰ
ਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀਤਿ
ਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕ
ਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇਹਿਕਡੂਹਿਕਚਾੜ੍ਹੈਹਉਕਿਸੁ
ਚਿਤੇਹੀਆ॥ਹਿਕਦੂੰਹਿਕਿਚਾੜ੍ਹੇਅਨਿਕਪਿਆਰੇਨਿ
ਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰ
ਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁ
ਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਂਹੀਆ॥ਨਾਨਕਕ
ਹੈਸੁਣਿਬਿਨਉਸੁਹਾਗਣਿਮੂੰਦਸਿਡਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ
॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥

੪੭੧ ਧਾਰਿਵਤੈਰਾਇਆਝਾਲਾਨੁਮੁੰਦਸਿਦਿਸੰਦਾ।ਲਾਲਾਨੁਤੈਧਾ
ਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨਕੁਾਗਮਬਾਣੋ।ਧਾਤਪਕਰਿ
ਣਾਕਰਿਤਉਧਿਧਾਪੀਗੁਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਣੈ।ਗੁਣਾਤਾ
ਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆਤਿਸੁਹਰਿਕਿਛੁਸੁਤੰਦਾ
।ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰਵ
ਸੰਦਾ।੩।।ਜਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਰੀਸਾਮੈਪਾਈ।ਘ
ਰਿਲੰਬੜੀਦਾਪਾਇਆਵਰਨੀਵਧਾਈ।ਮਹਾਮਗਲ
ਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਾਨਵਰੰਗੀਆ।ਵ
ਡਭਾਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀ
ਆ।ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਿਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅੰਕਿਅੰਕਿ
ਮਿਲਾਈ।ਬਿਨਵੰਤਿਸੁਖਸੁਖੇਰੀਸਾਮੈਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਪਾਈ।।੪।।੧।। ਨਾਨਕ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫।। ਘਰੁ।੨।। ਛੰਤ।।
ਸਲੋਕੁ।। ਊਚਾਅਗਮੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨ
ਜਾਇਅਕਥੁ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨਕਉ
ਸਮਰਥੁ।।੧।। ਛੰਤ।। ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਤੇਰਿਆ।ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿ
ਆ।ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ।
ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੂਲੀਐ
।ਲੂਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ।
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿ
ਆ।।੧।। ਸਲੋਕੁ।। ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣ

ਹੂਚਾਪ੍ਰਭੁਕਾਨਉ॥ਨਾਨਕਬੀਧੇਸੰਤੀਆਮਿਲੇਨਿਖਾਵੋਥਾਂ
ਉ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਸਗੁਨਾਹੀਸਾਤ੍ਰਿਕੇਪਤਿਜਾਈਐ॥ਅ
ਠਪਹਿਰੁਕਰਿਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਸਦਾਅਪਨਾਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ਤਜਿਮਾਨੁ
ਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ॥ਅਰਪਿਮ
ਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਸੋਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈ
ਹਾਥਿ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ॥੧॥
ਛੰਤੁ॥ ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰੁਨਾਹਿਕੋਇਜੀਉ॥ਥਾਨ
ਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਸੋਇਜੀਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ॥ਗੋਪਾਲ
ਗੋਬਿੰਦੁਅੰਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ
॥ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅ
ਨਨਾਹਿਕੋਇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿ
ਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ॥੧॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿ
ਜਿਚਿਤਵਿਆਸੋਪਾਇਆਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ
ਸੁਖੁਸਬਾਇਆ॥੧॥੪॥ ਛੰਤੁ॥ ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗ
ਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਰਲੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪ
ਤਿਅਘਾਨਿਆ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇ
ਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਣਾ
ਦੁਖਜਲੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇ

 ਰਸਲੋ॥੪॥੨॥੩॥ ੴਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ ਛੰਤ॥ ॥
ਪਾਧਾਨ੍ਰੂਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆ॥ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇ
ਆਰੰਗਰਟਿਆ॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨ
ਆਵਏ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਿਹਾਵ
ਏ॥ਪੁਜਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖੁਧਰਮਦੂਤਹਡਿ
ਠਿਆ॥ਕਿਰਤਿਕਰਮੁਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਨਹੀਖਟਿ
ਆ॥੧॥ਉਦਮੁਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ॥ਭਰਮ
ਹਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪਸੂਪੰਖੀ
ਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੂਨਆਵਏ॥ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋ
ਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥ਰਤਨਜਨਮੁਹਾ
ਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਭਰਮਹਿਭ੍ਰਮਾਏਖਿਨੁਏਕੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵਏ॥੨॥
ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤਿਜਰੁਮਲਿਬੈਠੀਆ॥
ਕਰਕੰਪਹਿਸਿਰੁਡੋਲਨੈਣਨਡੀਠਿਆ॥ਨਹ
ਨੈਣਦੀਸੈਬਿਨੁਭਜਨਈਸੈਛੋਡਿਮਾਇਆ
ਚਾਲਿਆ॥ਕਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨ
ਹਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗ
ਅਪਾਰਪੂਰਨਨਹਨਿਮਖਮਨਮਹਿਵੂਠਿਆ
॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੋਟਿਕਾਗਰਬਿਨਸਬਾ
ਰਨਝੂਠਿਆ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਇ
ਨਾਨਕੁਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿ
ਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕਰਿ
ਅੰਗੁਪ੍ਰਭਜੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏ

ਸਦਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਆਮਿਲਿਆਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਿਠਾਕੁਰਿਮਿਲਿ
ਸਖੀਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਚਾਤ੍ਰਿਪਤੇਤ
ਫਿਰਿਮੁਕਿਨਕਤਹੂਧਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕ
॥ਮ: ੫॥ ਆਦਿਪੂਰਨਮਧਿਪੂਰਨਅੰਤਿਪੂਰਨਪ
ਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰ ਨਾਨਕਅਘਨਾ
ਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿ
ਦ੍ਰਿੜੀਐਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ
ਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭ
ਅੰਤਰਿਸੋਈ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥
ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ ॥ ਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆਸਭਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲੁਜਨੁਸੋਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥
॥ ਰਚੰਤਿਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿਨਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ ਮੁਖਤ
ਲੈਪੈਰਉਪਰਿਵਸੰਦੋਕੁਹਥੜੈਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸੋਧਣੀਕਿਉਵਿ
ਸਾਰਿਓਉਧਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁ
ਕਰਿਨਿੰਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ ॥ ਉਰਧਮੁਖਿਕੁਚੀਲ
ਬਿਕਲਨਰਕਿਘੋਰਗੁਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂਨਜਲਹਿਮ
ਨਿਤਨਿਉਰਧਾਰਿ ॥ ਬਿਖਮਥਾਨਹੁਜਿਨਿਰਖਿਆਤਿਸੁਤਿ

ਭੂਲਣ ਵਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਤਿਨਾ ਸਾਤਿ
ਜਨਮ ਤਾਗਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਨਿ ਇਛੇ ਦਾਨ ਕਰ
ਣੰ ਸਰਬਤ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ
ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਨਿ (ਤਿਸੁ ਸਿਉ) ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦ
ਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾ
ਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥
ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ਹ
ਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ
॥੧॥ ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮੁ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥
ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ
ਹੇਤੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ
॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤ
ਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿ
ਤ੍ਰਤਹ ॥ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ
ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈਧਨੁ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੰਜੋਗ ਸਚੁ ਸਤੁ ਨਾਨਕ ਪਏ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਭਾਲਿ ਤਿਨ ॥ ੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭੁ ਨਾਸੁ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥
ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲੁ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿ
ਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ
ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ
ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ
ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸਿ
ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ
ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ
ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵ
ਤਾ ਹਭੇ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਸ
ਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰ
ਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ
ਧਨ ਰੂਪਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹ
ਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ
ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ

੪੭੫ ਅੰਧਪ੍ਰਤਨਾਨਕਸੁਪਨਮਨੋਰਥਆਇਆ॥੧॥ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗ
ਮਾਣਿਆਮਿਠਾਲਾਗਾਕੂੜਮੋਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆਸੁੰਦਰ
ਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਪਨੈਸੇਤੀਚਿਤੁਮੂਰ
ਖੁਲਾਇਆ॥ਬਿਸਰੇਰਾਜਰਸਿਭੋਗੁਜਾਗਤਭਖਲਾਇਆ
॥ਆਰਜਾਗਈਵਿਹਾਇਧੰਧੈਧਾਇਆ॥ਪੂਰਨਭਏਨਕਾ
ਮਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥ਕਿਆਵੇਚਾਰਾਜੰਤੁਜਾਆਪਭੁਲਾਇ
ਆ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਸੰਤਸ੍ਵਰਗਲੋਕਹਜਿਤਤੇਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਨਵਖੰਡਣਹ॥ਬਿਸਰੰਤਹਰਿਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਤੇਜੰਤਬਿਸਟ
ਕ੍ਰਿਮਣਹ॥੧॥ਕਉਤਕਕੋਡਤਮਾਸਿਆਚਿਤਿਨਆਵ
ਸਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਕੋੜੀਨਰਕਬਰਾਬਰੇਉਜੜੁਸੋ
ਈਥਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਹਾਭਇਆਨਨਗਰ
ਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਝੂਠੁਸਮਗ੍ਰੀਪੇਖਸਚੁਕਰਿਜਾਨਿਆ
॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਿਫਿਰਹਿਦੇਵਾਨਿਆ॥ਸਿਰਿਲ
ਗਾਜਮਡੰਡੁਤਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਬਿਨੁਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਫਿ
ਰੈਸੈਤਾਨਿਆ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਾਜਕਪਟੰਰੂਪ
ਕਪਟੰਧਨਕਪਟੰਕੁਲਗਰਬਤਹ॥ਸੰਚੰਤਬਿਖਿ
ਆਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਨਾਨਕਬਿਨਹਰਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੇ॥
ਪੇਖੰਦੜੋਕੀਭੁਲੁਤੁੰਮਾਦਿਸਮੁਸੋਹਣਾ॥ਅਢੁਨ
ਲਹੰਦੜੋਮੁਲੁਨਾਨਕਸਾਥਿਨਜੁਲਾਈਮਾਇਆ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸੋਕਿ
ਉਸੰਜੀਐ॥ਤਿਸਕਾਕਹੁਕਿਆਜਤਨੁਜਿਸਤੇਵੰਜੀ
ਐ॥ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਨਾਮਨਰੰਜੀਐ॥
ਪ੍ਰਭੂਛੋਡਿਅਨਲਾਗੈਨਰਕਿਸਮੰਜੀਐ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪ

ਦਾਨਨਕਰਤੁਭਿੰਜੀਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਚਰਾਜਸੁ
ਖੁਮਿਸਟੰਨਚਭੋਗਰਸਿਮਿਸਟੰਨਚਮਿਸਟੰਸੁਖਮਾ
ਇਆ॥ਮਿਸਟੰਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਨਾਨਕਦਾਸਮਿਸਟੰ
ਹਰਿਦਰਸਨੰ॥੧॥ਲਗੜਾਸੋਨੇਹੁਮਨਮਝਾਹੂਰਤਿਆ
॥ਵਿਧੜੋਸਚਥੋਕਨਾਨਕਮਿਠੜਾਸੋਧਣੀ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਛੂਨਲਾਗਈਭਗਤਨਿਕਉ
ਮੀਠਾ॥ਆਨਸੁਆਦਸਭਫੀਕਿਆਕਰਿਨਿਰਨਉਡੀਠ
॥ਅਗਿਆਨੁਭਰਮਦੁਖਕਾਟਿਆਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥
ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਜਿਉਰੰਗੁਮੰਜੀਠਾ॥ਜੀਉ
ਪ੍ਰਾਣਤਨੁਮਨੁਪ੍ਰਭੂਬਿਨਸੇਸਭਝੂਠਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ॥
ਤਿਅਕਤਜਲੰਨਹਜੀਵਮੀਨੰਨਹਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿ
ਕਮੇਘਮੰਡਲਹ॥ਬਾਣਬੇਧੰਚਕੁਰੰਕਨਾਦੰਅਲਿਬੰ
ਧਨਕੁਸਮਬਾਸਨਹ॥ਚਰਨਕਮਲਰਚੰਤਿਸੰਤਹਨਾ
ਨਕਆਨਨਰੁਚਤੇ॥੧॥ ਮੁਖੁਡੇਖਾਊ
ਪਲਕਛਡਿਆਨਨਡੇਊਚਿਤੁ॥ਜੀਵਣਸੰਗਮੁਤਿ
ਸੁਧਣੀਹਰਿਨਾਨਕਸੰਤਾਮਿਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਪਾਣੀਐਕਿਉਜੀਵਣੁਪਾਵੈ॥ਬੂੰ
ਦਵਿਹੂਣਾਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿਉਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਨਾਦਕੁਰੰ
ਕਹਿਬੇਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ॥ਭਵਰੁਲੋਭੀਕੁ
ਸਮਬਾਸਕਾਮਿਲਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਅਘਾਵੈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ॥
ਚਿਤਵੰਤਚਰਨਕਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਨਹ॥
ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨਕਆਸਪੂਰਨਪਰ

੪੨੫ ਸੋਸੂਰਤਾ॥੧॥ਸਤਿਨਾਮਮਨਮਸ੍ਵਾਤਿਪਲਕਰਨਮੀਵੇਢਿਆ
ਹਰਿਨਾਨਕਆਸਤੁਝੀਨਿਤਧਾਰਤਿਸਦਾਪਿਖੰਦੋਸਚੁ
ਧਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਾਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਂਈ
ਪੂਰੀਆ॥ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨਕਬਹੂਝੂਰੀਆ॥
ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਲਹਿਜਾਹਿਵਿਸੂਰੀਆ॥ਹੋਇ
ਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਚਰਨਾਧੂਰੀਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰ
ਦੇਵਸਦਾਹਜੂਰੀਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਰਸਨਾਉਚ
ਰੰਤਿਨਾਮੰਸ੍ਰਵਣੰਸੁਨੰਤਿਸਬਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹ॥ਨਾਨਕਤਿ
ਨਸਦਬਲਿਹਾਰੰਜਿਨਾਧਿਆਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ॥
੧॥ਹਭਿਕੂੜਾਵੇਕੰਮਇਕਸੁਸਾਈਬਾਹਰੇ॥੧॥ਨਾਨ
ਕਸੇਈਧੰਨਜਿਨਾਪਿਰਹੜੀਸਚਿਸਿਉ॥੨॥ਪਉੜੀ
॥ ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਜਿਸੁਣਤੇਹਰਿਕਥਾ॥
ਪੂਰੇਤੇਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਹਿਪ੍ਰਭਮਥਾ॥ਹਰਿਜਸੁ
ਲਿਖਹਿਬੇਅੰਤਸੋਹਹਿਸੇਹਥਾ॥ਚਰਨਪੁਨੀ
ਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪਥਾ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾ
ਰੁਸਗਲਾਦੁਖੁਲਥਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਭਾਵੀ
ਉਦੋਤਕਰਣੰਹਰਿਰਮਣੰਸੰਜੋਗਪੂਰਨਹ॥ਗੋਪਾਲ
ਦਰਸਭੇਟੰਸਫਲਨਾਨਕਸੋਮਹੂਰਤਹ॥੧॥ਕੀਮ
ਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਹੂਬਾਹਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਵੇ
ਲੜੀਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਮਿਲੰਦੜੋਮਾਪਿਰੀ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕਉਣੁਹੈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਕਉ
ਪਾਈ॥ਸੋਮੂਰਤੁਭਲਾਸੰਜੋਗੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਂ
ਈ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਕੈਮਨਇਛਪੁ

ਜਾਈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਿਤੇਹਰਿਵਡਭਾਗੀਪਾਈ॥
ਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬਲਿਜਾਈ॥੧੫॥
॥ ਸਲੋਕ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਸਰਬਦੋ
ਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰ॥ਸਰਣਿਸੂਰਭਗਵਾਨਜਪੀਐਨਾਨਕ
ਹਰਿਨਵਿਤਉਗ॥੧॥ਛਡਿਓਹੁਆਪਣਾਗਹੁਚਰਨਸਰਣ
ਸਾਨਠਨੈਭਖੁਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਆ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਮੋਹਿਲੋਭੁਚਾਇਆਭਾਫਹਿਪਏਭੁਆਰਿਆ
॥ਰਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਭ੍ਰਮਤਬਹੁਹਾਰਿਆ॥
ਭਗਤਿਵਛਲਤੇਰਾਬਿਰਦੁਪਤਿਤਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ॥
ਦੁਖੀਬਿਨਤਾਕੀਵੇਇਧਿਨਉਸੇਤਿਸਾਰਿਆ॥ਕਰਗ
ਹਿਲੇਹੁਦਇਆਲਸਾਗਰਸੰਸਾਰਿਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ
॥ ਸੰਤਉਧਾਰਣਦਇਆਲਆਸਰਗੋਪਾਲਕੀਰ
ਤਨਹ॥ਨਿਰਮਲਸੰਤਸੰਗਿਓਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਹ॥
॥੧॥ਚੰਦਨਚੰਦਨਸਰਦਰੁਤਿਮੂਲਿਨਮਿਟਈਘਾਂਮ॥
ਸੀਤਲਥੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪੰਦੜੋਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲਜਨਾ॥ਸੁਣਿਪ
ਰਤਾਪਗੋਵਿੰਦਨਿਰਭਉਭਏਮਨਾ॥ਤੋਟਿਨਆ
ਵੈਸੁਖਿਸੰਚਿਆਨਾਮਧਨਾ॥ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁ
ਪਾਈਐਵਡੈਪੁੰਨਾ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਹਰਿ
ਜਸੁਨਿਤਸੁਨਾ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਦਇਆਕ
ਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਚਰਣਨਾਮਹਰਿਕੀਰਤਨਹ॥ਦ
ਇਆਲਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਨਾਨਕਲਿਪਤਿਨਮਾ

੫੭੯ ਧਿਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿ
ਆਪੈ ਮਾਇਆ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿ
ਆਇਆ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ
॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ਤ
ਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ॥੧੮॥ ॥
ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ
ਨਾਰਾਇਣਹ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ॥੧॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾ
ਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿ ਕਰੰਮ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ
ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜ
ਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇ
ਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਬੇਅੰਤ ਰ
ਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ
ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ॥ ਨਾਮ ਦਾ
ਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ॥੧॥
ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸ
॥ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲ ਬਿਅੰਤ ਪੂਰਨੁ ਇਕੁ
ਏਹੁ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ॥ ਆ
ਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਨ ਦੇਹੁ॥ ਆਵਣ ਜਾ

ਣਾਹੂਕਮੁਸਭੁਨਿਰਬਹੁਤੁਪਬੋਨ੍ਹਾਨਾਨਕਮੰਗੈਦਾਨਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਨਾਮਦੇਹੁ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ॥੪੦॥੫੫॥ਮਃ੫॥੧੧॥
ਮਃ੫॥੧੩॥ ਛੰਤ॥ਮਃ੫॥੩॥ ਕੁਮਲਾ॥੨੪॥
ਜੈਤ੍ਰਾ॥

ਜੈਤਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਾਥਕਛੂਨਜਾਨਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਕੈਹਾਥਬਿਕਾਨਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਕਹੀਅਤਹਉਜਗਤਿਗੁਰਿਸੁਆਮੀ॥ਹ
ਮੁਕਹੀਅਤੁਕਲਿਜੁਗਿਕੇਕਾਂਮੀ॥੧॥ਇਨਪੰਚਨਮੇਰੋ
ਮਨੁਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਲੁਪਲੁਹਰਿਜੀਤੇਅੰਤਰੁਪਾਰਿ
ਓ॥੨॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਰਾਸੀ॥ਅਜੌਨਪਤ੍ਯਾਇ
ਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥੩॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀ॥
ਸੀਸੁਧਰਨਿਸਹਸਭਗਗਾਮੀ॥੪॥ਇਨਦੂਤਨਖਲੁ
ਬਧੁਕਰਿਮਾਰਿਓ॥ਬਡੋਨਿਲਾਜੁਅਜਹੂਨਹੀਹਾ
ਰਿਓ॥੫॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਕਹਾਕੈਸੇਕੀਜੈ॥ਬਿਨੁਰ
ਘੁਨਾਥਸਰਨਿਕਾਂਕੀਲੀਜੈ॥੬॥੧॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ॥ਨਿਰਵੈਰੁ॥ਅਕਾ
ਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੪॥ ਘਰੁ੧॥ ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿ

ਨਸਕੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰੁਮੇਲੇਬਹ
ੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਲੋਚਲਗੀ
ਪ੍ਰਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਹੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇਆਲਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਪਾਧਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥੧॥ਹਰਿ
ਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ
॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਗਾਮੁਖਿਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁਚੰਗੇਰਾ॥੨॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਜਿਨਾਮਨੁਲਾਗਾਹਰਿ
ਵਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਚੰਗੇਰਾ॥ਓਇਮਨਮੁਖਮੂੜਅਗਿ
ਆਨੀਕਹੀਅਹਿਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੰਦੇਰਾ॥੩॥ਬਿ
ਬੇਕਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਪ੍ਰਭ
ਕੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਭਾਗੁਲਿਖੇਰਾ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੧॥ ਦੁਪਦੇ॥ ॥
ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰਗਿਹਰਿ
ਕੈਜਾਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਸਮਾਨਾਠਾਕੁਰੁ
ਤੇਰੋਅਵਰਨਕਾਹੂਤਾਨੀ॥ਐਸੋਅਮਰੁਮਿਲਿਓਭਗਤਨ
ਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰੋਗਸੋਗਦੁਖਜਰਾ
ਮਰਾਹਰਿਜਨਹਿਨਹੀਨਿਕਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਰਹੇ
ਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥੨॥੧॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ॥ਤਾ
ਕਉਧੋਖਾਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕਉਓਟਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੋਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਰੀ
ਨਵਖੰਡਨਕੋਰਾਜੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਚਲੈਗੋਹਾਰੀ॥੧॥ਗੁਣਨਿ
ਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀਗਾਏਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆ
ਧੰਨੁਉਸੁਜਨਮਾਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੨॥

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਾਇਓਰੇਮਨਦਹਦਿਸਧਾਇਓ॥ਮਾਇਆਮਗਨਸੁਆ
ਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁਲਾਇਓ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾ
ਹਰਿਜਸਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥
ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਿਜਾਇਓ
॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਪੁਰਖੁਮਨ
ਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉਧਾਵਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦੁ
ਭ੍ਰਮਾਇਓ॥੨॥ਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖ
ਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ॥ਨਾਨਾਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂ
ਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੂਕੀਏਨ
ਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਿਆਇਓ॥ਪੰਚਦੂਤਰਚਿਸੰਗਤਿ
ਗੋਸਟਿਮਤਵਾਰੋਮਦਮਾਇਓ॥੪॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲਸੁਣਿਆਇਓ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿ
ਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਓ॥੫॥੧॥
੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰ
ਥਾਆਇਆ॥ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉ
ਮਿਰਤਕੁਓਢਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸ੍ਰਮੁ
ਕੀਨੋਇਕਤ੍ਰਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ਦਾਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨ

ਭੋਗਰਸਸਗਲਖਾਤਰਦਰਕੀਛਾਮਾ॥ਧਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਧਿ
ਕਉਧਾਵਤਿਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦ
ਅਵਰੁਜਿਚਾਹਨੁਦੀਸੈਸਗਲਬਾਤਹੈਖਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸੰਤਰੇਨਮਾਗਉਮੇਰੋਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸਰਾਮਾ॥੨॥੧॥੮॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਮਨਨਾਮੁਮਨਹਿਸਧਾਰੈਜੀਅ
ਜੈਸੁਖੁਪਾਵੈਸੁਖੁਸਹਜਿਨਾਥਰਿਆਨਿਭਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥ਨਾਮੁ
ਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥
ਬਿਖੈਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੂਸੰਗਾਰੈ
॥ਇਸਟਮੀਤਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰੈ॥੨॥
੨॥੭॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟ
ਹੀਰੋਗਾ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈਹੈਤੇਰੋਰਹੈਈਹਾਊ
ਹਾਲੋਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾ
ਮਨਹਿਚਰਾਵਉਭੋਗਾ॥ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਾਮਾ
ਨੈਸੋਈਹੋਗਾ॥੧॥ਸੰਤਟਹਲਸੋਈਹੈਲਾਗਾਜਿਸੁਮਸ
ਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੋਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਕੋਈਅਵਰੁਨਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੨॥੩॥੮॥ ॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿਆਇਓਸਰਣਿਤੁਹਾ
ਰੀ॥ਮਿਲੈਸੁਖੁਨਾਮੁਹਰਿਸੋਭਾਚਿੰਤਾਲਾਹਿਹਮਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜੀਠਾਹਰਿਹਾਰਿਪਰਿਓਤਉ
ਦੁਆਰੀ॥ਲੇਖੈਛੋਡਿਅਲੇਖੈਛੂਟਹਿਮੈਹਿਨਿਰਗੁਨ
ਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥ਸਦਬਖਸਿੰਦੁਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾਸ
ਭਨਾਦੇਹੁਅਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਤਪਾਛੈਪਰਿਓਰਾਖਿ
ਲੇਹੁਇਤਬਾਰੀ॥੨॥੪॥੯॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥

੪੭੯
੭੨੯

॥ਰਸਨਾਗੁਣਗੋਪਾਲਨਿਧਿਗਾਇਣ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਰਹਸੁ
ਮਨਿਉਪਜਿਓਸਗਲੇਦੂਖਪਲਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾ
ਗਹਿਸੋਈਸੋਈਪਾਵਹਿਸੇਵਿਹਰਿਕੇਚਰਣਰਸਾਇਣ॥
ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਹੂਤੇਛੂਟਹਿਭਵਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਇਣ
॥੧॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਦਾਸਗੋਵਿੰਦਪਰਾਇ
ਣ॥ਅਬਿਨਾਸੀਖੇਮਚਾਹਹਿਜੇਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰਿ
ਨਾਰਾਇਣ॥੨॥੫॥੧੦॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥
ਨਿੰਦਕੁਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਾਟਿਓ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏ
ਦਇਆਲਾਸਿਵਕੈਬਾਣਿਸਿਰੁਕਾਟਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਚਕਾਪੰਥਾਥਾਟਿਓ॥
ਖਾਤਖਰਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਰਾਮਰਤਨੁਧਨੁਖਾ
ਟਿਓ॥੧॥ਭਸਮਾਭੂਤਹੋਆਖਿਨਭੀਤਰਿਅਪਨਾਕੀ
ਆਪਾਇਆ॥ਆਗਮਨਿਗਮੁਕਹੈਜਨੁਨਾਨਕੁਸਭੁਦੇਖੈ
ਲੋਗੁਸਬਾਇਆ॥੨॥੬॥੧੧॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥
॥ ਕਿਰਪਨਤਨਮਨਕਿਲਵਿਖਭਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਭਜਨੁਕਰਿਸੁਆਮੀਢਾਕਨਕਉਇਕੁਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਬੋਹਿਥਕੇਛੁਟਕਤਥਾਮਨਜਾਹੀਕਰੇ॥
ਜਿਸਕਾਬੋਹਿਥੁਤਿਸੁਆਰਾਧੇਖੋਟੇਸੰਗਿਖਰੇ॥੧॥ਗਲੀ
ਸੈਲਉਠਾਵਤਚਾਹੈਓਇਊਹਾਹੀਹੈਧਰੇ॥ਜੋਰੁਸਕਤਿਨਾ
ਨਕਕਿਛੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥੨॥੭॥੧੨॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿਆ
ਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਪਿਤਬਾਤਹੰਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨੇਤਾਪਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖਹੰਤਾਸੁਖਰਾ
ਸਿ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾ

ਗਿਆ॥੧॥ ਸੰਤ ਪਰਸਾਦਿ ਭੈ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏ
ਕਾ॥ ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਟੇਕਾ॥੨॥
੮॥੧੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ
ਜਾਪਿ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀ
ਨੀ ਆਪਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿ
ਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ
ਬਾਪ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਹਰਿ
ਨਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ॥
੨॥੯॥੧੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿ
ਓ ਦਰਬਾਰੇ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉ
ਧਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ
ਬੀਚਾਰੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ
ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ
ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਗਲੇ
ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ ਟੋਡੀ

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਉਪਦੇ॥ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ॥ ਤੇਰੋ ਨ
ਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨੋ ਖਿ
ਨੂਆ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮ
ਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ॥੨॥ ਸੋ ਸੰ
ਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ॥
੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤ

ਕਿਆ॥੪॥੧॥੧੬॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਹਮਾਰੈਏਕੈ
ਹਰੀਹਰੀ॥ਆਨਅਵਰਸਿਞਾਣਿਨਕਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੈ
ਭਾਗਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਪਾਇਓ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ
॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪਤਾਪਬ੍ਰਤਨੇਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਕੁਸਲ
ਸਭਿਖੇਮਾ॥੨॥ਆਚਾਰਿਬਿਉਹਾਰਿਜਾਤਿਹਰਿਗੁਨੀਆ॥ਮਹਾ
ਅਨੰਦਕੀਰਤਨਹਰਿਸੁਨੀਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਠਾਕੁਰਿ
ਪਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥੪॥੨॥
੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਘਰੁ੪॥ ਦੁਪਦੇ ॥
ਰੂੜੋਮਨੁਹਰਿਰੰਗੋਲੋੜੈ॥ਗਾਲੀਹਰਿਨੀਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਦਰਸਨਕਾਰਣਿਬੀਥੀਬੀਥੀਪੇਖਾ॥ਗੁਰ
ਮਿਲਿਭਰਮੁਗਵਾਇਆਹੇ॥੧॥ਇਹਬੁਧਿਪਾਈਮੈਸਾਧੂਕੰ
ਨਹੁਲੇਖੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਮਾਥੈ॥ਇਹਬਿਧਿਨਾਨਕਹਰਿਨੈਣ
ਅਲੋਇ॥੨॥੧॥੧੮॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥ ਗਰਬਿਗ
ਹੇਲੜੋਮੂੜੜੋਹੀਓਰੇ॥ਹੀਓਮਹਰਾਜਰੀਮਾਇਓ॥ਡੀਹਰਨਿਆ
ਈਮੋਹਿਫਾਕਿਓਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਣੋਘਣੋਘਣੋਸਦਲੋੜੈ
ਬਿਨੁਲਹਣੇਕੈਠੈਪਾਇਓਰੇ॥ਮਹਰਾਜਰੋਗਾਥੁਵਾਹੂਸਿ
ਉਲੁਭੜਿਓ॥ਨਿਹਭਾਗੜੋਭਾਹਿਸੰਜੋਇਓ॥੧॥ਸੁਣਿਮ
ਨਸੀਖਸਾਧੂਜਨਸਗਲੋਥਾਰੇਸਗਲੇਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਿ
ਓ॥ਜਾਕੋਲਹਣੋਮਹਰਾਜਰੀਗਾਠੜੀਓਜਨਨਾਨਕਗਰ
ਭਾਸਿਨਪਉੜਿਓ॥੨॥੨॥੧੯॥